

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय - शुद्धकर्मसुखाय नमः ॥ १० ॥

॥ श्रीः ॥

ॐ तत्सत्

तैत्तिरीय संहिता

CC-0: Bhagavad Ramanuja National Research Institute, Melukote Collection.

तैत्ति०

क० १. प्र० १.

॥ २ ॥

अ० ५

संहिता

॥ २ ॥ शुन्धध्वं दैव्याय कर्मणे देवयज्यायै मातरिश्वनो घर्मेऽसि द्यौरसि पृथिव्यासि विश्वधा-
या असि परमेण धाम्ना दृहस्व मा ह्यर्वसूनां पवित्रमसि शतधारं वसूनां पवित्रमसि सहस्रधारं ह-
तस्तोको हुतो द्रप्सोऽग्नये बृहते नाकाय स्वाहा द्यावापृथिवीभ्यां सा विश्वायुः सा विश्वव्याचाः
सा विश्वकर्मा सम्पृच्यध्वमृतावरीरूमिणीर्मधुमत्तमा मन्द्रा धनस्य सातये सोमेन (१) त्वात
नृन्मीन्द्राय दधि विष्णो हव्यं रक्षस्व—८) [सोमेनाद्यौ च] ॥ ३ ॥ कर्मणे वां देवेभ्यः

शकेयं वेषाय त्वा प्रत्युष्टं रक्षः प्रत्युष्टा अरातयो धूरसि धूर्व धूर्वन्तं धूर्व तं योऽस्मान् धूर्वति तं धूर्व
यं वयं धूर्वामस्त्वं देवानामसि सस्मितं पप्रितं जुष्टं वहितं देवहूतं महुतमसि हविर्धानं दृह-
स्व माह्वामित्रस्य त्वा चक्षुषा प्रेक्षे माभेर्मासं विक्था मा त्वा (१) हिंसिष्यमुरु वाताय देवस्य त्वा
सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामग्नये जुष्टं निर्वपाम्यग्नीषोमाभ्यामिदं देवानामिदमु-
नः सह स्फात्यै त्वा नारात्यै सुवरभि विर्येषं वैश्वानरं ज्योतिर्दृहन्तां दुर्या द्यावापृथिव्योरुर्वन्त-
रिक्षमन्विह्यदित्यास्त्वोपस्थे सादयाम्यग्ने हव्यं रक्षस्व—४६) [त्वा षट्चत्वारिंशच्च] ॥ ४ ॥

देवो वः सवितोत्पुनात्वच्छिद्रेण पवित्रेण वसोः सूर्यस्य रश्मिभिरापो देवीरग्रेषुवो अग्रेषुवोऽग्र
इमं यज्ञं नयताग्रे यज्ञपतिं धत्त युष्मानिन्द्रो वृणीत वृत्रतूर्ये यूयमिन्द्रमवृणीध्वं वृत्रतूर्ये प्रोक्षिताः
स्थाग्नये वो जुष्टं प्रोक्षाम्यग्नीषोमाभ्यां शुन्धध्वं दैव्याय कर्मणे देवयज्याया अवधूतं रक्षोऽवधूता
अरातयोऽदित्यास्त्वगसि प्रति त्वा (१) पृथिवी वै त्वधिषवणमसि वानस्पत्यं प्रति त्वादित्यास्त्वग्वे-

का० १. प्र० १.

॥ ३ ॥

अ० ७

त्वग्नेस्तनूरसि वाचो विसर्जनं देववीतये त्वा गृह्णाम्यद्विरसि वानस्पत्यः स इदं देवेभ्यो हव्यं सुश-
 मिशमिष्वेषमावदोर्जमावद द्युमहदत वयं सङ्घातं जैष्म वर्षवृद्धमसि प्रति त्वा वर्षवृद्धं वेत्तु परापूतं
 रक्षः परापूता अरांतयो रक्षसां भागः (२) असि वायुर्वो विविनक्तु देवो वः सविता हिरण्यपाणिः
 प्रतिगृह्णातु—११) [त्वा भाग एकादश च] ॥ ५ ॥ अवधूतश्चक्षोऽवधूता अरांतयोऽदि-
 त्यास्त्वर्गसि प्रतित्वा पृथिवी वेत्तु दिवस्कम्भनिरसि प्रति त्वादित्यास्त्वर्गवेत्तु धिषणांसि
 पर्वत्या प्रति त्वा दिवस्कम्भनिर्वेत्तु धिषणांसि पार्वतेयी प्रति त्वा पर्वतिर्वेत्तु देवस्य त्वा
 सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामधिषवामि धान्यमसि धिनुहि देवान् प्राणाय
 त्वा (१) अपानाय त्वा व्यानाय त्वा दीर्घामनु प्रसितिमायुषे धां देवो वः सविता हिरण्यपाणिः
 प्रतिगृह्णातु—१५) [प्राणाय त्वा पञ्च दश च] ॥ ६ ॥ धृष्टिरसि ब्रह्म यच्छापीमे
 ऽग्निमामादं जहि निष्क्रव्यादं सेधाऽऽदेवयजं वह निर्दग्धं रक्षो निर्दग्धा अरांतयो
 ध्रुवमसि पृथिवीं दृष्ट्वायुर्दृष्ट्वा प्रजां दृष्ट्वा सजातान्स्मै यजमानाय पर्यूह धर्त्रमस्यन्तरिक्षं-
 दृष्ट्वा हप्राणं दृष्ट्वापानं दृष्ट्वासजातान्स्मै यजमानाय पर्यूह धरुणमसि दिवं दृष्ट्वा
 चक्षुः (१) दृष्ट्वा श्रोत्रं दृष्ट्वा सजातान्स्मै यजमानाय पर्यूह धर्मांसि दिशोऽदृष्ट्वा योनिं
 दृष्ट्वा प्रजां दृष्ट्वा सजातान्स्मै यजमानाय पर्यूह चितःस्थ प्रजाम्स्मै रयिमस्मै संजाता
 न्स्मै यजमानाय पर्यूह भृगूणामद्विरसां तपसा तप्यध्वं यानि घर्मे कृपालान्युपचिन्वन्ति वेधसः ।

नैत्ति०

का० १. प्र० १.

॥ ४ ॥

अ० १

संहिता

पूष्णस्तान्यपि व्रत इन्द्रवायू विमुञ्चताम् ४८) [चक्षु रष्टा चत्वारिंशच्च] ॥ ७ ॥ संवपामि
समापो अद्भिरगमत् समोषधयो रसेन सश्रेवतीर्जगतीभिर्मधुमतीर्मधुमतीभिः सृज्यध्वमद्भ्यः
परिप्रजाताः स्थ समद्भिः पृच्यध्वं जनयत्यै त्वा संयौम्यग्रयेत्वाऽग्नीषोमाभ्यां मुखस्य शिरो-
ऽसि घूर्मोऽसि विश्वायुरु रुरु प्रथस्वोरु तेयज्ञपतिः प्रथतां त्वचं गृह्णीष्वान्तरित् शरक्षोऽन्तरिता अरांतयो
देवस्त्वा सविता (१) श्रपयतुर्वर्षिष्ठे अधि नाकेऽग्नित्स्ते तनुवं माऽतिधाऽग्नौ हव्यं शरक्षस्व सं ब्रह्मणा
पृच्यस्वैकताय स्वाहा द्विताय स्वाहा त्रिताय स्वाहा—२२) [सविता द्वाविंशतिश्च] ॥ ८ ॥

आदद इन्द्रस्य बाहुरसि दक्षिणः सहस्रभृष्टिः शततेजा वायुरसि तिग्मतैजाः पृथिविदेवय-
जन्योषध्यास्ते मूलं मा हिंसिषमपहतोऽरुः पृथिव्यै व्रजं गच्छ गोस्थानं वर्षतु ते द्यौर्वधान देव
सवितः परमस्यां परावति शतेन पार्श्वैर्योऽस्मान्द्वेष्टि यश्च वयं द्विष्मस्तमतो मा मौगपहतोऽरुः
पृथिव्यै देवयजन्यै व्रजम् (१) गच्छ गोस्थानं वर्षतु ते द्यौर्वधान देव सवितः परमस्यां परावति
शतेन पार्श्वैर्योऽस्मान्द्वेष्टि यश्च वयं द्विष्मस्तमतो मा मौगपहतोऽरुः पृथिव्या अदेवयजनो व्रजं
गच्छ गोस्थानं वर्षतु ते द्यौर्वधान देवसवितः परमस्यां परावति शतेन पार्श्वैर्योऽस्मान्द्वेष्टि यश्च वयं
द्विष्मस्तमतो मा (२) मौगरुस्ते दिवं माऽस्कान्वसंवस्त्वा परिगृह्णन्तु गायत्रेण छन्दसा रुद्रास्त्वा प-
रिगृह्णन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसाऽऽदित्यास्त्वा परिगृह्णन्तु जागतेन छन्दसा देवस्य सवितुःसुवे कर्म कृण्वन्ति

का० १. प्र० १.

॥ ५ ॥

अ० ११

वेधसं ऋतमस्यृतसदनमस्यृत श्रीरसिधा असि स्वधा अस्युर्वीचासि वस्वीचासि पुरा कूरस्य विसृपो
 विरप्शिन् (३) उदादाय पृथिवीं जीरदानुर्यामैरयश्चन्द्रमसि स्वधाभिस्तां धीरासो अनुदृश्य यजन्ते—
 ११) [देवयजन्यैव जं तमतो मा विरप्शिन्नेकादश च] ॥ ९ ॥ प्रत्युष्टः रक्षः प्रत्युष्टा अरा-
 तयोऽग्नेर्व स्तेजिष्ठेन तेजसा निष्टपामि गोष्ठं मा निर्मृक्षं वाजिनं त्वा सपत्नसाहः संमार्ज्मि वाचं प्राणं
 चक्षुः श्रोत्रं प्रजां योनिं मा निर्मृक्षं वाजिनीं त्वा सपत्नसाहीः संमार्ज्म्याशासाना सौमनसं प्रजाः
 सौभाग्यं तनूम् । अग्नेरनुवताभूत्वा सन्नद्ये सुकृताय कम् । सुप्रजसंस्त्वा वयः सुपत्नीरुपं (१)
 सेदिम ! अग्ने सपत्नदभ्ननमदब्धासो अदाभ्यम् । इमं विष्यामि वरुणस्य पार्श्वमवधीत स-
 विता सुकेतः । धातुश्च योनौ सुकृतस्य लोके स्योनं मे सह पत्यां करोमि । समायुषा सम्प्रजया
 समग्ने वर्चसा पुनः । सम्पत्नी पत्याहं गच्छे समात्मा तनुवा मम । महीनां पयोस्योषधीनां रमस्त
 स्य तेक्षीयमाणस्य निः (२) वपामि महीनां पयोस्योषधीनां रसोऽदब्धेन त्वाचक्षुषाऽवैक्षे सुप्र-
 जास्त्वायतेजोऽसितेजोऽनुप्रेक्ष्यमिस्ते तेजो मा विनैदग्नेर्जिह्वासि सुभूदेवानां धाम्ने धाम्ने देवेभ्यो यजुं
 पेयजुषे भव शुक्रमसि ज्योतिरसि तेजोऽसि देवोवः सवितोत्पुनात्वाच्छिद्रेण पवित्रेण वसोः सूर्यस्य
 रश्मिभिः शुक्रम् (३) त्वा शुक्रायां धाम्ने धाम्ने देवेभ्यो यजुषे यजुषे गृह्णामि ज्योतिस्त्वा ज्योति
 प्यर्चिस्त्वाचिषि धाम्ने धाम्ने देवेभ्यो यजुषे यजुषे गृह्णामि — १६) [उपनिः शुक्रः षोडश च]
 ॥ १० ॥ कृष्णोऽस्याखरेष्ठोऽग्नये त्वा स्वाहा वेदिरसि बर्हिषे त्वा स्वाहा बर्हिरसि सुग्भ्यस्त्वा

तैत्ति०

का० १. प्र० १.

॥ ६ ॥

अ० १३

संहिता

स्वाहा दिवे त्वान्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वा स्वधा पितृभ्य ऊर्ग्वै बहिर्गन्धर्वा ऊर्जा पृथिवीं ग-
च्छन् विष्णोस्तूपोऽस्यूणीग्रदसं त्वा स्तृणामि स्वासस्थं देवेभ्यो गन्धर्वोऽसि विश्वावसुर्विश्व-
स्मादीपतो यजमानस्य परिधिरिड ईडित इन्द्रस्य बाहुरसि (१) दक्षिणो यजमानस्य प-
रिधिरिड ईडितो मित्रावरुणौ त्वोत्तरतः परिधतां ध्रुवेण धर्मणा यजमानस्य परिधिरिड ईडितः
सूर्यस्त्वा पुरस्तात् पातु कस्याश्चिदभिशास्त्या वीतिहोत्रं त्वा कवे द्युमन्तः समिधीमृह्यै बृह-
न्तमध्वरे विशो यन्त्रे स्थो वसूना रुद्राणामादित्याना सदसि सीद जुहूरुपभृद्भुवासि घृताची
नाम्ना प्रियेण नाम्ना प्रिये सदसि (२) सीदैता असदन् सुकृतस्य लोके ता विष्णो पाहि पाहि
यज्ञं पाहि यज्ञपतिं पाहिमां यज्ञनियम् १५) [असिसदसि पञ्चदश च] ॥ ११ ॥

भुवनमसि विप्रथस्त्वाग्ने यष्टरिदं नमः । जुहे ह्यग्निस्त्वाह्वयति देवयज्याया उपभृदेहि देव-
स्त्वा सविताह्वयति देवयज्याया अग्नाविष्णू मा वामवक्रमिषं विजिहाथां मा मा सन्तासं लोकं
मे लोककृतौ कृणुतं विष्णोः स्थानमसीत इन्द्रो अकृणोद्दीर्याणि समारभ्योर्ध्वो अध्वरो दिविस्पृ-
शमहुतो (१) यज्ञो यज्ञपतेरिन्द्रावान्त्स्वाहा बृहन्नाः पाहि माग्ने दुश्चरितादामा सुचरिते भज
मुखस्य शिरोऽसि सं ज्योतिषा ज्योतिरङ्गाम् २१) [अहुत एकविंशतिश्च] ॥ १२ ॥ वाजस्य
मा प्रसवेनोद्ग्राभेणोदग्रभीत् । अथा सपत्ना रुद्रो मे निग्राभेणाधरा अकः । उद्ग्राभश्च

का०१. प्र०१.

॥ ७ ॥

० अ०१४

निग्राभञ्च ब्रह्म देवा अवीरुधन् । अथा सपत्नानिन्द्राग्नी मे विषूचीतान् व्यस्यताम् । वसु
भ्यस्त्वा रुद्रेभ्यस्त्वाऽऽदित्येभ्यस्त्वाऽक्तं रिहाणा वियन्तु वयः । प्रजां योनिं मा निर्मृशमाप्याय-
न्तामाप ओषधयो मरुतां पूर्पतयस्य दिवम् (१) गच्छ ततो नो दृष्टिमेरय । आयुष्पा अग्रेस्या
युर्मेपाहि चक्षुष्पा अग्रेऽसि चक्षुर्मे पाहि ध्रुवासि यं परिधिं पर्यधत्था अग्रे देव पणिभिर्वीयमाणः ।
तं त एतमनु जोषं भरामि नेदेष त्वदपचेतयाते यज्ञस्य पाथ उपसमितं सखावभागास्थेषा
बृहन्तः प्रस्तरेष्ठा बर्हिषदश्च (२) देवा इमां वाचमभिविष्वे गृणन्त आसद्यास्मि न्वर्हिषि
मादयध्वमग्नेर्वागपन्नगृहस्य सदसि सादयामि सुम्नाय सुम्निनी सुम्ने मा धत्तं धुरि धुर्यै पातमग्ने-
ऽदध्यायोऽशीततनो पाहि माऽद्य दिवः पाहि प्रसित्यै पाहि दुरिष्ट्यै पाहि दुरद्वन्यै पाहि दुश्चरि-
तादविषं नः पितुं रुणु सुषदा योनिं स्वाहा देवा गातुविदो गातुं वित्वा गातुम् (३) इतमनं
सस्पत इमं नो देव देवेषु यज्ञं स्वाहावाचि स्वाहा वातेधाः—१३) [दिवश्च गातुं त्रयोदशच]

॥ १३ ॥ उभा वामिन्द्राग्नी आहुवध्या उभा राधंसः सह मादयध्वै । उभा दातारा विषाः रयीणा-
मुभावाजस्य सातये हुवे वाम् । अश्रवः हि भूरिदावत्तरा वां विजामातुरुत वां वा स्यालात् । अथा
सौमस्य प्रयती युवभ्यामिन्द्राग्नी स्तोमं जनयामि नव्यम् । इन्द्राग्नी नवतिं पुरो दासपत्नीरध्वनुतम् ।
साकमेकेन कर्मणा । शुचिनु स्तोमं नवजातमद्येन्द्राग्नी वृत्रहणा जुषेथाम् । (१) उभा हि वाः सह-
वा जोहवीमि ता वाजं सद्य उशते धेष्ठा । वयमु त्वा पथस्पते रथं न वाजसातये । धिये पृषन्न

तैत्ति०

का० १. प्र० १.

॥ ८ ॥

अ० १४

संहिता.

युज्महि । पथस्पर्थः परिपति वचस्या कामेन कृतो अभ्यानङ्कम् । स नो रासच्छुरुधश्चन्द्राग्रा धियं
 धियं सपिधाति प्रपूषा । क्षेत्रस्य पतिना वयं हितेनेव जयामसि । गामश्वं पोषयित्वा स नः (२)
 मृडातीदृशे । क्षेत्रस्य पते मधुमन्तमूर्मि धेनुरिव पयो अस्मासु धुक्ष्व । मधुश्रुतं घृतमिव सुपूतमृनस्य
 नः पतयो मृडयन्तु । अग्रे नयं सुपथा राये अस्मान् विश्वा नि देववयुनानि विद्वान् । युथोध्यंस्मज्जु-
 हुराणमेनो भूर्यिष्ठां ते नम उक्ति विधेम । आ देवानामपि पन्थामगन्म यच्छक्रवाम तदनु प्रवोढुम् ।
 अग्निर्विद्वान्तसयंजात् (३) सेदु होता सो अध्वरान् स ऋतून् कल्पयाति । यद्वाहिष्ठं तदग्रये
 बृहदर्च विभावसो । महिषीव त्वद्रयिस्त्वद्वाजा उदीरते । अग्रे त्वं पारया नव्यो अस्मान्स्व-
 स्तिभिरतिदुर्गाणि विश्वा । पृथ्वी बहुला न उर्वी भवा तोकाय तनयाय शंयोः । त्वमग्रे
 व्रतपा असि देव आ (४) मर्त्येष्व । त्वं यज्ञेष्वीदृयः । यद्वो वयं प्रमिनाम व्रतानि विदुषां देवा
 अविदुष्टरासः । अग्निष्टद्विष्वमापृणाति विद्वान् येभिर्देवां ऋतुभिः कल्पयाति—२३)
 [जुषेथानो यजादा त्रयो विश्वातिश्च] ॥ १४ ॥ इषे (४३) यज्ञस्य (८८) शुन्धध्वं
 (५८) कर्मणे (९६) देवो (१११) ऽवधूतं (६५) धृष्टिः (९८) स (७२) माददे (१६१)
 प्रत्युष्टं (१६६) रुष्णो (११५) भुवनं (७१) वाजस्योभा (१६३) (२२३) चतुर्दश
 (१५३०) ॥ १४ ॥ इति तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे प्रथमप्रपाठकः सम्पूर्णः ॥

का० १. प्र० २.

॥ १ ॥

अ० २

ॐ आप उन्दन्तु जीवसे दीर्घायुत्वाय वर्चस ओषधे त्रायस्वैतु स्वधिते मेनै हिंसीर्देवश्रू
 रेतानि प्रवपेस्वस्त्युत्तराण्यशीयाऽऽपो अस्मान् मातरः शुन्धन्तु घृतेन नो घृतपुवः पुनन्तु विश्वम-
 स्मत् प्रवहन्तु रिप्रमुदाभ्यः शुचिरा पूत इमि सोमस्य तनूरसि तनुवं मे पाहि महीनां पयो-
 ऽसि वर्चोधा असि वर्चः (१) मयि धेहि वृत्रस्य कनीनिकाऽसि चक्षुष्पा असि चक्षुर्मे
 पाहि चित्पतिस्त्वा पुनातु वाक्पतिस्त्वा पुनातु देवस्त्वा सविता पुनात्वच्छिद्रेण पवित्रेण
 वसोः सूर्यस्य रश्मिभिस्तस्य ते पवित्रपते पवित्रेण यस्मैकं पुने तच्छकेयमावो देवास ईमहे
 सत्यधर्माणो अध्वरे यदो देवास आगुरे यज्ञियासो हवामह इन्द्राग्नी द्यावापृथिवी आप
 ओषधीः (२) त्वं दीक्षाणामधिपतिरसीह मासन्तं पाहि—८) [वर्च ओषधीरष्टौ च] ॥ १ ॥
 आकूत्यै प्रयुजेऽग्नये स्वाहा मेधायै मनसेऽग्नये स्वाहा दीक्षायै तपसेऽग्नये स्वाहा सरस्वत्यै पूष्णे
 ऽग्नये स्वाहाऽऽपो देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुवो द्यावापृथिवी उर्वन्तारिक्षं बृहस्पतिर्नो हविषा वृधातु
 स्वाहा विश्वे देवस्य नेतुर्मती वृणीत सख्यं विश्वे राय इषुध्यसि द्युम्नं हृणीत पुण्यसे स्वाहवर्सा-
 मयोः शिल्पेस्थस्ते वामारभे ते मां (१) पातमास्य यज्ञस्योदृच इमां धियः शिक्षमाणस्य देव
 क्रतुं दक्षं वरुण सशिशधि ययाति विश्वा दुरिता तरेम सुतर्माणमधि नावः रुहेर्मोर्गस्यांगिरस्यू-
 र्णीग्रदा ऊर्जं मे यच्छ पाहि मा मा मा हिंसीर्विष्णोः शर्मासि शर्म यजमानस्य शर्म मे
 यच्छ नक्षत्राणां मातीकाशात् पाहीन्द्रस्य योनिरसि (२) मा मा हिंसीः कृष्यै त्वा सुसस्ययै

तैत्ति०

का० १. प्र० २.

॥ १० ॥

अ० ४

संहिता

सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषधीभ्यः सू-स्था देवो वनस्पतिरुर्ध्वो मां पात्योदवः स्वाहा यज्ञं मनसा स्वाहा
 धावापृथिवीभ्यां स्वाहोरोरन्तरिक्षात्स्वाहा यज्ञं वातादारभे—३०) [मां योनिरसि त्रिंशच्च]
 ॥ २ ॥ दैवीन्धियं मनामहे सुमृडीकामभिष्टये वर्चोधां यज्ञवाहसं सुपारा नो असदृशे । ये देवा
 मनोजाता मनोयुजः सुदक्षा दक्षपितारस्ते नः पान्तु ते नोऽवन्तु तेभ्यो नमस्तेभ्यः स्वाहाग्ने
 त्वं सुजागृहि वयं सुमन्दिषीमहि गोपाय नः स्वस्तये प्रबुधे नः पुनर्ददः । त्वमग्ने वतपा
 असि देव आमर्त्येष्वाम् । त्वं (१) यज्ञेष्वीदृयः । विश्वे देवा अग्नि मामाऽववृत्रन् पूषा सन्या
 सोमो राधसा देवः सविता वसोर्वसुदावा राखेयत्सोमाभूयो भर मा पूणन् पूत्या विराधि माह-
 मायुषा चन्द्रमसि मम भोगाय भव वस्त्रमसि मम भोगाय भवोस्त्रासि मम भोगाय भव हयो-
 ऽसि मम भोगाय भव (२) छागोऽसि मम भोगाय भव मेषोऽसि मम भोगाय भव वायवे
 त्वा वरुणाय त्वा निर्ऋत्यै त्वा रुद्राय त्वा देवी रापो अपां नपाद्य ऊर्मिर्हविष्यं इन्द्रियावा-
 न्मदिन्तंमस्तंवा माऽवकमिषमच्छिन्नं तन्तुं पृथिव्या अनु गेष्मं भद्रादग्नि श्रेयः प्रेहि बृहस्पतिः
 पुरस्ता ते अस्त्वथेमवस्य (३) वर आ पृथिव्या आरे शत्रून् कणुहि सर्ववीर एदमंगन्म
 देवयजनं पृथिव्या विश्वे देवा यदजुषन्त पूर्वं ऋक्सामाभ्यां यजुषा सन्तरन्तो रायस्पोषेण
 समिषा मदम—२५) [त्वं भव स्य पञ्च विश्शतिश्च] ॥ ३ ॥ इयन्ते शुक्र
 तनू रिदं वर्चस्तया सम्भव आर्जं गच्छ जूरासि धृता मनसा जुष्टा विष्णवे तस्यास्ते

क० १. प्र० २.

॥ ११ ॥

अ० ६

सत्यसंवसः प्रसवे वाचो यन्त्रमशीय स्वाहा शुक्रमस्यमृतमसि वैश्वदेव५ हविः सूर्यस्य चक्षुरा-
 रुहमग्नेरक्षणः कनीनिकां यदेतशेऽभिरीयसे आजमानो विपश्चिता चिदासि मनासि धीरसि दक्षिणा
 (१) असि यज्ञियासि क्षत्रियास्यदितिरस्युभयतःशीर्ष्णीं सानः सुप्राची सुप्रतीची सम्भव मित्र-
 स्त्वां पदि बध्नातु पूषा ऽध्वनः पात्विन्द्रायाध्यक्षायानु त्वा माता मन्यता मनु पिताऽनु आता
 सगृभ्योऽनु सखा सयूध्यः सा देवि देव मच्छेहीन्द्राय सोम५ रुद्रस्त्वाऽऽवर्तयतु मित्रस्य पथा स्व-
 स्ति सोमं सखा(२)पुनरेहि महरध्या—५) [दक्षिणा सखा पथं च] ॥ ४ ॥ वस्यसि रुद्रास्य-
 दितिरस्यादित्यासि शुक्रासि चन्द्रासि बृहस्पतिस्त्वा सुम्रेरणवतु रुद्रो वसुभिराचिकेतु पृथिव्यास्त्वा
 मूर्धन्नाजिंघमि देवयजन इडायाः पदे घृतवन्ति स्वाहा परिलिखित५ रक्षः परिलिखिता अरांतय
 इदमह५ रक्षसो ग्रीवा अपि कृन्तामि योऽस्मा न्द्वेष्टि यश्च वयं द्विष्म इदमस्य ग्रीवाः (१) अपि
 कृन्ताम्यस्मे रायस्त्वे रायस्तो ते रायः सन्देविदेव्योर्वश्या पश्यस्व त्वष्टीमतीते सपेय सुरेता रेतो दधाना
 वीरं विदेय तवं संदृशिमाह५ रायस्पोषेण वियोषं—२९) [अस्य ग्रीवा एकाञ्च त्रिंशच्च] ॥ ५ ॥

अ५शुना ते अ५शुः पृच्यतां परुषा परुर्गन्धस्ते काममवतु मदाय रसो अच्युतोऽमात्योऽसि
 शुक्रस्ते ग्रहो ऽभित्यं देव५ संवितारमूण्योः कविकृतुमर्चामि सत्यसंवस५ रत्नधामभिप्रियं मति-
 मूर्ध्वा यस्यामतिर्भा अदिद्युतत्सवीमानि हिरण्यपाणि रमिमीत सुक्रतुः कृपासुवः । प्रजाभ्यस्त्वा प्रा-
 णाय त्वा व्यानाय त्वा प्रजास्त्वमनु (१) प्राणिहि प्रजास्त्वामनुप्राणन्तु (१) [अनुसप्त च] ॥ ६ ॥

तैत्ति०

का० १. प्र० २.

॥ १२ ॥

अ० १

संहिता

सोमं ते क्रीणाम्यूर्जस्वन्तं पयस्वन्तं वीर्षावन्तमभिमातिषाह ५ शुक्रं ते शुक्लेण क्रीणामि चन्द्रं च-
 न्द्रेणामृतममृतेन सम्यत्ते गोरस्मे चन्द्राणि तपंसस्तनूरसि प्रजापतेर्वर्णस्तस्यास्ते सहस्रपोषं पुष्य-
 न्त्याश्वरमेणं पशुना क्रीणाम्यस्मे ते बन्धुर्मयि तेरायः श्रयन्तामस्मे ज्योतिः सोमविक्रयिणि
 तमो मित्रो न एहि सुमित्रधा इन्द्रस्योरुं (१) आविश दक्षिणमुशान्नु शन्त ५ स्योनः स्योन ५ स्वान-
 भ्राजाङ्गारि बम्भारि हस्त सुहस्त रुशानवेते वः सोमक्रयणास्तान् रक्षध्वं मा वो दधन्—२२) [ऊरुं
 द्वाविंशतिश्च] ॥ ७ ॥ उदायुषा स्वायुषोदोषधीना ५ रसेनोत्पर्जन्यस्य शुष्मेणोदस्थाममृता ५ अनु ।
 उर्वन्तरिक्षमन्विह्यदित्याः सदोरयदित्याः सद आसीदास्तभ्राद्यामृषभो अन्तरिक्षमभिमीत व-
 रिमाणं पृथिव्या आसीदद्विश्वा भुवनानि सम्राद्विश्वेत्तानि वरुणस्य व्रतानि वनेषु
 व्यन्तरिक्षं ततान् वाजर्मवत्सु पयो अघ्नियासु हत्सु (१) क्रतुं वरुणो विक्ष्वभि
 दिविसूर्यमदधात् सोममद्रावुदुत्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः । दृशे विश्वाय सूर्यम् ।
 उर्रावेतं धूर्षाहावनश्रू अवीरहणौ ब्रह्म चोदनौ वरुणस्य स्कम्भनमसि वरुणस्य स्कम्भसर्जनमसि
 प्रत्यस्तो वरुणस्य पाशः—३५) [हत्सु पञ्चत्रिंशच्च] ॥ ८ ॥ प्रच्यवस्व भुवस्पते विश्वा-
 न्यभिधामानि मा त्वा परिपरी विदन्मा त्वा परिपन्थिनो विदन्मा त्वा वृका अघायवो मा गन्धर्वो
 विश्वावसुरादघच्छयेनो भूत्वा परापत यजमानस्य नो गृहे देवैः स ५ स्कृतं यजमानस्य स्वस्त्ययन्य-
 स्यपि पन्थामगस्महि त्वस्तिगामनेहसं येन विश्वाः परिद्विषो वृणक्ति विन्दते वसु नमो मित्रस्य

का० १. प्र० २.

॥ १३ ॥

अ० ११

(१) वरुणस्य चक्षसे महो देवाय तदृतं संपर्यत दूरे दृशे देवजांताय केतवे दिवस्पुत्राय सूर्याय शस्सत वरुणस्य स्कम्भनमसि वरुणस्य स्कम्भसर्जनमस्युन्मुक्तो वरुणस्य पाशः (२३) [मित्रस्य त्रयोविंशतिश्च] ॥ १॥ अग्नेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वा सोमस्यातिथ्यमसि विष्णवे त्वाऽतिथेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वाऽग्नये त्वा रायस्पोषदात्रे विष्णवे त्वा श्येनाय त्वा सोमभृते विष्णवे त्वा या ते धामानि हविषा यजन्ति ता ते विश्वा परिभूरस्तु यज्ञं गयस्फानः प्रतरणः सुवीरोऽवीरहा प्रचरा सोम दुर्यानदित्याः सदोस्यदित्याः सद आ (१) सीद वरुणोऽसि धृतव्रतो वारुणमसि शंयोर्देवानां सख्यान्मा देवानामपसंश्चित्स्मद्यापतये त्वा गृह्णामि परिपतये त्वा गृह्णामि तनूनस्त्रे त्वा गृह्णामि शाकुराय त्वा गृह्णामि शक्मञ्चोजिष्ठाय त्वा गृह्णाम्यनाधृष्टमस्यनाधृष्ट्यं देवानामोजोऽभिशस्तिपा अनभिशस्तेऽन्यमनु मे दीक्षां दीक्षापतिर्मन्यतामनु तपस्तपस्पतिरञ्जसा सत्यमुपगेष सुविते मां (२) धाः—१) [आमैकश्च] ॥ १० ॥

अश्वरुश्वस्ते देव सोमाप्यायतामिन्द्रायैकधनविद् आ तुभ्यमिन्द्रः प्यायतामा त्वमिन्द्राय प्यायत्वाप्यायय सखीन्त्सन्त्या मेधया स्वस्ति ते देव सोम सुत्यामशीयेष्टा रायः प्रेषे भगायुर्तमृतवादिभ्यो नमो दिवे नमः पृथिव्या अग्ने व्रतपते त्वं व्रतानीं व्रतपतिरसि या मम तनूरेषा सा त्वयि (१) या तव तनूरियसा मयि सह नौ व्रतपते व्रतिनोर्व्रतानि या ते अग्ने रुद्रिया तनूस्तया नः पाहि तस्यास्ते स्वाहा या ते अग्ने याशया रजाशया हराशया तनूर्विष्टा गह्वरेष्टो-

तैत्ति०

का० १. प्र० २.

॥ ११ ॥

अ० १३

संहिता

ऽग्रं वचो अपावधीं त्वेषं वचो अपावधीं स्वाहा—४०) [त्वयि चत्वारिंशच्च] ॥ ११ ॥
 वित्तायनी मेऽसि तित्तायनी मेऽस्यवतान्मा नाथितमवतान्मा व्यथितं विदेरग्निर्नभोनामाग्ने अं-
 गिरो योऽस्यां पृथिव्यामस्यायुषा नाम्नेहि यत्तेऽनाधृष्टं नामयज्ञियं तेन त्वाऽऽदधेऽग्ने अंगिरो
 यो द्वितीयस्यां तृतीयस्यां पृथिव्यामस्यायुषा नाम्नेहि यत्तेऽनाधृष्टं नाम (१) यज्ञियं तेन
 त्वाऽऽदधे सिंहीरसि महिषीरस्युरु प्रथस्वोरु ते यज्ञपतिः प्रथतां ध्रुवासि देवेभ्यः शुन्धस्व देवे-
 भ्यः शुम्भस्वेन्द्रघोषस्त्वा वसुभिः पुरस्तात् पातु मनोजवास्त्वा पितृभिर्दक्षिणतः पातु प्रचेतास्त्वा
 रुद्रैः पश्चात् पातु विश्वकर्मा त्वाऽऽदित्यैरुत्तरतः पातु सिंहीरसि सपत्नसाही स्वाहा सिंहीरसि
 सुप्रजावनिः स्वाहा सिंहीः (२) असि रायस्पोषवनिः स्वाहा सिंहीरस्यादित्यवनिः स्वा-
 हा सिंहीरस्यावह देवान् देवयते यजमानाय स्वाहा भूतेभ्यस्त्वा विश्वायुरसि पृथिवीं दृष्ट्व ध्रु-
 वक्षिदस्यन्तरिक्षं दृष्ट्वाच्युतक्षिदसि दिवं दृष्ट्वाग्नेर्भस्मास्यग्नेः पुरीषमसि—३५) [नाम सिंहीः
 पञ्चत्रिंशच्च] ॥ १२ ॥ युञ्जते मन उत युञ्जते धियो विप्रा विप्रस्य बृहतो विपश्चितः ।
 वि होत्रा दधे वयुनाऽविदेक इन्मही देवस्य सवितुः परिष्कृतिः । सुवाग्देव दुर्यां आवद देव
 श्रुतौ देवेष्वार्षोषेथामा नो वीरो जायतां कर्मण्योऽयं सर्वे ऽनुजीवाम यो बहूनामसदृशी । इदं
 विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निदधे पदम् । समूढमस्य (१) पांसुर इरावती धेनुमती हि भूतं सूयवसिनी
 मनवे यशस्ये । व्यस्कन्नाद्रोदसी विष्णुरिते दाधार पृथिवीमभितो मयूरैः । प्राची प्रेतमध्वरं

का० १. प्र० २.

॥ १५ ॥

अ० १४

कल्पयन्ती ऊर्ध्वं यज्ञं नयतुं माऽजीह्वरतुमत्र रमेथां वर्षन् पृथिव्या दिवो वा विष्णवुत वा पृथिव्या
महो वा विष्णवुत वान्तरिक्षाद्भस्तौ पृणस्व बहुभिर्ब सव्यैराप्रयच्छ (२) दक्षिणादोत सव्यात् ।
विष्णोर्नुकं वीर्याणि प्रवोच्यः पार्थिवानि विममे रजांसि यो अस्कंभायदुत्तरं सधस्थं विच-
क्रमाणस्त्रेधोरुंगायो विष्णोर्राटमसि विष्णोः पृष्ठमसि विष्णोः श्यप्त्रेस्थो विष्णोः स्यूरसि विष्णोर्ध्रु-
वमसि वैष्णवमसि विष्णवि त्वा— ३९) [अस्य यच्छैकान्न चत्वारिंशच्च] ॥ १३ ॥ कृणुष्व पाजः
प्रसितिं न पृथ्वीं याहि राजेवामवा इमेन । तृष्णीमनु प्रसितिं द्रूणानोऽस्तासि विध्य रक्षसस्त-
पिष्टैः । तव भ्रमास आशुया पतन्त्यनुस्पृश धृषता शोशुचानः । तपूष्यग्रे जुह्वा पतंगानस-
न्दितो विसृज विष्वगुल्काः । प्रति स्पशो विसृज तूर्णितमो भवा पायुर्विशो अस्या अदब्धः ।
यो नो दूरे अवशंसः (१) यो अन्त्यग्रे मार्किष्टे व्यथिरादधर्षात् । उदग्रे तिष्ठ प्रत्यातनुष्व
न्यमित्रा ओषतात् तिग्महेते । योनो अराति समिधान चक्रे नीचा तं धक्ष्यतु स न शुष्कम् ।
ऊर्ध्वो भव प्रतिविध्याऽध्यऽस्मदाविष्कणुष्व दैव्यान्यग्रे । अवस्थिरा तनुहि यातुजुनां जामि-
मजामि प्रमृणीहि शत्रून् । स ते (२) जानाति सुमतिं यविष्ठ य ईवते ब्रह्मणे गातुमैरत् । विश्वा
न्यस्मै सुदिनानि रायो द्युमन्युर्यो विदुरो अभि द्यौत् । सेदग्रे अस्तु सुभगः सुदानुर्यस्त्वा नि
त्येन हविषा य उक्थैः । पिप्रीषति स्व आयुषि दुरोणे विश्वेदस्मै सुदिना सासदिष्टिः । अर्चामि ते
सुमतिं घोष्यर्वाक् सं ते वावाता जरताम् (३) इयं गीः । स्वश्वास्त्वा सुरथा मर्जयेमास्मे क्षत्राणि

तैत्ति०

का० १. प्र० २.

॥ १६ ॥

अ० १४

संहिता

धारयेरनुद्युन् । इह त्वा भूर्याचरेदुप त्मन् दोषावस्तर्दीदिवाऽस्मनुद्युन् । क्रीडन्तस्त्वा सुमनसः
 सपे माभि द्युम्नातस्थिवाऽसो जनानाम् । यस्त्वा स्वश्वः सुहिरण्यो अग्न उपयाति वसुमता
 रथेन । तस्य त्राता भवसि तस्य सखा यस्त आतिथ्यमानुषग् जुजोषत् । महो रुजा
 मि (४) बन्धुता वचोभिस्तन्मा पितुर्गोतमादन्विषाय । त्वन्नो अस्व वचसश्चिकिद्धि हो
 तर्षविष्ठ सुकतो दमूनाः । अस्वमजस्तरणयः सुशेवा अतन्द्रासोऽवृका अश्रमिष्ठाः ।
 ते पायवः सधियश्चो निषद्याऽग्ने तव नः पान्त्वमूर । ये पायवो मामनेयन्ते अग्ने पश्य
 न्नो अन्धं दुरितादरक्षन् । ररक्ष तान् सुकतो विश्ववेदा दिप्सन् इद्रिपवो ना ह (५)
 देभुः । त्वया वयऽसधन्यस्त्वोतास्तव प्रणीत्यश्याम् वाजान् । उमा शऽसां सूदय सत्यताते-
 ऽनुष्ठुया कृणुह्यहयाण । अया ते अग्ने समिधा विधेम प्रतिस्तोमऽशस्यमानं गृभाय । दहा-
 शसो रक्षसः पाह्यस्मान् इहो निदो मित्रमहो अवद्यात् । रक्षोहणं वाजिनमाजिघर्षि
 मित्रं प्रथिष्ठमुपयामि शर्म । शिशानो अग्निः कतुभिः समिद्धः स नो दिवा (६) सरिषः
 पातु नक्तम् । विज्योतिषा बृहता भात्यग्निराविर्विश्वानि कृणुते महित्वा । प्रादेवीर्मायाः संहते
 दुरेवाः शिशीते शृङ्गे रक्षसे विनिक्षे । उत स्वानासो दिविषन्त्वग्नेस्तिग्मायुधा रक्षसे हन्त्वा उ ।
 मदैचिदस्य प्ररुजन्ति मामा न वरन्ते परिवाधो अदेवीः—४१) [अघशऽसः स ते जरताऽ
 रुजामि ह दिवैकचत्वारिऽशच्च ॥ १४ ॥ आप (१०८) आकृत्यै (१३०) देवी (१७५)

का० १. प्र० ३.

॥ १७ ॥

अ० २

मियं (१०५) वस्त्र्य (७९) शुना (५७) सोम (७२) मु (८५) त्वा (७३)
 ये (१०१) रश्शु (९०) विंत्तार्यनी (१३५) युञ्जते (१३९) कणुष्व (३४१) चतुर्दश
 (१६९०) ॥ १४ ॥ इति तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे द्वितीयः प्रपाठकः ॥

ॐ देवस्य त्वा सविनुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामाददे अरिं नारिं परि लि-
 खितं रक्षः परिलिखिता अरांतय इदमहं रक्षसो ग्रीवा अपि कृन्तामि योऽस्मान् द्वेष्टि यश्च-
 वयं द्विष्म इदमस्य ग्रीवा अपि कृन्तामि दिवे त्वान्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वा शुन्धतां लोकः पितृ-
 षदनो यवोऽसि यवयास्मद्वेषः (१) यवयाऽरातीः पितृणां सदनमस्युदिवं स्तभानान्तरिक्षं
 पूण पृथिवीं दृष्ट्वा द्युतानस्त्वा मारुतो भिनोतु मित्रावरुणयोर्ध्रुवेण धर्मणा ब्रह्मवर्निं त्वा क्षत्रव-
 निं सुप्रजावनिं रायस्पोषवर्निं पर्यूहामि ब्रह्मं दृष्ट्वा क्षत्रं दृष्ट्वा प्रजां दृष्ट्वा रायस्पोषं दृष्ट्वा
 घृतेन द्यावापृथिवीं आपूणेथामिन्द्रस्य सदोऽसि विश्वजनस्य छाया परि त्वा गिर्वणो गिरं इमाः
 (२) भवन्तु विश्वतो वृद्धायुमनुवृद्धयो जुष्टा भवन्तु जुष्टय इन्द्रस्य स्यूरसीन्द्रस्य ध्रुवम-
 स्यैन्द्रमसीन्द्राय त्वा—१८) [द्वेष इमा अष्टादश च ॥ १ ॥ रक्षोहणो वलगहनो
 वैष्णवान् खनामीदमहं तं वलगमुद्वपामि यं नः समानो यमसमानो निचखानेदमेनमधरं करोमि
 यो नः समानो योऽसमानोऽरातीयति गायत्रेण छन्दसाऽवबाढो वलगः किमत्र भद्रं तन्नौ
 सह विराडसि सप्तन्हा सप्तान्सि भ्रातृन्हा स्वराडस्यभिमातिहा विश्वाराडसि विश्वासां

तैत्ति०

का० १. प्र० ३.

॥ १८ ॥

अ० ४

संहिता

नाष्ट्राणां हन्ता (१) रक्षोहणो वलगहनः प्रोक्षामि वैष्णवान्रक्षोहणो वलगहनो वनयामि
 वैष्णवान् यवोऽसि यवयास्मद्वेषो यवया राती रक्षोहणो वलगहनोऽवस्तृणामि वैष्णवान्रक्षो
 हणो वलगहनोऽभिजुहोमि वैष्णवान्रक्षोहणो वलगहनावुपदधामि वैष्णवी रक्षोहणो वलगहनो
 पर्यूहामि वैष्णवी रक्षोहणो वलगहनो परिस्तृणामि वैष्णवी रक्षोहणो वलगहनो वैष्णवी बृहन्नसि
 बृहद्वा बृहतीमिन्द्राय (२) वाचं वद—२) [हन्तेन्द्राय द्वेच] ॥ २ ॥ विभूरसि प्रवाहणो वह्नि-
 रसि हव्यवाहनः श्वात्रोऽसि प्रचेतास्तुथोऽसि विश्ववेदा उशिगसि क्विरंघारिरसि वम्भारिवस्युर-
 सि दुवस्वान्छुन्ध्यूरसि मार्जालीयः सम्राडसि कृशानुः परिषद्योऽसि पवमानः प्रतक्कासि नभस्वानसं-
 मृष्टोऽसि हव्यसूद कृतधामासि सुवर्ज्योतिर्ब्रह्मज्योतिरसि सुवर्धामाजोऽस्येकपादहिरसि बुधियो
 रौद्रेणानीकेन (१) पाहि मांऽग्रे पिपृहि मा मा माहिःसीः—८) [अनीकिनाष्टौ च] ॥ ३ ॥
 त्वं सोम तनूकृद्भ्यो द्वेषोभ्योऽन्यकृतेभ्य उरु यन्तासि वरूथं स्वाहा जुषाणो असुराज्यस्य वेतु
 स्वाहाऽयन्नो अग्निर्वरिवः कृणोत्वयं मृधः पुर एतु प्रभिन्दन् । अयं शत्रूँर्जयतु जह्नुषाणोऽयं
 वाजं जयतु वाजंसातौ । उरु विष्णो विक्रमस्वोरु क्षयाय नः कृधि । घृतं घृतयोने पिब प्र प्रयज्ञ-
 पतिं तिर । सोमो जिगाति गातुवित् (१) देवानामिति निष्कृतमृतस्य योनिमासदमदित्याः सदो-
 ऽस्यदित्याः सद आसीदैष वो देवसवितुः सोमस्तं रक्षध्वं मावो दभदेतत्त्वसोमदेवोदेवानुपागा
 इदमहं मनुष्यो मनुष्यान् सह प्रजया सह रायस्पोषेण नमो देवेभ्यः स्वधा पितृभ्य इदमहं निर्व-

का० १.प्र० ३.

॥ १९ ॥

अ० ६

रुणस्य पाशात् सुवर्णि (२) विख्येपं वैश्वानरं ज्योतिरग्ने व्रतपते त्वं व्रतानां व्रतपतिरसि या
 मम तनुस्त्वय्यभूदियं सामयि यातव तनुर्मय्यभूदेषा सा त्वयि यथायथं नै व्रतपते व्रतिनो-
 वर्तानि—३१) [गातुविद्भ्येकत्रिंशच्च] ॥ ४ ॥ अत्यन्यानगान्नान्यानुपांगामर्वाक्त्वा
 पैररविदंपरोऽवरैस्तं त्वा जुषे वैष्णवं देवयज्यायै देवस्त्वा सवितामध्वानक्त्वोषधे त्रायस्वैनं
 स्वधिते मैतं हिंसीर्दिवमग्रेण मा लेखीरन्तरिक्षं मध्येन मा हिंसीः पृथिव्या संभव
 वनस्पते शनवल्शो विरोह सहस्रवल्शा विवयं रुहेमयम् (१) त्वा यं स्वधितिस्तेतिजानः प्रणिनायं
 महते सौभगायाच्छिन्नो रायः सुवीरः—१०) [यं दशं च] ॥ ५ ॥ पृथिव्यै त्वान्तरिक्षाय
 त्वा दिवे त्वा शुन्धतां लोकः पितृषदंनो यवोऽसिपवयास्मद्वेषोयवयारांतीः पितृणां सदनमसि
 स्वावेशोऽस्यग्रेगा नेतृणां वनस्पतिराधि त्वा स्थास्यति तस्य विन्नाद्देवस्त्वा सविता मध्वानक्तु सुपि-
 प्पलाभ्यस्त्वौषधीभ्य उद्विवं स्तभानान्तरिक्षं पूण पृथिवीमुपरेण दृष्टु ते ते धामान्युश्मसि (१)
 गुमध्ये गावो यत्रभूरिशृङ्गा अयासः । अत्राहृतदुरुगायस्य विष्णोः परमं पदमवभाति भूरैः । वि-
 ष्णोः कर्माणि पश्यन् यतो व्रतानि पस्पशे । इन्द्रस्य युज्यः सर्वा । तद्विष्णोः परमं पदं सदा
 पश्यन्ति सूरयः । दिवीव चक्षुरातन्तम् । ब्रह्मवर्णि त्वा क्षत्रवनिं सुप्रजावनिं रायस्पोष्वानि
 पर्यूहामि ब्रह्मं दृष्टु क्षत्रं दृष्टु प्रजां दृष्टु रायस्पोषम् (२) दृष्टु परिवीरसि परि त्वा दे-
 वीर्विशोऽव्ययन्तां परिमं रायस्पोषो यजमानं मनुष्या अन्तरिक्षस्य त्वा सानावगूहामि—११)

तैत्ति०

का० १. प्र० ३.

॥ २० ॥

अ० ९

संहिता

[उ॒श्मसी॑ पोष॒मेका॒न्न वि॒श्वति॒श्व] ॥ ६ ॥ इ॒षे त्वो॒प॒गीर॒स्युपो॑ दे॒वान् दैवी॑र्वि॒शः प्रा॒गुर्व॒ह्नीरु॒शिजो॑ बृ॒हस्प॑ते धा॒रया॒ वसू॑नि ह॒व्या ते॑ स्वदन्तां दे॒व त्वष्ट॑र्वसुं रण॒व रेव॑ती-
 रम॑ध्वम॒ग्नेर्जनि॑त्रमासि वृष॑णौ स्थ॒उर्व॒श्यस्या॒युर॑सि पु॒रुरवा॑ घृ॒तेना॒क्ते वृष॑णं दधाथां गाय॒त्रं छन्दो॑ऽनु॒प्रजा॑यस्व त्रैष्टु॑भं जा॒गतं छन्दो॑ऽनु॒प्रजा॑यस्व भव॑तम् (१) नः॒ सम॑नसौ॒ समो॑कसा-
 वरे॒पसौ॑ । मा य॒ज्ञः हि॒ंसिष्टं॑ मा य॒ज्ञप॑तिं जा॒तवे॑दसौ शि॒वौ भव॑तम॒द्य नः॑ । अ॒ग्राव॑ग्निश्च-
 रति॒ प्रवि॑ष्ट ऋषी॑णां पु॒त्रो अ॑धि॒राज॒ एषः॑ । स्वा॒हाक॒त्य ब्र॑ह्म॒णा ते जु॒होमि॑ मा दे॒वानां॑-
 मिथु॑याक॒र्माग्ने॑यम्—३१) [भव॑तमेक॒त्रिंश॑च्च] ॥ ७ ॥ आद॑द ऋ॒तस्य॑ त्वा दे॒व-
 ह॒विः पा॒शेना॑ऽऽर॒भे धर्षा॑ मानु॒षान॒ञ्च स्त्वौष॑धीभ्यः प्रोक्षा॑म्य॒पां पे॒रुर॑सि स्वा॒त्तश्चि॒त् सदै॒वः ह॒-
 व्यमा॑पो दे॒वीः स्व॑द॒तैर्न॑ सं ते प्रा॒णो वा॒युना॑ गच्छ॒ता सं य॒जत्रै॑र॒ज्ञानि॑ सं य॒ज्ञप॑तिरा॒शिषां॑ घृ॒ते-
 ना॒क्तौ प॒शुं त्रा॑येथा॒ रेव॑तीर्य॒ज्ञप॑तिं प्रिय॒था वि॒शतो॑रो अ॒न्तरि॑क्ष स॒जूर्दे॒वेन॑ (१) वा॒तेना॑ऽस्य ह॒-
 वि॒षस्त॑मना॒ यज॑ सम॑स्य त॒नुवा॑ भव॒ वर्षी॑यो वर्षी॒यसि॑ य॒ज्ञे य॒ज्ञप॑तिं धाः पृथि॒व्याः स॒म्पृचः॑ पाहि॒-
 नम॑स्त आ॒ताना॑ऽनु॒र्वा प्रेहि॑ घृ॒तस्य॑ कु॒ल्याम॑नु॒ सह॑ प्र॒जया॑ सह रा॒यस्पोषे॑णाऽऽपो॑ दे॒वीः शु॒द्धायु॑वः
 शु॒द्धायू॑यं दे॒वा ऊ॒ढ्वं शु॒द्धा व॒यं परि॑विष्टाः परि॒वृष्टा॑रोवोभू॒यास्म—४४) [दे॒वेन॑ चतु॑श्च॒त्वारि॑-
 श॑च्च] ॥ ८ ॥ वा॒क्त आ॒प्याय॑तां प्रा॒णस्त॑ आ॒प्याय॑तां चक्षु॑स्त॒ आप्या॑यतां श्रोत्रं॒ आ॒प्या-
 य॑तां या॒ते प्रा॒णान्छु॑ग्ज॒गाम॑ या चक्षु॑र्या श्रोत्रं॒ यत्ते॑ कू॒रं यदा॑स्थि॒तं तत् आ॒प्याय॑तां तत्

का० १. प्र० ३.

॥ २१ ॥

अ० ११

एतेन शुन्धतां नामिस्तु आप्यायतां पायुस्तु आप्यायतां शुद्धाश्चरित्राः शमद्भ्यः (१)
 शमोषधीभ्यः शं पृथिव्यै श महोभ्यामोषधे त्रायस्वैनस्वधिते मेनस्व हिंसी रक्षसां भागो-
 ऽसीदमहस्व रक्षोऽधमं तमो नयामि योऽस्मान् द्वेष्टि यश्च वयं द्विष्म इदमेनमधमं तमो
 नयामीषि त्वा घृतेन द्यावापृथिवी प्रोण्वीथामच्छिन्नो रायः सुवीर उर्वन्तरिक्षमन्विहिवायो
 वीहि (२) स्तोकाणां स्वाहोर्ध्वनभसं मारुतं गच्छतम्—५) [अद्भ्यो वीहि पश्च च] ॥ १ ॥
 सं ते मनमा मनः सं प्राणेन प्राणो जुष्टं देवेभ्यो हव्यं घृतवत्स्वाहैन्द्रः प्राणो अङ्गे अङ्गे निदे-
 ध्यदेन्द्रोऽपानो अङ्गे अङ्गे विवोभुवदेव त्वष्टर्भूरि तेसस्समेतु विषुरुपा यत्तल्लक्ष्माणो भवथ
 देवत्रा यन्तमवसे सखायो ऽनु त्वा मातापितरो मदन्तु श्रीरस्यग्निस्त्वा श्रीणात्वापः समरि-
 णन्वातस्य (१) त्वा ध्रज्यै पूष्णो रक्ष्या अपामोषधीनां रोहिष्यै घृतं घृतपावानः पिवत
 वसां वसा पावानः पिवतान्तरिक्षस्य हविरसि स्वाहा त्वाऽन्तरिक्षाय दिशः प्रदिश आदिशो
 विदिश उद्दिशः स्वाहा दिग्भ्यो नमो दिग्भ्यः—२८) [वातस्याष्टाविंशतिश्च] ॥ १० ॥
 समुद्रं गच्छ स्वाहान्तरिक्षं गच्छ स्वाहादेव संवितारं गच्छ स्वाहाऽहोरात्रे गच्छ स्वाहा मित्रा-
 वरुणौ गच्छ स्वाहा सोमं गच्छ स्वाहा यज्ञं गच्छ स्वाहा छन्दांसि गच्छ स्वाहा द्यावापृथिवी गच्छ
 स्वाहा नभो दिव्यं गच्छ स्वाहाऽग्निं वैश्वानरं गच्छ स्वाहाऽद्भ्यस्त्वौषधीभ्यो मनो मे हार्दि यच्छ
 तनूं त्वचं पुत्रं नक्षत्रमशीय शुगसि (१) तमग्निशोच योऽस्मान् द्वेष्टि यश्च वयं द्विष्मो धाम्नो धाम्नो

नैति०

का० १. प्र० ३.

॥ २२ ॥

अ० १४

संहिता

राजन्त्रितो वरुण नो मुञ्च यदापो अग्निं या वरुणेति शपामहे ततो वरुण नो मुञ्च — २६) [असि षड्विंशतिश्च] ॥ ११ ॥ हविष्मतीरिमा आपो हविष्मान् देवो अध्वरो हविष्मा५ आविवासति हविष्मा५ अस्तु सूर्यः । अग्नेर्वोषन्नगृहस्य सदसि सादयामि सुम्राय सुमिनीः सुम्रे माधत्तेन्द्राग्नियोर्भागधेयीः स्थ मित्रावरुणयोर्भागधेयीः स्थ विश्वेषां देवानां भागधेयीः स्थ यज्ञे जागृत — ३४) [हविष्मतीश्चतुस्त्रिंशत्] ॥ १२ ॥ हृदे त्वा मनसे त्वा दिवे त्वा सूर्याय त्वोर्ध्वमिममध्वरं कृधि दिवि देवेषु होत्रा यच्छ सोमराजन्नेह्यवरोह मा भेर्मा सं विक्था मा त्वा हि५ सिषं प्रजास्त्वमुपावरोह प्रजास्त्वामुपावरोहन्तु शृणोत्वग्निः समिधाहव मे शृण्वन्त्वापो धिषणाश्च देवीः । शृणोतं ग्रावाणो विदुषो नु (१) यज्ञ५ शृणोतुं देवः सविताहव मे । देवीरापो अपान्नपाथ ऊर्मिर्हविष्य इन्द्रियावांन्मदिन्तमस्तं देवेभ्यो देवत्रार्धत्त शुक्र५ शुक्रपेभ्यो येषां भागः स्थ स्वाहाकार्षिरस्यपापां मृध५ समुद्रस्य वोक्षित्या उन्नये । यमग्ने पृतसुमर्त्य मावो वाजेषु यजुनाः । सयन्ताशश्वतीरिषः — ४७) [नु समचत्वारिंशच्च] ॥ १३ ॥ त्वमग्ने रुद्रो असुरो महो दिवस्त्व५ शर्धो मारुतं पृक्ष ईशिषे । त्वं वातरुणैर्यासि शङ्खयस्त्वं पूषा विधत्तः पांसि नुत्मना । आवो राजानमध्वरस्य रुद्र५ होतार५ सत्ययज५ रोदस्योः । अग्निपुरातनयिन्नोरचित्ताद्विरण्यरूपमवसे कणुध्वम् । अग्निर्होता निषसादा यजीयानुपस्थे मातुः सुरभावलोके । युवां कविः पुरुनिष्ठः (१) कृतावा धर्ताकृष्टीनामुत मध्यं इद्धः । साध्वीमकईववीति

का० १. प्र० ३.

॥ २३ ॥

अ० १४

नो अद्य यज्ञस्य जिह्वामविदाम गुह्याम् । स आयुरागात् सुरभिर्वसानो भद्रामर्कैर्ब्रह्मति नो
 अद्य । अक्रन्ददग्निस्तनयन्निवद्यौः क्षामा रेरिहृद्वीरुथः समञ्जन् । सद्योज्ञानो विहीमिद्धो
 अख्यदा रोदसी भानुना भात्यन्तः । त्वे वसूनि पूर्वणीक (२) होतर्दोषावस्तो रेरि यज्ञिया
 सः । क्षामैव विश्वाभुवनानि यस्मिन्त्सः सौभगानि दधिरे पावके । तुभ्यं ता अङ्गिरस्तम् विश्वाः सु-
 क्षितयः पृथक् । अग्ने कामाय येमिरे । अश्याम् तं काममग्ने तत्रोत्पश्याम् रयिः रयिवः सुवीरम् ।
 अश्यामवार्जमभिवा जयन्तो श्याम द्युम्रमजरा जरन्ते । श्रेष्ठं यविष्ठ भारताग्ने द्युमन्तमाभर (३)
 वसो पुरुस्पृहः रयिम् । सश्वितानस्तन्यतूरोचनस्या अजरैभिर्नानदाङ्घ्रिर्यविष्ठः । यः पावकः पुरुतमः
 पुरुणि पृथून्यग्निरनुयाति भवन् । आयुष्टे विश्वतो दधद्यमग्निर्वरेण्यः । पुनस्ते प्राण आयति
 परा यक्ष्मः सुवामि ते । आयुर्दा अग्ने हविषो जुषाणो घृतप्रतीको घृतयोनिरेधि । घृतं
 पीत्वा मधु चारु गव्यं पितेव पुत्रमग्नि (४) रक्षतादिमम् । तस्मै ते प्रतिहयं ते जात-
 वेदो विचर्षणे । अग्ने जनामि सुष्टुतिम् । दिवस्परि प्रथमं जज्ञे अग्निरस्मद्वितीयं परि
 जातवेदाः । तृतीयमप्सु नृमणा अजस्रमिन्धान एनं जरते स्वाधीः । शुचिः पावक वन्द्योऽग्ने
 बृहद्विरोचसे । त्वं घृतेभिराहुतः । दृशानो रुक्म उर्व्या व्यद्यौर्दुर्मर्षमायुः श्रिये रुचानः ।
 अग्निरमृतो अभवद्वयोभिः (५) यदेनं द्यौरजनयत् सुरेताः । आ यदिषे नृपतिं तेज
 आनद् शुचि रेतो निषिक्तं द्यौरभीकै । अग्निः शर्धमनवद्यं युवानः स्वाधियं जनयत्

तैत्ति०

का० १. प्र० ३.

॥ २४ ॥

अ० १४

संहिता

सूदयच्च । स तेजीयसा मनसा त्वोत उत शिक्ष स्वपत्यस्य शिक्षोः । अग्रे रायो नृतमस्य
 प्रभूतौ भूयाम ते सुष्टुतयश्च वत्सः । अग्रे सहन्तुमाभर द्युमस्य प्राप्तहा रयिम् । विश्वायः
 (६) चर्षणीरभ्यासा वाजेषु सासहत् । तमग्रे पतनासह रयि सहस्व आभर । त्व
 हि सत्यो अद्भुतो दाता वाजस्य गोमतः । उक्षात्राय वशात्राय सोमपृष्ठाय वेधसे ।
 स्तोमैर्विधेमाग्रे । वद्मा हि सूनो अस्य द्युसद्वाचके अग्निर्जनुषा ज्मानम् । स त्वन्न ऊर्ज-
 सन् ऊर्ज धा राजेव जेरवुके क्षैष्यन्तः । अग्र आयूषि (७) पवस आसुवोर्जमिषश्चनः ।
 आरे बाधस्व दुच्छुनाम् । अग्रे पवस्व स्वपा अस्मे वचैः सुवीर्यम् । दधत् पोष रयि
 मयि । अग्रे पावक रोचिषा मन्द्रया देवजिह्वया । आ देवान् वक्षि यक्षि च । सनः पावक
 दीदिवोऽग्रे देवा इहावह । उप यज्ञ हविश्च नः । अग्निः शुचिमततमः शुचिर्विप्रः शुचिः (८)
 कविः । शुचीरोचत आहुतः । उदग्रे शुचयस्तव शुक्रा आजन्त ईरते । तव ज्योतीष्यचर्यः
 — १४) [पुरुनिष्ठः पूर्वणीक भराऽभि वयोभिर्य आयूषि विप्रः शुचिश्चतुर्दश च]
 ॥ १४ ॥ देवस्य (११८) रक्षोहणो (१०२) विभू (५८) स्व (१३१) मति
 (६०) पृथिव्या (११९) इष (८१) आददे (९४) वाक् (१०५) स (७८)
 समुद्र (७६) हविष्मती (३४) हृदे (९७) त्वं (४१४) चतुर्दश (१५६७)

॥ १४ ॥ इति तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे तृतीयप्रपाठकः

॥

का० १. प्र० ४.

॥ २५ ॥

अ० ३

ॐम् आददे प्रावास्यध्वरुहेवेभ्यो गम्भीरमिमध्वरं कृध्युत्तमेन पविनेन्द्राय सोमं सुषुतं मधुमन्तं
 पर्यस्वन्तं वृष्टिवनिमिन्द्राय त्वा वृत्रघ्न इन्द्राय त्वा वृत्रतुर इन्द्राय त्वाऽभिमातिघ्न इन्द्राय
 त्वाऽऽदित्यवन्त इन्द्राय त्वा विश्वदेव्यावते श्वात्राः स्थं वृत्रतुरो राधो गूर्तामृतस्य पत्नीस्ता
 देवीर्देवत्रेमं यज्ञं धत्तोपहूताः सोमस्य पिबतोपहूतो युष्माकम् (१) सोमः पिबतु य
 ते सोम दिवि ज्योतिर्यत्पृथिव्यायदुरावन्तरिक्षे तेनास्मै यजमानायो रुराया कृध्यधिदात्रे वीजो
 धिषणे वीडू सती वीडयेथामूर्जं दधाथामूर्जं मे धत्तं मा वा हिंसिषं मा मा हिंसिष्टं
 प्रागपागुदगधराक्तास्त्वा दिश आधावन्त्वम्ब निष्वर । यत्ते (२) सोमादाभ्यं नाम
 जागृवि तस्मै ते सोम सोमाय स्वाहा—१) [युष्माकं ते नव च] ॥ १ ॥
 वाचस्पतये पवरु वाजिन् वृषा वृष्णो अशुभ्यां गर्भस्तिपूतो देवो देवानां पवित्रमसि
 येषां भागोऽसि तेभ्यस्त्वा स्वाङ्गतोऽसि मधुमतीर्न इषस्कृधि विश्वेभ्यस्त्वेन्द्रियेभ्यो दि-
 व्येभ्यः पार्थिवेभ्यो मनस्त्वाधूर्वन्तरिक्षमन्विहि स्वाहा त्वा सुभवः सूर्याय देवेभ्यस्त्वा मरी-
 चिपेभ्य एष ते योनिः प्राणाय त्वा—४७) [वाचः सप्तचत्वारिंशत्] ॥ २ ॥
 उपयामगृहीतोऽस्यन्तर्यच्छ मधवन् पाहि सोमं मुख्यं रायः समिषो यजस्वान्तस्ते
 दधामि द्यावापृथिवी अन्तरुर्वन्तरिक्षं सजोषा देवैरवरैः परैश्चान्तर्यामि मधवन्मादयस्व
 स्वाङ्गतोऽसि मधुमतीर्न इषस्कृधि विश्वेभ्यस्त्वेन्द्रियेभ्यो दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्यो मनस्त्वाधूर्व-

नैत्ति०

का० १. प्र० ४.

॥ २६ ॥

अ० ९

संहिता

न्तरिक्षमन्विहि स्वाहा त्वा सुभवः सूर्याय देवेभ्यः (१) त्वा मुरिचिपेभ्य एष ते योनि-
 रपानाय त्वा—७) [देवेभ्यः सप्त च] ॥ ३ ॥ आ वायो भूष शुचिपा उप नः
 सहस्रान्ते नियुतो विश्ववार । उपो ते अन्धो मद्यमयामि यस्य देव दधिषे पूर्वपेयम् ।
 उपयामगृहीतोऽसि वायवे त्वेन्द्रवायू इमे सुताः । उप प्रयोभिरागतमिन्दवो वामुशान्ति हि ।
 उपयामगृहीतोऽसीन्द्रवायुभ्यां त्वेष ते योनिः सजोषाभ्यां त्वा—४३) [आत्रिचत्वा-
 रिशत्] ॥ ४ ॥ अयं वा मित्रावरुणा सुतः सोमं कृतावृधा । ममेदिह श्रुतं हवम् । उपयामगृ-
 हीतोऽसि मित्रावरुणाभ्यां त्वेष ते योनिर्कृतायुभ्यां त्वा—२०) [अयं विश्रुतिः] ॥ ५ ॥

या वां कशा मधु मृत्यश्विना सूनृतावती । तया यज्ञं मिमिक्षतम् । उपयामगृहीतोऽस्यश्विभ्यां
 त्वेष ते योनिर्माध्वीभ्यां त्वा—१८) [याऽष्टादश] ॥ ६ ॥ प्रातर्युजौ विमुच्येथाम-
 श्विनावेह गच्छतम् । अस्य सोमस्य पीतये । उपयामगृहीतोऽस्यश्विभ्यां त्वेष ते योनिर्-
 श्विभ्यां त्वा—१९) [प्रातर्युजावेकाक्षविश्रुतिः] ॥ ७ ॥ अयं वेनश्चोदयत् पृ-
 श्निगर्भा ज्योतिर्जरायू रजसो विमाने । इममपां सङ्गमे सूर्यस्य शिशुं न विप्रा मति-
 भीरिहन्ति । उपयामगृहीतोऽसि शण्डाय त्वेष ते योनिर्वीरतां पाहि—२५) [अयं
 पञ्चविश्रुतिः] ॥ ८ ॥ तं प्रत्नथा पूर्वथा विश्वथेमथा ज्येष्ठतानि बर्हिषदं सुवर्विदं
 प्रतीचीनं वृजनं दोहसे गिराऽऽशुं जयन्तमनुयासु वर्धसे । उपयामगृहीतोऽसि मर्काय त्वेष

का० १. प्र० ४.

॥ २७ ॥

अ० १५

ते योनिः प्रजाः पाहि—२६ [त्रिंशद्विंशतिः] ॥ ९ ॥ ये देवा दिव्येकादश स्थ
 पृथिव्यामध्येकादश स्थाप्सुषदो महिनैकादशस्थ ते देवा यज्ञमिमं जुषध्वमुपयामगृहीतोऽस्या-
 ग्रयणोऽसि स्वाग्रयणो जिन्व यज्ञं जिन्व यज्ञपतिमभिसवना पाहि विष्णुस्त्वां पातु विशं त्वं पाही
 न्द्रियेणैष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यः—४३) [ये त्रिचत्वारिंशत्] ॥ १० ॥
 त्रिंशत्रयंश्च गणिनो रुजन्तो दिवश् रुद्राः पृथिवीश्च सचन्ते । एकादशासो अप्सुषदः सुतश्च
 सोमं जुषन्ताश्च सर्वनाय विश्वे । उपयामगृहीतोऽस्याग्रयणोऽसि स्वाग्रयणो जिन्व यज्ञं जिन्व यज्ञ-
 पतिमभिसवना पाहि विष्णुस्त्वां पातु विशं त्वं पाहीन्द्रियेणैष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यः
 —४२) [त्रिंशद्विचत्वारिंशत्] ॥ ११ ॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा बृहद्वते वयं-
 स्वत उक्थायुवे यत्त इन्द्र बृहद्वयस्तस्मै त्वा विष्णवे त्वैष ते योनिरिन्द्राय त्वोक्थायुवे—२२)
 [उपयामगृहीतोद्वाविंशतिः] ॥ १२ ॥ मूर्धानं दिवो अरति पृथिव्या वैश्वानरमृताय जातम-
 ग्निम् । कविश्च सन्नाजमतिथिं जनानामासन्ना पात्रं जनयन्त देवाः । उपयामगृहीतोऽस्यग्रये त्वा वै-
 श्वानराय ध्रुवोऽसि ध्रुवक्षितिर्ध्रुवाणां ध्रुवतमोऽच्युतानामच्युतक्षित्तम एष ते योनिरग्रये त्वा वैश्वा-
 नराय—३५) [मूर्धानं पञ्चत्रिंशत्] ॥ १३ ॥ मधुश्च माधवश्च शुक्रश्च शुचिश्च नभश्च
 नभस्यश्चेषश्चोर्जश्च सहश्च सहस्यश्च तपश्च तपस्यश्चोपयामगृहीतोऽसि सप्तसोऽस्यहस्पत्याय
 त्वा—३०) [मधुस्त्रिंशत्] ॥ १४ ॥ इन्द्राग्नी आगतश्च सुतं गीर्भिर्नभो वरेण्यम् । अस्य

तैत्ति०

का०१. प्र०४.

॥ २८ ॥

अ०२१

संहिता

पातं धियोषिता । उपयामगृहीतोऽसीन्द्राग्निभ्यां त्वैष ते योनिरिन्द्राग्निभ्यां त्वा—२०) [इन्द्राग्नीविश्रान्तिः] ॥ १५ ॥ ओमांसश्चर्षणीधृतो विश्वे देवास आगत । दाश्वाशसो दाशुषः सुतम् । उपयामगृहीतोऽसि विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य एष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यः—२०) [ओ मांसोविश्रान्तिः] ॥ १६ ॥ मरुत्वन्तं वृषभं वा वृधानमकं वारिं दिव्यश्वासमिन्द्रम् । विश्वासाहमवसे नूतनायोग्रसंहोदामिह तश्च दुवेम । उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा मरुत्वन्त एष ते योनिरिन्द्राय त्वा मरुत्वन्ते—२६) [मरुत्वन्तश्चद्विश्रान्तिः] ॥ १७ ॥ इन्द्रं मरुत्व इह पाहि सोमं यथा शायन्ते अपिवः सुतस्य । तव प्रणीती तव शूर शर्मन्नावि वासन्ति कवयः सुयज्ञाः । उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा मरुत्वन्त एष ते योनिरिन्द्राय त्वा मरुत्वन्ते—२९) [इन्द्रैकाक्षत्रिश्रान्तिः] ॥ १८ ॥ मरुत्वाश्च इन्द्र वृषभो रणाय पिबा सोममनुष्वधं मदाय । आ सिञ्चस्व जठरे मध्वं ऊर्मि त्वश्राजांसि प्रदिवः सुतानाम् । उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा मरुत्वन्त एष ते योनिरिन्द्राय त्वा मरुत्वन्ते—२९) [मरुत्वानेकाक्षत्रिश्रान्तिः] ॥ १९ ॥ महाश्च इन्द्रो य ओजसा पर्जन्यो वृष्टिमाश्च इव । स्तोमैर्वत्सस्य वावृधे । उपयामगृहीतोऽसि महेन्द्राय त्वैष ते योनिर्महेन्द्राय त्वा—१९) [महानेकाक्षत्रिश्रान्तिः] ॥ २० ॥ महाश्च इन्द्रो नृवदाचर्षणिप्रा उत द्विबर्ही अमिनः सहोभिः । अस्मद्वियग्वावृधे वीर्यायोरुः पृथुः सुकृतः कर्तृभिर्भूत् । उपयामगृहीतोऽसि महेन्द्राय त्वैष ते योनिर्महेन्द्राय त्वा—२६) [महान् षड्विश्रान्तिः]

का० १. प्र० ४.

॥ २१ ॥

अ० २८

॥ २१ ॥ कदाच नस्तरीरसि नेन्द्र सश्वसि दाशुषे । उपोपेन्नु मघवन् भूय इन्नु ते दानं देवस्य पृ-
 च्यते । उपयामगृहीतोऽस्यादित्येभ्यस्त्वा । कदाच न प्रयुच्छस्युभे निपासि जन्मनी । तुरीया-
 दित्यसर्वनं त इन्द्रियमातस्थावमृतं दिवि । यज्ञो देवानां प्रत्येति सुम्रमादित्यासो भवता मृड-
 यन्तः । आवः (१) अर्वाची सुमतिर्वदत्यादश्चोश्चिद्या वरिवो वित्तरासत् । विवस्व आदित्यैष ते सो-
 मपीथस्तेन मन्दस्व तेन तृप्य तृप्यास्म ते वयं तर्पयितारो या दिव्या दृष्टिस्तया त्वा श्रीणामि
 —२७) [वः सप्तविंशतिश्च] ॥ २२ ॥ वाममद्य सवितर्वाममु श्वो दिवेदिवे वामम-
 स्मभ्यं सावीः । वामस्य हि क्षयस्य देव भूरेया धिया वामभाजः स्याम । उपयामगृहीतोऽसि
 देवाय त्वा सवित्रे—२४) [वामं चतुर्विंशतिः] ॥ २३ ॥ अदब्धेभिः सवितः पायु-
 भिष्ट्व शिवेभिरद्य परिपाहिनो गयम् । हिरण्यजिह्वः सुविताय नव्यसे रक्षामाकिर्नो अघश-
 स्स ईशत । उपयामगृहीतोऽसि देवाय त्वा सवित्रे—२३) [अदब्धेभिस्त्रयोविंशतिः]
 ॥ २४ ॥ हिरण्यपाणिमूतये सवितारमुपह्वये । स चेत्ता देवता पदम् । उपयामगृहीतोऽसि
 देवाय त्वा सवित्रे—१४) [हिरण्यपाणिं चतुर्दश] ॥ २५ ॥ सुशर्मासि सुप्रतिष्ठानो
 बृहदुक्षे नम एष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यः—१२) [सुशर्मा द्वादश] ॥ २६ ॥
 बृहस्पतिसुतस्य त इन्द्रो इन्द्रियावतः पत्नीवन्तं ग्रहं गृह्णाम्यग्रा३३ पत्नीवा३ः सजूर्देवेन त्वष्ट्रा
 सोमं पिब स्वाहा—१५) [बृहस्पतिसुतस्य पञ्चदश] ॥ २७ ॥ हरिरसि हारियोजनो

नैति०

का० १. प्र० ४.

॥ ३० ॥

अ० ३५

संहिता

हव्यैः स्थाता वज्रस्य भुता पृथ्वीः प्रेता तस्य ते देव सोमेऽष्टयजुषः स्तुतस्तोमस्य शस्तोक्थस्य
हरिवन्तं ग्रहं गृह्णामि हरीः स्थव्रह्यैर्धानाः सह सोमा इन्द्राय स्वाहा—२६) [हरिः षड्विंशतिः]

॥ २८ ॥

अग्रे आयूँषि पवसु आसुवोर्जमिषश्च नः । आरे बाधस्वदुच्छुनाम् । उपयामगृ-
हीतोऽस्यग्रये त्वा तेजस्वत एष ते योनिर्ग्रये त्वा तेजस्वते—२३) [अग्रे त्रयोविंशतिः]

॥ २९ ॥

उत्तिष्ठन्नोर्जसा सह पीत्वा शिमे अवेषयः । सोममिन्द्र चमू सुतम् । उपयामगृही-
तोऽसीन्द्राय त्वौजस्वत एष ते योनिरिन्द्राय त्वौजस्वते—२१) [उत्तिष्ठन्नेकविंशतिः ॥ ३० ॥
तुरणिर्विश्वदर्शतो ज्योतिष्कदसिसूर्य । विश्वमाभासि रोचनम् । उपयामगृहीतोऽसि सूर्याय त्वा
भ्राजस्वत एष ते योनिः सूर्याय त्वा भ्राजस्वते—२०) [तुरणिर्विंशतिः] ॥ ३१ ॥

आप्यायस्व मदिन्तम् सोमविश्वाभिरूतिभिः । भवानः सप्रथस्तमः—९) [आनवं] ॥ ३२ ॥

ईयुष्टे ये पूर्वतरामपश्यन् व्युच्छन्तीं मुषसं मर्त्यासः । अस्माभिरूनु प्रतिचक्ष्याऽभूदो ते
यन्ति अपरीषु पश्यान्—१९) [ईयुरेकान्नविंशतिः] ॥ ३३ ॥ ज्योतिष्मतीं त्वा सा-
दयामि ज्योतिष्कतं त्वा सादयामि ज्योतिर्विदं त्वा सादयामि भास्वतीं त्वा सादयामि ज्वलन्तीं
त्वा सादयामि मल्मलाभवन्तीं त्वा सादयामि दीप्यमानां त्वा सादयामि रोचमानां त्वा सादया-
म्यजस्तां त्वा सादयामि बृहज्ज्योतिषं त्वा सादयामि बोधयन्तीं त्वा सादयामि जाग्रतीं त्वा
सादयामि—३६) [ज्योतिष्मती ५ षट्त्रिंशत्] ॥ ३४ ॥ प्रयासाय स्वाहा यासाय

का० १. प्र० ४.

॥ ३१ ॥

अ० ४१

स्वाहा वियासाय स्वाहा संयासाय स्वाहोद्यासाय स्वाहा ऽवयासाय स्वाहा शुचे स्वाहा शोकाय
 स्वाहा तप्यत्वै स्वाहा तपते स्वाहा ब्रह्महत्यायै स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा—२४) [प्रयासाय चतु-
 विंशतिः] ॥ ३५ ॥ चित्तं सन्तानेन भवं यक्ता रुद्रं तन्निम्ना पशुपतिं स्थूलहृदयेनाग्निं
 हृदयेन रुद्रं लोहितेन शर्वं मतस्त्राभ्यां महादेवमन्तःपार्श्वेनौषिष्ठहनं शिङ्गीनिकोश्याभ्याम्
 —१८) [चित्तमष्टादश] ॥ ३६ ॥ आतिष्ठ वज्रहन् रथं युक्ता ते ब्रह्मणा हरी । अर्वाचीनं
 सुते मनो ग्रावां कृणोतु वज्रना । उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा षोडशिनं एष ते योनिरिन्द्राय त्वा
 षोडशिने—२६) [आ षड्विंशतिः] ॥ ३७ ॥ इन्द्रमिद्धरीं वहतोऽप्रतिधृष्ट शव-
 समृषीणाञ्च स्तुतीरुपयज्ञञ्च मानुषाणाम् । उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा षोडशिनं एष ते योनि-
 रिन्द्राय त्वा षोडशिने—२३) [इन्द्रं त्रयोविंशतिः] ॥ ३८ ॥ असावि सोमं इन्द्र ते
 शर्विष्ठ धृष्णवागहि । आत्वापूणक्त्विन्द्रियं रजः सूर्यं न रश्मिभिः । उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा
 षोडशिनं एष ते योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिने—२७) [असावि सप्तविंशतिः] ॥ ३९ ॥
 सर्वस्य प्रतिशीवरी भूमिस्त्वोपस्थ आधित । स्योनास्मै सुषदा भव यच्छास्मै शर्म सप्रथाः ।
 उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा षोडशिनं एष ते योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिने—२६) [सर्व
 स्य षड्विंशतिः] ॥ ४० ॥ महा इन्द्रो वज्रबाहुः षोडशी शर्मयच्छतु । स्वस्तिनो मघवा
 करोतु हन्तु पाप्मानं योऽस्मान् द्वेष्टि । उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा षोडशिनं एष ते योनिरि

तैत्ति०

का० १. प्र० ४.

॥ ३२ ॥

अ० ४४

संहिता

न्द्राय त्वा षोडशिनै—२६) [महान् षड्विंशतिः] ॥ ४१ ॥ सजोषा इन्द्र सगणो म-
 रुद्भिः सोमै पिव वृत्रहञ्छूरविद्वान् । जहि शत्रूँ रपमृधो नुदस्वाथाऽभयंकणुहि विश्वतो नः ।
 उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा षोडशिनं एष ते योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिनै—३०) [सजोषा-
 स्त्रिंशत्] ॥ ४२ ॥ उदु त्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः । दृशे विश्वाय सूर्यम् ।
 चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्यवरुणस्याग्नेः । आप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्यं
 आत्मा जगत्स्तस्युषश्च । अग्ने नयं सुपथा राये अस्मान् विश्वानि देव वयुनानि विद्वान् ।
 युयोध्यस्मज्जुहुराणमेनो भूयिष्ठां ते नम उक्तिं विधेम । दिवं गच्छ सुवः पत रूपेण (१)
 वो रूपमभ्यैसि वयंसा वयः । तुयो वो विश्ववेदा विभंजतु वर्षिष्ठे अधिनाके । एतत्ते अग्ने राध
 ऐति सोमच्युतं तन्मित्रस्य पथा नयतस्य पथा प्रेतं चन्द्रदक्षिणा यज्ञस्य पथा सुविता नयन्ती
 ब्राह्मणमद्यराध्यासमृषिमार्षेयं पितृमन्तं पैतृमत्यं सुधातुदक्षिणं विमुवः पश्य व्यन्तरिक्षं यत-
 स्वसदस्यैः (२) अस्मदात्रा देवत्रागच्छन् मधुमतीः प्रदातारमाविशतानवहायास्मान् देवयानेन
 पथेतं सुकृतां लोके सीदत तन्नः सःस्कृतम्—१८) [रूपेण सदस्यैरष्टादशच] ॥ ४३ ॥
 धाता रातिः संवितेदं जुषन्तां प्रजापतिर्निधिपतिर्नो अग्निः । त्वष्टा विष्णुः प्रजया सः-
 राणो यजमानाय द्रविणं दधातु । समिन्द्र णो मनसा नेषि गोभिः सः सूरिभिर्मधवन्तसः
 स्वस्त्या । सम्ब्रह्मणा देव कृतं यदस्ति सं देवानां सुमत्या यज्ञियानाम् । सं वर्चसा पयसा

का० १. प्र० ४.

॥ ३३ ॥

अ० ४५

सं तनूभिर्गन्महि मनसा सः शिवेन । त्वष्टा नो अत्र वरिवः कृणोतु (१) अनुमाष्टु
 तनुवो यद्विलिष्टम् । यद्य त्वा प्रयति यज्ञे अस्मिन्नग्रे होतारमवृणीमहीह । क्रधगयादृध-
 गुताशमिष्टाः प्रजानन् यज्ञमुपयाहि विद्वान् । स्वगा वो देवाः सदनमकर्म य आजग्म सर्व-
 नेदं जुषाणाः । जक्षिवाक्षसः पपिवाक्षसश्च विश्वेऽस्मे धत्त वसवो वसूनि । यानावह उशतो
 देव देवान्तान् (२) प्रेरय स्वे अग्रे सधस्थे । वहमाना भरमाणा हवींषि वसुं धर्मं दिव-
 मातिष्ठतानु । यज्ञं यज्ञं गच्छ यज्ञपतिं गच्छ स्वां योनिं गच्छ स्वाहैष ते यज्ञो यज्ञपते
 सह सूक्तवाकः सुवीरः स्वाहा देवा गातुविदो गातुं वित्वा गातुमिदं मनसस्पत इमं नो देव
 देवेषु यज्ञं स्वाहा वाचि स्वाहा वाते धाः—४८) [कृणोतु तानुष्टाचत्वारिंशच्च]

॥ ४४ ॥ उरुः हि राजा वरुणश्चकार सूर्याय पन्थामन्वेतुवा उ । अपदे पादा प्रति-
 धातवे कर्तृतापवक्ता हृदयाविधश्चित् । शतन्ते राजन् भिषजः सहस्रमुर्वीगम्भीरा सुमतिष्ठे
 अस्तु । बाधस्व द्वेषो निर्कृतिं पराचैः कृतश्चिदेनः प्रमुमुग्ध्यस्मत् । अभिष्ठितो वरुणस्य
 काशोऽग्रेरनीकमप आविवेश । अपाञ्चपात् प्रतिरक्षन्नुयं दमेदमे (१) समिधं यक्ष्यमे ।
 प्रति ते जिह्वा घृतमुच्चरण्येत्समुद्रे ते हृदयमप्स्वन्तः । सन्त्वाविशन्त्वोषधीरुतापो यज्ञस्य
 त्वा यज्ञपते हविर्भिः । सूक्तवाके नमो वाक्त्रे विधेमावभृथनिचहुण निचेरुरसि निचहुणाव देवैर्देवक-
 त्मेनोऽयादव मर्त्यैर्मर्त्यकृतमुरोरा नो देव रिषस्पाहि सुमित्रा नृ आप ओषधयः (२) सन्तु

तैत्ति०

का० १.प्र० ४.

॥ ३४ ॥

अ० ४६

संहिता

दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुर्योऽस्मान् द्वेष्टि यश्च वयं द्विष्मो देवीराप एष वो गर्भस्तंवः सुप्रीतः सु-
भृतमकर्म देवेषु नः सुकृतो ब्रूतात् प्रतियुतो वरुणस्य पाशः प्रत्यस्तो वरुणस्य पाश एधोऽस्ये-
धिषीमहि समिदंसि तेजोऽसि तेजो मयि धेह्यपो अन्वचारिषः रसेन समसृक्षमहि । पयस्वाः
अग्र आ (३) अगमं तं मा सः सृज वचसा—६) [दमेदम् ओषधय आषट् च] ॥ ४५ ॥

यस्त्वा हृदा कीरिणा मन्यमानो मर्त्यं मर्त्यो जोहवीमि । जातवेदो यशो
अस्मासु धेहि प्रजाभिरग्रे अमृतत्वमंश्याम् । यस्मै त्वः सुकृते जातवेद उ लोकमग्रे कृणवः
स्योनम् । अश्विनः सपुत्रिणं वीरवन्तं गोमन्तः रयिं नशतेस्वस्ति । त्वे सु पुत्र शवसो वृत्रन् काम-
कातयः । न त्वामिन्द्रातिरिच्यते । उक्थ उक्थे सोम इन्द्रं ममाद नीथे नीथे मघवानम् (१) सुतासः ।
यदीः सबाधः पितरं न पुत्राः समानदक्षा अवसे हवन्ते । अग्रे रसेन तेजसा जातवेदो विरोचसे ।
रक्षोहाः स्मीवचातनः । अपो अन्वचारिषः रसेन समसृक्षमहि । पयस्वाः अग्र आगमं तं मा
सः सृज वचसा । वसुर्वसुपतिर्हिकमस्यग्रे विभावसुः । स्याम ते सुमतावपि । त्वामग्रे वसुपति
वसूनामभिप्रमन्दे (२) अध्वरेषु राजन् । त्वया वाजं वाजयन्तो जयेमाभिष्याम पृत्सुतीर्म-
त्यानाम् । त्वामग्रे वाजसातमं विप्रा वर्धन्ति सुष्टुतम् । सनो राख सुवीर्यम् । अयं नो अग्निर्वरिवः
कृणोत्वयं मृधः पुर एतु प्रभिन्दन् । अयः शत्रून् जयतु जह्वाणोऽयं वाजं जयतु वाजसातौ ।
अग्निनाग्निः समिध्यते कविर्गृहपतिर्युवा । हव्यवाद्जुहास्यः । त्वः ह्य ग्रे (३) अग्निना विप्रो

का० १. प्र० ५.

॥ ३५ ॥

अ० १

विप्रेण सन्तुता । सखा सख्या समिध्यसे । उदग्ने शुचंयस्तव विज्योतिषा — १४) [मृधवा-
नं मन्दे अग्ने चतुर्दशच] ॥ ४६ ॥ आ (१०९) वाच (४७) उपयामगृहीत (५७) आ (४३)
ऽयं (२०) या (१८) प्रातुर्युजा (१९) वयं (२५) तं (२६) ये (४३)
त्रिंश (४२) दुपयामगृहीतो (२२) मूर्धानं (३५) मधु (३०) रिन्द्राग्नी (२०) ओमासो (२०)
मरुत्वन्तु (२६) मिन्द्र (२९) मरुत्वान् (२९) महान् (१९) महान् (२६) कदा (७७)
वाम (२४) मदब्धेभि (२३) हिरण्यपाणि (१४) सुशर्मा (१२) बृहस्पति (१५) हिरि
(२६) रघ (२३) उत्तिष्ठ (२१) न्तरणि (२०) राप्यायस्वे (९) यु (१९) ज्योतिष्मती
(२६) प्रयासाय (२४) चित्त (१८) मातिष्ठे (२६) न्द्र (२३)
मसावि (२७) सर्वस्य (२६) महान् (२६) सजोषा (३०) उ
(११८) द्धातो (१४८) रुं (१५६) यः (१६४) षट्चत्वारिंशत्
(१८००) ॥ ४६ ॥ इति तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे चतुर्थः प्रपाठकः ॥

ॐ देवासुराः संयन्ता आसन् ते देवा विजयमुपयन्तोऽग्नौ वामं वसु सन्यदधतेदमुं नो भविष्यति
यदि नो जेष्यन्तीति तदग्निर्न्यकामयत् तेनापाकामत्तद्देवा विजित्यावरुत्समाना अन्वायन्त-
दस्य सहसार्दित्सन्त सौऽरोदीद्यदरोदीत्तद्द्रुद्रस्य रुद्रत्वं यदश्वशीयततत् (१) रजतं हिरण्य-
मभवत्तस्माद्रजतं हिरण्यमदक्षिण्यमंश्रुजं हि यो बर्हिषि ददाति पुरास्यं संवत्सुराद्बृहे रुद्र-

तैत्ति०

का० १. प्र० ५.

॥ ३६ ॥

अ० २

न्ति तस्माद्द्विहिषि न देयः सोऽग्निरब्रवीद्भाग्यसान्ध्यं व इदमिति पुनराधेयं ते केवलमित्य-
 ब्रुवन्नुध्रवत् खलु स इत्यब्रवीद्यो मदेवत्यमग्निमादधाता इति तं पूषार्धत्ते तेन (२) पूषाऽऽर्धो-
 तस्मात्पौष्णाः पशवं उच्यन्ते तं त्वष्टाऽऽर्धत्ते तेन त्वष्टाऽऽर्धोत्तस्मात्वाष्ट्राः पशवं उच्यन्ते तं
 मनुरार्धत्ते तेन मनुरार्धोत्तस्मान्मानव्यः प्रजा उच्यन्ते तं धाताऽऽर्धत्ते तेन धातार्धोत्सं-
 वत्सरो वै धाता तस्मात्संवत्सरं प्रजाः पशवोऽनु प्रजायन्ते य एवं पुनराधेयस्यार्द्धि
 वेद (३) ऋधोत्येव योऽस्यैवं बन्धुतां वेद बन्धुमान् भवति भागधेयं वा अग्नि-
 राहित इच्छमानः प्रजां पशून् यजमानस्योपदोद्रावोद्वास्य पुनरादधीत भागधेयेनैवैनः सम-
 र्धयत्यथो शान्तिरिवास्थैषा पुनर्वस्वोरादधीतैतद्वै पुनराधेयस्य नक्षत्रं यत्पुनर्वसू स्वायामिवैनं
 देवतायामाधाय ब्रह्मवर्चसी भवति दूर्धैः (४) आदधात्ययांतयामत्वाय दूर्धैरादधात्यञ्च एवैन-
 मोषधीभ्योऽवरुध्याधत्ते पञ्चकपालः पुरोडाशो भवति पञ्च वा ऋतवं ऋतुभ्य एवैनमवरुध्या-
 धत्ते—२५) [तत्तेन वेद दूर्धैः पञ्चविंशतिश्च] ॥ १ ॥ परा वा एष यज्ञं पशून्वपति योऽग्नि-
 मुद्वासयते पञ्चकपालः पुरोडाशो भवति पाङ्क्तो यज्ञः पाङ्क्ताः पशवो यज्ञमेव पशून्वरुध्ने
 वीरहा वा एष देवानां योऽग्निमुद्वासयते न वा एतस्य ब्राह्मणा ऋतायवः पुरात्रमक्षन् पङ्क्त्यो
 याज्यानुवाक्या भवन्ति पाङ्क्तो यज्ञः पङ्क्तुः पुरुषो देवानेव वीरं निरवदायार्घिं पुनरा (१)
 धत्ते शताक्षरा भवन्ति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति यद्वा अग्निरा-

का० १. प्र० ५.

॥ ३७ ॥

अ० ३

हितो नर्ध्यते ज्यायो भागधेयं निरामयमानो यदग्निः सर्वं भवति सैवास्यार्धिः सं वा एतस्य
 गृहे वाक् सृज्यते योऽग्निमुद्वासयते स वाचः सः सृष्ट्वां यजमान ईश्वरोऽनु पराभवितोर्विभक्तयो
 भवन्ति वाचो विधृत्यै यजमानस्यापराभावाय (२) विभक्तिं करोति ब्रह्मैव तदकरुपाः शु यज-
 ति यथा वामं वसुं विविदानो गूहति तादृगेव तदग्निं प्रति स्विष्टकृतं निराह यथा वामं वसुं विविदानः
 प्रकाशं जिगमिषति तादृगेव ताद्विभक्तिमुक्त्वा प्रयाजेन वर्षदकरोत्यायतनादेव नैति यजमानो वै
 पुरोडाशः पशव एते आहुती यदमितः पुरोडाशमिते आहुती (३) जुहोति यजमानमेवोभयतः
 पशुभिः परिगृह्णाति कृतयजुः संभृतं सम्भार इत्याहुर्न सम्भृत्याः सम्भारा न यजुः कर्तव्यमि-
 त्यथो खलु सम्भृत्या एव सम्भाराः कर्तव्यं यजुर्पज्ञस्य समृद्धौ पुनर्निष्कृतो रथो दक्षिणा पुनरु-
 त्स्यूतं वासः पुनरुत्सृष्टोऽनुद्धान् पुनराधेयस्य समृद्धौ सप्त ते अभ्ये समिधः सप्त जिह्वा इत्यग्निहोत्रं
 जुहोति यत्र यत्रैवास्य न्यक्तं ततः (४) एवैनमवरुन्धे वीरहा वा एष देवानां योऽग्निमुद्वासयते
 तस्य वरुण एवर्णयादाग्निवारुणमेकादशकपालमनुनिर्वपेद्यश्चैव हन्ति यश्चास्यर्णयात्तौ भागधे-
 येन प्रीणाति नार्तिमार्च्छति यजमानः — ३६) [आपराभावायाहुती ततः षट्त्रिंशच्च]
 ॥ २ ॥ भूमिर्भूम्या द्यौर्वरिणान्तरिक्षं महित्वा । उपस्थे ते देव्यदितेऽग्निमन्त्रादमन्त्राद्यायादधे ।
 आयं गौः पृश्निरकमीदसनन्मातरं पुनः । पितरं च प्रयन्त्सुवः । त्रिंशद्दाम विराजति वाक् पतञ्जाय
 शिश्रिये । प्रत्यस्य वह द्युभिः । अस्य प्राणादपानत्यन्तश्चरति रोचना । व्यख्यन्महिषः सुवः । यत्त्वा (१)

तैत्ति०

का०१. प्र०५.

॥ ३८ ॥

अ०४

संहिता

क्रुद्धः परोवप म॒न्युना॑ यदव॒र्त्या । सु॒कल्प॑मग्रे तत्तव पुन॒स्त्वोदी॑पयामसि । यत्ते म॒न्युप॑रोसस्य पृथि॒-
 वीमनु॑ दध्व॒से । आ॒दि॒त्या विश्वे॑ तद्दे॒वा वस॑वश्च स॒माभ॑रन् । मनो॒ ज्योति॑र्जुषता॒माज्यं॑ विच्छिन्नं
 य॒ज्ञः५ स॒मिमं॑ दधातु । बृह॒स्पति॑स्तनुतामिमं नो विश्वे॑ दे॒वा इ॒ह मा॑दयन्ताम् । स॒स ते॑ अग्रे स॒मिधः॑
 स॒स जि॒ह्वाः स॒स (२) ऋष॑यः स॒स धाम॑ प्रि॒थारि॑ । स॒स हो॒त्राः स॒स धा॒ त्वा य॑जन्ति स॒स योनी॑रा॒-
 पृ॒णस्वा घृ॑तेन । पुन॒रु॒र्जा नि॑वर्तस्व पुन॒रग्न॑ इषायुषा । पुन॒र्नः पा॒हि विश्व॑तः । स॒हर॑य्या निवर्त॒-
 स्वाग्रे॑ पि॒न्वस्व॑ धार॒या । विश्व॑प्सि॒न्ध्या विश्व॑त॒स्परि॑ । ले॒कः स॒ले॒कः सु॒ले॒कस्तेन॑ आ॒दि॒त्या आ॒ज्यं
 जुषा॑णा वि॒यन्तु॑ के॒तः स॒के॒तः सु॒के॒तस्तेन॑ (३) आ॒दि॒त्या आ॒ज्यं जुषा॑णा वि॒यन्तु॑ वि॒वस्वा५
 अ॒दि॒तिर्दे॒वजु॑तिस्तेन आ॒दि॒त्या आ॒ज्यं जुषा॑णा वि॒यन्तु॑—१३) [त्वा॒ स॒स न॒ स्रयो॑दश च]
 ॥ ३ ॥ भूमि॑र्भू॒म्ना द्यौर्व॑रि॒णेत्या॑हाशिषै॒वैन॑माधत्ते सर्पा॒ वै जी॑र्यन्तोऽम॒न्यन्त॒ स ए॒तं क॑स॒र्णीरः॑ का॒द्र॒-
 वे॒यो मन्त्र॑मपश्य॒त्ततो॑ वै ते जी॒र्णास्त॑नूरपा॒घ्नत॑ सर्प॒राज्ञि॑या ऋ॒ग्भिर्गा॑र्हिपत्यमादधाति पुन॒र्नव॑-
 मे॒वैन॑म॒जरं॑ कृ॒त्वाध॑त्तेऽथो॒ पूत॑मे॒व पृ॒थि॒वीम॒न्नाद्यं॑ नोपा॒नम॑त्सै॒तम् (१) मन्त्र॑मपश्य॒त्ततो॑ वै
 ता॒मन्ना॑द्यमुपा॒नम॑द्यत्सर्प॒राज्ञि॑या ऋ॒ग्भिर्गा॑र्हिपत्यमादधा॒त्यन्ना॑द्यस्याव॑रु॒ध्या अथो॑ अ॒स्यामे॒वैनं॑ प्र॒-
 ति॑ष्ठितमाधत्ते यत्त्वा क्रुद्धः परो वपेत्या॒हाप॑द्भुत ए॒वास्मै॑ तत्पुन॒स्त्वोदी॑पयाम॒सीत्या॑ह स॒मिन्ध॑ए॒-
 वै॒नं यत्ते॑ म॒न्युप॑रोस॒स्येत्या॑ह दे॒वता॑भिरे॒व (२) ए॒नः५ स॒मभ॑रन्ति वि॒ वा ए॒तस्य॑ य॒ज्ञश्छि॑-

का० १. प्र० ५.

॥ ३९ ॥

अ० ५

द्यते योऽग्निमुद्वासयते बृहस्पतिवत्यर्चोपतिष्ठते ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैव यज्ञः सन्द-
 धाति विच्छिन्नं यज्ञः समिमं दधात्वित्याह सन्तत्यै विश्वे देवा इह मादयन्तामित्याह स-
 न्तत्यैव यज्ञं देवेभ्योऽनुदिशति सप्त ते अग्ने समिधः सप्त जिह्वाः (३) इत्याह सप्त सप्त
 वै सप्तधाग्नेः प्रियास्तनुवस्ता एवावरुन्धे पुनरूर्जा सह रय्येत्याभितः पुरोडाशमाहुती जु-
 होति यजमानमेवोर्जा च रय्या चोभयतः परिगृह्णात्यादित्या वा अस्माल्लोकादमुं लोकमाय-
 न्तेऽमुष्मिल्लोके व्यतृष्यन्त इमं लोकं पुनरभ्यवेत्याग्निमाधायैतान् (४) होमानजुहवुस्त
 आर्धुवन् ते सुवर्गल्लोकमायन् यः पराचीनं पुनराधेयादग्निमादधीत स एतान् होमाञ्जुहुया-
 द्यामेवादित्या ऋद्धिमार्धुवन् तामेवर्ध्नीति—२५) [एतमेव जिह्वा एतान् पञ्चविंश-
 तिश्च] ॥ ४ ॥ उपप्रयन्तो अध्वरं मन्त्रं वोचेमाग्रये । आरे अस्मे च शृण्वते ।
 अस्य प्रत्नामनुद्युतः शुक्रं दुदुहे अह्नयः । पर्यः सहस्रसामृषिम् । अग्निर्मूर्धा दिवः क-
 कुत्पतिः पृथिव्या अयम् । अपाः रेतसि जिन्वति । अपमिह प्रथमो धायि धातृभिर्हो-
 ता यजिष्ठो अध्वरेष्वीड्यः । यममवानोभृगवो विरुचुर्वनेषु चित्रं विभुवं विशे विशे ।
 उभा वामिन्द्राग्नी आहुवध्वै (१) उभा राधसः सह मादयध्वै । उभा दाताराविषाः
 रयीणामुभा वाजस्य सातये हुवे वाम् । अयन्ते योनिर्कृतियो यतो जातो अरोचथाः । तं

जानन्नश्च आरोहाथा नो वर्धया रयिम् । अग्र आयूँषि पवस आसुवोर्जमिषश्च नः । अरे
 बाधस्व दुच्छुनाम् । अग्रे पवस्व स्वर्गा अस्मे वर्चः सुवीर्यम् । दधत्पोषं रयिम् (२) मयि । अग्रे
 पावक रोचिषा मन्द्रया देव जिह्वया । आ देवान् वसि यक्षि च । स नः पावक दीदिवोऽग्रे
 देवाः इहावह । उप यज्ञं हविश्च नः । अग्निः शुचिं वततमः शुचिर्विप्रः शुचिः कविः । शुचीरो-
 चत आहुतः । उदग्रे शुचयस्तव शुक्रा भ्राजन्त ईरते । तव ज्योतीँष्यर्चयः । आयुर्दा अग्रे-
 ऽस्यार्थमे (३) देहि वर्चोदा अग्रेऽसि वर्चो मे देहि तनूपा अग्रेऽसि तनुवं मे पाद्यग्रे य-
 न्मे तनुवा ऊनं तन्म आपृण चित्रावसो स्वस्ति ते पारमशीयन्धानास्त्वा शतं हिमा द्युमन्तः
 समिधीमहि वयस्वन्तो वयस्कृतं यशस्वन्तो यशस्कृतं सुवीरांसो अदाभ्यम् । अग्रे सपत्नदम्भ-
 नं वर्षिष्ठे अधिनाके । सं त्वमग्रे सूर्यस्य वर्चसा (४) अगथाः समृषीणाः स्तुतेत सं प्रियेण
 धाम्ना । त्वमग्रे सूर्यवर्चा असि सं मामार्थुषा वर्चसा प्रजया सृज — १७) [आहुवध्वै रयि मे वर्च-
 सा सप्तदश च] ॥ ५ ॥ सम्प्रश्यामि प्रजा अहमिदं प्रजसो मानवीः । सर्वा भवन्तु नो गृहे । अम्भ-
 स्थाम्भो वो भक्षीय महस्थ महो वो भक्षीय सहस्थ सहो वो भक्षीयोर्जस्थोर्जो वो भक्षीय रेवती-
 रमध्वमस्मिन् लोकेऽस्मिन् गोष्ठेऽस्मिन् क्षयेऽस्मिन् योनाविहैव स्तेतो मापंगातबर्हीर्मे भूयास्त
 (१) संहितासि विश्वरूपीरा मोर्जाविशा गौपत्येना रायस्पोषेण सहस्रपोषं वः पुष्यासं मयि वो
 रायः श्रयन्ताम् । उप त्वाग्रे दिवेदिवे दोषावस्तर्धिया वयम् । नमो भरन्त एमसि । राजन्तमध्वराणां

का० १. प्र० ५.

॥ ४१ ॥

अ० ७

गो॒पा॒मृत॑स्य दी॒दिवि॑म् । वर्ध॑मान॒स्त्वे दमे॑ ॥ स नः पि॒तेव॑ सु॒नवेऽग्रे॑ सू॒पाय॑नो भव । सच॑स्वा नः
 स्व॒स्तये॑ । अ॒ग्रे (२) त्वं नो अन्त॑मः । उ॒त त्रा॒ता शि॒वो भव॑ वरू॒थ्यः । तं त्वां शोचि॑ष्ट
 दी॒दिवः॑ । सु॒स्नाय॑ नून॒मीमहे॑ सखि॒भ्यः । वसु॑र॒ग्निर्वसु॑श्रवाः । अ॒च्छां नक्षि॑ द्यु॒मत्त॑मो र॒यि
 दाः । ऊ॒र्जा वः प॑श्याम्यू॒र्जा मां प॑श्यत रा॒यस्पोषे॑ण वः प॑श्यामि रा॒यस्पोषे॑ण मा प॑श्यते॒डाः स्थ
 मधु॑कृतः स्यो॒ना मावि॑शते॒रा मदः॑ । सह॒स्रपो॑षं वः पु॒ष्यासम् (३) मयि॑ वो रा॒यः श्रय॑न्ताम् ।
 तत्स॑वि॒तुर्वरे॑ण्यं भ॒र्गो दे॒वस्य॑ धीमहि । धियो॒ यो नः प्र॑चोदयात् ॥ सो॒मान॒स्त्वर॑णं कृणु॒हि
 ब्र॒ह्मण॑स्पते । क॒क्षीव॑न्तं य औ॒शिज॑म् । क॒दाच॑न स्त॒रीर॑सि ने॒न्द्रं स॒श्वसि॑ दा॒शुषे॑ । उ॒पोपे॑न्नु
 म॒घव॑न् भूय इ॒न्नु ते दानं॑ दे॒वस्य॑ पृ॒च्यते । परि॑ त्वा॒ग्रे पु॑रं व॒यं विप्र॑स् सह॒स्य धी॑महि ।
 धृ॒षद॑र्णम् (४) दि॒वेदि॑वे भे॒त्तारं॑ भ॒दुरा॑वतः । अ॒ग्रे गृ॒हप॑ते सु॒गृह॑पति॒रहं॑ त्वया॑ गृ॒हप॑तिना
 भू॒यास॑स् सु॒गृह॑पति॒र्मया॑ त्वं गृ॒हप॑तिना भू॒याः शत॑स् हि॒मास्ता॑मा॒शिष॑माशा॒से तन्त॑वे
 ज्योति॑ष्मतीं ता॒माशि॑ष॒माशा॑सेऽमु॒ष्मै ज्योति॑ष्मतीम्—२९) [भू॒यास्ता॑ ऽग्रे पु॒ष्यासं॑ धृ॒षद॑-
 र्णमेका॒न्नत्रि॑श॒च्च] ॥ ६ ॥ अय॑ज्ञो वा ए॒ष योऽसा॑मोप॒प्रय॑न्तो अ॒ध्वर॑मित्या॒ह
 स्तोम॑मेवा॒स्मै पु॒नव॑त्युपेत्या॒ह प्र॒जा वै प॒शव॑ उपे॒मं लो॒कं प्र॒जामे॑व प॒शूनि॑मं लो॒कमु॑पैत्य॒स्य
 प्र॒जाम॑नुद्युत॒मित्या॑ह सु॒वर्गो॑ वैलो॒कः प्र॒जः सु॒वर्म॑मे॒व लो॒कस् समारो॑हत्य॒ग्निर्मूर्धा॑ दि॒वः क॒कुदि॑-
 त्या॒ह मूर्धा॑नम् (१) ए॒वैन॑स् समा॒नानां॑ करोत्य॒थो दे॒वलो॒कादे॒व म॑नुष्यलो॒के प्र॑ति॒ति

नैति०

का० १. प्र० ५.

॥ ४२ ॥

अ० ७

संहिता

षट्पयमिह प्रथमो धायि धातृभिरित्याह मुख्यमेवैनं करोत्युभा वामिन्द्राग्नी
 आहुवध्या इत्याहौजो बलमेवावरुन्धेऽयं ते योनिर्ऋत्विय इत्याह पशवो वै रुधिः
 पशून्मेवावरुन्धे षड्विंशतिष्ठते षड्वै (२) ऋतव ऋतुष्वेव प्रतितिष्ठति षड्विंशतिष्ठति
 पतिष्ठते द्वादश सम्पद्यन्ते द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सर एव प्रतितिष्ठति यथा
 वै पुरुषोऽश्वो गौर्जीर्यित्येवमग्निराहितो जीर्यति संवत्सरस्य पुरस्तादाग्निपावमानीभिरुपतिष्ठते
 पुनर्नवमेवैनमजरं करोत्यथो पुनात्येषोपतिष्ठते योग एवास्येष उपतिष्ठते (३) दम एवास्येष उप-
 तिष्ठते याज्ञैवास्येषोपतिष्ठते यथा पापीयाञ्छेयस आहृत्य नमस्यति तादृगेव तदायुर्दा अग्ने-
 ऽस्यायुर्म देहीत्याहायुर्दा ह्येष वर्चोदा अग्नेऽसि वर्चो मे देहीत्याह वर्चोदा ह्येष तनूपा अग्ने-
 ऽसितनुवं मे पाहीत्याह (४) तनूपा ह्येषोऽग्ने यन्मे तनुवा ऊनं तन्म आपृणेत्याह यन्मे
 प्रजायै पशूनामूनं तन्म आपूरयेति वावैतदाह चित्रावसो रुस्ति ते पारमशीयेत्याह रात्रिर्वै चित्रा-
 वसुरव्युष्ट्यै वा एतस्यै पुरा ब्राह्मणा अभैषुर्व्युष्टिमेवावरुन्ध इन्धानास्त्वा शतम् (५) हिमा
 इत्याह शतायुः पुरुषः शतन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठत्येषा वै सूर्मी कर्णकावत्येतया ह
 स्म वै देवा असुराणां शततर्हांस्तृहन्ति यदेतया समिधमादधाति वज्रमेवैतच्छतर्घा
 यजमानो भ्रातृव्याय प्रहरति स्तृत्या अछम्बट्कारं सं त्वमग्ने सूर्यस्थ वर्चसागथा इत्या-
 हैतत्त्वमसीदमहम् (६) भूयासमिति वावैतदाह त्वमग्ने सूर्यवर्चा असीत्याहाशिषमेवैता-

का० १. प्र० ५.

॥ ४३ ॥

माशांस्ते—१६) [मूर्धान्वै तिष्ठत आह शतमहः षोडश च] ॥ ७ ॥
 सम्पश्यामि प्रजा अहमित्याह यावन्त एव ग्राम्याः पशवस्तानेवावरुन्धेऽम्भस्थाम्भौ वो भक्षी
 येत्याहाम्भो ह्येता महस्थ महो वो भक्षीयेत्याह महो ह्येताः सहस्य सहो वो भक्षीयेत्याह सहो
 ह्येता ऊर्जस्थोर्जो वो भक्षीयेति (१) आहोर्जो ह्येता रेवतीरमध्वमित्याह पशवो वै
 रेवतीः पशूनेवात्मन् रमयत इहैव स्तेतो मापंगातेत्याह ध्रुवा एवैना अनपगाः कुरुत इष्टक-
 चिद्वा अन्योऽग्निः पशुचिदन्यः संहितासि विश्वरूपीरिति वत्समभिमृशत्युपैवैनं धत्ते पशुचितं-
 मेनं कुरुते प्र (२) वा एषोऽस्माँल्लोकाद्यवते य आहवनीयमुपतिष्ठते गार्हपत्यमुपति-
 ष्टतेऽस्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठत्यथो गार्हपत्यायैव निहुते गायत्रीभिरुपतिष्ठते तेजो वै गा-
 यत्री तेज एवात्मन्धत्तेऽथो यदेतं तृचमन्वाह सन्तत्यै गार्हपत्यं वा अनु द्विपादो वीराः
 प्रजायन्ते य एवं विद्वान् द्विपादभिरुपतिष्ठते (३) आस्यं वीरो जायत ऊर्जा वः
 पश्याम्यूर्जा मां पश्यतेत्याहशिषमेवैतामाशांस्ते तत्सवितुर्वरेण्यमित्याह प्रसूत्यै सोमान्
 स्वरणमित्याह सोमपीथमेवावरुन्धे ऋणुहि ब्रह्मणस्पत इत्याह ब्रह्मवर्चसमेवावरुन्धे कदा
 चन स्तरीसीत्याह न स्तरीः रात्रिं वसति (४) य एवं विद्वानग्निमुपतिष्ठते परि त्वाग्ने पुरं वयमि-
 त्याह परिधिमेवैतं परिधात्यस्कन्दायाग्ने गृहपत इत्याह यथायजुरेवैतच्छतः हिमा इत्याह
 शतं त्वा हेमन्तानिन्धिषीयेति वावैतदाह पुत्रस्य नाम गृह्णात्यन्नादमेवैनं करोति तामाशिष

नैत्ति०

का० १. प्र० ५.

॥ ४४ ॥

अ० ९

संहिता

माशासि तन्तत्रे ज्योतिष्मतीम् (५) इति ब्रूयाद्यस्य पुत्रोऽजातः स्यात्तेजस्व्येवास्य ब्रह्मवर्चसी
पुत्रो जायते तामाशिषमाशासिऽमुष्मै ज्योतिष्मतीमिति ब्रूयाद्यस्य पुत्रो जातः स्यात्तेज एवास्मिन्
ब्रह्मवर्चसं दधाति—२९) [इति प्र तिष्ठते वसति ज्योतिष्मतीमेकात्रिंशच्च] ॥ ८ ॥

अग्निहोत्रं जुहोति यदेव किञ्च यजमानस्य स्वं तस्यैव तद्रेतः सिञ्चति प्रजनने प्रजननं
हि वा अग्निरथौषधीरन्तंगता दहति तास्ततो भूयसीः प्रजायन्ते यत्सायं जुहोति रेतं एव तत्सि-
ञ्चति प्रैव प्रातस्तनेन जनयति तद्रेतः सिक्तं न त्वष्ट्राविकृतं प्रजायते यावच्छो वै रेतसः
सिक्तस्थं (१) त्वष्ट्रां रूपाणि विकरोति तावच्छो वै तत्प्रजायत एष वै दैव्यस्त्वष्टा यो
यजते ब्रह्मीभिरुपतिष्ठते रेतस एव सिक्तस्थं बहुशो रूपाणि विकरोति स प्रैव जायते
श्वश्वो भूयान् भवति य एवं विद्वानग्निमुपतिष्ठतेऽहर्देवानामासीद्रात्रिरसुराणां तेऽसुरा यदे-
वानां वित्तं वेद्यमासीत्तेन सह (३) रात्रिं प्राविशन् ते देवा हीना अमन्यन्त तेऽपश्यन्ना-
ग्नेयी रात्रिराग्नेयाः पशवं इममेवाग्निंस्तवाम् सनः स्तुतः पशून् पुनर्दास्यतीति तेऽग्निमस्तु-
वन्तस् एभ्यः स्तुतो रात्रिया अध्यहरग्निं पशून्निरार्जते देवाः पशून्विच्चा कामा अकुर्वन्
य एवं विद्वानग्निमुपतिष्ठते पशुमान् भवति (३) अदित्यो वा अस्माँल्लोकादमुं लोकमै-
त्सोऽमुं लोकं गत्वा पुनरिमुं लोकमभ्यध्यायत्स इमं लोकमागत्य मृत्योरभिभेन्मृत्युसंयुत इव
ह्ययं लोकः सोऽमन्यतेममेवाग्निंस्तवानि स मा स्तुतः सुवर्गं लोकं गमयिष्यतीति सोऽग्नि-

का० १. प्र० ५.

॥ ४५ ॥

अ० १०

मस्तौत्स एनं स्तुतः सुवर्गं लोकमगमयः (४) एवं विद्वानग्निमुपतिष्ठते सुवर्गमेव लोक-
मेति सर्वमायुरेत्यग्निं वा एषोऽग्नी आरोहति य एनावुपतिष्ठते यथा खलु वै श्रेयान्भ्यारूढः
कामयति तथा करोति नक्तमुपतिष्ठते न प्रातः स हि नक्तं वृत्तानि सृज्यन्ते सह श्रेया-
श्च पापीयाश्चासाते ज्योतिर्वा अग्निस्तमो रात्रिर्यत् (५) नक्तमुपतिष्ठते ज्योतिर्बैव तम-
स्तरत्युपस्थे योऽग्नीर्नोपस्थेया इत्याहुर्मनुष्यायेन्वै योऽहरहराहृत्यथैनं याचति स इन्वै
तमुपाच्छत्यथ को देवानहरहर्याचिष्यतीति तस्मान्नोपस्थेयोऽथो खल्वाहुराशिषे वै कंयज-
मानो यजत इत्येषा खलु वै (६) आहिताग्नेराशीर्यदग्निमुपतिष्ठते तस्मादुप-
स्थेयः प्रजापतिः पशून्सृजत ते सृष्टा अहोरात्रे प्राविशन् ताच्छन्दोभिरन्वविन्द-
द्यच्छन्दोभिरुपतिष्ठते स्वमेव तदन्विच्छति न तत्र जाम्यस्तीत्याहुर्योऽहरहरुप-
तिष्ठत इति यो वा अग्निं प्रत्यङ्मुपतिष्ठते प्रत्येनमोषति यः पराङ् विष्वङ् प्रजया प-
शुभिः (७) एति कर्मातिर्यङ्दिवोपतिष्ठेत नैनं प्रत्योषति न विष्वङ् प्रजया पशुभिरिति
— १३) [सिक्तस्य सह भवति यो यद्वै पशुभिस्त्रयोदश च] ॥ ९ ॥

मम नाम प्रथमं जातवेदः पिता माता चक्षतुर्धदग्ने । तत्त्वं विभूहि पुनरा मदौत्तवाहं
नाम विभराण्यग्ने । मम नाम तत्र च जातवेदो वाससी इव विवसानौ ये चरावः । आयुषे
त्वं जीवसे वयं यथायथं विपरिधावहै पुनस्ते । नमोऽग्नयेऽप्रतिविद्धाय नमोऽनाधृष्टाय नमः

तैत्ति०

का० १. प्र० ५.

॥ ४६ ॥

अ० ११

संहिता

सुम्राजे । अषाढः (१) अग्निर्वृहद्वया विश्वजित्तहन्त्यः श्रेष्ठौ गन्धर्वः । त्वत्पितारो अग्ने देवा-
 स्वामाहुतयस्त्वद्विवाचनाः । संमामायुषा सं गौपत्येन सुहिते मा धाः । अयमग्निः श्रेष्ठतमोऽयं
 भगवत्तमोऽयं सहस्रसातमः । अस्मा अस्तु सुवीर्यम् । मनो ज्योतिर्जुषतामाज्यं विच्छिन्नं
 यज्ञं समिमं दधातु । या इष्टा उषसो निमुचंश्च ताः सन्दधामि हविषा घृणेन । पर्यस्वती-
 रोषधयः (२) पर्यस्वतीरुधां पर्यः । अपां पर्यसो यत्पयस्तेन मामिन्द्र सश्वसृज । अभै
 व्रतपते व्रतं चरिष्यामि तच्छकेयं तन्मै राध्यताम् । अग्निं होतारमिह तं हुवे देवान् यज्ञि-
 यानिह यान् हवामहे । आयन्तु देवाः सुमनस्वमाना वियन्तु देवा हविषो मे अस्थ । कस्त्वा
 युनक्ति स त्वा युनक्तु यानि घर्मै कपालान्युपचिन्वन्ति (३) वेधसः । पूष्णस्तान्यपि व्रत
 इन्द्रवायू विमुञ्चताम् । अभिञ्जो घर्मो जीरदानुर्यत आत्तत्तदगन् पुनः । इध्मो वेदिः परिवयश्च
 सर्वं यज्ञस्यायुरनुसञ्चरन्ति । त्रयस्त्रिंशत्तन्तवो ये विततिरे य इमं यज्ञं स्वधया ददन्ते तेषां
 छिन्नं प्रत्येतदधामि स्वाहा घर्मो देवा अप्येतु—४५) [अषाढ ओषधय उपचिन्वन्ति पञ्चचत्वा-
 रिंशच्च] ॥१०॥ वैश्वानरो न ऊत्या प्रयातु परावतः । अग्निरुक्थेन वाहसा । कृतावानं वैश्वान-
 रमृतस्य ज्योतिषस्पतिम् । अजस्रं घर्ममीमहे । वैश्वानरस्य दध्मनाभ्यो बृहदरिणादेकः स्वपस्यया
 कविः । उभा पितरा मह्यन्नजायताग्निर्द्यावापृथिवी भूरितसा । पृष्टो दिवि पृष्टो अग्निः पृथिव्यां
 पृष्टो विश्वा ओषधीराविवेश । वैश्वानरः सहसा पृष्टो अग्निः स नो दिवासः (१) रिषः

का० १. प्र० ५.

॥ ४७ ॥

अ० ११

पातु नक्तम् । जातो यदग्ने भुवना व्यस्यः पशुं न गोया इर्यः परिज्मा । वैश्वानर ब्रह्मणे
 बिन्द गातुं यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः । त्वमग्ने शोचिषा शोगुचान् आ रोदसी अपृणा
 जायमानः । त्वं देवाः अभिशस्तेरमुञ्चो वैश्वानर जातवेदो महित्वा । अस्माकमग्ने मघवत्सु
 धारयानामि क्षत्रमजरं सुवीर्यम् । वयं जयेन शतिन सहस्रिणं वैश्वानर (२) वाज-
 मग्ने तवोतिभिः । वैश्वानरस्य सुमतौ स्याम राजा हिकं भुवनानामभिप्रीः । इतो जातो विश्व-
 मिदं विचष्टे वैश्वानरो यतते सूर्येण । अरं ते हेडो वरुण नमोभिरवयज्ञेभिरीमहे हविर्भिः । क्षयन्-
 स्मभ्यमगुर प्रचेनो राजन्नेनासि शिश्रथः कृतानि । उदुत्तमं वरुण पाशमस्मदवाधमं वि मय्यम्
 श्रथाय । अथा वयमादित्य (३) ब्रूते तवानागसो अदितये स्याम । दधिकागो
 अकारिषं जिष्णोरश्वस्य वाजिनः । सुरभि नो मुखा कल्प ण आयूषि तारिषत् । आ
 दधिकाः शवसा पञ्च कृष्टीः सूर्य इव ज्योतिषापस्तान । स्रष्टृसाः शतसा वाज्यवी पृणक्तु
 मध्वा समिमा वचांसि । अग्निर्मूर्धा भुवः । मरुतो यद्व वो दिवः सुभ्रायन्नो हवामहे । आ
 तू नः (४) उपगन्तन । या वः शर्म शशमानाय सन्ति त्रिधातूनि दाशुषे यच्छताधि ।
 अस्मभ्यन्तानि मरुतो वियन्त रयि नो धत्त वृषणः सुवीरम् । अदितिर्न उरुष्यत्वदितिः
 शर्म यच्छतु । अदितिः पात्वहंसः । महीम् षु मातरं सुवतानामृतस्य पत्नी
 मवसे हुवेम । तृविक्षत्रामजरन्तीमुरुचीः सुशर्माणमदितिः सुप्रणीतिम् । सुत्रामाणं पृथिवी

नैत्ति०

का० १. प्र० ६.

॥ ४८ ॥

अ० १

संहिता

धामनेहसं सुशर्माणम् (५) अदितिं सुप्रणीतिम् । दैवीं नावम् स्वरित्रामनांगसमस्रवन्ती-
मारुहेमा स्वस्तये । इमां सु नावमारुहं शतारित्रां शतस्फयाम् । अच्छिद्रां पारधिष्णुम्
— ११) [स वैश्वानरादित्य नः सुशर्माणमेकात्रविंशतिश्च] ॥ ११ ॥ देवासुराः
(२२५) परा (२३६) भूमि (१६३) भूमि (२२५) उपप्रयंतः (२१७)
स (२२९) मयंजः (३१६) स (२७९) मग्निहोत्रं (३६३) मम
(१९५) वैश्वानर (२७९) एकादश (२७२८) ॥ ११ ॥ इति तैत्तिरीय
संहितायां प्रथमकाण्डे पञ्चमः प्रपाठकः ॥

ॐम् सं त्वां सिञ्चामि यजुषा प्रजामायुर्वनश्च । बृहस्पतिरसूतो यजमान इह मा रिषत् ।
आज्यमसि सत्यमसि सत्यस्याध्वक्षमसि हविरसि वैश्वानरं वैश्वदेवमुत्पूत गुष्मं सत्यौजाः सहो-
ऽसिसहमानमसि सहस्वारातीः सहस्वारातीयतः सहस्व पृतनाः सहस्व पृतन्यतः । सहस्रवीर्यमसि
तन्मां जिन्वाज्यस्याज्यमसि सत्यस्य सत्यमसि सत्यायुः (१) असि सत्यगुष्ममसि
सत्येन त्वां सिञ्चामि तस्य ते भक्षीय पश्चानां त्वां वातानां यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामि
पश्चानां त्वर्तूनां यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामि पश्चानां त्वां दिशां यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामि पश्चानां
त्वां पश्चजनानां यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामि चरोस्त्वा पश्चबिलस्य यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामि
ब्रह्मणस्त्वा तेजसे यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामि क्षत्रस्य त्वौजसे यन्त्राय (२) धर्त्राय गृह्णामि

का० १. प्र० ५.

॥ ४९ ॥

अ० २

विशे त्वा यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामि सुवीर्याय त्वा गृह्णामि सुप्रजास्त्वाय त्वा गृह्णामि राय-
 स्पोषाय त्वा गृह्णामि ब्रह्मवर्चसाय त्वा गृह्णामि भूरस्माकं हविर्देवानामाशिषो यजमानस्य
 देवानां त्वा देवताभ्यो गृह्णामि कामाय त्वा गृह्णामि—३३) [सत्यायुं यन्त्राय त्रयस्त्रिंशच्च]
 ॥ १ ॥ ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽहं संजातेषु भूयासं धीरश्वेत्ता वसुविद्युग्नोऽस्युग्नोऽहं संजातेषु भूया
 समुग्रश्वेत्ता वसुविदभिभूरस्यभिभूरहं संजातेषु भूयासमभिभूश्वेत्ता वसुविद्युनज्मि त्वा ब्रह्मणा
 दैव्येन हव्यायास्मै वोढवे जातवेदः । इन्धानास्त्वा सुप्रजसः सुवीरा ज्योग्जीविम बलिद्वतो वयं ते ।
 यन्मे अग्रे अस्य यज्ञस्य रिष्यात् (१) यद्वा स्कन्दादाज्यस्योत विष्णो । तेन हन्मि सपत्नं
 दुर्मरायुमैनं दधामि निर्वृत्या उपस्थे । भूर्भुवः सुवरुच्छुष्मो अग्रे यजमानायैधि निशुष्मो अभिदा
 संते । अग्रे देवेद्ध मन्विद्ध मन्द्रजिह्वामर्त्यस्य ते होतर्भूर्धन्नाजिघर्षि रायस्पोषाय सुप्रजा-
 स्त्वाय सुवीर्याय मन्नो ऽसि प्राजापत्यं मनसा मा भूतेनाविश वागस्यैन्द्री सपत्नक्षयणी
 (२) वाचा मैन्द्रियेणाविश वसन्तमृतूनां प्रीणामि स मा प्रीतः प्रीणानु ग्रीष्ममृतूनां
 प्रीणामि स मा प्रीतः प्रीणानु वर्षा ऋतूनां प्रीणामि ता मा प्रीताः प्रीणन्तु
 शरदमृतूनां प्रीणामि सा मा प्रीता प्रीणानु हेमन्तशिशिरावृतूनां प्रीणामि तौ मा
 प्रीतौ प्रीणीतामग्रीषोमयोरहं देवयज्यया चक्षुष्मान् भूयासमग्रेहं देवयज्ययाऽनादो भू-
 यासम् (३) दग्धिर्स्यदग्धो भूयासममुं दग्धेयमग्रीषोमयोरहं देवयज्यया वृत्रहा भूयासमि-

तैत्ति०

का० १. प्र० ५.

॥ ५० ॥

अ० ३

संहिता

न्द्राग्रियोरहं देवयज्ययेन्द्रियाव्यञ्जादो भूयासमिन्द्रस्याहं देवयज्ययेन्द्रियावी भूयासं महेन्द्र-
स्याहं देवयज्यया जेमानं महिमानं गमेयमग्नेः स्विष्टकृतोऽहं देवयज्ययार्धुष्मान् यज्ञेन
प्रतिष्ठां गमेयम्—४६) [रिष्यात् सपत्नक्षयणी भूयास ५ षट्त्रिंशच्च] ॥ २ ॥

अग्निर्मा दुरिष्ठात् पातु सविताऽघशस्माद्यो मेऽन्ति दूरेऽरातीयति तमेतेन जेष ५ सुरूपवर्ष-
वर्ण एहीमान् भद्रान्दुर्या ५ अभ्येहि मामनुवता न्यु शीर्षाणि मृदुमिद एह्यदित एहि सर-
स्वत्येहि रन्तिरसि रमन्तिरसि सूनर्यसि जुष्टे जुष्टिं तेऽशीयोपहूत उपहवम् (१) तेऽशीय-
सा मे सत्याशीरस्य यज्ञस्य भूयादरेडता मनसा तच्छकेयं यज्ञो दिव ५ रोहतु यज्ञो
दिवं गच्छतु यो देवयानः पन्थास्तेन यज्ञो देवा ५ अप्येत्वस्मास्मिन्द्र इन्द्रियं दधात्वस्मा-
त्राय उत यज्ञाः संचन्तामस्मासु सन्त्वाशिषः सा नः प्रिया सुप्रतूर्तिर्मघोनी जुष्टिरसि
जुषस्व नो जुष्टा नः (२) अस्ति जुष्टिं ते गमेयं मनो ज्योतिर्जुषतामाज्यं विच्छिन्नं
यज्ञ ५ समिमं दधातु । बृहस्पतिस्तनुतामिमं नो विश्वे देवा इह मादयन्ताम् । ब्रध्न पिन्वस्व
ददतो मे मा क्षायि कुर्वतो मे मोषदसत् प्रजापतेर्भागोऽस्यूर्जस्वान् पयस्वान् प्राणापानो
मे पाहि समानव्यानौ मे पाह्युदानव्यानौ मे पाह्यक्षितोऽस्यक्षित्यै त्वा (३) मा मे
क्षेष्टा अमुत्रामुष्मिन् लोके—६) [उपह्वं नस्त्वा षट् च] ॥ ३ ॥
बर्हिषोऽहं देवयज्यया प्रजावान् भूयासं नराशस्मस्याहं देवयज्यया पशुमान् भूयासमग्नेः

का० १. प्र० ५.

॥ ५१ ॥

अ० ५

स्विष्टकृतो ऽहं देवयज्ययायुष्मान् यज्ञेन प्रतिष्ठां गमयमग्नेरहमुज्जितिमनूजैषः सोमस्याह-
मुज्जितिमनूजैषमग्नेरहमुज्जितिमनूजैषमग्नीषोमयोरहमुज्जितिमनूजैषमिन्द्राग्नियोरहमुज्जितिमनूजै-
षमिन्द्रस्याहम् (१) उज्जितिमनूजैषं महेन्द्रस्याहमुज्जितिमनूजैषमग्नेः स्विष्टकृतोऽहमुज्जि-
तिमनूजैषं वाजस्य मा प्रसवेनोद्धाभेणोदयभीत् । अथा सपत्न्याः इन्द्रो मे निग्राभेणाधराः

अकः । उद्धाभश्च निग्राभश्च ब्रह्म देवा अवीर्यधन् । अथा सपत्नानिन्द्राग्नी मे विषूचीनान्
व्यस्यताम् । एमा अग्मन्नाशिषो दोहकामा इन्द्रवन्तः (२) वनामहे धुक्षीमहि प्रजामिषम् ।
रोहितेन त्वाग्निर्देवतां गमयतु हरिभ्यां त्वेन्द्रो देवतां गमयत्वैतशेन त्वा सूर्यो देवतां गमयतु
वि ते मुञ्चामि रशना विरश्मी न्वयोक्ता यानि परिचर्तनानि धत्तादस्मासु द्रविणं यच्च भद्रं प्र
णो ब्रूताद्भागधान् देवतासु । विष्णोः शंयोरहं देवयज्यया यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेयः सोमस्याहं देव-
यज्यया (३) सुरेता रेतो धिषीय त्वष्टुरहं देवयज्यया पशूनाः रूपं पुषेयं देवानां
पत्नीरग्निर्गृहपतिर्यज्ञस्य मिथुनं तयोरहं देवयज्यया मिथुनेन प्रभूयासं वेदोऽसि वित्तिरसि
विदेय कर्मासि करुणमसि क्रियासः सनिरसि सनितासि सनेयं घृतवन्तं कुलायिनं रायस्पोषः
सहस्रिणं वेदो ददातु वाजिनम्—४४) [अहमिन्द्रवन्तो देवयज्यया चतुश्चत्वारिंशाच्च] ॥ ४ ॥

आप्यायतां ध्रुवा घृतेन यज्ञं यज्ञं प्रति देवयज्यः । सूर्याया ऊधो ऽदित्या उपस्थ उरुधारा
पृथिवी यज्ञे अस्मिन् । प्रजापतेर्विभाजाम लोकस्तस्मिंस्त्वा दधामि सह यजमानेन

तैत्ति०

का० १. प्र० ५.

॥ ५२ ॥

अ० ६

संहिता

सदसि सन्मे भूयाः सर्वमसि सर्वं मे भूयाः पूर्णमसि पूर्णं मे भूया अक्षितमसि मा मे क्षेष्टाः प्राच्यां
 दिशि देवा ऋत्विजो मार्जयन्तां दक्षिणायाम् (१) दिशि मासाः पितरो मार्जयन्तां प्रतीच्यां दिशि
 गृहाः पशवो मार्जयन्ता मुदीच्यां दिश्याप ओषधयो वनस्पतयो मार्जयन्तामूर्ध्व्यां दिशि यज्ञः
 संवत्सरो यज्ञपतिर्मार्जयन्तां विष्णोः क्रमोऽस्य भिमातिहा गायत्रेण छन्दसा पृथिवीमनु विक्रमे
 निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः क्रमोऽस्य भिशस्तिहा त्रैष्टुभेन छन्दसान्तरिक्षमनु विक्रमे
 निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः (२) क्रमोऽस्य रातीयतो हन्ता जागतेन छन्दसा दिवमनु
 विक्रमे निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः क्रमोऽसि शत्रूयतो हन्तानुष्टुभेन छन्दसा दिशोऽनु
 विक्रमे निर्भक्तः स यं द्विष्मः—२९) [दक्षिणायां विष्णोरेकान्नत्रिंशच्च] ॥ ५ ॥
 अगन्म सुवः सुवर्गन्म सन्दृशस्ते मा च्छित्सि यत्ते तपस्तस्मै ते मा वृक्षि सुभूरसि श्रेष्ठो
 रश्मीनामायुर्धा अस्यायुर्मै धेहि वर्चोधा अंसि वर्चो मयि धेहीदमह ममुं आतृव्यमाभ्यो
 दिग्भ्योऽस्यै दिवोऽस्मादन्तरिक्षादस्यै पृथिव्या अस्मादन्नाद्यान्निर्मजामि निर्भक्तः स यं
 द्विष्मः । (१) सं ज्योतिषाऽभूवमैन्द्रीमावृतमन्वावर्ते समहं प्रजया सं मया प्रजा समहं
 रायस्पोषेण सं मया रायस्पोषः समिद्धो अग्ने मे दीदिहि समेद्धा ते अग्ने दीद्यासं वसुमान्
 यज्ञो वसीयान् भूयासमग्र आयूषि पवस आ सुवोर्जमिषश्च नः । आरे बाधस्व दुच्छुनाम् ।
 अग्ने पवस्व स्वपा अस्मे वर्चः सुवीर्यम् । (२) दधत्पोषं रायं मयि । अग्ने गृहपते सुगृह-

का० १. प्र० ५.

॥ ५३ ॥

अ० ७

पतिरहं त्वया गृहपतिना भूयासः सुगृहपतिर्मया त्वं गृहपतिना भूयाः शतः हिमास्तामा-
 शिषमाशासे तन्तवे ज्योतिष्मतीं तामाशिषमाशासेऽमुष्मै ज्योतिष्मतीं कस्त्वा युनक्ति
 स त्वा विमृश्च त्वग्ने व्रतपते व्रतमचारिषं तदशकं तन्मेऽराधि यज्ञो बभूव स आ (३)
 बभूव स प्रजज्ञे स वावृधे । स देवानामधिपतिर्बभूव सो अस्माः अधिपतीन् करोतु वयः स्याम
 पतयो रयीणाम् । गोमाः अग्नेऽविमाः अश्वी यज्ञो नृवत्सखा सदमिदं प्रमृष्यः । इडावाः
 एषो अंसुर प्रजावान् दीर्घो रयिः पृथुबुध्नः सभावान्—३५) [द्विष्मः सुवीर्यं मा पश्चत्रिंशच्च]
 ॥६॥ यथा वै समृतसोमा एवं वा एते समृतयज्ञा यदृशपूर्णमासौ कस्य वाहं देवा यज्ञमागच्छ-
 न्ति कस्य वा न बहूनां यजमानानां यो वै देवताः पूर्वं परिगृह्णाति स एनाः श्वो भूते
 यजत एतद्वै देवानामायतनं यदाहवनीयोऽन्तराग्नी पशूनां गार्हिपत्यो मनुष्याणामन्वा-
 हार्यपचनः पितृणामग्निं गृह्णाति स्व एवायतने देवताः परि (१) गृह्णाति ताः श्वो
 भूते यजते व्रतेन वै मेध्योऽग्निर्व्रतपतिर्ब्राह्मणो व्रतभृद्व्रतमुपैष्यन् ब्रूयादग्ने व्रतपते
 व्रतं चरिष्यामीत्यग्निर्वै देवानां व्रतपतिस्तस्मा एव प्रतिप्रोच्य व्रतमालभते बर्हिषा पूर्ण-
 मासे व्रतमुपैति वत्सैरमावास्यायामेतद्धेतयोरायतनमुपस्तीर्यः पूर्वश्चाग्निरपरश्चेत्याहुर्मनुष्याः
 (२) इन्वा उपस्तीर्णमिच्छन्ति किमु देवा येषां नवावसानमुपास्मिच्छो यक्ष्यमाणे देव-
 ता वसन्ति य एवं विद्वानग्निमुपस्तृणाति यजमानेन ग्राम्याश्च पशवोऽवृक्ष्या आरण्याश्चे-

तैत्ति०

का० १. प्र० ५.

॥ ५४ ॥

अ० ८

संहिता

त्याहुर्यद्वाग्म्यानुपवसति तेन ग्राम्यानुपवसन्धे यदारण्यस्याश्राति तेनारण्यान्यदनाश्वानुपवसेत्पि-
 तृदेवत्यः स्यादारण्यस्याश्रातीन्द्रियम् (३) वा आरण्यमिन्द्रियमेवात्मन्धत्ते यदनाश्वानुपवसे
 त्सोधुकः स्याद्यदश्रीयाद्द्रोऽस्य पशून्भिमन्येतापोऽश्राति तच्चेवाशितं नेवानाशितं न
 क्षोधुको भवति नास्य रुद्रः पशून्भिमन्यते वज्रो वै यज्ञः क्षुत्खलु वै मनुष्यस्य भ्रातृव्यो
 यदनाश्वानुपवसति वज्रैणैव साक्षात् (४) क्षुधं भ्रातृव्यश्नन्ति—३) [परि मनुष्या इन्द्रियं
 साक्षात्रीणिच] ॥७॥ यो वै श्रद्धामनारभ्य यज्ञेन यजते नास्येष्टाय श्रद्धधतेऽपः प्रणयति श्रद्धा
 वा आपः श्रद्धामेवारभ्ययज्ञेन यजत उभयैऽस्य देवमनुष्या इष्टाय श्रद्धधते तदाहुरति वा एता व
 त्रिं नेदन्त्यति वाचं मनो वावैता नातिनेदन्तीति मनसा प्रणयतीयं वै मनः (१) अन-
 यैवेनाः प्रणयत्यस्कं नहविर्भवति य एवं वेद यज्ञायुधानि सम्भरति यज्ञो वैयज्ञायुधानि यज्ञमेव
 तत्सम्भरति यदेकमेकं सम्भरेत्पितृदेवत्यानि स्युर्यत् सह सर्वाणि मानुषाणि द्वे द्वे सम्भरति
 याज्यानुवाक्ययोरेव रूपं करोत्यथो मिथुनमेव यो वै दश यज्ञायुधानि वेदं मुखतोऽस्य
 यज्ञः कल्पते स्फयः (२) च कपालानि चाग्निहोत्रहवणी च शूर्पश्च रुष्णाजिनश्च शम्यां
 चोलूखलश्च मुसलश्च दृषच्चोपला चैतानि वै दश यज्ञायुधानि य एवं वेद मुखतोऽस्य
 यज्ञः कल्पते यो वै देवेभ्यः प्रतिप्रोच्य यज्ञेन यजते जुषन्ते ऽस्य देवा हव्यं हविर्नि-
 रुप्यमाणमभिमन्त्रयेताग्निं होतारमिह तं हव इति (३) देवेभ्य एव प्रतिप्रोच्य यज्ञेन

का० १.प्र०५.

॥ ५५ ॥

अ० ९

यजते जुषन्तेऽस्य देवा हव्यमेष वै यज्ञस्य ग्रहो गृहीत्वैव यज्ञेन यजते तदुदित्वा वाचं
यच्छति यज्ञस्य धृत्या अथो मनसा वै प्रजापतिर्यज्ञमंतनुत् मनसैव तद्यज्ञं तनुते
रक्षंसा मनन्ववचाराय यो वै यज्ञं योग आगते युनक्ति युक्ते युञ्जानेषु कस्त्वा
युनक्ति स त्वा युनक्तु (४) इत्याह प्रजापतिर्वै कः प्रजापतिर्नैवैनं युनक्ति
युक्ते युञ्जानेषु—११) [मनः स्फ्य इति युनक्त्वेकादश च] ॥ ८ ॥
प्रजापतिर्यज्ञानमृजताग्निहोत्रश्चाग्निष्टोमश्च पौर्णमासीश्चोक्थ्यश्चामावास्याश्चातिरात्रश्चतानुदमि-
मीतयावदग्निहोत्रमासीत्तावानग्निष्टोमो यावती पौर्णमासी तावानुक्थ्यो यावत्यमावास्या तावा-
नतिरात्रो य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोति यावदग्निष्टोमेनोपाप्मोति तावदुपाप्मोति य एवं
विद्वान् पौर्णमासीं यजते यावदुक्थ्येनोपाप्मोति (१) तावदुपाप्मोति य एवं विद्वानमावा-
स्यां यजते यावदतिरात्रेणोपाप्मोति तावदुपाप्मोति परमेष्ठिनो वा एष यज्ञोऽग्रं आसीत्तेन
स परमां काष्ठां मगच्छतेन प्रजापतिं निरवासाययत्तेन प्रजापतिः परमां काष्ठां मगच्छतेनेन्द्रं
निरवासाययत्तेनेन्द्रः परमां काष्ठां मगच्छतेनाग्नीषोमौ निरवासाययत्तेनाग्नीषोमौ परमां काष्ठां
मगच्छतां यः (२) एवं विद्वान् दर्शपूर्णमासौ यजते परमामेव काष्ठां गच्छति यो वै
प्रजतिन यज्ञेन यजते प्र प्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जीयते द्वादश मासाः संवत्सरो द्वादश हन्वानि
दर्शपूर्णमासयोस्तानि सम्पाद्यानीत्याहुर्वत्सश्चोपावमृजत्युखाश्चाधिश्रयत्यव च हन्ति दृपदौ

तैत्ति०

का० १. प्र० ५.

॥ ५६ ॥

अ० १०

संहिता

च समाहन्त्यधि च वपते कपालानि चोपदधाति पुरोडाशश्च (३) अधिश्रयत्याज्यं च
 स्तम्बयजुश्च हरत्यभि च गृह्णाति वेदिश्च परिगृह्णाति पत्नीश्च सन्नहति प्रोक्षणीश्चासादय-
 त्याज्यं चैतानि वै द्वादश द्वन्द्वानि दर्शपूर्णमासयोस्तानि य एव स सम्पाद्य यजते प्रजतिर्नैव यज्ञेन
 यजते प्र प्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जायते—४०) [उपामोति यश्च चत्वारिंशच्च] ॥ १ ॥
 ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽह सजातेषु भूयासमित्याह ध्रुवानेवैनान् कुरुत उग्रोऽस्युग्रोऽह सजातेषु
 भूयासमित्याहाप्रतिवादिन एवैनान् कुरुतेऽभिभूरस्यभिभूरह सजातेषु भूयासमित्याह य ए-
 वैनं प्रत्युत्पिपीते तमुपास्यते युनज्मि त्वा ब्रह्मणा देव्येनेत्याहैष वा अग्नेर्योगस्तेन—१)
 एवैनं युनक्ति यज्ञस्य वै समृद्धेन देवाः सुवर्गं लोकमायन् यज्ञस्य व्यृद्धेनासुरान् पराभावयन्
 यन्मे अग्ने अस्य यज्ञस्य रिष्यादित्याह यज्ञस्यैव तत्समृद्धेन यजमानः सुवर्गं लोकमेति
 यज्ञस्य व्यृद्धेन भ्रातृव्यान् पराभावयत्यग्निहोत्रमेताभिर्व्याहृतीभिरुपसादयेद्यज्ञमुखं वा अग्नि-
 होत्रं ब्रह्मैता व्याहृतयो यज्ञमुख एव ब्रह्म (२) कुरुते संवत्सरे पर्यागत एताभिरेवोप-
 सादयेद्ब्रह्मणैवोभयतः संवत्सरं परिगृह्णाति दर्शपूर्णमासौ चातुर्मास्यान्ग्रालभमान एताभिर्व्या-
 हृतीभिर्हवींश्चासादयेद्यज्ञमुखं वै दर्शपूर्णमासौ चातुर्मास्यानि ब्रह्मैता व्याहृतयो यज्ञमुख
 एव ब्रह्म कुरुते संवत्सरे पर्यागत एताभिरेवासादयेद्ब्रह्मणैवोभयतः संवत्सरं परिगृह्णाति यद्वै
 यज्ञस्य साम्ना क्रियते राष्ट्रम् (३) यज्ञस्याशीर्गच्छति यदृचा विशं यज्ञस्याशीर्गच्छत्यथ

का० १. प्र० ६.

॥ ५७ ॥

अ० ११

ब्राह्मणोऽनाशीर्क्रेण यज्ञेन यजते सामिधेनीरनुवक्ष्यन्नेता व्याहृतीः पुरस्तादध्याद्वा द्वौव प्रतिप-
 दं कुरुते तथा ब्राह्मणः साशीर्क्रेण यज्ञेन यजते यं कामयेत् यजमानं भ्रातृव्यमस्य यज्ञ-
 स्याशीर्गच्छेदिति तस्यैता व्याहृतीः पुरोऽनुवाक्यायां दध्याद्वा तृव्यदेवत्या वै पुरोऽनुवाक्या-
 भ्रातृव्यमेवास्य यज्ञस्य (४) आशीर्गच्छति यान् कामयेत् यजमानान्तस्मावत्येनान् यज्ञ-
 स्याशीर्गच्छेदिति तेषामिता व्याहृतीः पुरोऽनुवाक्याया अर्धर्च एकां दध्याद्याज्यायै पुरस्ता-
 देकां वाज्याया अर्धर्च एकां तथैनान्तस्मावती यज्ञस्याशीर्गच्छति यथा वै पर्जन्यः सु-
 वृष्टं वर्षत्येवं यज्ञो यजमानाय वर्षति स्थल्योदकं परिगृह्णन्त्याशिषां यज्ञं यजमानः प-
 रिगृह्णाति मनोऽसि प्राजापत्यम् (५) मनसा मा भूतेनाविशेत्याह मनो वै प्राजापत्यं प्रा-
 जापत्यो यज्ञो मन एव यज्ञमात्मन्धत्ते वागस्यैन्द्री संपन्नक्षयणी वाचा मेन्द्रियेणाविशेत्याहैन्द्री वै
 वाग्वाचमेवैन्द्रीमात्मन्धत्ते—३६) [तेन ब्रह्म राष्ट्रं यज्ञस्य प्राजापत्यं षट्त्रिंशच्च] ॥ १० ॥
 यो वै संसदशं प्रजापतिं यज्ञमन्वायत्तं वेदं प्रति यज्ञेन तिष्ठति न यज्ञाद्भक्षत आश्रा-
 वयेति चतुरक्षरमस्तु श्रीषडिति चतुरक्षरं यजेति द्व्यक्षरं ये यजामहे इति पञ्चाक्षरं
 द्व्यक्षरो वषट्कार एष वै संसदशः प्रजापतिर्यज्ञमन्वायत्तो य एवं वेदं प्रति यज्ञेन तिष्ठति
 न यज्ञाद्भक्षते यो वै यज्ञस्य प्रायणं प्रतिष्ठाम् (१) उदयनं वेदं प्रतिष्ठितेनारिष्टेन यज्ञेन
 सुस्थानं गच्छत्याश्राव्यास्तु श्रीषड्यज ये यजामहे वषट्कार एतद्वै यज्ञस्य प्रायणमेवा

प्रतिष्ठैतदुदयनं य एवं वेद प्रतिष्ठितेनारिष्टेन यज्ञेन सृष्ट्यां गच्छति यो वै सूनृतायै दोहं
वेदं दुह एवैनां यज्ञो वै सूनृताऽऽश्रावयेत्यैवैनामह्वदस्तु (२) श्रौषडित्युपावासाग्यजे-
त्युदनैषीधे यजामह इत्युपासदवषट्कारेण दोग्ध्येष वै सूनृतायै दोहो य एवं वेदं दुह एवैनां
देवा वै सूत्रमांसतु तेषां दिशोऽदस्यन्त एतामाद्रा पृङ्क्तिमपश्यन्नाश्रावयेति पुरोवातमंजन-
यन्तस्तु श्रौषडित्यभ्रं समं प्लावयन् यजेति विद्युतम् (३) अजुनयन् ये यजामह इति प्राव-
र्षयन् भ्यस्तनयन् वषट्कारेण ततो वै तेभ्यो दिशः प्राप्यायन्त य एवं वेद प्रास्मै दिशः
प्यायन्ते प्रजापतिं त्वो वेदं प्रजापतिस्त्वं वेदं यं प्रजापतिर्वेदं स पुण्यो भवत्येष वै छ-
न्दस्यः प्रजापतिराश्रावयास्तु श्रौषड्यज ये यजामहे वषट्कारो य एवं वेद पुण्यो भवति
वसन्तम् (४) ऋतूनां प्रीणामीत्याहर्तवो वै प्रयाजा ऋतूनेव प्रीणाति तैऽस्मै प्रीता
यथापूर्वं कल्पन्ते कल्पन्तेऽस्मा ऋतवो य एवं वेदाग्नीषोमयोरहं देवयज्यया
चक्षुष्मान् भूयासमित्याहाग्नीषोमाभ्यां वै यज्ञश्चक्षुष्मान् ताभ्यामेव चक्षुरात्म-
न्धत्तेऽग्रेहं देवयज्ययान्नादो भूयासमित्याहाग्निर्वै देवानामन्नादस्तेनैव (५) अन्नाद्यमा-
त्मन्धत्ते दब्धिरस्यदब्धो भूयासममुं दभेयमित्याहैतया वै दब्ध्या देवा असुरानदभुवन्
तयैव आतृव्यं दभोत्यग्नीषोमयोरहं देवयज्यया वृत्रहाभूयासमित्याहाग्नीषोमाभ्यां वा
इन्द्रो वृत्रमहन् ताभ्यामेव आतृव्यं स्तृणुत इन्द्राग्नीयोरहं देवयज्ययेन्द्रियाव्यन्नादो भूया-

का० १. प्र० ६.

॥ ५९ ॥

अ० १२

सुमित्याहेन्द्रियाव्यैवान्नादो भवतीन्द्रस्य (६) अहं देवयज्ययैन्द्रियावी भूयासमित्याहेन्द्रि-
याव्यैवभवति महेन्द्रस्याहं देवयज्यया जेमानं महिमानं गमेयमित्याह जेमानमेव महिमानं
गच्छत्यग्नेः स्विष्टकृतोऽहं देवयज्ययायुष्मान् यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेयमित्याहायुरिवात्मन्धत्ते
प्रति यज्ञेन तिष्ठति—३८) [प्रतिष्ठामस्तु विद्युतं वसन्तमेवेन्द्रस्याष्टा त्रिंशच्च] ॥ ११ ॥
इन्द्रं वो विश्वतस्परि हवामहे जनैभ्यः । अस्माकमस्तु केवलः । इन्द्रं नरो नेमधिता
हवन्ते यत्पार्या युनजते धियस्ताः । शूरो नृषाता शवसश्चकान आगोमति व्रजे भजा त्वं
नः । इन्द्रियाणि शतक्रतो या ते जनैषु पञ्चसु । इन्द्र तानि त आवृणे । अनु ते दायि
मह इन्द्रियाय सत्रा ते विश्वमनु वृत्रहत्ये । अनु (१) क्षत्रमनु सहो यजत्रेन्द्रं
देवेभिरनु ते नृष्ये । आयस्मिन्तस्र वासवास्तिष्ठन्ति स्वारुहो यथा । ऋषिर्ह दीर्घश्रु-
तम इन्द्रस्य घर्मो अतिथिः । आमासु पक्वमैरय आ सूर्यश्च रोहयो दिवि । घर्म न
सामं तपता सुवृक्तिभिर्जुष्टं गर्विणसे गिरः । इन्द्रमिद्राथिनो बृहदिन्द्रमर्केभिरर्किणः ।
इन्द्रं वाणीरनूषत । गायन्ति त्वा गायत्रिणः (२) अर्चन्त्यर्कमर्किणः । ब्रह्माणस्त्वा
शतक्रतुबुद्धश्चामिव येमिरे । अश्वोमुचे प्रभरेमा मनीषामोषिष्ठदात्रे सुमतिं गृणानाः । इदमिन्द्र
प्रति हव्यं गृभाय सत्याः सन्तु यजमानस्य कामाः । विवेष यन्मा धिषणा जजान स्तवै

तैत्ति०

का० १. प्र० ६.

॥ ६० ॥

अ० १२

संहिता

पुरा पायादिन्द्रमहः । अश्वसो यत्र पीपरयथा नो नावेव यान्तमुभये हवन्ते । प्रसम्राजं
 प्रथममध्वराणाम् (३) अश्वोमुचं वृषभं यज्ञियानाम् । अपां नपांतमश्विना हयान्तमस्मि-
 न्नर इन्द्रियं धत्तमोजः । वि न इन्द्र मृधो जहि नीचा यच्छ पृतन्यतः । अधस्पदं
 तमीं रुधि यो अस्मा अभिदासति । इन्द्र क्षत्रमभि वाममोजोऽजायथा वृषभ चर्ष-
 णीनाम् । अपानुदो जनममित्रयन्तमुरुं देवेभ्यो अरुणोरु लोकम् । मृगो न भीमः कुचरो
 गिरिष्ठाः परावतः (४) आजंगामा परस्थाः । सूक सशायं पविमिन्द्र तिग्मं वि
 शत्रून् ताडि वि मृधो नुदस्व । विशत्रून्वि मृधो नुद वि वृत्रस्य हनू रुज । वि मन्युमिन्द्र
 भामितोऽमित्रस्याभिदासतः । त्रातारमिन्द्रमवितारमिन्द्र हवे हवे सुहव शूरमिन्द्रम् । हुवे
 नु शकं पुरुहूतमिन्द्र स्वस्ति नो मघवा धातिन्द्रः । मा ते अस्याम् (५) सहसाव-
 न्परिष्ठावधाय भूम हरिवः परादै । त्राय स्व नोऽवृकेभिर्वरुथैस्तव प्रियासः सूरिषु स्याम ।
 अनवस्ते रथमश्वाय तक्षन् त्वष्टा वज्रं पुरुहूत द्युमतम् । ब्रह्माण इन्द्रं महयन्तो अर्केरव
 र्धयन्नहये हन्त्वा उ । वृष्णे यत्ते वृषणो अर्कमर्चानिन्द्र ग्रावाणो अदितिः सजोषाः ।
 अनश्वासो ये पवयोऽथा इन्द्रेषिता अभ्यवर्तन्त दस्यून् (४८) [अनु गायत्रिणो-
 ऽध्वराणां परावतोऽस्यामुष्टा चत्वारिंशच्च] ॥ १२ ॥ सं (१३३) ध्रुवो (१९६) ऽग्नि (१५६)
 बर्हिष (१९४) आप्यायता (१२९) मगन्म् (१८५) यथा (२०३) (२११)

का० १. प्र० ७.

॥ ६१ ॥

अ० १

प्रजापति (११०) ध्रुवो (२८६) य (३३८) इन्द्र (२९८) द्वादश (२५१९)
॥ १२ ॥ इति तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे षष्ठप्रपाठकः संपूर्णः ॥

ॐ पाकयज्ञं वा अन्वाहिताग्नेः पशव उपतिष्ठन्त इडा खलु वै पाकयज्ञः सैषा-
न्तरा प्रयाजानूयाजान् यजमानस्य लोकेऽवहिता तामाह्वियमाणामभिमन्त्रयेत् सुरूपवर्ष-
वर्ण एहीति पशवो वा इडा पशून्वोपह्वयते यज्ञं वै देवा अदुहन् यज्ञोऽसुरा अदुहत्तेऽसुरा
यज्ञदुग्धाः पराभवन् यो वै यज्ञस्य दोहं विद्वान् (१) यजतेऽप्यन्यं यजमानं दुहे सा मे
सत्याशीरस्य यज्ञस्य भूयादित्याह्विष वै यज्ञस्य दोहस्तेनैवैनं दुहे प्रत्ता वै गौर्दुहे प्रत्तेडा यज-
मानाय दुह एते वा इडाये स्तना इडोपह्वयेति वायुर्वत्सो यर्हि होतेडामुपह्वयेत् तर्हि यजमानो
होतारमीक्षमाणो वायुं मनसा ध्यायेत् (२) मात्रे वत्समुपावसृजति सर्वेण वै यज्ञेन देवाः
सुवर्गं लोकमायन् पाकयज्ञेन मनुरश्राम्यत्सेडा मनुमुपावर्तत तां देवासुरा व्यह्वयन्त प्रतीचीं देवाः
पराचीमसुराः सा देवानुपावर्तत पशवो वै तद्देवानवृणत पशवोऽसुरानजहुय कामयेतापशुः
स्यादिति पराचीं तस्येडामुपह्वयेतापशुरेव भवति यम् (३) कामयेत पशुमान्तस्यादिति प्र-
तीचीं तस्येडामुपह्वयेत पशुमानेव भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वा इडामुपह्वयेत् य इडा
मुपह्वयात्मानमिडायामुपह्वयेतेति सा नः प्रिया सुप्रतूर्तिर्मघोनीत्याहेडमिवोपह्वयात्मानमिडायामुप-
ह्वयते व्यस्तमिव वा एतद्यज्ञस्य यदिडा सामि प्राश्रन्ति (४) सामि मार्जयन्त एतत्प्रति वा

नैत्ति०

का० १. प्र० ७.

॥ ६२ ॥

अ० २

संहिता

असुराणां यज्ञो व्यच्छिद्यत ब्रह्मणा देवाः समदधुर्बृहस्पतिस्तनुतामिमं न इत्याह ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैव यज्ञः सन्दधाति विच्छिन्नं यज्ञः समिमं दधात्वित्याह सन्तत्यै विश्वे देवा इह मादयन्तामित्याह सन्तत्यैव यज्ञं देवेभ्योऽनुदिशति यां वै (५) यज्ञे दक्षिणां ददाति तामस्य पशवोऽनु संक्रामन्ति स एष ईजानोऽपशुर्भाविर्को यजमानेन खलु वै तत्कार्यमित्याहुर्ग्रथा देवत्रा दत्तं कुर्वीतात्मन् पशून्मयेतेति ब्रह्म पिन्वस्वेत्याह यज्ञो वै ब्रह्मो यज्ञमेव तन्महयत्यथो देवत्रैव दत्तं कुरुत आत्मन् पशून् रमयते ददतो मे (६) मा क्षापीत्याहाक्षितिमेवोपैति कुर्वतो मे मोषदसदित्याह भूमानमेवोपैति—११) [विद्वान् ध्यायेद्यं प्राश्रन्ति वै म एकाग्रविश्रुतिश्च] ॥ १ ॥ सश्रवा ह सौवर्चनसस्तुमिञ्जमौषोदितिमुवाच यत्सन्निष्ठाः होताभूः कामिडामुपाह्वथा इति तामुपाह्व इति होवाच या प्राणेन देवान् दाधारं व्यानेन मनुष्यान्पानेन पितृनिति छिनत्ति सा न छिनत्तीति इति छिनत्तीति होवाच शरीरं वा अस्यै तदुपाह्वथा इति होवाच गौर्वै (१) अस्यै शरीरं गां वाव तौ तत्पर्यवदतां या यज्ञे दीयते सा प्राणेन देवान् दाधार यया मनुष्या जीवन्ति सा व्यानेन मनुष्यान् यां पितृभ्यो घ्नन्ति सापानेन पितृन् य एवं वेद पशुमान् भवत्यथ वै तामुपाह्व इति होवाच या प्रजाः प्रभवन्तीः प्रत्याभवतीत्यन्नं वा अस्यैतत् (२) उपाह्वथा इति होवाचौषधयो वा अस्या अन्नमौषधयो वै प्रजाः प्रभवन्तीः प्रत्या भवन्ति य एवं

का० १. प्र० ७.

॥ ६३ ॥

अ० ३

वेदान्नादो भवत्यथ वै तामुपाह्व इति होवाच या प्रजाः पराभवन्तीरनुगृह्णाति प्रत्याभवन्तीर्गृह्णाती-
 ति प्रतिष्ठां वा अस्यै तदुपाह्वथा इति होवाचेयं वा अस्यै प्रतिष्ठा (३) इयं वै प्रजाः
 पराभवन्तीरनुगृह्णाति प्रत्याभवन्तीर्गृह्णाति य एवं वेद प्रत्येव तिष्ठत्यथ वै तामुपाह्व इति
 होवाच यस्यै निक्रमणे घृतं प्रजाः संजीवन्तीः पिवन्तीति छिनत्ति सा न छिनत्तीति इति
 न छिनत्तीति होवाच प्र तु जनयतीत्येष वा इडा मुपाह्वथा इति (४) होवाच वृष्टिर्वा
 इडा वृष्ट्यै वै निक्रमणे घृतं प्रजाः संजीवन्तीः पिवन्ति य एवं वेद प्रैव जायतेऽन्नादो
 भवति—२०) [वाएतत्प्रतिष्ठेति विश्रुतिश्च] ॥ २ ॥ पुरोक्षं वा अन्ये
 देवा इज्यन्ते प्रत्यक्षमन्ये यद्यजते य एवं देवाः पुरोक्षमिज्यन्ते तानेव तद्यजति यदन्वा
 हार्यमाहरत्येते वै देवाः प्रत्यक्षं यद्वाह्मणास्तानेव तेन प्रीणात्यथो दक्षिणैवास्यैषाथो यज्ञस्यैव
 छिद्रमपि दधाति यद्वै यज्ञस्य कूरं यद्विलिष्टं तदन्वाहार्येण (१) अन्वाहरति तदन्वाहार्यस्या-
 न्वाहार्यत्वं देवदूता वाएते यदृत्विजो यदन्वाहार्यमाहरति देवदूतानेव प्रीणाति प्रजापतिर्दे-
 वेभ्यो यज्ञान् व्यादिशत् स रिरिचानो ऽमन्यत् स एतमन्वाहार्यमभक्तमपश्यत्तमात्मन्-
 धत्त स वा एष प्राजापत्यो यदन्वाहार्यो यस्यैवं विदुषोऽन्वाहार्यं आह्वियते साक्षादेव
 प्रजापतिमृध्नोत्यपरिमितो निरुप्योऽपरिमितः प्रजापतिः प्रजापतेः (२) आस्यै देवा
 वै यद्यज्ञेऽकुर्वन् तदसुरा अकुर्वन् ते देवा एतं प्राजापत्यमन्वाहार्यमपश्यन् तम्-

तैत्ति०

का० १. प्र० ७.

॥ ६४ ॥

अ० ४

संहिता

न्वाहरन्तु ततो देवा अभवन् परासुरा यस्यैवं विदुषोऽन्वाहार्यं आह्वियते भवत्यात्मना
 परास्यु आतृव्यो भवति यज्ञेन वा इष्टी पकेन पूर्ती यस्यैवं विदुषोऽन्वा-
 हार्यं आह्वियते स त्वेवेष्टापूर्ती प्रजापतेर्भागोऽसि (३) इत्याह प्रजापतिमेव भा-
 गधेयेन समर्धयत्यूर्जस्वान् पयस्वानित्याहोर्जमेवास्मिन् पयोदधाति प्राणापानौ मे
 पाहि समानव्यानौ मे पाहीत्याहाशिषमेवैतामाशास्तेऽक्षितोऽस्यक्षित्यै त्वा मा मेक्षेष्टा
 अमुत्रामुष्मिँल्लोक इत्याह क्षीयते वा अमुष्मिँल्लोकेऽन्नमितः प्रदानं ह्यमुष्मिँ
 ल्लोके (४) प्रजा उपजीवन्ति यदेवमभिमृशत्यक्षितिमेवैनद्गमयति नास्यामुष्मिँल्लोकेऽन्नं
 क्षीयते—१५) [अन्वाहार्येण प्रजापतेरसिलोके पञ्च दश च] ॥ ३ ॥
 बर्हिषोऽहं देवयज्यया प्रजावान् भूयासमित्याह बर्हिषा वै प्रजापतिः प्रजा असृजत तेनैव
 प्रजाः सृजते नराशस्मस्याहं देवयज्यया पशुमान् भूयासमित्याह नराशस्मेन वै प्रजापतिः
 पशून्सृजत तेनैव पशून् सृजतेऽग्नेः स्विष्टकृतोऽहं देवयज्ययारुष्मान् यज्ञेन प्रतिष्ठां गमियमि-
 त्याहार्युरेवात्मन्धत्ते प्रति यज्ञेन तिष्ठति दर्शपूर्णमासयोः (१) वै देवा उज्जितिमनूदजयन्
 दर्शपूर्णमासाभ्यामसुरानपानुदन्ताग्नेरहमुज्जितिमनूजेषमित्याह दर्शपूर्णमासयोरिव देवतानां य-
 जमान उज्जितिमनूजयति दर्शपूर्णमासाभ्यां आतृव्यानपनुदते वाजवतीभ्यां व्यूहत्यन्नं वै
 वाजोऽन्निमिवावरुन्धे द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै यो वै यज्ञस्य द्वौ दोहौ विद्वान् यजत उभयतः (२)

का० १. प्र० ७.

॥ ६५ ॥

अ० ५

एव यज्ञं दुहे पुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्चैष वा अन्यो यज्ञस्य दोह इडाया मन्यो यर्हि होता
यजमानस्य नाम गृहीयात्तर्हि ब्रूयादेमा अग्नन्नाशिषो दोहकामा इति सस्तुता एव देवता
दुहेऽथो उभयत एव यज्ञं दुहे पुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्च रोहितेन त्वाग्निर्देवतां गमयत्वित्याहिते वै देवाश्वाः
(३) यजमानः प्रस्तरो यदेतैः प्रस्तरं प्रहरति देवाश्चैरेव यजमानः सुवर्गं लोकं गमयति वि ते
मुञ्चामि रशना विरश्मीनित्याहैष वा अग्नेर्विमोकस्तेनैवैनं विमुञ्चति विष्णोः शंयोरहं देवयज्यया
यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेयमित्याह यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञ एवान्ततः प्रतितिष्ठति सोमस्याहं देवयज्यया
सुरेताः (४) रेतो धिषीयेत्याह सोमो वै रेतोधास्तेनैव रेतं आत्मन्धत्ते त्वष्टुरहं देवयज्यया
पशूनां रूपं पुषेयमित्याह त्वष्टा वै पशूनां मिथुनानां रूपकृतेनैव पशूनां रूप-
मात्मन्धत्ते देवानां पत्नीरग्निर्गृहपतिर्यज्ञस्य मिथुनं तयोरहं देवयज्यया मिथुनेन प्रभूया-
समित्याहितस्माद्वै मिथुनात् प्रजापतिर्मिथुनेन (५) प्राजायत तस्मादेव यजमानो मिथुनेन
प्रजायते वेदोऽसि वित्तिरसि विदेयेत्याह वेदेन वै देवा असुराणां वित्तं वेद्यमविन्दन्त तद्दे-
दस्य वेदत्वं यद्यद्भ्रातृव्यस्याभिध्यायेत्तस्य नाम गृहीयात्तदेवास्य सर्वं दृक्ते घृतवन्तं कुलायिनं
रायस्पोषं सहस्रिणं वेदो ददातु वाजिनमित्याह प्रसहस्रं पशूनामिति (६) आस्यं प्रजायां वाजी
जाग्रते य एवं वेद—८) [दर्शपूर्णमासयोरुभयतो देवाश्वाः सुरेता मिथुनेनामोत्यष्टौ च]
॥ ४ ॥ ध्रुवां वै रिच्यमानां यज्ञोऽनुरिच्यते यज्ञं यजमानो यजमानं प्रजा ध्रुवामाप्यायमानां

तैत्ति०

का० १.प्र०७.

॥ ६६ ॥

अ० ६

संहिता

यज्ञोऽन्वाप्यायते यज्ञं यजमानो यजमानं प्रजा आप्यायतां ध्रुवा घृतेनेत्याह ध्रुवामेवा-
 प्याययति तामाप्यायमानां यज्ञोऽन्वाप्यायते यज्ञं यजमानो यजमानं प्रजाः प्रजापते-
 विभाजाम लोकस्तस्मिन्स्त्वा दधामि सह यजमानेनेति (१) आहायं वै प्रजापतेविभा-
 जाम लोकस्तस्मिन्नेवैनं दधाति सह यजमानेन रिच्यत इव वा एतद्यजते यद्यजमान-
 भागं प्राश्नात्यात्मानमेव प्रीणात्येतावान् वै यज्ञो यावान् यजमानभागो यज्ञो यजमानो यद्यज-
 मानभागं प्राश्नाति यज्ञ एव यज्ञं प्रतिष्ठापयत्येतद्वै सूयवसः सोदकं यद्वर्हिश्वापश्चैतत् (२)
 यजमानस्यायतनं यद्देदिर्यत्पूर्णपात्रमन्तर्वेदि निनयति स्व एवायतने सूयवसः सोदकंकुरुते
 सदसि सन्मै भूया इत्याहापो वै यज्ञ आपोऽमृतं यज्ञमेवामृतमात्मन्धत्ते सर्वाणि वै भूतानि
 ब्रतमुपयन्तमनूपयन्ति प्राच्यां दिशि देवा ऋत्विजो मार्जयन्तामित्याहैष वै दर्शपूर्णमासयो-
 रवभृथः (३) यान्येवैनं भूतानि ब्रतमुपयन्तमनूपयन्ति तैरेव सहावभृथमैवेति विष्णुमुखा वै
 देवाश्छन्दोभिरिमौल्लोकाननपज्यमभ्यजयन् यद्विष्णुक्रमान् क्रमते विष्णुरेव भूत्वा यज-
 मानश्छन्दोभिरिमौल्लोकाननपज्यमभिजयति विष्णोः क्रमोऽस्यभिमातिहेत्याह गायत्री
 वै पृथिवी त्रैष्टुभमन्तरिक्षं जागती द्यौरानुष्टुभीर्दिशः (४) छन्दोभिरेवेमौल्लोकान्
 यथापूर्वमभिजयति—७) [इत्येतदवभृथोदिशः सप्त च] ॥ ५ ॥ अगन्म
 सुवः सुवरगन्मेत्याह सुवर्गमेव लोकमेति सन्दृशस्ते मा छित्ति यत्ते तपस्तरमै ते मा

का० १. प्र० ७.

॥ ६७ ॥

अ० ६

वृक्षीत्याह यथायजुरेवैतत् सुभूरसि श्रेष्ठो रश्मीनामायुर्धा अस्यायुर्मे धेहीत्याहाशिषमेवैतामाशास्ते
 प्र वा एषोऽस्माल्लोकाद्यवते यः (१) विष्णुक्रमान् क्रमेते सुवर्गाय हि लोकाय विष्णुक्रमाः
 क्रम्यन्ते ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वै विष्णुक्रमान् क्रमेतु य इमाल्लोकान् भ्रातृव्यस्य संविद्य पुन
 रिमैल्लोकं प्रत्यवरोहेदित्येष वा अस्य लोकस्य प्रत्यवरोहो यदाहेदमहममुं भ्रातृव्यमाभ्यो
 दिग्भ्योऽस्यै दिव इतीमानेव लोकान् भ्रातृव्यस्य संविद्य पुनरिमैल्लोकं प्रत्यवरोहति सम् (२)
 ज्योतिषाऽभूवमित्याहास्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठत्यैन्द्रीमावृतमन्वावर्त इत्याहासौ वा आदित्य
 इन्द्रस्तस्यैवावृतमनु पर्यावर्तते दक्षिणा पर्यावर्तते स्वमेव वीर्यमनु पर्यावर्तते तस्माद्द-
 क्षिणोऽर्धआत्मनो वीर्यावत्तरोऽथो आदित्यस्यैवावृतमनु पर्यावर्तते समहं प्रजया सं मया
 प्रजेत्याहाशिषम् (३) एवैतामाशास्ते समिद्धो अग्ने मे दीदिहि समेद्धा ते अग्ने
 दीद्यासमित्याह यथायजुरेवैतदसुमान् यज्ञो वसीयान् भूयासमित्याहाशिषमेवैतामाशास्ते
 बहु वै गार्हपत्यस्यान्ते मिश्रमिव चर्यत आग्निपावमानीभ्यां गार्हपत्यमुपतिष्ठते पुनात्येवाग्निं
 पुनीत आत्मानं द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्या अग्ने गृहपत इत्याह (४) यथायजुरेवैतच्छतं हिमा
 इत्याह शतं त्वा हेमन्तानिन्धिषीयेति ववैतदाह पुत्रस्य नाम गृह्णात्यन्नादमेवैनं करोति तामा-
 शिषमाशासे सन्तवे ज्योतिष्मतीमिति ब्रूयाद्यस्य पुत्रोऽजातः स्यात्तेजस्यैवास्य ब्रह्मवर्चसी
 पुत्रो जायते तामाशिषमाशासेऽमुष्मै ज्योतिष्मतीमिति ब्रूयाद्यस्य पुत्रः (५) जातः स्या-

तैत्ति०

का० १, प्र० ७.

॥ ६८ ॥

अ० ७

संहिता

तेज एवास्मिन् ब्रह्मवर्चसं दधाति यो वै यज्ञं प्रयुज्य न विमुञ्चत्यप्रतिष्ठानो वै स भवति
 कस्त्वा युनक्ति स त्वा विमुञ्चत्वित्याह प्रजापतिर्वै कः प्रजापतिर्नैवेन युनक्ति प्रजापतिना वि-
 मुञ्चति प्रतिष्ठित्या ईश्वरं वै व्रतमविसृष्टं प्रदहोऽग्रे व्रतपते व्रतमचारिषमित्याह व्रतमेव (६)
 विसृजते शान्त्या अप्रदाहाय पराङ् वाव यज्ञ एति न निवर्तते पुनर्यो वै यज्ञस्य पुनरालम्भं
 विद्वान् यजते तमभिनिवर्तते यज्ञो बभूव स आबभूवेत्याहैष वै यज्ञस्य पुनरालम्भस्तेनैवेन
 पुनरालभतेऽनवरुद्धा वा एतस्य विराडय आहिताग्निः सन्नसभः पशवः खलु वै (७) ब्राह्मण-
 स्य सभेष्टा प्राङुत्क्रम्य ब्रूयाद्दोमांश्च अग्रे ऽविमांश्च अश्वी यज्ञ इत्यव सभां रुन्धे प्र सहस्रं
 पशूनामोत्यास्य प्रजायां वाजी जायते—२४ [यः समाशिषमाह पुत्रएव वै चतुर्विंशतिश्च]
 ॥ ६८ ॥ देव सवितुः प्रसुव यज्ञं प्रसुव यज्ञपतिं भगाय दिव्यो गन्धर्वः । केतपूः केतं नः
 पुनातु वाचस्पतिर्वाचमद्यस्वदाति नः । इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्त्वयायं वृत्रं बध्नात् । वाज-
 स्य नु प्रसवे मातरं महीमदिति नाम वचसा करामहे । यस्यामिदं विश्वं भुवनमाविवेश
 तस्यां नो देवः सविता धर्मं साविषत् । अप्सु (१) अन्तरमृतमप्सु भेषजमपामुत प्रशस्तिष्वश्वा
 भवथ वाजिनः । वायुर्वा त्वा मनुर्वा त्वा गन्धर्वाः सप्तविंशतिः । ते अग्रे अश्वमायुज्जन्ते
 अस्मिञ्जवमादधुः । अपान्नपादाशुहेमन्ध ऊर्मिः ककुद्भान् प्रतूर्तिर्वाजसातमस्तेनायं वा-
 जं सेत् । विष्णोः क्रमोऽसि विष्णोः क्रान्तमसि विष्णोर्विक्रान्तमस्यङ्गौ न्यङ्गौ (२) अ-

का० १. प्र० ७.

॥ ६९ ॥

अ० ८

भितो रथं यौ ध्वान्तं वाताग्रमेनुं सञ्चरन्तौ दूरेहेतिरिन्द्रियावान् पतत्री ते नोऽग्रयः प्रप्रयः
 पारयन्तु—१५) [अप्सु न्यङ्कौ पञ्चदश च] ॥ ७ ॥ देवस्याहं सवितुः प्रसवे
 बृहस्पतिना वाजजिता वाजं जेषं देवस्याहं सवितुः प्रसवे बृहस्पतिना वाजजिता
 वर्षिष्ठं नाकं रुहेयमिन्द्राय वाचं वदतेन्द्रं वाजं जापयतेन्द्रो वाजमजयित् । अश्वा
 जनि वाजिनि वाजेषु वाजिनीवत्यश्वान्समत्सु वाजय । अर्वांसि सप्तिरसि वाज्य
 सि वाजिनो वाजं धावत मरुतां प्रसवे जयत वि योजना मिमीध्वमध्वनः स्कञ्चीत
 (१) काष्ठी गच्छत वाजं वाजेऽवत वाजिनो नो धनेषु विप्रा अमृता ऋतज्ञाः । अस्य
 मध्वः पिबत मादयध्वं तृप्ता यात पृथिभिर्देवयनैः । ते नो अर्वन्तो हवनश्रुतो हवं विश्वे
 शृण्वन्तु वाजिनः । मितद्रवः सहस्रसा मेधसाता सनिष्यवः । महो ये रत्नं समिधेषु ज-
 श्रिरे शं नो भवन्तु वाजिनो हवेषु । देवतातां मितद्रवः स्वर्काः । जम्भयन्तोऽहिं वृकं र-
 क्षांसि सनेम्यस्मद्युयवन् (२) अमीवाः । एष स्य वाजी क्षिपणिं तुरण्यति ग्रीवायां बद्धो
 अपिकक्षं आसनि । कर्तुं दधिका अनु सन्तवीत्वत्पथामङ्गां स्यन्वापनीफणत् । उत स्मास्य
 द्रवन्तस्तुरण्यतः पूर्णं न वेरन्तु वाति प्रगर्धिनः । श्येनस्यैव ध्रजन्तो अङ्गसं परि दधिकाव्णः स-
 होर्जा तरित्रतः । आ मा वाजस्य प्रसवो जगम्यादा द्यावापृथिवी विश्वशम्भू । आ मा गन्तां
 पितरां (३) मातरां चा मा सोमो अमृतत्वाय गम्यात् । वाजिनो वाजजिनो वाजं स-

नैत्ति०

का० १. प्र० ७.

॥ ७० ॥

अ० ९

संहिता

रिप्यन्तो वाजं जैष्यन्तो बृहस्पतेर्भागमवाजिघत् वाजिनो वाजजितो वाजं ससुवाशसो वा-
जं जिगिवाशसो बृहस्पतेर्भागे निमृदमियं वः सा सत्या सन्धाभूद्यामिन्द्रेण समधध्वमजीजिपत
वनस्पतय इन्द्रं वाजं विमुच्यध्वम्—४२) [स्कञ्चीतु युयवन् पिनरा द्विचत्वारिंशच्च] ॥ ८ ॥

क्षत्रस्योल्बमसि क्षत्रस्य योनिरसि जाय एहि सुवो रोहाव रोहाव हि सुवरहं नावुभयोः
सुवो रोक्ष्यामि वाजंश्च प्रसवश्चापिजश्च कतुश्च सुवंश्च मूर्धा च व्यश्रियश्चान्त्यायनश्चान्त्यश्च
भौवनश्च भुवनश्चाधिपतिश्च । आयुर्यज्ञेन कल्पतां प्राणो यज्ञेन कल्पतामपानः (१) यज्ञेन
कल्पतां व्यानो यज्ञेन कल्पतां चक्षुर्यज्ञेन कल्पतां श्रोत्रं यज्ञेन कल्पतां मनो यज्ञेन कल्पतां
वाग्यज्ञेन कल्पतामात्मा यज्ञेन कल्पतां यज्ञो यज्ञेन कल्पतां सुवर्देवा अगन्मामृता अभूम
प्रजापतेः प्रजा अभूम समहं प्रजया सं मया प्रजा समहं रायस्पोषेण सं मया रायस्पोषोऽन्नाय
त्वान्नाद्याय त्वा वाजाय (२) त्वा वाजजित्ययै त्वामृतमसि पुष्टिरसि प्रजननमसि—१)
[अपानो वाजाय नव च] ॥ ९ ॥ वाजस्येमं प्रसवः सुषुवे अग्रे सोमश्चाजानमोषधी-
ष्वप्सु । ता अस्मभ्यं मधुमतीर्भवन्तु वयं राष्ट्रे जाग्रियाम पुरोहिताः । वाजस्येदं प्रसव आव-
भूवेमा च विश्वा भुवनानि सर्वतः । स विराजं पर्यैति प्रजानन् प्रजां पुष्टिं वर्धयमानो अस्मे । वा-
जस्येमां प्रसवः शिश्रिये दिवमिमा च विश्वा भुवनानि सम्राट् । अदित्सन्तं दापयतु प्रजानन्
रधिम् (१) च नः सर्ववीरां नियच्छतु । अग्रे अच्छा वदेह नः प्रति नः सुमना भव ।

का० १. प्र० ७.

॥ ७१ ॥

अ० ११

प्र णो यच्छ भुवस्पते धनदा असि नस्त्वम् । प्र णो यच्छत्वर्यमा प्रभगः प्रबृहस्पतिः ।
 प्र देवाः प्रोत सूनृता प्र वाग्देवी ददातु नः । अर्यमणं बृहस्पतिमिन्द्रं दानाय चोदय ।
 वाचं विष्णुं सरस्वतीं सवितारम् (२) च वाजिनम् । सोमं राजानं वरुणमग्निमन्वा-
 रभामहे । आदित्यान् विष्णुं सूर्यं ब्रह्माणंश्च बृहस्पतिम् । देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽ-
 श्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां सरस्वत्यै वाचो यन्तुर्यन्त्रेणाग्नेस्त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चा-
 मीन्द्रस्य बृहस्पतेस्त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामि—३६) [रयिं सवितारं षट्त्रिंशच्च] ॥ १० ॥
 अग्निरैकाक्षरेण वाचमुदजयदश्विनौ द्वाक्षरेण प्राणापानावुदजयतां विष्णुस्त्रयक्षरेण त्रीन् लो-
 कानुदजयत्सोमश्चतुरक्षरेण चतुष्पदः पशूनुदजयत्पूषा पञ्चाक्षरेण पङ्क्तिमुदजयद्धाता षडक्षरेण
 षडृतूनुदजयन्मरुतः सप्ताक्षरेण सप्तपदां शक्ररीमुदजयन्बृहस्पतिरष्टाक्षरेण गायत्रीमुदजय-
 न्मित्रो नवाक्षरेण त्रिवृतं स्तोममुदजयत् (१) वरुणो दशाक्षरेण विराजमुदजयदिन्द्र
 एकादशाक्षरेण त्रिष्टुभमुदजयद्विष्वे देवा द्वादशाक्षरेण जगतीमुदजयन्वसवस्त्रयोदशाक्षरेण
 त्रयोदशं स्तोममुदजयन् रुद्राश्चतुर्दशाक्षरेण चतुर्दशं स्तोममुदजयन्नादित्याः पञ्चदशाक्षरेण
 पञ्चदशं स्तोममुदजयन्नादितिः षोडशाक्षरेण षोडशं स्तोममुदजयत्प्रजापतिः सप्तदशा-
 क्षरेण सप्तदशं स्तोममुदजयत्—४६) [अजयत् षट्चत्वारिंशच्च] ॥ ११ ॥
 उपयामगृहीतोऽसि नृषदं त्वा द्रुषदं भुवनसदमिन्द्राय जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय त्वो-

पयामगृहीतोऽस्यप्सुषदं त्वा घृतसदं व्योमसदमिन्द्राय जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय त्वोपयामगृ-
 हीतोऽसि पृथिविषदं त्वान्तरिक्षसदं नाकसदमिन्द्राय जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय त्वा । ये
 ग्रहाः पञ्चजनीना येषां तिस्रः परमजाः । दैव्यः कोशः (१) समुज्जितः । तेषां विशिप्रियाणा-
 मिषमूर्जं समग्रभीमेष ते योनिरिन्द्राय त्वा । अपां रसमुद्वयतं सूर्यरश्मिं समाभूतम् ।
 अपां रसस्य यो रसस्तं वो गृह्णाम्युत्तममेष ते योनिरिन्द्राय त्वा । अया विष्ठा जनयन्
 कर्षराणि स हि घृणिंरुर्धराय गातुः । स प्रत्युदैद्धरुणो मध्वो अग्रं स्वायां यत्तनुवाम् (२) त-
 नूमैरयत । उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिः प्रजापतये त्वा—१३)
 [कोशस्तनुवां त्रयोदश च] ॥ १२ ॥ अन्वह मासा अन्विद्वनान्यन्वोषधीरनु प-
 र्वतासः । अन्विन्द्रं रोदसी वावशाने अन्वापो अजिहत जायमानम् । अनु ते दायि मह
 इन्द्रियाय सत्रा ते विश्वमनु वृत्रहत्ये । अनु क्षत्रमनु सहो यजत्रेन्द्र देवेभिरनु ते नृष्ये ।
 इन्द्राणीमासु नारिषु सुपत्नीमहमश्रवम् । न ह्यस्या अपरञ्चन जरसां (१) मरते पतिः ।
 नाहमिन्द्राणि शरणं सख्युर्वृषाकपेर्कृते । यस्येदमप्यं हविः प्रियं देवेषु गच्छति । यो जात
 एव प्रथमो मनस्वान् देवो देवान् कर्तुना पर्यभूषत् । यस्य शुष्माद्रोदसी अभ्यसेतां नृम्णस्य
 मृह्णा स जनास इन्द्रः । आ ते मह इन्द्रोत्युग्र समन्यवो यत्समरन्त सेनाः । पताति दिद्युन्न-
 र्यस्य बाहुवो मां ते (२) मनो विष्वद्विद्युग्विचारीत् । मां नो मधीराभरा दद्वि तन्नः प्रदा-

क्रा० १. प्र० ७.

॥ ७३ ॥

अ० १३

शुषे दातवै भूरि यत्ते । नव्ये द्वेषो शस्ते अस्मि तं उक्थे प्रब्रवाम वयमिन्द्र स्तुवन्तः । आ
तू भरू माकिरेतत्परिष्ठाद्विद्वा हि त्वा वसुपतिं वसूनाम् । इन्द्र यत्ते माहिर्न दत्तमस्त्यस्मभ्यं
तद्वर्यश्व (३) प्रयन्धि । प्रदातारं हवामह इन्द्रमा हविषां वयम् । उभा हि हस्ता वसुना
पूणस्वाप्रयच्छ दक्षिणादोत सव्यात् । प्रदाता वज्री वृषभस्तुराषाट्छुष्मी राजा वृत्रहा सौ-
मपावा । अस्मिन् यज्ञे बर्हिष्या निषद्याथा भव यजमानाय शं योः । इन्द्रः सुत्रामा स्ववाꣳ
अवोभिः सुमृडीको भवतु विश्ववेदाः । बाधतां द्वेषो अभयं कृणोत सुवीर्यस्य (४) पतयः
स्याम । तस्य वयꣳ सुमतौ यज्ञियस्यापि भद्रे सौमनसे स्याम । स सुत्रामा स्ववाꣳ इन्द्रो
अस्मे आराच्छिद्वेषः सनुतयुयोतु । रेवतीर्नः सधमाद इन्द्रे सन्तु तुविवाजाः । क्षुमन्तो याभि-
र्मदेम । प्रो ध्वस्मै पुरोरथमिन्द्राय शूषमर्चत । अभीके चिदुलोककृत्सङ्गे समत्सु वृत्रहा । अ-
स्माकं बोधि चोदिता नभन्तामन्यकेषाम् । ज्याका अधि (५) धन्वसु—१) [जरसां ते ह-
र्यश्व सुवीर्यस्याध्येकञ्च] ॥ १३ ॥ पाकयज्ञꣳ (३१९) सꣳश्रवाः (२२०)
पुरोक्षं (२१५) बर्हिषो (३०८) ध्रुवा (२०७) मगन्म् (३७४) देव (११५)
देवस्य (११२) क्षत्रस्य (१०९) वाजस्या (१३६) ऽग्नि (९६) रूपयामगृहीतो (११३)
नु (२५१) त्रयोदश (२६५५) ॥ १३ ॥ इति नैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे
सप्तमप्रपाठकः सम्पूर्णः ॥

नैति०

का० १. प्र० ८.

॥ ७४ ॥

अ० ४

संहिता

ॐ अनुमत्यै पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपति धेनुर्दक्षिणा ये प्रत्यश्चः शम्याया अवशीयन्ते
 तैर्नैर्कृतमेककपालं कृष्णं वासः कृष्णतृषं दक्षिणा वीहि स्वाहाहुंति जुषाण एष ते निर्वपतेभागो भूते
 हविष्मत्यसि मुञ्चेममश्नसः स्वाहा नमो य इदं चकारादित्यं चरुं निर्वपति वरो दक्षिणाग्रावैष्णवमे-
 कादशकपालं वामनो वृही दक्षिणाग्रीषोमीयम् (१) एकादशकपालं हिरण्यं दक्षिणैन्द्रमेकादशक-
 पालं मृषभो वृही दक्षिणाग्रेयमष्टाकपालमेन्द्रं दध्युषभो वृही दक्षिणैन्द्राग्रं द्वादशकपालं
 वैश्वदेवं चरुं प्रथमजो वत्सो दक्षिणा सौम्यः श्यामाकं चरुं वासो दक्षिणा सरस्वत्यै चरुः
 सरस्वते चरुं मिथुनौ गावौ दक्षिणा—३४) [अग्रीषोमीयं चतुस्त्रिंशच्च] ॥ १ ॥
 आग्रेयमष्टाकपालं निर्वपति सौम्यं चरुः सावित्रं द्वादशकपालं सारस्वतं चरुं पौ-
 णं चरुं मारुतः सप्तकपालं वैश्वदेवीमामिक्षां द्यावापृथिव्यमेककपालम्—१८) [आग्रेय
 मष्टादश] ॥ २ ॥ ऐन्द्राग्रमेकादशकपालं मारुतीमामिक्षां वारुणीमामिक्षां कायमेकक-
 पालं प्रधास्यान् हवामहे मरुतो यज्ञवाहसः क्रस्मभेण सजोषसः । मो षू णं इन्द्र पृतसु दे-
 वास्तु स्म ते शुष्मिन्नवया । मही ह्यस्य मीढुषो यव्या । हविष्मतो मरुतो वन्दते गीः ।
 यद्गामे यदरण्ये यत्सभायां यदिन्द्रिये । यच्छूद्रे यदर्यं एतश्चकृमा वयम् । यत् (१) एकस्याधि-
 धर्मणि तस्यावयजनमसि स्वाहा । अकृन्कर्म कर्मकृतः सह वाचा मयोभुवा । देवेभ्यः कर्म
 कृत्वास्तुं प्रेतं सुदानवः—२०) [यदिश्शतिश्च] ॥ ३ ॥ अग्रेयऽनीकवते पुरोडाशमष्टा-

का० १. प्र० ८.

॥ ७५ ॥

अ० ५

कपालं निर्वपति साक्र५ सूर्यणोद्यता मरुद्भ्यः सान्तपनेभ्यो मध्यन्दिने चरुं मरुद्भ्यो गृहमे-
धिभ्यः सर्वासां दुग्धे सायं चरुं पूर्णां दर्वि परापत सुपूर्णा पुनरापत । वस्त्रेव विक्रीणावहा इ-
षमूर्ज५ शतक्रतो । देहि मे ददामि ते नि मे धेहि नि ते दधे । निहारमिनि मे हरा नि-
हारम् (१) निहरामि ते । मरुद्भ्यः क्रीडिभ्यः पुरोडाश५ सप्तकपालं निर्वपति साक्र५ सूर्य-
णोद्यताग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति सौम्यं चरु५ सावित्रं द्वादशकपाल५ सारस्वतं चरुं पौष्णं
चरुमन्द्राग्नमेकादशकपालमैन्द्रं चरुवैश्वकर्माणमेककपालम्—३०) [निहारं त्रिंशच्च] ॥ ४ ॥

सोमाय वितृमते पुरोडाश५ षट्कपालं निर्वपति पितृभ्यो बर्हिषद्भ्यो धानाः पितृभ्योऽग्निष्वा-
तेभ्योऽभिवान्यायै दुग्धे मन्थमेतत् तत् ये च त्वामन्वेतत् पितामह प्रपितामह ये च
त्वामन्वत्र पितरो यथाभागं मन्दध्व५ सुसन्दृशं त्वा वयं मधवन्मन्दिषीमहि । प्रनूनं
पूर्णवन्धुरः स्तुतो यासि वशा५ अनु । योजा न्विन्द्र ते हरी (१) । अक्षन्मी
मदन्तु ह्यव प्रिया अधूषत । अस्तोषतु स्वभानवो विप्रा नविष्ठया मती । योजा
न्विन्द्र ते हरी । अक्षन् पितरोऽमीमदन्त पितरोऽतीतृपन्त पितरोऽमीमृजन्त पितरः । परेत
पितरः सोम्या गम्भीरैः पथिभिः पूर्यैः । अथा पितृन्सुविदत्रा५ अपीत यमेन ये संधमादं
मदन्ति । मनो न्वाहुवामहे नाराश५ सेन स्तोमेन पितृणाञ्च मन्मभिः । आ (२) न एतु मनः
पुनः क्रत्वे दक्षाय जीवसे । ज्योक् चसूर्य दृशे । पुनर्नः पितरो मनो ददातु दैव्यो जनः ।

नैति०

का० १. प्र० ८.

॥ ७६ ॥

अ० ७

संहिता

जीवं वातं सचेमहि । यदन्तरिक्षं पृथिवीमुत द्यां यन्मातरं पितरं वा जिहिःसिम । अग्निर्मा
 तस्मादैर्नमो गार्हपत्यः प्रमुञ्चतु दुरिता यानि चकृम करोतु मामनेनसम्—४४) [हरी आचतुश्च-
 त्वारिःशञ्च] ॥ ५ ॥ प्रतिपुरुषमेककपालान्निर्वपत्येकमतिरिक्तं यावन्तो गृह्याः स्मस्तेभ्यः कमकरं
 पशूनां शर्मांसि शर्म यजमानस्य शर्म मे यच्छैक एव रुद्रो न द्वितीयाय तस्थ आखुस्ते
 रुद्र पशुस्तं जुषस्वैष ते रुद्र भागः सह स्वस्वाम्बिकया तं जुषस्व भेषजं गवेऽश्वाय पुरुषाय
 भेषजमथौ अस्मभ्यं भेषजं सुभेषजम् (१) यथाऽसति । सुगं मेषाय मेघ्यां अवांस्व रुद्रम
 दिमृष्यव देवं त्र्यम्बकम् । यथा नः श्रेयसःकरद्यथा नो वस्यसःकरद्यथा नः पशुमतः करद्यथा
 नो व्यवसाययात् । त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिं पुष्टिवर्धनम् । उर्वारुकमिव बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय
 मामृतात् । एष ते रुद्र भागस्तं जुषस्व तेनावसेन परो मूर्जवतोऽतीहि (२) अवततधन्वा
 पिनाकहस्तः कृत्तिवासाः—३) [सुभेषजमिहि त्रीणि च ॥ ६ ॥ ऐन्द्राग्रं द्वादश-
 कपालं वैश्वदेवं चरुमिन्द्राय शुनासीराय पुरोडाशं द्वादशकपालं वायव्यं पयः सौर्यमेकक-
 पालं द्वादशगवः सीरं दक्षिणाग्रेयमष्टाकपालं निर्वपति रौद्रं गावीधुकं चरुमैन्द्रं दधि वारु-
 णं ध्रुवमयं चरुं वहिनीं धेनुर्दक्षिणा ये देवाः पुरः सदो ऽग्निनेत्रा दक्षिणसदो यमनेत्राः
 पश्चात्सदः सवितृनेत्रा उत्तरसदो वरुणनेत्रा उपरिषदो बृहस्पतिनेत्रा रक्षोहणस्ते नः पान्तु ते
 नोऽवन्तु तेभ्यः (१) नमस्तेभ्य स्वाहा समूहं रक्षः सन्दग्धं रक्ष इदमहं रक्षोऽभि स-

का० १. प्र० ८.

॥ ७७ ॥

अ० १

न्दहाम्यग्रये रक्षोघ्ने स्वाहा यमार्थं सवित्रे वरुणाय बृहस्पतये दुर्वस्वते रक्षोघ्ने स्वाहा प्रष्टि-
वाही रथो दक्षिणा देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां रक्षसो वधं जुहोभि
हतं रक्षोऽवधिष्म रक्षो यदस्ते तदक्षिणा—४५) [तेभ्यः पञ्चचत्वारिंशच्च] ॥ ७ ॥

धात्रे पुरोडाशं द्वादशकपालं निर्वपत्यनुमत्यै चरुं राकायै चरुं सिनीवाल्यै चरुं कुहै
चरुं मिथुनौ गावौ दक्षिणाग्रावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपत्यैन्द्रावैष्णवमेकादशकपालं वैष्णवं
त्रिकपालं वामनो बृही दक्षिणाग्रीषोमीयमेकादशकपालं निर्वपतीन्द्रासोमीयमेकादशकपालं
सौम्यं चरुं बभ्रुर्दक्षिणा सोमापौष्णं चरुं निर्वपत्यैन्द्रापौष्णं चरुं पौष्णं चरुं श्यामो
दक्षिणा वैश्वानरं द्वादशकपालं निः (१) वपति हिरण्यं दक्षिणा वारुणं यवमयं
चरुमश्वो दक्षिणा—८) [निरष्टौ च] ॥ ८ ॥ बार्हस्पत्यं चरुं निर्वपति

ब्रह्मणो गृहे शितिपृष्ठोदक्षिणैन्द्रमेकादशकपालं राजन्यस्य गृहे ऋषभो दक्षिणादित्यं
चरुं महिष्यै गृहे धेनुर्दक्षिणा नैर्ऋतं चरुं परिवृत्तयै गृहे कृष्णानां ब्रीहीणां नख-
निर्मिन्नं कृष्णा कूटा दक्षिणाग्रेयमष्टाकपालं सेनान्यो गृहे हिरण्यं दक्षिणा वारुणं
दशकपालं सूतस्य गृहे महानिरष्टो दक्षिणा मारुतं सप्तकपालं ग्रामण्यो गृहे पृश्नि-
र्दक्षिणा सावित्रं द्वादशकपालम् (१) क्षत्तुर्गृह उपध्वस्तो दक्षिणाश्विनं द्विकपालं संद्वही-
तुर्गृहे संवात्यौ दक्षिणा पौष्णं चरुं भागद्वयस्य गृहे श्यामो दक्षिणा रौद्रं गावीधुकं चरुम-

तैत्ति०

का० १. प्र० ८.

॥ ७८ ॥

अ० १०

संहिता

क्षावापस्य गृहे शबल उद्धारो दक्षिणेन्द्राय सुत्राम्णे पुरोडाशमेकादशकपालं प्रति निर्वपती-
न्द्रायाश्चोमुचेऽयं नो राजा वृत्रहा राजा भूत्वा वृत्रं वध्यान्मैत्राबार्हस्पत्यं भवति श्वेतार्यै
श्वेतवत्सायै दुग्धे स्वयंमूर्ते स्वयम्मथित आज्य आश्वत्थे (२) पात्रे चतुःसक्तौ
स्वयमवपन्नायै शाखायै कृर्णाश्चाकर्णाश्च तण्डुलान्विचिनुयाद्ये कर्णाः स पयंसि बार्हस्पत्यो
येऽकर्णाः स आज्ये मैत्रः स्वयङ्कृता वेदिर्भवति स्वयम्दिनं बर्हिः स्वयङ्कृत इध्मः सैव श्वेता
श्वेतवत्सा दक्षिणा—३३) [द्वादशकपालमाश्वत्थे त्रयस्त्रिंशच्च] ॥ १ ॥

अग्नये गृहपतये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपति कृष्णानां व्रीहीणां सोमाय वनस्पतये श्या-
माकं चरुं सवित्रे सत्यप्रसवाय पुरोडाशं द्वादशकपालमाशूनां व्रीहीणां रुद्राय पशुपतये
गावीधुकं चरुं बृहस्पतये वाचस्पतये नैवारं चरुमिन्द्राय ज्येष्ठाय पुरोडाशमेकादशकपालं
महाव्रीहीणां मित्राय सत्यायाम्बानां चरुं वरुणाय धर्मपतये यवमयं चरुं सविता त्वा
प्रसवानां सुवतामग्निगृहपतीनां सोमो वनस्पतीनां रुद्रः पशूनाम् (१) बृहस्पतिर्वाचा-
मिन्द्रो ज्येष्ठानां मित्रः सत्यानां वरुणो धर्मपतीनां ये देवा देवसुवः स्थ त इममामुष्याय-
णमनमित्राय सुवध्वं महते क्षत्राय महत आधिपत्याय महते जानराज्यायैष वो भरता राजा
सोमो ऽस्माकं ब्राह्मणानां राजा प्रति त्यन्नाम राज्यमधायि स्वां तनुवं वरुणो अशिश्नेच्छुचे-
मित्रस्य वत्या अभूमामन्महि महत ऋतस्य नाम सर्वे वाताः (२) वरुणस्याभूवन्वि

का० १. प्र० ८.

॥ ७९ ॥

अ० १२

मित्र एवैरातिमतारीदसुषुदन्त यज्ञिया कृतेन व्यु त्रितो जैरिमाणै न आनद्विष्णोः क्रमोऽसि
विष्णोः क्रान्तमसि विष्णोर्विक्रान्तमसि—२५) [पशूनां वाताः पञ्चविंशतिश्च] ॥१०॥
अर्थेतः स्थापां पतिरसि वृषास्यूर्भिर्वृषसेनोऽसि बज्रक्षितः स्थ मरुतामोजः स्थ सूर्यवर्चसः स्थ सूर्य-
त्वचसः स्थ मान्दाः स्थ वाशाः स्थ शर्कराः स्थ विश्वभृतः स्थ जनभृतः स्थामेस्तेजस्याः स्थापामो-
षधीनां रसस्थापो देवीर्मधुमतीरगृह्णन्तूर्जस्वतीराजसूयाय चितानाः । यामिर्भिन्नावरुणावभ्यषि-
ञ्चन्याभिरिन्द्रमनयन्नति (१) अरांतीः । राष्ट्रदाः स्थ राष्ट्रं दत्त स्वाहा राष्ट्रदाः स्थ राष्ट्रम-
मुष्मे दत्त—११) [अत्येकादश च] ॥ ११ ॥ देवीरापः सं मधुमतीर्मधुमतीभिः
सृज्यध्वं महि वर्चः क्षत्रियाय वन्वाना अनाधृष्टाः सीदतोर्जस्वतीर्महि वर्चः क्षत्रियाय दधतीरनि-
भृष्टमसि वाचो बन्धुस्तपोजाः सोमस्य दात्रमसि शुक्रा वः शुक्रेणोत्पुनामि चन्द्राश्चन्द्रेणामृता
अमृतेन स्वाहा राजसूयाय चितानाः । सधमादो द्युमिनीरूर्ज एता अनिभृष्टा अपस्युवो व-
सानः । पस्त्यासु चक्रे वरुणः सधस्थमपां शिशुः (१) मातृतमास्वन्तः । क्षत्रस्योल्बमसि
क्षत्रस्य योनिरस्याविन्नो अग्निर्गृहपतिराविन्न इन्द्रो वृद्धश्रवा आविन्नः पूषा विश्ववेदा आविन्नो
मित्रावरुणावृतावृधावाविन्ने द्यावापृथिवी धृतवन्ते आविन्ना देव्यदितिर्विश्वरूप्याविन्नोऽयम्-
सावामुष्यायणोऽस्यां विश्वस्मिन्नाष्ट्रे महते क्षत्राय महत आधिपत्याय महते जानराज्यायैष वो
भरता राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणानां राजेन्द्रस्य (२) वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्त्वया यं वृत्रं

नैति०

का० १. प्र० ८.

॥ ८० ॥

अ० १३

संहिता

वध्याच्छत्रुबाधनाः स्थ पात मां प्रत्यञ्चं पात मां तिर्यञ्चमन्वञ्चं मा पात दिग्भ्यो मा पात
विश्वाभ्यो मा नाष्ट्राभ्यः पात हिरण्यवर्णावुषसां विरोकेऽयः स्थूणावुदितौ सूर्यस्यारोहतं वरुण
मित्रं गर्तं ततश्चक्षाथामदितिं दितिञ्च—४१) [शिशुरिन्द्रस्यैकचत्वारिंशच्च] ॥ १२ ॥

समिधमातिष्ठ गायत्री त्वा छन्दसामवतु त्रिवृत्स्तोमो रथन्तरं सामग्निर्देवता ब्रह्म द्र-
विणमुग्रामातिष्ठ त्रिष्टुप् त्वा छन्दसामवतु पञ्चदशस्तोमो बृहत्सामेन्द्रो देवता क्षत्रं द्रविणं
विराजमातिष्ठ जगती त्वा छन्दसामवतु सप्तदशस्तोमो वैरूपं सामं मरुतो देवता विड् द्र-
विणमुदीचीमातिष्ठानुष्टुप् त्वा (१) छन्दसामवत्वेकविंशस्तोमो वैराजं सामं मित्रावरुणौ
देवता बलं द्रविणमूर्ध्वमातिष्ठ पङ्क्तिस्त्वा छन्दसामवतु त्रिणवत्रयस्त्रिंशौ स्तोमो शाकर-
रैवते सामनी बृहस्पतिर्देवता वर्चो द्रविणमीदृङ् चान्यादृङ् चैतादृङ् च प्रतिदृङ् च
मितञ्च सम्मितञ्च सभराः । शुक्रज्योतिश्च चित्रज्योतिश्च सत्यज्योतिश्च ज्योतिष्माश्च
सत्यश्चर्तपाश्च (२) अत्यंशः । अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा सवित्रे स्वाहा सरस्वत्यै
स्वाहा पूष्णे स्वाहा बृहस्पतये स्वाहेन्द्राय स्वाहा घोषाय स्वाहा श्लोकाय स्वाहाशाय
स्वाहा भगाय स्वाहा क्षेत्रस्य पतये स्वाहा पृथिव्यै स्वाहान्तरिक्षाय स्वाहा दिवे स्वाहा
सूर्याय स्वाहा चन्द्रमसे स्वाहा नक्षत्रेभ्यः स्वाहाद्भ्यः स्वाहौपवीभ्यः स्वाहा वनस्प-
तिभ्यः स्वाहा चराचरेभ्यः स्वाहा परिष्टवेभ्यः स्वाहा सरीसृपेभ्यः स्वाहा (३)

का० १. प्र०८.

॥ ८१ ॥

अ० १५

[त्वाच स्वाहा] ॥ १३ ॥ सोमस्य त्विषिरसि तवेव मे त्विषिर्भूयादमृतमसि मृत्योर्मा
पाहि दिद्योन्मां पाह्यवेष्टा दन्दशूका निरस्तं नमुचेः शिरः । सोमो राजा वरुणो देवा
धर्मसुवश्च ये । ते ते वाचः सुवन्तां ते ते प्राणः सुवन्तां ते ते चक्षुः सुवन्तां ते ते
श्रोत्रः सुवन्ताः सोमस्य त्वा द्युम्नेनाभिषिञ्चाम्यग्नेः (१) तेजसा सूर्यस्य वर्चसेन्द्रस्ये-
न्द्रियेण मित्रावरुणयोर्वीर्येण मरुतामोजसा क्षत्राणां क्षत्रपतिरस्यति दिवस्पाहि समावृत्र-
न्नधरागुदीचीरहिं बुध्नियमनुश्चरन्तीस्ताः पर्वतस्य वृषभस्य पृष्ठे नावश्चरन्ति स्वसिच-
इयानाः । रुद्र यत्ते कथी परं नाम तस्मै हुतमसि यमेष्टमसि । प्रजापते न त्वदेता-
न्यन्यो विश्वां जातानि परिता (२) बभूव । यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु
वयः स्याम पतयो रयीणाम्—११) [अग्नेस्तैकादशच] ॥ १४ ॥ इन्द्रस्य
वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्त्वयायं वृत्रं बध्यान्मित्रावरुणयोस्त्वा प्रशास्त्वोः प्रशिषां युनज्मि
यज्ञस्य योगेन विष्णोः क्रमोऽसि विष्णोः क्रान्तमसि विष्णोर्विक्रान्तमसि मरुतां प्रसवे
जेषमासं मनः समहमिन्द्रियेण वीर्येण पशूनां मन्युरसि तवेव मे मन्युर्भूयान्नमो मात्रे पृ-
थिव्यै माहं मातरं पृथिवीः हिंसिषं मा (१) मां माता पृथिवी हिंसीदियदस्यायुर-
स्यायुर्मै धेह्युर्गस्यूजं मे धेहि युङ्क्षि वचोऽसि वचो मयि धेह्यग्रये गृहपतये स्वाहा सोमाय
वनस्पतये स्वाहेन्द्रस्य बलाय स्वाहा मरुतामोजसे स्वाहा ह्यसः शुचिषदसुरन्तरिक्षसद्भोता वेदि-

का० १. प्र० ८.

॥ ८२ ॥

अ० १८

पदतिथिर्दुरोणसत् । नृषद्वरसदृतसद्व्योमसद्वजा गोजा क्रतुजाः (२) अद्रिजा क्रतं बृहत् — ३)
[मर्तजास्त्रीणि च] ॥ १५ ॥ मित्रोऽसि वरुणोऽसि समुहं विश्वेदेवैः क्षत्रस्य नाभिरासि

क्षत्रस्य योनिरसि स्योनामासीद सुषदा मासीद मा त्वा हिंसीन्मा मा हिंसीन्निषसाद
धृतवन्तो वरुणः पुस्त्यास्वा साम्राज्याय सुक्रतुर्ब्रह्माश्नु त्वश्राजन् ब्रह्मासि सवितासि
सत्यसवो ब्रह्माश्नु त्वश्राजन् ब्रह्मासीन्द्रोऽसि सत्यौजाः (१) ब्रह्माश्नु त्वश्राजन् ब्रह्मासि
मित्रोऽसि सुशेवो ब्रह्माश्नु त्वश्राजन् ब्रह्मासि वरुणोऽसि सत्यधर्मेन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्र-
घृस्तेन मे रध्य दिशोऽभ्ययश्राजाभूत् सुश्लोकोऽश्नु सुमङ्गलोऽश्नु सत्यराजाश्नु । अपानपत्रे
स्वाहोर्जो नपत्रे स्वाहाग्रये गृहपतये स्वाहा—४०) [सत्यौजाश्चत्वारिंशच्च] ॥ १६ ॥

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति हिरण्यं दक्षिणा सारस्वतं चरुं वत्सतरी दक्षिणा सावित्रं
द्वादशकपालमुपध्वस्तो दक्षिणा पौष्णं चरुं श्यामो दक्षिणा बार्हस्पत्यं चरुं शितिपृष्ठो
दक्षिणैन्द्रमेकादशकपालमृषभो दक्षिणा वारुणं दशकपालं महानिरष्टो दक्षिणा सौम्यं चरुं
बभ्रुर्दक्षिणा त्वाष्ट्रमष्टाकपालं शुण्ठो दक्षिणा वैष्णवं त्रिकपालं वामनो दक्षिणा—४२)

[आग्नेयं द्विचत्वारिंशत् ॥ १७ ॥ सद्यो दीक्षयन्ति सद्यः सोमं क्रीणन्ति पुण्डरि-
स्त्रजांप्रयच्छति दशभिर्वत्सतैः सोमं क्रीणाति दशपेयो भवति शतं ब्राह्मणाः पिबन्ति सप्तद-
श स्तोत्रं भवति प्राकाशावध्वर्यवे ददाति स्वर्जमुद्रात्रे रुक्मं होत्रेऽश्वं प्रस्तोतृप्रतिहर्तृभ्यां

का० १. प्र० ८.

॥ ८३ ॥

अ० २१

द्वादश पष्ठौहीर्ब्रह्मणे वशां मैत्रावरुणायर्षभं ब्राह्मणाच्छ्रुतिने वासंती नेष्टापोतृभ्यां
स्थूरि यवाचितमच्छावाकायानद्वाहमग्नीधे भार्गवो होता भवति श्रायन्तीयं ब्रह्मसामं भवति
वारवन्तीयम् (१) अग्निष्टोमसामं सारस्वतीरपो गृह्णाति—४) [वारवन्तीयं चत्वारि च ॥ १८ ॥

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति हिरण्यं दक्षिणैन्द्रमेकादशकपालमृषभो दक्षिणा वैश्वदेवं
चरुं पिशङ्गी पष्ठौही दक्षिणा मैत्रावरुणीमामिक्षां वशा दक्षिणा बार्हस्पत्यं चरुं शितिपृष्ठो द-
क्षिणादित्यां मल्हां गर्भिणीमालभते मारुतीं पृश्निं पष्ठौहीमश्विभ्यां पूष्णे पुरोडाशं द्वादश-
कपालं निर्वपति सरस्वते सत्यवाचे चरुं सवित्रे सत्यप्रसवाय पुरोडाशं द्वादशकपालं तिसृ-
धन्वश्च शुष्कदृतिर्दक्षिणा—४७) आग्नेयं सप्तचत्वारिंशत् ॥ १९ ॥ आग्नेयमष्टा-

कपालं निर्वपति सौम्यं चरुं सवित्रं द्वादशकपालं बार्हस्पत्यं चरुं त्वाष्ट्रमष्टाकपालं वैश्वा-
नरं द्वादशकपालं दक्षिणो रथवाहनवाहो दक्षिणा सारस्वतं चरुं निर्वपति पौष्णं चरुं मैत्रं चरुं
वारुणं चरुं क्षेत्रपत्यं चरुमादित्यं चरुमुत्तरो रथवाहनवाहो दक्षिणा—३४) [आग्नेयं
चतुस्त्रिंशत् ॥ २० ॥ स्वादीं त्वा स्वादुना तीव्रां तीव्रेणामृताममृतेन सृजामि स-

सोमेन सोमोऽस्यश्विभ्यां पच्यस्व सरस्वत्यै पच्यस्वेन्द्राय सुत्राम्णे पच्यस्व पुनातु ते
परिब्रुतं सोमं सूर्यस्य दुहिता । वारेण शश्वता तना । वायुः पूतः पवित्रेण प्रत्यङ्
सोमो अतिव्रुतः । इन्द्रस्य युज्यः सखा । कुबिदङ्ग यवमन्तो यवं चिद्यथा दान्त्यनुपूर्वं

तैत्ति०

का० १: प्र० ८.

॥ ८४ ॥

अ० २२

संहिता

वियूयं । इहेहैषां कृणुत भोजनानि (१) ये बर्हिषो नमोऽर्क्षि न जग्मुः । आश्विनं धूम्रमालभते
 सारस्वतं मेषमैन्द्रमृषभमैन्द्रमैकादशकपालं निर्वपति सावित्रं द्वादशकपालं वारुणं दशकपालं
 सोमप्रतीकाः पितरस्तृप्णुत वडवा दक्षिणा—२६) [भोजनानि षड्विंशतिश्च ॥ २१ ॥
 अग्राविष्णू महि तद्वा महित्वं वीतं घृतस्य गुह्यानि नाम । दमेदमे सप्त रत्ना दधाना प्रति
 वां जिह्वा घृतमाचरणयेत् । अग्राविष्णू महि धाम प्रियं वां वीथो घृतस्य गुह्या
 जुषाणा । दमेदमे सुघृतीर्वावृधाना प्रति वां जिह्वा घृतमुच्चरणयेत् । प्र णो देवी सरस्वती
 वाजेभिर्वाजिनीवती । धीनामवित्र्यवतु । आ नो दिवो बृहतः (१) पर्वतादा सरस्वती
 यजता गन्तु यज्ञम् । हवं देवी जुजुषाणा घृताची शग्मां नो वाचमुशती शृणोतु । बृहस्पते
 जुषस्व नो हव्यानि विश्वदेव्य । रास्व रत्नानि दाशुषे । एवा पित्रे विश्वदेवाय वृष्णे यज्ञै-
 र्विधेम नमसा हविर्भिः । बृहस्पते सुप्रजा वीरवन्तो वयं स्याम पतयो रयीणाम् । बृह-
 स्पते अति यदर्यो अर्हीद्युमद्विभाति क्रतुमज्जनैषु । यद्दीदयच्छवसा (२) ऋतप्रजात तद-
 स्मासु द्रविणं धेहि चित्रम् । आ नो मित्रावरुणा घृतैर्गव्यूतिमुक्षतम् । मध्वा रजांसि
 सुक्रतू । प्र बाहवा सिसृतं जीवसे न आ नो गव्यूतिमुक्षतं घृतेन । आ नो जने श्रवयतं
 युवाना श्रुतं मे मित्रावरुणा हवेमा । अग्नि वः पूर्य गिरा देवमीडे वसूनाम् । सपर्यन्तः
 पुरुप्रियं मित्रं न क्षेत्रसाधसम् । मक्षुदेववन्तो रथः (३) शूरो वा पृत्सु कासु चित् । देवानां

का० १.प्र०८.

॥ ८५ ॥

अ० २२

य इन्मनो यजमान इयक्षत्यभीदथेज्वनो भुवत् । न यजमान रिष्यसि न सुन्वान न देवयो ।
 असदत्र सुवीर्यमुत त्यदाश्वश्वियम् । नकिष्टं कर्मणा नशन्न प्रयोषन्न योषति । उपक्षरन्ति
 सिन्धवो मयोभुव ईजानश्च यक्ष्यमाणश्च धेनवः । पूणन्तश्च पपुंरिश्च (४) श्रवस्यवौ घृत-
 स्य धारा उपयन्ति विश्वतः । सोमारुद्रा विष्टहतं विषूचीममीवा या नो गयमाविवेश ।
 आरे बाधेथां निर्वर्ति पराचैः कृतं चिदेनः प्रमुमुक्तमस्मत् । सोमारुद्रा युवमेतान्यस्मे विश्वा
 तनूषु भेषजानि धत्तम् । अवस्यतं मुञ्चतं यन्नो अस्ति तनूषु बद्धं कृतमनो अस्मत् । सो-
 मापूषणा जनना रयीणां जनना दिवो जनना (५) पृथिव्याः । जातौ विश्वस्य भुवनस्य
 गोपौ देवा अरुणवन्नमृतस्य नाभिम् । इमौ देवौ जायमानौ जुपन्तेमौ तमांसि गूहता-
 मजुष्टा । आभ्यामिन्द्रः पृक्मामास्वन्तः सोमापूषभ्यां जनदुस्त्रियासु—२५) [बृहतः
 शवसा रथं श्व जनना पञ्चविंशतिश्च] ॥ २२ ॥ अनुमत्या (८४) आग्नेय
 (१८) मैन्द्राग्र (७०) मग्नये (८०) सोमाय (१४४) प्रतिपुरुष (१०३) मैन्द्राग्रं
 (१५) धात्रे (५८) बर्हिस्पत्य (१३३) मग्नये (१२५) ऽर्थेतो (६१) देवीः (१४१)
 समिधश्च (१५०) सोमस्ये (१११) न्द्रस्य (१०३) मित्र (१०) आग्नेयश्च (४२) सद्य
 (५४) आग्नेय (४७) माग्नेयश्च (३४) स्वाद्वी (७६) मग्नाविष्णू (२७५) द्वाविंशति
 (२०९४) ॥ २२ ॥ इति तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे अष्टमः प्रपाठकः ॥ इष (१५३०)

नैत्ति०

का० १. प्र० १.

॥ ८६ ॥

अ० १

संहिता

आपो (१६९०) देवस्था (१५६७) ऽऽददे (१८००) देवासुराः (२७२८) संत्वा (२५१९)
पाकयुज्ञ (२६५५) मनुमत्या (२०९४) अष्टौ (१६५८३) ॥ प्रथमकाण्डः सम्पूर्णः ॥

ॐम् वायव्यं च श्वेतमालभेत भूतकामो वायुर्वै क्षेपिष्ठा देवता वायुमेव स्वेन भाग-
धेयेनोपधावति स एवैनं भूतिं गमयति भवत्येवार्तिक्षिप्रा देवतेत्याहुः सैनमीश्वरा प्रदह इत्ये-
तमेव सन्तं वायवे नियुत्वन्त आलभेत नियुद्धा अस्य धृतिर्धृत एव भूतिमुपैत्यप्रदाहाय भ-
वत्येव (१) वायवे नियुत्वन्त आलभेत ग्रामकामो वायुर्वा इमाः प्रजा नस्योता नैनीयते
वायुमेव नियुत्वन्त च स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मै प्रजा नस्योता निर्यच्छति ग्राम्ये-
व भवति नियुत्वते भवति ध्रुवा एवास्मा अनपगाः करोति वायवे नियुत्वन्त आलभेत प्र-
जाकामः प्राणो वै वायुरपानो नियुत् प्राणापानौ खलु वा एतस्य प्रजायाः (२) अप-
कामतो योऽलं प्रजायै सन् प्रजां न विन्दते वायुमेव नियुत्वन्त च स्वेन भागधेयेनोपधाव-
ति स एवास्मै प्राणापानाभ्यां प्रजां प्रजनयति विन्दते प्रजां वायवे नियुत्वन्त आलभेत
ज्योगामयावी प्राणो वै वायुरपानो नियुत् प्राणापानौ खलु वा एतस्मादपकामतो यस्य
ज्योगामयति वायुमेव नियुत्वन्त च स्वेन भागधेयेनोप (३) धावति स एवास्मिन् प्राणा-
पानौ दधात्युत यदीतासुर्भवति जीवत्येव प्रजापतिर्वा इदमेक आसीत् सोऽकामयत प्रजाः
पशून्सृजेयेति स आत्मनो वृषामुदकिखत्तामशौ प्रागृह्यत्ततोऽजस्तूपरः समभवत्त च स्वयं देव-

का० २. प्र० १.

॥ ८७ ॥

अ० २

तांया आलभत ततो वै स प्रजाः पशून्सृजत यः प्रजाकामः (४) पशुकामः स्यात् स एतं प्राजाप-
त्यमजं तूपरमालभेत प्रजापतिमेव स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मै प्रजां पशून् प्रजनयति
यच्छृणुस्तत् पुरुषाणां रूपं यत्तूपरस्तदश्वानां यदन्यतोदन्तद्ववां यदव्या इव शफास्तदवीनां
यदजस्तदजानामेतावन्तो वै ग्राम्याः पशवस्तान् (५) रूपेणैवावरुन्धे सोमापौष्णं त्रैतमाल-
भेत पशुकामो द्वौ वा अजायै स्तनौ नानैव द्वावभिजायैते ऊर्जं पुष्टिं तृतीयः सोमापूष-
णविव स्वेन भागधेयेनोपधावति तावेवास्मै पशून् प्रजनयतः सोमो वै रेतोधाः पूषा पशूनां
प्रजनयिता सोम एवास्मै रेतो दधाति पूषा पशून् प्रजनयत्यौदुम्बरो यूपः (६) भवत्यूर्वा उदुम्बर
ऊर्कं पशवं ऊर्जैवास्मा ऊर्जं पशून्वरुन्धे—१३) [एव प्रजाया उप प्रजाकामस्तान् यूप-
स्त्रयोदश च] ॥ १ ॥ प्रजापतिः प्रजा असृजत ता अस्मात्सृष्टाः पराचीरायन्
ता वरुणमगच्छन् ता अन्वैत्ताः पुनरयाचत ता अस्मै न पुनरददात् सोऽब्रवीद्वरं वृणीष्वथ
मे पुनर्देहीति तासां वरमालभत स कृष्ण एकशितिपादभवद्यो वरुणगृहीतः स्यात् स एतं
वारुणं कृष्णमेकशितिपादमालभेत वरुणम् (१) एव स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवैनं
वरुणपाशान्मुञ्चति कृष्ण एकशितिपादवति वारुणो ह्येष देवतया समृध्यै सुवर्भानुरामुरः
सूर्यं तमसाविध्यत्तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छन् तस्य यत्प्रथमं तमोऽपाग्रन्त्सा कृष्णा-
विरभवद्यद्वितीयं सा फल्गुनी यत्तृतीयं सा बेलक्षी यदध्यस्थादपाकन्तन्त्साविर्वशा (२)

तैत्ति०

का० २. प्र० १.

॥ ८८ ॥

अ० २

संहिता

समभवत्ते देवा अंब्रुवन् देवपशुर्वा अयं समभूत् कस्मा इममालप्स्यामह इत्यथ वै तर्ह्यल्पां
 पृथिव्यासीदजाता ओषधयस्तामर्वि वशामादित्येभ्यः कामायालभन्त ततो वा अप्रथत पृ-
 थिव्यजायन्तौषधयो यः कामयेत् प्रथेय पशुभिः प्र प्रजया जायेयेति स एतामर्वि वशामा-
 दित्येभ्यः कामाय (३) आलभेतादित्यानेव कामं स्वेन भागधेयेनोपधावति त
 एवैनं प्रथयन्ति पशुभिः प्र प्रजया जनयन्त्यसावादित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः
 प्रायश्चित्तिमैच्छन् तस्मा एता मल्हा आलभन्ताग्नेयीं कृष्णग्रीवीं संहितामैन्द्रीं
 श्वेतां बार्हस्पत्यां ताभिरेवास्मिन् रुचमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः स्यात्तस्मा एता मल्हा
 आलभेत (४) आग्नेयीं कृष्णग्रीवीं संहितामैन्द्रीं श्वेतां बार्हस्पत्यामेता एव
 देवताः स्वेन भागधेयेनोपधावति ता एवास्मिन् ब्रह्मवर्चसं दधति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति
 वसन्ता प्रातरग्नेयीं कृष्णग्रीवीमालभेत ग्रीष्मे मध्यन्दिने संहितामैन्द्रीं शरदपराह्णे
 श्वेतां बार्हस्पत्यां त्रीणि वा आदित्यस्य तेजांसि वसन्ता प्रार्तग्रीष्मे मध्यन्दिने शर-
 दपराह्णे यावन्त्येव तेजांसि तान्येव (५) अवरुन्धे संवत्सरं पर्यालभ्यन्ते संवत्सरो वै ब्रह्म-
 वर्चसस्य प्रदाता संवत्सर एवास्मै ब्रह्मवर्चसं प्रयच्छति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति गर्भिण्यो
 भवन्तीन्द्रियं वै गर्भं इन्द्रियमेवास्मिन् दधति सारस्वतीं मेघीमालभेत य ईश्वरो वाचो

का० २. प्र० १.

॥ ८९ ॥

अ० ३

वदितोः सन् वाचं न वदेद्वाग्वै सरस्वती सरस्वतीमेव स्वेन भागधेयेनोपधावति सैवास्मिन् (६)
 वाचं दधाति प्रवदिता वाचो भवत्यपन्नदती भवति तस्मान्मनुष्याः सर्वा वाचं वदन्त्याग्नेयं
 कृष्णग्रीवमालभेत सौम्यं बभ्रुं ज्योगामयाव्यग्निं वा एतस्य शरीरं गच्छति सोमं रसो यस्य
 ज्योगामयत्यग्नेरेवास्य शरीरं निष्क्रीणाति सोमाद्रसमुत्त यदीतासुर्भवति जीवत्येव सौम्यं
 बभ्रुमालभेताग्नेयं कृष्णग्रीवं प्रजाकामः सोमः (७) वै रेतोधा अग्निः प्रजानां प्रजन-
 यिता सोम एवास्मै रेतो दधात्यग्निः प्रजां प्रजनयति विन्दते प्रजामाग्नेयं कृष्णग्रीवमालभेत
 सौम्यं बभ्रुं यो ब्राह्मणो विद्यामनूच्य न विरोचेत् यदाग्नेयो भवति तेज एवास्मिन् तेन द-
 धाति यत् सौम्यो ब्रह्मवर्चसं तेन कृष्णग्रीवं आग्नेयो भवति तम एवास्मादपहन्ति श्वेतो
 भवति (८) रुचमेवास्मिन् दधाति बभ्रुः सौम्यो भवति ब्रह्मवर्चसमेवास्मिन् त्विषिं दधा-
 त्याग्नेयं कृष्णग्रीवमालभेत सौम्यं बभ्रुमाग्नेयं कृष्णग्रीवं पुरोधायां स्पर्धमान आग्नेयो वै
 ब्राह्मणः सौम्यो राजन्योऽभितः सौम्यमाग्नेयो भवत्स्तेजसैव ब्रह्मणोभयतो राष्ट्रं परिगृह्णात्येकधा
 समावृद्धे पुर एनं दधते—४३) [वरुणं वशा कामाय लभेतैवास्मिन् सोमो भवति त्रिचत्वारि-
 ञ्शच्च] ॥ २ ॥ देवासुरा एषु लोकेष्वस्पर्धन्त स एतं विष्णुर्वामनमपश्यत् स्वार्थं देवताया
 आलभतततो वै स इमां लोकानभ्यजयद्वैष्णवं वामनमालभेत् स्पर्धमानो विष्णुरेव भूत्वेमां
 लोकानभिजयति विषम आलभेत् विषमा इव हीमे लोकाः समृद्ध्या इन्द्राय मन्युमते मन-

तैत्ति०

का० २. प्र० १.

॥ १० ॥

अ० ३

संहिता

स्वते ललामं प्राशुङ्गमालभेत सङ्ग्रामे (१) संयत इन्द्रियेण वै मन्युना मनसा सङ्ग्रामं जय-
 तीन्द्रमेव मन्युमन्तं मनस्वन्तुः स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मिन्निन्द्रियं मन्युं मनो
 दधाति जयति तः सङ्ग्राममिन्द्राय मरुत्वते पृश्निसक्थमालभेत ग्रामकाम इन्द्रमेव मरुत्वन्तुः
 स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मै सजातान् प्रयच्छति ग्राम्यैव भवति यदृषभस्तेन (२)
 ऐन्द्रो यत् पृश्निस्तेन मारुतः समृद्धयै पश्चात् पृश्निसक्थो भवति पश्चादन्ववसायिनीमेवास्मै
 विशं करोति सौम्यं बभ्रुमालभेतान्नकामः सौम्यं वा अन्नं सोममेव स्वेन भागधेयेनोपधा-
 वति स एवास्मा अन्नं प्रयच्छत्यन्नाद् एव भवति बभ्रुर्भवत्येतद्वा अन्नस्य रूपं समृद्धयै
 सौम्यं बभ्रुमालभेत यमलम् (३) राज्याय सन्तः राज्यं नोपनमेत् सौम्यं वै राज्यं सो-
 ममेव स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मै राज्यं प्रयच्छत्युपेनः राज्यं नमति बभ्रुर्भवत्ये-
 तद्वै सोमस्य रूपं समृद्ध्या इन्द्राय वृत्रतुरे ललामं प्राशुङ्गमालभेत गृत्थीः प्रतिष्ठाकामः
 पाप्मानमेव वृत्रं तीर्त्वा प्रतिष्ठां गच्छतीन्द्रायाभिमातिघ्ने ललामं प्राशुङ्गमा (४) लभेत यः
 पाप्मना गृहीतः स्यात्पाप्मा वा अभिमातिरिन्द्रमेवाभिमातिहन् स्वेन भागधेयेनोपधावति
 स एवास्मात् पाप्मानमभिमातिं प्रणुदत इन्द्राय वज्रिणे ललामं प्राशुङ्गमालभेत यमलं रा-
 ज्याय सन्तः राज्यं नोपनमेदिन्द्रमेव वज्रिणः स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मै वज्रं
 प्रयच्छति स हनम् (५) वज्रो भूत्या इन्ध उपेनः राज्यं नमति ललामः प्राशुङ्गो भवत्ये-

का० २. प्र० १.

॥ ११ ॥

अ० ४

तद्वै वज्रस्य रूपं समृद्धयै—१५) [सङ्ग्रामे तेनालु मैनु पञ्चदश च] ॥ ३ ॥

असावादित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः प्रार्थञ्छित्तमैच्छन् तस्मा एतां दशर्षभामालभन्त
तयैवास्मिन् रुचमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः स्यात्तस्मा एतां दशर्षभामालभेतामुमेवादित्यं
स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मिन् ब्रह्मवर्चसं दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति
वसन्ता प्रातस्त्रीन् ललामानालभेत ग्रीष्मे मध्यन्दिने (१) त्रीञ्छित्तिपृष्ठा-
ञ्छरद्यपराह्णे त्रीञ्छित्तिवारान् त्रीणि वा आदित्यस्य तेजांसि वसन्ता प्रात-
ग्रीष्मे मध्यन्दिने शरद्यपराह्णे यावन्त्येव तेजांसि तान्येवावरुन्धे त्रयस्त्रय आल-
भ्यन्तेऽभिपूर्वमेवास्मिन् तेजो दधाति संवत्सरं पर्यालभ्यन्ते संवत्सरो वै ब्रह्मवर्चसस्य
प्रदाता संवत्सर एवास्मै ब्रह्मवर्चसं प्रयच्छति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति संवत्सरस्य परस्तात्
प्राजापत्यं कर्तुम् (२) आलभेत प्रजापतिः सर्वा देवता देवतास्वेव प्रतितिष्ठति यदि
बिभीयादुश्वर्मा भविष्यामीति सोमापौष्णं श्याममालभेत सौम्यो वै देवतया पुरुषः
पौष्णाः पशवः स्वयैवास्मै देवतया पशुभिस्त्वचं करोति न दुश्वर्मा भवति देवाश्च वै यम-
श्चास्मिँल्लोकेऽस्पर्धन्त स यमो देवानामिन्द्रियं वीर्यमयुवत तद्यमस्य (३) यमत्वं ते देवा
अमन्यन्त यमो वा इदमभूद्यद्वयं स्म इति ते प्रजापतिमुपाधावन्त एतौ प्रजापतिरा-
त्मन उक्षवशौ निरमिमीत् तै देवा वैष्णावरुणीं वशामालभन्तैन्द्रमुक्षाणं तं वरुणेनैव ग्राह-

तैत्ति०

का० २. प्र० १.

॥ १२ ॥

अ० ४

संहिता

धित्वा विष्णुना यज्ञेन प्राणुदन्तैन्द्रेणैवास्येन्द्रियमवृजत यो आतृव्यवान्स्यात् स स्पर्ध-
 मानो वैष्णावरुणीम् (४) वृशामालभेतैन्द्रमुक्षाणं वरुणेनैव आतृव्यं ग्राहयित्वा विष्णुना
 यज्ञेन प्राणुदत ऐन्द्रेणैवास्येन्द्रियं वृद्धे भवत्यात्मना परास्य आतृव्यो भवतीन्द्रो वृत्रमहन्
 तं वृत्रो हतः षोडशभिर्भोगैरसिनात्तस्य वृत्रस्य शीर्षतो गाव उदायन् ता वैदेह्याऽभवन्
 तासामृषभो जघनेऽनूदत्तमिन्द्रः (५) अचायत्सोऽमन्यत यो वा इममालभेत मुच्येता-
 स्मात् पाप्मन इति स आग्नेयं कृष्णग्रीवमालभेतैन्द्रमृषभं तस्याग्निरेव स्वेन भागधेयेनो-
 पसृतः षोडशधावृत्रस्य भोगानप्यदहदैन्द्रेणैन्द्रियमात्मन्धत्त यः पाप्मना गृहीतः स्यात्
 स आग्नेयं कृष्णग्रीवमालभेतैन्द्रमृषभमग्निरेवास्य स्वेन भागधेयेनोपसृतः (६) पाप्मानमपि
 दहत्यैन्द्रेणैन्द्रियमात्मन्धत्ते मुच्यन्ते पाप्मनो भवत्येव द्यावापृथिव्या धेनुमालभेत ज्योग-
 परुद्धोऽनयोर्हि वा एषोऽप्रतिष्ठितोऽथैष ज्योगपरुद्धो द्यावापृथिवी एव स्वेन भागधेयेनोप-
 धावति ते एवैनं प्रतिष्ठां गमयन्तः प्रत्येव तिष्ठति पर्यारिणी भवति पर्यारीव ह्येतस्य राष्ट्रं
 यो ज्योगपरुद्धः समृद्धयै वायव्यम् (७) वत्समालभेत वायुर्वा अनयोर्वत्स इमे वा एतस्मै
 लोका अपशुष्का विडपशुष्काथैष ज्योगपरुद्धो वायुमेव स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवा-
 स्मा इमाल्लोकान् विशं प्रदापयति प्रास्मा इमे लोकाः क्षुवन्ति भुञ्जत्येनं विदुर्पति-
 ष्ठते—४२) [मध्यन्दिने कर्तुं यमस्य वैष्णावरुणी मिन्द्रोपसृतो वायव्यं द्विचत्वारिंशच्च] ॥४॥

का० २. प्र० १.

॥ १३ ॥

अ० ५

इन्द्रो वलस्य विलम्पौर्णोत् स य उत्तमः पशुरासीत् तं पृष्ठं प्रति सङ्कथोदक्खिदत् तं
 सहस्रं पशवोऽनूदायन्त्स उत्ततोऽभवद्यः पशुकामः स्यात् स एतमैन्द्रमुन्नतमालभेतेन्द्रमेव
 स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मै पशून् प्रयच्छति पशुमानेव भवत्युन्नतः (१)
 भवति साहस्री वा एषा लक्ष्मी यदुन्नतो लक्ष्मियैव पशून्वरुन्धे यदा सहस्रं पशून् प्राप्नु-
 यादथ वैष्णवं वामनमालभेतेतस्मिन् वै तन् सहस्रमध्यतिष्ठत्तस्मादिष वामनः समीषितः
 पशुभ्य एव प्रजतिभ्यः प्रतिष्ठां दधाति कोऽर्हति सहस्रं पशून् प्राप्नुमित्यादुरहोरात्राण्येव
 सहस्रं सम्पाद्यालभेत पशवः (२) वा अहोरात्राणि पशून्नेव प्रजातान् प्रतिष्ठां गम-
 यत्योषधीभ्यो वेहतमालभेत प्रजाकाम ओषधयो वा एतं प्रजायै परिवाधन्ते योऽलं प्रजायै
 सन् प्रजां न विन्दत ओषधयः खलु वा एतस्यै सूतमपि घ्नन्ति या वेहद्भवत्योषधीरेव
 स्वेन भागधेयेनोपधावति ता एवास्मै स्वाद्योनेः प्रजां प्रजनयन्ति विन्दते (३) प्रजा-
 मापो वा ओषधयोऽसत्पुरुष आप एवास्मा असतः सद्दति तस्मादाहुर्यश्चैवं वेद यश्च
 नापस्त्वावासतः सद्दतीत्यैन्द्री सूनवशामालभेत भूतिकामोऽजातो वा एष योऽलं भूत्यै
 सन् भूतिं न प्राप्नोतीन्द्रं खलु वा एषा सूत्वा वशाभवत् (४) इन्द्रमेव स्वेन भाग-
 धेयेनोपधावति स एवैनं भूतिंगमयति भवत्येव यः सूत्वा वशा स्यात्तमैन्द्रमेवालभेतेत-
 द्वाव तदिन्द्रियः साक्षादेवेन्द्रियमवरुन्ध ऐन्द्राग्रं पुनरुत्सृष्टमालभेत य आ तृतीयात् पुरुषात्

नैति०

का० २. प्र० १.

॥ १४ ॥

अ० ६

संहिता

सोमं न पिबेद्विच्छिन्नो वा एतस्य सोमपीथो यो ब्राह्मणः सन्ना (५) तृतीयात्
 पुरुषात् सोमं न पिबन्तीन्द्राग्नी एव स्वेन भागधेयेनोपधावति तावेवास्मै सोमपीथं प्रयच्छत
 उपैतः सोमपीथो नमति यदैन्द्रो भवन्तीन्द्रियं वै सोमपीथ इन्द्रियमेव सोमपीथमवरुन्धे
 यदाग्नेयो भवत्याग्नेयो वै ब्राह्मणः स्वामेव देवतामनुसन्तनोति पुनरुत्सृष्टो भवति पुनरु-
 त्सृष्ट इव ह्येतस्य (६) सोमपीथः समृद्धयै ब्राह्मणस्पत्यं तूपरमालभेताभिचरन् ब्राह्मणस्पति-
 मेव स्वेन भागधेयेनोपधावति तस्मा एवैनमावृश्चति ताजगार्तिमाच्छति तूपरो भवति क्षुरप-
 विर्वा एषा लक्ष्मी यत्तूपरः समृद्धयै स्फ्यो यूपो भवति वज्रो वै स्फ्यो वज्रमेवास्मै
 प्रहरति शरमयं बर्हिः शुणात्येवैनं वै भीदकइध्मः (७) भिनत्येवैनम्—३) [उन्नतः
 पशवोविन्दतेऽभवदैतस्येध्मस्त्रीणि च] ॥ ५ ॥ बार्हस्पत्यः शितिपृष्ठमा-

लभेत् ग्रामकामो यः कामयेत पृष्ठः समानानां स्यामिति बृहस्पतिमेव स्वेन
 भागधेयेनोपधावति स एवैनं पृष्ठः समानानां करोति ग्राम्येव भवति शितिपृष्ठो
 भवति बार्हस्पत्यो ह्येष देवतया समृद्धयै पौष्णः श्याममालभेतान्नकामो ऽन्नं वै पूषा
 पूषणमेव स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मै (१) अन्नं प्रयच्छत्यन्नाद एव भवति श्या-
 मो भवत्येतद्वा अन्नस्य रूपः समृद्धयै मारुतं पृश्निमालभेतान्नकामो ऽन्नं वै मरुतो मरुत
 एव स्वेन भागधेयेनोपधावति त एवास्मा अन्नं प्रयच्छन्त्यन्नाद एव भवति पृश्निर्भवत्ये-

का० २. प्र० १.

॥ ९५ ॥

अ० ७

तद्वा अन्नस्य रूपं समृद्ध्या ऐन्द्रमरुगमालभेतेन्द्रियकाम इन्द्रमेव (२) स्वेन भागधेये
नोपधावति स एवास्मिन्निन्द्रियं दधातीन्द्रियाव्येव भवत्यरुणो भूमान् भवत्येतद्वा इन्द्रस्य
रूपं समृद्ध्यै सावित्रमुपध्वस्तमालभेत सनिकामः सविता वै प्रसवानामीशे सवितारमेव स्वेन
भागधेयेनोपधावति स एवास्मिन् सन्नि प्रसुवति दानकामा अस्मै प्रजा भवन्त्युपध्वस्तो भवति
सावित्रो ह्येषः (३) देवतया समृद्ध्यै वैश्वदेवं बहुरूपमालभेतान्नकामो वैश्वदेवं वा अन्नं
विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोपधावति त एवास्मा अन्नं प्रयच्छन्त्यन्नाद एव भवति बहु
रूपो भवति बहुरूपं ह्यन्नं समृद्ध्यै वैश्वदेवं बहुरूपमालभेत ग्रामकामो वैश्वदेवा वै स-
जाता विश्वानिव देवान्स्वेन भागधेयेनोपधावति त एवास्मै (४) सजातान् प्रयच्छन्ति ग्रा-
म्येव भवति बहुरूपो भवति बहुदेवत्यो ह्येष समृद्ध्यै प्राजापत्यं तूपरमालभेत यस्याना-
ज्ञानमिव ज्योगामयेत् प्राजापत्यो वै पुरुषः प्रजापतिः खलु वै तस्य वेद यस्यानाज्ञात-
मिव ज्योगामयति प्रजापतिमेव स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवैनं तस्मात्स्वामान्मुञ्चति तूपरो
भवति प्राजापत्यो हि (५) एष देवतया समृद्ध्यै—३) [अस्मा एवैषोस्मै हि त्रीणि च ॥ ६ ॥
वषट्कारो वै गायत्रियै शिरोऽच्छिन्नस्तस्यै रसः परापतत्तं बृहस्पतिरुपांगृह्णात् सा शितिपृ-
ष्ठा वशाभवद्यो द्वितीयः परापतत्तं मित्रावरुणवुपांगृह्णात् सा द्विरूपा वशाभवद्यस्तृतीयः
परापतत्तं विश्वे देवा उपांगृह्णन्ता बहुरूपा वशाभवद्यश्चतुर्थः परापतत्स पृथिवीं प्राविशत्तं

तैत्ति०

का० २. प्र० १.

॥ १६ ॥

अ० ७

संहिता

बृहस्पतिरभि (१) अगृह्णादस्त्वेवायं भोगायेति स उक्षवशः समभवद्यल्लोहितं परापतुत्तद्बुद्ध
 उपागृह्णात् सा रौद्री रोहिणी वशाभवद्द्वार्हस्पत्याः शितिपृष्ठामालभेत ब्रह्मवर्चसकामो बृह-
 स्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मिन् ब्रह्मवर्चसं दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति
 छन्दसां वा एष रसो यद्वशा रसं इव खलु (२) वै ब्रह्मवर्चसं छन्दसामेव रसेन रसं
 ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे मैत्रावरुणीं द्विरूपामालभेत वृष्टिकामो मैत्रं वा अहर्वारुणी रात्रिरहो-
 रात्राभ्यां खलु वै पर्जन्यो वर्षति मित्रावरुणावेव स्वेन भागधेयेनोपधावति तावेवास्मां
 अहोरात्राभ्यां पर्जन्यं वर्षयतुच्छन्दसां वा एष रसो यद्वशा रसं इव खलु वै वृष्टिच्छन्दसामेव
 रसेन (३) रसं वृष्टिमवरुन्धे मैत्रावरुणीं द्विरूपामालभेत प्रजाकामो मैत्रं वा अहर्वारुणी
 रात्रिरहोरात्राभ्यां खलु वै प्रजाः प्रजायन्ते मित्रावरुणावेव स्वेन भागधेयेनोपधावति
 तावेवास्मां अहोरात्राभ्यां प्रजां प्रजनयतुच्छन्दसां वा एष रसो यद्वशा रसं इव खलु वै
 प्रजा छन्दसामेव रसेन रसं प्रजामव (४) रुन्धे वैश्वदेवीं बहुरूपामालभेताञ्जकामो
 वैश्वदेवं वा अन्नं विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोपधावति त एवास्मा अन्नं प्रयच्छ-
 न्त्यन्नाद् एव भवति छन्दसां वा एष रसो यद्वशा रसं इव खलु वा अन्नं छन्दसामेव
 रसेन रसमन्नमवरुन्धे वैश्वदेवीं बहुरूपामालभेत ग्रामकामो वैश्वदेवा वै (५) सजाता
 विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोपधावति त एवास्मै सजानान् प्रयच्छन्ति ग्राम्यैव

का० २.प्र० १.

॥ १७ ॥

अ० ८

भवति छन्दसां वा एष रसो यद्वशा रसं इव खलु वै संजाताऽछन्दसामेव रसेन रसः
 सजातानवरुन्धे बार्हस्पत्यमुक्षवशमालभेत ब्रह्मवर्चसकामो बृहस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप-
 धावति स एवास्मिन् ब्रह्मवर्चसम् (६) दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति वशं वा एष चरति
 यदुक्षा वशं इव खलु वै ब्रह्मवर्चसं वशेनैव वशं ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे रौद्रीः रोहिणीमालभे-
 ताभिचरन् रुद्रमेव स्वेन भागधेयेनोपधावति तस्मा एवैनमारुहति ताजगार्तिमार्हति रोहिणी
 भवति रौद्री ह्येषा देवतया समृद्धयै स्फयो यूपः (७) भवति वज्रो वै स्फयो वज्रमेवास्मै
 प्रहरति शरमयं बर्हिः शृणात्येवैनं वैभीदक इध्मो भिनत्येवैनम्—१९) [अभि खलु रसेना
 व वै ब्रह्मवर्चसं यूप एकाग्रविंशतिश्च] ॥ ७ ॥ असावादित्यो न व्यरोचत तस्मै
 देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छन् तस्मा एताः सौरीः श्वेतां वशमालभन्त तथैवास्मिन् रुचमदधुर्यो ब्र-
 ह्मवर्चसकामः स्यात्तस्मा एताः सौरीः श्वेतां वशमालभेतामुमेवादित्यः स्वेन भाग-
 धेयेनोपधावति स एवास्मिन् ब्रह्मवर्चसं दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति बैल्वो यूपो भवत्यसौ (१)
 वा आदित्यो यतोऽजायत ततो विल्वं उदतिष्ठन् सयोन्येव ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे ब्राह्मणस्पत्यां
 बभ्रुकर्णीमालभेताभिचरन् वारुणं दशकपालं पुरस्तान्निर्वपेद्वरुणेनैव आतृव्यं ग्राहयित्वा ब्र-
 ह्मणा स्तृणुते बभ्रुकर्णी भवत्येतद्वै ब्रह्मणो रूपः समृद्धयै स्फयो यूपो भवति वज्रो वै
 स्फयो वज्रमेवास्मै प्रहरति शरमयं बर्हिः शृणाति (२) एवैनं वैभीदक इध्मो भिनत्येवैनं

तैत्ति०

का०२. प्र०१.

॥ ९८ ॥

अ०९

संहिता

वैष्णवं वामनमालभेत् यं यज्ञो नोपनमेद्विष्णुर्वै यज्ञो विष्णुमेव स्वेन भागधेयेनोपधावति स
 एवास्मै यज्ञं प्रयच्छत्युपैतं यज्ञो नमति वामनो भवति वैष्णवो ह्येष देवताया समृद्धयै
 त्वाष्ट्रं वडुवमालभेत् पशुकामस्त्वष्टा वै पशूनां मिथुनानाम् (३) प्रजनयिता त्वष्टारमेव
 स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मै पशून् मिथुनान् प्रजनयति प्रजा हि वा एतस्मिन् पशवः
 प्रविष्टा अथैष पुमान्त्सन् वडुवः साक्षादेव प्रजां पशूनवरुन्धे मैत्र५ श्वेतमालभेत् सङ्ग्रामे
 संयत्ते समयकामो मित्रमेव स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवैनं मित्रेण सन्नयति (४) वि-
 शालो भवति व्यवसाययत्येवैनं प्राजापत्यं कृष्णमालभेत् दृष्टिकामः प्रजापतिर्वै दृष्ट्या ईशे
 प्रजापतिमेव स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मै पर्जन्यं वर्षयति कृष्णो भवत्येतद्वै दृष्ट्यै
 रूप५ रूपेणैव दृष्टिमवरुन्धे शबलो भवति विद्युतमेवास्मै जनयित्वा वर्षयत्यवाशुङ्गो भवति
 दृष्टिमेवास्मै नियच्छति—५) [असौ शृणाति मिथुनानां नयति यच्छति] ॥ ८ ॥

वरुण५ सुषुवाणमन्त्राद्यं नोपानमत्स एतां वारुणीं कृष्णां वशामपश्यन्ता५ स्वयै देवताया
 आलभेत् ततो वै तमन्त्राद्यमुपानमद्यमलमन्त्राद्याय सन्तमन्त्राद्यं नोपनमेत्स एतां वारुणीं
 कृष्णां वशामालभेत् वरुणमेव स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मा अन्नं प्रयच्छत्यन्नादः
 (१) एव भवति कृष्णा भवति वारुणी ह्येषा देवताया समृद्धयै मैत्र५ श्वेतमालभेत् वा-
 रुणं कृष्णमुपाश्चौषधीनाञ्च सुन्धावन्नकामो मैत्रीर्वा ओषधयो वारुणीरापोऽपाञ्च खलु वा

का० २. प्र० १.

॥ ११ ॥

अ० १०

औषधीनाश्च रसमुपजीवामो मित्रावरुणावेव स्वेन भागधेयेनोपधाति तावेवास्मा अन्नं प्रयच्छतोऽन्नाद एव भवति (२) अपाश्चौषधीनाश्च सन्धावालभेत उभयस्यावरुद्वयै विशाखो यूषो भवति द्वे ह्येते देवते समृद्धयै मैत्रं च श्वेतमालभेत वारुणं कृष्णं ज्योगामयावी यन्मैत्रो भवति मित्रेणैवास्मै वरुणं च शमयति यद्वारुणः साक्षादेवैनं वरुणपाशान्मुञ्चत्युत यदीतासु भवति जीवत्येव देवा वै पुष्टिं नाविन्दन् (३) तां मिथुनेऽपश्यन् तस्यां न समराधयन्तावश्विनावब्रूतामावयोर्वा एषा मैतस्यां वदध्वमिति साश्विनोरिवाभवद्यः पुष्टिकामः स्यात्स एतामाश्विनीं यमीं वशामालभेत श्विनविव स्वेन भागधेयेनोपधावति तावेवास्मिन् पुष्टिं धत्तः पुष्यति प्रजयां पशुभिः—४५) [अन्नादो भवत्यविन्दन् पञ्चचत्वारिंशच्च] ॥ १ ॥

आश्विनं धूम्रललामालभेत यो दुर्ब्राह्मणः सोमं पिपासेदश्विनौ वै देवानामसोमपावास्तां तौ पश्चात्सोमपीथं प्राप्नुतामश्विनवितस्य देवता यो दुर्ब्राह्मणः सोमं पिपासत्यश्विनविव स्वेन भागधेयेनोपधावति तावेवास्मै सोमपीथं प्रयच्छत उपैनं च सोमपीथो नमति यद्धृग्नो भवति धूम्रिमाणमेवास्मादपहन्ति ललामः (१) भवति मुखत एवास्मिन् तेजो दधाति वायुर्व्यं गोमृगमालभेत यमजंघ्निवाक्षसमभिः शस्त्रैरुपूता वा एतं वागृच्छति यमजंघ्निवाक्षसमभिः शस्त्रैस्तन्ति नैष ग्राम्यः पशुनारण्यो यद्गोमृगो नैवैष ग्रामे नारण्ये यमजंघ्निवाक्षसमभिः शस्त्रैस्तन्ति वायुर्वै देवानां पवित्रं वायुमेव स्वेन भागधेयेनोपधावति स

तैत्ति०

का०२. प्र०१.

॥ १०० ॥

अ० ११

संहिता

एव (२) एनं पवयति पराची वा एतस्मै व्युच्छन्ती व्युच्छति तमः पाप्मानं प्रविशति
 यस्याश्विने शस्यमाने सूर्यो नाविर्भवति सौर्यं बहुरूपमालभेतामुमेवादित्यः स्वेन भाग-
 धेयेनोपधावति स एवास्मात्तमः पाप्मानमपहन्ति प्रतीच्यस्मै व्युच्छन्ती व्युच्छत्यप तमः
 पाप्मानं हते—४६) [ललाम एव षट्चत्वारिंशच्च] ॥ १० ॥ इन्द्रं वो
 विश्वतस्परीन्द्रं नरो मरुतो यद्ध वो दिवो या वः शर्म । भरेष्विन्द्रः सुहवः
 हवामहेऽहोमुचः सुरुतं दैव्यं जनम् । अग्नि मित्रं वरुणः सातये भगं द्यावापृथिवी
 मरुतः स्वस्तये । ममत्तु नः परिज्मा वसर्हा ममत्तु वातो अपां वृषण्वान् । शिशित-
 मिन्द्रापर्वता युवं नस्तन्नो विश्वे वरिवस्यन्तु देवाः । प्रिया वो नाम (१) हुवे तुराणाम् ।
 आ यत्तुपन्मरुतो वावशानाः । श्रियसे कं भानुभिः सम्मिमिक्षिरे ते रुश्मिभिस्त कर्कभिः
 सुखादयः । ते वाशीमन्त इष्मिणो अभीरवो विद्रे प्रियस्य मारुतस्य धाम्नः । अग्निः
 प्रथमो वसुभिर्नो अव्यात् सोमो रुद्रेभिरभिरक्षतु त्मना । इन्द्रो मरुद्भिर्कनुधा कृणोत्वादित्यैर्नो
 वरुणः सः शिशानु । संनो देवो वसुभिरग्निः सम् (२) सोमस्तनूभि रुद्रियाभिः । समिन्द्रो
 मरुद्भिर्यज्ञियैः समादित्यैर्नो वरुणो अजिज्ञिपत् । यथादित्या वसुभिः सम्बभूवुर्मरुद्भि रूद्राः
 समजानताभि । एवा त्रिणामन्नहणीयमाना विश्वे देवाः समनसो भवन्तु । कुत्रा चिद्यस्य
 समृतौ रुषा नरो नृषदने । अहन्तश्चिद्यमिन्धते सञ्जनयन्ति जन्तवः । सं यदिषो वनामहे

का० २. प्र० १.

॥ १०१ ॥

अ० ११

स५ ह॒व्या मानु॑षाणाम् । उ॒त द्यु॒म्नस्य॑ शर्व॑सः (३) ऋ॒तस्य॑ र॒श्मिमा॑ददे । य॒ज्ञो दे॒वानां॑
 प्र॒त्येति॑ सु॒म्नमा॑दित्यासो भव॑ता मृ॒डय॑न्तः । आ वो॒ऽर्वाची॑ सु॒म॒तिर्व॑दत्याद५होश्चि॒द्या वरि॑वो-
 वि॒त्तरा॑सत् । शुचि॑रपः सू॒यव॑सा अ॒द॒ब्ध उप॑क्षेति वृ॒द्धव॑याः सु॒वीरः॑ । न कि॒ष्टं घ्न॑न्त्यन्ति॒तो न
 दूरा॑द्य आ॒दि॒त्यानां॑ भव॑न्ति प्र॒णीतौ॑ । धा॒रय॑न्त आ॒दि॒त्यासो॑ जग॒त्स्था दे॒वा वि॒श्वस्य॑
 भुव॑नस्य गो॒पाः । दी॒र्घाधि॑यो रक्ष॑माणाः (४) अ॒सुर्य॑मृतावा॒न॒श्रय॑माना ऋ॒णानि॑ ।
 ति॒स्त्रो भू॒मीर्धा॑रयन् त्री५ र॒त द्यून् त्री॑णि वृ॒ता वि॒दथे॑ अ॒न्तरै॑षाम् । ऋ॒तेना॑दि॒त्या
 म॒हि वो म॒हित्वं॑ तद॒र्यम॑न्वरुण मि॒त्र चारु॑ । त्या॒नु क्ष॒त्रिया५ अव॑ आ॒दि॒त्या-
 न्या॑चिषामहे । सु॒मृ॒डीका५ अ॒भिष्ट॑ये । न दक्षि॑णा विचि॑किते न स॒व्या न प्रा॒चीन॑मादि॒त्या
 नोत॑ प॒श्चा । पा॒क्या चि॒द्वस॑वो धी॒र्या चि॒त् (५) यु॒ष्मानी॑तो अ॒भयं॑ ज्योति॑रश्याम् । आ॒दि॒-
 त्या॒नाम॑व॒सा नू॒तने॑न स॒क्षीम॒हि शर्म॑णा शन्त॑मेन । अ॒नागा॑स्त्वे अ॒दिति॑त्वे तुरा॑स इ॒मं य॒ज्ञं
 द॒धतु॑ श्रो॒षमा॑णाः । इ॒मं मे॑ वरुण श्रु॒धी ह॒वम॑द्या च॑ मृ॒डय॑ । त्वा॒मव॑स्युराच॑के । तत्त्वा॑ यामि
 ब्र॒ह्मणा॑ वन्द॑मान॒स्तदा॑शास्ते॒ यज॑मानो ह॒विभिः॑ । अ॒हे॒डमा॑नो वरु॒णेह बो॑ध्युरु॒शश्स॑ मा न
 आयुः॑ प्रमो॒षीः—४९) [नाम॑ स५ शर्व॑सो रक्ष॑माणाश्चि॒देका॑न्त्रप॒श्चाश॑च्च] ॥ ११ ॥
 वा॒य॒व्यं (३१३) प्र॒जाप॑ति (४४३) दे॒वासुरा॑ (२६५) अ॒सा (३९२) वि॒न्द्रो (३५३)
 बा॒र्हस्प॑त्यं (२५३) व॒षट्कारो॑ (३६९) ऽसौ (२५०) वरु॒ण (१९५) मा॒श्विन॑ (१४६)

तैत्ति०

का० २. प्र० २.

॥ १०२ ॥

अ० १

संहिता

मिन्द्र (२९९) मेकादश (३२७८) ॥ ११ ॥ इति तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे प्रथमः प्रपाठकः ॥

ॐ प्रजापतिः प्रजा असृजत् ताः सृष्ट्वा इन्द्राग्नी अपांगूहताः सोऽचायत् प्रजापतिरिन्द्राग्नी वै मे प्रजा अपांगुक्षतामिति स एतमैन्द्राग्रमेकादशकपालमपश्यत्तं निरवपत्तावस्मै प्रजाः प्रासाधयतामिन्द्राग्नी वा एतस्य प्रजामपंगूहतो योऽलं प्रजायै सन् प्रजां न विदन्तं ऐन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपेत् प्रजाकाम इन्द्राग्नी (१) एव स्वेन भागधेयेनोपधावति तावेवास्मै प्रजां प्रसाधयतो विन्दते प्रजामैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपेत्स्पर्धमानः क्षेत्रे वा सजातेषु वेन्द्राग्नी एव स्वेन भागधेयेनोपधावति ताभ्यामेवेन्द्रियं वीर्यं भ्रातृव्यस्य वृद्धे वि पाप्मना भ्रातृव्येण जयतेऽप वा एतस्मादिन्द्रियं वीर्यं कामति यः सङ्ग्राममुपप्रयात्यैन्द्राग्रमेकादशकपालं निः (२) वपेत्सङ्ग्राममुपप्रयास्यन्निन्द्राग्नी एव स्वेन भागधेयेनोपधावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं धत्तः सहेन्द्रियेण वीर्येणोपप्रयाति जयति तः सङ्ग्रामं वि वा एव इन्द्रियेण वीर्येण ध्यते यः सङ्ग्रामं जयत्यैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपेत्सङ्ग्रामं जित्वेन्द्राग्नी एव स्वेन भागधेयेनोपधावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यम् (३) धत्तो नेन्द्रियेण वीर्येण व्यध्यतेऽप वा एतस्मादिन्द्रियं वीर्यं कामति य एति जनतामैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपेज्ज-

का०२. प्र०२.

॥ १०३ ॥

अ० २

नतामेव्यन्निन्द्राग्नी एव स्वेन भागधेयेनोपधावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं धत्तः सहेन्द्रियेण
 वीर्येण जनतामेति पौष्णं चरुमनु निर्वपेत्पूषा वा इन्द्रियस्य वीर्यस्यानुप्रदाता पूषणमेव
 (४) स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मा इन्द्रियं वीर्यमनु प्रयच्छति क्षेत्रपत्यं चरुं नि-
 र्वपेज्जनतामागत्येयं वै क्षेत्रस्य पतिरस्यामेव प्रतिनिष्ठत्यैन्द्राग्रमेकादशकपालमुपरिष्ठात्निर्वपे-
 दस्यामेव प्रतिष्ठायेन्द्रियं वीर्यमुपरिष्ठादात्मन्धत्ते—३९) [इन्द्राग्नी निर्वीर्यं मैवैकाग्रच-
 त्वारिंशच्च] ॥ १ ॥ अग्रये पथि कृतं पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यो दर्शपूर्णमास-
 याजी सन्नमावास्यां वा पौर्णमासीं वातिपादयेत्पथो वा एषोऽध्यपथेनैति यो दर्शपूर्ण-
 मासयाजी सन्नमावास्यां वा पौर्णमासीं वातिपादयेत्यग्निमेव पथि कृतं स्वेन भागधेये-
 नोपधावति स एवैनमपथात् पन्थामपि नयत्यनृद्वान् दक्षिणा वही शेष समृद्ध्या अग्रये
 व्रतपतये (१) पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्य आहिताग्निः सन्नवत्यमिव चरेदग्निमेव व्रतप-
 ति स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवैनं व्रतमालम्बयति व्रत्यो भवत्यग्रये रक्षोघ्ने पु-
 रोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्य रक्षांसि सवैरन्नग्निमेव रक्षोहणं स्वेन भागधेयेनोपधावति स
 एवास्माद्रक्षांस्यपहन्ति निशितायां निर्वपेत् (२) निशिताया हि रक्षांसि प्रेरते स-
 म्प्रेणीन्येवैनानि हन्ति परिश्रिते याजयेद्रक्षसामनन्ववचाराय रक्षोघ्नी याज्यानुवाक्ये भवतो र-
 क्षसां स्तूत्या अग्रये रुद्रवते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेदभिचरन्नेषा वा अस्य घोरा तनू-

तात्ते०

का०२. प्र०२.

॥ १०४ ॥

अ० ३

संहिता

र्यद्भुद्रस्तस्मा एवैनमावृश्चति ताजगार्तिमाच्छ्रित्यग्रये सुरभिमतं पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यस्य-
 गावो वा पुरुषाः (३) वा प्रमीयेरन् यो वा विभीयादेषा वा अस्य भेषज्या तनूर्यत्सुर
 भिमती तयैवास्मै भेषजं करोति सुरभिमतं भवति पूतीगन्धस्यापहत्या अग्रये क्षामवते
 पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्सङ्ग्रामे संयत्ते भागधेयेनैवैनं शमयित्वा परानभि निर्दिशति यम-
 वरेषां विध्यन्ति जीवति स यं परेषां प्र स मीयते जयति तत्सङ्ग्रामम् (४) अभि
 वा एष एतानुच्यति येषां पूर्वापरा अन्वञ्चः प्रमीयन्ते पुरुषाहुतिर्ह्यस्य प्रियतमाग्रये क्षामवते
 पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्भागधेयेनैवैनं शमयति नैषां पुरायुषोऽपरः प्रमीयते-
 ऽभि वा एष एतस्य गृहानुच्यति यस्य गृहान् दहत्यग्रये क्षामवते पुरो-
 डाशमष्टाकपालं निर्वपेद्भागधेयेनैवैनं शमयति न (५) अस्यापरं गृहान् दहति—४)
 [व्रतपतये वपेत् पुरुषाः सङ्ग्रामं न चत्वारि च] ॥ २ ॥ अग्रये कामाय पुरोडा-
 शमष्टाकपालं निर्वपेद्यं कामो नोपनमेदग्निमेव कामं स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवैनं
 कामेन समर्धयत्युपैतं कामो नमत्यग्रये यविष्ठाय पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत् स्पर्धमानः क्षेत्रे
 वा सजातेषु वाग्निमेव यविष्ठं स्वेन भागधेयेनोपधावति तेनैवेन्द्रियं वीर्यं भ्रातृव्यस्य (१)
 युवते वि पाप्मना भ्रातृव्येण जयतेऽग्रये यविष्ठाय पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेदभिचर्यमाणो-

का० २. प्र० २.

॥ १०५ ॥

अ० ४

ऽग्निमेव यविष्ठुः स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्माद्रक्षांश्च यवयति नैनमभिचरन्स्तृणु-
तेऽग्नय आयुष्मते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यः कामयेत् सर्वमायुरियामित्यग्निमेवायुष्मन्तुः
स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मिन् (२) आयुर्दधाति सर्वमायुरेत्यग्नये जातवेदसे पुरो-
डाशमष्टाकपालं निर्वपेद्भूतिकामोऽग्निमेव जातवेदसुः स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवैनं भू-
तिं गमयति भवत्येवाग्नये रुक्मते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्भुक्कामोऽग्निमेव रुक्मन्तुः स्वेन
भागधेयेनोपधावति स एवास्मिन् रुचं दधाति रोचत एवाग्नये तेजस्वते पुरोडाशम् (३)
अष्टाकपालं निर्वपेत्तेजस्कामोऽग्निमेव तेजस्वन्तुः स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मिन्
तेजो दधाति तेजस्व्येव भवत्यग्नये साहन्त्याय पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्सीक्षमाणोऽग्नि-
मेव साहन्त्यः स्वेन भागधेयेनोपधावति तेनैव सहते यः सीक्षते—३८) आतृव्यस्यास्मिन् पुरो-
डाशमष्टात्रिंशच्च] ॥ ३ ॥ अग्नयेऽन्नवते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यः कामयेतान्न-
वान्तस्यामित्यग्निमेवाञ्चवन्तुः स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवैनमञ्चवन्तं करोत्यञ्चवानेव
भवत्यग्नयेऽन्नादाय पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यः कामयेतान्नादः स्यामित्यग्निमेवाच्चादः
स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवैनमच्चादं करोत्यच्चादः (१) एव भवत्यग्नयेऽन्नपतये पु-
रोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यः कामयेतान्नपतिः स्यामित्यग्निमेवाञ्चपतिः स्वेन भागधेयेनो-
पधावति स एवैनमञ्चपतिं करोत्यञ्चपतिरेव भवत्यग्नये पर्वमानाय पुरोडाशमष्टाकपालं निर्व-

तैत्ति०

का० २. प्र० २.

॥ १०६ ॥

अ० ४

संहिता

पेदग्रये पावकायाग्रये शुचये ज्योगामयावी यदग्रये पर्वमानाय निर्वपति प्राणमेवास्मिन्
 तेन दधाति यदग्रये (२) पावकाय वाचमेवास्मिन् तेन दधाति यदग्रये शुचय आयुरे-
 वास्मिन् तेन दधात्युत यदीतासुर्भवति जीवत्येवैतामेव निर्वपेच्चक्षुष्कामो यदग्रये पर्वमानाय
 निर्वपति प्राणमेवास्मिन् तेन दधाति यदग्रये पावकाय वाचमेवास्मिन् तेन दधाति यदग्रये
 शुचये चक्षुरेवास्मिन् तेन दधाति (३) उत यद्यन्धो भवति प्रैव पश्यत्यग्रये पुत्रवते पुरो-
 ढाशमृष्टाकपालं निर्वपेदिन्द्राय पुत्रिणे पुरोडाशमेकादशकपालं प्रजाकामोऽग्निरैवास्मै प्रजां
 प्रजनयति वृद्धामिन्द्रः प्रयच्छत्यग्रये रसवतेऽजक्षीरे चरुं निर्वपेद्यः कामयेत रसवान्त्स्या-
 मित्यग्निमेव रसवन्तं स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवैनं रसवन्तं करोति (४) रसवानेव
 भवत्यजक्षीरे भवत्याग्नेयी वा एषा यदजा साक्षादेव रसमवरुन्धेऽग्रये वसुमते पुरोडाश-
 मृष्टाकपालं निर्वपेद्यः कामयेत वसुमान्त्स्यामित्यग्निमेव वसुमन्तं स्वेन भागधेयेनोपधा-
 वति स एवैनं वसुमन्तं करोति वसुमानेव भवत्यग्रये वाजसूते पुरोडाशमृष्टाकपालं निर्वपेत्स-
 द्द्रामे संयत्ते वाजम् (५) वा एष सिंसीर्षति यः सद्द्रामं जिगीषत्यग्निः खलु वै देवानां
 वाजसूदग्निमेव वाजसूतं स्वेन भागधेयेनोपधावति धावति वाजं हन्ति वृत्रं जयति तं
 सद्द्राममथो अग्निरिव न प्रतिधूषे भवत्यग्रयेऽग्निवते पुरोडाशमृष्टाकपालं निर्वपेद्यस्याग्नाव-
 ग्निमभ्युद्धरेयुर्निर्दिष्टभागो वा एतयोर्न्योऽनिर्दिष्टभागोऽन्यस्तौ सम्भवन्तौ यजमानम् (६)

का० २. प्र० २.

॥ १०७ ॥

अ० ५

अभि सम्भवतः स ईश्वर आर्तिमार्तोऽयं दग्धयेऽग्निते निर्वपति भागधेयेनैवैना शमयति नार्ति-
 माच्छति यजमानोऽग्नये ज्योतिष्मते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यस्याग्निरुद्धतोऽहुतेऽग्निहोत्र
 उद्वायेदपर आदीप्यानुद्धृत्य इत्याहुस्तत्तथा न कार्यं यद्भागधेयमभि पूर्वं उद्ध्रियते किमप-
 रोऽभ्युत् (७) ह्रियेतेति तान्येवावक्षाणानि सन्निधाय मन्थेदितः प्रथमं जज्ञे अग्निः स्वा-
 द्योनेरधि जातवेदाः । स गायत्रिया त्रिष्टुभा जगत्या देवेभ्यो हव्यं वहतु प्रजानन्निति छ-
 न्दोभिरेवैनं स्वाद्योनेः प्रजनयत्येष वाव सोऽग्निरित्याहुर्ज्योतिस्त्वा अस्य परापतितमिति
 यदग्ने ज्योतिष्मते निर्वपति यदेवास्य (८) ज्योतिः परापतितं तदेवावरुन्धे—६) [अ-
 चादोऽग्नये दधाति करोति वाजं यजमानमुदस्य षट् च] ॥ ४ ॥ वैश्वानरं द्वादशकपालं
 निर्वपेद्धारुणं चरुं दधिक्राव्णे चरुमभि शस्यमानो यद्वैश्वानरो द्वादशकपालो भवति संवत्सरो वा
 अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरेणैवैनं स्वदयत्यप पापं वर्णं हते वारुणेनैवैनं वरुणपाशान्मुञ्चति दधिक्रा-
 व्णां पुनाति हिरण्यं दक्षिणा पवित्रं वै हिरण्यं पुनात्येवैनमाद्यमस्यान्नं भवत्येतामेव निर्वपे-
 त्प्रजाकामः संवत्सरः (९) वा एतस्याशान्तो योनिं प्रजायै पशूनां निर्देहति योऽलं प्रजायै
 सन् प्रजां न विन्दते यद्वैश्वानरो द्वादशकपालो भवति संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरेणैव
 भागधेयेन शमयति सोऽस्मै शान्तः स्वाद्योनेः प्रजां प्रजनयति वारुणेनैवैनं वरुणपाशान्मु-
 ञ्चति दधिक्राव्णां पुनाति हिरण्यं दक्षिणा पवित्रं वै हिरण्यं पुनात्येवैनम् (१०) विन्दते

नैति०

का० २. प्र० २.

॥ १०८ ॥

अ० ५

संहिता

प्रजां वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेत्पुत्रे जाते यदष्टाकपालो भवति गायत्रियैवेनं
 ब्रह्मवर्चसेन पुनाति यन्नवकपालस्त्रिष्टुतैवास्मिन् तेजो दधाति यदशकपालो
 विराजैवास्मिन्त्रिणाद्यं दधाति यदेकादशकपालस्त्रिष्टुभैवास्मिन्त्रिन्द्रियं दधाति यद्द्वाद
 शकपालो जगत्यैवास्मिन् पशून् दधाति यस्मिन् जात एतामिष्टिं निर्वपति
 पूतः (३) एव तेजस्व्यन्नाद इन्द्रियावी पशुमान् भवत्यव वा एष सुवर्गा
 लोकाच्छिद्यते यो दर्शपूर्णमासयाजी सन्नमावास्यां वा पौर्णमासीं वातिपादयति
 सुवर्गाय हि लोकाय दर्शपूर्णमासाविज्येते वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदमावास्यां वा पौ
 र्णमासीं वातिपाद्यं संवत्सरो वा अग्निवैश्वानरः संवत्सरमेव प्रीणात्यथो संवत्सरमेवास्मा उपद
 धाति सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै (४) अथो देवता एवान्वारभ्यं सुवर्गं लोकमेति वीरहा
 वा एष देवानां योऽग्निमुद्वासयते न वा एतस्य ब्राह्मणा क्रतायवः पुरात्रमक्षन्नाग्नेयमष्टा
 कपालं निर्वपेद्वैश्वानरं द्वादशकपालमग्निमुद्वासयिष्यन् यदष्टाकपालो भवत्यष्टाक्षरा गायत्री
 गायत्र्योऽग्निर्यावन्निवाग्निस्तस्मा आतिथ्यं करोत्यथो यथा जनं यतेऽवसं करोति तादृक् (५)
 एव तद्द्वादशकपालो वैश्वानरो भवति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरः खलु वा अग्नेर्योनिः
 स्वामैवेनं योनिं गमयत्याद्यमस्यान्नं भवति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेन्मारुतं सप्तक
 पालं ग्रामं काम आहवनीये वैश्वानरमधिश्चयति गार्हपत्ये मारुतं पापवस्यसस्य विधृत्यै

का० २. प्र० २.

॥ १०९ ॥

अ० ६

द्वादशकपालो वैश्वानरो भवति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरेणैवास्मै सजाताश्श्र्यावयति
 मारुतो भवति (६) मरुतो वै देवानां विशो देवविशेनैवास्मै मनुष्यविशमवरुन्धे सप्तक-
 पालो भवति सप्त गणा वै मरुतो गणश एवास्मै सजातानवरुन्धेऽनुच्यमान आसादयति
 विशमिवास्मा अनुवर्तमानं करोति—२९) [संवत्सर एनं पूतः समष्ट्यै तादृग् भवत्येकाच-
 त्रिंशच्च] ॥ ५ ॥ आदित्यं चरुं निर्वपेत् सङ्ग्राममुपप्रयास्यन्नियं वा अदितिस्स्यामेव
 पूर्वं प्रतितिष्ठन्ति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदायतनं गत्वा संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः सं-
 वत्सरः खलु वै देवानामायतनमेतस्माद्वा आयतनाद्देवा असुरानजयन् यद्वैश्वानरं द्वादशक-
 पालं निर्वपति देवानामेवायतने यतते जयति तश्च सङ्ग्राममेतस्मिन् वा एतौ मृजाते (१)
 यो विद्विषाणयोरन्नमत्ति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेद्विद्विषाणयोरन्नं जग्ध्वा संवत्सरो वा
 अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरस्त्वादितमेवात्ति नास्मिन्मृजाते संवत्सराय वा एतौ सममाते यौ सम-
 माते तयोर्यः पूर्वोऽभिद्रुह्यति तं वरुणो गृह्णाति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेत्सममानयोः
 पूर्वोऽभिद्रुह्य संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरमेवात्वा निर्वरुणम् (२) परस्तादभिद्रुह्यति
 नैनं वरुणो गृह्णात्याव्यं वा एष प्रतिगृह्णाति योऽविं प्रतिगृह्णाति वैश्वानरं द्वादशकपालं नि-
 र्वपेदविं प्रतिगृह्य संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरस्त्वादितामेव प्रतिगृह्णाति नाव्यं प्रतिगृ-
 ह्णात्यात्मनो वा एष मात्रामामोति य उभयादत् प्रतिगृह्णात्यश्वं वा पुरुषं वा वैश्वानरं द्वा-

नैत्ति०

का० २. प्र० २.

॥ ११० ॥

अ० ७

संहिता

दशकपालं निर्वपेदुभयादत् (३) प्रतिगृह्य संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सस्वदितमेव प्रतिगृह्णाति नात्मनो मात्रामामोति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेत् सन्निमेष्यन्त्संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरो यदा खलु वै संवत्सरं जनतायां चरत्यथ स धनार्घो भवति यद्वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपति संवत्सरसातामेव सन्निमृषि प्रच्यवते दानकामा अस्मै प्रजा भवन्ति यो वै संवत्सरम् (४) प्रयुज्य न विमुञ्चत्यप्रतिष्ठानो वै स भवत्येतमेव वैश्वानरं पुनरागत्य निर्वपेद्यमेव प्रयुङ्क्ते तं भागधेयेन विमुञ्चति प्रतिष्ठित्यै यया रज्ज्वोत्तमां गामाजेतां भ्रातृव्यायु प्रहिणुयान्निर्ऋतिमेवास्मै प्रहिणोति—३६) [मृजाते वरुणमुभयादत्संवत्सरं यदत्रिंशच्च] ॥६॥

ऐन्द्रं चरुं निर्वपेत्पशुकाम ऐन्द्रा वै पशव इन्द्रमेव स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मै पशून् प्रयच्छति पशुमानेव भवति चरुर्भवति स्वादेवास्मै योनैः पशून् प्रजनयतीन्द्रा येन्द्रियावते पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेत्पशुकाम इन्द्रियवैपशव इन्द्रमेवेन्द्रियावन्तः स्वेन भागधेयेनोपधावति सः (१) एवास्मा इन्द्रियं पशून् प्रयच्छति पशुमानेव भवतीन्द्रा य घर्मवते पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्ब्रह्मवर्चसकामो ब्रह्मवर्चसं वै घर्म इन्द्रमेव घर्मवन्तः स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मिन् ब्रह्मवर्चसं दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवतीन्द्रा यार्कवते पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेदन्नकामोऽर्को वै देवानामन्नमिन्द्रमेवार्कवन्तः स्वेन भागधेयेन (२) उपधावति स एवास्मा अन्नं प्रयच्छत्यन्नाद एव भवतीन्द्राय घर्मवते पुरोडा-

का० २. प्र० २.

॥ १११ ॥

अ० ८

शमेकादशकपालं निर्वपेदिन्द्रायेन्द्रियावन्त इन्द्रायार्कवन्ते भूतिकामो यदिन्द्राय धर्मवन्ते निर्वपति शिर एवास्य तेन करोति यदिन्द्रायेन्द्रियावन्त आत्मानमेवास्य तेन करोति यदिन्द्रायार्कवन्ते भूत एवाभ्याद्ये प्रतितिष्ठति भवत्येवेन्द्राय (३) अश्होमुचे पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्यः पाप्मना गृहीतः स्यात् पाप्मा वा अश्ह इन्द्रमेवाश्हो मुचश् स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवैनं पाप्मनोऽश्हसो मुञ्चतीन्द्राय वैमृधाय पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्यमृधोऽभि प्रवेपेरन् राष्ट्राणि वाभि समियुरिन्द्रमेव वैमृधश् स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मान्मृधः (४) अपहन्तीन्द्राय त्रात्रे पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्बद्धो वा परियतो वेन्द्रमेव त्रातारश् स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवैनं त्रायत इन्द्रायार्काश्वमेधवन्ते पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्यं महायज्ञो नोपनमेदेते वै महायज्ञस्यान्त्ये तनू यदकार्काश्वमेधावेन्द्रमेवार्काश्वमेधवन्तश् स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मै (५) अन्ततो महायज्ञं च्यावयत्युपैनं महायज्ञो नमति—७) [स भागधेयेनेन्द्रायमृधोऽस्मै सप्त च] ॥ ७ ॥

इन्द्रायान्वृजवे पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्भामकाम इन्द्रमेवान्वृजुश् स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मै सजाताननुकान् करोति ग्राम्येव भवतीन्द्राण्यै चरुं निर्वपेद्यस्य सेनासश्शितेव स्यादिन्द्राणी वै सेनायै देवतेन्द्राणीमेव स्वेन भागधेयेनोपधावति सैवास्य सेनाश् स्यान्ति बल्वजानपि (१) इध्मे सन्नद्येद्रौर्यत्राधिष्कन्ता न्यमेहत्ततो बल्वजा उदतिष्ठन्

नैत्ति०

का० २. प्र० २.

॥ ११२ ॥

अ० ८

संहिता

गवामेवैनं न्यायमपिनीय गा वेदयतीन्द्राय मन्युमते मनस्वते पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपे-
 त्सङ्ग्रामे संयत्त इन्द्रियेण वै मन्युना मनसा सङ्ग्रामं जयतीन्द्रमेव मन्युमन्तं मनस्वन्तः
 स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मिन्निन्द्रियं मन्युं मनो दधाति जयति तम् (२) सङ्ग्राम-
 मेतामेव निर्वपेद्यो हतमनाः स्वयम्पाप इव स्यादेतानि हि वा एतस्मादपक्रान्तान्यथैष हत-
 मनाः स्वयम्पाप इन्द्रमेव मन्युमन्तं मनस्वन्तः स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मिन्निन्द्रियं
 मन्युं मनो दधाति न हतमनाः स्वयम्पापो भवतीन्द्राय दात्रे पुरोडाशमेकादशकपालं निर्व-
 पेद्यः कामयेत दानकामा मे प्रजाः स्युः (३) इतीन्द्रमेव दातारः स्वेन भागधेयेनोपधावति
 स एवास्मै दानकामाः प्रजाः करोति दानकामा अस्मै प्रजा भवन्तीन्द्राय प्रदात्रे पुरोडा-
 शमेकादशकपालं निर्वपेद्यस्मै प्रत्तमिव सन्न प्रदीयेतेन्द्रमेव प्रदातारः स्वेन भागधेयेनोपधा-
 वति स एवास्मै प्रदापयतीन्द्राय सुत्राम्णे पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेदप रुद्धो वा (४)
 अपरुध्यमानो वेन्द्रमेव सुत्रामाणः स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवैनं त्रायतेऽनपरुध्यो भ-
 वतीन्द्रो वै सदृङ् देवताभिरासीत् स न व्यावृत्तमगच्छत् स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतमेन्द्रमेका-
 दशकपालं निर्वपत्तेनैवास्मिन्निन्द्रियमदधाच्छक्नो यज्यानुवाक्ये अकरोद्वज्रो वै शक्नो स
 एनं वज्रो भूत्या ऐन्ध (५) सोऽभवत्सोऽबिभेद्भूतः प्र मा धक्षतीति स प्रजापतिं पुनरु-

का० २. प्र० २.

॥ ११३ ॥

अ० ९

पांथावत् स प्रजापतिः शक्र्या अधि रेवतीं निरमिमीत् शान्त्या अप्रदाहाय यो-
 ऽलं५ श्रियै सन्तसृष्ट् समानैः स्यात्तस्मा एतमैन्द्रमेकादशकपालं निर्वपेदिन्द्रमेव स्वेन
 भागधेयेनोपधावति स एवास्मिन्निन्द्रियं दधाति रेवतीं पुरोऽनुवाक्या भवति (६)
 शान्त्या अप्रदाहाय शकरी याज्या वज्रो वै शकरी स एनं वज्रो भूत्या इन्धे
 भवत्येव—१४) [अपि त५ स्युर्वैन्ध भवति चतुर्दश च] ॥ ८ ॥ आग्नावै-
 ष्णवमेकादशकपालं निर्वपेदभिचरन्तसरस्वत्याज्यभागा स्याद्बार्हस्पत्यश्चरुयदाग्नावैष्णव एकादशक-
 पालो भवत्यग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवताभिश्चैवैनं यज्ञेन चाभिचरति सरस्वत्याज्य-
 भागा भवति वाग्वै सरस्वती वाचैवैनमभिचरति बार्हस्पत्यश्चरुर्भवति ब्रह्म वै देवानां बृह-
 स्पतिर्ब्रह्मणैवैनमभिचरति (१) प्रति वै परस्तादभिचरन्तमभिचरन्ति द्वे पुरोऽनुवाक्ये कु-
 र्यादतिप्रयुक्त्या एतयैव यजेताभिचर्यमाणो देवताभिरेव देवताः प्रतिचरति यज्ञेन यज्ञं वा-
 चा वाचं ब्रह्मणा ब्रह्म स देवताश्चैव यज्ञश्च मध्यतो व्यवसर्पति तस्य न कुतश्चनोपाव्याधो
 भवति नैनमभिचरन्तस्तृणुत आग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपेद्यं यज्ञो न (२) उपनमेदग्निः
 सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञोऽग्निश्चैव विष्णुश्च स्वेन भागधेयेनोपधावति तावेवास्मै यज्ञं प्रयच्छत
 उपैतं यज्ञो नमत्याग्नावैष्णवं घृते चरुं निर्वपेच्चक्षुष्कामोऽग्नेर्वै चक्षुषा मनुष्या विपश्यन्ति
 यज्ञस्य देवा अग्निश्चैव विष्णुश्च स्वेन भागधेयेनोपधावति तावेव (३) अस्मिन् चक्षुर्धत्त-

नैति०

का० २. प्र० २.

॥ ११४ ॥

अ० १०

संहिता

श्रक्षुष्मानेव भवति धेन्वै वा एतद्रेतो यदाज्यमनुहुहस्तण्डुला मिथुनादेवास्मै चक्षुः प्रजन-
 यति घृते भवति तेजो वै घृतं तेजश्चक्षुस्तेजसैवास्मै तेजश्चक्षुरवरुन्ध इन्द्रियं वै वीर्यं रु-
 द्धे भ्रातृव्यो यजमानोऽयजमानस्याध्वरकल्पां प्रति निर्वपेद्भ्रातृव्ये यजमाने नास्येन्द्रियम्
 (४) वीर्यं वृद्धेपुरा वाचः प्रवदितोर्निर्वपेद्यावत्येव वाक् तामप्रौदितां भ्रातृव्यस्य वृद्धे तामस्य वाचं
 प्रवदन्तीमन्या वाचोऽनु प्रवदन्ति ता इन्द्रियं वीर्यं यजमाने दधत्याग्रावैष्णवमष्टाकपालं निर्व-
 पेत् प्रातःसवनस्याकाले सरस्वत्याज्यभागा स्याद्द्वार्हस्पत्यश्चरुयदष्टाकपालो भवत्यष्टाक्षरा
 गायत्री गायत्रं प्रातःसवनं प्रातःसवनमेव तेनामोति (५) आग्रावैष्णवमेकादशकपालं नि-
 र्वपेन्माध्यन्दिनस्य सर्वनस्याकाले सरस्वत्याज्यभागा स्याद्द्वार्हस्पत्यश्चरुयदेकादशकपालो भवत्ये-
 कादशाक्षरा त्रिष्टुप् त्रैष्टुभं माध्यन्दिनं सर्वनं माध्यन्दिनमेवसवनं तेनामोत्याग्रावैष्णवं द्वाद-
 शकपालं निर्वपेत्तृतीयसवनस्याकाले सरस्वत्याज्यभागा स्याद्द्वार्हस्पत्यश्चरुयद्द्वादशकपालो भवति
 द्वादशाक्षरा जगती जागतं तृतीयसवनं तृतीयसवनमेव तेनामोति देवताभिरेव देवताः (६)
 प्रतिचरन्ति यज्ञेन यज्ञं वाचा वाचं ब्रह्मणा ब्रह्मं कृपालैरेव छन्दास्स्यामोति पुरोडाशैः
 सर्वनानि मैत्रावरुणमेककपालं निर्वपेद्दशार्थैः काले यैवासौ भ्रातृव्यस्य वशानूबन्ध्यां सो
 एवैषैतस्यैककपालो भवति न हि कृपालैः पशुमर्हत्यामुम्—३७) [चरन्ति नैवेन्द्रि-
 यमांमोति देवताः सप्तत्रिंशच्च] ॥ १ ॥ असावादित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः

का० २. प्र० २.

॥ ११५ ॥

अ० १०

प्रायश्चित्तिमैच्छन् तस्मा एत५ सोमारौद्रं चरुं निर्वपन् तेनैवास्मिन् रुचमदधुर्यो ब्रह्मवर्च-
 सकामः स्यात्तस्मा एत५ सोमारौद्रं चरुं निर्वपेत् सोमश्चैव रुद्रश्च स्वेन भागधेयेनोपधावति
 तावेवास्मिन् ब्रह्मवर्चसं धत्तो ब्रह्मवर्चस्यैव भवति तिष्यापूर्णमासे निर्वपेद्भुद्रः (१) वै
 तिष्यः सोमः पूर्णमासः साक्षादेव ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे परिश्रिते याजयति ब्रह्मवर्चसस्य
 परिगृहीत्यै श्वेतार्यै श्वेतवत्सायै दुग्धं मथितमाज्यं भवत्याज्यं प्रोक्षणमाज्येन मार्जयन्ते यावदेव
 ब्रह्मवर्चसं तत्सर्वं करोत्यति ब्रह्मवर्चसं क्रियन् इत्याहुरीश्वरो दुश्शर्मा भवितोरिति मानवी
 ऋचौ धार्य्ये कुर्याद्यद्वै किञ्च मनुरवदत्तद्वेषजम् (२) भेषजमेवास्मै करोति यदि
 विभीयादुश्शर्मा भविष्यामीति सोमापौष्णं चरुं निर्वपेत्सौम्यो वै देवतया पुरुषः पौष्णाः
 पशवः स्वयैवास्मै देवतया पशुभिस्त्वर्चं करोति न दुश्शर्मा भवति सोमारौद्रं चरुं निर्वपेत्
 प्रजाकामः सोमो वै रेतोधा अग्निः प्रजानां प्रजनयिता सोम एवास्मै रेतो दधात्यग्निः प्रजां
 प्रजनयति विन्दते (३) प्रजा५ सोमारौद्रं चरुं निर्वपेदभिचरन्त्सौम्यो वै देवतया पुरुष
 एष रुद्रो यदग्निः स्वाया एवैनं देवतार्यै निष्क्रीय रुद्रायार्पिदधाति ताजगार्तिमाच्छति
 सोमारौद्रं चरुं निर्वपेज्ज्योगामयावी सोमं वा एतस्य रसो गच्छत्यग्नि५ शरीरं यस्य ज्यो-
 गामयन्ति सोमादिवास्थ रसं निष्क्रीणात्यग्नेः शरीरमुत यदि (४) इतासुर्भवति जीवत्येव
 सोमारुद्रयोर्वा एतं ग्रसित५ होता निष्पन्नदति स ईश्वर आर्तिमार्तोरनुद्वान् होत्रा देयो

तैत्ति०

का०२. प्र०२.

॥ ११६ ॥

अ० ११

संहिता

वह्निर्वा अ०द्वान् वह्निर्होता वह्निर्नैव वह्निर्मात्मानः स्पृणोति सोमारौद्रं चरुं निर्वपेद्यः का-
 मयेत स्वऽस्मा आयतने भ्रातृव्यं जनयेयमिति वेदिं परिगृह्यार्धमुद्धन्यादूर्ध्वं नार्धं बर्हिषः
 स्तृणीयादूर्ध्वम् (५) नार्धमिध्मस्याभ्यादध्यादूर्ध्वं न स्व एवास्मा आयतने भ्रातृव्यं
 जनयति—१२) [रुद्रो भेषजं विन्दते यद्यूर्ध्वं द्वादश च] ॥ १० ॥ ऐन्द्रमे-
 कादशकपालं निर्वपेन्मारुतः सप्तकपालं ग्रामकाम इन्द्रश्चैव मरुतश्च स्वेन भागधेये-
 नोपधावति त एवास्मै सजातान् प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवत्याहवनीयं ऐन्द्रमधिश्नयति गार्हि-
 पत्ये मारुतं पापवस्यसस्य विधृत्यै सप्तकपालो मारुतो भवति सप्तगणा वै मरुतो गणश-
 एवास्मै सजातानवरुन्धेऽनूच्यमान् आसादयति विशमेव (१) अस्मा अनुवर्त्मानं करोत्ये-
 तामेव निर्वपेद्यः कामयेत सत्राय च विशे च समदं दध्यामित्येन्द्रस्यावद्यन् ब्रूयादिन्द्रा-
 यानुब्रूहीत्याश्राव्य ब्रूयान्मरुतो यजेति मारुतस्यावद्यन् ब्रूयान्मरुद्भ्योऽनुब्रूहीत्याश्राव्य
 ब्रूयादिन्द्रं यजेति स्व एवैभ्यो भागधेये समदं दधाति वितृश्हाणारितंष्टन्त्येतामेव (२)
 निर्वपेद्यः कामयेत कल्पैरन्निति यथादेवतमवदाय यथादेवतं यजेद्भागधेयेनैवान् यथायथं
 कल्पयति कल्पन्त एवैन्द्रमेकादशकपालं निर्वपेद्वैश्वदेवं द्वादशकपालं ग्रामकाम इन्द्रश्चैव
 विश्वाश्च देवान्स्वेन भागधेयेनोपधावति त एवास्मै सजातान् प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवत्येन्द्रस्याव-
 दाय वैश्वदेवस्यावद्येदथैन्द्रस्य (३) उपरिष्ठादिन्द्रियेणैवास्मा उभयतः सजातान्

का० २. प्र० २.

॥ ११७ ॥

अ० १२

परिगृह्यात्पुषाधाद्यपूर्वयं वासो दक्षिणा सजातानामुपहित्यै पृश्नियै दुग्धे प्रैयङ्गवं चरुं निर्वपेन्म-
 रुद्ध्यो ग्रामकामः पृश्नियै वै पयसो मरुतो जाताः पृश्नियै प्रियङ्गवो मारुताः खलु वै देव-
 तया सजाता मरुत एव स्वेन भागधेयेनोपधावति त एवास्मै सजातान् प्रयच्छन्ति ग्राम्यै-
 व भवति प्रियवती याज्यानुवाक्ये (४) भवतः प्रियमेवैनं समानानां करोति द्विपदां
 पुरोऽनुवाक्या भवति द्विपद एवावरुन्धे चतुष्पदा याज्या चतुष्पद एव पशूनवरुन्धे देवा-
 सुराः संयन्ता आसन् ते देवा मिथो विप्रिया आसन् तेऽन्योन्यस्मै ज्यैष्ठ्यायातिष्ठमानाश्च-
 तुर्धा व्यकामन्त्रिर्वसुभिः सोमो रुद्रैरिन्द्रो मरुद्भिर्वरुण आदित्यैः स इन्द्रः प्रजापतिमुषा-
 धावत्तम् (५) एतया संज्ञान्यायाजयेदग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपत्सोमाय
 रुद्रवते चरुमिन्द्राय मरुत्वते पुरोडाशमेकादशकपालं वरुणायदित्यवते चरुं ततो वा इन्द्रं
 देवा ज्यैष्ठ्यायाभि समजानत यः समानैर्मिथो विप्रियः स्यात्तमेतया संज्ञान्या याजयेद-
 ग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपत्सोमाय रुद्रवते चरुमिन्द्राय मरुत्वते पुरोडाशमेकाद-
 शकपालं वरुणाय (६) आदित्यवते चरुमिन्द्रमेवैनं भूतं ज्यैष्ठ्याय समाना अभि सजा-
 नते वसिष्ठः समानानां भवति—१४) [एवैन्द्रस्य याज्यानुवाक्ये तं वरुणाय चतुर्दशच]॥११॥
 हिरण्यगर्भ आपो ह यत्प्रजापते । स वैद पुत्रः पितरं स मातरं स सूनृभुवत् स भु-
 वत्पुनर्मयः । स द्यामौर्णोदन्तरिक्षं स सुवः स विश्वा भुवो अभवत्स आभवत् । उदु त्यं

नैत्ति०

का० २. प्र० २.

॥ ११८ ॥

अ० १२

संहिता

चित्रम् । स प्रलवचवीयसाग्रे द्युम्नेन संयता । बृहत्तन्थ भानुना । नि काव्या वेधसः शश्वत-
 स्कर्हस्ते दधानः (१) नर्यां पुरुषि । अग्निर्भुवद्रयिपती रयीणां सत्रा चक्राणो अमृता-
 नि विश्वा । हिरण्यपाणिमूतये सवितारमुपह्वये । स चेत्ता देवता पदम् । वाममद्य सवितर्वाममु-
 श्वो दिवेदिवे वाममस्मभ्यं सावीः । वामस्य हि क्षयस्य देव भूरैया धिया वामभाजः
 स्याम । बद्धित्था पर्वतानां खिद्रं विभर्षि पृथिवि । प्रया भूमि प्रवर्तति मृत्ता जिनोषि (२)
 महिति । स्तोमासस्त्वा विचारिणि प्रतिष्ठोभन्यक्तुभिः । प्रया वाजं न हेषन्तं पेरुमस्यस्यर्जु-
 नि । क्रुदूदरेण सख्या सचेय यो मा न रिष्येद्वर्यश्व पीतः । अयं यः सोमो न्यधाट्यस्मे
 तस्मा इन्द्रं प्रतिरमेम्यच्छ । आपान्तमन्युस्तृपलप्रभर्मा धुनिः शिमीवाञ्छरुमां कजीषी ।
 सोमो विश्वान्यतसा वनानि नार्वागिन्द्रं प्रतिमानानि देभुः । प्र (३) सुवानः सोमं क्रतु-
 श्रिकेतेन्द्राय ब्रह्म जमदग्निरर्चन् । वृषा यन्तासि शवसस्तुरस्यान्तर्येच्छगृणते धर्त्रं दृंह । स-
 बाधस्ते मदं च शुष्मयश्च ब्रह्म नरो ब्रह्मकृतः सपर्यन् । अर्को वा यत्तुरते सोमचक्षास्तत्रे-
 दिन्द्रो दधते पृत्सु तुर्याम् । वर्षट् ते विष्णवाः आरुणोभि तन्मे जुषस्व शिपिविष्ट हव्यम् ।
 (४) वर्धन्तु त्वा सुष्टुतयो गिरो मे यूयं पात स्वास्तिभिः सदा नः । प्र तत्ते अद्य शिपिविष्ट
 नामार्यः शंसामि वयुनानि विद्वान् । तं त्वा गृणामि त्वसमतवीयान् क्षयन्तमस्य रजसः प-
 राके । किमित्ते विष्णो परिचक्ष्यं भूत्प यद्वक्षे शिपिविष्टो अस्मि । मा वर्धे अस्मदपगूह

का०२. प्र०२.

॥ ११९ ॥

अ०१२

एतद्यदन्यरूपः समिथे बभूथ । (५) अग्ने दा दाशुबे रयि वीरवन्तं परीणसम् । शिशोहि
 नः सूनुमतः । दा नो अग्ने शतिनो दाः सहस्रिणो दुरो न वाजः श्रुत्या अपारुधि । प्राची
 द्यावापृथिवी ब्रह्मणा रुधि सुवर्ण शुक्रमुषसो विदिद्युतुः । अग्निर्दा द्रविणं वीरपेशा अग्निर्क-
 पि यः सहस्रां सनोति । अग्निर्दिवि हव्यमाततानाग्नेर्धामानि विभृता पुरुत्रा । मा (६) नो
 मूर्धिरा तू भर । घृतं न पूतं तनूरिपाः शुचि हिरण्यम् । तत्ते रुक्मो न रोचत स्वधावः ।
 उभे सुश्चन्द्र सर्पिषो दर्वी श्रीणीष आसनि । उतो न उत्पुपूर्या उक्थेषु शवसस्पत इषः
 स्तोतृभ्य आभर । वायो शतः हरीणां युवस्व पोष्याणाम् । उत वा ते सहस्रिणो रथ आ
 यातु पाजसा । प्र याभिः (७) यासि दाश्वाः समच्छा नियुद्धिर्वायविष्टये दुरोणे । नि नो
 रयिः सुभोजसं युवेह नि वीरवद्भव्यमश्विंयश्च राधः । रेवतीर्नः सधमाद् इन्द्रै सन्तु तुविवाजाः ।
 क्षुमन्तो याभिर्मदेम । रेवाः इद्रेवतः स्तोता स्यात् त्वावतो मघोनः । प्रेदु हरिवः श्रुत-
 स्य—४०) [दधानो जिनोषि प्र हव्यं बभूथ मा याभिश्चत्वारिंशच्च] ॥ १२ ॥
 प्रजापति (२३९) रघये (२५४) ऽग्नये (१८०) ऽग्नये (४०६) वैश्वानर
 (३२९) मादित्य (२३६) मैन्द्र (२५७) मिन्द्राया (३१४) ग्रावैष्णव (३३७)
 मसा (२६२) वैद्रः (३१४) हिरण्यगर्भो (३९०) द्वादश (३५१८) ॥ १२ ॥
 इति तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे द्वितीयः प्रपाठकः ॥

तैत्ति०

का० २.प्र० ३.

॥ १२० ॥

अ० १

संहिता

ॐ आदित्येभ्यो भुवंहव्यश्चरुं निर्वपेद्वृत्तिकाम आदित्या वा एतं भूत्यै प्रतिनुदन्ते
 योऽलं भूत्यै सन् भूतिं न प्राप्नोत्यादित्यानेव भुवंहवः स्वेन भागधेयेनोपधावति त एवैनं
 भूतिं गमयन्ति भवत्येवादित्येभ्यो धारयद्व्यश्चरुं निर्वपेदपरुद्धो वापरुध्यमानो वादित्या वा
 अपरोद्धारं आदित्या अवगमयितारं आदित्यानेव धारयद्वतः (१) स्वेन भागधेयेनोपधा-
 वति त एवैनं विशि दाधत्यनपरुध्यो भवत्यदितेऽनुमन्यस्वेत्यपरुध्यमानोऽस्य पदमाददीतेयं
 वा अदितिरियमेवास्मै राज्यमनुमन्यते सत्याशीरित्याह सत्यामेवाशिषं कुरुत इह मन इत्याह
 प्रजा एवास्मै समनसः करोत्युप प्रेतं मरुतः (२) सुदानव एना विश्पतिनाभ्यमु रा-
 जानमित्याह मारुती वै विद् ज्येष्ठो विश्पतिर्विशैवैनं राष्ट्रेण समर्थयति यः परस्ताद्वाम्य-
 वादी स्यात्तस्य गृहाद्वीहीनाहरिच्छुक्लाश्च कृष्णाश्च विचिनुयाद्ये शुक्लाः स्युस्तमादित्यं चरुं
 निर्वपेदादित्या वै देवतया विद्विशमेवावगच्छति (३) अवगतास्य विडनवगतं राष्ट्र-
 मित्याहुर्ये कृष्णाः स्युस्तं वारुणं चरुं निर्वपेद्वारुणं वै राष्ट्रमुभे एव विशश्च राष्ट्रश्चाव-
 गच्छति यदि नावगच्छेदिममहमादित्येभ्यो भागं निर्वपाम्यामुष्मादमुष्यै विशोऽवगन्तो-
 रिति निर्वपेदादित्या एवैनं भागधेयं प्रेप्सन्तो विशमव (४) गमयन्ति यदि नावगच्छे-
 दाश्वत्थान्मयूखान् सप्त मध्यमेषायामुपहन्यादिदमहमादित्यान् बध्नाम्यामुष्मादमुष्यै विशोऽव-
 गन्तोऽरित्यादित्या एवैनं बद्धवीरा विशमवगमयन्ति यदि नावगच्छेदेतमेवादित्यं चरुं निर्वपेदि

का० २. प्र० ३.

॥ १२१ ॥

अ० २

ध्मेऽपि मयूखान्तसर्जद्येदनपरुध्यमेवावगच्छत्याश्वत्था भवन्ति मरुतां वा एतत् (५)
 ओजो यदश्वत्थ ओजसैव विशमवगच्छति सप्त भवन्ति सप्तगणा वै मरुतो गणश एव
 विशमवगच्छति—१८) [धारयद्वतोमरुतोगच्छत्यैतदष्टादशच] ॥ १ ॥

देवा वै मृत्योरविमयुस्ते प्रजापतिमुपाधावन् तेभ्य एतां प्राजापत्याः शतकृष्णलां निरवप
 त्तयैवैष्वमृतमदधाद्यो मृत्योर्विभीयात्तस्मा एतां प्राजापत्याः शतकृष्णलां निर्वपेत् प्रजापतिमेव स्वेन
 भागधेयेनोपधावति स एवास्मिन् आयुर्दधाति सर्वमायुरेति शतकृष्णाला भवति शतायुः पुरुषः
 शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये (१) प्रतितिष्ठति घृते भवत्यायुर्वै घृतममृतं हिरण्यमायुश्चैवा-
 स्मां अमृतं च समीचीं दधाति चत्वारि चत्वारि कृष्णलान्यवदति चतुरवत्तस्याभ्यां एकधा
 ब्रह्मण उपहरत्येकधैव यजमान आयुर्दधात्यसावादित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः प्रायश्चित्ति-
 मैच्छन् तस्मा एतः सौर्यं चरुं निरवपन् तेनैवास्मिन् (२) रुचमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः
 स्यात्तस्मा एतः सौर्यं चरुं निर्वपेदमुमेवादित्यः स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मिन् ब्र-
 ह्मवर्चसं दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवत्युभयतो रुक्मौ भवत उभयत एवास्मिन् रुचं दधाति
 प्रयाजे प्रयाजे कृष्णलं जुहोति दिग्भ्य एवास्मै ब्रह्मवर्चसमवरुन्ध आग्नेयमष्टाकपालं नि-
 र्वपेत्सावित्रं द्वादशकपालं भूम्यै (३) चरुं यः कामयेत हिरण्यं विन्देय हिरण्यं मोपनमे-
 दिति यदाग्नेयो भवत्याग्नेयं वै हिरण्यं यस्यैव हिरण्यं तेनैवैन्द्रिन्दते सावित्रो भवति स-

नैति०

का० २. प्र० ३.

॥ १२२ ॥

अ० २

संहिता

वितृप्तसूत एवैनद्विन्दते भूम्यै चरुर्भवत्यस्यामेवैनद्विन्दत उपैतुं हिरण्यं नमति विवा एष इ-
 न्द्रियेण वीर्येण ध्यते यो हिरण्यं विन्दत एताम् (४) एव निर्वपेद्विरण्यं वित्त्वा नेन्द्रियेण
 वीर्येण व्यूध्यत एतामेव निर्वपेद्यस्य हिरण्यं नश्येद्यदाग्निषो भवत्याग्नेयं वै हिरण्यं यस्यैव
 हिरण्यं तेनैवैनद्विन्दति सावित्रो भवति सवितृप्तसूत एवैनद्विन्दति भूम्यै चरुर्भवत्यस्यां वा
 एतन्नश्यति यन्नश्यत्यस्यामेवैनद्विन्तीन्द्रः (५) त्वष्टुः सोममभीषहापिबत् स विष्वङ् व्या-
 च्छत् स इन्द्रियेण सोमपीथेन व्यूध्यत स यदूर्ध्वमुदवमीत्ते श्यामाका अभवन्त्स प्रजा-
 पतिमुपाधावत्तस्मा एतः सोमेन्द्रः श्यामाकं चरुं निरवपत्तेनैवास्मिन्निन्द्रियः सोम-
 पीथमदधाद्वि वा एष इन्द्रियेण सोमपीथेन ध्यते यः सोमं वमिति यः सोमवामी स्या-
 तस्मै (६) एतः सोमेन्द्रः श्यामाकं चरुं निर्वपेत् सोमश्चैवेन्द्रश्च स्वेन भागधेयेनोपधाव-
 ति तावेवास्मिन्निन्द्रियः सोमपीथं धत्तो नेन्द्रियेण सोमपीथेन व्यूध्यते यत् सौम्यो भव-
 ति सोमपीथमेवावरुन्धे यदैन्द्रो भवतीन्द्रियं वै सोमपीथ इन्द्रियमेव सोमपीथमवरुन्धे
 श्यामाको भवत्येष वाव स सोमः (७) साक्षादेव सोमपीथमवरुन्धेऽग्नये दात्रे पुरोडाश-
 मष्टाकपालं निर्वपेदिन्द्राय प्रदात्रे पुरोडाशमेकादशकपालं पशुकामोऽग्निरेवास्मै पशून् प्रज-
 नयति वृद्धानिन्द्रः प्रयच्छति दधि मधु वृतमापो धाना भवन्त्येतद्वै पशूना रूपं रूपे-
 णैव पशूनावरुन्धे पञ्चगृहीतं भवति षाङ्गा हि पशवो बहुरूपं भवति बहुरूपा हि पशवः (८)

का० २. प्र० ३.

॥ १२३ ॥

अ० ३

समृद्धयै प्राजापत्यं भवति प्राजापत्या वै पशवः प्रजापतिरेवास्यै पशून् प्रजनयत्यात्मा
वै पुरुषस्य मधु यन्मध्वग्नौ जुहोत्यात्मानमेव तद्यजमानोऽग्नौ प्रदधाति पङ्क्त्यै याज्यानुवा-
क्यै भवतः पाङ्क्तः पुरुषः पाङ्क्ताः पशव आत्मानमेव मृत्योर्निष्क्रीय पशून्वरुन्धे—४१)

[इन्द्रियेऽस्मिन् भूम्या एतामिन्द्रस्तस्मै सोमः पशव एकचत्वारिंशच्च] ॥ २ ॥ देवा
वै सत्रमासतर्द्धिपारिमितं यशस्कामास्तेषां सोमं राजानं यशं आर्च्छत् स गिरिमुदैत्त-
मग्निरनूदैत्तावग्नीषोमौ समभवतां ताविन्द्रो यज्ञविभ्रष्टो ऽनु परैत्तावंब्रवीद्याजयतं मेति
तस्मा एतामिष्टिं निर्वपतामाग्नेयमष्टाकपालमैन्द्रमेकादशकपालं सौम्यं चरुं तथैवास्मिन्
तेजः (१) इन्द्रियं ब्रह्मवर्चसमधत्तां यो यज्ञविभ्रष्टः स्यात्तस्मा एतामिष्टिं निर्वपेदा-
ग्नेयमष्टाकपालमैन्द्रमेकादशकपालं सौम्यं चरुं यदाग्नेयो भवति तेज एवास्मिन् तेन दधाति
यदैन्द्रो भवतीन्द्रियमेवास्मिन् तेन दधाति यत् सौम्यो ब्रह्मवर्चसं तेनाग्नेयस्य च सौम्यस्य
चैन्द्रे समाश्लेषयेत्तेजश्चैवास्मिन् ब्रह्मवर्चसञ्च समीचीं (२) दधात्यग्नीषोमीयमेकादशक
पालं निर्वपेद्यं कामो नोपनमेदाग्नेयो वै ब्राह्मणः स सोमं पिबति स्वामेव देवतां स्वेन
भागधेयेनोपधावति सैवैनं कामेन समर्धयत्युपैनं कामो नमत्यग्नीषोमीयमष्टाकपालं निर्वपेद्ब्रह्म-
वर्चसकामोऽग्नीषोमावेव स्वेन भागधेयेनोपधावति तावेवास्मिन् ब्रह्मवर्चसं धत्तो ब्रह्मवर्चस्येव
(३) भवति यदष्टाकपालस्तेनाग्नेयो ब्रह्मवर्चसं धत्ते सौम्यः समृद्धयै सोमाय वाजिने श्या-

तैत्ति०

का० २. प्र० ३.

॥ १२४ ॥

अ० ४

संहिता

माकं चरुं निर्वपेद्यः क्लृब्धाद्विभीयाद्रेतो हि वा एतस्माद्वाजिनमपक्रामत्यथैव क्लृब्धाद्विभाय
सोममेव वाजिनं स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मिन् रेतो वाजिनं दधाति न क्लृवो
भवति ब्राह्मणस्पत्यमेकादशकपालं निर्वपेद्ग्रामकामः (४) ब्राह्मणस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनो-
पधावति स एवास्मै सजातान् प्रयच्छति ग्राम्येव भवति गुणवती याज्यानुवाक्ये भवतः सजातैरे-
वैनं गुणवन्तं करोत्येतामेव निर्वपेद्यः कामयेत् ब्रह्मन् विशं विनाशयेयमिति मारुती याज्यानुवाक्ये
कुर्याद् ब्रह्मन्नेव विशं विनाशयति—४३) [तेजः समीचीण्व ग्रामकामस्त्रिचत्वारिंशच्च] ॥ ३ ॥

अर्यम्णे चरुं निर्वपेत् सुवर्गकामोऽसौ वा आदित्योऽर्यमाऽर्यमणमेव स्वेन भागधेयेनोपधावति
स एवैनं सुवर्गं लोकं गमयत्यर्यम्णे चरुं निर्वपेद्यः कामयेत् दानकामा मे प्रजाः स्युरित्यसौ
वा आदित्योऽर्यमा यः खलु वै ददाति सोऽर्यमाऽर्यमणमेव स्वेन भागधेयेनोपधावति स एव
(१) अस्मै दानकामाः प्रजाः करोति दानकामा अस्मै प्रजा भवन्त्यर्यम्णे चरुं निर्वपेद्यः काम-
येत् स्वस्तिजनतामियामित्यसौ वा आदित्योऽर्यमाऽर्यमणमेव स्वेन भागधेयेनोपधावति स
एवैनं तद्रमयति यत्र जिगमिषतीन्द्रो वै देवानामानुजावर आसति स प्रजापतिमुपाधावत्त
स्मा एतमैन्द्रमानुषूकमेकादशकपालं निः (२) अवपत्तेनैवैनमग्रं देवतानां पर्यणयद्ब्रध्वती
अग्रवती याज्यानुवाक्ये अकरोद्ब्रधादेवैनमग्रं पर्यणयद्यो राजन्य आनुजावरः स्या तस्मा
एतमैन्द्रमानुषूकमेकादशकपालं निर्वपेदिन्द्रमेव स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवैनमग्रं समा-

का० २. प्र० ३.

॥ १२५ ॥

अ० ५

नानां परिणयति बुध्वन्ती अग्रवती याज्यानुवाक्ये भवतो बुधादेवैनमग्रम् (३) परिणयत्या-
नुषूको भवत्येषा ह्येतस्य देवता य आनुजावरः समृद्धयै यो ब्राह्मण आनुजावरः स्या-
त्तस्मा एतं बार्हस्पत्यमानुषूकं चरुं निर्वपेद् बृहस्पतिमिव स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवैनमग्र-
समानानां परिणयति बुध्वन्ती अग्रवती याज्यानुवाक्ये भवतो बुधादेवैनमग्रं परिणयत्यानुषूको भव-
त्येषा ह्येतस्य (४) देवता य आनुजावरः समृद्धयै—४) [एव निरग्रमेतस्य चत्वारिच] ॥ ४ ॥

प्रजापतेस्त्रयस्त्रिंशद्गृहितर आसन् ताः सोमाय राज्ञेऽददात्तासां रोहिणीमुपैत्ता ईर्ष्य-
न्तीः पुनरगच्छन् ता अन्वैत्ताः पुनरयाचत ता अंस्मै न पुनरददात् सौऽब्रवीदृतममीष्व
यथा समावच्छ उपैष्याम्यथ ते पुनर्दास्यामीति स ऋतमांसीत्ता अंस्मै पुनरददात्ता-
सां रोहिणीमेवोप (१) एतत् यक्ष्म आर्च्छद्राजानं यक्ष्म आरदिति तद्राजयक्ष्मस्य
जन्म यत् पापीयानभवत्तत् पापयक्ष्मस्य यज्जायाभ्योऽविन्दत्तज्जायेन्यस्य य एवमेतेषां
यक्ष्माणां जन्म वेद नैनमेते यक्ष्मा विन्दन्ति स एता एव नमस्यन्नुपाधावत्ता अब्रुवन्
वरं वृणामहे समावच्छ एव न उपाय इति तस्मा एतम् (२) आदित्यं चरुं निर्वपन्
तेनैवैनं पापात् सामादमुञ्चन् यः पापयक्ष्मगृहीतः स्यात्तस्मा एतमादित्यं चरुं
निर्वपेदादित्यानेव स्वेन भागधेयेनोपधावति त एवैनं पापात् सामान्मुञ्चन्त्यमावास्यायां
निर्वपेदमुमेवैनमाप्यायमानमन्वाप्याययति नवोनवो भवति जायमान इति पुरोऽनुवाक्या

तैत्ति०

का० २. प्र० ३.

॥ १२६ ॥

अ० ४

संहिता

भवत्यायुर्वास्मिन् (३) तथा दधाति यमादित्या अशुमाप्याययन्तीति याज्यैवैन-
मेतया प्याययति—१३) [उपैतमस्मिन् त्रयोदश च] ॥ ५ ॥ प्रजाप-
तिदेवेभ्योऽन्नाद्यं व्यादिशन् सोऽब्रवीद्यदिमान् लोकानभ्यतिरिच्यति तन्ममांसदिति त-
दिमान् लोकानभ्यत्यरिच्यतेन्द्रः राजानमिन्द्रमधिराजमिन्द्रः स्वराजानं ततो वै स इ-
मान् लोकाश्चेधादुहत् तन्निधातोस्त्रिधानुत्वं यं कामयेतान्नादः स्यादिति तस्मा एतं त्रि-
धानुं निर्वपेदिन्द्राय राज्ञे पुरोडाशम् (१) एकादशकपालमिन्द्रायाधिराजायेन्द्राय स्वराज्ञे
ऽयं वा इन्द्रो राजाऽयमिन्द्रोऽधिराजोऽसाविन्द्रः स्वराडिमानेव लोकान्त्वेन आगधेयेनोपधा-
वति त एवास्मा अन्नं प्रयच्छन्त्यन्नाद एव भवति यथा वत्सेन प्रत्तां गां दुह एवमेवे-
मान् लोकान् प्रत्तान् काममन्नाद्यं दुहउत्तानेषु कपालेष्वधिश्रयत्ययातयामत्वायत्रयः (२) पु-
रोडाशा भवन्ति त्रय इमे लोका एषां लोकानामास्या उत्तरं उत्तरो ज्यायान् भवत्येवमिव
हीमे लोकाः समृद्धेय सर्वेषामभिगमयन्नवद्यत्यच्छम्बदकारं व्यत्यासमन्वाहानिर्दाहाय—२६)
[पुरोडाशं त्रयः षड्विंशतिश्च] ॥ ६ ॥ देवासुराः संयत्ता आसन् तान् देवानसुरा-
अजयन् ते देवाः पराजिग्याना असुराणां वैश्यमुपायन् तेभ्य इन्द्रियं वीर्यमपाक्रामत्त-
दिन्द्रोऽचायत्तदन्वपाक्रामत्तद्वरुधं नाशक्रोत्तदस्मादभ्यर्धोऽचरत् स प्रजापतिमुपाधाव-
त्तमेतया सर्वपृष्ठयाऽयाजयत्तयैवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यमदधाद्य इन्द्रियकामः (१) वीर्यकामः

का० २. प्र० ३.

॥ १२७ ॥

अ० ८

स्यात्तमेतया सर्वपृष्ठया याजयेदेता एव देवाताः स्वेन भागधेयेनोपधावति ता एवास्मिन्नि
 न्द्रियं वीर्यं दधति यदिन्द्राय राथन्तराय निर्वपति यदेवाग्नेस्तेजस्तदेवावरुन्धे यदिन्द्राय वा-
 हताय यदेवेन्द्रस्य तेजस्तदेवावरुन्धे यदिन्द्राय वैरूपाय यदेव सवितुस्तेजस्तत् (२) एवा-
 वरुन्धे यदिन्द्राय वैराजाय यदेव धातुस्तेजस्तदेवावरुन्धे यदिन्द्राय शाकुराय यदेव मरुतां
 तेजस्तदेवावरुन्धे यदिन्द्राय रैवताय यदेव बृहस्पतेस्तेजस्तदेवावरुन्धे एतावन्ति वै तेजांसि
 तान्येवावरुन्धे उत्तानेषु कपालेष्वधिश्रयत्ययान्तयामत्वाय द्वादशकपालः पुरोडाशः (३)
 भवति वैश्वदेवत्वाय समन्तं पर्यवधति समन्तमेवेन्द्रियं वीर्यं यजमाने दधति व्यत्यासम-
 न्वाहानिर्दाहायाश्वं ऋषभो वृष्णिर्वस्तः सा दक्षिणा वृषत्वायैतयैव यजेताभिः शस्यमान एताश्चेद्वा
 अस्य देवता अन्नमदन्यदन्युवेवास्य मनुष्याः—३८) [इन्द्रियकाम स्तत्पुरोडाशोऽष्टान्निःशच्च]
 ॥७॥ रजनो वै कौण्डेयः कंतुजितं जानाकिं चक्षुर्वन्यमयात्तस्मा एतामिष्टिं निर्वपद्ग्नये आ-
 जस्वते पुरोडाशमष्टाकपालं सूर्यं चरुमग्नये आजस्वते पुरोडाशमष्टाकपालं तयैवास्मिन्
 चक्षुरदधाद्यश्चक्षुष्कामः स्यात्तस्मा एतामिष्टिं निर्वपद्ग्नये आजस्वते पुरोडाशमष्टाकपा-
 लं सूर्यं चरुमग्नये आजस्वते पुरोडाशमष्टाकपालमग्नवै चक्षुषा मनुष्या वि (१) पश्यन्ति
 सूर्यस्य देवा अग्निश्चैव सूर्यश्च स्वेन भागधेयेनोपधावति तावेवास्मिन् चक्षुर्धत्तश्चक्षुष्मानेव
 भवति यदाग्नेयौ भवन्तश्चक्षुषी एवास्मिन् तत्प्रतिदधाति यत्सौर्यो नासिकां तेनाकितः सूर्य-

तैत्ति०

का० २. प्र० ३.

॥ १२८ ॥

अ० १

संहिता

माग्नेयौ भवतस्तस्माद्भितो नासिकां चक्षुषी तस्मान्नासिकया चक्षुषी विधृते समानी याज्या-
 नुवाक्ये भवतः समानः हि (२) चक्षुः समृद्ध्या उदृत्यं जातवेदसः सप्तत्वा हरितो
 रथे ध्वजं देवानामुदगादनीकमिति पिण्डान् प्रयच्छति चक्षुरेवास्मै प्रयच्छति यदेव तस्य
 तत्—२८) [वि ह्यष्टाविंशतिश्च] ॥ ८ ॥ ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासं
 धीरश्चेत्तां वसुविद्धुवोऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासमुग्रश्चेत्तां वसुविद्धुवोऽसि ध्रुवोऽहः
 संजातेषु भूयासमभिभूश्चेत्तां वसुविदामनमस्थामनस्य देवा ये संजाताः कुमारः समनस-
 स्तानहं कामये हृदा ते मां कामयन्तां हृदा तान् म आमनसः कधि स्वाहामनमसि (१)
 आमनस्य देवा याः स्त्रियः समनसस्ता अहं कामये हृदा ता मां कामयन्तां हृदा तान् म
 आमनसः कधि स्वाहा वैश्वदेवीः साङ्ग्रहणीं निर्वपेद्द्वामकामो वैश्वदेवा वै संजाता विश्वा-
 नैव देवान्त्वेन भागधेयै नोपधावति त एवास्मै सजातान् प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवति साङ्ग्रह-
 णी भवति मनोग्रहणं वै संग्रहणं मन एव संजातानाम् (२) गृह्णाति ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽहः
 संजातेषु भूयासमिति परिधीन् परिधात्याशिषमैवतामाशास्तेऽथो एतदेव सर्वं सजातेष्वधिभ-
 वति यस्थैव विदुष एते परिधयः परिधीयन्त आमनमस्यामनस्य देवा इति त्रिष आहुती-
 र्जुहोत्येतावन्तो वै संजाता ये महान्तो ये क्षुल्लका याः स्त्रियस्तानेवावरुन्धे (३) त
 एनमवरुद्धा उपतिष्ठन्ते—५) [असि सजातानां रुन्धे पञ्च च] ॥ ९ ॥

का० २. प्र० ३.

॥ १२९ ॥

अ० ११

यन्नवमैत्तन्नवनीतमभवद्यदसर्पित्तत्सर्पिरभवद्यदध्रियत् तद्भूतमभवदश्विनोः प्राणोऽसि तस्य
 ते दत्तां ययोः प्राणोऽसि स्वाहेन्द्रस्य प्राणोऽसि तस्य ते ददातु यस्य प्राणोऽसि स्वाहा
 मित्रावरुणयोः प्राणोऽसि तस्य ते दत्तां ययोः प्राणोऽसि स्वाहा विश्वेषां देवानां प्राणोऽ-
 सि (१) तस्य ते ददातु येषां प्राणोऽसि स्वाहा घृतस्य धाराममृतस्य पन्थामिन्द्रेण दत्तां
 प्रयतां मरुद्भिः । तत्त्वा विष्णुः पर्यपश्यत्तत्त्वेडा गव्यैरयत् । पावमानेन त्वा स्तोमेन गाय-
 त्रस्य वर्तन्योपाशो वीर्येण देवस्त्वा सवितोत्सृजतु जीवातवे जीवनस्यायै बृहद्रथन्तरयोस्त्वा
 स्तोमेन त्रिष्टुभो वर्तन्या शुक्रस्य वीर्येण देवस्त्वा सवितोत् (२) सृजतु जीवातवे जीवनस्याया
 अग्रेस्त्वा मात्रया जगत्यै वर्तन्याग्रयणस्य वीर्येण देवस्त्वा सवितोत्सृजतु जीवातवे जीवन-
 स्याया इममग्र आयुषे वर्चसे कधि प्रियः रेतो वरुण सोम राजन् । मातेवास्मा अदिते
 शर्म यच्छ विश्वे देवा जरदष्टिर्यथासत् । अग्निरायुष्मान्त्स वनस्पतिभिरायुष्मान् तेन त्वा-
 युषायुष्मन्तं करोमि सोम आयुष्मान् (३) स ओषधीभिर्यज्ञ आयुष्मान्त्स दक्षिणाभिर्ब्रह्मा-
 युष्मत्तद्वाह्मणैरायुष्मद्देवा आयुष्मन्तस्तेऽमृतेन पितर आयुष्मन्तस्ते स्वधयायुष्मन्तस्तेन त्वायु-
 षायुष्मन्तं करोमि—२५) [अस्युदायुष्मान् पञ्चविंशतिश्च] ॥ १० ॥

अग्नि वा एतस्य शरीरं गच्छति सोमः रसो वरुण एनं वरुणपाशेन गृह्णाति सरस्वतीं
 वागग्नाविष्णु आत्मा यस्य ज्योगामयति यो ज्योगामयावी स्याद्यो वा कामयेत सर्वमायु-

तैत्ति०

का० २. प्र० ३.

॥ १३० ॥

अ० ११

संहिता

रिधा मिति तस्मा एतामिष्टिं निर्वपेदाग्रेयमष्टाकपालं सौम्यं चरुं वारुणं दशकपालं सारस्वतं
 चरुमाग्रावैष्णवमेकादशकपालमग्रेवास्य शरीरं निष्क्रीणाति सोमाद्रसम् (१) वारु
 णेनैवैनं वरुणपाशान्मुञ्चति सारस्वतेन वाचं दधात्यग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवताभिश्चै-
 वैनं यज्ञेन च भिषज्यत्युत यदीतासुर्भवति जीवत्येव यन्नवमैतन्नवनीतमभवदित्याज्य-
 मवेक्षते रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टेऽश्विनोः प्राणोऽसीत्याहाश्विनौ वै देवानाम् (२)
 भिषजौ ताभ्यामेवासमै भेषजं करोतीन्द्रस्य प्राणोऽसीत्याहिन्द्रियमेवास्मिन्नेतेन दधाति मि-
 त्रावरुणयोः प्राणोऽसीत्याह प्राणापानावेवास्मिन्नेतेन दधाति विश्वेषां देवानां प्राणोऽसीत्या-
 ह वीर्यमेवास्मिन्नेतेन दधाति घृतस्य धाराममृतस्य पन्थामित्याह यथायजुरेवैतत्पावमानेन त्वा
 स्तोमेनेति (३) आह प्राणमेवास्मिन्नेतेन दधाति बृहद्रथन्तरयोस्त्वा स्तोमेनेत्याहौज एवा-
 स्मिन्नेतेन दधात्यग्नेस्त्वा मात्रयेत्याहात्मानमेवास्मिन्नेतेन दधात्यृत्विजः पर्याहुर्यावन्त एव-
 त्विजस्त एनं भिषज्यन्ति ब्रह्मणो हस्तमन्वारभ्य पर्याहुरेकधैव यजमान आयुर्दधति यदेव
 तस्य तद्विरण्यात् (४) घृतं निष्पिबत्यायुर्वै घृतममृतं हिरण्यममृतदिवायुर्निष्पिबति शत-
 मानं भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठत्यथो खलु यावतीः समा
 एष्यन् मन्येत तार्वन्मानं स्यात्समृद्ध्या इममग्र आयुषे वर्चसे कृधीत्याहायुरेवास्मिन् वर्चो
 दधाति विश्वे देवा जरदष्टिर्यथासदिति (५) आह जरदष्टिमैवैनं करोत्यग्निरायुष्मानिति

का० २. प्र० ३.

॥ १३१ ॥

अ० १३

हस्तं गृह्णात्येते वै देवा आयुष्मन्तस्त एवास्मिन्नायुर्दधति सर्वमायुरेति—२२) [रसं
 देवानामिति हिरण्यादिति द्वाविंशतिश्च ॥ ११ ॥ प्रजापतिर्वरुणायाश्वमनयत्स
 खां देवतामार्च्छत्सपर्यदीर्यत स एतं वारुणं चतुष्कपालमपश्यतं निरवपत्ततो वै स
 वरुणपाशादमुच्यत वरुणो वा एतं गृह्णाति योऽश्वं प्रतिगृह्णाति यावतोऽश्वान् प्रतिगृह्णी
 यात्तावतो वारुणान् चतुष्कपालान् निर्वपेद्वरुणमेव स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवैनं वरुण-
 पाशान्मुञ्चति (१) चतुष्कपाला भवन्ति चतुष्पाद्व्यश्वः समृद्ध्या एकमतिरिक्तं
 निर्वपेद्यमेव प्रतिग्राही भवति यं वानाध्येति तस्मादेव वरुणपाशान्मुच्यते यद्यपरं प्रतिग्राही
 स्यात् सौर्यमेककपालमनुनिर्वपेदमुमेवादित्यमुच्चारं कुरुते ऽपोऽवभृथमवैत्यप्सु वै वरुणः सा-
 क्षादेव वरुणमवयजतेऽपोनृषीयं चरुम् (२) पुनरेत्य निर्वपेदप्सु योनिर्वा अश्वः स्वामेवैनं
 योनिं गमयति स एनं शान्त उपतिष्ठते—१७) [मुञ्चति चरुं समदशच्च] ॥ १२ ॥
 या वामिन्द्रावरुणा यतव्या तनूस्तये ममश्हंसो मुञ्चतं या वामिन्द्रावरुणा सहस्र्या रक्षस्या
 तेजस्या तनूस्तये ममश्हंसो मुञ्चतं यो वामिन्द्रावरुणावग्नौ स्वामस्तं वामेतेनावयजे यो वामिन्द्राव-
 रुणा द्विपात्सु पशुषु चतुष्पात्सु गोष्ठे गृहेष्वप्स्वोषधीषु वनस्पतिषु स्वामस्तं वामेतेनावयज इ-
 न्द्रो वा एतस्य (१) इन्द्रियेणापक्रामति वरुण एनं वरुणपाशेन गृह्णाति यः पाप्मना
 गृहीतो भवति यः पाप्मना गृहीतः स्यात्तस्मा एतमैन्द्रावरुणीं पयस्यां निर्वपेदिन्द्र एवा-

तैत्ति०

का० २. प्र० ३.

॥ १३२ ॥

अ० १४

संहिता

स्मिन्निन्द्रियं दधाति वरुण एनं वरुणपाशान्मुञ्चति पयस्या भवति पयो हि वा एतस्मा-
दपक्रामत्यथैष पाप्मना गृहीतो यन् पयस्या भवति पय एवास्मिन् तया दधाति पय-
स्यायाम् (२) पुरोडाशमवदधात्यात्मन्वन्तमेवैनं करोत्यथो आयतनवन्तमेव चतुर्धा व्यू-
हति दिक्ष्वेव प्रतिष्ठति पुनः समूहति दिग्भ्य एवास्मै भेषजं करोति समूहावद्यति यथा-
विद्धं निष्कृन्तति तादृगेव तद्यो वामिन्द्रावरुणावग्नौ स्नामस्तं वामेतेनावयज इत्याहुं दुरि-
ष्ट्या एवैनं पाति (३) यो वामिन्द्रावरुणा द्विपात्सु पशुषु स्नामस्तं वामेतेनावयज इ-
त्याहेतावतीर्वा आप ओषधयो वनस्पतयः प्रजाः पशवं उपजीवनीयास्ता एवास्मै वरुण-
पाशान्मुञ्चति—२६) [एतस्य पयस्यायां पाति षड्विंशतिश्च] ॥ १३ ॥

स प्रतवन्नि काव्येन्द्रं वो विश्वतस्परीन्द्रं नरः । त्वं नः सोम विश्वतो रक्षां राजन्नघायनः ।
न रिष्येत्त्वावतः सर्वा । या ते धामानि दिवि या पृथिव्यां या पर्वतेष्वोषधीष्वप्सु । ते-
भिर्नो विश्वैः सुमना अहैहन् राजन्त्सोम प्रति हव्या गृभाय । अग्नीषोमा सर्वेदसा सहूती
वनतं गिरः । सं देवत्रा बभूवथुः । युवम् (१) एतानि दिवि रोचनान्यग्निश्च सोम सक्रतू
अधत्तम् । युवम् सिन्धूश्चभिर्नास्तेरवद्यादग्नीषोमावमुञ्चतं गृभीतान् । अग्नीषोमाविमम् सु मे
शृणुतं वृषणा हवम् । प्रति सूक्तानि हर्यतं भवतं दाशुषे मयः । आन्यं दिवो मातरिश्वा
जभाराऽमश्नादन्यं परि श्येनो अद्रेः । अग्नीषोमा ब्रह्मणा वावृधानोरुं यज्ञाय चक्रथुरु लो-

का०२. प्र०३.

॥ १३३ ॥

अ०१४

कम् । अग्नीषोमा हविषः प्रस्थितस्य वीतम् (२) हर्यंतं वृषणा जुषेथाम् । सुशर्माणा स्व-
 वसा हि भूतमथा धत्तं यजमानाय शं योः । आप्यायस्व सं ते । गुणानां त्वा गुणपतिः
 हवामहे कविं कवीनामुपमश्रवस्तमम् । ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पत आ नः शृण्वन्नूतिभिः
 सीद सादनम् । स इज्जनेन सविशा स जन्मना स पुत्रैर्वाजं भरते धना नृभिः । देवानां यः पितर-
 माविवासति (३) श्रद्धामना हविषा ब्रह्मणस्पतिम् । स सुष्टुभा सक्कता गुणेन व-
 लः रुरोज फलिगः रवेण । बृहस्पतिरुस्रिया हव्यसूदः कनिक्कदद्वावशतीरुदाजत् । मरुतो यद्ध
 वो दिवो या वः शर्म । अर्यमायाति वृषभस्तुविष्मान्दाता वसूनां पुरुहूतो अर्हन् । सहस्रा-
 क्षो गोत्रभिद्वज्रबाहुरस्मासु देवो द्रविणं दधातु । ये ते ऽर्यमन् बहवो देव्यानाः पन्थानः
 (४) राजन् दिव आचरन्ति । तेभिर्नो देव महि शर्म यच्छ शं न एधि द्विपदे शं चतु-
 षपदे । बुधादग्रमङ्गिरोभिर्गुणानो वि पर्वतस्य दृष्टितान्यैरत् । रुजद्रोधांसि कृत्रिमाण्येषां
 सोमस्य ता मद इन्द्रश्चकार । बुधादग्रेण विमिमाय मानैर्वज्रेण खान्यतृणन्दीनाम् ।
 वृथासृजत् पृथिभिर्दीर्घयाथैः सोमस्य ता मद इन्द्रश्चकार (५) । प्र यो जज्ञे विद्राः अ-
 स्य बन्धुं विश्वानि देवो जनिमा विवक्ति । ब्रह्म ब्रह्मण उज्जभार मध्यान्नीचादुच्चा
 स्वध्यामि प्रतस्थौ । महान्मही अस्तभायद्वि जातो द्याः सद्य पार्थिवश्च रजः । स बुधा-
 दाष्ट जनुषाभ्यग्रं बृहस्पतिर्देवता यस्य सम्राट् । बुधाद्यो अग्रमभ्यर्च्योजसा बृहस्पतिमावि-

वैत्ति०

का० २. प्र० ४.

॥ १३४ ॥

अ० १

संहिता

वासन्ति देवाः (६) भिनद्धलं विपुरो दर्दरीति कर्निकदत्सुवंपो जिगाय—१) [युवं वीतं
 विवासति पन्थानश्चकार देवा नवच] ॥ १४ ॥ आदित्येभ्यो (२६८) देवा
 (४४१) देवा (२४३) अर्यम्णे (२०४) प्रजापतेः (१६३) प्रजापति (१२६)
 देवासुरा (१८८) रजनो (१२८) ध्रुवो (१५५) य (१७५) दग्धि (२७२) प्र-
 जापति (११७) र्या (१७६) स (३०९) चतुर्दश (२९६५) ॥ १४ ॥ इति तैत्तिरी-
 य संहितायां द्वितीयकाण्डे तृतीयः प्रपाठकः ॥

ॐ देवा मनुष्याः पितरस्तेऽन्यत आसन्नसुरा रक्षांश्च पिशाचास्तेऽन्यतस्तेषां दे-
 वानामुत यदल्पं लोहितमकुर्वन् तद्रक्षांश्च रात्रिभिरसुभ्रन् तान्सुब्धान्मृतान्भिव्यौच्छते
 देवा अविदुर्यो वै नोऽयं भ्रियते रक्षांश्च वा इमं घृन्तीति ते रक्षांश्च्युपामन्त्रयन्त ता-
 न्यब्रुवन् वरं दृणामहै यत् (१) असुरान् जयाम् तन्नः सहासदिति ततो वै देवा अ-
 सुरानजयन् तेऽसुरान् जित्वा रक्षांश्च्युपानुदन्त तानि रक्षांश्च्यनृतमकर्तेतिसमन्तं देवान् प-
 र्यविशन् ते देवा अग्रावनाथन्त तेऽग्नये प्रवते पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपन्नग्नये विबाधव-
 तेऽग्नये प्रतीकवते यदग्नये प्रवते निरवपन् यान्येव पुरस्ताद्रक्षांश्च (२) आसन् तानि
 तेन प्राणुदन्त यदग्नये विबाधवते यान्येवाभितो रक्षांश्च्यासन् तानि तेन व्यबाधन्त यद-
 ग्नये प्रतीकवते यान्येव पश्चाद्रक्षांश्च्यासन् तानि तेनापानुदन्त ततो देवा अभवन् परासु-

का० २. प्र० ४.

॥ १३५ ॥

अ० २

रा यो भ्रातृव्यवान्स्यात् स स्पर्धमान एतयेष्ट्या यजेताग्रये प्रवते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेदग्रये विबाधवते (३) अग्रये प्रतीकवते यदग्रये प्रवते निर्वपति य एवास्माच्छ्रेयान् भ्रातृव्यस्तं तेन प्रणुदते यदग्रये विबाधवते य एवैनेन सदृष्टं तं तेन विबाधते यदग्रये प्रतीकवते य एवास्मात् पापीयान् तं तेनापनुदते प्र श्रेयाश्च भ्रातृव्यं नुदतेऽति सदृशं कामति नैनं पापीयानामोति य एवम् (४) विद्वानेतयेष्ट्या यजते—४) [यद्रक्षाश्च विबाधवत एवं चत्वारि च] ॥ १ ॥ देवासुराः संयत्ता आसन् ते देवा अभुवन् यो नो वीर्यावत्तमस्तमनुं समारभामहा इति त इन्द्रमब्रुवन् त्वं वै नो वीर्यावत्तमोऽसि त्वामनुं समारभामहा इति सोऽब्रवीत्तिस्रो म इमास्तनुवो वीर्यावतीस्ताः प्रीणीताथासुरानभिभविष्यथेति ता वै ब्रूहीत्यब्रुवन्त्रियमहोमुगियं विमृधेयमिन्द्रियावती (१) इत्यब्रवीत्त इन्द्रायाहोमुचे पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपन्निन्द्राय वैमृधायेन्द्रायेन्द्रियावते यदिन्द्रायाहोमुचे निर्वपन्त्रहंस एव तेनामुच्यन्त यदिन्द्राय वैमृधाय मृध एव तेनापाग्नय यदिन्द्रायेन्द्रियावत इन्द्रियमेव तेनात्मन्नदधत् त्रयस्त्रिंशत्कपालं पुरोडाशं निर्वपन् त्रयस्त्रिंशद्वै देवतास्ता इन्द्र आत्मन्ननुं समारम्भयत् भूत्यै (२) तां वाव देवा विजितिमुत्तमामसुरैर्व्यजयन्त यो भ्रातृव्यवान्स्यात् स स्पर्धमान एतयेष्ट्या यजेतेन्द्रायाहोमुचे पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेदिन्द्राय वैमृधायेन्द्रायेन्द्रियावतेऽहंसा वा एष गृहीतो यस्माच्छ्रे-

तैत्ति०

का० २.प्र० ४.

॥ १३६ ॥

अ० ३

संहिता

यान् भ्रातृव्यो यदिन्द्रायाश्चोमुचैर्निर्वपत्यश्नस एव तेन मुच्यते मृधा वा एषोऽभिषण्णो
 यस्मात् समानेष्वन्यः श्रेयानुत (३) अभ्रातृव्यो यदिन्द्राय वैमृधाय मृध एव तेनापहृते यदिन्द्राये-
 न्द्रियावत इन्द्रियमेव तेनात्मन्धत्ते त्रयस्त्रिंशत्कपालं पुरोडाशं निर्वपति त्रयस्त्रिंशद्वै देवतास्ता एव
 यजमान आत्मन्ननु समारम्भयते भूत्यैसा वा एषा विजितिर्नामेष्टिर्यएवं विद्वानेतयेष्ट्या यजंत
 उत्तमामेव विजितिं भ्रातृव्येण विजयते—४९) [इन्द्रियावती भूत्या उत्तैकाक्षपञ्चाशच्च] ॥ २ ॥

देवासुराः संयत्ता आसन् तेषां गायत्र्योजो बलमिन्द्रियं वीर्यं प्रजां पशून्सङ्ख्यादायापक्र-
 म्यातिष्ठत्तेऽमन्यन्त यतरान् वा इयमुपावत्स्यति त इदं भविष्यन्तीति तां व्यह्वयन्त
 विश्वकर्मन्त्रिति देवा दाभीत्यसुराः सा नान्यतराश्चनोपावर्तत ते देवा एतद्यजुरपश्यन्त्रोजो-
 ऽसि सहोऽसि बलमसि (१) आजोऽसि देवानां धाम नामासि विश्वमसि विश्वायुः सर्व-
 मसि सर्वायुरभिभूरिति वाव देवा असुराणामोजो बलमिन्द्रियं वीर्यं प्रजां पशून्वृजत यद्वा-
 यत्र्यपक्रम्यातिष्ठत्तस्मादेतां गायत्रीतीष्टिमाहुः संवत्सरो वै गायत्री संवत्सरो वै तदपक्र-
 म्यातिष्ठद्यदेतया देवा असुराणामोजो बलमिन्द्रियं वीर्यम् (२) प्रजां पशून्वृजत
 तस्मादिताः संवर्ग इतीष्टिमाहुर्यो भ्रातृव्यवान्तस्यात्म स्पर्धमान एतयेष्ट्या यजेतामये संव-
 र्गाय पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत् शतमासन्नमेतेन यजुषाभिमृशेदोज एव बलमिन्द्रियं वीर्यं
 प्रजां पशून् भ्रातृव्यस्य वृद्धे भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति—४५) [असि वीर्यं

का० २. प्र० ४.

॥ १३७ ॥

अ० ५

पञ्चचत्वारिंशच्च] ॥ ३ ॥ प्रजापतिः प्रजा असृजत् ता अस्मात्सृष्टाः पराचीरायन् ता
यत्रावसन् ततो गर्मुदुदतिष्ठत्ता बृहस्पतिश्चान्ववैता ५ सोऽब्रवीद्बृहस्पतिरनया त्वा प्रति-
ष्ठान्यथ त्वा प्रजा उपावत्स्यन्तीति तं प्रातिष्ठत्ततो वै प्रजापतिं प्रजा उपावर्तन्त यः प्र-
जाकामः स्यात्तस्मा एतं प्राजापत्यं गर्मुतं चरुं निर्वपेत् प्रजापतिम् (१) एव स्वेन
भागधेयेनोपधावति स एवास्मै प्रजां प्रजनयति प्रजापतिः पशून्सृजत् तेऽस्मात् सृष्टाः प-
राश्च आयन् ते यत्रावसन् ततो गर्मुदुदतिष्ठत्तान् पूषा चान्ववैता ५ सोऽब्रवीत् पूषानया
मा प्रतिष्ठार्थं त्वा पशवं उपावत्स्यन्तीति मां प्रतिष्ठेति सोमोऽब्रवीन्मम वै (२) अकृष्टप-
च्यमित्युभौ वां प्रतिष्ठानीत्यब्रवीत्तौ प्रातिष्ठत्ततो वै प्रजापतिं पशवं उपावर्तन्त यः प-
शुकामः स्यात्तस्मा एत ५ सोमापौष्णं गर्मुतं चरुं निर्वपेत् सोमापूषणावेव स्वेन भागधे-
येनोपधावति तावेवास्मै पशून् प्रजनयतः सोमो वै रेतोधाः पूषा पशूनां प्रजनयिता सोम एवास्मै
रेतो दधाति पूषा (३) पशून् प्रजनयति—३) [प्रजापतिं वै पूषा त्रीणि च] ॥ ४ ॥
अग्ने गोभिर्न आगृहीन्दो पुष्ट्या जुषस्व नः । इन्द्रो धर्ता गृहेषु नः । सविता यः सह-
स्रियः स नो गृहेषु रारणत् । आ पूषा एत्वा वसु । धाता ददातु नो रयिमीशानो जगत्-
स्पतिः । स नः पूर्णेन वावनत् । त्वष्टा यो वृषभो वृषा स नो गृहेषु रारणत् । सहस्रेणायु-
तेन च । येन देवा अमृतम् (१) दीर्घश्श्रवो दिव्यैरयन्त । रायस्पोष त्वमस्मभ्यं गवां

तैत्ति०

का० २. प्र० ४.

॥ १३८ ॥

अ० ७

संहिता

कुर्लिम जीवम् आयुवस्व । अग्निर्गृहपतिः सोमो विश्ववर्तिः सविता सुमेधाः स्वाहा । अग्ने
 गृहपते यस्ते घृत्यो भागस्तेन सह ओज आक्रममाणाय धेहि श्रेष्ठयात् पृथो मा योषं
 मूर्धा भूयासः स्वाहा—३८) [अमृतमष्टात्रिंशच्च] ॥ ५ ॥ चित्रया यजेत पशु-
 काम इयं वै चित्रा यद्वा अस्यां विश्वं भूतमधि प्रजायते तेनेयं चित्रा य एवं विद्वाश्चि-
 त्रया पशुकामो यजते प्र प्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जायते प्रैवाग्नेयेन वापयति रेतः सौम्येन
 दधाति रेत एव हितं त्वष्टा रूपाणि विकरोति सारस्वतौ भवत एतद्वै दैव्यं मिथुनं दैव्य-
 मेवास्मै (१) मिथुनं मध्यतो दधाति पुष्ट्यै प्रजननाय सिनीवात्यै चरुर्भवति वाग्वै
 सिनीवाली पुष्टिः खलु वै वाक् पुष्टिमेव वाचमुपैत्यैन्द्र उत्तमो भवति तेनैव तन्मिथुनं
 सप्तैतानि हवींषि भवन्ति सप्त ग्राम्याः पशवः सप्तारण्याः सप्त छन्दाश्चस्युभयस्यावरुध्या
 अथैता आहुतीर्जुहोत्येते वै देवाः पुष्टिपतयस्त एव (२) अस्मिन् पुष्टिं दधति पुष्यति प्रजया
 पशुभिरथो यदेता आहुतीर्जुहोति प्रतिष्ठित्यै—१२) [अस्मा एव द्वादश च ॥ ६ ॥
 मारुतमसि मरुतामोजोऽपां धारां मिन्धि रुमयत मरुतः श्येनमाधिनं मनोजवसं वृषणं
 सुवृक्तिम् । येन शर्धं उग्रमवसृष्टमेति तदश्विना परिधत्तं स्वस्ति । पुरोवातो वर्षन् जि-
 न्वरावृत् स्वाहा वातावर्षन्नुग्ररावृत् स्वाहा स्तनयन् वर्षन् भीमरावृत् स्वाहानशन्यवस्फूर्जन्
 दिद्युद्वर्षन् त्वेष्टरावृत् स्वाहाभिरात्रं वर्षन् पूर्तिरावृत् (१) स्वाहा बहु हायमवृषादिति

का० २. प्र० ४.

॥ १३९ ॥

अ० ९

श्रुतरावृत् स्वाहातपति वर्षेन् विराडावृत् स्वाहावस्फूर्जन् दिद्युद्वर्षेन् भूतरावृत् स्वाहा मान्दा
 वाशाः शुन्ध्यूरजिराः । ज्योतिष्मतीस्तमस्वरीरुन्दतीः सुफेनाः । मित्रंभृतः क्षत्रंभृतः सुराष्ट्रा
 इह मावत । वृष्णो अश्वस्य सन्दानमसि वृष्ट्यै त्वोपनह्यामि—४२) [आवृद्धिचत्वारिंश
 शच्च] ॥ ७ ॥ देवा वसव्या अग्ने सोम सूर्य । देवाः शर्मण्या मित्रावरुणार्यमन् -
 देवाः सपीतयोऽपां नपादाशुहेमन् । उद्गो दत्तोदधिं भिन्त दिवः पर्जन्यादन्तरिक्षात् पृथि-
 व्यास्तलो नो वृष्ट्यावत । दिवा चित्तमः कृण्वन्ति पर्जन्येनोदवाहेन । पृथिवीं यद्ब्रुन्दन्ति ।
 आ यं नरः सुदानवो ददाशुषे दिवः कोशमचुच्यवुः । वि पर्जन्याः सृजन्ति रोदसी अनु
 धन्वना यन्ति (१) वृष्टयः । उदीरयथा मरुतः समुद्रतो यूयं वृष्टिं वर्षयथा पुरीषिणः ।
 न वो दत्ता उपदस्यन्ति धेनवः शुभं यातामनु रथा अवृत्सत । सृजा वृष्टिं दिव आद्भिः
 समुद्रं पृण । अञ्जा असि प्रथमजा बलमसि समुद्रियम् । उन्नम्भय पृथिवीं भिन्द्वीदं दि-
 व्यं नभः । उद्गो दिव्यस्य नो देहीशानो विसृजा दृतिम् । ये देवाः (२) द्विविभागा
 येऽन्तरिक्षभागा ये पृथिविभागाः । त इमं यज्ञमवन्तु त इदं क्षेत्रमाविशन्तु त इदं क्षे-
 त्रमनुविविशन्तु—२०) [यन्ति देवा विश्वशतिश्च] ॥ ८ ॥ मारुतमसि
 मरुतामोज इति कृष्णं वासः कृष्णतूष्णं परिधत्त एतद्वै वृष्ट्यै रूपं सरूप एव भूत्वा
 पर्जन्यं वर्षयति रमयन्त मरुतः श्येनमाग्निमिति पश्चाद्वातं प्रतिमीवति पुरोवातमेव ज-

वैति०

का० २. प्र० ४.

॥ १४० ॥

अ० १०

संहिता

नयति वर्षस्यावरुद्ध्यै वातनामानि जुहोति वायुर्वै वृष्ट्या ईशे वायुमेव स्वेन भागधेयेनो-
पधावति स एवास्मै पर्जन्यं वर्षयत्यष्टौ (१) जुहोति चतस्रो वै दिशश्चतस्रोऽवान्तरदिशा-
दिग्भ्य एव वृष्टिः सम्प्रच्यावयति कृष्णाजिने संयौति हविरेवाकर्न्तव्येति संयौत्यवरुद्ध्यै य-
तीनामद्यमानानां शीर्षाणि परापतन् ते खर्जूरा अभवन् तेषां रसं उर्ध्वोऽपतत्तानि करी-
राण्यभवन्सौम्यानि वै करीराणि सौम्या खलु वा आहुतिर्दिवो वृष्टिं च्यावयति यत् क-
रीराणि भवन्ति (२) सौम्यैवाहुत्या दिवो वृष्टिमवरुद्धे मधुषा संयौत्यपां वा एष ओ-
षधीनां रसो यन्मध्वञ्च एवौषधीभ्यो वर्षत्यथो अञ्च एवौषधीभ्यो वृष्टिं निनयति मा-
न्दा वाशा इति संयौति नामधेयैरेवैना अच्छैत्यथो यथा ब्रूयादसावेहीत्येवमेवैना नामधेयैरा
(३) च्यावयति वृष्णो अश्वस्य सन्दानमसि वृष्ट्यै त्वोर्पनस्यामीत्याहु वृषा वा अश्वो
वृषा पर्जन्यः कृष्ण इव खलु वै भूत्वा वर्षति रूपेणैवैनं समर्धयति वर्षस्यावरु-
द्धौ—२९) [अष्टौ भवन्त्यै कान्त्रिःशश्व] ॥ १ ॥ देवा वसव्या देवाः श-
र्मण्या देवाः सपीतय इत्याबन्धाति देवताभिरेवान्वहं वृष्टिमिच्छति यदि वर्षेत्तावत्येव
होतव्यं यदि न वर्षेच्छो भूते हविर्निर्वपेदहोरात्रे वै मित्रावरुणावहोरात्राभ्यां खलु वै पर्जन्यो
वर्षति नक्तं वा हि दिवा वा वर्षति मित्रावरुणावेव स्वेन भागधेयेनोपधावति तावेवास्मै (१)
अहोरात्राभ्यां पर्जन्यं वर्षयतोऽग्नये धामच्छदे पुरोडाशमृष्टाकंपालं निर्वपेन्मारुतं सप्तकं

का० २. प्र० ४.

॥ १४१ ॥

अ० ११

पाल२ सौर्यमेकपालमग्निर्वा इतो वृष्टिमुदीरयति मरुतः सृष्टां नयन्ति यदा खलु वा
 असावादित्यो न्यङ् रश्मिभिः पर्यावर्ततेऽथ वर्षति धामच्छदिव खलु वै भूत्वा वर्षत्येता वै
 देवता वृष्ट्या ईशते ता एव स्वेन भागधेयेनोपधावति ताः (२) एवास्यै पर्जन्यं वर्षयन्त्युता
 वार्षेण्यन् वर्षत्येव सृजा वृष्टि दिव आद्भिः समुद्रं पूणेत्यादिमाश्चैवामूश्चापः समर्थयत्यथो आ-
 भिरेवामूरच्छैत्यञ्जा असि प्रथमजा बलमसि समुद्रियमित्याह यथायजुरैव तदुन्नम्भय पृथिवी-
 मिति वर्षाह्नां जुहोत्येषा वै (३) ओषधीनां वृष्टिवनिस्तयेव वृष्टिमाच्यावयति ये देवा
 दिविभागा इति रुष्णाजिनमवधूनोतीम एवास्यै लोकाः प्रीता अभीष्टा भवन्ति
 — २१) [अस्मै ता वा एकविंशतिश्च] ॥ १० ॥ सर्वाणि छन्दाश्स्ये-

तस्यामिष्ट्यामनूच्यानीत्याहुस्त्रिष्टुभा वा एतद्वीर्यं यत् ककुदुष्णिहा जगत्यै यदुष्णिहककुभा-
 वन्वाह तेनैव सर्वाणि छन्दाश्स्यवरुन्धे गायत्री वा एषा यदुष्णिहा यानि चत्वार्यध्यक्षरा-
 णि चतुष्पाद एव ते पशवो यथा पुरोडाशो पुरोडाशोऽध्येवमेव तद्यद्व्यध्यक्षराणि यज्जगत्या
 (१) परिदध्यादन्तं यज्ञं गमयेत्त्रिष्टुभा परिदधातीन्द्रियं वै वीर्यं त्रिष्टुगिन्द्रिय एव वीर्यं यज्ञं
 प्रतिष्ठापयति नान्तं गमयत्यग्ने त्री ते वाजिनात्री पथस्थेति त्रिवत्या परिदधाति स-
 रूपत्वाय सर्वो वा एष यज्ञो यत्रैधातुवीर्यं कामायकामाय प्रयुज्यते सर्वेभ्यो हि कामेभ्यो
 यज्ञः प्रयुज्यते त्रैधातुवीर्येन यजेतामिचरन्तसर्वो वै (२) एष यज्ञो यत्रैधातुवीर्यं सर्व-

तैत्ति०

का० २. प्र० ४.

॥ १४२ ॥

अ० १२

संहिता

णैवेनं यज्ञेनाभिचरति स्तृणुत एवैनमेतयैव यजेताभिचर्यमाणः सर्वो वा एष यज्ञो यत्रै-
 धातवीयः सर्वेणैव यज्ञेन यजते नैनमभिचरन्स्तृणुत एतयैव यजेत सहस्रेण यक्ष्यमाणः
 प्रजातमेवैनददात्येतयैव यजेत सहस्रेणेजानोऽन्तं वा एष पशूनां गच्छति (३)
 यः सहस्रेण यजते प्रजापतिः खलु वै पशूनंसृजत ताश्चैधातवीयेनैवासृजत य एवं विद्वा-
 श्चैधातवीयेन पशुकामो यजते यस्मादिव योनेः प्रजापतिः पशूनंसृजत तस्मादिवैना-
 न्सृजत उपैनुत्तरः सहस्रं नमति देवताभ्यो वा एष आवृश्यते यो यक्ष्य इत्युक्ता न
 यजते त्रैधातवीयेन यजेत सर्वो वा एष यज्ञः (४) यत्रैधातवीयः सर्वेणैव यज्ञेन यजते
 न देवताभ्य आवृश्यते द्वादशकपालः पुरोडाशो भवति ते त्रयश्चतुष्कपालास्त्रिष्वमृद्धत्वाय
 त्रयः पुरोडाशा भवन्ति त्रय इमे लोका एषां लोकानामाम्या उत्तर उत्तरो ज्यायान् भव-
 त्येवमिव हीमे लोका यवमयो मध्य एतद्वा अन्तरिक्षस्य रूपः समृद्धयै सर्वेषामभिग-
 मयन्नावद्यत्यछम्बट्कारः हिरण्यं ददाति तेज एव (५) अवरुन्धे तार्प्यं ददाति पशून्वा-
 वरुन्धे धेनुं ददात्याशिषं एवावरुन्धे साम्नो वा एष वर्णो यद्विरण्यं यजुषां तार्प्यमुक्था-
 मदानां धेनुरेतानेव सर्वान् वर्णानवरुन्धे—३०) [जगत्या वै गच्छति यज्ञ एव त्रिंशच्च] ॥११॥
 त्वष्टा इतपुत्रो वोन्द्रः सोममाहरत्तस्मिन्निन्द्र उपहवमैच्छत तन्नोपाह्वयत पुत्रं मेऽवधीरि-
 ति स यज्ञवेशसं कृत्वा प्रासहा सोममपिबत्तस्य यदत्यशिष्यत तत्त्वष्टाहवनीयमुपप्रावर्त-

का० २. प्र० ४.

॥ १४३ ॥

अ० १२

यत् स्वाहेन्द्रशत्रुर्वधस्वेति स यावदूर्ध्वः पराविध्यति तावति स्वयमेव व्यरमत यदि वा तावत्
 प्रवणम् (१) आसीद्यदि वा तावदध्यग्रेसीत् स सम्भवन्नग्नीषोमावभिसमभवत् स इषु-
 मात्रमिषुमात्रं विष्वङ्बुधत् स इमाल्लोकानवृणोद्यदिमाल्लोकानवृणोत्तद्वृत्रस्य वृत्रत्वं तस्मा-
 दिन्द्रोऽबिभेदपि त्वष्टा तस्मै त्वष्टा वज्रमसिञ्चत् तपो वै स वज्रं आसीत्तमुद्यन्तुं ना-
 शकोदथ वै तर्हि विष्णुः (२) अन्या देवतासीत् सोऽब्रवीद्विष्णवे हीदमाहुरिष्यावो येना-
 यमिदमिति स विष्णुस्त्रेधात्मानं विन्यधत् पृथिव्यां तृतीयमन्तरिक्षे तृतीयं दिवि तृतीयमभि-
 पर्यावर्ताद्व्यबिभेद्यत् पृथिव्यां तृतीयमासीत्तेनेन्द्रो वज्रमुदयच्छद्विष्णवंनुस्थितः सोऽब्रवी-
 न्मा मे प्रहारस्ति वा इदम् (३) मयि वीर्यं तत्ते प्रदास्यामीति तदस्मै प्रायच्छ-
 तत्प्रत्यगृह्णादधा मेति तद्विष्णवेऽतिप्रायच्छत्तद्विष्णुः प्रत्यगृह्णादस्मास्विन्द्रं इन्द्रियं दधात्विति
 यदन्तरिक्षे तृतीयमासीत्तेनेन्द्रो वज्रमुदयच्छद्विष्णवंनुस्थितः सोऽब्रवीन्मा मे प्रहारस्ति वा
 इदम् (४) मयि वीर्यं तत्ते प्रदास्यामीति तदस्मै प्रायच्छत्तत्प्रत्यगृह्णाद्विर्माधा इति तद्विष्णु-
 वेऽतिप्रायच्छत्तद्विष्णुः प्रत्यगृह्णादस्मास्विन्द्रं इन्द्रियं दधात्विति यद्विवि तृतीयमासीत्तेनेन्द्रो
 वज्रमुदयच्छद्विष्णवंनुस्थितः सोऽब्रवीन्मा मे प्रहार्येनाहम् (५) इदमस्मि तत्ते प्रदास्या-
 मीति त्वी३ इत्यब्रवीत् सन्धां तु सन्दधावहे त्वामेव प्रविशानीति यन्मां प्रविशेः किं मा
 भुञ्ज्या इत्यब्रवीत्त्वामेवेन्धीय तव भोगाय त्वां प्रविशेयमित्यब्रवीत्तं वृत्रः प्राविशदु-

तैत्ति०

का० २. प्र० ३.

॥ ११४ ॥

अ० १४

संहिता

दरं वै वृत्रः क्षुत् खलु वै मनुष्यस्य भ्रातृव्यो यः (६) एवं वेद हन्ति क्षुधं भ्रातृव्यं
तदस्मै प्रायच्छत्तत् प्रत्यगृहात् त्रिर्माधा इति तद्विष्णवेऽतिप्रायच्छत्तद्विष्णुः प्रत्यगृहादस्मा-
स्विन्द्रं इन्द्रियं दधात्विति यत्रिःप्रायच्छत्रिः प्रत्यगृहात्तत्रिधातोस्त्रिधातुत्वं यद्विष्णु-
रन्वतिष्ठत् विष्णवेऽतिप्रायच्छत्तस्मादैन्द्रावैष्णवश्च हविर्भवति (७) यद्वा इदं किञ्च तदस्मै-
तत्प्रायच्छद्वचः सामानि यजूंषि सहस्रं वा अस्मै तत्प्रायच्छत्तस्मात् सहस्रंदक्षिणम्
—२१) [प्रवृणं विष्णुं रिदमिदमहं यो भवत्येकविंशतिश्च] ॥ १२ ॥

देवा वै राजन्याज्जायमानादाविभयुस्तमन्तरेवसन्तं दाम्नापौम्भान्तस वा एषोऽपोब्धो जायते
यद्राजन्यो यद्वा एषोऽनपोब्धो जायेत वृत्रान् घ्नश्चरेद्यं कामयेत राजन्यमनपोब्धो जायेत
वृत्रान् घ्नश्चरेदिति तस्मा एतमैन्द्रावार्हस्पत्यं चरुं निर्वपेदैन्द्रो वै राजन्यो ब्रह्म बृहस्प-
तिर्ब्रह्मणैवैनम् (१) दाम्नोऽपोम्भनान्मुञ्चति हिरण्मयं दाम दक्षिणा साक्षादेवैनं दाम्नोऽ-
पोम्भनान्मुञ्चति—१२) [एनं द्वादश च] ॥ १३ ॥ नवोनवो भवति जायमानो-
ऽह्नां केतुरुषसमित्यग्रे । मागं देवेभ्यो विदधात्यायन् प्र चन्द्रमास्तिरति दीर्घमायुः । यमा-
दित्या अशुमाप्याययन्ति यमक्षितमक्षितयः पिबन्ति । तेन नो राजा वरुणो बृहस्पति-
राप्याययन्तु भुवनस्य गोपाः । प्राच्यां दिशि त्वमिन्द्रासि राजतोदीच्यां दृत्रहन् दृत्रहासि ।
यत्र यन्ति स्रोत्यास्तत् (१) जितं ते दक्षिणतो दृषभ एधि हव्यः । इन्द्रो जयाति न प-

का०२. प्र०४.

॥ १४५ ॥

अ० ५

राजयाता अधिराजो राजसु राजयाति । विश्वा हि भूयाः पृतना अभिघ्नोरुपसद्यो नम-
 स्यो यथाऽसत् । अस्येदेव प्ररिचिचे महित्वं दिवः पृथिव्याः पर्यन्तरिक्षात् । स्वराडिन्द्रो दम्
 आ विश्वगूर्तः स्वरिमत्रो ववक्षे रणाय । अभि त्वा शूर नोनुमो ऽदुग्धा इव धेनवः । ई
 शानम् (२) अस्य जगतः सुवर्दशमीशानमिन्द्र तस्थुषः । त्वामिद्धि हवामहे साता वाजस्य
 कारवः । त्वां वृत्रेष्विन्द्र सत्पतिं नरस्त्वां काष्ठास्वर्वतः । यद्याव इन्द्र ते शतं शतं भूमीरुत
 स्युः । न त्वां वज्रिन्सहस्रं सूर्या अनु न जातमष्ट रोदसी । पिबा सोममिन्द्र मन्दतु त्वा यं
 ते सुषाव हयश्वादिः (३) सोतुर्बाहुभ्यां सुयतो नार्वी । रेवतीर्नः सधमाद् इन्द्रे सन्तु तु-
 विवाजाः । क्षुमन्तो याभिर्मदेम । उदग्ने शुचयस्तव विज्योतिषोदु त्यं जातवेदसं सप्त त्वां
 हरितो रथे वहन्ति देव सूर्य । शोचिष्केशं विचक्षण । चित्रं देवानामुदंगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य
 वरुणास्याग्नेः । आप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषः (४) च । विश्वे
 देवा क्रतावृधं क्रतुभिर्हवनश्रुतः । जुषन्तां युज्यं पर्यः । विश्वे देवाः शृणुतेमं हवं मे ये
 अन्तरिक्षे य उप द्यवि ष्ट । ये अग्निजिह्वा उत वा यजत्रा आसद्यास्मिन्बर्हिषि मादय-
 ध्वम्—३०) [तदीशानमद्रिस्तस्थुषस्त्रिंशच्च] ॥ १४ ॥ देवा (२०४) देवासुरा
 (१९९) देवासुराः (१४५) प्रजापति (१५३) रमे (८८) चित्रया (११२) मारुतं
 (९२) देवा (१२०) मारुतं (१७९) देवाः (१७१) सर्वाणि (२८०) त्वष्टा (३७१)

वैति०

का० २. प्र० ५.

॥ १४६ ॥

अ० १

संहिता

देवा (६२) नवोनव (२३०) श्रुतुर्दश (२४०६) ॥ १४ ॥ इति तैत्तिरीयसंहितायां
द्वितीयकाण्डे चतुर्थः प्रपाठकः ॥

ॐ विश्वरूपो वै त्वाष्ट्रः पुरोहितो देवानामासीत् स्वस्तीयोऽसुराणां तस्य त्रीणि-
शीर्षाण्यासन्त्सोमपानं सुरापानमन्नादन् स प्रत्यक्षं देवेभ्यो भागमवदत् परोक्षमसुरेभ्यः
सर्वस्मै वै प्रत्यक्षं भागं वदन्ति यस्मा एव परोक्षं वदन्ति तस्य भाग उद्वितस्तस्मादिन्द्रो-
ऽबिभेदीदृष्ट्वै राष्ट्रं विपर्यावर्तयतीति तस्य वज्रमादाय शीर्षाण्याच्छिन्द्यत् सोमपानम् (१)
आसीत् स कपिञ्जलोऽभवद्यत् सुरापानं स कलविद्धो यदन्नादन् स तित्तिरिस्तस्याञ्ज-
लिना ब्रह्महत्यामुपागृह्णात्ता स वत्सुरमविभस्तं भूतान्यभ्यक्रोशन् ब्रह्महन्ति स पृथिवी-
मुपासीददस्यै ब्रह्महत्यायै तृतीयं प्रतिगृह्णाणेति सा ब्रवीद्वरं वृणै खातात् पराभविष्यन्ती
मन्ये ततो मा पराभूवमिति पुरातै (२) संवत्सुरादपिरोहादित्यब्रवीत्तस्मात् पुरा संव-
त्सुरात् पृथिव्यै खातमपिरोहति वारोहत् स्यस्यै तृतीयं ब्रह्महत्यायै प्रत्यंगृह्णात्तत् स्वक-
तमिरिणमभवत्तस्मादाहिताग्निः श्रद्धादेवः स्वकत् इरिणे नावस्येद्वह्महत्यायै ह्येष वर्णः स
वनस्पतीनुपासीददस्यै ब्रह्महत्यायै तृतीयं प्रतिगृह्णातेति तैऽब्रुवन् वरं वृणामहे वृकणात् (३)
पुराभविष्यन्तो मन्यामहे ततो मा पराभूमेत्याव्रश्चनादो भूयास् उतिष्ठानित्यब्रवीत्तस्मा-

का०२. प्र०५०.

॥ १४७ ॥

अ० १

दावध्रनादृक्षाणां भूयाश्च उत्तिष्ठन्ति वारेवृत् ५ ह्येषां तृतीयं ब्रह्महत्यायै प्रत्यगृह्णन्तस् नि-
 र्यासोऽभवत्तस्मान्निर्यासस्य नाशं ब्रह्महत्यायै ह्येष वर्णोऽथो खलु य एव लोहितो यो
 वावध्रनान्निर्येषति तस्य नाशम् (४) काममन्यस्य स स्त्रीषश्चादमुपासीदस्यै ब्रह्मह-
 त्यायै तृतीयं प्रतिगृहीतेति ता अब्रुवन् वरं वृणामहा ऋत्विष्यात् प्रजां विन्दामहे काममा
 विजानितोः सम्भवामेति तस्मादृत्विष्यात् स्त्रियः प्रजां विन्दन्ते काममा विजानितोः सम्भव-
 न्ति वारेवृत् ५ ह्यासां तृतीयं ब्रह्महत्यायै प्रत्यगृह्णन्ता मलवद्वासा अभवत्तस्मान्मलवद्वा-
 ससा न संवदेत (५) न सहासीत् नास्या अन्नमद्याद्ब्रह्महत्यायै ह्येषा वर्णं प्रतिमुच्या-
 स्तेऽथो खल्वद्दुरभ्यञ्जनं वाव स्त्रिया अन्नमभ्यञ्जनमेव न प्रतिगृह्यं काममन्यदिति यां
 मलवद्वाससश्च सम्भवन्ति यस्ततो जायते सोऽभिशास्तो यामरण्ये तस्यै स्तेनो यां पराचीं
 तस्यै हीतमुख्यपगल्भो या स्नाति तस्या अप्सु मारुको या (६) अभ्यङ्के तस्यै दुश्च-
 र्मा या प्रलिखते तस्यै खलतिरपमारी याङ्के तस्यै कणो या दतो धावते तस्यै श्यावदन्
 या नखानि निकृन्तते तस्यै कुनखी या कृणति तस्यै क्लीबो या रज्जुश्च सृजति तस्या
 उद्धन्धुको या पर्णेन पिबति तस्या उन्मादुको या खर्वेण पिबति तस्यै खर्वस्तिस्त्रो
 रात्रीर्वृतं चरेदञ्जलिना वा पिबेदखर्वेण वा (७) पात्रेण प्रजयि गोपीथाय—३)
 [सोमपानं ते वृक्षणादाशं वदेत् या वा त्रीणि च] ॥ १ ॥

नैत्ति०

का० २. प्र० ५.

॥ १४८ ॥

अ० २

संहिता

त्वष्टा हतपुत्रो वीन्द्रः सोममाहर्त्तस्मिन्निन्द्रं उपह्वमैच्छत् तं नोपाह्वयत् पुत्रं मेऽव-
 धीरिति स यज्ञवेशसं कृत्वा प्रासहा सोममपिबत्तस्य यदत्यशिष्यत् तत्त्वष्टाहवनीयमु-
 पप्रार्वर्तयत् स्वाहेन्द्रशत्रुर्वर्धस्वेति यदवर्तयत्तद्वृत्रस्य वृत्रत्वं यदब्रवीत् स्वाहेन्द्रशत्रुर्वर्ध-
 स्वेति तस्मादस्य (१) इन्द्रः शत्रुरभवत् स सम्भवन्नग्नीषोमावभिसमभवत् स इषुमात्र-
 मिषुमात्रं विष्वङ्बुवर्धत् स इमौल्लोकानवृणोद्यदिमौल्लोकानवृणोत्तद्वृत्रस्य वृत्रत्वं तस्मा-
 दिन्द्रोऽविभेत् स प्रजापतिमुपाधावच्छत्रुर्मेऽजनीति तस्मै वज्रं सिक्त्वा प्रायच्छदे-
 तेन जहीति तेनाभ्यायत् तावंब्रूतामग्नीषोमौ मा (२) प्रहारावमन्तःस्व इति मम वै युवः
 स्थ इत्यब्रवीन्मामभ्येतमिति तौ भागधेयमैच्छेतां ताभ्यामेतमग्नीषोमीयमेकादशकपालं पूर्ण-
 मासे प्रायच्छत्तावंब्रूतामभिसन्दधौ वै स्वो न शक्नुव ऐतुमिति स इन्द्र आत्मनः शीतरू-
 रावजनयत्तच्छीतरूरयोर्जन्म य एव शीतरूरयोर्जन्म वेदं (३) नैनं शीतरूरौ हत-
 स्ताभ्यामिनमभ्यनयत्तस्माज्जभ्यमानादग्नीषोमौ निरंकामतां प्राणापानौ वा एनं तदजहितां
 प्राणो वै दक्षोऽपानः क्रतुस्तस्माज्जभ्यमानो ब्रूयान्मयि दक्षक्रतू इति प्राणापानावेवात्म-
 न्वन्ते सर्वमायुरेति स देवता वृत्रान्निहूय वार्त्रेघ्नं हविः पूर्णमासे निरवपद् घ्नन्ति वा एनं
 पूर्णमास आ (४) अमावास्यायां प्याययन्ति तस्माद्वात्रेघ्नी पूर्णमासेऽनूच्येते वृधन्वती

का० २. प्र० ५.

॥ १४९ ॥

अ० ३

अमावास्यायां तत् स॒स्थाप्य॒ वार्त्रघ्नं॑ ह॒विर्वज्र॑मा॒दाय॒ पुनर॑भ्या॒यत् ते अ॑ब्रूतां॒ द्यावा॒-
 पृथि॒वी मा प्र॑हा॒रावयो॒र्वै श्रित॑ इति॒ ते अ॑ब्रूतां॒ वरं॑ वृणाव॒है नक्ष॑त्रविहिता॒हमसा॑नी
 त्य॒साव॑ब्रवीच्चित्रविहिता॒हमिती॑यं तस्मा॒न्नक्ष॑त्रविहिता॒सौ चि॒त्रवि॑हिते॒यं य एवं॑ द्यावा॒-
 पृथि॒व्योः (५) वरं॑ वे॒देनं॑ वरो॒ गच्छ॑ति॒ स आ॒भ्यामे॒व प्रसू॑त॒ इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑हन् ते
 दे॒वा वृ॒त्रं ह॒त्वाग्नी॑षोमा॒वब्रु॑वन् ह॒व्यं नो॑ वह॒तमि॑ति॒ ताव॑ब्रूता॒मप॑तेज॒सौ वै त्यौ॑ वृ॒त्रे
 वै त्यो॒स्तेज॑ इति॒ तेऽब्रु॑वन् क इ॒दम॑च्छे॒तीति॑ गौ॒रित्य॑ब्रुवन् गौ॒र्वाव॑ सर्व॒स्य मि॒त्र-
 मि॒ति सा॑ब्रवीत् (६) वरं॑ वृ॒णै म॒य्ये॒व स॒तोभ॑येन भुन॒जाध्वा॑ इति॒ तद्गौ॑रा॒ह॒रत्त॑स्मा॒-
 द्गवि॑ स॒तोभ॑येन भु॒ञ्जत॑ ए॒तद्वा अ॒ग्नेस्तेजो॑ यद्भू॒तमे॒तत् सोम॑स्य॒ यत् प॑यो य ए॒वम॒ग्नीषो॑म॒यो-
 स्तेजो॑ वेदं तेज॒स्यै॒व भ॑वति ब्रह्म॒वादि॑नो॒ वद॑न्ति कि॒न्दे॒वत्यं॑ पौ॒र्णमा॑समि॒ति प्रा॒जाप॑त्य-
 मि॒ति ब्रू॒यात्तेने॒न्द्रं ज्येष्ठं॑ पु॒त्रं नि॒रवा॑साय॒यदिति॑ तस्मात् (७) ज्येष्ठं॑ पु॒त्रं ध॑नेन नि॒र-
 व॑साय॒यन्ति—४) [अ॒स्य॒ मा वे॒दा द्यावा॑पृथि॒व्योर्ब्रवी॑त्तस्मा॒च्चत्वा॑रि॒ च] ॥ २ ॥
 इन्द्रं॑ वृ॒त्रं ज॒घ्निवा॑शं॒ मृधो॑ऽभि॒प्रावे॑पन्त॒ स ए॒तं वैमृ॑धं॒ पूर्ण॑मा॒सेऽनु॑नि॒र्वाप्य॑म॒पश्य॑त्तं नि॒र-
 व॑प॒त्तेन॑ वै स मृ॒धोऽपा॑ह॒त यद्दे॑मृ॒धः पूर्ण॑मा॒सेऽनु॑नि॒र्वाप्यो॑ भव॒ति मृ॑ध ए॒व तेन॑ यज॒मा-
 नोऽप॑ह॒त इन्द्रो॑ वृ॒त्रं ह॒त्वा दे॒वता॑भि॒श्चेन्द्रि॑येण॒ च व्या॑र्ध॒यत् स ए॒तमा॑ग्ने॒यम॒ष्टाक॑पाल॒म-
 मावा॑स्या॒याम॑पश्य॒देन्द्रं॑ दधि॒ (१) तन्नि॑र॒वप॑त्तेन॒ वै स दे॒वता॑श्चेन्द्रि॒यश्चावा॑रुन्ध॒ यदा॑-

सैत्ति०

का० २.प्र०५.

॥ १५० ॥

अ० ३

संहिता

ग्रेयोऽष्टाकपालोऽभावास्याधां भवत्यैन्द्रं दधि देवताश्चैव तेनेन्द्रियञ्च यजमानोऽवरुन्ध इन्द्रस्य
 वृत्रं जघ्नुष इन्द्रियं वीर्यं पृथिवीमनुव्याच्छत्तदोषधयो वीरुधोऽभवन्त्स प्रजापतिमुपाधा-
 वद्वृत्रं मे जघ्नुष इन्द्रियं वीर्यम् (२) पृथिवीमनुव्यारत्तदोषधयो वीरुधोऽभूवन्निति स
 प्रजापतिः पशूनब्रवीदेतदस्मै समनयतेति तत् पशव ओषधीभ्योऽध्यात्मन्त्समनयन् तत्
 प्रत्यदुहन् यत् समनयन् तत् सान्नाय्यस्य सान्नाय्यत्वं यत् प्रत्यदुहन् तत् प्रतिधुषः प्रति-
 धुक्त्वञ्च समनैषुः प्रत्यधुक्षन् न तु मयि श्रयत् इत्यब्रवीदेतदस्मै (३) शूतं कुरुतेत्यब्रवी-
 त्तदस्मै शूतमकुर्वन्नन्द्रियं वावास्मिन् वीर्यं तदश्रयन् तच्छूतस्य शूतत्वञ्च समनैषुः प्रत्य-
 धुक्षच्छूतमक्रञ्च तु मा धिनोतीत्यब्रवीदेतदस्मै दधि कुरुतेत्यब्रवीत्तदस्मै दध्यकुर्वन् तदे-
 नमधिनोत्तद्भो दधित्वं ब्रह्मवादिनो वदन्ति दध्नः पूर्वस्यावदेयम् (४) दधि हि पूर्वं
 क्रियत् इत्यनादृत्य तच्छूतस्यैव पूर्वस्यावद्येदिन्द्रियमेवास्मिन् वीर्यञ्च श्रित्वा दध्नोपरिष्ठा-
 द्विनोति यथापूर्वमुपैति यत् पूतीकैर्वा पर्णवल्कैर्वाऽऽतृज्यात् सौम्यं तद्यत्कलैराक्षसं तद्यत्तं
 ण्डुलैर्वैश्वदेवं तद्यदातश्चनेन मानुषं तद्यद्दध्ना तत्सेन्द्रं दध्नाऽऽतनक्ति (५) सेन्द्रत्वायाग्रिहो-
 त्रोच्छेषणमभ्यातनक्ति यज्ञस्य सन्तत्या इन्द्रो वृत्रञ्च हत्वा परां परावतमगच्छदपाराधमिति
 मन्यमानस्तं देवताः प्रैषमैच्छन्त्सोऽब्रवीत्प्रजापतिर्यः प्रथमोऽनुविन्दति तस्य प्रथमं भाग-
 धेयमिति तं पितरोऽन्वविन्दन् तस्मात् पितृभ्यः पूर्वद्युः क्रियते सोऽभावास्यां प्रत्यागच्छत्तं

का० २. प्र० ५.

॥ १५१ ॥

अ० ४

देवा अभिसमगच्छन्तामा वै नः (६) अद्य वसु वसतीतीन्द्रो हि देवानां वसु तदमा-
वास्याया अमावास्यत्वं ब्रह्मवादिनो वदन्ति किन्देवत्यं सान्नाय्यमिति वैश्वदेवमिति ब्रूया-
द्विश्वे हि तद्देवा भागधेयमभिसमगच्छन्तेत्यथो खल्वैन्द्रमित्येव ब्रूयादिन्द्रं वाव ते तद्भिष-
ज्यन्तोऽभिसमगच्छन्तेति—४२) [दधि वीर्यमस्मा अवूदेयं तनक्ति नो द्विचत्वारिंशच्च] ॥ ३ ॥

ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वै दर्शपूर्णमासौ यजेत य एनौ सेन्द्रौ यजेतेति वैमूधः पूर्णमासे-
ऽनुनिर्वाप्यो भवति तेन पूर्णमासः सेन्द्रं ऐन्द्रं दध्यमावास्यायां तेनामावास्यां सेन्द्रा य एवं
विद्वान् दर्शपूर्णमासौ यजते सेन्द्रविवैनौ यजते श्वःश्वोऽस्मा ईजानाय वसीयो भवति देवा
वै यद्यज्ञोऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत ते देवा एताम् (१) इष्टिमपश्यन्नाग्रावैष्णवमेकादशकपा-
लं सरस्वत्यै चरुं सरस्वते चरुं तां पौर्णमासं स॒स्थाप्यानुनिर्वपन् ततो देवा अभवन्
परासुरा यो भ्रातृव्यवान्त्स्यात् स पौर्णमासं स॒स्थाप्यैतामिष्टिमनुनिर्वपेत् पौर्णमासेनैव
वज्रं भ्रातृव्याय प्रहृत्याग्रावैष्णवेन देवतांश्च यज्ञञ्च भ्रातृव्यस्य वृद्धे मिथुनान् पशून् सार-
स्वताभ्यां घावदेवास्यास्ति तत् (२) सर्वं वृद्धे पौर्णमासीमेव यजेत भ्रातृव्यवान्नामावा-
स्यां हत्वा भ्रातृव्यं नाप्याययति साकम्प्रस्थायीयेन यजेत पशुकामो यस्मै वा अल्पेना-
हरन्ति नात्मना तृप्याति नान्यस्मै ददाति यस्मै महता तृप्यत्यात्मना ददात्यन्यस्मै महता
पूर्णं होतव्यं तस एवैनमिन्द्रः प्रजया पशुभिस्तर्पयति दारुपात्रेण जुहोति न हि मृन्मय-

तैत्ति०

का०२. प्र०५.

॥ १५२ ॥

अ० ५

संहिता

माहुतिमानश औदुम्बरम् (३) भवत्यूर्वा उदुम्बर ऊर्कपशव ऊर्जैवास्मा ऊर्जं पशूनव-
 रुन्धे नागतश्रीर्महेन्द्रं यजेत त्रयो वै गतश्रियः शुश्रुवान् ग्रामिणी राजन्यस्तेषां महेन्द्रो देवता
 यो वै स्वां देवतामति यजते प्र स्वायै देवतायै च्यवते न परां प्राप्नोति पापीन् भवति संवत्सरमिन्द्रं
 यजेत संवत्सरः हि वृतं नाति स्वा (४) एवैनं देवतेज्यमाना भूत्या इन्धे वसीयान् भवति सं-
 वत्सरस्य परस्तादग्नये वृतपतये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत् संवत्सरमेवैनं वृत्रं जघ्निवाश्वम-
 ग्निर्वृतपतिर्वृतमालम्भयति ततोऽधि कामं यजेत—३०) [एतां तदौदुम्बरः स्वा त्रिंशच्च]

॥ ४ ॥ नासोमयाजी सन्नयेदनागतं वा एतस्य पयो यो ऽसोमयाजी यदसोमयाजी सन्नयेत्
 परिमोष एव सो ऽनृतं करोत्यथो परैव सिच्यते सोमयाज्यैव सन्नयेत् पयो वै सोमः पयः सा-
 न्नाय्यं पयसैव पयं आत्मन्धत्ते वि वा एतं प्रजया पशुभिरर्धयति वर्धयत्यस्य भ्रातृव्यं
 यस्य हविर्निरुसं पुरस्ताच्चन्द्रमाः (१) अभ्युदेति त्रेधा तण्डुलान् विभजेद्ये मध्यमाः स्यु-
 स्तानग्नये दात्रे पुरोडाशमष्टाकपालं कुर्याद्ये स्थविष्ठास्तानिन्द्राय प्रदात्रे दधश्चरुं येऽणि-
 ष्ठास्तान् विष्णवे शिपिविष्टाय शूते चरुमग्निरेवास्मै प्रजां प्रजनयति वृद्धामिन्द्रः प्रयच्छति
 यज्ञो वै विष्णुः पशवः शिपिर्यज्ञ एव पशुषु प्रतितिष्ठति न द्वे (२) यजेत यत्पूर्व्या
 सम्प्रति यजेतोत्तरया छम्बत्कुर्याद्यदुत्तरया सम्प्रति यजेत् पूर्व्या छम्बत्कुर्यान्नेष्टिर्भवति
 न यज्ञस्तदनु ऋतमुख्यपगल्भो जायत एकामेव यजेत प्रगल्भोऽस्य जायतेऽनादित्य तद्वे

का० २. प्र० ५.

॥ १५३ ॥

अ० ६

एव यजते यज्ञमुखमेव पूर्वयाऽऽलभते यजत उत्तरया देवता एव पूर्वयावरुन्ध इन्द्रियमु-
 त्तरया देवलोकमेव (३) पूर्वयाभिजयति मनुष्यलोकमुत्तरया भूयसो यज्ञक्रतूनुपेत्येषा
 वै सुमना नामेष्टिर्यमद्येजानं पश्चाच्चन्द्रमा अभ्युदेत्यस्मिन्नेवास्मै लोकेऽर्धुकं भवति दाक्षा-
 यणयज्ञेन सुवर्गकामो यजेत पूर्णमासे सन्नयेन्मैत्रावरुण्यामिक्षयामावास्यायां यजेत पूर्ण-
 मासे वै देवानां सुतस्तेषामेतमर्धमासं प्रसुतस्तेषां मैत्रावरुणी वशाऽमावास्यायामनूबन्ध्यां
 यत् (४) पूर्वद्युर्यजते वेदिमेव तत् करोति यद् वत्सानपाकरोति सदोहविधाने एव सम्मि-
 नोति यद्यजते देवैरेव सुत्यां सम्पादयति स एतमर्धमासं सधमादं देवैः सोमं पिवति
 यन्मैत्रावरुण्यामिक्षयामावास्यायां यजते यैवासौ देवानां वशानूबन्ध्यां सो एवैषैतस्य सा-
 क्षाद्वा एष देवानभ्यारोहति य एषां यज्ञम् (५) अभ्यारोहति यथा खलु वै श्रेयानभ्यारूढः
 कामयते तथा करोति यद्यवविध्यति पापीयान् भवति यदि नावविध्यति सद्दृढ व्यावृत्काम
 एतेन यज्ञेन यजेत क्षुरपविर्ह्येष यज्ञस्ताजक् पुण्यो वा भवति प्र वा मीयते तस्यैतद्वृतं ना-
 नृतं वदेन्न माऽऽसमश्रीयाच्च स्त्रियमुपैयाचास्थ पल्पूलनेन वासः पल्पूलयेयुः (६) एतद्वि-
 देवाः सर्वं न कुर्वन्ति—६) [चन्द्रमा द्वे एव यद्यज्ञं पल्पूलयेयुः षट् च] ॥ ५ ॥
 एष वै देवरथो यद्दर्शपूर्णमासौ यो दर्शपूर्णमासाविष्टा सोमेन यजते रथस्पष्ट एवावसाने
 वरे देवानामवस्यत्येतानि वा अङ्गापरुषि संवत्सरस्य यद्दर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्

वैति०

का० २. प्र० ५.

॥ १५४ ॥

अ० ६९

संहिता

दर्शपूर्णमासौ यजते ऽङ्गापरूष्येव सँवत्सरस्य प्रतिदधात्येते वै सँवत्सरस्य चक्षुषी यद्दर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान् दर्शपूर्णमासौ यजते ताभ्यामेव सुवर्गं लोकमनुपश्यति (१) एषा वै देवानां विक्रान्तिर्यद्दर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान् दर्शपूर्णमासौ यजते देवानामेव विक्रान्तिमनुविक्रमत एष वै देवयानः पन्था यद्दर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान् दर्शपूर्णमासौ यजते य एव देवयानः पन्थास्तस्मात् समारोहत्येतौ वै देवानां हरी यद्दर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान् दर्शपूर्णमासौ यजते यावेव देवानां हरी ताभ्याम् (२) एवैभ्यो हव्यं वहत्येतद्वै देवानामास्यं यद्दर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान् दर्शपूर्णमासौ यजते साक्षादेव देवानामास्यं जुहोत्येष वै हविर्धानी यो दर्शपूर्णमासयाजी सायम्प्रातरग्निहोत्रं जुहोति यजते दर्शपूर्णमासावहर्हर्हविर्धानिनां सुतो य एवं विद्वान् दर्शपूर्णमासौ यजते हविर्धान्यस्मीति सर्वमेवास्यं बर्हिष्यं दत्तं भवति देवा वा अहः (३) यज्ञियं नाविन्दन् ते दर्शपूर्णमासावपुनन्तौ वा एतौ पूतौ मेध्यौ यद्दर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान् दर्शपूर्णमासौ यजते पूतावैवैतौ मेध्यौ यजते नामावास्यायाश्च पौर्णमास्याश्च स्त्रियमुपेयाद्यदुपेयान्निरिन्द्रियः स्यात् सोमस्य वै राज्ञोऽर्धमासस्य रात्रयः पत्नय आसन् तासाममावास्याश्च पौर्णमासीश्च नोपैत् (४) ते एनमभिसमनह्येतां तं यक्ष्म आर्च्छद्राजानं यक्ष्म आरदिति तद्राजयक्ष्मस्य जन्म यत् पापीयानभंवत्तत् पापयक्ष्मस्य यजायाभ्यामविन्दत्तजायेन्यस्य य एवमेतेषां यक्ष्मा-

का० २. प्र० ५.

॥ १५५ ॥

अ० ७

णां जन्म वेद नैनमेते यक्ष्मा विन्दन्ति स एते एव नमस्यन्नुपाधावत्ते अब्रूतां
वरं वृणावहा आवं देवानां भागधे असाव (५) आवदधि देवा इज्यान्ता इति तस्मात्
सदृशीनां रात्रीणाममावास्यायाश्च पौर्णमास्याश्च देवा इज्यन्ते एते हि देवानां भागधे
भागधा अस्मै मनुष्या भवन्ति य एवं वेद भूतानि क्षुधमघ्नन्त्यो मनुष्या अर्धमासे
देवा मासि पितरः संवत्सरे वनस्पतयस्तस्मादहरहर्मनुष्या अशनमिच्छन्तेऽर्धमासे देवा
इज्यन्ते मासि पितृभ्यः क्रियते संवत्सरे वनस्पतयः फलम् (६) गृह्णन्ति य एवं
वेद हन्ति क्षुधं भ्रातृव्यम्—७) [पश्यति ताभ्यामहरैदसाव फलं सप्त च] ॥ ६ ॥
देवा वै नर्चि न यजुष्यश्रयन्त ते सामन्नेवाश्रयन्त हिङ्करोति सामैवाकर्हिङ्करोति यत्रैव देवा
अश्रयन्त तत एवैतान् प्रयुङ्क्ते हिङ्करोति वाच एवैष योगो हिङ्करोति प्रजा एव तद्यज-
मानः सृजते त्रिः प्रथमामन्वाह त्रिरुत्तमां यज्ञस्यैव तद्वर्त्म (१) नद्यत्यप्रस्त्रसाय
सन्ततमन्वाह प्राणानामन्नाद्यस्य सन्तत्या अथो रक्षसामपहत्यै राथन्तरीं प्रथमामन्वाह राथ-
न्तरो वा अयं लोक इमेव लोकमभिजयति त्रिविगृह्णाति त्रयं इमे लोका इमानेव
लोकानभिजयति बार्हितीमुत्तमामन्वाह बार्हितो वा असौ लोकोऽमुमेव लोकमभिजयति प्र-
वः (२) वाजा इत्यनिरुक्तां प्राजापत्यामन्वाह यज्ञो वै प्रजापतिर्यज्ञमेव प्रजापतिमा-
रभते प्र वो वाजा इत्यन्वाहानं वै वाजोऽन्नमेवावरुन्धे प्र वो वाजा इत्यन्वाह तस्मात्

नैत्ति०

का० २. प्र० ५.

॥ १५६ ॥

अ० ८

संहिता

प्राचीन् ५ रेतो धीयतेऽग्र आयाहि वीतय इत्याह तस्मात् प्रतीचीः प्रजा जायन्ते प्र वो वाजाः
 (३) इत्यन्वाह मासा वै वाजा अर्धमासा अभिद्यवो देवा हविष्मन्तो गौर्धृताची यज्ञो देवाञ्जिगति
 यजमानः सुम्रयुरिदमसीदमसीत्येव यज्ञस्य प्रियं धामावरुन्धे यं कामयेत् सर्वमायुरियादिति
 प्र वो वाजा इति तस्यानूच्याग्र आयाहि वीतय इति सन्ततमुत्तरमर्धर्चमालभेत (४)
 प्राणैवास्यापानं दाधार सर्वमायुरेति यो वा अरन्नि ५ सामिधेनीनां वेदारत्नावेव आतृव्यं
 कुरुते ऽर्धर्चो सन्दधात्येष वा अरन्निः सामिधेनीनां य एवं वेदारत्नावेव आतृव्यं कुरुत
 ऋषेर्ऋषेर्वा एता निर्मिता यत् सामिधेन्यस्ता यदसंयुक्ता स्युः प्रजया पशुभिर्यजमानस्य
 वितिष्ठेरन्नर्धर्चो सन्दधाति सम् (५) युत्तयैवैनास्ता अस्मै संयुक्ता अवरुद्धाः सर्वामा-
 शिषं दुहे—१०) [बर्षं वो वाजा लभेत सं दशं च] ॥ ७ ॥

अयंज्ञो वा एष यो सामाग्र आयाहि वीतय इत्याह रथन्तरस्यैष वर्णस्तं त्वां समिद्धि-
 रङ्गिर इत्याह वामदेव्यस्यैष वर्णो बृहदग्ने सुवीर्यमित्याह बृहत एष वर्णो यदेतं तृचमन्वाह
 यज्ञमेव तत् सामन्वन्तं करोत्यग्निरमुष्मिन् लोक आसीदादित्योऽस्मिन् ताविमौ लोकावशा-
 न्तौ (१) आस्तां ते देवा अंब्रुवन्नेतेमौ विपर्यूहामेत्यग्र आयाहि वीतय इत्यस्मिन् लो-
 केऽग्निमदधुर्बृहदग्ने सुवीर्यमित्यमुष्मिन् लोक आदित्यं ततो वा इमौ लोकावशांशम्यतां यदे-
 वमन्वाहानयोर्लोकयोः शान्त्यै शाम्यतोऽस्मा इमौ लोकौ य एवं वेद पञ्चदश सामिधेनी-

का० २. प्र० ५.

॥ १५७ ॥

अ० ८

रन्वाह पञ्चदश (२) वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः संवत्सर आप्यते तासां त्रीणि
 च शतानि षष्टिश्चाक्षराणि तावतीः संवत्सरस्य रात्रयोऽक्षरश एव संवत्सरमाप्नोति नृमे-
 धश्च परुच्छेपश्च ब्रह्मवाद्यमवदेतामस्मिन्दारावोद्भिः ऽग्निं जनयाव यत्रो नौ ब्रह्मीयानिति
 नृमेधोऽभ्यवदत् स धूममजनयत् परुच्छेपोऽभ्यवदत् सोऽग्निमजनयदृष इत्यब्रवीत् (३)
 यत् समावद्विद्र कथा त्वमग्निमजीजनो नाहमिति सामिधेनीनामेवाहं वर्णं वेदेत्यब्रवीद्यद्वृत्-
 त्पदमनूच्यते स आसां वर्णस्तं त्वा समिद्धिरद्भिर इत्याह सामिधेनीष्वेवतज्ज्योतिर्जनयति
 स्त्रियस्तेन यदृचः स्त्रियस्तेन यद्गायत्रिय स्त्रियस्तेन यत् सामिधेन्यो हृषण्वतीमन्वाह (४)
 तेन पुश्स्वतीस्तेन सेन्द्रास्तेन मिथुना अग्निर्देवानां दूत आसीदुशना काव्योऽसुराणां तौ
 प्रजापतिं प्रश्नमेतां स प्रजापतिरग्निं दूतं वृणीमह इत्यभिपर्यावर्तत ततो देवा अभवन्
 परासुरा यस्यैवं विदुषोऽग्निं दूतं वृणीमह इत्यन्वाह भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भव-
 त्यध्वरवंतीमन्वाह भ्रातृव्यमेवैतया (५) ध्वरति शोचिष्केशस्तमीमह इत्याह पवित्रमे-
 वैतद्यजमानमेवैतया पवयति समिद्धो अग्न आहुतेत्याह परिधिमेवैतं परिदधात्यस्कन्दाय
 यदत ऊर्ध्वमभ्यादध्याद्यथा बहिःपरिधि स्कन्दति तादृगेव तद्वयो वा अग्नयो हव्यवाह-
 नो देवानां कव्यवाहनः पितृणां सहरक्षा असुराणां त एतर्थाशस्मन्ते मां वरिष्यते माम् (६)
 इति वृणीध्वं हव्यवाहनमित्याह य एव देवानां तं वृणीत आर्षेयं वृणीते बन्धोरेव नैत्य-

नैत्ति०

का० २. प्र० ५.

॥ १५८ ॥

अ० १

संहिता

थो सन्तत्यै पुरस्ताद्वर्वाचो वृणीते तस्मात् पुरस्ताद्वर्वाचो मनुष्यान् पितरोऽनु प्रपिपते
 — २१) [अशान्तौ पञ्चदशाब्रवीदन्वाहैतयामामेकान्त्रिंशच्च] ॥ ८ ॥ अग्ने
 महा५ असीत्याह महान् ह्येष यदग्निर्ब्राह्मणेत्याह ब्राह्मणो ह्येष भागतेत्याहैष हि देवेभ्यो
 हव्यं भरति देवेभ्य इत्याह देवा ह्येतमैन्धत मन्विह इत्याह मनुर्ह्येतमुत्तरो देवेभ्य ऐन्धर्षिष्ठुत
 इत्याहर्षयो ह्येतमस्तुवन्विप्रानुमदित इत्याह (१) विप्रा ह्येते यच्छुश्रुवाः कविशस्त
 इत्याह कवयो ह्येते यच्छुश्रुवाःसो ब्रह्मसंशित इत्याह ब्रह्मसंशितो ह्येष घृताहवन
 इत्याह घृताहुतिर्ह्यस्य प्रियतमा प्रणीर्यज्ञानामित्याह प्रणीर्ह्येष यज्ञानां रथोरध्वरा-
 णामित्याहैष हि देवर्थोऽतूर्तो होतेत्याह न ह्येतं कश्चन (२) तरति तूर्णिर्ह-
 व्यवाडित्याह सर्वं ह्येष तरत्यास्पात्रं जुहूर्देवानामित्याह जुहूर्ह्येष देवानां चमसो
 देवपान इत्याह चमसो ह्येष देवपानोऽरां इवाग्ने नेमिर्देवाःस्त्वं परिभूरसीत्याह
 देवान् ह्येष परिभूर्यद्भ्यादावह देवान् देवयते यजमानायेति आतृव्यमस्मै (३) जन्ये-
 दावह देवान् यजमानायेत्याह यजमानमेवैतेन वर्धयत्यग्निमग्न आवह सोममावहेत्याह देव-
 ता एव तद्यथापूर्वमुपह्वयत आ चाग्ने देवान् वह सुयजां च यज जातवेद इत्याहाग्नि-
 मेव तत्संश्रयति सोऽस्य संशितो देवेभ्यो हव्यं वहत्यग्निर्होता (४) इत्याहाग्निर्वै देवा-
 नां होता य एव देवानां होता तं वृणीते स्मो वयमित्याहात्मानमेव सत्त्वं गमयति साधु

का० २. प्र० ५.

॥ १५९ ॥

अ० १०

ते यजमान देवतेत्याहाशिषमेवैतामाशास्ते यद्ब्रूयाद्योऽग्निः होताःमवृथा इत्यग्निनोभयतो
 यजमानं परिगृहीयात् प्रमायुकः स्याद्यजमानदेवत्या वै जुहूःश्रुतव्यदेवत्योपभृत् (५) यद्वे
 इव ब्रूयात् श्रुतव्यमस्मै जनयेद्दुतवतीमध्वर्योः स्तुचमास्यस्वेत्याह यजमानमेवैतेन वर्धयति
 देवायुत्रमित्याह देवान् ह्येषावन्ति विश्ववारामित्याह विश्वः ह्येषावतीढामहै देवाः ईडेन्यान्न-
 मस्याम नमस्यान् यजाम यज्ञियानित्याह मनुष्या वा ईडेन्याः पितरो नमस्या देवा यज्ञिया
 देवता एव (६) तद्यथाभागं यजति—३) [आह नास्मै होतोपभृदेव त्रीणि] च ॥ १ ॥

त्रीःस्तुचाननुब्रूयाद्राजन्त्यस्य त्रयो वा अन्ये राजन्त्यात् पुरुषा ब्राह्मणो वैश्यः शूद्रस्ता-
 नेवास्मा अनुकान् करोति पञ्चदशानुब्रूयाद्राजन्त्यस्य पञ्चदशो वै राजन्त्यः स्व एवैनः स्तोमे
 प्रतिष्ठापयति त्रिष्टुभा परिदध्यादिन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियकामः खलु वै राजन्त्यो यजते त्रिष्टु-
 भैवास्मा इन्द्रियं परिगृह्णाति यदि कामयेत (१) ब्रह्मवर्चसमस्त्विति गायत्रिया परिदध्या-
 द्ब्रह्मवर्चसं वै गायत्री ब्रह्मवर्चसमेव भवति सप्तदशानुब्रूयाद्वैश्यस्य सप्तदशो वै वैश्यः
 स्व एवैनः स्तोमे प्रतिष्ठापयति जगत्या परिदध्याज्जागता वै पशवः पशुकामः खलु वै वैश्यो यजते
 जगत्यैवास्मै पशून् परिगृह्णात्येकविंशतिमनुब्रूयात् प्रतिष्ठाकामस्यैकविंशस्तोमानां प्रतिष्ठा
 प्रतिष्ठित्यै (२) चतुर्विंशतिमनुब्रूयाद्ब्रह्मवर्चसकामस्य चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मव-
 र्चसं गायत्रियैवास्मै ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे त्रिंशत्तमनुब्रूयादन्नकामस्य त्रिंशदक्षरा विराडन्नं विरा-

तैत्ति०

का० २. प्र० २.

॥ १६० ॥

अ० ११

संहिता

द्विराजैवास्मा अन्नाद्यमवरुन्धे द्वात्रिंशत्मनुब्रूयात् प्रतिष्ठाकामस्य द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुगनु-
 ष्टुपच्छन्दासां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्यै षट्त्रिंशत्मनुब्रूयात् पशुकामस्य षट्त्रिंशदक्षरा बृहती बार्ह-
 ताः पशवो बृहत्यैवास्मै पशून् (३) अवरुन्धे चतुश्चत्वारिंशत्मनुब्रूयादिन्द्रियकामस्य चतु-
 श्चत्वारिंशदक्षरा त्रिष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुप् त्रिष्टुभैवास्मा इन्द्रियमवरुन्धेऽष्टाचत्वारिंशत्मनुब्रूयात् प-
 शुकामस्याष्टाचत्वारिंशदक्षरा जगती जागताः पशवो जगत्यैवास्मै पशून्वरुन्धे सर्वाणि
 छन्दास्स्यनुब्रूयाद्बहुयाजिनः सर्वाणि वा एतस्य छन्दास्स्यवरुद्धानि यो बहूयाज्यपरिमि-
 तमनुब्रूयादपरिमितस्यावरुद्धयै—४७) [कामयेत प्रतिष्ठित्यै पशून् सप्तचत्वारिंशच्च] ॥ १० ॥
 निवीतं मनुष्याणां प्राचीनावीतं पितृणामुपवीतं देवानामुपव्ययते देवलक्ष्ममेव तत् कुरुते
 तिष्ठन्नन्वाह तिष्ठन्त्याश्रुततरं वदति तिष्ठन्नन्वाह सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्या आसीनो यजत्य-
 स्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठति यत् क्रौञ्चमन्वाहासुरं तद्यन्मन्द्रं मानुषं तद्यदन्तरा तत् सदेवमन्तरानू-
 च्यऽसदेवत्वाय विद्वांसो वै (१) पुरा होतारोऽभूवन् तस्माद्विधृता अध्वानोऽभूवन्नपन्था-
 नः समरुक्षन्नन्तर्वेद्यन्यः पादो भवति वहिर्वेद्यन्योऽथान्वाहाध्वनां विधृत्यै पथामसंश्रोहायाथो
 भूतश्चैव भविष्यच्चावरुन्धेऽथो परिमितश्चैवापरिमितश्चावरुन्धेऽथो ग्राम्याश्चैव पशूनांरण्या-
 श्चावरुन्धेऽथो (२) देवलोकश्चैव मनुष्यलोकश्चाभिजयति देवा वै सामिधेनीरनूच्य यज्ञं
 नान्वपश्यन्तः प्रजापतिस्तूष्णीमाधारमाधारयत्ततो वै देवा यज्ञमन्वपश्यन् यत्तूष्णीमाधारमा-

का०२. प्र०५.

॥ १६१ ॥

अ० ११

धारयति यज्ञस्यानुख्यात्या अथो सामिधेनीरेवाभ्यनुक्त्यलूक्षो भवति य एवं वेदाथो तर्प-
 यत्येवैनास्तृप्यति प्रजया पशुभिः (३) य एवं वेद् यदेकयाधारयेदेकां प्रीणीयाद्यद्वाभ्यां
 द्वे प्रीणीयाद्यत्तिसृभिरिति तद्वेचयेन्मनसाधारयति मनसा ह्यनासमाप्यते तिर्यश्चमाधार-
 यत्यछम्बट्कारं वाक् च मनश्चार्तीयेतामहं देवेभ्यो हव्यं वहामीति वागब्रवीदहं देवेभ्य
 इति मनस्तौ प्रजापतिं प्रश्नमेताः सौऽब्रवीत् (४) प्रजापतिर्दूतीरेव त्वं मनसोऽसि यद्वि
 मनसा ध्यायति तद्वाचा वदतीति तत् खलु तुभ्यं न वाचा जुह्वन्नित्यब्रवीत्तस्मान्म-
 नसा प्रजापतये जुह्वति मन इव हि प्रजापतिः प्रजापतेरार्थे परिधीन्त्सम्माष्टि पुनात्येवै-
 नान् त्रिर्मध्यमं त्रयो वै प्राणाः प्राणानेवाभिजयति त्रिर्दक्षिणार्धं त्रयः (५) इमे लोका
 इमानेव लोकानभिजयति त्रिरुत्तरार्धं त्रयो वै देवयानाः पन्थानस्तानेवाभिजयति त्रिरुपवाजय-
 ति त्रयो वै देवलोका देवलोकानेवाभिजयति द्वादश सम्पद्यन्ते द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरमेव
 प्रीणात्यथो संवत्सरमेवास्मा उपदधाति सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्या आधारमाधारयति तिर
 इव (६) वै सुवर्गो लोकः सुवर्गमेवास्मै लोकं प्रोचयत्यृजुमाधारयत्यृजुरिव हि प्राणः
 सन्तनुमाधारयति प्राणानामन्नाद्यस्य सन्तत्या अथो रक्षसामपहत्यै यं कामयेत प्रमायुकः
 स्यादिति जिह्वां तस्याधारयेत् प्राणमेवास्माज्जिह्वां नयति ताजक् प्रमीयते शिरो वा एतद्य-
 ज्ञस्य यदाधार आत्मा ध्रुवा (७) आधारमाधार्य ध्रुवाः समनक्त्यात्मन्नेव यज्ञस्य शिरः

नैति०

संहिता

का० २. प्र० ५.

॥ १६२ ॥

अ० १२

प्रतिदधात्यग्निर्देवानां दूत आसीद्दिव्योऽसुराणां तौ प्रजापतिं प्रश्नमेतां स प्रजापतिर्ब्राह्म-
णमब्रवीदितद्विब्रूहीत्याश्रावयेतीदं देवाः शृणुतेति वाव तदब्रवीदग्निर्देवो होतेति य एव
देवानां तमवृणीत ततो देवाः (८) अभवन् परासुरा यस्यैवं विदुषः प्रवरं
प्रवृणते भवत्यात्मना परास्य आतृव्यो भवति यद्ब्राह्मणश्चाब्राह्मणश्च प्रश्नमेयातां ब्रा-
ह्मणायाधिब्रूयाद्यद्ब्राह्मणायाध्याहात्मनेऽध्याह यद्ब्राह्मणं पराहात्मानं पराह तस्माद्ब्राह्मणो
न परोच्यः—४०) [वा अथो पशुभिरब्रवीन्नयं इव ध्रुवा देवाश्चत्वारिंशच्च]

॥ ११ ॥ आर्युष्ट आयुर्दा अग्र आप्यायस्व सं तेऽव ते हेड उदुत्तमं प्र णो देव्या
नो दिवोऽग्राविष्णू अग्राविष्णू इमं मे वरुण तत्त्वा याम्युदु त्यं चित्रम् । अपां नपादा ह्य-
स्थादुपस्थं जिह्वानामूर्ध्वो विद्युतं वसानः । तस्य ज्येष्ठं महिमानं वहन्तीर्हिरण्यवर्णाः परिय-
न्ति यहीः । सम् (१) अन्या यन्त्युपयन्त्यन्याः समानमूर्वं नद्यः पृणन्ति । तमू शुचिः शु-
चयो दीदिवाः समपां नपातं परितस्थुरापः । तमस्मेरा युवतयो युवानं मर्मज्यमानाः परि-
यन्त्यापः । स शुकेण शिकना रेवदग्निर्दीदायानिध्मो घृतनिर्णिगप्सु । इन्द्रावरुणयोरहः सग्रा-
जोरव आरुणे । ता नो मृडात ईदृशौ । इन्द्रावरुणा युवमध्वराय नः (२) विशे जनाय म-
हि शर्मं यच्छतम् । दीर्घप्रयज्युमति यो वनुष्यति वयं जयेम पृतनासु दूढयः । आ नो मि-
त्रावरुणा प्रबाहवा । त्वं नो अग्रे वरुणस्य विद्वान् देवस्य हेडोऽवयासिसीष्ठाः । यजिष्ठो व

का०२. प्र०६०.

॥ १६३ ॥

अ० १

ह्वितम् शोशुचानो विश्वा द्वेषांसि प्रमुमुग्ध्यस्मत् । स त्वं नो अग्नेऽवमो भवोती नेदिष्ठो
 अस्या उषसो व्युष्टौ । अवयक्ष्व नो वरुणम् (३) रराणो वीहि मृडीकं सुहवो न एधि ।
 प्र प्रायमग्निर्भरतस्य शृण्वे वि यत् सूर्यो न रोचते बृहद्धाः । अभि यः पूरुं पृतनासु तस्थौ
 दीदाय दैव्यो अतिथिः शिवो नः । प्र ते यक्षि प्र त इयसि मन्म भुवो यथा वन्द्यो नो
 हवेषु । धन्वन्निव प्रपा आंसि त्वमग्न इयक्षवे पूरवे प्रत्न राजन् । (४) वि पाजसा वि ज्यो-
 तिषा । स त्वमग्ने प्रतीकेन प्रत्योष यातुधान्यः । उरुक्षयेषु दीद्यात् । तं सुप्रतीकं सुद-
 शं स्वश्चमविद्वांसो विदुष्टरं सपेम । स यं क्षुद्विश्वा वयुनानि विद्वान् प्र हव्यमग्निरमृतैषु-
 वोचत् । अहोमुचै विवेष यन्मा वि न इन्द्रेन्द्रं क्षत्रमिन्द्रियाणि शतक्रतोऽनु ते दायि
 —४४) [सन्नो वरुणं राजंश्चतुश्चत्वारिंशच्च] ॥ विश्वरूप (३५३) स्वष्टे

(३५४) द्रं (३४२) ब्रह्मवादिनो (२३०) नै (३०६) ष (३०७) देवा (२६०) अ-
 यज्ञो (३२९) अग्ने (३०३) त्रीन् (१९७) निर्वीत् (४४०) मायु (२४४) द्वादश
 (३६६५) ॥ १२ ॥ इति तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे पंचमः प्रपाठकः ॥ ॥

ॐम् समिधो यजति वसन्तमेवर्तूनामवरुन्धे तनूनपातं यजति ग्रीष्ममेवावरुन्धे इहो
 यजति वर्षा एवावरुन्धे बर्हिर्यजति शरदमेवावरुन्धे स्वाहाकारं यजति हेमन्तमेवावरुन्धे
 तस्मात् स्वाहाकृता हेमन् पशवोऽवसीदन्ति समिधो यजत्युषसं एव देवतानामवरुन्धे तनून-

वैति०

का० २. प्र० ६.

॥ १६४ ॥

अ० १

संहिता

पातं यजति यज्ञमेवावरुन्धे (१) इडो यजति पशून्मेवावरुन्धे बर्हिर्यजति प्रजामेवावरुन्धे
 समानयत उपभूतस्तेजो वा आर्ज्यं प्रजा बर्हिः प्रजास्वेव तेजो दधाति स्वाहाकारं यजति
 वाचमेवावरुन्धे दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्नं विराद्विराजैवान्नाद्यमवरुन्धे समिधो
 यजत्यस्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठति तनूनपातं यजति (२) यज्ञ एवान्तरिक्षे प्रतितिष्ठतीडो
 यजति पशुष्वेव प्रतितिष्ठति बर्हिर्यजति य एव देवयानाः पन्थानस्तेष्वेव प्रतितिष्ठति स्वाहाकारं
 यजति सुवर्ग एव लोके प्रतितिष्ठत्येतावन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव यथापूर्वं प्रतितिष्ठति देवासुरा एषु
 लोकेष्वस्पर्धन्ते ते देवाः प्रयाजैरेभ्यो लोकेभ्योऽसुरान् प्राणुदन्त तत् प्रयाजानाम् (३) प्रयाजत्वं
 यस्यैवं विदुषः प्रयाजा इज्यन्ते प्रैभ्यो लोकेभ्यो आतृव्यान्नुदतेऽभिकामं जुहोत्यभिजित्यै यो वै
 प्रयाजानां मिथुनं वेद प्र प्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जायते समिधो बर्हीरिव यजति तनूनपातमेकमिव
 मिथुनं तदिडो बर्हीरिव यजति बर्हिरैकमिव मिथुनं तदेतद्वै प्रयाजानां मिथुनं य एवं वेद
 प्र (४) प्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जायते देवानां वा अनिष्टा देवता आसन्नथासुरा यज्ञमजि-
 घाशन् ते देवा गायत्रीं व्यौहन् पश्चाक्षराणि प्राचीनानि त्रीणि प्रतीचीनानि ततो वर्म
 यज्ञायाभवद्धर्मं यजमानाय यत् प्रयाजानूयाजा इज्यन्ते वर्मेव तद्यज्ञाय क्रियते वर्म यज-
 मानाय आतृव्याभिभूत्यै तस्माद्वरुथं पुरस्ताद्वर्षीयः पश्चाद्वर्षीयो देवा वै पुरा रक्षोभ्यः (५)

का० २. प्र० ६.

॥ १६५ ॥

अ० २

इति स्वाहाकारेण प्रयाजेषु यज्ञः सः स्थाप्यमपश्यन् तः स्वाहाकारेण प्रयाजेषु समस्था-
 पयन् वि वा एतद्यज्ञं छिन्दन्ति यत् स्वाहाकारेण प्रयाजेषु सः स्थापयति प्रयाजानिष्ठा
 हवींष्यभिघारयति यज्ञस्य सन्तत्या अथो हविरेवाकरथो यथापूर्वमुपैति पिता वै प्रया-
 जाः प्रजानूयाजा यत् प्रयाजानिष्ठा हवींष्यभिघारयति पितैव तत् पुत्रेण साधारणम्
 (६) कुरुते तस्मादाहुयश्चैवं वेद यश्च न कथा पुत्रस्य केवलं कथा साधारणं पितुरित्य-
 स्कन्धमेव तद्यत् प्रयाजेष्विष्टेषु स्कन्दति गायत्र्येव तेन गर्भं धत्ते सा प्रजां पशून् यजमानाय
 प्रजनयति—३५) [रुन्धे यजति प्रयाजानां प्र रक्षोभ्यः साधारणं पञ्चत्रिंशच्च] ॥ १ ॥
 चक्षुषी वा एते यज्ञस्य यदाज्यभागौ यदाज्यभागौ यजति चक्षुषी एव तद्यज्ञस्य प्रतिद-
 धाति पूर्वार्धे जुहोति तस्मात् पूर्वार्धे चक्षुषी प्रबाहुं जुहोति तस्मात् प्रबाहुक् चक्षुषी दे-
 वलोकं वा अग्निना यजमानोऽनुपश्यति पितृलोकः सोमनोत्तरार्धे ऽग्नये जुहोति दक्षिणार्धे
 सोमायैवमित्रं हीमौ लोकावनयोर्लोकयोरनुख्यात्यै राजानौ वा एतौ देवतानाम् (१) यद्ग्री-
 षोमावन्तरा देवता इज्येते देवतानां विधृत्यै तस्माद्राज्ञा मनुष्या विधृता ब्रह्मवादिनो वद-
 न्ति किं तद्यज्ञे यजमानः कुरुते येनान्यतोदतश्च पशून् दाधारोभयतोदतश्चेत्यृचमनूच्याज्य-
 भागस्य जुषाणेन यजति तेनान्यतोदतो दाधारर्चमनूच्यं हविषं कृचा यजति तेनोभयतोदतो
 दाधार मूर्धन्वतीं पुरोऽनुवाक्या भवति मूर्धानमेवैनं समानानां करोति (२) नियुत्वत्या

तैत्ति०

का० २.प्र० ६.

॥ १६६ ॥

अ० २

संहिता

यजति भ्रातृव्यस्यैव पशून् नियुवते केशिनः ह दाम्भ्यं केशी सात्यकामिरुवाच सप्तपदां
 ते शकरीः श्वो यज्ञे प्रयोक्तासे यस्यै वीर्येण प्र जातान् भ्रातृव्यानुदते प्रति जनिष्यमाणान्
 यस्यै वीर्येणोभयोलोकयोर्योतिर्धत्ते यस्यै वीर्येण पूर्वार्धेनानुद्वान् भुनक्ति जघनार्धेन धेनु-
 रिति पुरस्तालक्ष्मा पुरोऽनुवाक्या भवति जातानेव भ्रातृव्यान् प्रणुदत उपरिष्टालक्ष्मा (३)
 याज्या जनिष्यमाणानेव प्रतिनुदते पुरस्तालक्ष्मा पुरोऽनुवाक्या भवत्यस्मिन्नेव लोके
 ज्योतिर्धत्ते उपरिष्टालक्ष्मा याज्यामुष्मिन्नेव लोके ज्योतिर्धत्ते ज्योतिष्मन्ता-
 वस्मा इमौ लोकौ भवतो य एवं वेद पुरस्तालक्ष्मा पुरोऽनुवाक्या भवति तस्मात् पू-
 र्वार्धेनानुद्वान् भुनक्त्युपरिष्टालक्ष्मा याज्या तस्माज्जघनार्धेन धेनुर्य एवं वेद भुङ्क्त एनमेतौ
 वज्र आज्यं वज्र आज्यभागौ (४) वज्रौ वषट्कारश्चिद्वतमेव वज्रं सम्भृत्य भ्रातृव्याय
 प्रहरत्यछम्बट्कारमपगूर्य वषट् करोति स्तृत्यै गायत्री पुरोऽनुवाक्या भवति त्रिष्टुग् याज्या
 ब्रह्मन्नेव क्षत्रमन्वारम्भयति तस्माद्ब्राह्मणो मुख्यो मुख्यो भवति य एवं वेद प्रैवैनं पुरोऽनु-
 वाक्यं याह प्रणयति याज्यं या गमयति वषट्कारेणैवैनं पुरोऽनुवाक्यं या दत्ते प्रयच्छति याज्य-
 या प्रति (५) वषट्कारेण स्थापयति त्रिपदा पुरोऽनुवाक्या भवति त्रय इमे लोका एष्वेव
 लोकेषु प्रतितिष्ठति चतुष्पदा याज्या चतुष्पद एव पशून्वरुन्धे ब्रह्मरो वषट्कारो द्विपाद्य-
 जमानः पशुष्वेवोपरिष्टान् प्रतितिष्ठति गायत्री पुरोऽनुवाक्या भवति त्रिष्टुग् याज्यैपा वै सप्तप-

का० २. प्र० ६.

॥ १६७ ॥

अ० ३

दा शकरी यद्वा एतया देवा अशिक्षन् तदशक्नुवन् य एवं वेद शक्तोत्येव (६) यच्छि-
क्षन्ति—२) [देवतानां करोत्युपरिष्ठाद्भक्ष्माज्यभागौ प्रत्येव द्वे च] ॥ २ ॥

प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान् व्यादिशत् स आत्मन्नाज्यमधत्त तं देवा अभुवन्नेष वाव यज्ञो
यदाज्यमप्येव नोऽत्रास्त्विति सौऽब्रवीद्यजान् व आज्यभागवुपस्तृणान्भिषारयानिति तस्मा-
द्यजन्त्याज्यभागवुपस्तृणन्त्यभिषारयन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात् सत्याद्यातयामान्य-
न्यानि हवींश्च्ययातयामाज्यमिति प्राजापत्यम् (१) इति ब्रूयादयातयामा हि देवानां
प्रजापतिरिति छन्दाश्सि देवेभ्योऽपाक्रामन् वोऽभागानि हव्यं वक्ष्याम इति तेभ्य एतच्च-
तुरवत्तमधारयन् पुरोऽनुवाक्यायै याज्यायै देवतायै वषट्काराय यच्चतुरवत्तं जुहोति छन्दा-
स्येव तत् प्रीणाति तान्यस्य प्रीतानि देवेभ्यो हव्यं वहन्त्यङ्गिरसो वा इत उत्तमाः सुवर्गं
लोकमायन् तदृषयो यज्ञवास्त्वभ्यवायन् ते (२) अपश्यन् पुरोडाशं कूर्मं भूतं सर्पन्तं
तमब्रुवन्निन्द्राय धियस्व बृहस्पतये धियस्व विश्वेभ्यो देवेभ्यो धियस्वेति स नाधियत् तम-
ब्रुवन्ऽग्रये धियस्वेति सौऽग्रयेऽधियत् यदग्नियोऽष्टाकपालोऽमावास्यायाश्च पौर्णमास्याश्चाच्युतो
भवति सुवर्गस्य लोकस्याभिर्जित्यै तमब्रुवन् कथाऽहास्था इत्यनुपाक्तोऽभूवमित्यब्रवीद्यथाक्षो
ऽनुपाक्तः (३) अवाच्छेत्येवमवारमित्युपरिष्ठाद्भ्यज्याधस्तादुपानक्ति सुवर्गस्य लोकस्य
समष्ट्यै सर्वाणि कपालान्यभिप्रथयति तावतः पुरोडाशान्मुष्मिँल्लोकेऽभिर्जयति यो विदग्धः

नैति०

का० २. प्र० ६.

॥ १६८ ॥

अ० ४

संहिता

स नैर्ऋतो योऽशूतः स रौद्रो यः शूतः स सदेवस्तस्मादविदहता शूतकृत्यः सदेवत्वाय
 भस्मनाभिवासयति तस्मान्माश्वसेनास्थि छन्नं वेदेनाभिवासयति तस्मात् (४) केशैः
 शिरश्छन्नं प्रच्युतं वा एतदस्माँल्लोकादगतं देवलोकं यच्छुतं हविरनभिघारितमभिघार्थी-
 द्वासयति देवत्रैवेनद्रमयति यद्येकं कपालं नश्येदेको मासः संवत्सरस्यानवेत्तुः स्यादथ
 यजमानः प्रमीयेत् यद्वे नश्येतां द्वौ मासौ संवत्सरस्यानवेतौ स्यातामथ यजमानः
 प्रमीयेत् सृङ्गयाथोद्वासयति यजमानस्य (५) गोपीथाय यदि नश्येदाश्विनं द्विकपालं
 निर्वपेद्यावापृथिव्यमेकंकपालमश्विनौ वै देवानां भिषजौ ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति द्या-
 वापृथिव्यं एकंकपालो भवत्यनयोर्वा एतन्नश्यति यन्नश्यत्यनयोरिवैनद्विन्दति प्रतिष्ठित्यै—३२)
 [प्राजापत्यं तेऽनुपाक्तस्तस्माद्यजमानस्य द्वात्रिंशच्च] ॥ ३ ॥ देवस्य
 त्वा संवितुः प्रसंव इति स्फ्यमादत्ते प्रसूत्या अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि दे-
 वानामध्वर्यू आस्तां पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै शतभृष्टिरसि वानस्पत्यो द्विषतो वध इ-
 त्याह वज्रमेवतत् सश्रयति आतृव्याय प्रहरिष्यन् स्तम्बयजुर्हरत्येतावती वै पृथिवी याव-
 ती वेदिस्तस्या एतावतएव आतृव्यं निर्मजति (१) तस्मान्नाभागं निर्मजन्ति त्रिर्हरति त्र-
 य इमे लोका एभ्य एवैनं लोकेभ्यो निर्मजति तूष्णीं चतुर्थं हरत्यपरिमितादेवैनं नि-

का० २. प्र० ६.

॥ १६९ ॥

अ० ५

भजत्युद्धन्ति यदेवास्या अमेध्यं तदपहन्त्युद्धन्ति तस्मादोषधयः पराभवन्ति मूलं छिनत्ति
 भ्रातृव्यस्यैव मूलं छिनत्ति पितृदेवत्यातिरिक्तातेयतीं खनति प्रजापतिना (२) यज्ञमुखेन
 सम्मितामा प्रतिष्ठाप्यै खनति यजमानमेव प्रतिष्ठां गमयति दक्षिणतो वर्षीयसीं करोति दे-
 वयजनस्यैव रूपमकः पुरीषवतीं करोति प्रजा वै पशवः पुरीषं प्रजयैवैनं पशुभिः
 पुरीषवन्तं करोत्युत्तरं परिग्राहं परिगृह्णात्येतावती वै पृथिवी यावती वेदिस्तस्या एतावत
 एव भ्रातृव्यं निर्भज्यात्मन उत्तरं परिग्राहं परिगृह्णाति कूरमिव वै (३) एतत् करोति य-
 वेदिं करोति धा असि स्वधा असीति योयुष्यते शान्त्यै प्रोक्षणीरासादयत्यापो वै
 रक्षोग्नी रक्षसामपहत्यै स्फ्यस्य वर्त्मन्त्सादयति यज्ञस्य सन्तत्यै यं द्विष्यात्तं ध्या-
 येच्छुचैवैनमर्पयति—३३) [भजति प्रजापतिना वै त्रयस्त्रिंशच्च] ॥ ४ ॥
 ब्रह्मवादिनो वदन्त्यद्भिर्हवींश्चि प्रौक्षीः केनाप इति ब्रह्मणेति ब्रूयादुद्भिर्हवींश्चि प्रो-
 क्षति ब्रह्मणाप इध्माबर्हिः प्रोक्षति मेध्यमेवैनत् करोति वेदिं प्रोक्षत्यृक्षा वा एषाऽलोमका-
 ऽमेध्या यदेदिर्मेध्यामेवैनां करोति दिवे त्वान्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वेति बर्हिरासाद्य प्र
 (१) उक्षत्येभ्य एवैनलोकेभ्यः प्रोक्षति कूरमिव वा एतत् करोति यत् खनत्यपो निन-
 यति शान्त्यै पुरस्तात् प्रस्तरं गृह्णाति मुख्यमेवैनं करोतीयन्तं गृह्णाति प्रजापतिना यज्ञमुखेन
 सम्मितं बर्हिः स्तृणाति प्रजा वै बर्हिः पृथिवी वेदिः प्रजा एव पृथिव्यां प्रतिष्ठापयत्यनति-

नैति०

का० २. प्र० ६.

॥ १७० ॥

अ० ५

संहिता

दृश्मश्स्तृणाति प्रजयैवैनं पशुभिर्नन्तिदृश्मं करोति (२) उत्तरं बर्हिषः प्रस्तरं सादयति प्रजा वै बर्हिर्यजमानः प्रस्तरो यजमानमेवायजमानादुत्तरं करोति तस्माद्यजमानोऽयजमानादुत्तरोऽन्तर्दधाति व्यावृत्त्या अनक्ति हविष्कृतमेवैनं सुवर्गं लोकं गमयति त्रेधाऽनक्ति-
त्रयं इमे लोका एभ्य एवैनं लोकेभ्योऽनक्ति न प्रतिशृणाति यत् प्रतिशृणीयादनूर्ध्वम्भावुकं यजमानस्य स्यादुपरीव प्रहरति (३) उपरीव हि सुवर्गो लोको नियच्छति दृष्टिमेवास्मै नियच्छति नात्यग्रं प्रहरिद्यदत्यग्रं प्रहरदत्यासारिण्यध्वर्योर्नाशुका स्यान्न पुरस्तात् प्रत्यस्येद्यत् पुरस्तात् प्रत्यस्येत् सुवर्गलोकाद्यजमानं प्रतिनुदेत् प्राञ्चं प्रहरति यजमानमेव सुवर्गं लोकं गमयति-
न विष्वञ्चं वियुयाद्यद्विष्वञ्चं वियुयात् (४) स्वस्य जायेतोर्ध्वमुद्यौत्यूर्ध्वमिव हि पुंसः पुमानेवास्यं जायते यत् स्फयेन वोपवेवेण वा योयुप्येत स्तृतिरेवास्य सा हस्तेन योयुप्यते यजमानस्य गोपीथार्य ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं यज्ञस्य यजमान इति प्रस्तर इति तस्य कं सुवर्गो लोक इत्याहवनीय इति ब्रूयाद्यत् प्रस्तरमाहवनीये प्रहरति यजमानमेव (५) सुवर्गं लोकं गमयति वि वा एतद्यजमानो लिशते यत् प्रस्तरं योयुप्यन्ते बर्हिरनु-
प्रहरति शान्त्या अनारम्भण इव वा एतर्ह्यध्वर्युः स ईश्वरो वैपनो भवितोर्धुवासीतीमा-
मभिमृशतीयं वै ध्रुवाऽस्यामेव प्रतितिष्ठति न वैपनो भवत्यगाश्नग्नीदित्याह यद्भूयादगन्-
धिरिति (६) अग्नावग्निं गमयेन्निर्यजमानं सुवर्गलोकाङ्गजेदग्नित्येव ब्रूयाद्यजमानमेव

का० २. प्र० ६.

॥ १७१ ॥

अ० ६

सुवर्गं लोकं गमयति—१७) [प्र करोति हरति विद्युयादेवेति सप्तदश च] ॥ ५ ॥
 अग्नेस्त्रयो ज्यायाः सो आतर आसन् ते देवेभ्यो हव्यं वहन्तः प्रामीयन्तः सोऽग्निरभिभेदित्थं
 वावस्य आर्तिमारिष्यतीति स निलायन् सोऽपः प्राविशत्तं देवताः प्रैषमैच्छन् तं मत्स्यः
 प्राब्रवीत्तमं शपद्भियाधिया त्वा वध्यासुर्यो मा प्रावोच इति तस्मान्मत्स्यं धियाधिया घ्नन्ति
 शप्तः (१) हि तमन्वविन्दन् तमंब्रुवन्नुप न आवर्तस्व हव्यं नो वहेति सोऽब्रवीद्वरं वृणौ
 यदेव गृहीतस्याहुतस्य वहिःपरिधिं स्कन्दात् तन्मे आतृणां भागधेयमसदिति तस्माद्यद्गृ-
 हीतस्याहुतस्य वहिःपरिधिं स्कन्दति तेषां तद्भागधेयं तानेव तेन प्रीणाति परिधीन् परि-
 दधाति रक्षंसामपहत्यै सस्पर्शयति (२) रक्षंसामनन्ववचाराय न पुरस्तात् परिदधात्या-
 दित्यो ह्येवोद्यन् पुरस्ताद्रक्षाः स्यपहन्त्यूर्ध्वे समिधावादधात्युपरिष्ठादेव रक्षाः स्यपहन्ति यजुषान्यां
 तूष्णीमन्यां मिथुनत्वाय द्वे आदधाति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मवादिनो वदन्ति स
 त्वै यजेत यो यज्ञस्यात्या वसीयान्त्स्यादिति भूपतये स्वाहा भुवनपतये स्वाहा भूतानाम् (३)
 पतये स्वाहेति स्कन्धमनुमन्त्रयेत यज्ञस्यैव तदात्या यजमानो वसीयान् भवति भूर्यसीर्हि-
 देवताः प्रीणाति जामि वा एतद्यज्ञस्य क्रियते यदन्वश्चै पुरोडाशावुपाशुयाजमन्तरा य-
 जत्यजामित्वायाथो मिथुनत्वायाग्निरुर्ध्वमिहोक्त आसीद्यमोऽस्मिन् ते देवा अंब्रुवन्ते
 मो विपर्यूहामेत्यन्नाद्येन देवा अग्निम् (४) उपामन्त्रयन्त राज्येन पितरो यमं तस्मा

नैति०

का० २. प्र० ६.

॥ १७२ ॥

अ० ७

संहिता

दग्धिर्देवानामन्नादो यमः पितृणां राजा य एवं वेद प्र राज्यमन्नाद्यमामोति तस्मा ए-
 तद्भागधेयं प्रायच्छन् यदग्नये स्विष्टकृतेऽवद्यन्ति यदग्नये स्विष्टकृतेऽवद्यति भागधेयेनैव तद्रु-
 द्रः समर्पयति सकृत्संकृदवद्यति सकृदिव हि रुद्र उत्तरार्धादवद्यत्येषा वै रुद्रस्य (४)
 दिक् स्वायामिव दिशि रुद्रं निरवदयते हिरभिघारयति चतुरवत्तस्यास्यै पशवो वै पूर्वा आहुतय एष
 रुद्रो यदग्निर्यत् पूर्वा आहुतीरभिजुहुयाद्रुद्राय पशूनपि दध्यादपशुर्यजमानः स्यादतिहाय पूर्वा आ-
 हुतीर्जुहोति पशूनां गोपीथाय—३७) [शसः स्पर्शयति भूतानामग्निं रुद्रस्य समन्त्रिंश्शच्च]॥६॥
 मनुः पृथिव्या यज्ञियमैच्छत् स घृतं निषिक्तमविन्दत् सोऽब्रवीत् कोऽस्येश्वरो यज्ञेऽपि कर्तो-
 रिति तावब्रूतां मित्रावरुणौ गोरेवावमीश्वरौ कर्तौः स्व इति तौ ततो गां समैरयतां सा
 यत्रयत्र न्यकामत्ततो घृतमपीडयत् तस्माद्घृतपद्मुच्यते तदस्यै जन्मोपहृतं रथन्तरं सह
 पृथिव्येत्याह (१) इयं वै रथन्तरमिमामेव सहान्नाद्येनोपह्वयत् उपहृतं वामदेव्यं सह-
 न्तरिक्षेणेत्याह पशवो वै वामदेव्यं पशूनेव सहान्तरिक्षेणोपह्वयत् उपहृतं बृहत् सहदिवेत्या-
 हेरं वै बृहदिरामेव सह दिवोपह्वयत् उपहृताः सप्त होत्रा इत्याह होत्रा एवोपह्वयत् उपहृता
 धेनुः (२) सहर्षभेत्याह मिथुनमेवोपह्वयत् उपहृतो भक्षः सखेत्याह सोमपीथमेवोपह्वयत्
 उपहृतां हो इत्याह आत्मानमेवोपह्वयत् आत्मा ह्युपहृतानां वसिष्ठ इडामुपह्वयते पशवो वा इडां
 पशूनेवोपह्वयते चतुरुपह्वयते चतुष्पादो हि पशवो मानवीत्याह मनुर्ध्याताम् (३) अग्रेऽप-

का० २. प्र० ६.

॥ १७३ ॥

अ० ८

श्यहुतपदीत्याह यदेवास्यै पदाहुतमपीडयत् तस्मादेवमाह मैत्रावरुणीत्याह मित्रावरुणौ ह्येना
 समैरयतां ब्रह्मा देवकृतमुपहूतमित्याह ब्रह्मैवोपह्वयते दैव्या अध्वर्यव उपहूता उपहूता मनुष्या
 इत्याह देवमनुष्यानेशोपह्वयते य इमं यज्ञमवान् ये यज्ञपतिं वर्धनित्याह (४) यज्ञाय चैव
 यजमानाय चाशिषमाशास्त उपहूते द्यावापृथिवी इत्याह द्यावापृथिवी एवोपह्वयते पूर्वजे
 ऋतावरी इत्याह पूर्वजे ह्येते ऋतावरी देवी देवपुत्रे इत्याह देवी ह्येते देवपुत्रे उपहूतोऽयं
 यजमान इत्याह यजमानमेवोपह्वयत् उत्तरस्यां देवयज्यायामुपहूतो भूयसि हविष्करण उपहूतो
 दिव्ये धामन्नुपहूतः (५) इत्याह प्रजा वा उत्तरा देवयज्या पशवो भूयो हविष्करणं सुवर्गो
 लोको दिव्यं धामेदमसीदमसीत्येव यज्ञस्य प्रियं धामोपह्वयते विश्वमस्य प्रियमुपहूतमि-
 त्याहाछम्बदकारमेवोपह्वयते—३४) [आह धेनुरेतामाहोपहूतश्चतुर्विंशच्च] ॥ ७ ॥

पशवो वा इडां स्वयमादत्ते काममेवात्मना पशूनामादत्ते न ह्यन्यः कामं पशूनां प्रयच्छति
 वाचस्पतये त्वा हुतं प्राश्रामीत्याह वाचमेव भागधेयेन प्रीणाति सदसस्पतये त्वा हुतं प्रा-
 श्रामीत्याह स्वगाकृत्यै चतुरवत्तं भवति हविर्वै चतुरवत्तं पशवश्चतुरवत्तं यद्धोता प्राश्रिया-
 द्धोता (१) आर्तिमाच्छेद्यद्गौ जुहुयाद्गुद्राय पशूनपि दध्यादपशुर्यजमानः स्याद्वाचस्पत-
 ये त्वा हुतं प्राश्रामीत्याह परोक्षमेवैवज्जुहोति सदसस्पतये त्वा हुतं प्राश्रामीत्याह स्वगा-
 कृत्यै प्राश्रन्ति तीर्थ एव प्राश्रन्ति दक्षिणां ददाति तीर्थ एव दक्षिणां ददाति वि वा एत-

नैति०

का० २. प्र० ६.

॥ १७४ ॥

अ० ८

संहिता

यज्ञम् (२) छिन्दन्ति यन्मध्यतः प्राश्रन्त्युद्भिर्मूर्जयन्त आपो वै सर्वा देवता देवताभिरेव
 यज्ञः सन्तन्वन्ति देवा वै यज्ञाद्बुद्धमन्तरायन्त यज्ञमविध्यन्त देवा अभिसमंगच्छन्त
 कल्पतां न इदमिति तेऽब्रुवन् स्विष्टं वै न इदं भविष्यति यद्विमं राधयिष्याम इति तत्
 स्विष्टकृतः स्विष्टकृत्वं तस्याविद्धं निः (३) अकृन्तन् यवेन् सम्मितं तस्माद्यवमात्रमव-
 द्येद्यज्यापोऽव्येदोपयेत्तद्यज्ञस्य यदुप च स्तृणीयादभि च चारयेदुभयतः सश्वायि कुर्या-
 दवदायाभिचारयति द्विः सम्पद्यते द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै यत्तिरश्वीनमतिहरेदनभि-
 विद्धं यज्ञस्याभिविध्येदग्रेण परिहरति तीर्थेनैव परिहरति तत् पूष्णे पर्यहरन् तत् (४)
 पूषा प्राश्य दतोऽरुणत् तस्मात् पूषा प्रपिष्टभागो ऽदन्तको हि तं देवा अब्रुवन् वि वा अ-
 यमार्ध्यप्राशिन्त्रियो वा अयमभूदिति तद्बृहस्पतये पर्यहरन्तसोऽबिभेद्बृहस्पतिरित्थं वाव स्य
 आर्तिमारिष्यतीति स एतं मन्त्रमपश्यत् सूर्यस्य त्वा चक्षुषा प्रतिपश्यामीत्यब्रवीन्न हि
 सूर्यस्य चक्षुः (५) किञ्चन हिनस्ति सोऽबिभेत् प्रतिगृह्णन्तं मा हिंसिष्यतीति देवस्य
 त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णे हस्ताभ्यां प्रतिगृह्णामीत्यब्रवीत् सवितुः प्रसूत एवैन-
 द्रह्मणा देवताभिः प्रत्यगृह्णात् सोऽबिभेत् प्राश्रन्तं मा हिंसिष्यतीत्यग्रेस्त्वास्येन प्राश्ना-
 मीत्यब्रवीन्न ह्यग्रेऽस्य किञ्चन हिनस्ति सोऽबिभेत् (६) प्राशितं मा हिंसिष्यतीति
 ब्राह्मणस्योदरेणेत्यब्रवीन्न हि ब्राह्मणस्योदरं किञ्चन हिनस्ति बृहस्पतेर्ब्रह्मणेति स हि ब्र-

का० २. प्र० ६.

॥ १७५ ॥

अ० ९

ह्निष्ठोऽप वा एतस्मात् प्राणाः कामन्ति यः प्राशिञ्चं प्राश्नात्यद्धिर्मीर्जयित्वा प्राणान्त्सम्मृशते
 ऽमृतं वै प्राणा अमृतमार्पः प्राणानेव यथास्थानमुपहृत्यते—४४) [होता यज्ञं निष्टच्चक्षु रविभेच्चतु-
 श्रत्वारिंशच्च] ॥ ८ ॥ अग्नीध आदधात्यग्निमुखानेवतूर्न् प्रीणाति समिधमादधात्युत्तरासा
 माहुतीनां प्रतिष्ठित्या अथो समिदृत्येव जुहोति परिधीन्त्सम्मार्धि पुनात्येवैनान्त्सकृत्सकृत् सम्मर्धि
 पराडिव स्येतर्हि यज्ञश्चतुः सम्पद्यते चतुष्पादः पशवः पशूनेवार्वरुन्धे ब्रह्मन् प्रस्थास्याम् इत्याहात्र
 वा एतर्हियज्ञः श्रितः (१) यत्र ब्रह्मा यत्रैव यज्ञः श्रितस्तत एवैनमारभते यद्धस्तेन प्रमीर्वेद्वेपनः
 स्याद्यच्छीर्णा शीर्षक्तिमान्स्याद्यत्तूष्णीमासीताऽसम्प्रतो यज्ञः स्यात् प्रतिष्ठेत्येव ब्रूयाद्वाचि-
 वै यज्ञः श्रितो यत्रैव यज्ञः श्रितस्तत एवैनं सम्प्रयच्छति देवसवितरेतत्ते प्र (२)
 आहेत्याह प्रसूत्यै बृहस्पतिर्ब्रह्मेत्याह स हि ब्रह्मिष्ठः स यज्ञं पाहि स यज्ञपतिं पाहि स
 मां पाहीत्याह यज्ञाय यजमानायात्मने तेभ्य एवाशिषमाशास्तेऽनात्या आश्राव्याह देवान्
 यजेति ब्रह्मवादिनो वदन्तीष्टा देवता अथ कतम एते देवा इति छन्दाःसीति ब्रूयाद्वाय-
 र्त्री त्रिष्टुभम् (३) जगतीमित्यथो खल्वाहुर्ब्राह्मणा वै छन्दाःसीति तानेव तद्यजति दे-
 वानां वा इष्टा देवता आसन्नथाग्निर्नोदज्वलत्तं देवा आहुतीभिरनूयाजेष्वन्वाविन्दन् यद-
 नूयाजान् यजत्यग्निमेव तत्समिन्ध एतदुर्वै नामासुर आसीत् स एतर्हि यज्ञस्याशिषमरुद्ध य-
 द्ब्रूयादेतत् (४) उ द्यावापृथिवी भद्रमभूदित्येतदुमेवासुरं यज्ञस्याशिषं गमयेदिदं द्यावापृथि-

नैत्ति०

का० २. प्र० ६.

॥ १७६ ॥

अ० १०

संहिता

वी भद्रमभूदित्येव ब्रूयाद्यजमानमेव यज्ञस्याशिषं गमयत्याध्वं सूक्तवाकमुत नमोवाकभित्याहेदमरात्स्मेति वावैतदाहोपश्रितो दिवः पृथिव्योरित्याह द्यावापृथिव्योर्हि यज्ञ उपश्रित-
ओमन्वती तेऽस्मिन् यज्ञेर्यजमान द्यावापृथिवी (५) स्तामित्याहाशिषमेवैतामाशास्ते यद्व्यात्
सूपावसाना च स्वध्यवसाना चेति प्रमायुको यजमानः स्याद्यदा हि प्रमीयतेऽथेमामुपाव-
स्यति सूपचरणा च स्वधिचरणा चेत्येव ब्रूयाद्वरीयसीमेवास्मै गध्यूतिमाशास्ते न प्रमायुको
भवति तयोराविद्यग्निरिदं हविरंजुषतेत्याह या अयाक्षम (६) देवतास्ता अरीरधामेति
वावैतदाह यन्न निर्दिशेत् प्रतिवेशं यज्ञस्याशीर्गच्छेदाशास्तेऽयं यजमानोऽसावित्याह निर्दि-
श्यैवैनं सुवर्गं लोकं गमयत्यायुराशास्ते सुप्रजास्त्वमाशास्तु इत्याहाशिषमेवैतामाशास्ते स-
जातवन्स्यामाशास्तु इत्याह प्राणा वै संजाताः प्राणानेव (७) नान्तरैति तदग्निर्देवो दे-
वेभ्यो वनते वयमग्नेर्मानुषा इत्याहाग्निर्देवेभ्यो वनुते वयं मनुष्येभ्य इति वावैतदाहेह गति-
र्वामस्येदञ्च नमो देवेभ्य इत्याह याश्चैव देवता यजति याश्च न ताभ्य एवोभयीभ्यो नमस्करोत्या-
त्मनोऽनार्त्यै—४६) [श्रितः प्र त्रिष्टुभमेतद्यावापृथिवी अयाक्षमै व षट्चत्वारिंशच्च] ॥१॥
देवा वै यज्ञस्य स्वगाकर्तारं नाविन्दन् ते शंयुं बार्हस्पत्यमब्रुवन्निमं नो यज्ञं स्वगा कुर्विति
सोऽब्रवीद्वरं वृणै यदेवाब्राह्मणोक्तोऽश्रद्धधानो यजति सा मे यज्ञस्याशीरसदिति तस्माद्य-
दब्राह्मणोक्तोऽश्रद्धधानो यजति शंयुमेव तस्य बार्हस्पत्यं यज्ञस्याशीर्गच्छत्येतन्ममेत्यब्रवीत्

का०२. प्र०६.

॥ १७७ ॥

अ० ११

किं मै प्रजायाः (१) इति योऽपगुरातै शतेन यातयाद्यो निहनन् सहस्रेण यातयाद्यो
लोहितं कुरवद्यावतः प्रस्कद्य पाशून्सङ्गृह्णात्तावतः संवत्सरान् पितृलोकं न प्रजानादिति
तस्माद्वाह्मणाय नापगुरेत् न निहन्यान्न लोहितं कुर्यादित्यावता हैनसा भवति तच्छंयोरा-
वृणीमह इत्याह यज्ञमेव तत् स्वगा करोति तत् (२) शंयोरावृणीमह इत्याह शंयुमेव
बार्हस्पत्यं भागधेयेन समर्धयति गातुं यज्ञाय गातुं यज्ञपतय इत्याह शिषमेवैतामाशास्ते-
सोमं यजति रेत एव तदधाति त्वष्टारं यजति रेत एव हितं त्वष्टा रूपाणि विकरोति
देवानां पत्नीर्यजति मिथुनत्वायाग्निं गृहपतिं यजति प्रतिष्ठित्यै जामि वा एतद्यज्ञस्य क्रि-
यते (३) यदाज्येन प्रयाजा इज्यन्त आज्येन पत्नीसंयाजा ऋचमनूच्यं पत्नीसंयाजानामृ-
चा यजत्यजामित्वायायो मिथुनत्वाय पङ्क्तिप्रायणो वै यज्ञः पङ्क्त्युदयनः पञ्च प्रयाजा
इज्यन्ते चत्वारः पत्नीसंयाजाः समिष्टयजुः पञ्चमं पङ्क्तिमेवानुं प्रयन्ति पङ्क्तिमनूद्यं
न्नि—३३) [प्रजायास्तत् क्रियते त्रयस्त्रिंशच्च] ॥ १० ॥ युक्त्वा
हि देवहूतमाश्वं अश्वं अग्ने रथीरिव । निहोता पूर्यः सदः । उत नो देव देवाः
अच्छावोचो विदुष्टरः । श्रद्धिश्वा वायौ रुधि । त्वं ह यद्यविष्टय सहसः सूनवाहुत ।
ऋतावा यज्ञियो भुवः । अयमग्निः सहस्रिणो वाजस्य शतिनस्पतिः । मूर्धा कवी रयी-
णाम् । तं नेमिमृभवो यथाऽऽनमस्व सहतिभिः नेदीयो यज्ञम् (१) अङ्गिरः । तस्मै नून-

तैत्ति०

का० २. प्र० ६.

॥ १७८ ॥

अ० १२

संहिता

म॒भिद्य॑वे वा॒चा वि॒रूप॑ नित्य॑या । वृ॒ष्णे चोद॑स्व सु॒ष्टुतिम् । कम॑न्त्वि॒दस्य॑ सेन॑या॒ग्नेरपा॑-
 कच॑क्षसः । प॒णिङ्गोषु॑ स्तरामहे । मा नो॑ दे॒वानां॑ वि॒शः प्र॒स्नाती॑रि॒वोस्त्राः । कृ॒शन्न॑ हा॒सुर-
 धि॒याः । मा नः॑ सम॑स्य दू॒ढयः॑ परि॒द्वेष॑सो अ॒श्रुतिः॑ । ऊ॒र्मिर्न॑ नाव॒माव॑धीत् । नम॑स्ते
 अ॒ग्न ओज॑से गृ॒णन्ति॑ दे॒व कृ॒ष्टयः॑ । अ॒मैः (२) अ॒मित्र॑मर्द॒य । कु॒वित् सु॒ नो ग॒वि-
 ष्येऽग्ने॑ सं॒वेषि॑षो र॒यिम् । उरु॑रु॒दुरु॑ ण॒स्कृधि॑ । मा नो॑ अ॒स्मिन्म॑हा॒धुने॑ परा॒वग्भा॑रभृ॒द्यथा॑ ।
 सं॒वर्ग॑श्च॒श्रयि॑ ज॒य । अ॒न्यम॑स्म॒द्भिया॑ इ॒यम॑ग्ने सि॒षक्तु॑ दु॒च्छुना॑ । व॒धी नो॑ अम॒वच्छ॑वः ।
 यस्या॑जु॒षन्म॑स्वि॒नः शमी॑म॒र्दुर्म॑खस्य वा । तं वेद॑ग्निर्वृ॒धाऽव॑न्ति । पर॑स्या॒ अधि॑ (३)
 सं॒वतो॑ऽव॒रा॒ अ॒भ्यात॑र । यत्रा॑हम॒स्मिता॑ अ॒व । वि॒द्याहि॑ ते पु॒रा व॒यम॑ग्ने पि॒तुर्य॑थाव॒सः ।
 अधा॑ ते सु॒न्ममी॑महे । य उ॒ग्र इ॒व शर्य॑हा वि॒ग्मशृ॑ङ्गो न व॒श्रस॑गः । अ॒ग्ने पुरो॑ रु॒रोजि॑थ ।
 सखा॑यः सं वः॑ सु॒म्यश्च॒मिष॑ स्तोम॑श्चा॒ग्रये॑ । वर्षि॑ष्ठाय क्षिती॒नामूर्जो॑न॒ग्ने सह॑स्वते । स॒श्र-
 मिद्यु॑वसे वृषन् (४) अ॒ग्ने वि॒श्वान्य॑र्य आ । इ॒डस्प॑दे स॒मिध्य॑से स नो॑ वसु॒न्याभ॑र । प्र-
 जा॑पते स वेद॑ सोमा॒पूष॑णे॒मौ दे॒वौ—१९) य॒ज्ञम॑मैरधि॒वृष॑न्नेका॒न्नवि॑श्र॒तिश्च॑ ॥ ११ ॥
 उ॒शन्त॑स्त्वा हवामह उ॒शन्तः॑ स॒मिधी॑महि । उ॒शन्नु॑श॒त आ॒वह॑ पि॒तृन् ह॒विषे॑ अ॒त्तवे॑ । त्व-
 ५ सौ॒म प्र॒चिकि॑तो मनी॒षा त्व॑ रजि॒ष्ठमनु॑नेषि पन्थाम् । तव॑ प्रणी॒ती पि॒तरो॑ न इन्द्रो
 दे॒वेषु॑ रत्न॑म॒भजन्त॑ धीराः । त्वया॑ हि नः॑ पि॒तरः॑ सोम॑ पूर्वे॒ कर्मा॑णि च॒क्रुः प॑वमान॒ धीराः॑ ।

का० २. प्र० ६.

॥ १७९ ॥

अ० १२

वृन्वन्नवातः परिधीः शपोर्णुं धीरेभिरश्वैर्मघवां भव (१) नः । त्वं सोम पितृभिः संवि-
दानोऽनु द्यावापृथिवी आततन्थ । तस्मै त इन्द्रो हविषा विधेम वयं स्याम पतयो रयी-
णाम् । अग्निष्वात्ताः पितर एह गच्छत सदः सदः सदत सुप्रणीतयः । अत्ता हवींषि प्र-
यतानि बर्हिष्यथा रथि सर्ववीरं दधातन । बर्हिषदः पितर ऊत्यर्वाग्निमा वो हव्या चक्रमा
जुषध्वम् । त आगतावसा शन्तमेनाथास्मभ्यम् (२) शंयोररपो दधात । आहं पितृन् सु-
विदत्रा अविस्ति नपातश्च विक्रमणश्च विष्णोः । बर्हिषदो ये स्वधया सुतस्य भज-
न्त पित्वस्त इहागमिष्ठाः । उपहूताः पितरः सोम्यासो बर्हिष्येषु निधिषु प्रियेषु । त आग-
मन्तु त इह श्रुवन्त्वधिब्रुवन्तु ते अवन्त्वस्मान् । उदीरतामवर उत्परास उन्मध्यमाः पितरः
साम्यासः । असुम् (३) य इयुरवृका क्रतुज्ञास्तौ नोऽवन्तु पितरो हवेषु । इदं पितृभ्यो
नमो अस्त्वय ये पूर्वासो य उपरास इयुः । ये पार्थिवे रजस्यानिषत्ता ये वा नूनं
सुवृजनासु विक्षु । अधा यथा नः पितरः परासः प्रत्नासो अग्र क्रतमाशुषाणाः । शुची-
दयन्दीधितिमुक्थशासः क्षामाभिन्दन्तो अरुणीरपवन् । यदग्रे (४) कव्यवाहन पितृन्
यक्ष्यतावृधः । य च हव्यानि वक्ष्यसि देवेभ्यश्च पितृभ्य आ । त्वमग्र ईडितो जात
वेदोऽवाहृव्यानि सुरभीणि कृत्वा । प्रादाः पितृभ्यः स्वधया ते अक्षन्नद्धित्वं देव प्रयता
हवींषि । मातली कव्यैर्यमो अङ्गिरोभिर्बृहस्पतिर्ककभिर्वावृधानः । याश्च देवा वावृधुर्ये च

नैत्ति०

का० ३. प्र० १.

॥ १८० ॥

अ० १

संहिता

देवान् स्वाहान्ये स्वधयान्ये मदन्ति (५) । इमं यमं प्रस्तुमा हि सीदाङ्गिरोभिः
 पितृभिः संविदानः । आ त्वा मन्त्राः कविशस्ता वहन्त्वेना राजन् हविषा माद-
 यस्व । अङ्गिरोभिर्गाहि यज्ञियैभिर्यमं वैरूपैरिह मादयस्व । विवस्वन्तं हुवे यः पिता
 तेऽस्मिन् यज्ञे बर्हिष्यानिषद्य । अङ्गिरसो नः पितरो नवंग्वा अथर्वाणो भृगवः सोम्या-
 सः । तेषां वयं सुमंतौ यज्ञियानामपि भद्रे सौमनसे (६) स्याम—१) [भवास्मभ्य-
 मसुमन्ने मदन्ति सौमनस एकंश्च] ॥ १२ ॥ समिध (३३५) श्वश्रुषी (३०२) प्रजा-
 पति (२८२) देवस्य (१८३) ब्रह्मवादिनो (३१७) ऽग्ने (२८७) मनुः (२८४) पश-
 वो (३४४) ऽग्नीधे (३९६) देवा (१८३) युक्ष्वो (२१९) शंतो (३०१) द्वादश
 (३४३३) ॥ १२ ॥ इति नैत्तिरीय संहितायां द्वितीयकाण्डे षष्ठः प्रपाठकः ॥ वायव्यं
 (३२७८) प्रजापति (३५१८) रादित्येभ्यो (२९६५) देवा (२४०६) विश्वरूपः
 (३६६५) समिधः (३४३३) षट् (१९२६५) द्वितीयकाण्डः समाप्तः ॥

ॐ प्रजापतिस्कामयत प्रजाः सृजेयेति स तपोऽतप्यत स सर्पान्सृजत सोऽकाम-
 यत प्रजाः सृजेयेति स द्वितीयमतप्यत स वयांश्चसृजत सोऽकामयत प्रजाः सृजेयेति स
 तृतीयमतप्यत स एतं दीक्षितवादमपश्यत्तमवदत्ततो वै स प्रजा असृजत यत्तपस्तप्त्वा दी-
 क्षितवादं वदति प्रजा एव तद्वजमानः (१) सृजते यद्वै दीक्षितोऽमेध्यं पश्यत्यपास्मादीक्षा

का० ३.प्र० १.

॥ १८१ ॥

अ० २

कामति नीलमस्य हरो व्येत्यबद्धं मनो दरिद्रं चक्षुः सूर्यो ज्योतिषाः श्रेष्ठो दीक्षे मा मा-
 हासीरित्याह नास्मादीक्षाऽपक्रामति नास्य नीलं न हरो व्येति यद्वै दीक्षितमभिवर्षति दिव्या
 आपोऽशान्ता ओजो बलं दीक्षाम् (२) तपोऽस्य निर्घ्नन्त्युन्दतीर्बलं धत्तौजो धत्त बलं
 धत्त मा मे दीक्षां मा तपो निर्वधिष्टेत्याहैतदेव सर्वमात्मन्धत्ते नास्यौजो बलं न दीक्षां न
 तपो निर्घ्नन्त्यग्निर्वै दीक्षितस्य देवता सोऽस्मादेतर्हि तिर इव यर्हि याति तमीश्वरः रक्षांश्सि
 हन्तोः (३) भद्रादग्नि श्रेयः प्रेहि बृहस्पतिः पुर एता ते अस्त्वित्याह ब्रह्म वै देवानां
 बृहस्पतिस्तमेवान्वारंभते स एनः सम्पारयत्येदमगन्म देवयजनं पृथिव्या इत्याह देवयजनं
 ह्येष पृथिव्या आ गच्छति यो यजते विश्वे देवा यदजुषन्त पूर्व इत्याह विश्वे ह्येतदेवा
 जोषयन्ते यद्वाह्यणाः (४) ऋक्सामाभ्यां यजुषा सन्तरन्तु इत्याहवर्माभ्यां ह्येष
 यजुषा सन्तरन्ति यो यजते रायस्पोषेण समिषा मदेमेत्याहशिषमेवैतामाशास्ते—२४)
 [यजमानो दीक्षाः हन्तोर्ब्राह्मणाश्चतुर्विंशतिश्च] ॥ १ ॥ एष ते
 गायत्रो भाग इति मे सोमाय ब्रूतादेष ते त्रैष्टुभो जागतो भाग इति मे सोमा-
 य ब्रूताच्छन्दोमानाः साम्राज्यं गच्छेति मे सोमाय ब्रूताद्यो वै सोमः राजानः साम्राज्यं-
 लोकं गमयित्वा क्रीणाति गच्छति स्वानाः साम्राज्यं छन्दांसि खलु वै सोमस्य राज्ञः
 साम्राज्यो लोकः पुरस्तात् सोमस्य क्रयादेवमभिर्मन्त्रयेत् साम्राज्यमेव (१) एनं लोकं ग-

नैति०

का० ३. प्र० १:

॥ १८२ ॥

अ० ३

संहिता

मधित्वा क्रीणाति गच्छति स्वानां सांभ्राज्यं यो वै तानूनृषस्य प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति ब्रह्मवादिनो वदन्ति न प्राश्रन्ति न जुह्वत्यथ कं तानूनृषं प्रतिष्ठति प्रजापतौ मनसीति ब्रूया त्विरवाजिमेत् प्रजापतौ त्वा मनसि जुहोमीत्येषा वै तानूनृषस्य प्रतिष्ठा य एवं वेद प्रत्येव तिष्ठति यः (२) वा अध्वर्योः प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति यतो मन्येतानाभिक्रम्य होष्यामीति तत्तिष्ठन्नाश्रावयेदेषा वा अध्वर्योः प्रतिष्ठा य एवं वेद प्रत्येव तिष्ठति यदभिक्रम्य जुहुयात् प्रतिष्ठाया इयात्तस्मात् समानत्र तिष्ठता होतव्यं प्रतिष्ठित्यै यो वा अध्वर्योः स्वं वेद स्ववानेव भवति सुगवा अस्य स्वं वायव्यमस्य (३) स्वं चमसोऽस्य स्वं यद्वायव्यं वा चमसं वानन्वारभ्याश्रावयेत् स्वादियात्तस्मादन्वारभ्याश्राव्यं स्वादेव नैति यो वै सोममप्रतिष्ठाप्य स्तोत्रमुपाकरोत्यप्रतिष्ठितः सोमो भवत्यप्रतिष्ठितः स्तोमोऽप्रतिष्ठितान्युक्तान्यप्रतिष्ठितो यजमानोऽप्रतिष्ठितोऽध्वर्युर्वायव्यं वै सोमस्य प्रतिष्ठा चमसोऽस्य प्रतिष्ठा सोमः स्तोमस्य स्तोम उक्तानां ग्रहं वा (४) गृहीत्वा चमसं वोन्नीयं स्तोत्रमुपाकुर्यात् प्रत्येव सोमं स्थापयति प्रतिस्तोमं प्रत्युक्तानि प्रतियजमानस्तिष्ठति प्रत्यध्वर्युः—१९) [एवं योऽस्य वैकाञ्चविंशतिश्च] ॥ २ ॥ यज्ञं वा एतत् सम्भरन्ति यत् सोमक्रयण्यै पदं यज्ञमुखं हविर्धाने यद्द्विहविधाने प्राचीं प्रवर्तयेयुस्तर्हि तेनाक्षमुपाध्यायज्ञमुख एव यज्ञमनुसन्तनोति प्राञ्चमग्निं प्रहरन्त्युत्पत्नीमानयन्त्य-

का०३. प्र०१.

॥ १८३ ॥

अ० ४

न्वनास्ति प्रवर्तयन्त्यथ वा अस्यैष धिष्णियो हीयते सोऽनुध्यायति सईश्वरो रुद्रो भूत्वा
 (१) प्रजां पशून् यजमानस्य शमयितोर्यहिं पशुमाप्रीतमुदंश्च नयन्ति तर्हि तस्य पशु-
 श्रपणं हरेत्तनैवैनं भागिनं करोति यजमानो वा आहवनीयो यजमानं वा एतद्विक-
 र्षन्ते यदाहवनीयात् पशुश्रपणं हरन्ति स वैव स्यान्निर्मन्ध्यं वा कुर्याद्यजमानस्य सात्म्-
 त्वाय यदि पशोरवदानं नश्येदाज्यस्य प्रत्याख्यायमवद्येत् सैव ततः (२) प्रायश्चित्तिर्ये-
 पशुं विमथीरन् यस्तान् कामयेतार्तिमाच्छेद्युरिति कुविद्वेति नमोवृत्तिवत्यर्चा ऽऽभीधे जुहु-
 यान्नमोवृत्तिमैवेषां वृद्धे ताजगार्तिमाच्छेन्ति—२६) [भूत्वा ततः षड्विंशतिश्च] ॥ ३ ॥

प्रजापतेर्जायमानाः प्रजा जाताश्च या इमाः । तस्मै प्रतिप्रवेदय चिकित्वाऽनु-
 मन्यताम् । इमं पशुं पशुपते ते अद्य ब्रह्माम्यग्रे सुकृतस्य मध्ये । अनुमन्यस्व सुयजा-
 यजाम जुष्टं देवानामिदमस्तु हव्यम् । प्रजानन्तः प्रतिगृह्णन्ति पूर्वं प्राणमङ्गैर्भ्यः पर्याच-
 रन्तम् । सुवर्गं या हि पृथिविर्देव्या नैरोषधीषु प्रतितिष्ठा शरीरैः । येषामीशे (१) पशुपतिः पशूनां
 चतुष्पदामृतं च द्विपदाम् । निष्क्रीनो यं यज्ञियं भागमेतु रायस्पोषा यजमानस्य सन्तु ।
 ये ब्रह्ममानमनुब्रह्ममाना अभ्यैक्षन्त मनसा चक्षुषा च । अग्निस्ताऽअग्रे प्रमुमोक्तु देवः
 प्रजापतिः प्रजयां संविदानः । य आरण्याः पशवो विश्वरूपा विरूपाः सन्तो बहुधैकरूपाः ।
 वायुस्ताऽअग्रे प्रमुमोक्तु देवः प्रजापतिः प्रजयां संविदानः । प्रमुञ्चमानाः (२) भुवनस्य

नैत्ति०

का० ३. प्र० १.

॥ १८४ ॥

अ० ५

संहिता

रेतो गातुं धत्त यजमानाय देवाः । उपाकृतं शशमानं यदस्थाज्जीवं देवानामप्येतु पाथः ।
 नाना प्राणो यजमानस्य पशुना यज्ञो देवेभिः सह देवयानः । जीवं देवानामप्येतु पाथः
 सत्याः सन्तु यजमानस्य कामाः । यत् पशुर्मायुमकृतोरो वा पद्भिराहते । अग्निर्मा तस्मादेनसो
 विश्वान्मुञ्चत्वहंसः । शमितार उपेत न यज्ञम् (३) देवेभिरिन्वितम् । पाशात् पशुं प्रमुञ्चत
 बन्धाद्यज्ञपतिं परि । अदितिः पाशं प्रमुमोक्त्वेतं नमः पशुभ्यः पशुपतये करोमि ।
 अरातीयं तमधरं कृणोमि यं द्विष्मस्तस्मिन् प्रतिमुञ्चामि पाशम् । त्वामु ते दधिरे
 हव्येवाहं शृतं कर्तारमुत यज्ञियश्च । अग्ने स दक्षः स तनुर्हि भूत्वार्थं हव्या जा-
 तवेदो जुषस्व । जातवेदो वपया गच्छ देवान् त्वम् (४) हि होता प्रथमो बभूव ।
 घृतेन त्वं तनुवो वर्धयस्व स्वाहाकृतं हविरदन्तु देवाः । स्वाहा देवेभ्यो देवेभ्य
 स्वाहा—१६) [ईशे प्रमुञ्चमाना यज्ञं त्वं षोडश च] ॥ ४ ॥ प्रा-

जापत्या वै पशवस्तेषां रुद्रोऽधिपतिर्यदेताभ्यामुपाकरोति ताभ्यामेवैनं प्रतिप्रोच्या-
 लभत आत्मनो नात्रस्काय द्वाभ्यामुपाकरोति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्या उपाकृत्य पञ्च
 जुहोति पाङ्गाः पशवः पशून्वावरुन्धे मृत्यवे वा एष नीयते यत् पशुस्तं यदन्वारभेत प्र-
 मायुको यजमानः स्यान्नाना प्राणो यजमानस्य पशुनेत्याह व्यावृत्त्यै (१) यत् पशुर्मा-
 युमकृतेति जुहोति शान्त्यै शमितार उपेतनेत्याह यथायजुरैतद्वपायां वा आद्वियमाणाया-

का० ३. प्र० १.

॥ १८५ ॥

अ० ७

मग्नेर्मधोपक्रामति त्वामुते दधिरे हव्यं वाहमिति वषामभिजुहोत्यग्नेरेव मेधमवरुन्धेऽथो शत-
 त्वायं पुरस्तात् स्वाहाकृतयो वा अन्ये देवा उपरिष्ठात् स्वाहाकृतयोऽन्ये स्वाहा देवेभ्यो देवेभ्यः
 स्वाहेत्यभितो वषाम् (२) जुहोति तानेवोभयान् प्रीणाति—५) [व्यावृत्त्यै वषां पञ्च च] ॥ ५ ॥
 यो वा अयथादेवतं यज्ञमुपचरत्या देवताभ्यो वृश्च्यते पापीयान् भवति यो यथादेवतं न
 देवताभ्य आवृश्च्यते वसीयान् भवत्याग्नेय्यर्चाग्नीधमभिमृशेद् वैष्णव्या हविर्धानमाग्नेय्या सुचो
 वायव्यया वायव्यान्धैन्द्रिया सदा यथादेवतमेव यज्ञमुपचरति न देवताभ्य आवृश्च्यते वसी-
 यान् भवति युनज्मि ते पृथिवीं ज्योतिषा सह युनज्मि वायुमन्तरिक्षेण (१) ते सह
 युनज्मि वाचं सह सूर्येण ते युनज्मि तिस्रो विपृचः सूर्यस्य ते । अग्निर्देवता गायत्री
 छन्द उपांशोः पात्रमसि सोमो देवता त्रिष्टुप् छन्दोऽन्तर्यामस्य पात्रमसीन्द्रो देवता जगती
 छन्द इन्द्रवायवोः पात्रमसि बृहस्पतिर्देवताऽनुष्टुप् छन्दो मित्रावरुणयोः पात्रमस्यश्विनौ
 देवता पङ्क्तिश्छन्दोऽश्विनोः पात्रमसि सूर्यो देवता बृहती (२) छन्दः शुक्रस्य पात्रमसि
 चन्द्रमा देवता सतोबृहती छन्दो मन्थिनः पात्रमसि विश्वेदेवा देवतोष्णिहा छन्द आग्रय-
 णस्य पात्रमसीन्द्रो देवता ककुच्छन्द उक्थानां पात्रमसि पृथिवी देवता विराद् छन्दो
 ध्रुवस्य पात्रमसि—३३) [अन्तरिक्षेण बृहती त्रयस्त्रिंशच्च] ॥ ६ ॥ इष्टर्गो
 वा अंध्वर्युर्यजमानस्येष्टर्गः खलु वै पूर्वोष्टुः क्षीयत आसन्न्यान्मा मन्त्रात् पाहि कस्याश्विद-

तैत्ति०

संहिता

का० ३० प० १०

॥ १८६ ॥

अ० ८

मिशंस्त्या इति पुरा प्रातरनुवाकाज्जुहुयादात्मन एव तदध्वर्युः पुरस्ताच्छर्मं नक्षतेऽनार्त्यै
 संवेशाय त्वोपवेशाय त्वा गायत्रियास्त्रिष्टुभो जगत्या अभिभृत्यै स्वाहा प्राणापानौ मृत्योर्मा
 पातुं प्राणापानौ मा माहासिष्टं देवतासु वा एते प्राणापानयोः (१) व्यायच्छन्ते येषां
 सोमः समृच्छते संवेशाय त्वोपवेशाय त्वेत्याह छन्दांसि वै संवेश उपवेशश्छन्दोभिरे-
 वास्य छन्दांसि वृद्धे प्रेतिवन्त्याज्यानि भवन्त्यभिजित्यै मरुत्वतीः प्रतिपदो विजित्या उभे
 बृहद्रथन्तरे भवत इयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामवैनमन्तरेत्यद्य वाव रथन्तरं श्वो बृहद-
 द्याश्वादेवैनमन्तरेति भूतम् (२) वाव रथन्तरं भविष्यद्वृहत् भूताच्चैवैनं भविष्यतश्चान्तरेति
 परिमितं वाव रथन्तरमपरिमितं बृहत्परिमिताच्चैवैनमपरिमिताच्चान्तरेति विश्वामित्रजमदग्नी वसि-
 ष्ठेनास्पधेतां स एतज्जमदग्निर्विहव्यमपश्यत्तेन वै स वसिष्ठस्येन्द्रियं वीर्यमवृद्धं यद्विहव्यं शस्य
 त इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृद्धे (३) यस्य भूयांसो यज्ञक्रतव इत्याहुः
 स देवता वृद्ध इति यद्यग्निष्टोमः सोमः पुरस्तात् स्यादुक्थ्यं कुर्वीत यद्युक्थ्यः स्यादति-
 रात्रं कुर्वीत यज्ञक्रतुभिरेवास्य देवता वृद्धे वसीयान् भवति—२८) [प्राणापानयोर्भूतं
 वृद्धेऽष्टाविंशतिश्च] ॥ ७ ॥ निग्राभ्याः स्थ देवश्रुत आयुर्मै तर्पयत प्राणं मे तर्पय
 तापानं मे तर्पयत व्यानं मे तर्पयत चक्षुर्मै तर्पयत श्रोत्रं मे तर्पयत मनो मे तर्पयत
 वाचं मे तर्पयतात्मानं मे तर्पयताङ्गानि मे तर्पयत प्रजां मे तर्पयत पशून् मे तर्पयत गृ-

का० ३. प्र० १.

॥ १८७ ॥

अ० ९

हान् मे तर्पयत गुणान् मे तर्पयत सर्वगणं मा तर्पयत तर्पयत मा (१) गुणा मे मा-
 वितृषन्नोषधयो वै सोमस्य विशो विशः खलु वै राज्ञः प्रदातोरीश्वरा इन्द्रः सोमोऽवीवृधं
 वो मनसा सुजाता कृतप्रजाता भग इदं स्याम । इन्द्रेण देवीर्वीरुधः संविदाना अनुम-
 न्यन्ताः सर्वनाय सोममित्याहौषधीभ्य एवैन स्वयै विशः स्वयै देवतायै निर्याच्याभिषु-
 णोति यो वै सोमस्याभिषूयमाणस्य (२) प्रथमोऽशुः स्कन्दति स ईश्वर इन्द्रियं वीर्यं
 प्रजां पशून् यजमानस्य निर्हन्तोस्तमभिमन्त्रयेता माऽस्कान्तसह प्रजया सह रायस्पोषणे-
 न्द्रियं मे वीर्यं मा निर्वधीरित्याशिषमेवतामाशास्त इन्द्रियस्य वीर्यस्य प्रजायै पशूनामनिर्धा-
 ताय द्रप्सश्चस्कन्द पृथिवीमनु घामिमश्च योनिमनु यश्च (३) पूर्वः । तृतीयं योनिमनु स-
 श्वरन्तं द्रप्सं जुहोम्यनु सप्त होत्राः—१०) [माभिषूयमाणस्यच दश च] ॥ ८ ॥

यो वै देवान् देवयशसेनार्पयति मनुष्यान् मनुष्ययशसेन देवयशस्यैव देवेषु भवति मनुष्य-
 यशसी मनुष्येषु यान् प्राचीनमाग्रयणात् ग्रहान् गृहीयात् तानुपाशु गृहीयाद्यानूर्ध्वा-
 स्तानुपद्भिमतौ देवानेव तद्देवयशसेनार्पयति मनुष्यान् मनुष्ययशसेन देवयशस्यैव देवेषु भवति
 मनुष्ययशसी मनुष्येष्वग्निः प्रातःसवने मात्स्मान् वैश्वानरो महिना विश्वशम्भूः । स नः
 पावको द्रविणं दधातु (१) आयुष्मन्तः सहभक्षाः स्याम । विश्वेदेवा मरुत इन्द्रो अस्मा-
 न्स्मिन् द्वितीये सर्वे न जंघुः । आयुष्मन्तः प्रियमेषां वदन्तो वयं देवानां सुमतौ स्याम ।

नैत्ति०

का० ३. प्र० १.

॥ १८८ ॥

अ० ९

संहिता

इदं तृतीयं सवनं कवीनामृतेन ये चमसमैरयन्त । ते सौधन्वनाः सुवरानशानाः स्विष्टिन्नो
 अभिवसीयो नयन्तु । आयतनवतीर्वा अन्या आहुंतयो हूयन्तेऽनायतना अन्या या आ-
 धारवतीस्ता आयतनवतीर्याः (२) सौम्यास्ता अनायतना ऐन्द्रवायवमादायाधारमाधारये-
 दध्वरो यज्ञोऽयमस्तु देवा ओषधीभ्यः पशवे नो जनाय विश्वस्मै भूतायाध्वरोऽसि स पिन्वस्व घृत-
 वदेव सोमेति सौम्या एव तदाहुतीरायतनवतीः करोत्यायतनवान् भवति य एवं वेदाथो द्या-
 वापृथिवी एव घृतेन व्युनक्ति ते व्युत्ते उपजीवनीये भवत उपजीवनीयो भवति (३)
 य एवं वेदैष ते रुद्र भागो यं निर्याचथास्तं जुषस्व विदेगोपत्यं रायस्पोषं सुवीर्यं
 संवत्सरीणां स्वस्तिम् । मनुः पुत्रेभ्यो दायं व्यभजत्स नाभानेदिष्टं ब्रह्मचर्यं वसन्तं निरभज-
 त्स आगच्छत्सोऽब्रवीत् कथा मा निरभागिति न त्वा निरभाक्षमित्यब्रवीदङ्गिरस इमे सत्र-
 मांसते ते (४) सुवर्गलोकं न प्रजानन्ति तेभ्य इदं ब्राह्मणं ब्रूहि ते सुवर्गलोकं य-
 न्तो य एषां पशवस्ताश्नै दास्यन्तीति तदेभ्योऽब्रवीत्ते सुवर्गलोकं यन्तो य एषां प-
 शव आसन्तानस्मा अददुस्तं पशुभिश्चरन्तं यज्ञवास्तौ रुद्रआगच्छत्सोऽब्रवीन्मम वा इमे प-
 शव इत्यदुर्वै (५) मह्यमिमानित्यब्रवीन्न वै तस्य त ईशत् इत्यब्रवीद्यज्ञवास्तौ
 हीयते मम वै तदिति तस्माद्यज्ञवास्तु नाभ्यवेत्यं सोऽब्रवीद्यज्ञो माऽऽभुजार्थं ते पशून्
 नाभिमंश्य इति तस्मा एतं मन्थिनः सश्वावमजुहोततो वै तस्य रुद्रः पशून्नाभ्य-

का०३. प्र०६.

॥ १८९ ॥

अ० ११

मन्यत धत्रैतम् (६) एवं विद्वान् मन्थिनः सश्चाव जहोति न तत्र रुद्रः पशून्भि-
न्यते—६) [दधातुया भवति तेवाएतमेकादश च]—११) ॥ १ ॥ जुष्टो

वाचो भूयासं जुष्टो वाचस्पतये देवि वाक् । यद्वाचो मधुमत्तस्मिन् माधाः स्वाहा सर-
स्वत्यै । ऋचा स्तोमश्च समर्धय गायत्रेण रथन्तरम् । बृहद्गायत्रवर्तनि । यस्ते द्रप्सः स्कन्दति
यस्ते अशुर्बाहुच्युतो ध्रिषण्योरुपस्थात् । अध्वर्योर्वा परि यस्ते पवित्रात् स्वाहाकृतमि-
न्द्राय तं जुहोमि । यो द्रप्सो अशुः पतितः पृथिव्यां परिवापात् (१) पुरोडाशात्

करम्भात् । धानासोमान्मन्थिन इन्द्र शुक्रात् स्वाहाकृतमिन्द्राय तं जुहोमि । यस्ते द्रप्सो मधु-
माश्च इन्द्रियावान् स्वाहाकृतः पुनरप्येति देवान् । दिवः पृथिव्याः पर्यन्तरिक्षात् स्वाहाकृत-
मिन्द्राय तं जुहोमि । अध्वर्युर्वा ऋत्विजां प्रथमो युज्यते तेन स्तोमो योक्तव्य इत्याहु-

र्वागग्रेणा अग्र एत्वृजुगा देवेभ्यो यशो मयि दधती प्राणान् पशुषु प्रजां मयि (२)
च यजमाने चेत्याहु वाचमेव तद्यज्ञमुखे युनक्ति वास्तु वा एतद्यज्ञस्य क्रियते यद्र-
हान् गृहीत्वा बहिष्पवमानश्च सर्पन्ति पराञ्चो हि यन्ति पराचीभिः स्तुवते वैष्णव्यर्चा पुन-
रेत्योपतिष्ठते यज्ञो वैविष्णुर्यज्ञमेवाकर्षिष्णो त्वं नो अन्तमः शर्म यच्छ सहन्त्य । प्र ते धारा-
मधुश्च्युत उत्सन्दुहते (३) अक्षितमित्याहु यदेवास्य शयानस्योपशुष्यति तदेवास्यैतेनाप्या-
ययति—१४) [परिवापान्मयि दुहते चतुर्दश च] ॥ १० ॥ अग्निना रश्मिभ्रवत्

तैत्ति०

का० ३.प्र० १.

॥ ११० ॥

अ० ११

संहिता

पोषमेव दिवेदिवे । यशसं वीरवत्तम् । गोमांश्च अग्नेऽविमांश्च अश्वी यज्ञो नृवत्सखा सद-
मिदं प्रमुष्यः । इडावांश्च एषो असुर प्रजावान् कीर्षो रयिः पृथुबुधः सभावान् । आप्यायस्व-
सन्ते । इह त्वष्टारमग्रियं विश्वरूपमुपह्वये । अस्माकमस्तु केवलः । तन्नस्तुरीपमधं पोषयितुं देवं
त्वष्टर्विराणः स्यस्व । यतो वीरः (१) कर्मण्यः सुदक्षो युक्तग्रावा जायते देवकामः । शिवस्त्वष्ट-
रिहागहि विभुः पोष उत त्मना । यज्ञे यज्ञे न उदव । पिशङ्गरूपः सुभरो वयोधाः श्रुष्टी वीरो जा-
यते देवकामः । प्रजां त्वष्टा विष्यतु नाभिमस्मे अथा देवानामप्येतु पाथः । प्र णो देव्या
नो दिवः । पीपिवाश्मश्च सरस्वतः स्तनं यो विश्वदर्शितः । धुक्षीमहि प्रजामिषम् (२) ये
ते सरस्व उर्मयो मधुमन्तो घृतश्रुतः । तेषां ते सुम्रमीमहे । यस्य व्रतं पशवो यन्ति सर्वे यस्य
व्रतमुपतिष्ठन्त आपः । यस्य व्रते पुष्टिपतिर्निविष्टस्तश्च सरस्वन्तमवसे हुवेम । दिव्यश्च सुपर्ण
वयसं बृहन्तमपां गर्भं दृषभमोषधीनाम् । अभीपतो वृष्ट्या तर्पयन्तं तश्च सरस्वन्तमवसे
हुवेम । सिनीवालि पृथुष्टुके या देवानामसिखसा । जुषस्व हव्यम् (३) आहुतं प्रजां देवि
दिदिङ् नः । या सुपाणिः स्वङ्गुरिः सुषूमा बहुसूवरी । तस्यै विश्वपत्न्यै हविः सिनी-
वालयै जुहोतन । इन्द्रं वो विश्वतस्परिन्द्रं नरः । असितवर्णा हरयः सुपर्णा मिहो वसाना
दिवमुत्पतन्ति । त आववृत्रन्तसदनानि कृत्वाऽऽदित् पृथिवी घृतैर्व्युद्यते । हिरण्यकेशो र-
जसो विसारेऽहिर्धुनिर्वान इव धर्जीमान् । शुचिंश्चाजा उषसः (४) नवेदा यशस्वतीरपस्युवो

का० ३. प्र० १.

॥ १११ ॥

अ० १

न सत्याः । आ ते सुपर्णा अमिनन्त एवैः कृष्णो नानाव वृषभो यदीदम् । शिवाभिर्न
 स्मयमानाभिरागात् पतन्ति मिहः स्तनयन्त्यभ्रा । वाश्रेव विद्युन्मिमाति वत्सं न माता सि-
 षक्ति । यदेषां वृष्टिरसर्जि । पर्वतश्चिन्महि वृद्धो बिभाय दिवश्चित्साजुरेजत स्वने वः । यत्
 क्रीडथ मरुतः (५) कृष्टिमन्त आप इव सधियश्चो धवध्वे । अभिक्रन्द स्तनय गर्भ-
 माधा उदन्वता परिदीया रथेन । दृतिः सुकर्ष विषितं न्यञ्चस्मा भवन्तूदता निपादाः ।
 त्वन्त्या चिदच्युताऽग्ने पशुर्न यवसे । धामा ह यत्ते अजर वना वृश्चन्ति शिक्ंसः । अग्ने भूरीणि
 तव जातवेदो देव स्वधावोऽमृतस्य धाम । याश्च (६) माया मायिनां विश्वमिन्व त्वे
 पूर्वीः सन्दधुः पृष्ठबन्धो । दिवो नो वृष्टि मरुतो ररीध्वं प्रपिन्वत वृष्णो अश्वस्य धाराः ।
 अर्वाङ्गेतेन स्तनयिन्नुनेत्यपो निषिञ्चन्नसुरः पिता नः । पिन्वन्त्यपो मरुतः सुदानवः पयो
 घृतवद्विदयेष्वाभुवः । अत्यन्न मिहे विनयन्ति वाजिनमुत्सन्दुहन्ति स्तनयन्तमक्षितम् ।
 उदभ्रुतो मरुतस्ताः इयते वृष्टिम् (७) येविश्वे मरुतो जुनन्ति । कोशाति
 गदीः कन्येव तुन्ना परेन्तुञ्जाना पत्येव जाया । घृतेन द्यावापृथिवी मधुना समुक्षत
 पयस्वतीः कणुताप ओषधीः । ऊर्जश्च तत्र सुमतिश्च पिन्वथ यत्रा नरो मरुतः सिञ्चथा
 मधुं । उदु त्यं चित्रम् । और्वभृगुवच्छुचिमभवानवदा हुवे । अग्निः समुद्रवाससम् । आस-
 वः सवितुर्यथा भगस्य (८) इव भुजिः हुवे । अग्निः समुद्रवाससम् । हुवे वातरवनं

तैत्ति०

का०३. प्र०२.

॥ ११२ ॥

अ० १

संहिता

कृविं पर्जन्यंकन्द्यः सहः । अग्निः समुद्रवाससम्—१२) [वीर इषः हव्यमुपसौ मरु-
तश्च वृष्टिं भगस्य द्वादश च] ॥ ११ ॥ प्रजापति (२२४) रेष (२१९) यज्ञं
(१२६) प्रजापतेः (२१६) प्राजापत्या (१०५) य (१३३) इष्टर्गो (१७८) निग्रा-
भ्यां (१६०) यो (३११) जुष्टो (१६४) ऽग्निनै (४१२) कादश (२२४८)
इति तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे प्रथमप्रपाठकः संपूर्णः ॥ ११ ॥

ॐ यो वै पर्वमानानामन्वारोहान् विद्वान् यजतेऽनु पर्वमानानारोहति न पर्वमानेभ्योऽवच्छिद्यते
श्येनोऽसि गायत्रछन्दा अनु त्वारंभे स्वस्ति मा सम्पारथ सुपर्णोऽसि त्रिष्टुप्छन्दा अनु
त्वारंभे स्वस्ति मा सम्पारथ सधासि जगतीछन्दा अनु त्वारंभे स्वस्ति मा सम्पारयेत्या
हैते (१) वै पर्वमानानामन्वारोहास्तान् य एवंविद्वान् यजतेऽनु पर्वमानानारोहति न पर्व-
मानेभ्योऽवच्छिद्यते यो वै पर्वमानस्य सन्ततिं वेद सर्वमायुरिति न पुरायुषः प्रमीयते पशुमान्
भवंति विन्दते प्रजां पर्वमानस्य ग्रहां गृह्यन्तेऽथवा अस्यैते गृहीता द्रोणकलश आधव-
नीयः पूतभूतान् यदगृहीत्वोपाकुर्यात् पर्वमानं वि (२) छिन्द्यात्तं विच्छिद्यमानमध्व-
र्योः प्राणोऽनु विच्छिद्येतोपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वेति द्रोणकलशमभिमृशेदिन्द्राय
त्वेत्याधवनीयं विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इति पूतभूतं पर्वमानमेव तत् सन्तनोति सर्वमायुरिति
न पुरायुषः प्रमीयते पशुमान् भवंति विन्दते प्रजाम्—४२) [एते वि द्विचत्वारिंशच्च] ॥ १ ॥

अ० ३. प्र० २.

॥ ११३ ॥

अ० ३

त्रीणि वाव सर्वानन्यथ तृतीयं सर्वानमवलुम्पन्त्यनश्शु कुर्वन्त उपाश्शु ह्रत्वोपाश्शु पात्रे-
 ऽश्शुमवास्य तं तृतीयसर्वानेऽपिसृज्याभिषुणुयाधदाप्याययति तेनाश्शुमद्यदभिषुणोति तेन-
 जीषि सर्वाण्येव तत्सर्वानन्यश्शुमन्ति शुक्रवन्ति समावद्वीर्याणिकरोति द्वौ समुद्रौ वितता-
 वजुर्यौ पर्यावर्तते जठरेव पादाः । तयोः पश्यन्तो अतियन्त्यन्यमपश्यन्तः (१) सेतुनाति-
 यन्त्यन्यम् । द्वे द्रधसी सतती वस्त एकः केशी विश्वा भुवनानि विद्वान् । तिरोधायैत्यसितं
 वसानः शुक्रमादत्तेअनुहायं जार्यै । देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वन्त तदसुरा अकुर्वन्त ते देवा एतं
 महायज्ञमपश्यन्तमतन्वताग्निहोत्रं व्रतमकुर्वन्त तस्माद्विव्रतः स्यात् द्विर्द्यग्निहोत्रं जुहति पौर्ण-
 मासं यज्ञमग्नीषोमीयम् (२) पशुमकुर्वन्त दार्श्यं यज्ञमाग्नेयं पशुमकुर्वन्त वैश्वदेवं प्रातः
 सर्वानमकुर्वन्त वरुणप्रवासान्माध्यन्दिनं सर्वानं साकमेधान् पितृयज्ञं त्र्यम्बकाश्स्तृतीयस-
 वानमकुर्वन्त तमेषामसुरा यज्ञमन्ववाजिगाश्सन् तन्नाववायन् तेषुब्रुवन्नध्वर्तव्या वा इमे देवा
 अभूवन्निति तदध्वरस्याध्वरत्वं ततो देवा अभवन् परासुरा य एवं विद्वान्सोमैन् यजन्ते
 भवत्यात्मना परा (३) अस्य भ्रातृव्यो भवति—३) [अपश्यन्तोऽग्नीषोमीयं परा त्रीणि च] ॥२॥
 परिभूरग्निं परिभूरिन्द्रं परिभूर्विश्वान् देवान् परिभूर्माँसह ब्रह्मवर्चसेन् स नः पवस्व शं रवे
 शं जनाय शमवन्ते शं राजन्नोषधीभ्योऽच्छिन्नस्य ते रयिपते सुवीर्यस्य रायस्पोषस्य द-
 दितारः स्याम । तस्य मे रास्व तस्य ते मक्षीय तस्य त इदमुन्मृजे प्राणाय मे वर्चोदा

तैत्ति०

का० ३. प्र० २.

॥ १९४ ॥

अ० ४

संहिता

वर्चसे पवस्वापानाय व्यानाय वाचे (१) दक्षक्रतुभ्यां चक्षुभ्यां ने वर्चोदौ वर्चसे पवेथा ५
 श्रोत्रायात्मनेऽङ्गेभ्य आयुषे वीर्याय विष्णोरिन्द्रस्य विश्वेषां देवनां जठरमसि वर्चोदा मे व-
 र्चसे पवस्व कोऽसि को नाम कस्मै त्वा कार्य त्वा यं त्वा सोमेनातीतृपं यं त्वा सोमे-
 नामीमद ५ सुप्रजाः प्रजया भूयास ५ सुवीरो वीरैः सुवर्चा वर्चसा सुपोषः पौषैर्विश्वेभ्यो मे
 रूपेभ्यो वर्चोदाः (२) वर्चसे पवस्व तस्य मे रास्व तस्य ते भक्षीय तस्य त इदमुन्मृ-
 जे । बुभूषन्नवेक्षेतैष वै पात्रियः प्रजापतिर्यज्ञः प्रजापतिस्तमेव तर्पयति स एनं तृप्तो भू-
 त्याभिपवते ब्रह्मवर्चसकामोऽवेक्षेतैष वै पात्रियः प्रजापतिर्यज्ञः प्रजापतिस्तमेव तर्पयति स
 एनं तृप्तो ब्रह्मवर्चसेनाभिपवत आमयावी (३) अवेक्षेतैष वै पात्रियः प्रजापतिर्यज्ञः प्र-
 जापतिस्तमेव तर्पयति स एनं तृप्त आयुषाभिपवतेऽभिचरन्नवेक्षेतैष वै पात्रियः प्रजापति-
 र्यज्ञः प्रजापतिस्तमेव तर्पयति स एनं तृप्तः प्राणापानाभ्यां वाचो दक्षक्रतुभ्यां चक्षुभ्यां ५
 श्रोत्राभ्यामात्मनोऽङ्गेभ्य आयुषोऽन्तरैति ताजक् प्रधन्वति—४५) [वाचे वर्चोदा आ-
 मयावी पञ्चचत्वारिंशच्च] ॥ ३ ॥ स्वयः स्वस्तिर्विघ्नः स्वस्तिः पर्शुर्वेदिः परशुर्नः
 स्वस्तिः । यज्ञिया यज्ञकृतः स्थ ते मास्मिन् यज्ञ उपह्वयध्वमुप मा द्यावापृथिवी ह्वयेतामु-
 पास्तावः कलशः सोमो अग्निरुपेवा उपयज्ञ उप मा होत्रा उपह्वे ह्वयन्तां नमोऽग्नये म-
 नग्ने मुखस्य मा यशोऽर्यादित्याहवनीयमुपनिष्ठते यज्ञो वै मुखः (१) यज्ञं वाव स त-

का० ३. प्र० २.

॥ १९५ ॥

अ० ५

दहन्तस्मा एव नमस्कृत्य सदः प्रसर्पत्यात्मनोऽनात्यै नमो रुद्राय मखघ्ने नमस्कृत्या मा पा-
हीत्याग्नीध्रं तस्मा एव नमस्कृत्य सदः प्रसर्पत्यात्मनोऽनात्यै । नम इन्द्राय मखघ्न इन्द्रियं मे
वीर्यं मा निर्वधीरिति होत्रीयमाशिषमैवतामाशास्त इन्द्रियस्य वीर्यस्यानिर्घाताय या वै

(२) देवताः सदस्यातिमार्पयन्ति यस्ता विद्वान् प्रसर्पति न सदस्यातिमार्छति नमोऽग्नये
मखघ्न इत्याहिता वै देवताः सदस्यातिमार्पयन्ति ता य एवं विद्वान् प्रसर्पति न सदस्या-
तिमार्छति दृढे स्थः शिथिरे समीची माहंसस्पातु सूर्यो मा देवो दिव्याद-
हंसस्पातु वायुरन्तरिक्षात् (३) अग्निः पृथिव्या यमः पितृभ्यः सरस्वती मनुष्येभ्यो
देवी द्वारौ मा मा सन्तासं नमः सदसे नमः सदसस्पतये नमः सखीनां पुरोगाणां चक्षुषे
नमो दिवे नमः पृथिव्या अहं दैधिष्व्योदतस्तिष्ठान्यस्य सदने सीद योऽस्मत्पाकतर उन्नि-
वत् उदुहृतश्च गेषं पातं मा द्यावापृथिवी अद्याह्नः सदो वै प्रसर्पन्तम् (४) पितरोऽनु-
प्रसर्पन्ति त एनमीश्वरा हिंसितोः सदः प्रसृप्य दक्षिणार्धं परेक्षेतागन्त पितरः पितृमा-
नहं युष्माभिर्भूयास सुप्रजसो मया यूयं भूयास्तेति तेभ्य एव नमस्कृत्य सदः प्रसर्पत्या-
त्मनोऽनात्यै—३३) [मखो वा अन्तरिक्षात् प्रसर्पन्तं त्रयस्त्रिंशच्च] ॥ ४ ॥

मक्षोहि माऽऽविंश दीर्घायुत्वाय शन्ननुत्वाय रायस्पोषाय वर्चसे सुप्रजास्त्वायेहि वसो पुरोवसो
प्रियोमे हृदोऽस्यश्विनोस्त्वा बाहुभ्यां सध्यासं नृचक्षसं त्वा देव सोमसुचक्ष्ण अवर्ष्येवं

नैत्ति०

का० ३. प्र० २.

॥ ११६ ॥

अ० ५

संहिता

मन्द्राभिभूतिः केतुर्यज्ञानां वाग्जुषाणा सोमस्य तृप्यतु मन्द्रा स्वर्वाच्यदितिरनाहतशीर्ष्णी
 वाग्जुषाणा सोमस्य तृप्यत्वेहि विश्वचर्षणे (१) शम्भुर्मयोभूः स्वस्ति मा हरिवर्ण प्र-
 चरं कृत्वे दक्षाय रायस्योषाय सुवीरतायै मा माराजन्वि बीभिषो मामे हार्दिं त्विषा वंधीः ।
 बृषणे शुष्मायाऽऽयुषे वर्चसे । वसुमद्गणस्य सोम देव ते मतिविदः प्रातःसवनस्य गायत्र-
 छन्दस इन्द्रपीतस्य नराशस्मपीतस्य पितृपीतस्य मधुमत उपहूतस्योपहूतो भक्षयामि रुद्र-
 वदगणस्य सोम देव ते मतिविदो माध्यन्दिनस्य सवनस्य त्रिष्टुप्छन्दस इन्द्रपीतस्य नराशस्मपीतस्य
 (२) पितृपीतस्य मधुमत उपहूतस्योपहूतो भक्षयाम्यादित्यवदगणस्य सोम देव ते मतिविदस्तृती-
 यस्य सवनस्य जगतीछन्दस इन्द्रपीतस्य नराशस्मपीतस्य पितृपीतस्य मधुमत उपहूतस्योपहूतो
 भक्षयामि । आप्यायस्व समेतु विश्वतः सोम वृष्णिण्यम् । भवा वाजस्य सद्गुणे । हिन्वं मे गात्रा हरि-
 वो गुणान् मे मा वितीतृषः । शिवो मे सप्तर्षीनुप तिष्ठस्व मा मेऽवाङ्गाभिमतं (३)
 गाः । अपाम सोमममृता अभूमादर्शम् ज्योतिरविदाम देवान् । किमस्मान् कणवदरातिः किमु
 धूर्तिरमृत मर्त्यस्य । यन्म आत्मनो मिन्दाऽभूदग्निस्तत्पुनराहार्जातवेदा विचर्षणिः । पुनर-
 ग्निश्चक्षुरदात् पुनरिन्द्रो बृहस्पतिः । पुनर्मे अश्विना युवं चक्षुरार्धत्तमक्षयोः । इष्टयं जुषस्ते
 देव सोम स्तुतस्तोमस्य (४) शस्तोक्थस्य हरिवत् इन्द्रपीतस्य मधुमत उपहूत स्योप-
 हूतो भक्षयामि । आपूर्यां स्था मा पूरयत प्रजया च धनेन च । एतत्तै तत् ये च त्वाम-

का० ३. प्र० ३.

॥ १९७ ॥

अ० ६

न्वेतते पितामहं प्रपितामहं ये च त्वामन्वत्र पितरो यथाभागं मन्दध्वं नमो वः
 पितरो रसाय नमो वः पितरः शुष्माय नमो वः पितरो जीवाय नमो वः
 पितरः (५) स्वधार्यै नमो वः पितरो मन्यवे नमो वः पितरो घोराय पितरो
 नमो वो य एतस्मिँल्लोके स्थ युष्माश्चोऽनु येऽस्मिँल्लोके मां तेऽनु य एतस्मिँल्लोके स्थ
 यूयं तेषां वसिष्ठा भूयास्त येऽस्मिँल्लोकेऽहं तेषां वसिष्ठो भूयासं प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो
 विश्वां जातानि परिता बभूव (६) यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्याम पतयो
 रयीणां । देवकृतस्यैनसोऽव्यजनमसि मनुष्यकृतस्यैनसोऽव्यजनमसि पितृकृतस्यैनसोऽव्यजन-
 मस्यप्सु धौतस्य सोम देव ते नृभिः सुतस्येष्टयजुषस्तुतस्तोमस्य शस्तोक्तस्य यो भक्षो-
 अश्वसन्निर्यो गोसनिस्तस्य ते पितृभिर्भक्षंकृतस्योप हूतस्योप हूतो भक्षयामि—४४) [विश्वचर्षणे
 नरांशश्चपीतस्यातिस्तुतस्तोमस्य पितरो बभूव चतुश्चत्वारिंशच्च] ॥ ५ ॥
 महीनां पयोऽसि विश्वेषां देवानां तनूर्ध्व्यासमद्य पृषतीनां ग्रहं पृषतीनां ग्रहोऽसि विष्णो-
 र्हृदयमस्येकमिष विष्णुस्त्वानुविचक्रमे भूतिर्दधा घृतेन वर्धतां तस्य मेष्टस्य वीतस्य द्रवि-
 णमार्गम्याज्ज्योतिरसि वैश्वानरं पृथिव्यै दुग्धं यावती यावापृथिवी महित्वा यावच्च सप्तसि-
 न्धवो वितस्थुः । तावन्तमिन्द्र ते (१) ग्रहं सहोर्जा गृह्णास्यस्तृतम् । यत् कृष्णशकुनः पृष-
 दाज्यमवमृशेच्छूद्रा अस्य प्रमारुकाः स्युर्यच्छ्वाऽवमृशेच्चतुष्पादोऽस्य पशवः प्रमारुकाः स्यु-

नैति०

का० ३. प्र० २.

॥ ११८ ॥

अ० ७

संहिता

र्यत् स्कन्देद्यजमानः प्रमायुकः स्यात् पशवो वै पृषदाज्यं पशवो वा एतस्य स्कन्दन्ति-
 यस्य पृषदाज्यं स्कन्दति यत् पृषदाज्यं पुनर्गृह्णाति पशून्मेवास्यै पुनर्गृह्णाति प्राणो वै पृ-
 षदाज्यं प्राणो वै (२) एतस्य स्कन्दति यस्य पृषदाज्यं स्कन्दति यत् पृषदाज्यं पुन-
 र्गृह्णाति प्राणमेवास्यै पुनर्गृह्णाति हिरण्यमवधाय गृह्णात्यमृतं वै हिरण्यं प्राणः पृषदाज्यम-
 मृतमेवास्यै प्राणे दधाति शतमानं भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति-
 तिष्ठत्यश्वमवधापयति प्राजापत्यो वा अश्वः प्राजापत्यः प्राणः स्वादेवास्यैयोनेः प्राणम् (३)
 निर्मिमीते वि वा एतस्य यज्ञश्छिद्यते यस्य पृषदाज्यं स्कन्दति वैष्णव्यर्चा पुनर्गृह्णाति
 यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञेनैव यज्ञं सन्तनोति—२२) [ते वै प्राणं द्वाविंशतिश्च] ॥ ६ ॥
 देवं सवितरेतत्ते प्राह तत् प्र च सुव प्र च यज बृहस्पतिर्ब्रह्माऽऽयुष्मत्या ऋचो मा
 गांत तनूपात्सान्नः सत्या व आशिषः सन्तु सत्या आकूतय ऋतश्च सत्यश्च वदत स्तुत
 देवस्य सवितुः प्रसवे स्तुतस्य स्तुतमस्यूजं मर्त्यं स्तुतं दुहामा मां स्तुतस्य स्तुतं गम्या-
 च्छस्वस्य शस्त्रम् (१) अस्यूजं मर्त्यं शस्त्रं दुहामा मां शस्त्रस्य शस्त्रं गम्यादिन्द्रियावन्तो
 वनामहे धुक्षीमहि प्रजामिषम् । सा मे सत्याऽऽशीर्दिवेषु भूयाद्ब्रह्मवर्चसं माऽऽगम्यात् ।
 यज्ञो बभूव स आबभूव स प्रजज्ञे स वावृधे । स देवानामधिपतिर्बभूव सो अस्मा अधि-
 पतीन् करोतु वयं स्याम पतयो रयीणाम् । यज्ञो वा वै (२) यज्ञपतिं दूहे यज्ञपतिर्वा

का० ३. प्र० २.

॥ १११ ॥

अ० ८

यज्ञं दुहे स यः स्तुतशस्त्रयोर्दोहमविद्वान्यजते तं यज्ञो दुहे स इष्ट्वा पापीयान् भवति य
 एनयोर्दोहं विद्वान्यजते स यज्ञं दुहे स इष्ट्वा वर्सीयान् भवति स्तुतस्य स्तुतमस्यूजं मह्यं
 स्तुतं दुहामा मां स्तुतस्य स्तुतं गम्याच्छस्त्रस्य शस्त्रमस्यूजं मह्यं शस्त्रं दुहाम् (३) आ
 मां शस्त्रस्य शस्त्रं गम्यादित्याहैषवै स्तुतशस्त्रयोर्दोहस्तं य एवं विद्वान् यजते दुह एव यज्ञ-
 मिष्ट्वा वर्सीयान् भवति—२२) [शस्त्रं वै दुहां द्वाविंशतिश्च] ॥ ७ ॥

श्येनाय पत्वने स्वाहा वद् स्वयमभिगूर्ताय नमो विष्टुभ्याय धर्मणे स्वाहा वद् स्वयमभि-
 गूर्ताय नमः परिधये जनप्रथनाय स्वाहा वद् स्वयमभिगूर्ताय नम ऊर्जे होत्राणां स्वाहा
 वद् स्वयमभिगूर्ताय नमः पर्यसे होत्राणां स्वाहा वद् स्वयमभिगूर्ताय नमः प्रजापतये
 मनवे स्वाहा वद् स्वयमभिगूर्ताय नमः ऋतमृतपाः सुवर्वाद् स्वाहा वद् स्वयमभिगू-
 र्ताय नमः स्तुम्पन्तां होत्रा मघो घृतस्य यज्ञपतिमृषय एनसा (१) आहुः । प्रजा नि-
 भक्ता अनुत्प्यमाना मध्व्यौ स्तो कावपतौ रराध । सन्नस्ताभ्यां सृजतु विश्वकर्मा घोरा
 ऋषयो नमो अस्त्वमेयः । चक्षुष एषां मनसश्च सन्धौ बृहस्पतये महि षद्द्युमन्मः । नमो
 विश्वकर्मणे स उपात्वस्माननन्यान्त्सोमपान् मन्यमानः । प्राणस्य विद्वान् समरे न धीर एन-
 श्वकृवान् महि बद्ध एषाम् । तं विश्वकर्मन् (२) प्रमुञ्चा स्वस्तये ये भक्षयन्तो न वसून्या-
 नूहुः । यान्मयोऽन्वतप्यन्त धिष्ण्या इयन्तेषामवयादुरिष्ट्यै स्विष्टिन्नस्तां कृणोतु विश्वकर्मा

नैसि०

का० ३. प्र० २.

॥ २०० ॥

अ० ९

संहिता

नमः पितृभ्यो अ॒भि ये नो अ॒रुपन् य॒ज्ञकृतो य॒ज्ञका॒माः सु॒देवा अ॒का॒मा वो दक्षि॒
णा॒न्न नी॒निम॒ मा न॒स्तस्मा॒देन॑सः पापयिष्ट । याव॑न्तो वै स॒द॒स्यास्ते सर्वे दक्षि॒ण्यास्तेभ्यो
यो दक्षि॑णां न (३) नये॒दैभ्यो वृ॒श्चेत॒ यदै॒श्वक॑र्म॒णानि जुहो॑ति स॒द॒स्याने॒व तत् प्री॒णा॒
त्य॒स्मे दे॒वासो वपु॑वे चि॒कित्स॑त् यमा॒शिरा॒ दम्प॑ती वामम॑श्रुतः । पुमा॑न् पु॒त्रो जा॑यते वि॒न्दते
वस्व॑थ॒ विश्वे॑ अ॒रुपा ए॒धते गृ॒हः । आ॒शीर्दा॒या दम्प॑ती वामम॑श्रुता॒मरि॑ष्टो रायः सच॒
ता॒ऽसमो॑कसा । य आ॒ऽसि॒च॒त्सं दु॒ग्धं कु॒म्भ्या स॒हेष्टे॒न याम॑न्नम॒ति जहा॑तु सः । सर्पि॑र्ग्री॒वी
(४) पी॒व॒र्यस्यै जा॒या पी॒वानः पु॒त्रा अ॒कृशा॑सो अ॒स्य । स॒हजा॑निर्यः सु॒म॒ख॒स्यमा॑न् इन्द्रा॒
या॒शिर॑ऽस॒ह कु॒म्भ्या॒ऽदात् । आ॒शीर्मु॒ ऊर्ज॑मुत सु॒प्रजा॑स्त्वमिषं दधातु द्रवि॑ण॒ऽसर्व॑चसम् । स॒ञ्जय॑
न् क्षेत्रा॑णि स॒हसा॒ऽहमि॑न्द्र कण्वा॒नो अ॒न्या॒ऽअध॑रान्तस॒प॒त्नान् । भूत॑मसि भूते मा धा मु॒
ख॑मसि भु॒वं भू॒यांसं द्यावा॑पृथि॒वीभ्यो॑ त्वा परि गृ॒ह्णामि॑ विश्वे॒ त्वा दे॒वा वै॒श्वान॒राः (५)
प्र च्या॑वयन्तु दि॒वि दे॒वान् दृ॒ष्ट्वा॒न्तरि॑क्षे॒वया॑ऽसि पृथि॒व्यां पा॒र्थि॒वान् ध्रु॒वं ध्रु॒वेण॑ ह॒विषा॒ऽव
सोम॑न्नया॒मसि॑ यथा॒ नः सर्व॑मिज्जगदय॒क्ष्म॒ऽसुम॑ना॒ अस॑न् । यथा॒ न इन्द्र॑ इ॒द्दिशः॒ केव॑लीः
सर्वाः॒ सम॑नसः कर॑त् । यथा॒ नः सर्वा॑ इ॒द्दिशो॑स्माकं केव॑लीरसन्—४०) [ए॒न॒सा
वि॒श्वक॑र्म॒न्न सर्पि॑र्ग्री॒वी वै॒श्वान॒राश्च॑त्वारि॒ऽश॒च] ॥ ८ ॥ यदै॒ होता॑ध्व॒र्यु॒
म॒भ्याह्व॑यते वज्र॑मे॒नमु॒भिप्र॑वर्तयत्यु॒क्थ॑शा॒ इत्या॑ह प्रातःस॒वनं॑ प्र॒तिगी॑र्य॒ त्री॒ण्ये॒तान्य॑क्षरा॒णि

का० ३. प्र० २.

॥ २०१ ॥

अ० ९

त्रिपदा गायत्री गायत्रं प्रातःसवनं गायत्रियैव प्रातःसवने वज्रमन्तर्धत्त उक्थं वाचीत्याह माध्य-
 न्दिनं सवनं प्रतिगीर्यं चत्वार्येतान्यक्षराणि चतुष्पदा त्रिष्टुप् त्रैष्टुभं माध्यन्दिनं सवनं
 त्रिष्टुभैव माध्यन्दिने सवने वज्रमन्तर्धत्ते (१) उक्थं वाचीन्द्रायेत्याह तृतीयसवनं प्रति-
 गीर्यं सप्तैतान्यक्षराणि सप्तपदा शक्करी शाक्करो वज्रो वज्रेणैव तृतीयसवने वज्रमन्तर्धत्ते
 ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वा अध्वर्युः स्याद्यो यथासवनं प्रतिगरे छन्दांसि सम्पादये-
 तेजः प्रातःसवन आत्मन् दधीतेन्द्रियं माध्यन्दिने सवने पशूस्तृतीयसवन इत्युक्थं
 शा इत्याह प्रातः सवनं प्रतिगीर्यं त्रीण्येतान्यक्षराणि (२) त्रिपदा गायत्री गायत्रं प्रातः
 सवनं प्रातःसवन एवप्रतिगरे छन्दांसि सम्पादयत्यथो तेजो वै गायत्री तेजः प्रातःसवनं
 तेज एव प्रातःसवन आत्मन्धत्त उक्थं वाचीत्याह माध्यन्दिनं सवनं प्रतिगीर्यं चत्वार्ये-
 तान्यक्षराणि चतुष्पदा त्रिष्टुप् त्रैष्टुभं माध्यन्दिनं सवनं माध्यन्दिन एव सवने प्रतिगरे
 छन्दांसि सम्पादयत्यथो इन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियं माध्यन्दिनं सवनम् (३) इन्द्रियमेव
 माध्यन्दिने सवन आत्मन्धत्त उक्थं वाचीन्द्रायेत्याह तृतीयसवनं प्रतिगीर्यं सप्तैतान्यक्षराणि
 सप्तपदा शक्करी शाक्कराः पशवो जागन्तं तृतीयसवनं तृतीयसवन एव प्रतिगरे छन्दांसि स-
 म्पादयत्यथो पशवो वै जगन्ती पशवस्तृतीयसवनं पशून् एव तृतीयसवन आत्मन्धत्ते यद्वै हो-
 ताध्वर्युमभ्याहृत आर्व्यमस्मिन् दधाति तद्यज्ञ (४) अपहनीत पुरास्यं संवत्सराद्बृह आ-

वैति०

का० ३. प्र० २.

॥ २०२ ॥

अ० १०

संहिता

वेवीरुच्छोऽस्मा मोद इवेति प्रत्याह्वयते तेनैव तदपहते यथा वा आयतां प्रतीक्षत एवमध्व-
 र्युः प्रतिगुरं प्रतीक्षते यदभिप्रतिगृणीयाद्यथायतया समुच्छते तादृगेव तद् यदर्धर्चाक्षुष्येत
 यथा धावद्भयो हीयते तादृगेव तन् प्रवाहुवा ऋत्विजांमुद्गीथा उद्गीथ एवोद्गातृणाम् (५)
 ऋचः प्रणुव उक्थशस्मिनां प्रतिगुरोऽध्वर्यूणां य एवं विद्वान् प्रतिगृणात्यन्नाद एव भव-
 त्याऽऽस्यं प्रजायां वाजी जायत इयं वै होताऽसार्वध्वर्युर्यदासीनः शस्मत्यस्या एव त-
 द्घोता नैत्यास्त इव हीयमथो इमामेव तेन यजमानो दुहे यत्तिष्ठन् प्रतिगृणात्यमुष्या
 एव तदध्वर्युर्नैति (६) तिष्ठतीव ह्यसार्वथो अमूमेव तेन यजमानो दुहे यदासीनः शस्म-
 ति तस्मादितः प्रदानं देवा उपजीवन्ति यत्तिष्ठन् प्रतिगृणाति तस्मादमुतः प्रदानं मनु-
 ष्या उपजीवन्ति यत् प्राडासीनः शस्मति प्रत्यङ् तिष्ठन् प्रतिगृणाति तस्मात् प्राचीनः रेतो
 धीयते प्रतीचीः प्रजा जायन्ते यद्वै होताध्वर्युर्मभ्याह्वयते वज्रमेनमभिप्रवर्तयति (७) पराडावर्तते
 वज्रमेव तन्निकरोति—८) [धत्ते क्षराणि सर्वान् नोद्गातृणामेति वर्तयत्यष्टौ च] ॥ ९ ॥
 उपयामगृहीतोऽसि वाक्षसदसि वाक्पाभ्यां त्वा क्रतुपाभ्यामस्य यज्ञस्य ध्रुवस्याध्यक्षाभ्यां गृ-
 ह्नाम्युपयामगृहीतोऽस्यृतसदसि चक्षुषाभ्यां त्वा क्रतुपाभ्यामस्य यज्ञस्य ध्रुवस्याध्यक्षा
 भ्यां गृह्नाम्युपयामगृहीतोऽसि श्रुतसदसि श्रोत्रपाभ्यां त्वा क्रतुपाभ्यामस्य यज्ञ-
 स्य ध्रुवस्याध्यक्षाभ्यां गृह्णामि देवेभ्यस्त्वा विश्वदेवेभ्यस्त्वा विश्वेभ्यस्त्वा

का०३. प्र०२.

॥ २०३ ॥

अ० ११

देवभ्यो विष्णवुरुक्रमैव ते सोमस्त५ रक्षस्व (१) तन्ते दुश्शसा माऽवर्ष्य
 न्मयि वसुः पुरोवसुर्वाक्पा वाचं मे पाहि मयि वसुर्विददसुश्चक्षुष्पाश्चक्षुर्मे पाहि मयि वसुः
 संयदसुः श्रोत्रपाः श्रोत्रं मे पाहि भूरसि श्रेष्ठो रश्मीनां प्राणपाः प्राणं मे पाहि धूरसि श्रेष्ठो
 रश्मीनामपानपा अपानं मे पाहि यो न इन्द्रवायू मित्रावरुणावश्विनावभिदासति आतृव्यः
 (२) उत्पिपीते शुभस्पती इदमहं तमधरं पादयामि यथेन्द्राहमुत्तमश्चेतयानि—१३)

[रक्षस्व आतृव्यस्योदश च] ॥ १० ॥

प्र सो अग्ने तवोतिभिः सुवीराभिस्तरति

वाजंकर्मभिः । यस्य त्व५ सख्यमाविथ । प्र होत्रे पूर्वं वचोऽग्रये भरता बृहत् । विपां
 ज्योतींषि विभ्रते न वेधसे । अग्ने त्री ते वाजिना त्री षधस्था तिस्रस्ते जिह्वा कृतजात
 पूर्वीः । तिस्र उ ते तनुवो देववातास्ताभिर्नः पाहि गिरो अप्रयुच्छन् । सं वां कर्मणा स-
 मिषा (१) हिनोमीन्द्राविष्णू अपंसस्पारे अस्य । जुषेथां यज्ञं द्रविणं च धत्तमरिष्टैर्नः
 पृथिभिः पारयन्ता । उक्ता जिग्यथुर्न पराजयेथे न पराजिग्ये कतरश्चनैनाः । इन्द्रश्च विष्णो
 यदपस्पृधेथां त्रेधा सहस्रं वि तदैरयेथाम् । त्रीण्यायूँषि तव जातवेदस्तिस्व आजानीरुष-
 संस्ते अग्ने । ताभिर्देवानामवो यक्षि विद्वानथ (२) भव यजमानाय शं योः । अग्निस्त्रीणि
 त्रिधातून्याक्षेति विद्वथा कविः । स त्रींश्चैकादशा५ इह । यक्षच्च पिप्रयच्च नो विप्रो दूतः
 परिष्कृतः । नभन्तामन्यके समे । इन्द्राविष्णू इ५हिताः शम्बरस्य नव पुरो नवतिश्च शथिष्टम् ।

नैत्ति०

का०३. प्र०३.

॥ २०४ ॥

अ० १

संहिता

शतं वर्चिनः सहस्रं च साकः ह्यथो अप्रत्यमुरस्य वीरान् । उत मातामहिषमन्ववेनदमी
 त्वां (३) जहति पुत्र देवाः । अथाब्रवीद्ब्रह्ममिन्द्रो हनिष्यन्त्सखे विष्णो वितुरं विक्रमस्व
 —१३) [इषाऽथ त्वा त्रयोदश च] ॥ ११ ॥ य (१४२) स्त्रीणि (१५३)

परिभूः (१९५) स्फ्यो (२३३) भक्ष (३४४) महीनां (१७२) देव (१७२) श्ये-
 नाय (२९०) य (३५८) दुपयामृहीतः (११३ प्रै १६३) कादश (२३३५) ॥ ११ ॥
 इति तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे द्वितीयप्रपाठकः ॥

ॐ अग्ने तेजस्विन् तेजस्वी त्वं देवेषु भूयास्तेजस्वन्तं मामायुष्मन्तं वर्चस्वन्तं म-
 नुष्येषु कुरु क्षीरार्थं च त्वा तपसश्च तेजसे जुहोमि तेजोविदसि तेजो मा मा हासी-
 न्माहं तेजो हासिषं मा मां तेजो हासीदिन्द्रौजस्विन्नोजस्वी त्वं देवेषु भूया ओजस्वन्तं
 मा मायुष्मन्तं वर्चस्वन्तं मनुष्येषु कुरु ब्रह्मणश्च त्वा क्षत्रस्य च (१) ओजसे जुहोम्यो-
 जोविदस्योजो मा मा हासीन्माहमोजो हासिषं मा मामोजो हासीन् सूर्यं आजस्विन् आ-
 जस्वी त्वं देवेषु भूया आजस्वन्तं मा मायुष्मन्तं वर्चस्वन्तं मनुष्येषु कुरु वायोश्च त्वाऽपाश्च
 आजसे जुहोमि सुवर्विदसि सुवर्मा मा हासीन्माहः सुवर्हासिषं मा माः सुवर्हासीन् म-
 यि (२) मेधां मयि प्रजां मय्यग्निस्तेजो दधातु मयि मेधां मयि प्रजां मयीन्द्र इन्द्रियं
 दधातु मयि मेधां मयि प्रजां मयि सूर्यो आजो दधातु—२३) [च मयि त्रयोविंश-

का० ३. प्र० ३.

॥ २०५ ॥

अ० ३

तिश्च] ॥ १ ॥ वायुर्हि कर्ताग्निः प्रस्तोता प्रजापतिः साम बृहस्पतिरुद्राता विश्वे
 देवा उपेगातारो मरुतः प्रतिहर्तार इन्द्रो निधनं ते देवाः प्राणभूतः प्राणं मयि दधत्वे-
 तद्वै सर्वमध्वर्युरुपाकुर्वन्नुद्रातृभ्यं उपाकरोति ते देवाः प्राणभूतः प्राणं मयि दधत्वित्याहैत-
 देव सर्वमात्मन्धत्त इडा देवहूर्मनुयज्ञनीर्बृहस्पतिरुक्थामदानि शश्विषद्विश्वे देवाः (१) सू-
 क्त्वाचः पृथिवि मातर्मा मा हिंसीर्मधुं मनिष्ये मधुं जनिष्ये मधुं वक्ष्यामि मधुं वदि-
 ष्यामि मधुमतीं देवभ्यो वाचमुद्यासः शुश्रूषेण्यां मनुष्येभ्यस्तं मा देवा अवन्तु शोभायै
 पितरोऽनुमदन्तु—२८) [देवा अष्टाविंशतिश्च] ॥ २ ॥ वसवस्त्वा प्रवृहन्तु गायत्रेण
 छन्दसाग्नेः प्रियं पाथ उपेहि रुद्रास्त्वा प्रवृहन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसेन्द्रस्य प्रियं पाथ उपे
 ह्यादित्यास्त्वा प्रवृहन्तु जागतेन छन्दसा विश्वेषां देवानां प्रियं पाथ उपेहि मान्दासु ते-
 शुक्रशुक्रमाधूनामि भन्दनासु कोतनासु नूतनासु रेशीषु मेषीषु वाशीषु विश्वभृत्सु माध्वीषु
 ककुहासु शकरीषु (१) शुक्रासु ते शुक्र शुक्रमाधूनामि शुक्रन्ते शुक्लेण गृह्णाम्यहो रूपेण
 सूर्यस्य रश्मिभिः । आऽस्मिन्नुग्रा अचुच्यवुर्दिवो धारा असञ्चत । ककुहः रूपं वृषभस्य-
 रोचते बृहत्सोमः सोमस्य पुरोगाः शुक्रः शुक्रस्य पुरोगाः । यत्ते सोमादाभ्यं नाम जागृवि त-
 स्मै ते सोम सोमाय स्वाहोशिक्ष्वं देव सोम गायत्रेण छन्दसाग्नेः (२) प्रियं पाथो
 अपीहि वशी त्वं देव सोम त्रैष्टुभेन छन्दसेन्द्रस्य प्रियं पाथो अपीह्यस्मत्सखा त्वं

नैति०

का०३. प्र०३.

॥ २०६ ॥

अ० ५

संहिता

देव सोम जागतेन छन्दसा विश्वेषां देवानां प्रियं पाथो अपीष्या नः प्राण एतु प-
 रावत आऽन्तरिक्षाद्विवस्परि । आयुः पृथिव्या अध्येतमसि प्राणाय त्वा । इन्द्राग्नी मे वर्चः
 कणुतां वर्चः सोमो बृहस्पतिः । (३) वर्चो मे विश्वे देवा वर्चो मे धत्तमश्विना । दधन्वे
 वा यदीमनुवोचद्ब्रह्माणि वेरु तत् । परि विश्वानि काव्या नेमिश्चकर्मिवाभवत्—२५) [शक्रो
 ष्वग्नेर्बृहस्पतिः पञ्चविंशतिश्च] ॥ ३ ॥ एतद्वा अपां नामधेयं गुह्यं यदाधावा मान्दासु
 ते शुक्र शुक्रमाधूनामोत्याहापामेव नामधेयेन गुह्येन दिवो वृष्टिमवरुन्धे शुक्रन्ते शुक्रेण गृह्णामी-
 त्याहैतद्वा अहो रूपं यद्रात्रिः सूर्यस्य रश्मयोवृष्ट्या ईशतेऽहं एव रूपेण सूर्यस्य रश्मिभि-
 र्दिवो वृष्टिं च्यावयतित्याऽस्मिन्नुग्राः (१) अचुच्यवु रित्याह यथा यजुरैवैतत् कंकुह
 रूपं वृषभस्य रोचते बृह दित्याहैतद्वा अस्य कंकुह रूपं यद्वृष्टी रूपेणैव वृष्टिमवरुन्धे यत्ते
 सोमादाभ्यं नाम जागृवीत्याहैष हवै हविषा हविर्यजति योऽदाभ्यं गृहीत्वा सोमाय जुहोति परा
 वा एतस्यायुः प्राण एति (२) योऽंशुं गृह्णात्या नः प्राण एतु परावत इत्याहायुरेव प्रा-
 णमात्मन्धत्ते ऽमृतमसि प्राणाय त्वेति हिरण्यमभिव्यनित्यमृतं वै हिरण्यमायुः प्राणोऽमृतेनै-
 वायुं रात्मन्धत्ते शतमानं भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठत्यप
 उर्षस्पृशति भेषजंवा आपः (३) भेषजमेव कुरुते—३) [उग्रा एत्याप स्त्रीणि च] ॥ ४ ॥
 वायुरसि प्राणो नाम सवितुराधिपत्येऽपानं मे दाश्चक्षुरसि श्रोत्रं नाम धातुराधिपत्य आ-

का० ३. प्र० ३.

॥ २०७ ॥

अ० ५

युर्मे दा रूपमसि वर्णो नाम बृहस्पतेराधिपत्ये प्रजां मे दा कृतमसि सत्यं नामेन्द्रस्याधि-
 पत्ये क्षत्रं मे दा भूतमसि भव्यं नाम पितृणामाधिपत्येऽपामोषधीनां गर्भं वा कृतस्य
 त्वा व्योमन कृतस्य (१) त्वा विभूमन कृतस्य त्वा विधर्मण कृतस्य त्वा सत्यायुतस्य
 त्वा ज्योतिषे प्रजापतिर्विराजमपश्यत्तया भूतश्च भव्यश्चासृजत् तामृषिभ्यस्तिरोदधात्तां
 जमदग्निस्तपसापश्यत्तया वै स पृथ्वीन् कामानसृजत् तत् पृथ्वीनां पृथित्वं यत् पृथ्व्यो
 गृह्यन्ते पृथ्वीनेव तैः कामान् यजमानोऽवरुन्धे वायुरसि प्राणः (२) नामेत्याह प्राणापा-
 नावेवावरुन्धे चक्षुरसि श्रोत्रं नामेत्याह हायुरेवावरुन्धे रूपमसि वर्णो नामेत्याह प्रजामेवाव-
 रुन्ध कृतमसि सत्यं नामेत्याह क्षत्रमेवावरुन्धे भूतमसि भव्यं नामेत्याह पशवो वा अपामो-
 षधीनां गर्भः पशूनेव (३) अवरुन्ध एतावद्वै पुरुषं परितस्तदेवावरुन्ध कृतस्य त्वा व्योमन्
 इत्यहियं वा कृतस्य व्योमेमामेवाभिजयत्युतस्य त्वा विभूमन् इत्याहान्तरिक्षं वा कृत-
 स्य विभूमान्तरिक्षमेवाभिजयत्युतस्य त्वा विधर्मण इत्याह द्यौर्वा कृतस्य विधर्मं दिव-
 मेवाभिजयत्युतस्य (४) त्वा सत्यायेत्याह दिशो वा कृतस्य सत्यं दिशं एवाभिजय-
 त्युतस्य त्वा ज्योतिष इत्याह सुवर्गो वै लोक कृतस्य ज्योतिः सुवर्गमेव लोकमभिजय-
 त्युतावन्तो वै देव लोकास्तानेवाभिजयति दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विरा-
 ज्येवान्नाद्ये प्रतितिष्ठति—४६) [कृतस्य प्राण एव तस्य षट्चत्वारिंशच्च] ॥ ५ ॥

नैत्ति०

का०३. प्र०३.

॥ २०८ ॥

अ० ७

संहिता

देवा वै यद्यज्ञेन नावारुन्धत् तत्परैरवारुन्धत् तत्पराणां परत्वं यत्परं गृह्यन्ते यदेव यज्ञेन नाव
 रुन्धे तस्यावरुध्यै यं प्रथमं गृह्णातीममेव तेन लोकमभिजयति यं द्वितीयमन्तरिक्षं तेन
 यं तृतीयममुमेव तेन लोकमभिजयति यदेते गृह्यन्त एषां लोकानामभिजित्यै (१)
 उत्तरेष्वहस्वमुतोऽर्वाश्चो गृह्यन्तेऽभिजित्यैवमाँल्लोकान् पुनरिभं लोकं प्रत्यवरोहन्ति यत्पूर्वेष्वहः
 स्वितः पराश्चो गृह्यन्ते तस्मादितः पराश्च इमे लोका यदुत्तरेष्वहःस्वमुतोऽर्वाश्चो गृह्यन्ते तस्मादमु-
 तोऽर्वाश्च इमे लोकास्तस्मादयातयाम्नो लोकान्मनुष्या उपजीवन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्या
 दद्ध्य ओषधयः सम्भवन्त्योषधयः (२) मनुष्याणामन्नं प्रजापतिं प्रजा अनु प्रजायन्त
 इति परानन्विति ब्रूयात् यद् गृह्णात्यद्भ्यस्त्वौषधीभ्यो गृह्णामीति तस्मादद्भ्य ओषधयः सम्भ-
 वन्ति यद् गृह्णात्योषधीभ्यस्त्वा प्रजाभ्यो गृह्णामीति तस्मादोषधयो मनुष्याणामन्नं यद्गृह्णाति प्र-
 जाभ्यस्त्वा प्रजापतये गृह्णामीति तस्मात्प्रजापतिं प्रजा अनु प्रजायन्ते—४८) [अभिजि-
 त्या ओषधयोष्टाचत्वारिंशच्च] ॥ ६ ॥ प्रजापतिर्देवासुरानसृजत् तदनु यज्ञोऽसृज्यत
 यज्ञं छन्दांसि ते विष्वश्चो व्यक्रामन्त्सोऽसुराननु यज्ञोऽपाकामद्यज्ञं छन्दांसि ते देवा
 अमन्यन्तामी वा इदमभूवन्यद्वयस्म इति ते प्रजापतिमुपाधावन्त्सोऽब्रवीत्प्रजापतिश्छन्दसां
 वीर्यमादाय तद्दुःप्रदास्यामीति स छन्दसां वीर्यम् (१) आदाय तदेभ्यः प्रायच्छत्तदनु

का० ३. प्र० ३.

॥ २०९ ॥

अ० ८

छन्दाश्चस्यपाकामन् छन्दाश्चसि यज्ञस्तनो देवा अभवन् पराऽसुरा य एवं छन्दसां वीर्यं
वेदाश्राव्यास्तु श्रौषड्यज ये यजामहे वषट्कारो भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति
बह्मवादिनो वदन्ति कस्मै कमध्वर्युराश्रावयतीति छन्दसां वीर्यायेति ब्रूयादेतद्वै (२)
छन्दसां वीर्यमाश्राव्यास्तु श्रौषड्यज ये यजामहे वषट्कारो य एवं वेद स वीर्यैरेव
छन्दोभिरर्चति यत्किञ्चाचर्चति यदिन्द्रो वृत्रमहं न मेध्यं तद्यद्यतीरपावपदमेध्यन्तदथ कस्मा-
दैन्द्रो यज्ञ आ सस्स्यातो रित्याहुरिन्द्रस्य वा एषा यज्ञिया तनूर्यद्यज्ञस्तामेव तत् (३)
यजन्ति य एवं वेदोपैनं यज्ञो नमति—८) [वीर्यं वै तदद्यौ च] ॥ ७ ॥

आयुर्दा अग्ने हविषो जुषाणो घृतप्रतीको घृतयोनिरेधि । घृतं पीत्वा मधु चारु गव्यं पितेव
पुत्रमभिरक्षतादिमम् । आरुश्यते वा एतद्यजमानोऽग्निभ्यां यदेनयोः शृतं कृत्याथान्यत्रा-
वभृथमवैत्यायुर्दा अग्ने हविषो जुषाण इत्यवभृथमवैष्य जुहुयादाहुत्यैवैनौ शमयति ना-
तिमार्च्छन्ति यजमानो यन् कुसीदम् (१) अप्रतीतं मयि येन यमस्य बलिना चरामि ।
इहैव सन्निवदये तदेतत्तदग्ने अनृणो भवामि । विश्वलोप विश्वदावस्य त्वा सञ्जुहोम्यग्धा-
देकोऽहुतादेकः समसनादेकः । ते नः कृण्वन्तु भेषजं सदः सहो वरेण्यम् । अयन्नो नभसा
पुरः सस्फानो अभिरक्षतु । गृहाणामसमर्त्यं बहवो नो गृहा असन् । सत्वन्नः (२) नभ-
सस्पत ऊर्जो नो धेहि भद्रया । पुनर्नो नृष्टमार्कधि पुनर्नो रयिमार्कधि । देवं सस्फान सह-

तैत्तिः

का० ३. प्र० ३.

॥ २१० ॥

अ० ९

संहिता

सपोषस्येशिषे स नो रात्वाज्यानि५ रायस्योष५ सुवीर्य५ संवत्सरीणा५ स्वस्तिम् । अग्नि-
 र्वाव यम इयं यमी कुसीदं वा एतद्यमस्य यजमान आदत्ते यदोषधीभिर्वेदि५स्तृणाति यदनुपौष्य
 प्रयायाद्वीवबद्धमेनम् (३) अमुष्मिँल्लोके नेनीयेरन् यत् कुसीदमप्रतीत्तं मयीत्युपौषतीहैव सन्य-
 मङ्कुसीदं निरवदायानृणः सुवर्गं लोकमेति यदि मिश्रमिव चरेदञ्जलिना सक्तून् प्रदाव्ये जुहु-
 यादेष वा अग्निर्वैश्वानरो यत् प्रदाव्यः स एवैनं स्वदयत्यह्नां विधान्यमिकाष्टकायाम-
 पूषश्चतुःशरावं पक्त्वा प्रातरेतेन कक्षमुपैषिद्यदि (४) दहति पुण्यसमं भवति यदि न
 दहति पापसममेतेन ह स्म वा कषयः पुरा विज्ञानेन दीर्घसत्रमुपयन्ति यो वा उप-
 द्रष्टारमुपश्रोतारमनुख्यातारं विद्वान् यजते सममुष्मिन् लोक इष्टापूर्यते गच्छतेऽग्निर्वा उप-
 द्रष्टा वायुरुपश्रोतादित्योनुरख्याता तान्यएवं विद्वान्यजते सममुष्मिन् लोक इष्टापूर्यते गच्छते
 ऽयन्नो नभसा पुरः (५) इत्याहाग्निर्वै नभसा पुरोऽग्निमेव तदाहैतन्मे गोपायेति स
 त्वन्नो नभसस्पत् इत्याह वायुर्वै नभसस्पतिर्वायुमेव तदाहैतन्मे गोपायेति देवं सःस्फानेत्याहासौ
 वा आदित्यो देवः सःस्फान आदित्यमेव तदाहैतन्मे गोपायेति (६) [कुसीदं एनं यदि पुर
 इति ॥ ८ ॥] एतं युवानं परि वो ददामि तेन क्रीडन्तीश्वरत प्रियेण । मा नः शास जनुषां
 सुभागा रायस्योषेण समिषा मदेम । नमो महिम्न उत चक्षुषे तै मरुतां पितृस्तदहं गृणामि । अनु-
 मन्यस्व सुयजां यजाम जुष्टं देवानां मिदमस्तु हव्यम् । देवानामिष उपनाह आसीदपाद्भ-

का० ३.प्र० ३.

॥ २११ ॥

अ० ११

ओषधीषु न्यक्तः । सोमस्य द्रप्समंशणीत पूषा (१) बृहन्नद्रिभक्तदेवाम् । पिता वत्सानां
 पतिरघ्नियानामयो पिता महतां गर्गराणाम् । वत्सो जरायुं प्रतिधुक्पीयुषं आमिक्षा मस्तु घृ-
 तमस्य रेतः । त्वाङ्गावोवृण राज्याय त्वां हवन्त मरुतः स्वर्काः । वर्ष्मन् क्षत्रस्य ककुभिं
 शिश्रियाणस्ततो न उग्रो विभंजा वसूनि । व्यृद्धेन वा एष पशुनां यजते यस्यैतानि न
 क्रियन्त एषः (२) ह त्वै समृद्धेन यजते यस्यैतानि क्रियन्ते—८) [पूवैषोष्टौ च] ॥ १ ॥
 सूर्यो देवो दिविषद्भ्यो धाता क्षत्राय वायुः प्रजाभ्यः । बृहस्पतिस्त्वा प्रजापतये ज्योतिष्मतीं
 जुहोतु । यस्यास्ते हरितो गर्भो यो निर्हिरण्ययी । अङ्गान्यहुता यस्यै तां देवैः समंजी-
 गमम् । आवर्तन वर्तय नि निवर्तन वर्तयेन्द्र नर्दबुध । भूम्याश्चतस्रः प्रदिशस्ताभिरावर्तया
 पुनः । वि ते भिनद्धि तर्करा वि योनिं वि गवीन्यौ । वि (१) मातरंश्च पुत्रं च विगर्भं च
 जरायुं च । बृहस्ते अस्तु बालिति । उरुद्रप्सो विश्वरूप इन्द्रः पवमानो धीर आनञ्ज गर्भम् ।
 एकपदी द्विपदी त्रिपदी चतुष्पदी पञ्चपदी षट्पदी सप्तपद्यष्टापदी भुवनानुं प्रथतां स्वाहा ।
 मही द्यौः पृथिवी च न इर्म यज्ञं मिमिक्षताम् । पिपृताञ्चो भरीमभिः—४४) [वि चतुश्चत्वा-
 रिंशच्च] ॥ १० ॥ इदं वामास्ये हविः प्रियमिन्द्रावृहस्पती । उक्थं मदश्च शस्यते । अयं
 वाम्परिषिच्यते सोम इन्द्रावृहस्पती । चारुर्मदाय पीतये । अस्मे इन्द्रावृहस्पती रयिन्धत्तं
 शतृग्विनम् । अश्वावन्तं सहस्रणम् । बृहस्पतिर्नः परिपातु पश्चादतोत्तरस्मादधरादधायोः । इन्द्रः

वैत्ति०

का०३. प्र०३.

॥ २१२ ॥

अ० ११

संहिता

पुरस्तादुत मध्यतोः सत्वा सखिभ्यो वरिवः कृणोतु । वि ते विष्वग्वातजूतासो अग्ने
 भामासः (१) शुचे शुचयश्चरन्ति । तुविष्मक्षासो दिव्या नवग्वा वना वनन्ति धृषता रुजन्तः ।
 त्वामग्ने मानुषीरीढते विशो होत्राविदं विविचिश्चरन्धातमम् । गुहासन्तश्च सुभग विश्वदर्शतन्तु-
 विष्मणसश्च सुयज्ञं धृतश्रियम् । धाता ददातु नो रयिमोशानो जगत्स्पतिः । स नः पूर्णेन
 वावनत् । धाता प्रजाया उत राय ईशे धातेदं विश्वं भुवनञ्जान । धाता पुत्रं यजमानाय
 दाता (२) तस्मा उ हव्यं धृतवद्विधेम । धाता ददातु नो रयिं प्राचीं जीवातुमक्षिताम् ।
 वयं देवस्य धीमहि सुमतिश्च सत्यराधसः । धाता ददातु दाशुषे वसूनि प्रजाकामाय मीढुषे
 दुरोणे । तस्मै देवा अमृताः संव्ययन्तां विश्वे देवासो अदितिः सजोषाः । अनु नोद्यानुम-
 तिर्यज्ञं देवेषु मन्यताम् । अभिश्च हव्यवाहनो भवतान्दाशुषे मयः । अन्विदनुमते त्वम् (३)
 मन्यासै शञ्च नः कृधि । ऋत्वे दक्षाय नो हिनु प्रण आयूँषि तारिषः । अनुमन्यतामनुम-
 न्यमाना प्रजावन्तश्च रयिमक्षीयमाणम् । तस्यै वयश्च हेडसि मापि भूम सा नो देवी सुहवा
 शर्मं यच्छतु । यस्यामिदं प्रदिशि यद्विरोचतेनुमतिं प्रति भूषन्त्यायवः । यस्या उपस्थं
 उर्वन्तरिक्षं सा नो देवी सुहवा शर्मं यच्छतु (४) राकामहश्च सुहवाश्च सुष्ठुती द्वे शृणोतु
 नः सुभगा बोधतु त्मना । सीव्यत्वपः सूच्याच्छिद्यमानया ददातु वीरश्च शतदायमुक्थ्यम् ।
 यास्ते राके सुमत्यः सुपेशसो यामिर्ददासि दाशुषे वसूनि । तामिर्नो अद्य सुमना उपागहि

का० ३. प्र० २.

॥ २१३ ॥

अ० १०

सहस्रपोषः सुभगे रराणा । सिनीवालि या सुपाणिः । कुहूमहः सुभगां विद्वानापसम-
 स्मिन्यज्ञे सुहवां जोहवीमि । सा नो ददातु श्रवणम् (५) पितृणान्तस्यास्ते देवि
 हविषा विधेम । कुहूर्देवानाममृतस्य पत्नी हव्या नो अस्य हविषश्चिकेतु । सन्दाशुषे किरतु
 भूरि वामः रायस्पोषश्चिकितुषेदधातु—२४) भामासो दाता त्वं यच्छतु श्रवणं चतु-
 विश्शतिश्च] ॥ ११ ॥ अग्ने (१२३) वायुं (७८) वसव (१७५) एत (१५३)
 द्यायु (२४६) देवाः (१४८) प्रजापति (१५८) रायुर्दा (३००) एतः (१०८) सूर्य
 (१४) इद (२७४) मेकादश (१८५७) ॥ ११ ॥ इति तैत्तिरीयसंहितायां

तृतीयकांडे तृतीयप्रपाठकः संपूर्णः ॥

ॐ वि वा एतस्य यज्ञं क्रध्यते यस्य हविरतिरिच्यते सूर्यो देवो दिविषञ्च इत्याह बृह-
 स्पतिना चैवास्थं प्रजापतिना च यज्ञस्य व्यृद्धमपि वपति रक्षांश्चि वा एतत् पशुः संचन्ते
 यदेकदेवार्थ आलब्धो भूयान् भवति यस्यास्ते हरितो गर्भ इत्याह देवत्रैवैनाद्रमयति रक्षसामप-
 हत्या आवर्तन वर्तयेत्याह (१) ब्रह्मणैवैनमावर्तयति वि ते भिनद्धि तक्रीमित्याह यथायजुरेवैत
 दुरुद्रप्सो विश्वरूप इन्दुरित्याह प्रजा वै पशव इन्दुः प्रजयैवैनं पशुभिः समर्धयति
 दिवं वै यज्ञस्य व्यृद्धं गच्छति पृथिवीमतिरिक्तं तद्यन्न शमयेदार्तिमाच्छेद्यजमानो मही
 द्यौः पृथिवी च न इति (२) आह द्यावापृथिवीभ्यामेव यज्ञस्य व्यृद्धातिरिक्तञ्च शम-

नैति०

का० ३. प्र० २.

॥ २१४ ॥

अ० १

संहिता

यति नार्तिमाच्छेति यजमानो भस्मनाभिसमूहति स्वर्गाकृत्या अथो अनयोर्वा एष गर्भोनयोरिवैनं
 दधाति यदवद्येदति तद्वेचयेद्यन्नावद्येत्पशोरालब्धस्य नावद्येत्पुरस्तान्नाभ्या अन्यदवद्येदुपरि
 ष्ठादन्यत् पुरस्ताद् नैनाभ्यै (३) प्राण उपरिष्ठादपानो यावानेव पशुस्तस्यावद्यति विष्णवे शिपि-
 विष्टाय जुहोति यद्वै यज्ञस्यातिरिच्यते यः पशोर्भूमा या पुष्टिस्तद्विष्णुः शिपिविष्टोतिरिक्त एवा-
 तिरिक्तं दधात्यतिरिक्तस्य शान्त्या अष्टाप्रुद्विरण्यं दक्षिणाष्टापदी ह्येषात्मा नवमः पशोरास्या अन्त-
 रकोश उष्णीषेणाविष्टितं भवत्येवमिव हि पशुरुत्वंमिव (४) चर्मैव मांश्चसमिवास्थीव यावानेव
 पशुस्तमास्वावरुन्धे यस्यैषा यज्ञे प्रार्यश्रित्तिः क्रियत इष्ट्वा वसीयान् भवति—२१) [आहेति
 नाभ्या इवैकविंशतिश्च] ॥ १ ॥ आ वांयो भूष शुचिपा उप नः सहस्रान्ते नियुतो
 विश्ववार । उपो ते अन्धो मद्यमयामि यस्य देव दधिषे पूर्वपेयम् । आकूत्यै त्वा कामाय
 त्वा समृधे त्वा किक्किटा ते मनः प्रजापतये स्वाहा किक्किटा ते प्राणं वायवे स्वाहा किक्किटा
 ते चक्षुः सूर्याय स्वाहा किक्किटा ते श्रोत्रन्धावापृथिवीभ्यां स्वाहा किक्किटा ते वाचं
 सरस्वत्यै स्वाहा (१) त्वन्तुरीया वशिनी वशासि सकृद्यत्वा मनसा गर्भं आशयत् । वशा
 त्वं वशिनी गच्छ देवान् सत्याः संन्तु यजमानस्य कामाः । अजासि रयिष्ठा पृथिव्यां सी-
 दोर्ध्वान्तरिक्षमुपतिष्ठस्व दिवि ते बृहद्भाः । तन्तुं तन्वन् रजसो भानुमन्विहि ज्योति-
 ष्मतः पृथो रक्ष धिया कृतान् । अनुत्खणं वयत् जोगुवामपो मनुः (२) भव जनया दैव्यं

का० ३. प्र० ४.

॥ २१५ ॥

अ० २

जनस् । मनसो हविरसि प्रजापतिर्वर्णो गात्राणां ते गात्रभाजो भूयास्म—१३) [स्वाहा ऋतुः स्वयौ-
 दश च] ॥ २ ॥ इमे वै सहास्तां ते वायुर्व्यवात्ते गर्भमदधातां तः सोमः प्राज-
 नयदग्निरग्रसत् स एतं प्रजापतिराग्नेयमष्टाकपालमपश्यत्तं निरवपत्तेनैवैनामग्नेरधि निरक्रीणा-
 तस्मादप्यन्यदेवत्यामालभमान आग्नेयमष्टाकपालं पुरस्ताच्चिर्वपेदग्नेरैवैनामधि निष्क्रीया-
 लभते यत् (१) वायुर्व्यवात्तस्माद्वायव्या यदिमे गर्भमदधातां तस्माद्वावापृथिव्या यत्
 सोमः प्राजनयदग्निरग्रसत् तस्मादग्नीषोमीया यदनयोर्विद्यत्योर्वागवदत्तस्मात् सारस्वती यत्
 प्रजापतिरग्नेरधि निरक्रीणात्तस्मात् प्राजापत्या सा वा एषा सर्वदेवत्या यदजावशा वायव्या-
 मालभेत भूतिकामो वायुर्वै क्षेपिष्ठा देवता वायुमेव स्वेन (२) आग्नेयेनोपधावति स एवैनं
 भूतिं गमयति द्यावापृथिव्यामालभेत कृषमाणः प्रतिष्ठाकामो दिव एवास्मै पर्जन्यो वर्षति
 व्यस्यामोषधयो रोहन्ति समर्धुकमस्य सस्यं भवत्यग्नीषोमीयामालभेत यः कामयेतान्न-
 वानन्नादः स्यामित्यग्निनैवान्नमवरुन्धे सोमेनान्नाद्यमन्नधानेवान्नादो भवति सारस्वतीमालभेत
 यः (३) ईश्वरो वाचो वदितोः सन्वाचं न वदेद्वाग्वै सरस्वती सरस्वतीमेव स्वेन आग्नेयेनो
 पधावति सैवास्मिन् वाचं दधाति प्राजापत्यामालभेत यः कामयेतानभिजितमभिजयियमिति
 प्रजापतिः सर्वा देवता देवताभिरेवानभिजितमभिजयति वायव्ययोपाकरोति वायोरैवैनाम-
 वरुध्यालभत् आकुत्यै त्वा कामाय त्वा (४) इत्याह यथा यजुरैवैतत् किंकिटाकारं जुहोति

तैत्ति०

का० ३. प्र० ४.

॥ २१६ ॥

अ० ४

संहिता

किक्किटाकारेण वै ग्राम्याः पशवो रमन्ते प्राण्याः पतन्ति यत् किक्किटाकारं जुहोति
 ग्राम्याणां पशूनां धृत्यै पर्यग्नौ क्रियमाणे जुहोति जीवन्तीमेवैनान् सुवर्गं लोकं गमयति
 त्वन्तुरीयां वशिनीं वशासीत्याह देवत्रैवेनां गमयति सत्याः सन्तु यजमानस्य कामा इत्या-
 हैष वै कामः (५) यजमानस्य यदनात् उद्वचं गच्छति तस्मादेवमाहाजासि
 रयिष्ठेत्याहैष्वेवैनान् लोकेषु प्रतिष्ठापयति दिवि ते बृहद्वा इत्याह सुवर्गं एवास्मै लोके ज्योति
 र्दधाति तन्तुं तन्वन् रजसो भानुमन्विहीत्याहेमान्वास्मै लोकान् ज्योतिष्मतः करोत्यनु-
 ल्वणं वयन्त जोगुवामप इति (६) आह यदेव यज्ञ उल्वणं क्रियते तस्यैवैषा शान्ति
 र्मनुर्भव जनया देव्यं जन्मित्याह मानव्यो वै प्रजास्ता एवाद्याः कुरुते मनसो हविरसीत्याह
 स्वर्गाकृत्यै गात्राणां ते गात्रभाजो भूयास्मेत्याहाशिषमेवैतामाशास्ते तस्यै वा एतस्या एकमेवा-
 देवयजनं यदालब्धायामभ्रः (७) भवन्ति यदालब्धायामभ्रः स्यादप्सु वा प्रवेशयेत् सर्वां वा
 प्राश्नीयाद्यदप्सु प्रवेशयेद्यज्ञवेशसं कुर्यात् सर्वामेव प्राश्नीयादिन्द्रियमेवात्मन् धत्ते सा वा
 एषा त्रयाणामेवावरुद्धा संवत्सरसदः सहस्रयाजिनो गृहमेधिनस्त एवैतया यजेरन्तेषामेवैषासा
 —४२) [यत् स्वेन यं स्त्वा कामं इत्यग्नौ द्विचत्वारिंशच्च] ॥ ३ ॥ चित्तश्च
 चित्तिश्चाकूतश्चाकूतिश्च विज्ञातश्च विज्ञानश्च मनश्च शक्नोति दर्शश्च पूर्णमासश्च
 बृहच्च रथन्तरश्च प्रजापतिर्जयानिन्द्राय वृष्णे प्रायच्छदुग्रः पृतनाज्येषु तस्मै विशुः समन-

का० ३. प्र० ४.

॥ २१७ ॥

अ० ६

मन्तु सर्वाः स उग्रः स हि हव्यो बभूव देवासुराः संयत्ता आसन्तस इन्द्रः प्रजापतिमुप
 (१) अधावत्तस्मा एताञ्जयान् प्रायच्छत्तानजुहोत्ततो वै देवा असुरानजयन्त्यदजयन्तज्ज-
 यानां जयत्वं स्पर्थमानेनैते होतव्या जयत्येव तां पृतनाम्—२५) [उप पञ्चविंशतिश्च] ॥ ४ ॥
 अग्निर्भूतानामधिपतिः स मावत्विन्द्रो ज्येष्ठानां धूमः पृथिव्या वायुरन्तरिक्षस्य सूर्यो दिवश्चन्द्रमा
 नक्षत्राणां बृहस्पतिर्ब्रह्मणो मित्रः सत्यानां वरुणोपाः समुद्रः स्रोत्यानामन्नः साम्राज्यानामधिपति
 तन्मावतु सोम ओषधीनां सविता प्रसवानां रुद्रः पशूनां त्वष्टा रूपाणां विष्णुः पर्वतानां मरुतो
 गणानामधिपतयस्ते मावन्तु पितरः पितामहाः परेवरे (१) ततास्ततामहा इह मावत । अस्मिन् ब्र-
 ह्मन् अस्मिन् क्षत्रे स्यामाशिष्यस्यां पुरोधायामस्मिन् कर्मन्स्यां देवहृत्याम्—१७) [अवरे सप्तद-
 श च] ॥ ५ ॥ देवा वै यद्यज्ञोऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत ते देवा एतान्भ्यातानानपश्यन् तान्
 भ्यातन्वत यदेवानां कर्मासीदार्ध्यत तद्यदसुराणां न तदार्ध्यत येन कर्मणेर्तेत्तत्रहोतव्या-
 ऋधोत्येव तेन कर्मणा यद्विश्वेदेवाः समभरन् तस्मादभ्याताना वैश्वदेवा यत् प्रजापतिर्जया-
 न् प्रायच्छत्तस्माज्जयाः प्राजापत्याः (१) यद्राष्ट्रभृद्गीराष्ट्रमाददत् तद्राष्ट्रभृताः राष्ट्रभृत्वं
 ते देवा अभ्यातानैरसुरान्भ्यातन्वत जयैरजयन् राष्ट्रभृद्गीराष्ट्रमाददत् यदेवा अभ्यातानैरसुरा
 न्भ्यातन्वत तदभ्यातानानामभ्यातानत्वं यज्जयैरजयन् तज्जयानां जयत्वं यद्राष्ट्रभृद्गीराष्ट्रमाद-

तैत्ति०

का०३. प्र०४.

॥ २१८ ॥

अ० ८

संहिता

दत्तु तद्राष्ट्रभृतां राष्ट्रभृत्त्वं ततो देवा अभवन् परासुरा यो आतृव्यवान्त्स्यात् सः (२) एतान्
जुहुयादभ्यातुनैरेव आतृव्यान्भ्यातनुते जयैर्जयति राष्ट्रभृद्भीराष्ट्रमादत्ते भवत्यात्मना परास्य
आतृव्यो भवति— १८) [प्राजापत्याः सोष्टादश च] ॥ ६ ॥ कृता
षाढुतधामाग्निर्गन्धर्वस्तस्यौषधयोऽप्सरस ऊर्जोनाम् स इदं ब्रह्म क्षत्रं पातु ता इदं ब्रह्म क्षत्रं पातु
तस्मै स्वाहा ताभ्यः स्वाहा स ऋहितो विश्वसामा सूर्यो गन्धर्वस्तस्य मरीचयोऽप्सरस आयुवः सुषुम्नः
सूर्यरश्मिश्चन्द्रमा गन्धर्वस्तस्य नक्षत्राण्यप्सरसो वेकुरयो भुज्युः सुपर्णो यज्ञो गन्धर्वस्तस्य दक्षिणा
अप्सरसः स्तवाः प्रजापतिर्विश्वकर्मा मनः (१) गन्धर्वस्तस्य कर्माभ्यान्यप्सरसो वह्नय इषिरो वि-
श्वव्यचा वातो गन्धर्वस्तस्यापोऽप्सरसो मुदा भुवनस्य पते यस्य त उपरि गृहा इह च । स नो रास्वा-
ज्यानि राष्ट्रयोष सुवीर्यं संवत्सरीणां स्वस्तिम् । परमेष्ठ्यधिपतिर्मृत्युर्गन्धर्वस्तस्य विश्वमप्सर-
सो भुवः सुक्षितिः सुभूतिर्भद्रकृत्सुर्वान् पर्जन्यो गन्धर्वस्तस्य विद्युतोऽप्सरसो रुचो दूरे हँति-
रमृदयः (२) मृत्युर्गन्धर्वस्तस्य प्रजा अप्सरसो भीरुश्चारुः कृपणाकाशी कामो गन्धर्वस्त-
स्याधयोऽप्सरसः शोचयन्तीनाम् स इदं ब्रह्म क्षत्रं पातु ता इदं ब्रह्म क्षत्रं पातु तस्मै स्वाहा
ताभ्यः स्वाहा स नो भुवनस्य पते यस्य त उपरि गृहा इह च । उरु ब्रह्मणेऽस्मै क्षत्राय महि शर्म
यच्छ— १९) [मनो मृदयः षट्चत्वारिंशच्च] ॥ ७ ॥ राष्ट्रकामाय होतव्या राष्ट्रं वै राष्ट्रभृतो

का०३. प्र०४.

॥ २१९ ॥

अ० ८

रा॒ष्ट्रेणैवास्मै रा॒ष्ट्रमवरुन्धे रा॒ष्ट्रमेव भवत्यात्मने होत॒व्या रा॒ष्ट्रं वै रा॒ष्ट्रभूतो रा॒ष्ट्रं प्रजा रा॒ष्ट्रं प॒शवो
 रा॒ष्ट्रं यच्छ्रेष्ठो भवति रा॒ष्ट्रेणैव रा॒ष्ट्रमवरुन्धे वसिष्ठः समा॒नानां भवति ग्राम॑कामाय होत॒व्या
 रा॒ष्ट्रं वै रा॒ष्ट्रभूतो रा॒ष्ट्रं स॒जाता रा॒ष्ट्रेणैवास्मै रा॒ष्ट्रं स॒जातानवरुन्धे ग्रामी (१) एव भवत्य
 धि॒देवने जुहोत्यधि॒देवन एवास्मै सजा॒तानवरुन्धे त ए॒नमवरु॑द्धा उप॒तिष्ठन्ते रथमु॒ख
 ओज॑स्कामस्य होत॒व्या ओजो वै रा॒ष्ट्रभूत ओजो रथ ओज॑सैवास्मा ओ-
 जोवरु॑न्ध ओज॑स्व्येव भवति यो रा॒ष्ट्रादप॑भूतः स्यात्तस्मै होत॒व्या याव॑न्तोस्य रथाः
 स्युस्तान् ब्रूयाद् यु॒द्धमिति रा॒ष्ट्रमेवास्मै यु॒नक्ति (२) आहु॑तयो वा ए॒तस्या कृ॑ता यस्य
 रा॒ष्ट्रं न कल्प॑ते स्वरथस्य दक्षिणं चक्रं प्र॒वृत्तं नाडीम॑भिर्जुहुयादाहु॑तीरेवास्य कल्पयति ता
 अस्य कल्प॑माना रा॒ष्ट्रमनु॑कल्पते सङ्ग्रामे संय॑न्ते होत॒व्या रा॒ष्ट्रं वै रा॒ष्ट्रभूतो रा॒ष्ट्रे खलु वा ए॒ते
 व्याय॑च्छन्ते ये सङ्ग्राम॑ संय॑न्ति यस्य पूर्॒वस्य जुह॑ति स एव भवति जयति त॑ सङ्ग्रामं
 मा॒न्धुक इ॒ध्मः (३) भव॑त्यङ्गारा एव प्रति॒वेष्ट॑माना अ॒मित्रा॑णामस्य सेनां प्रति॒वेष्ट॑यन्ति य उ॒न्मा-
 द्ये॒तस्मै होत॒व्या गन्ध॑र्वाप्सरसो वा ए॒तमु॒न्माद॑यन्ति य उ॒न्माद्य॑त्येते खलु वै गन्ध॑र्वाप्सरसो
 यद्रा॒ष्ट्रभूत॑स्तस्मै स्वाहा ता॒म्यः स्वाहेति जुहोति तेनै॒वनाञ्छ॑मयति नैय॑ग्रोध औदु॑म्बर आ-
 श्व॑त्थः ल॒फाक्ष इती॒ध्मो भव॑त्येते वै गन्ध॑र्वाप्सरसां गृ॒हाः ख ए॒वैनान् (४) आ॒यत॑ने शमय

नैत्ति०

का० ३. प्र० ४.

॥ २२० ॥

अ० ९

संहिता

भिचरन्ता प्रतिलोमः होतव्याः प्राणानेवास्य प्रतीचः प्रतियौति तं ततो येन केन च
 स्तृणुते स्वरुत इरिणे जुहोति प्रदरे वैतद्वा अस्यै निर्वर्तिगृहीतं निर्वर्तिगृहीत एवैनं निर्वर्त्या
 ग्राहयति यद्वाचः कूरं तेन वर्षट्करोति वाच एवैनं कूरेण प्रवृश्चति ताजगार्तिमाच्छति यस्य
 कामयेताच्चाद्यम् (५) आददीयेति तस्य सभायामुत्तानो निपद्य भुवनस्य पत इति तृणानि
 संगृहीयात् प्रजापतिर्वै भुवनस्य पतिः प्रजापतिनैवास्याच्चाद्यमादत्त इदमहममुष्यामुष्यायण
 स्याच्चाद्यः हरामीत्याहाच्चाद्यमेवास्य हरति अद्भिर्हरति षट्वा ऋतवः प्रजापतिनैवास्याच्चा
 द्यमादायर्तवोऽस्मा अनु प्र यच्छन्ति (६) यो ज्येष्ठवन्धुरमभूतः स्यात् स्थलेऽवसाध्य
 ब्रह्मौदनं चतुःशरावं पक्त्वा तस्मै होतव्या वर्षम् वै राघूभूतो वर्षम् स्थलं वर्षमणैवैनंवर्षम्
 समानानां गमयति चतुः शरावो भवति दिक्ष्वेव प्रतितिष्ठति क्षीरे भवति रुचमेवास्मिन्
 दधात्युद्धरति शतृत्वाय सपिष्वान् भवति मेध्यत्वाय चत्वारं आर्षेयाः प्राश्रन्ति दिशा
 मेव ज्योतिषि जुहोति—४९) [ग्रामी युनक्तीध्र एनमन्नाद्यं यच्छन्त्येकान्नपञ्चाशच्च]
 ॥८॥ देविका निर्वपेत् प्रजाकामश्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसीव खलु वै प्रजाश्छन्दोभिरेवा-
 स्मै प्रजाः प्रजनयति प्रथमं धातारं करोति मिथुनी एव तेन करोत्यन्वेवास्मा अनुमतिर्म-
 न्यते राते राका प्र सिनीवाली अनयनि प्रजास्वेव प्रजातासु कुहा वाचं दधात्येता ए-
 व निर्वपेत् पशुकामश्छन्दांसि वै देविकाश्छन्दांसि (९) इव खलु वै पशवश्छन्दोभिरेवास्मै प-

का० ३. प्र० ४.

॥ २२५ ॥

अ० ९

शून् प्रजनयति प्रथमं धातारं करोति प्रैव तेन वापयत्यन्वेवास्मां अनुमतिर्मन्यतेराते राका
 प्रसिनीवाली जनयति पशूनेव प्रजातान् कुहा प्रतिष्ठापयत्येता एव निर्वपेद्वामकाम-
 छदांसि वै देविकाच्छन्दांसि खलु वै ग्रामच्छन्दोभिरेवास्मै ग्रामम् (२) अवरुन्धे
 मध्यतो धातारं करोति मध्यत एवैनं ग्रामस्य दधात्येता एव निर्वपेज्ज्योगामयावी छ-
 न्दांसि वै देविकाच्छन्दांसि खलु वा एतमभिमन्यन्ते यस्य ज्योगामयति छन्दोभिरेवै-
 नमगुदं करोति मध्यतो धातारं करोति मध्यतो वा एतस्याक्लृप्तं यस्य ज्योगामयति मध्य-
 त एवास्य तेन कल्पयत्येता एव निः (३) वृषेद्यं यज्ञो नोपनमेच्छन्दांसि वै
 देविकाच्छन्दांसि खलु वा एतं नोपनमन्ति यं यज्ञो नोपनमति प्रथमं धातारं करोति
 मुखत एवास्मै छन्दांसि दधात्युपैनं यज्ञो नमत्येता एव निर्वपेदीजानच्छन्दांसि वै
 देविका यातयामानीव खलु वा एतस्य छन्दांसि य ईजान उत्तमं धातारं करोति (४)
 उपरिष्ठादेवास्मै छन्दांस्ययातयामान्यवरुन्ध उपेनमुत्तरो यज्ञो नमत्येता एव निर्वपेद्यं
 मेधा नोपनमेच्छन्दांसि वै देविकाच्छन्दांसि खलु वा एतं नोपनमन्ति यं मेधा नोपनम-
 ति प्रथमं धातारं करोति मुखत एवास्मै छन्दांसि दधात्युपैनं मेधा नमत्येता एव नि-
 र्वपेत् (५) रुक्काम्छन्दांसि वै देविकाच्छन्दांसीव खलु वै रुक् छन्दोभिरेवास्मिन् रु-
 चं दधाति क्षीरे भवन्ति रुचमेवास्मिन् दधति मध्यतो धातारं करोति मध्यत एवैनं

वैति०

का०३. प्र०४.

॥ २२२ ॥

अ० १०

संहिता

रुचो दधाति गायत्री वा अनुमतिश्चिष्टुग्राका जगती सिनीवाल्यनुष्टुप् कुहूर्धाता वषट्कारः
 पूर्वपक्षो राका परपक्षः कुहूरमावास्या सिनीवाली पौर्णमास्यनुमतिश्चन्द्रमा धाताऽष्टौ
 (६) वसवोऽष्टाक्षरा गायत्र्येकादश रुद्रा एकादशाक्षरा त्रिष्टुब् द्वादशादित्या
 द्वादशाक्षरा जगती प्रजापतिरनुष्टुब् धाता वषट्कार एतद्वै देविकाः सर्वाणि
 च छन्दाश्च सि सर्वाश्च देवता वषट्कारस्ता यत् सह सर्वा निर्वपेदीश्वरा एनं प्र-
 देहो द्वे प्रथमे निरुप्य धातुस्तृतीयं निर्वपेत्तथो एवोत्तरे निर्वपेत्तथैनं न प्रदहन्ति
 (७) अथो यस्मै कामाय निरुप्यन्ते तमेवाभिरुपामोति—१) [छन्दाश्चि ग्रामं
 निष्करोतिवपे दृष्टौ दहन्तिनवच] ॥ १ ॥ वास्तोष्पते प्रतिजानीह्यस्मान्त्वा वेशो अ-
 नमीवो भवा नः । यत्स्वेमहे प्रति तन्नो जुषस्व शन्न एधि द्विपदे शं चतुष्पदे । वास्तोष्पते
 शम्भया सस्सदा ते सक्षीमहि एण्वया गातुमत्या । आवः क्षेम उत योगे वरं नो यूयं पात
 स्वस्तिभिः सदा नः । यत् सायंप्रातरग्निहोत्रं जुहोत्याहुतीष्टका एव ता उपधत्ते (१)
 यजमानोऽहोरात्राणि वा एतस्येष्टका काय आहिताग्निर्यत् सायम्प्रातर्जुहोत्यहोरात्राण्ये-
 वास्वेष्टकाः कृत्वोपधत्ते दशं समानत्र जुहोति दशाक्षरा विराद्विविराजमेवास्वेष्ट-
 कां कृत्वोपधत्तेऽथो विराज्येव यज्ञमामोति चित्यश्चित्योऽस्य भवति तस्माद्यत्र दशोषित्वा
 प्रयाति तद्यज्ञवास्त्ववास्त्वेव तद्यत्ततोऽर्वाचीनम् (२) रुद्रः खलु वै वास्तोष्पतिर्यदहुत्वा वा-

का० ३.प्र० ४.

॥ २२३ ॥

अ० ११

स्तोष्पतीयं प्रयायाद् रुद्र एनं भूत्वाग्रिरनुत्थाय हन्याद्वास्तोष्पतीयं जुहोति भागधेयेनैवैनं
शमयति नार्तिमाच्छेति यजमानो यद्युक्ते जुहुयाद्यथा प्रयाति वास्तावाहुति जुहोति तादृगेव
तद्यद्युक्ते जुहुयाद्यथा क्षेम आहुति जुहोति तादृगेव तदहुतमस्य वास्तोष्पतीयं स्यात्

(३) दक्षिणो युक्तो भवति सव्योऽयुक्तो वास्तोष्पतीयं जुहोत्युभयमेवाकरपरिवर्गमेवैनं
शमयति यदेकया जुहुयाद्विहोमं कुर्यात् पुरोनुवाक्यामनूच्य याज्यया जुहोति स देवत्वाय
यद्भुत आदध्याद् रुद्रं गृहानन्वारोहयेद्यदेवक्षाणान्यसंप्रक्षाप्य प्रयायाद्यथा यज्ञवेशसं वा दहनं
वा तादृगेव तदयं ते योनिर्कृत्विय इत्यरण्योः समारोहयति (४) एष वा अग्नेर्योनिः स्व
एवैनं योनौ समारोहयत्यथो खल्वाहुर्यदरण्योः समारूढो नश्येदुदस्याग्निः सीदेत् पुनरा-
धेयः स्यादिति या तै अग्ने यज्ञियां तनूस्तयेह्यारोहेत्यात्मन्त्समारोहयते यजमानो वा अग्ने-
र्योनिःस्वायामेवैनं योन्यां समारोहयते—४५) [धत्ते ऽर्वाचीनं स्यात् समारोहयति पञ्चचत्वा-
रिंश्च] ॥ १० ॥ त्वमग्ने बृहदयो दधासि देव दाशुषे । क्विर्गृह्णतिर्युवा । हव्यवाडग्रिरजः

पिता नो विभुर्विभावा सुदृशीको अस्मे । सुगार्हपत्याः समिषो दिदीह्यस्मद्रियक्संमिभीहि श्रवा-
सि । त्वञ्च सोम नो वशो जीवातुं न मरामहे । प्रियस्तोत्रो वनस्पतिः । ब्रह्मा देवानां पदवीः
कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणाम् । श्येनो गृध्राणां स्वधितिर्वनानां सोमः (१) प-
वित्रमत्येति रेभन् । आ विश्वदेव सत्पतिः सूक्तैरद्या वृणीमहे । सत्यसंव सवितारम् । आ

तैत्ति०

का०३. प्र०४.

॥ २२४ ॥

अ० ११

संहिता

सत्येन रजसा वर्तमानो निवेशयन्मृतं मर्त्यञ्च । हिण्ययेन सविता रथेना देवो याति भुवना
 विपश्यन् । यथा नो अदितिः कर्त्तृष्वे नृभ्यो यथा गवे । यथा तोकाय रुद्रियम् ।
 मा नस्तोके तनये मा न आयुषि मां नो गोषु मां (२) नो अश्वेषु रीरिषः ।
 वीरान्मा नो रुद्र भामितो वधीर्हविष्मन्तो नमसा विधेम ते । उद्वृतो न वयो रक्षमाणा
 वावदतो अश्रियस्येवघोषाः । गिरिश्रजो नोर्मयो मदन्तो बृहस्पतिर्भ्यर्का अनावन् ।
 ह॒श्मैरिव सखिभिर्वावदद्भिरश्मन्मयानि नहना व्यस्यन् । बृहस्पतिरभिकनिक्कदद्वा उत
 प्रास्तौदुच्चं विद्वाः अंगायत् । इन्द्रं सानसि रयिम् (३) स जित्वान सदा-
 सहम् । वर्षिष्ठमुतये भर । प्रससाहिषे पुरुहूतं शत्रून् ज्येष्ठस्ते शुष्म इहरतिरस्तु ।
 इन्द्रा भर दक्षिणेना वसूनि पतिः सिन्धूनामसि रेवतीनाम् । त्वं सुतस्य पीतये सद्यो
 वृद्धो अजायथाः । इन्द्र ज्यैष्ठ्याय सुक्रतो । भुवस्त्वमिन्द्र ब्रह्मणा महान् भुवो विश्वेषु सर्वनेषु
 यज्ञियः । भुवो नृश्वयौक्तो विश्वस्मिन् भरे ज्येष्ठश्च मन्त्रः (४) विश्वचर्षणे । मित्रस्य
 चर्षणीधृतः श्रवो देवस्य सानासिम् । सत्यं चित्रश्रवंस्तमम् । मित्रो जनान्यातयति प्रजान-
 न्मित्रो दाधार पृथिवीमुत द्याम् । मित्रः कृष्टीरनिमिषाभिचष्टे सत्याय हव्यं धृतवद्विधेम ।
 प्र स मित्रं मर्तो अस्तु प्रयस्वान् यस्त आदित्यं शिक्षति वृतेन । नहन्यते न जीयते त्वोतो
 नैनमश्नो अश्नोत्यन्तितो न दूरात् यत् (५) चिद्धिते विशो यथा प्र देव वरुण वृतम् ।

का० ३. प्र० ५.

॥ २२५ ॥

अ० १

मिनीमसि द्यविद्वि । यत्किञ्चेदं वरुण देव्ये जनेभिद्रोहं मनुष्याश्चरामसे । अचिन्तीय
 तव धर्मा युयोपिम मानस्तस्मादेनसो देव रीरिषः । कितवासो यद्रिपुर्न दीवि यद्वा
 घा सत्यमुत यन्न विद्म । सर्वा ता विष्य शिथिरा (६) इव देवार्था ते स्याम वरुण प्रियांसः
 — ७) [सोमो मा रयि मन्त्रो यच्छिथिरा ससच] ॥ ११ ॥ विवा (२२१) आवायो (११३)
 इमे (३९२) चित्त (७५) मग्नि (६७) देवा (११८) कृताषा (१४६) द्वा-
 घ्रकामाय (३४९) देविका (३४९) वास्तो (२४५) स्त्व (३०७) मेकादश
 (२३९२) ॥ ११ ॥ इति तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे चतुर्थः प्रपाठकः ॥

ॐ पूर्णा पश्चादुत पूर्णा पुरस्तादुन्मध्यतः पौर्णमासी जिगाय । तस्यान्देवा अधि
 संवसन्त उत्तमे नाक इह मादयन्ताम् । यत्ते देवा अदधुर्भागधेयममावास्ये संवसन्तो महित्वा ।
 सा नो यज्ञं पिपृहिविश्ववारे रयिन्नो धेहि सुभगे सुवीरम् । निवेशनी सङ्गमनी वसूनां वि-
 श्वा रूपाणि वसून्यावेशयन्ती । सहस्रपोषः सुभगा रराणा सा न आगन्वर्चसा (१)
 संविदाना । अग्नीषोमौ प्रथमौ वर्यिण वसून् रुद्रानादित्यानिह जिन्वतम् । माध्यः हि
 पौर्णमासजुषेथां ब्रह्मणा वृद्धौ संकृतेन सातावथास्मभ्यः सहवीराः रयिन्नियच्छतम् ।
 आदित्याश्चाङ्गिरसश्चाग्नीनादधत ते दर्शपूर्णमासौ प्रैप्सन्तेषामङ्गिरसां निरुषः हविरासीदथा
 दित्या एतौ होमावपश्यन्ताव जुहवुस्ततो वीते दर्शपूर्णमासौ (२) पूर्वं आलभन्त दर्शपू

णमासावाल्भमान एतौ होमौ पुरस्तात् जुहुयात् साक्षादेव दर्शपूर्णमासावाल्भते ब्रह्म
 वादिनो वदन्ति स त्वे दर्शपूर्णमासावाल्भेत य एनयोरनुलोमश्च प्रतिलोमश्च विद्यादित्यं
 मावास्याया ऊर्ध्वन्तदनुलोमं पौर्णमास्यै प्रतीचीनन्तत् प्रतिलोमं यत् पौर्णमासी पूर्वामालभेत
 प्रतिलोममेनावालभेतमुमपक्षीयमाणमन्वप (३) क्षीयेत् सरस्वतौ होमौ पुरस्तात् जुहुया-
 दमावास्या वै सरस्वत्यनुलोममेवनावालभेतमुमाप्यायमानमन्वाप्यायत आग्रावैष्णवमेकादशकपा-
 लं पुरस्तान्निर्वपेत्सरस्वत्यै चरुः सरस्वते द्वादशकपालं यदाग्नेयो भवत्यग्निर्वै यज्ञमुखं यज्ञ-
 मुखमेवार्द्धं पुरस्ताद्धत्ते यद्वैष्णवो भवति यज्ञो वै विष्णुर्ज्ञमेवारभ्य प्रतनुते सरस्वत्यै (४)
 चरुर्भवति सरस्वते द्वादशकपालोमावास्या वै सरस्वती पूर्णमासः सरस्वान्तावेव साक्षादारभत
 ऋधोत्याभ्यां द्वादशकपालः सरस्वते भवति मिथुनत्वाय प्रजात्यै मिथुनौ गावौ दक्षिणा स-
 मृद्धयै—२५) [वर्चसा दर्शपूर्णमासावप सरस्वत्यै पञ्चविंशतिश्च] ॥ १ ॥
 ऋषयो वा इन्द्रं प्रत्यक्षन्नापश्यन्तं वसिष्ठः प्रत्यक्षमपश्यत्सोऽब्रवीद्ब्राह्मणं ते वक्ष्यामि यथा
 त्वत्पुरोहिताः प्रजाः प्रजनिष्यन्तेऽथ मेतरेभ्य ऋषिभ्यो माप्रवोच इति तस्मा एतान् स्तो-
 ममागानब्रवीत्ततो वसिष्ठपुरोहिताः प्रजाः प्राजायन्त तस्माद्वासिष्ठो ब्रह्मा कार्यैः प्रैव
 जायते रश्मिरसु क्षयाय त्वा क्षयं जिन्वेति (१) आह देवा वै क्षयो देवेभ्य एव य-
 ज्ञं प्राह प्रेतिरसि धर्माय त्वा धर्मं जिन्वेत्याह मनुष्या वै धर्मो मनुष्येभ्य एव यज्ञं प्राहा

का० ३. प्र० ५.

॥ २२७ ॥

अ० ३

नितिरसि दिवे त्वा दिवं जिन्वेत्याहैभ्य एव लोकेभ्यो यज्ञं प्राह विष्टम्भोसि वृष्ट्यै
 त्वा वृष्टिं जिन्वेत्याह वृष्टिमेवाव (२) रुन्धे प्रवास्यनुवासीत्याह मिथुनत्वायो शिगसि
 वसुभ्यस्त्वा वसूजिन्वेत्याहाष्टौ वसंव एकादश रुद्रा द्वादशादित्या एतावन्तो वै देवास्तेभ्य
 एव यज्ञं प्राहौजोसि पितृभ्यस्त्वा पितृ न्जिन्वेत्याह देवानेव पितृननुसन्तनोति तन्तुरसि
 प्रजाभ्यस्त्वा प्रजार्जिन्व (३) इत्याह पितृनेव प्रजा अनुसन्तनोति पृतनाषाढासि पशुभ्य-
 स्त्वा पशू न्जिन्वेत्याह प्रजा एव पशूननुसन्तनोति रेवदस्योषधीभ्यस्त्वौषधीर्जिन्वेत्याहौषधी-
 ष्वेव पशून् प्रतिष्ठापयत्यभिजिदसि युक्तग्रावेन्द्राय त्वेन्द्रं जिन्वेत्याहाभिजित्या अधिप-
 नितिरसि प्राणाय त्वा प्राणम् (४) जिन्वेत्याह प्रजास्वेव प्राणान् दधाति त्रिवृदसि प्रवृद-
 सीत्याह मिथुनत्वाय सश्रोहोसि नीरोहोसीत्याह प्रजात्यै वसुकोसि वेषश्चिरसि वस्यश्चिरसी-
 त्याह प्रतिष्ठित्यै—३०) [इत्येवं जिन्व प्राणं त्रिंशच्च] ॥ २ ॥

अग्निना देवेन पृतना जयामि गायत्रेण छन्दसा त्रिवृता स्तोमेन रथन्तरेण साम्ना वषट्कारेण
 वज्रेण पूर्वजान् भ्रातृव्यानधरान् पादयाम्यवैनान्बाधे प्रत्येनान्नुदेस्मिन् क्षयेस्मिन् भूमिलोके
 योस्मान् द्वेष्टि यश्च वयं द्विष्मो विष्णोः क्रमेणात्यैनान् कामामीन्द्रेण देवेन पृतना जयामि
 त्रैष्टुभेन छन्दसा पञ्चदशेन स्तोमेन बृहता साम्ना वषट्कारेण वज्रेण (१) सहजान् विश्वे-
 भिर्देवेभिः पृतना जयामि जागतेन छन्दसा सप्तदशेन स्तोमेन वामदेव्येन साम्ना वषट्कारेण

नैति०

का०३. प्र०५.

॥ २२८ ॥

अ० ४

संहिता

वज्रैणापरजानिन्द्रेण सयुजो वयं सांसृष्टाम् पृतन्यतः । घ्नन्तो वृत्राण्यप्रति । यत्ते अग्ने
तेजस्तेनाहन्तेजस्वी भूयासं यत्ते अग्ने वर्चस्तेनाहं वर्चस्वी भूयासं यत्ते अग्ने हरस्तेनाहं
हरस्वी भूयासम्—४६) [वज्रैण षट्चत्वारिंशच्च] ॥ ३ ॥ ये देवा यज्ञह्नो यज्ञ-
मुषः पृथिव्यामध्यासते । अग्निर्मा तेभ्यो रक्षतु गच्छेम सुकृतो वयम् । आगन्म मित्राव-
रुणा वरेण्या रात्रीणां भागो युवयोर्यो अस्ति । नाकं गृह्णानाः सुकृतस्य लोके तृतीये
पृष्ठे अधिरोचने दिवः । ये देवा यज्ञह्नो यज्ञमुषोन्तरिक्षेध्यासते । वायुर्मा तेभ्यो रक्षतु
गच्छेम सुकृतो वयम् । यास्ते रात्रीः सवितः (१) देव्यानीरन्तरा द्यावापृथिवी वियन्ति ।
गृहैश्च सैवैः प्रजयान्वये सुवोरुहाणास्तरता रजांसि । ये देवा यज्ञह्नो यज्ञमुषो दिव्यध्या-
सते । सूर्यो मा तेभ्यो रक्षतु गच्छेम सुकृतो वयम् । येनेन्द्राय समभरः पयांस्युत्तमेन
हविषा जातवेदः । तेनाग्ने त्वमुत वर्धयेम संजातानां श्रेष्ठ्यु आर्धेद्येनम् । यज्ञह्नो वै
देवा यज्ञमुषः (२) सन्ति त एषु लोकेष्वांसत आददाना विमश्राना यो ददाति यो
यजते तस्य । ये देवा यज्ञह्नः पृथिव्यामध्यासते ये अन्तरिक्षे ये द्वितीयाहेमानेव
लोकांस्तीर्त्वा सगृहः सपशुः सुवर्गं लोकमेत्यपवै सोमैनेजानाद्देवताश्च यज्ञश्च कामन्त्या-
ग्नेयं पञ्चकपालमुदवसानायं निर्वपेदग्निः सर्वा देवताः (३) पाङ्क्तो यज्ञो देवताश्चैव यज्ञ-
श्चावरुन्धे गायत्रो वा अग्निर्गायत्रछन्दास्तं छन्दसा व्यर्धयति यत्पञ्चकपालं करोत्यष्टाकपालः

का० ३. प्र० ५.

॥ २२९ ॥

अ० ६

का० यौ० शाक्षरा गायत्री गायत्रो० ग्री० य० त्र० छन्दाः स्वेनैवैनं छन्दसा समर्धयति पृ० ऋ० याज्या-
नुवाक्ये भवतुः पाङ्क्तो यज्ञस्तेनैव यज्ञानैति—४३) [स० वित० र्य० ज्ञ० मुषो देवता० खिच० त्वारि०
शच] ॥ ४ ॥ सूर्यो मा देवो देवेभ्यः पातु वायुरन्तरिक्षाद्यजमानो० ग्री० मा पातु चक्षुषः॥

सक्ष० शूष० सवित० विश्व० चर्षण० एतेभिः सोम० नाम० भिर्विधेम ते तेभिः सोम० नाम० भिर्विधेम ते ।
अहं परस्तादहमवस्तादहं ज्योतिषा वितमो ववार । यदन्तरिक्षन्तदु मे पिताभूदहं सूर्यमु-
भयतो ददर्शाहं भूयासमुत्तमः समानानाम् (१) आसमुद्रादान्तरिक्षात् प्रजापतिरुदधि-
च्यावयातीन्द्रः प्रस्नोतु मरुतो वर्षयन्तून् भूमय पृथिवीमिन्धीदन्दिव्यं नभः । उद्रो दि-
व्यस्य नो देहीशानो विसृजा दृतिम् । पशवो वा एते यदादित्य एष रुद्रो यदग्निरौषधीः
प्रास्याग्नावादित्यं जुहोति रुद्रादेव पशून्तर्द्धात्यथो ओषधीष्वेव पशून् (२) प्रतिष्ठापय-
ति कविर्यज्ञस्य वितनोति पन्था० चाकस्य पृष्ठे अधिरोचने दिवः । येन हव्यं वहसि या-
सि दूत इतः प्रचेता अमुतः सनीयान् । यास्ते विश्वाः समिधः सन्त्यग्ने याः पृथिव्यां बर्हि-
षि सूर्येयाः । तास्ते गच्छन्त्वाहुतिं घृतस्य देवायते यजमानाय शर्म । आशासानः सुवी-
र्य० रायस्पोष० स्वश्वि० यम् । बृहस्पति० ना रायास्वगाक्तो मह्यं यजमानाय (३) तिष्ठ
— १ [समानानां पशून् यजमानायैकंश्च] ॥ ५ ॥ सन्त्वा नह्यामि परसा
घृतेन सन्त्वा नह्याम्यप ओषधीभिः । सन्त्वा नह्यामि प्रजयाहमद्य सा दीक्षि-

नैत्ति०

का० ३. प्र० ५.

॥ २३० ॥

अ० ७

संहिता

ता संनवो वाजमुस्मे । प्रैतु ब्रह्मणस्पत्नी वेदिं वर्णेन सीदतु । अथाहमनुकामिनी स्वे
लोके विशा इह । सुप्रजसंस्त्वा व्य५ सुपत्नीरुपसेदिम । अग्रे सपत्नदम्भनमदब्धासो अ-
दाभ्यम् । इमं विष्यामि वरुणस्य पाशम् (१) यमबन्धीत सविता सुकेतः । धातुश्च योनौ सुकृतस्य
लोके स्योनं मे सह पत्यां करोमि । प्रेक्षुदेह्युतस्य वामीरन्वग्निस्तेग्रं नयत्वदिनिर्मध्यन्ददता५ रुद्राव-
सृष्टासि युवा नाम मा मा हिंसी वसुभ्यो रुद्रेभ्य आदित्येभ्यो विश्वेभ्यो वो देवेभ्यः पृत्नेज-
नीर्गृह्णामि यज्ञायवः पृत्नेजनीः सादयामि विश्वस्य ते विश्वावतो वृष्णिंयावतः (२) तवाग्रे
वामीरनु सन्दृशि विश्वा रेता५सि धिषीया गन्देवान् यज्ञो नि देवीर्देवेभ्यो यज्ञमशिषन्नस्मिन्
सुन्वति यजमान आशिषः स्वाहाकृताः समुद्रेष्ठा गन्धर्वमार्तिष्ठतानु । वातस्य पत्मन्निड ईडि
ताः—३०) [पाशं वृष्णिंयावतस्त्रिंशच्च] ॥ ६ ॥ वषट्कारो वै गायत्रियै शिरो-
च्छिनत्तस्यै रसः परापतत्स पृथिवीं प्राविशत्स खदिरोभवद्यस्य खादिरः सुवो भवति छन्द-
सामेव रसेनावद्यति सरसा अस्याहुतयो भवन्ति तृतीयस्यामितो दिवि सोम आसीत्तं
गायत्र्याहरत्तस्य पूर्णमच्छिद्यत् तत्पूर्णोभवत्तत्पूर्णस्य पूर्णत्वं यस्य पूर्णमयी जुहूः (१)
भवति सौम्या अस्याहुतयो भवन्ति जुषन्तस्य देवा आहुतीर्देवा वै ब्रह्मन्भवदन्त
तत्पूर्ण उपाशृणोत् सुश्रवा वै नाम यस्य पूर्णमयी जुहूर्भवति न पाप५ श्लोक५ शृणोति
ब्रह्म वै पूर्णो विण्मरुतोन्नं विण्मारुतोश्वत्थो यस्य पूर्णमयी जुहूर्भवत्याश्वत्थ्युपभृद्ब्रह्मणै-

का० ३.प्र०५.

॥ २३१ ॥

अ० ९

वान्मवर्तुन्धेथो ब्रह्म (२) एव विश्वध्यूहति राष्ट्रं वै पूर्णो विदुश्चत्थो यत् पूर्णमयी
 जुहूर्भवत्याश्वत्थुपभृद्राष्टमेव विश्वध्यूहति । प्रजापतिर्वा अजुहोत्सा यत्राहुतिः प्रत्यतिष्ठ-
 ततो विकङ्कत उदतिष्ठततः प्रजा असृजत यस्य वैकङ्कती ध्रुवा भवति प्रत्येवास्याहुतय-
 स्तिष्ठन्त्यथो प्रैव जायत एतद्वै सुचाम् (३) रूपं यस्यैव रूपः सुचो भवन्ति सर्वा-
 ण्येवैनां रूपाणि पशूनामुपतिष्ठन्ते नास्याप रूपमात्मजायते— १७) [जुहूर्ब्रह्म सुचां
 समदंश च] ॥ ७ ॥ उपयामगृहीतोसि प्रजापतये त्वा ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं गृह्णामि
 दक्षाय दक्षरथे रातं देवेभ्योऽग्निजिह्वेभ्यस्त्वतायुभ्य इन्द्रज्येष्ठेभ्यो वरुणराजभ्यो वातापि-
 भ्यः पर्जन्यात्मभ्यो दिवे त्वान्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वापेन्द्र द्विषतो मनोऽपि जिज्या-
 सतो जह्यप यो नौरातीयति तं जहि प्राणाय त्वापानाय त्वा व्यानाय त्वा मते त्वा-
 सते त्वाद्भ्यस्तौषधीभ्यः (१) विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्यो यतः प्रजा अस्त्रिबद्राअजायन्त तस्मै त्वा
 प्रजापतये विभूदान्ने ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं जुहोमि— १४) [ओषधीभ्यश्चतुर्दश च ॥ ८ ॥
 यां वा अध्वर्युश्च यजमानश्च देवतामन्तरितस्तस्या आरुश्येते प्राजापत्यं दधिग्रहं गृ-
 ह्णीयात् प्रजापतिः सर्वा देवता देवताभ्य एव निहुवाते ज्येष्ठो वा एष ग्रहाणां यस्यैष गृह्यते
 ज्येष्ठश्चमेव गच्छति सर्वासां वा एतद्देवतानां रूपं यदेष ग्रहो यस्यैष गृह्यते सर्वाण्येवैनां
 रूपाणि पशूनामुपतिष्ठन्त उपयामगृहीतः (१) असि प्रजापतये त्वा ज्योतिष्मते ज्यो-

नैति०

का० ३. प्र० ५.

॥ २३२ ॥

अ० १०

संहिता

तिष्मन्तं गृह्णामीत्याह ज्योतिर्वैनं समा नानां करोत्यग्निजिह्वेभ्यस्त्वर्तायुभ्य इत्याहैतावन्ती-
 वै देवतास्ताभ्य एवैनं सर्वाभ्यो गृह्णात्यपेन्द्रहिषतो मन इत्याह आतृव्यापनुत्यै प्राणाय
 त्वा प्राणाय त्वेत्याह प्राणानेव यजमाने दधाति तस्मै त्वा प्रजापतये विभूदात्रे ज्योतिष्मतेज्योति
 ष्मन्तं जुहोमि (२) इत्याह प्रजापतिः सर्वा देवताः सर्वाभ्य एवैनं देवताभ्यो जुहोत्याज्यग्रहं
 गृह्णीयात्तेजस्कामस्य तेजो वा आज्यं तेजस्यैव भवति सोमग्रहं गृह्णीयाद्ब्रह्मवर्चस्कामस्य ब्रह्म-
 वर्चसं वै सोमो ब्रह्मवर्चस्यैव भवति दधिग्रहं गृह्णीयात् पशुकामस्योर्ग्वै दध्यूर्कपशव ऊर्जैवास्मा
 ऊर्जं पशूनवरुन्धे—४३) [उपयामगृहीतो जुहोमि त्रिचत्वारिंशच्च] ॥ ९ ॥

त्वे क्रतुमपि वृजान्ति विश्वे द्विर्यदेते त्रिर्भवन्त्यूमाः । स्वादोः स्वादीयः स्वादुना सृजा समतं
 ऊषु मधु मधुनाभियोधि । उपयामगृहीतोसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिः प्रजाप
 तये त्वा । प्राणग्रहान् गृह्णात्येतावद्वा अस्ति यावदेते ग्रहास्तोमाच्छन्दांसि पृष्ठानि दिशो
 यावदेवास्ति तत् (१) अवरुन्धे ज्येष्ठा वा एतान् ब्राह्मणाः पुराविदामक्रन्तस्मात्तेषां सर्वा
 दिशोभिजिता अभूवन् यस्यै ते गृह्यन्ते ज्यैष्ठ्यमेव गच्छत्यभि दिशो जयति पञ्चगृह्यन्ते पञ्च
 दिशः सर्वास्वेव दिक्ष्वध्रुवन्ति नव नव गृह्यन्ते नव वै पुरुषे प्राणाः प्राणानेव यजमानेषु दधाति
 प्रायणीये चोदयनीये च गृह्यन्ते प्राणा वै प्राणग्रहाः (२) प्राणैरेव प्रयन्ति प्राणैरुद्यन्ति
 दशमेहन् गृह्यन्ते प्राणा वै प्राणग्रहाः प्राणेभ्यः खलु वा एतत् प्रजा यन्ति यदा-

का० ३. प्र० ५.

॥ २३३ ॥

अ० ११

मदेव्यं योनेश्च्यवते दशमेहन् वामदेव्यं योनेश्च्यवते यदशमेहन् गृह्यन्ते प्राणेभ्य एव तत्
प्रजा न यन्ति—३७) [तत् प्राणग्रहाः सप्तत्रिंशच्च] ॥ १० ॥

प्र देवं देव्या धिया भरता जातवेदसम् । हव्या नो वक्षदानुषक् । अयमुष्य प्र देवयुर्होता
यज्ञार्थं नीयते । रथो न योरुभीहृतो घृणीवान् चेतति त्मना । अयमग्निर्हरुष्यत्यमृतादिव ज
न्मनः । सहसश्चित्सहीयान्देवो जीवार्तवे कृतः । इडायास्त्वा पदे वयन्नाभा पृथिव्या अधि ।
जातवेदो निधीमद्यग्ने हव्याय वोढवे (१) । अग्ने विश्वेभिः स्वनीक देवैरूर्णावन्तं प्रथमः सी
द योनिम् । कुलायिनं घृतवन्तः सवित्रे यज्ञर्चय यजमानाय साधु । सीद होताः स्व उ
लोके चिकित्वान्त्सादया यज्ञः सुकृतस्य योनौ । देवावीर्देवान् हविषा यजास्यग्ने बृहद्यज
माने वयो धाः । नि होता होतृषदने विदानस्त्वेषो दीदिवा असदत्सुदक्षः । अदब्धव्रत
प्रमतिर्वसिष्ठः सहस्रम्भरः शुचिजिह्वो अग्निः । त्वं दूतस्त्वम् (२) उ नः परस्पास्त्वं वस्य
आ वृषभ प्रणेता । अग्ने तोकस्य नस्तने तनूनामप्रयुच्छन्दीद्यद्दोधि गोपाः । अग्नि त्वा
देव सवित्रीशानं वार्याणाम् । सदावन् भागमीमहे । मही द्यौः पृथिवी च न इमं यज्ञं
मिमिक्षताम् ! पिपृताञ्चो भरीमभिः । त्वामग्ने पुष्करादध्यथर्वा निरमन्थत । मूर्ध्नो विश्वस्य
वाघतः । तमुं (३) त्वा दध्यदृषिः पुत्र ईधे अथर्वणः । वृत्रहणं पुरन्दरम् । तमुं त्वा
पाथ्यो वृषा समीधे दस्युहन्तमम् । धनञ्जयः शणैरणे । उत ब्रुवन्तु जन्तव उदग्निर्हृत्रहाजनि ।

तैत्ति०

का०४. प्र० १.

॥ २३४ ॥

अ०१

संहिता

धनञ्जयो रणे रणे । आ य५ हस्ते न खादिन५ शिशुञ्जानं न विभ्रति । विशामग्नि५ स्व-
ध्वरम् । प्र देवं देववीतये भरता वसुवित्तमम् । आ स्वे योनौ निषीदतु । आ (४) जा-
तं जातवैदसिं प्रिय५ शिंशीतातिथिम् । स्योन आगृहपतिम् । अग्निनाग्निः समिध्यते क्विगृ-
हपतिर्युवा । हव्यवाड्जुहास्यः । त्व५ ह्यग्ने अग्निना विप्रो विप्रेण सन्तसता । सखा सख्या
समिध्यसे । तंमर्जयन्त सुकतुं पुरोयावानमाजिषु । स्वेषु क्षयेषु वाजिनम् । यज्ञेन यज्ञमय-
जन्त देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् । ते ह नाकं महिमानः सचन्ते यत्र (५) पूर्वं
साध्याः सन्ति देवाः— ४) [वोढवे त्वम्वा यत्र चत्वारि च] ॥ ११ ॥

पूर्ण (२२५) ष्यो (२३०) ऽग्निना (१६) ये (११३) सूर्यः (१५१) सं (१३०)
वषट्कार (१६७) उपयामगृहीतो (६४) यां (१४३) त्वे (१३७) प्रै (२५४) कादश (१७९०)

॥ ११ ॥ इति तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे पञ्चमः प्रपाठकः ॥ प्रजापति (२२४८) र्योवा
(२३३५) अग्ने (१८५७) विवै (२३९२) पूर्णा (१७९०) पञ्च (१०६२२) ॥ ५ ॥ तृतीयकाण्डः समाप्तः ॥

ॐ युञ्जानः प्रथमं मनस्तत्त्वाय सविता धियः । अग्निं ज्योतिर्निचाय्यं पृथिव्या
अध्याभरत् । युक्त्वाय मनसा देवान्त्सुवर्यतो धिया दिवम् । बृहज्ज्योतिः करिष्यतः सविता प्र
सुवाति तान् । युक्तेन मनसा वयं देवस्य सवितुःसुवे । सुवर्ग्याय शक्त्यै । युञ्जते मन उ
तयुञ्जते धियो विप्रा विप्रस्य बृहतो विपश्चितः । वि होत्रा दधे वयुनाविदेक इत् (१) मही देव-

का० ४. प्र० १.

॥ २३५ ॥

अ० २

स्य सवितुः परिष्ठुतिः । युजे वां ब्रह्म पूर्वं नमोभिर्वि श्लोकां यन्ति पृथ्येव सूरः । शु-
 ण्वन्ति विश्वे अमृतस्य पुत्रा आ ये धामानि दिव्यानि तस्थुः । यस्य प्रयाणमन्वन्य इ-
 द्युर्देवा देवस्य महिमानमर्चतः । यः पार्थिवानि विममे स एतंशो रजांसि देवः सविता
 महित्वना । देव सवितुः प्रसुव यज्ञं प्रसुव (२) यज्ञपतिं भगाय दिव्यो गन्धर्वः । केत
 पूः केतं नः पुनातु वाचस्पतिर्वाचमद्य स्वदाति नः । इमं नो देव सवितर्यज्ञं प्रसुव देवा
 युवः सखिविदः सत्राजितं धनजितं सुवर्जितम् । ऋचा स्तोमः समर्धय गायत्रेण रथन्तरम् ।
 बृहदायत्रवर्तनि । देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां गायत्रेण छन्द-
 साऽऽददेऽङ्गिरस्वदभिरसि नारिः (३) अग्निं पृथिव्याः सधस्थादग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वदाभर-
 त्रेष्टुभेन त्वा छन्दसाऽऽददेऽङ्गिरस्वदभिरसि नारिरसि त्वया वयः सधस्थ आग्निः श-
 केम खनितुं पुरीष्यं जागतेन त्वा छन्दसाऽऽददेऽङ्गिरस्वदस्त आधाय सविता विश्वदभिः
 हिरण्ययीम् । तया ज्योतिरजस्रमिदग्निं त्वात्वी न आभरानुष्टुभेन त्वा छन्दसा (४) आददे
 ऽङ्गिरस्वत्—३) [इत् सुव नारिश्छन्दसात्रीणि च] ॥ १ ॥ इमा-
 मगृभ्णन् रशनामृतस्य पूर्वं आयुषि विदथेषु कव्या । तया देवाः सुतमा बभूवुर्कृतस्य
 सामन्तसरमारपन्ती । प्रतूर्तं वाजिन्नाद्रव वरिष्ठामनु संवतम् । दिवि ते जन्म परममन्तरिक्षे ना-
 भिः पृथिव्यामग्निं योनिः । युजाथाः रासंभं युवमस्मिन् धामे वृषण्वसू । अग्निं भरन्तमस्मयुम् ।

नैति०

का० ४. प्र० १.

॥ २३६ ॥

अ० २

संहिता

योगे-योगे त्वस्तरं वाजेवाजे हवामहे । सखाय इन्द्रमूतये । प्रतूर्वन् (१) एह्यवक्रामञ्जशंस्ती
 रुद्रस्य गाणपत्यान्मयोभूरोहि । उर्वन्तरिक्षमन्विहि स्वस्तिगन्धूतिरभयानि कृण्वन् । पूष्णा सयु-
 जा सह । पृथिव्याः सधस्थादग्निं पुरीष्यमद्विरस्वदच्छेद्यग्निं पुरीष्यमद्विरस्वदच्छेमोऽग्निं
 पुरीष्यमद्विरस्वद्वरिष्यामोऽग्निं पुरीष्यमद्विरस्वद्वरामः । अन्वग्निरुषसामग्रमस्यदन्वहानि प्रथमो
 जातवेदाः । अनु सूर्यस्य (२) पुरुत्रा च रश्मीननु द्यावापृथिवी आ ततान । आगत्य वा-
 ज्यध्वनः सर्वा मृधो वि धूनुते । अग्निश्च सधस्थे महति चक्षुषा नि चिकीषते । आक्रम्य
 वाजिन् पृथिवीमग्निमिच्छ रुचा त्वम् । भूम्या वृत्वाय नो ब्रूहि यतः खनाम् तं वयम् । द्यौस्तै
 पृष्ठं पृथिवी सधस्थमात्मान्तरिक्षश्च समुद्रस्ते योनिः । विख्याय चक्षुषा त्वमभितिष्ठ (३)
 पृतन्यतः । उत्क्राम महते सौभगायास्मादास्थानाद्दविणोदा वाजिन् । वयश्च स्याम सुमतौ
 पृथिव्या अग्निं खनिष्यन्त उपस्थे अस्याः । उदक्रमीद्विणोदा वाज्यर्वाकः स लोकश्च
 सुकृतं पृथिव्याः । ततः खनेम सुप्रतीकमग्निश्च सुवो रुहाणा अधि नाक उत्तमे । अपो देवी
 रूपसृज मधुमतीरयक्ष्माय प्रजाभ्यः । तासाश्च स्थानादुज्जिहतामोषधयः सुपिप्पलाः । जिघर्षि
 (४) अग्निं मनसा घृतेन प्रतिक्ष्यन्तं भुवनानि विश्वा । पृथुं तिरश्चा वयसा बृहन्तं
 व्यचिष्टमञ्जश्च रभसं विदानम् । आ त्वा जिघर्षि वचसा घृतेनारक्षसा मनसा तज्जुषस्व । मयं
 श्रीः रूपहृयद्वर्णौ अग्निर्नाभिमृशे तनुवा जह्विषाणः । परि वाजपतिः कविरग्निर्हव्यान्यक्रमीत् ।

का० ४. प्र० १.

॥ २३७ ॥

अ० ३

दधद्रत्नानि दाशुषे । परि त्वाऽग्रे पुरै वयं विप्रः सहस्य धीमहि । धृषद्वर्णं दिवेदिवै भेत्तारम् (५)
 भङ्गुरावतः । त्वमग्रे द्युभिस्त्वमाशुशुक्षणिस्त्वमद्भ्यस्त्वमश्मनस्परि । त्वं वनेभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वं
 नृणां नृपते जायसे शुचिः—२०) [प्रतूर्वनसूर्यस्यतिष्ठजिघर्षिभेत्तारं विश्वं] ॥ २॥
 देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां पृथिव्याः सधस्थेऽग्निं पुरीष्यम
 द्विरुस्वत् खनामि । ज्योतिष्मन्तं त्वाग्रे सुप्रतीकमजस्रेण भानुनादीद्यानम् । शिवं प्रजाभ्यो-
 ऽहिंसन्तं पृथिव्याः सधस्थेऽग्निं पुरीष्यमद्विरुस्वत् खनामि । अपां पृष्ठमसि सप्रथा उर्वग्निं
 भरिष्यदपरावपिष्ठम् । वर्धमानं मह आ चपुष्करं दिवो मात्रया वरिणा मथस्व । शर्म च
 स्थः (१) वर्म च स्थो अच्छिद्रे बहुले उभे । व्यचस्वती संवसाथां भर्तमग्निं पुरीष्य-
 म् । संवसाथाः सुवर्विदां समीची उरसात्मना । अग्निमन्तर्भरिष्यन्ती ज्योतिष्मन्तमजस्रमित् ।
 पुरीष्योऽसि विश्वभराः । अथर्वा त्वा प्रथमो निरमन्थदग्रे । त्वमग्रे पुष्करादध्यथर्वा निर-
 मन्थत । मूर्ध्नो विश्वस्य वाघतः । तमु त्वा दध्यङ्घ्रिं पुत्र ईधे (२) अथर्वणः । वृत्रहणं
 पुरन्दरम् । तमु त्वा पाथ्यो वृषा समीधे दस्युहन्तमम् । धनञ्जयः रणेरणे । सीद होतः स्व
 उ लोके चिकित्वान्त्सादया यज्ञः सुकृतस्य योनौ । देवावीर्देवान् हविषा यजास्यग्रे बृह-
 द्यजमाने वयो धाः । नि होता होतृषदने विदानस्त्वेषो दीदिवाः असदत्सुदक्षः । अदब्ध-
 व्रतप्रमतिर्वसिष्ठः सहस्रम्भरः शुचिजिह्वो अग्निः । सः सीदस्व महाः असि शोचस्व (३)

नैति०

का० ४. प्र० १.

॥ २३८ ॥

अ० ४

संहिता

देववीतमः । वि धूममग्ने अरुपं मियेध्य सृज प्रशस्त दर्शतम् जनिष्वा हि जेन्यो अग्ने
 अह्ना ५ हितोहितेष्वरुणो वनेषु । दमेदमे सप्त रत्ना दधानोऽग्निर्होता नि पसादा यजीयान्
 — २७) [स्थ ईधे शोचस्व सप्तविंशतिश्च] ॥ ३ ॥ सन्ते वायुर्मातरश्वा दधानू-
 त्तानायै हृदयं यद्विलिष्टम् । देवानां यश्चरति प्राणथेन तस्मै च देवि वषट्स्तु तुभ्यम् । सुजा-
 तो ज्योतिषा सह शर्म बरुथमासदः सुवः । वासो अग्ने विश्व रूपं सं व्ययस्व विभावसो
 । उदुतिष्ठ स्वध्वरावा नो देव्या कृपा । दृशे च मासा बृहता सुशुकनिराऽऽग्ने याहि सुश-
 स्तिभिः (१) । ऊर्ध्व ऊषु णं ऊतये तिष्ठा देवो न सविता । ऊर्ध्वो वाजस्य सनिता यदञ्जिभिर्वा
 घन्तिर्विह्वयामहे । सजातो गर्भो असि रोदस्योरग्ने चारुर्विभृतओषधीषु । चित्रः शिशुः परि-
 तमाऽस्युक्तः प्र मातृभ्यो अधिकनिक्रदद्वाः । स्थिरो भव वीद्वि आशुर्भव वाज्यर्वन् ।
 पृथुर्भव सुषदस्त्वमग्नेः पुरीषवाहनः । शिवो भव (२) प्रजाभ्यो मानुषीभ्यस्त्वमद्विरः । मा द्यावा-
 पृथिवी अग्नि शूशुचो मान्तरिक्षं मा वनस्पतीन् । प्रेतु वाजी कनिकदन्तानन्दद्रासभः पत्वा ।
 भरन्मग्निं पुरीष्यं मा पाद्यायुषः पुरा । रासभो वां कनिकदत् सुयुक्तो वृषणा रथे । स वामग्निं
 पुरीष्यमाशुर्दूतो बहादितः । वृषाग्निं वृषणं भरन्पां गर्भं समुद्रियम् । अग्र आ याहि (३)
 वीतय ऋतं सत्यम् । ओषधयः प्रतिगृहीताग्निमेतं शिवमायन्तमभ्यत्र युष्मान् । व्यस्यन्
 विश्वा अमन्तीरातीर्निषीदन्तो अप दुर्मतिं हनन् । ओषधयः प्रति मोदध्वमेनं पुष्पावतीः

का० ४. प्र० १.

॥ २३९ ॥

अ० ५

सुपिप्पलाः । अयं वो गर्भं ऋत्विषः प्रत्नं सधस्थमासदत्—३६) [सुशस्तिभिर्भव याहि
षट्त्रिंशच्च] ॥ ४ ॥

वि पाजसा पृथुना शोशुचानो बार्धस्व द्विषो रक्षसो अ
मीवाः । सुशर्मणो बृहतः शर्मणि स्यामग्नेरहं सुहवस्य प्रणीतौ । आपो हि ह्य मयोभुव-
स्ता न ऊर्जे दधातन । महे रणाय चक्षसे । यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः । उश-
तीरिव मातरः । तस्मा अरङ्गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वथ । आपो जनयथा च नः । मित्रः
(१) सशसृज्य पृथिवीं भूमिञ्च ज्योतिषा सह । सुजातं जातवेदसमग्नि वैश्वानरं विशुम् । अ-
यक्ष्माय त्वा सशसृजामि प्रजाभ्यः । विश्वे त्वा देवा वैश्वानराः सशसृजन्त्वाऽऽनुष्टुभेन छन्द-
साऽङ्गिरस्वत् । रुद्राः सम्भृत्य पृथिवीं बृहज्ज्योतिः समीधिरे । तेषां भानुरजस्र इच्छुक्रो दे-
वेषु रोचते । सशसृष्टां वसुभीरुद्वैधी रैः कर्मण्यां मृदम् । हस्ताभ्यां मृदी कृत्वा सिनीवाली क-
रोतु (२) ताम् । सिनिवाली सुकपर्दा सुकुरीरा सौपशा । सा तुभ्यमदिते मह ओखां दधातु
हस्तयोः । उखां करोतु शक्त्या बाहुभ्यामदितिर्धिया । माता पुत्रं यथोपस्थे सार्धं विभ-
र्तु गर्भ आ । मुखस्य शिरौऽसि यज्ञस्य पदे स्थः । वसवस्त्वाकण्वन्तु गाय-
त्रेण छन्दसाऽङ्गिरस्वत् पृथिव्यासि रुद्रास्त्वा कण्वन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसाऽङ्गिरस्वदन्तर्क्षमासि (३)
आदित्यास्त्वा कण्वन्तु जागतेन छन्दसाऽङ्गिरस्वद् द्यौरसि विश्वे त्वा देवा वैश्वानराः
कण्वन्त्वानुष्टुभेन छन्दसाऽङ्गिरस्वद्विशोऽसि ध्रुवासि धारया मयि प्रजां रायस्पोषं गोपत्यं

वैति०

का० ४. प्र० १.

॥ २४० ॥

अ० ६

संहिता

सुवीर्यं सजातान् यजमानायादित्यै रात्रास्यदितिस्ते विलं गृह्णानु पादस्तेन छन्दसाऽद्विरस्वत् ।
 कृत्वाय सा महीमुखां मृन्मयीं योनिमग्रये । तां पुत्रेभ्यः सम्प्र (४) अयच्छददितिः श्रपया
 निति—४) [मित्रः करोत्वसि प्रचत्वारि च] ॥ ५ ॥ वसवस्त्वा धूपयन्तु गाय-
 त्रेण छन्दसाऽद्विरस्वत् रुद्रास्त्वा धूपयन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसाऽद्विरस्वदादित्यास्त्वा धूपयन्तु जाग-
 तेन छन्दसाऽद्विरस्वद्विश्वे त्वा देवा वैश्वानरा धूपयन्त्वानुष्टुभेन छन्दसाऽद्विरस्वदिन्द्रस्त्वा
 धूपयत्वद्विरस्वद्विष्णुस्त्वा धूपयत्वद्विरस्वद्वरुणस्त्वा धूपयत्वद्विरस्वददितिस्त्वा देवी विश्वदेव्यावती
 पृथिव्याः सधस्थेऽद्विरस्वत् खनत्ववटदेवानौ त्वा पत्नीः (१) देवीर्विश्वदेव्यावतीः पृथिव्याः सधस्थेऽद्वि-
 रस्वदधतूखे धिषणास्त्वा देवीर्विश्व देव्यावतीः पृथिव्याः सधस्थेऽद्विरस्वदमीन्धतामुखेऽग्रास्त्वा देवी-
 विश्वदेव्यावतीः पृथिव्याः सधस्थेऽद्विरस्वच्छूपयन्तूखे वरुत्रयो जनयस्त्वा देवीर्विश्वदेव्यावतीः पृथि-
 व्याः सधस्थेऽद्विरस्वत् पंचन्तूखे । मित्रैतामुखां षचैषा मा भेदि । एतां ते परि ददाम्यभित्यै । अ-
 भीमाम् (२) मृहिना दिवं मित्रो बभूव सप्रथाः । उत श्रवसा पृथिवीम् । मित्रस्य चर्षणीधृतः श्रवो
 देवस्य सानसिम् । द्युम्नं चित्रश्रवस्तमम् । देवस्त्वा सवितोदपनुमुपाणिः स्वङ्कुरिः । सुबाहुकृत
 शक्त्या । अपद्यमाना पृथिव्याशा दिश आ पूण । उत्तिष्ठ बृहती भवोर्ध्वानिष्ठ ध्रुवा त्वम् ।
 वसवस्त्वाऽऽछन्दन्तुगायत्रेण छन्दसाऽद्विरस्वत् रुद्रास्त्वाऽऽछन्दन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसाऽद्वि

का० ४. प्र० १.

॥ २४१ ॥

अ० ७

रुखदादित्यास्त्वाऽऽच्छन्दन्तु जागतेन छन्दसाऽद्विरुखद्विष्वे त्वा देवा वैश्वानरा आ च्छ-
 न्दन्त्वानुष्टुभेन छन्दसाऽद्विरुखत्—१९) [पत्नीरिमाऽरुद्रास्त्वाच्छन्दन्त्वेकाञ्चविंशतिश्च]
 ॥ ६ ॥ समास्त्वाम्न क्रतवो वर्धयन्तु संवत्सरा कर्षयो यानि सत्या । सं दिव्येन दीदिहि
 रोचनेन विश्वा आ भाहि प्रदिशः पृथिव्याः । सञ्चैध्यस्वाम्ने प्र च बोधयैनमुच्च तिष्ठ मह-
 ते सौमगाय । मा च रिषदुपसत्ता ते अग्ने ब्रह्माणस्ते यशसः सन्तु मान्ये । त्वामग्ने दृ-
 णते ब्राह्मणा इमे शिवो अग्ने (१) सं वरणे भवा नः । सपत्न्या नो अभिमातिजिच्च
 स्वे गये जागृह्यप्रयुच्छन् । इहैवाग्ने अधि धारया रयि मा त्वा निकृन् पूर्वचितो नि का-
 रिणः । क्षत्रमग्ने सुयममस्तु तुभ्यमुपसत्ता वर्धतां ते अनिष्टतः । क्षत्रेणाग्ने स्वायुः सञ्च-
 भस्व मित्रेणाग्ने मित्रधेये यतस्व । सजातानां मध्यमस्था एधि राज्ञामग्ने विहव्यो दीदि-
 हीह । अति (२) निहो अतिस्त्रिधोत्यचित्तिमत्यरातिमग्ने । विश्वाह्यग्ने दुरिता सहस्वा-
 थास्मभ्यं सहवीरा रयि दाः । अनाधृष्यो जातवेदा अनिष्टतो विराट् अग्ने क्षत्रभृदीदिहीह ।
 विश्वा आशाः प्रमुञ्चन्मानुषीर्भियः शिवाभिरद्य परि पाहि नो वृधे । बृहस्पते सवितर्बोध-
 येन सञ्च शितंचित्सन्तरा सञ्च शिशाधि । वर्धयेनमहते सौमगाय (३) विश्व एनमनुमदन्तु
 देवाः । अमुत्रभूयादध यद्यमस्य बृहस्पते अभिशस्तेरमुञ्चः । प्रत्यौहतामश्विना मृत्युमस्मा-
 ह्वानामग्ने मिषजा शचीभिः । उद्वयं तमसस्परिपश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम् । देवं देवत्रा

नैत्ति०

का० ४. प्र० १.

॥ २४२ ॥

अ० ४

संहिता.

सूर्यमगन्म् ज्योतिरुत्तमम्—३४) [अग्नेति सौमगाय चतुस्त्रिंशच्च ॥ ७ ॥]
 ऊर्ध्वा अस्य समिधो भवन्त्यूर्ध्वा शुक्रा शोचीः श्वेतेः । द्युमन्तमा सुप्रतीकस्य सूनोः । त-
 नूनपादसुरो विश्ववेदा देवो देवेषु देवः । पृथ आनक्ति मध्वा घृतेन । मध्वा यज्ञं नक्षसो
 प्रीणानो नराशक्तो अग्ने । सुकृद्देवः सविता विश्ववारः । अच्छायमेति शवसा घृतेनैडानो
 वह्निर्मसा । अग्निः सुचो अध्वरेषु प्रयत्सु । स यक्षदस्य महिमानमग्नेः सः (१) ई म-
 न्द्रासु प्रयसः । वसुश्चेतिष्ठो वसुधातमश्च । द्वारो देवीरन्वस्य विश्वे वृता ददन्ते अग्नेः ।
 उरुव्यचसो धाम्ना पत्यमानाः । ते अस्य योषणे दिव्ये न योनावुषासानक्ता । इमं यज्ञ-
 मवतामध्वरं नः । दैव्या होतारावूर्ध्वमध्वरं नोऽग्नेर्जिह्वामग्निं गृणीतम् । कृणुतं नः स्विष्टिम् ।
 तिस्रो देवीर्बहिरेदः सन्ति त्विडासरस्वती (२) भारती । मही गृणाना । तन्नस्तुरीपमद्भुतं
 पुरुषु त्वष्टा सुवीरम् । रायस्पोषं विष्यंतु नाभिं मस्मे । वनस्पतेऽवसृजा रराणस्त्मना देवेषु ।
 अग्निर्हव्यः शमिता सूदयाति । अग्ने स्वाहा कृणुहि जानवेद् इन्द्राय हव्यम् । विश्वे देवा हविरिदं
 जुषन्ताम् । हिरण्यगर्भः समवर्तताग्ने भूतस्य जातः पतिरेक आसीत् । स दाधार पृथिवीं द्याम्
 (३) उतेमां कस्मै देवाय हविषा विधेम । यः प्राणतो निमिषतो महित्वैक इद्राजा जगतो बभूव ।
 य ईशे अस्य द्विपदश्चतुष्पदः कस्मै देवाय हविषा विधेम । य आत्मदा बलदा यस्य
 विश्वं उपासते प्रशिषं यस्य देवाः । यस्य छाग्रामृतं यस्य मृत्युः कस्मै देवाय हविषा विधेम ।

का० ४. प्र० १.

॥ २४३ ॥

अ० ९

यस्येमे हिमवन्तो महित्वा यस्य समुद्रः सया सह (४) आहुः । यस्येमाः प्रदिशो यस्य
बाहू कस्मै देवाय हविषा विधेम । यन्कन्दसी अवसा तस्तभाने अभ्यैक्षेतां मनसा रेजमा-
ने । यत्राधि सूर उदितौ व्येति कस्मै देवाय हविषा विधेम । येन द्यौरुग्रा पृथिवी च
दृढे येन सुवः स्तभितयेन नाकः । यो अन्तरिक्षे रजसो विमानः कस्मै देवाय हविषा विधेम ।
आपो ह यन्महतीर्विश्वम् (५) आयन् दक्षं दधाना जनयन्तीरग्निम् । ततो देवानां
निरवर्त्ततासुरेकः कस्मै देवाय हविषा विधेम । यश्चिदापो महिना पर्यपश्यदक्षं दधाना
जनयन्तीरग्निम् । यो देवेष्वधिदेव एक आसीत् कस्मै देवाय हविषा विधेम (६)
—३४) [स सरस्वती द्याः सह विश्वं चतुस्त्रिंशच्च] ॥ ८ ॥

आकूतिमग्निं

प्रयुजस्वाहा मनो मेधामग्निं प्रयुजस्वाहा चित्तं विज्ञातमग्निं प्रयुजस्वाहा
वाचो विधृतिमग्निं प्रयुजस्वाहा प्रजापतये मनवे स्वाहाऽग्नये वैश्वानराय स्वाहा विश्वे
देवस्य नेतुर्मतो वृणीत सख्यं विश्वे राय इषुष्यसि द्युम्नं वृणीत पुष्यसे स्वाहा मा
सु भित्था मा सु रिषो दृष्ट्वहस्व वीढ्यस्व सु । अम्बं धृष्णु वीर्यस्व (१) अग्निश्चेदं
करिष्यथः । दृष्ट्वहस्व देवि पृथिवि स्वस्त्य आसुरी माया स्वधया कृतासि । जुष्टं देवानां
मिदमस्तु हव्यमरिष्टा त्वमुदिहि यज्ञे अस्मिन् । मित्रैतामुखां तपैषा मा भेदि । एतां ते
परिददाभ्यभित्त्यै । इन्नः सर्पिरासुतिः प्रजो होता वरेण्यः । सहसस्पुत्रो अद्भुतः । परस्या

नैति.

का० ४. प्र० १.

॥ २४४ ॥

अ० १०

संहिता

अधि संवतोऽवरा५ अभ्या (२) तुर । यत्राहमस्मि ता५ अव । परमस्याः परावतो
 रोहिदंश्च इहागहि । पुरीष्यः पुरुषियोऽग्रे त्वं तरा मृधः । सीद त्वं मातुरस्या उपस्थे
 विश्वान्यग्रे वयुनानि विद्वान् । मैनामर्चिषा मा तपसाभि शूशुचोऽन्तरस्या५ शुक्रज्योति-
 विभाहि । अन्तरग्रे रुचा त्वमुखायै सदनै स्वे । तस्यास्त्व५ हरसा तपन् (३) जातवेदः शिवो
 भव । शिवो भूत्वा मह्यमग्रेऽथो सीद शिवस्त्वम् । शिवाः कृत्वा दिशः सर्वाः स्वां
 योनिमिहासदः—२०) [वीरयस्वातपन्विश्रतिश्च] ॥ १ ॥

यदग्रे यानिकानि चा ते दारुणि दध्मसि । तदस्तु तुभ्यमिद्वृतं तज्जुषस्व यविष्ठय ।
 यदत्युपजिह्विका यदग्रे अतिसर्पति । सर्वं तदस्तु ते घृतं तज्जुषस्व यविष्ठय । रात्रिश्चा-
 त्रिमप्रेयावं भरन्तोऽश्वायेव तिष्ठते घासमस्मै । रायस्योषेण समिषा मदन्तोऽग्रे माते प्रति-
 वेशा रिषाम । नाभा (१) पृथिव्याः समिधानमग्नि५ रायस्योषाय बृहते हवामहे । इरं-
 मदं बृहदुक्थं यजत्रं जेतारमग्निं पृतनासु सासहिम् । याः सेना अभीत्वरीराव्याधिनी-
 रुगणा उत । येस्तेना येच तस्करास्ताःस्ते अग्रेऽपिदधाम्यास्ये । दक्ष्णाभ्यामलिम्लून् जम्भ्यैस्त-
 स्करा५ उत । हनूभ्यास्तेनान् भगवस्ताःस्त्वं खाद सुखादितान् । ये जनेषु मलिम्लवस्तेनास-
 त्स्करा वने । ये (२) कक्षेष्वघायवस्ताःस्ते दधामि जम्भयोः । यो अस्मभ्यमरातीया-
 घश्च नो द्वेषते जनः । निदायो अस्मान् दिप्ताच्च सर्वं तं मस्मसा कुरु । सशितं मे

का० ४. प्र० १.

॥ २४५ ॥

अ० ११

ब्रह्म स०शितं वीर्यबलम् । स०शितं क्षत्रं जिष्णु यस्याहमस्मि पुरोहितः । उदेषां बाहू अ
 तिरमुद्वर्च उदू बलम् । क्षिणोमि ब्रह्मणाऽमित्रानुनयामि (३) स्वा० अहम् । दृशानो रु
 क्म उर्व्या व्यद्यौर्मुर्मर्षमायुः श्रिये रुचानः । अग्निरमृतो अभवद्वयोभिर्यदेनं द्यौरजनयत्सु-
 रेताः । विश्वा रूपाणि प्रतिमुञ्चने कविः प्रासावीद्भद्रं द्विपदे चतुष्पदे । वि नाकमख्यत्
 सविता वरेण्योऽनु प्रयाणमुषसो विराजति । नक्तोषासा समनसा विरूपे धापयेते शिशुमे-
 क० समीची । द्यावा क्षामा रुक्मः (४) अन्तर्विभाति देवा अग्निं धारयन् द्रविणोदाः ।
 सुपर्णोऽसि गुरुमान् त्रिदृत्ते शिरो गायत्रं चक्षु स्तोम आत्मा साम ते तनूवीमदेव्यं बृह-
 द्रथन्तरे पक्षौ यज्ञायज्ञियं पुच्छं छन्दा०स्यङ्गानि धिष्णिषाः शफा यजू०षि नाम । सुपर्णो-
 ऽसि गुरुमान् दिवं गच्छ सुवः पत—३८) [नाभा ये नयामि रुक्मोष्टात्रिंशच्च] ॥ १० ॥
 अग्ने यं यज्ञमध्वरं विश्वतः परिभूरसि । स इद्वेषु गच्छति । सोम यास्ते मयो भुव उ-
 तयः सन्ति दाशुषे । तामिर्नोऽविताभव । अग्निर्मूर्धा भुवः । त्वन्नः सोम या ते धामानि । त-
 त्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् । अचिन्ती यच्चकृमा दैव्ये
 जने दीनैर्दक्षैः प्रभूती पूरुषत्वता (१) । देवेषु च सवितुर्मानुषेषु च त्वन्नो अत्र सुवतादनागसः ।
 चोदयित्री सूनृतानां चेतन्ती सुमतीनाम् । यज्ञं दधे सरस्वती । पार्वीरवी कन्या चित्रायुः सरस्वती
 वीर्यवती धियं धात् । आभिरच्छिद्र० शरण० सृजोषा दुराधर्षं गृणते शर्म य०सत् । पूषा गा

वैत्ति०

का० ४. प्र० २.

॥ २४६ ॥

अ० १

संहिता

अन्वेतु नः पूषा रक्षत्वर्तः । पूषा वाजं सनोतु नः । शुक्रं ते अन्यद्यजतं ते अन्यत् (२) विष्णुरूपे
 अहनी द्यौरिवासि । विश्वा हि माया अवसि स्वधावो भद्रा ते पूषन्निह रातिरस्तु ।
 तेऽवर्धन्त स्वतवसो महित्वनाऽऽनाकं तस्थुरु रुचक्रिरे सदः । विष्णुर्यद्वावद्दृषणं मदच्युतं वयो
 न सीदन्नधि बर्हिषि प्रिये । प्र चित्रमर्कं गृणते तुराय मारुताय स्वतवसे भरध्वम् । ये स
 हांसि सहसा सहन्ते (३) रेजते अग्रे पृथिवी मखेभ्यः । विश्वे देवा विश्वे देवाः ।
 द्यावा नः पृथिवी इमं सिधमद्य दिविस्पृशम् । यज्ञं देवेषु यच्छताम् । प्र पूर्वजे पितरा न-
 व्यसीभिर्गीभिः कृणुध्वं सदने क्रतस्य । आ नो द्यावापृथिवी दैव्येन जनेन यातं महि
 वां वरुथम् । अग्निं स्तोमेन बोधय समिधानो अमर्त्यम् । हव्या देवेषु नो दधत् । स हव्य
 वाडमर्त्य उशिग्दूतश्चनोहितः (४) । अग्निधिया समृण्वति । शन्नो भवन्तु वाजे वाजे—८) [पूरु-
 षत्वतान्यत्सहन्ते चनोहितोद्यौ च] ॥ ११ ॥ युञ्जान (२०३) इमां (२७०)
 देवस्य (१७७) सं (१८६) वि (२०४) वसवः (१६९) समा (१८४) ऊर्ध्वा (२८४)
 आकूर्ति (१७०) य (२३८) दग्ध (२०८) एकादश (२२९३) ॥ ११ ॥ इति तैत्तिरीयसंहि-
 तायांचतुर्थकाण्डे प्रथमः प्रपाठकः ॥

ॐ विष्णोः क्रमोऽस्यभिमातिहा गायत्रं छन्द आरोह पृथिवीमनु विक्रमस्व निर्भ-
 क्तः स यं द्विष्मो विष्णोः क्रमोऽस्यभिशास्तिहा त्रैष्टुभं छन्द आरोहान्तरिक्षमनुविक्रमस्व

का० ४. प्र० २.

॥ २४७ ॥

अ० १

निर्मक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः क्रमो ऽस्यरातीयतो हन्ता जागृतं छन्द आरोह दिवमनुविक्रमस्व
 निर्मक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः (१) क्रमोऽसि शत्रूयतो हन्तानुष्टुभं छन्द आरोह दि-
 शोऽनुविक्रमस्व निर्मक्तः स यं द्विष्मः । अकन्ददग्निस्तनयान्निव द्यौः क्षामा रेरिहद्वीरुधः
 समञ्जन् । सद्यो जज्ञानो विहीमिद्धो अख्यदा रोदसी भानुना भात्यन्तः । अग्नेऽभ्याव-
 तिञ्जिभि न आवर्तस्वायुषा वर्चसा सन्या मेधया प्रजया धनेन । अग्ने (२) अङ्गिरः शतं
 ते सन्त्वावृतः सहस्रं त उपावृतः । तासां पोषस्य पोषेण पुनर्नो नष्टमाकृधि पुनर्नो रयिमा-
 कृधि । पुनरूर्जा निवर्तस्व पुनरग्र इषाऽऽयुषा । पुनर्नःपाहि विश्वतः । सह रय्या निवर्तस्वा-
 ग्रे पिन्वस्व धारया । विश्वेप्सिया विश्वतस्परि । उदुत्तमं वरुण पाशमस्मदवाधमम् (३)
 वि मध्यमश्च श्रथाय । अथा व्यमादित्य वृते तवानागसो अदितये स्याम । आ त्वा हा-
 र्पमन्तरभूर्ध्रुवस्तिष्ठाविचाचलिः । विशस्त्वा सर्वा वाञ्छन्त्वस्मिन् राष्ट्रमधिश्य । अग्ने बृहन्नुष-
 सामूर्ध्वो अस्थाभिर्जग्मिवान् तमसो ज्योतिषाऽऽगात् । अग्निर्भानुना रुशता स्वङ् आ जातो
 विश्वा सद्धान्यप्राः । सीद त्वं मातुरस्याः (४) उपस्थे विश्वान्यग्रे व्युनानि विद्वान् । मै-
 नामर्चिषा मा तपसाभिश्शुचोन्तरस्याश्च शुक्रज्योतिर्विभाहि । अन्तरग्रे रुचा त्वमुखायै
 सदेने स्वे । तस्यास्त्वश्च हरसा तपं जातवेदः शिवो भव । शिवो भूत्वा मह्यमग्नेऽथो सीद शि-
 वस्त्वम् । शिवाः कृत्वा दिशः सर्वाः स्वां योनिमिहाऽऽसदः । हव्यसः शुचिषत् (५) वसुरन्तरिक्षस-

नैति०

का० ४. प्र० २.

॥ २४८ ॥

अ० २

संहिता

द्योता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत् । नृषदर सदतसद्व्योमसदजा गोजा कृतजाअद्रिजा कृतं बृहत्
 —१६) [विष्णोरग्रेधूमस्याःशुचिषत् षोडश च] ॥ १ ॥ दिवस्परि
 प्रथमं जज्ञे अग्निरस्मद्वितीयं परि जातवेदाः । तृतीयमप्सु नृमणा अजस्रमिन्धान
 एनं जगते स्वाधीः । विद्वा ते अग्रे त्रेधा त्रयाणि विद्वा ते सद्य विभूतं पुरुत्रा । विद्वा
 ते नाम परमं गुहा यद्विद्वा तमुत्तं यत आजगन्थ । समुद्रे त्वा नृमणा अप्स्वन्तनृचक्षा
 ईधे दिवो अग्न ऊधन् । तृतीये त्वा (१) रजसि तस्थिवाःसमृतस्य योनौ महिषा अहि-
 स्वन् । अकन्ददग्निस्तनयान्निव द्यौः क्षामा रेरिहदीरुधः समञ्जन् । सद्यो जज्ञानो वि ही-
 मिद्धो अख्यदा रोदसी भानुना भात्यन्तः । उशिक्षावको अरतिः सुमेधा मर्तेष्वग्निरमृतो
 निधायि । इयत्ति धूममरुषं भरिभृदुच्छुकेण शोचिषा द्यामिनक्षत् । विश्वस्य केतुर्भुवनस्य
 गर्भ आ (२) रोदसी अपूणाज्जार्यमानः । वीदुश्चिदद्रिमभिनत्परायन् जना यदग्निमयज-
 स्त पञ्च । श्रीणामुदारो धरुणो रयीणां मनीषाणां प्रार्पणः सोम गोपाः । वसोः सूनुः स-
 हसो अप्सु राजा विभात्यग्र उषसाभिधानः । यस्ते अद्य कृणवद्भद्रशोचेऽपूपं देव घृतवन्तमग्रे ।
 प्र ते नयं प्रतुरां वस्यो अच्छाभि द्युम्नं देवभक्तं यविष्ठ । आ (३) तं भज सौश्रवसेष्व-
 ग्र उक्थ उक्थ आ भज शस्यमाने । प्रियः सूर्यं प्रियो अग्रा भवात्युजातेनं भिनदुज्ज-
 नित्वैः । त्वामग्रे यजमाना अनुद्युन्विष्वा वसूनि दधिरे वार्याणि । त्वया सह द्रविणमिच्छ-

का०४. प्र०२.

॥ २४९ ॥

अ० ३

मा॒ना ब्र॒जंगोम॑न्तमु॒शिजो॑ वि॒व॒त्रुः । दृ॒शा नो रु॒क्म उ॒र्व्या व्य॑द्यौद्दु॒र्मर्ष॑मायुः श्रि॒ये रु॒चानः॑
 अ॒ग्नि॒र॒मृतो॑ अ॒भव॒द्वयो॑भि॒र्यत् (४) ए॒नं द्यौ॑रज॒नय॑त्सु॒रेताः—४) [त्वा॒ गर्भ॑ आ य॒विष्ट॑ आ यत्
 च॒त्वारि॑ च] ॥ २ ॥ अ॒र्च॒प॒तेऽर्च॑स्य नो दे॒ह्यन॑मी॒वस्य॑ शु॒ष्मिणः॑ । प्र॒प्र॒दा॒तारं॑ ता॒रिष॑ ऊ॒-
 र्जं नो धे॒हि द्वि॑पदे चतु॒ष्पदे॑ । उ॒दु॒ त्वा॒ विश्वे॑ दे॒वाअ॒ग्ने भर॑न्तु चि॒त्तिभिः॑ । स नो भव॑ शि॒-
 व॒तमः॑ सु॒प्रती॑को वि॒भावं॑सुः । प्रे॒द॒ग्ने ज्योति॑ष्मान्याहि शि॒वेभि॑र॒र्चिभि॑स्त्वम् । बृ॒ह॒द्भिर्भा॑नु॒भिर्भा॑स॒न्
 मा हि॒स्ती॒स्त॒नुवा॑ प्र॒जाः । स॒मिधा॑ग्निं दु॒वस्य॑त घृ॒तैर्बो॑धय॒ताति॑थिम् । आ (१) अ॒स्मिन्
 ह॒व्या जु॑होत॒न । प्र॒प्रा॒यम॑ग्नि॒र्भर॑तस्य शृ॒ण्वे वि॒ यत् सूर्यो॑ न रोच॒ते बृ॒ह॒द्भाः । अ॒भि यः पू॒-
 रुं पृ॒त॒नासु॑ त॒स्थौ दी॑दाय॒ दैव्यो॑ अति॒थिः शि॒वो नः॑ । आपो॑ दे॒वीः प्रति॑ गृ॒ह्णीत॑ भ॒स्मैत॒-
 त् स्यो॒ने कृ॑णु॒ध्व॒ सुर॑भा॒वुं लो॒के । तस्मै॑ नम॒न्तां ज॑न॒यः सु॒प॒त्नीं म॑ति॒व पु॒त्रं बि॑भृ॒ता स्वे॒-
 नम् । अ॒प्स्व॒ग्ने स॒धि॒ष्टवा॑ (२) सौ॒ष॒धीर॑नु॒रुध्य॑से । गर्भे॑ संजा॒यसे॑ पु॒नः । गर्भो॑ अ॒स्योष॑-
 धी॒नां गर्भो॑ वन॒स्पती॑नाम् । गर्भो॑ विश्व॒स्य भू॒तस्या॑ग्ने गर्भो॑ अ॒पाम॑सि । प्र॒सद्य॑ भ॒स्मना॑ योनि॒-
 म॒प॒श्च पृ॒थि॒वीम॑ग्ने । स॒स्मृ॒ज्य मा॑तृ॒भिस्त्वं ज्योति॑ष्मान् पु॒नरा॑स॒दः । पु॒नरा॑सद्य॒ स॒दन॑म॒प॒श्च पृ॒थि॒वी
 म॑ग्ने । शे॒षे मा॑तु॒र्यथो॑प॒स्थेऽन्त॑र॒स्या॒ विश्व॑तमः । पु॒नरू॒र्जा (३) नि॒वर्त॑स्व पु॒नर॑ग्न इ॒षाऽऽयु॑षा ।
 पु॒नर्नः॑ पा॒हि विश्व॑तः । स॒ह र॒थ्या नि॒वर्त॑स्वाग्ने पि॒न्वस्व॑ धा॒रया॑ । विश्व॑प्सि॒या विश्व॑त॒स्परि॑ । पु॒नस्त्वा॒-
 दित्या॑ रु॒द्रा वस॑वः स॒मिन्ध॑न्तां पु॒नर्ब्र॑ह्माणो॑ वसु॒नीथ॑ य॒ज्ञैः । घृ॒तेन॑ त्वं त॒नुवो॑ वर्धय॒स्व स॒त्याः सं॑न्तु

नैति०

का० ४. प्र० २.

॥ २५० ॥

अ० ४

संहिता

यजमानस्य कामाः । बोधा नो अस्य वचसो यविष्ठ मथिष्ठस्य प्रभृतस्य स्वधावः । पीयति त्वो
 अनु (४) त्वो गुणाति वन्दारुस्ते तनुवं वन्दे अग्ने । स बोधि सूरिगुणवा वसुदावा वसुपतिः ।
 युयोध्यस्मद्देवाँसि—१६) [आतवोर्जाऽनु षोडश च] ॥ ३ ॥ अपेतु वीतु वि
 च सर्पतातो येऽत्र स्थ पुराणा ये च नूतनाः । अदादिदं यमोऽवसानं पृथिव्या अर्कचमं पितरौ
 लोकमस्मै । अग्नेर्भस्मास्यग्नेः पुरीषमसि संज्ञानमसि कामधरणं मयि ते कामधरणं भूयात् । सं
 या वः प्रियास्तनुवः सं प्रिया हृदयानि वः । आत्मा वो अस्तु (१) संप्रियः संप्रियास्तनुवो मम ।
 अयं सो अग्निर्यस्मिन्सोममिन्द्रः सुतं दधे जुठरे वावशानः । सहस्रियं वाजमत्यं न ससिं ससवा-
 न्सन्स्तूयसे जातवेदः । अग्ने दिवो अर्णमच्छा जिगास्यच्छा देवाँ ऊचिपे धिष्ण्याये । याः पर-
 स्ताद्रोचने सूर्यस्य याश्चावस्तादुपतिष्ठन्त आपः । अग्ने यत्ते दिवि वचैः पृथिव्यां यदोपधीषु (२)
 अप्सु वा यजत्र । येनान्तरिक्षमुर्वीततन्यं त्वेषः सं भानुरर्णवो नृचक्षाः । पुरीष्यासो अग्रयः प्रावणे-
 मिः सजोषसः । जुषन्ताँ हव्यमाहुतमनमीवा इषो महीः । इडामग्ने पुरुदँसँ सनिङ्गोः शश्वत्तमँ
 हवमानाय साध । स्यान्नः सूनुस्तनयो विजावाग्ने साते सुमतिर्भूत्वस्मे । अयं ते योनिर्कृत्वियो यतो
 जातो अरोचथाः । तं जानन् (३) अग्र आरोहाथा नो वर्धया रयिम् । चिदसि तया देवतयाऽऽङ्कि-
 रस्वद्ध्रुवासीद परिचिदसि तया देवतयाऽऽङ्किरस्वद्ध्रुवा सीद लोकं पूण छिद्रं पूणार्थो सीद शिवा
 त्वम् । इन्द्राग्नी त्वा बृहस्पतिरस्मिन् योनावसीषदन् । ता अस्य सूददोहसः सोमँ श्रीणन्ति पृश्नयः ।

का०४. प्र०२.

॥ २५१ ॥

अ० ५

जन्मन् देवानां विशांश्चिष्वा रोचने दिवः—४८) [अस्त्वोषं धीषु जानन्नष्टाचत्वारिंशच्च] ॥ ४ ॥

समित् सङ्कल्पेथा सप्रियौ रोचिष्णू सुमनस्यमानौ । इषमूर्जमभिसंवसानौ सं वां मना-
 ऽसि सं व्रता समु चित्तान्याकरम् । अग्रे पुरीष्याधिपा भवा त्वन्नः । इषमूर्जं यजमानाय धेहि । पु-
 रीष्यस्त्वमग्रे रयिमान् पुष्टिमा असि । शिवाः कृत्वा दिशः सर्वाः स्वां योनिमिहासदः । भवतं नः
 समनसौ समोकसौ (१) अरेपसौ । मा यज्ञं हिंसिष्टं मा यज्ञपतिं जातवेदसौ शिवौ भवतमद्य नः ।
 मातेव पुत्रं पृथिवी पुरीष्यमग्निं स्वे योनावभारुखा । तां विश्वैर्देवैर्ऋतुभिः संविदानः प्रजापतिर्वि-
 श्वकर्मा विमुञ्चतु । यदस्य पारे रजसः शुक्रं ज्योतिरजायत । तं नः पर्षदति द्विषोऽग्रे वैश्वानर स्वा-
 हा । नमः सु ते निर्वृते विश्वरूपे (२) अयस्मयं विवृता बन्धमेतम् । यमेन त्वं यम्यां संविदानो-
 त्तमं नाकमधिरोहयेमम् । यत्ते देवी निर्वृतिराबन्ध दामं ग्रीवास्वविचर्यम् । इदं
 ते तद्विष्याम्यायुषो न मध्यादथा जीवः पितुर्माद्व प्रमुक्तः । यस्यास्ते अस्याः क्रूर
 आसं जुहोम्येषां बन्धानामवसर्जनाय । भूमिरिति त्वाजनां विदुर्निर्वृतिः (३) इति
 त्वाहं परिवेद विश्वतः । अमुन्वन्तमयजमानमिच्छस्तेनस्येत्यां तस्करस्यान्वेषि । अन्यमस्म
 दिच्छ सा तं इत्या नमो देवि निर्वृते तुभ्यमस्तु । देवीमहं निर्वृतिं वन्दमानः पितेव पुत्रं
 दसये वचोभिः । विश्वस्य या जायमानस्य वेद शिरःशिरः प्रति सूरि विचष्टे । निवेशनः सङ्गमनो व-
 सूनां विश्वां रूपाभिचष्टे (४) शचीभिः । देव इव सविता सत्यधर्मेन्द्रो न तस्थौ समरे पथीनाम् । सं

वैति.

का०४. प्र०२.

॥ २५२ ॥

अ० ६

संहिता

वरत्रा दधातन् निराहवान् रुणोतन । सिञ्चामहा अवटमुद्रिणं वयं विश्वाहादस्तुमक्षितम् । निष्कृताहा
 वमवटः सुवत्रः सुषेचनम् । उद्रिणः सिञ्चे अक्षितम् । सीरा युञ्जन्ति कवयो युगा वितन्वते पृथक् ।
 धीरां देवेषु सुमया । युनक्तुसीरा वि युगा तनोत कृते योनौ वपतेह (५) बीजम् । गिरा च श्रुष्टिः सप्त-
 रा असञ्चो नेदीय इत्सृण्या पक्वमारयत् । लाङ्गलं पवीरवः सुशेवः सुमत्तित्सरु । उदित्कृपति गामविं
 प्रफर्न्यश्च पीवरीम् । प्रस्थावद्रथवाहनम् । शुनं नः फाला वितुदन्तु भूमिः शुनं कीनाशा अभियन्तु
 वाहान् । शुनं पर्जन्यो मधुना पयोभिः शुनासीरा शुनमस्मासु धत्तम् । कामं कामदुघे धुक्ष्व मित्राय
 (६) वरुणाय च । इन्द्रायाग्रये पूष्ण ओषधीभ्यः प्रजाभ्यः । घृतेन सीता मधुना समक्ता
 विश्वेदेवैरनुमता मरुद्भिः । ऊर्जस्वती पर्यसा पीन्वमानास्मान् सीति पर्यसाभ्यावदत्स्व—२२)
 [समोकसौ विश्वरूपेविदुर्निर्कृतिरभिवष्टहहमित्राय द्वाविंशतिश्च] ॥ ५ ॥

या जाता ओषधयो देवेभ्यस्त्रियुगं पुरा । मन्दांमि बभ्रूणामहः शतं धामानि सप्त च । शतं वो
 अम्ब धामानि सहस्रमुत वो रुहः । अथा शतक्रत्वो यूयमिमं मे अगदं कृत । पुष्पावतीः प्रसूवतीः
 फलिनीरफला उत । अश्वा इव सजित्वरीर्वीरुधः पारयिष्णवः । ओषधीरिति मातरस्तद्वो देवी-
 रुपं ब्रुवे । रपाः सि विघ्नतीरित् रपः (१) चातयमानाः । अश्वत्थे वो निषदनं पर्णवो
 वसतिः कृता । गोभाज इत् किलासथ यत् सनवथ पूरुषम् । यदहं वाजयन्निमा ओषधीर्हस्त
 आदधे । आत्मा यक्ष्मस्य नश्यति पुरा जीवगृभो यथा । यदोषधयः सङ्गच्छन्ते राजानः

का० ४. प्र० २.

॥ २५३ ॥

अ० ७

समिनाविव । विप्रः सउच्यते मिषग्रन्थोहामीवचातनः । निष्कृतिर्नाम वो मातायां यूयं
 स्थ संकृतीः । सराः पतत्रिणीः (२) स्थन यदामयति निष्कृत । अन्या वो अन्यामवत्वन्यान्यस्या
 उपावत । ताः सर्वा ओषधयः संविदाना इदं मे प्रावता वचः । उच्छुष्मा ओषधीनां गावो
 गोष्ठ्यादिवेरते । धनं सनिष्यन्तीनामात्मानं तव पूरुष । अति विश्वाः परिष्ठा स्तेन इव
 व्रजमक्रमुः । ओषधयः प्राचुच्यवुर्यत्किञ्च तनुवां रपः । याः (३) त आतस्थुरात्मानं या आवि-
 विशुः परुः परुः । तास्ते यक्ष्मं विवाधन्तामुग्रो मध्यमशीरिव । साकं यक्ष्म प्रपत श्येनेन किकि-
 दीविना । साकं वातस्य धाज्यां साकं नश्य निहाकया । अश्वावतीं सोमवतीमूर्जयन्तीमुदोजसम् ।
 आवित्ति सर्वा ओषधीरस्मा अरिष्टतातये । याः फलिनीर्या अफला अपुष्पा याश्च पुष्पिणीः ।
 बृहस्पतिप्रसूतास्ता नो मुञ्चन्त्वहंसः । याः (४) ओषधयः सोमराज्ञीः प्रविष्टाः पृथिवीमनु । तासां
 त्वमस्युत्तमा प्रणोजीवातवे सुव । अवपतन्तीरवदं दिव ओषधयः परि । यं जीवमश्रवामहै नसरि-
 ष्याति पूरुषः । याश्चेदमुपशृण्वन्ति याश्च दूरं परागताः । इह सङ्गत्य ताः सर्वा अस्मै सन्दत्त मेषजम् ।
 मा वो रिषत् खनिता यस्मै चाहं खनामि वः (५) । द्विपञ्चतुष्पदस्माकं सर्वमस्त्वनातुरम् । ओष-
 धयः संवदन्ते सोमेन सह राज्ञा । यस्मै करोति ब्राह्मणस्तं राजन् पारयासि—१८) [रपः पतत्रि-
 णी या या वो ऽष्टादश च] ॥ ६ ॥ मा नो हिंसीजनिता यः पृथिव्या यो वा दिवं सत्यधर्मा ज्ञानं ।
 यश्चापश्चन्द्रा बृहतीर्जज्ञानं कस्मै देवाय हविषाविधेम । अभ्यावर्तस्व पृथिवि यज्ञेन पर्यसा सह । वपां ते

नैत्ति०

का० ४.प्र० २.

॥ २५४ ॥

अ० ८

संहिता

अग्निं रिषितोऽवसर्पतु । अग्नेयत्तैः शुक्रं यच्चन्द्रं यत्पूतं यद्यज्ञियम् । तद्देवेभ्यो भरामसि । इषमूर्जमहमित
 आ (१) ददकृतस्य धाम्नो अमृतस्य योनैः । आ नोगोषु विशत्त्वौषधीषु जहा । मसेदिमनिराममीवाम् ।
 अग्ने तव श्रवो वयो महि आजन्त्यर्चयो विभावसो । बृहद्भानो शवसा वाजमुक्थ्यं दधासि दाशुपे
 कवे । इरज्यर्चग्रे प्रथयस्व जन्तुभिरस्मे रायो अमर्त्य । स दर्शतस्य वपुषो विराजसि पृणक्षिं सा-
 नसि रयिम् । ऊर्जोऽनपाज्जातवेदः सुशस्तिभिर्मन्दस्व (२) धीनिभिर्हितः । त्वे इषः सन्दधुर्भूरि-
 रेतसाश्चित्रोतयो वामजाताः । पावकवर्चाः शुक्रवर्चा अनूनवर्चा उदियर्षि भानुना । पुत्रः पितरां
 विचरन्तु पावस्युभे पृणक्षि रोदसी । कृतावानं महिषं विश्वचर्षणिमग्निं सुम्राय दधिरे पुरो जनाः ।
 श्रुत्कर्णे सप्रथस्तमं त्वा गिरा देव्यं मानुषा युगा । निष्कर्तारं मध्वरस्य प्रचेतसं क्षयन्तं राधसे महे ।
 रातिं भृगूणामुशिजं कविकर्तुं पृणक्षिं सानसिम् (३) रयिम् । चितः स्थ परिचितं ऊर्ध्वचितः श्रयध्वं
 तया देवतयाऽऽद्विरस्वद्भुवाः सीदत । आप्यायस्व समेतु ते विश्वतः सोमं दृष्णियम् । भवा वाजस्य
 सङ्गथे । सन्ते पयांसि समुयन्तु वाजाः सं दृष्णियान्यभिमातिवाहः । आप्यायमानो अमृताय
 सोम दिवि श्रवांस्युत्तमानि धिष्व—३९) [आ मन्दस्व सानसिमेकान्नचत्वारिंशच्च] ॥ ७ ॥
 अभ्यस्थाद्विश्वाः पृतना अरातोस्तदगिराह तदु सोम आह । बृहस्पतिः सविता तन्म आह पूषा
 माऽधात् सुकृतस्य लोके । यदक्रन्दः प्रथमं जायमान उद्यन्त्समुद्रादुत वा पुरीषात् । श्येनस्य पक्षा
 हरिणस्य बाहू उपस्तुतं जनिम् तत्तैर्वन् । अपां पृष्ठमग्निं योनिर्ग्रेः समुद्रमभितः पिबमानम् ।

का० ४. प्र० २.

॥ २५५ ॥

अ० ९

वर्धमानं महः (१) आ च पुष्करं दिवो मात्रया वरिणा प्रथस्व । ब्रह्म जज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्वि
सीमतः सुरुचो वेन आवः । सद्बुधिया उपमा अस्य विष्ठाः सतश्च योनिमसतश्च विवः । हिरण्यगर्भः
समवर्तनाग्रे भूतस्य जातः पतिरेक आसीत् । स दावार पृथिवीं द्यामुतेमां कस्मै देवाय हविषा
विधेम । द्रप्सश्चस्कन्द पृथिवीमनु (२) द्यामिमश्च योनिमनु यश्च पूर्वः । तृतीयं योनिमनु सश्चरं
तद्रप्सं जुहोम्यनु सप्त होत्राः । नमो अस्तु सर्पेभ्यो ये के च पृथिवीमनु । ये अन्तरिक्षे येदिति तेभ्यः
सर्पेभ्यो नमः । येऽदो रौचने दिवो ये वा सूर्यस्य शशिवु । येषामप्सु सदैः कृतं तेभ्यः
सर्पेभ्यो नमः । या इषवो धातुधानानाम् (३) ये वा वनस्पतीश्वरानु । ये वाऽवष्टेषु
शरते तेभ्यः सर्पेभ्यो नमः—११) [महोनुधातुधानानामेकादश च] ॥ ८ ॥

ध्रुवासि धरुणाऽस्तृता विश्वकर्मणा सुकृता । मा त्वां समुद्र उद्वधीन्मा सुपर्णो व्यथमाना पृथिवीं दृ-
श्ह । प्रजापतिस्त्वा सादयतु पृथिव्याः पृष्ठे व्यचस्वतीं प्रथस्वतीं प्रथोऽसि पृथिव्यसि भूरसि भूमि-
रस्यदितिरसि विश्वधाया विश्वस्य भुवनस्य धर्त्री पृथिवीं यच्छ पृथिवीं दृश्ह पृथिवीं मा हिंसी-
र्विश्वस्मै प्राणायानाय व्यानायोदानाय प्रतिष्ठायै (१) चरित्रायानिस्त्वाभिपातु मद्या स्वस्त्या
छर्दिषा शन्तमेन तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद । काण्डात् काण्डात् प्ररोहन्ती परुषः परुषः परि ।
एवा नो दूर्वे प्रतनु सहस्रेण शतेन च । या शतेन प्रतनोषि सहस्रेण विरोहसि । तस्यास्ते देवीष्टके
विधेम हविषा वयम् । अषाढासि सहमाना सहस्वारातीः सहस्वारातीयतः सहस्व पृतनाः सहस्व

तैत्ति०

का० ४. प्र० २.

॥ २५६ ॥

अ० ९

संहिता

पृतन्युतः । सहस्रवीर्या (२) अ॒सि सा मा जिन्व । मधु वातां कृतायुते मधु क्षरन्ति सिन्धवः ।
 माध्वीर्नः सन्त्वोषधीः । मधु नक्तमुतोषसि मधुमत् पार्थिव रजः । मधु द्यौरस्तु नः पिता । मधुमा
 ओ वनस्पतिर्मधुमा अस्तु सूर्यः । माध्वीर्गावो भवन्तु नः । मही द्यौः पृथिवी च न इमं यज्ञं मि-
 मिक्षताम् । पिपृतां नो भरीमभिः । तद्विष्णो परमम् (३) पदं सदा पश्यन्ति सूर्यः । दिवी चक्षुरा-
 तंतम् । ध्रुवाऽसि पृथिवि सहस्र पृतन्युतः । स्यूता देवेभिरमृतेनाऽऽगाः । यास्ते अग्ने सूर्ये रुचं उद्य-
 तो दिवमातृन्वन्ति रश्मिभिः । ताभिः सर्वाभीरुचे जनाय न रुधि । या वो देवाः सूर्ये रुचो गोष्व-
 श्वेषु या रुचः । इन्द्राग्नी ताभिः सर्वाभीरुचं नो धत्त बृहस्पते । विराट् (४) ज्योतिरधारयत् सग्राट्
 ज्योतिरधारयत् स्वराट् ज्योतिरधारयत् । अग्ने युक्षा हि ये तवाश्वासो देव साधवः । अरं
 वहन्त्याशवः । युक्षा हि देव हूतमा अश्वा अग्ने रथोरिव । नि होता पूव्यः सदा ।
 द्रप्सश्चस्कन्द पृथिवीमनु द्यामिमञ्च योनिमनु यश्च पूर्वः । तृतीयं योनिमनु सञ्चरन्तं द्रप्सं
 जुहोम्यनु सप्त (५) होत्राः । अभूदिदं विश्वस्य भुवनस्य धाजिनमग्नेर्वैश्वानरस्य च । अ-
 धिज्योतिषा ज्योतिष्मान् रुक्मो वर्चसा वर्चस्वान् । ऋचे त्वा रुचे त्वा समित्स्ववन्ति सरितो न धेनाः ।
 अन्तर्हृदा मनसा पूयमानाः । घृतस्य धारा अ॒भि चाकशीमि । हिरण्ययो वेत्सो मध्य आसाम् ।
 तस्मिन् सुपर्णो मधुकृत् कुलायी भजन्नास्ते मधु देवताभ्यः । तस्यासते हरयः सप्त तीरे
 (६) स्वधां दुहाना अमृतस्य धाराम्—४ [प्रतिष्ठायै सहस्रवीर्या परमं विराट् सप्ततीरे चत्वारि च

का०४. प्र० २.

॥ २५७ ॥

अ० १०

॥ १ ॥ आदित्यं गर्भं पर्यसा समञ्जन्तसहस्रस्य प्रतिमां विश्वरूपम् । परिवृद्धिं हरं सा
 माभिमृक्षः शतायुषं कृणुहि चीयमानः । इमं मा हिंसीद्विषादं पशूनां सहस्राक्षं मेघ
 आचीयमानः । मयुमारण्यमनु ते दिशामि तेन चिन्वानस्तनुवो निषीद । वारस्य धार्जि
 वरुणस्य नाभिमर्श्वं जज्ञानं सरिरस्य मध्ये । शिशुं नदीनां हरिन्द्रिबुद्धमग्रे मा हिंसीः
 (१) परमे व्योमन् । इमं मा हिंसीरेकशफं पशूनां कनिकदं वाजिनं वाजिनेषु । गौरमा-
 रण्यमनु ते दिशामि तेन चिन्वानस्तनुवो निषीद । अजस्रमिन्दुमरुषं भुरण्युमग्निमीडे पू-
 र्वचित्तौ नमोभिः । स पर्वभिर्कतुशः कल्पमानो गां मा हिंसीरदिति विराजम् । इमं
 समुद्रं शतधारमुत्सं व्यच्यमानं भुवनस्य मध्ये । घृतं दुहानामदिति जनायाग्रे मा (२) हिंसीः
 परमे व्योमन् । गव्यमारण्यमनु ते दिशामि तेन चिन्वानस्तनुवो निषीद । वरूत्रि त्वष्टुर्वरुणस्य
 नाभिमर्श्वं जज्ञानां रजसः परस्मात् । महीं साहस्रीमसुरस्य मायामग्रे मा हिंसीः परमे
 व्योमन् । इमामूर्णायुं वरुणस्य मायां त्वचं पशूनां द्विषदां चतुष्पदाम् । त्वष्टुः प्रजानां प्रथमं
 जनित्रमग्रे मा हिंसीः परमे व्योमन् । उष्ट्रमारण्यमनु (३) ते दिशामि तेन चिन्वान-
 स्तनुवो निषीद । यो अग्निरग्नेस्तपसोऽधिजातः शोचात् पृथिव्या उत वा दिवस्परि । येन
 प्रजा विश्वकर्मा व्यानद् तमग्रे हेडः परि ते वृणक्तु । अजा ह्यग्रे रजनिष्ट गर्भात् सा वा
 अपश्यज्जनितामग्रे । तथा रोहिमायन्नप मेध्यास्तया देवा देवतामग्र आयन् । शरभम्

नैति०

का० ४. प्र० २.

॥ २५८ ॥

अ० १०

संहिता

(४) आरुण्यमनु ते दिशामि तेन चिन्वानस्तनुवो निषीद—९) [हिंसीमानु शरभं नवं च] ॥१०॥
 इन्द्राग्नी रोचना दिवः परि वाजेषु भूपथः । तद्वा चेति प्र वीर्यम् । श्रथद्वृत्रमुत सनोति वाज-
 मिन्द्रा यो अग्नी सङ्गरी सपर्यात् । इरज्यन्तां वसव्यस्य भूरः सहस्तमा सहसा वाजयन्ता । प्र
 चर्षणिभ्यः पृतनाहवेषु प्र पृथिव्या रिरिचाथे दिवश्च । प्र सिन्धुभ्यः प्र गिरिभ्यो महित्वा प्रेन्द्रा-
 ग्नी विश्वा भुवनात्यन्या । मरुतो यस्य हि (१) क्षयं पाथा दिवो विमहसः । स सुंगोपातमो जनः ।
 यज्ञैर्वा यज्ञवाहसो विप्रस्य वा मतीनाम् । मरुतः शृणुता हवम् । श्रियसे कं भानुभिः संमिमि-
 क्षिरे ते रश्मिभिस्त ऋक्भिः सुखादयः । ते वाशीमन्त इष्मिणो अभिर्वा विद्रे प्रियस्य मारु-
 तस्य धाम्नः । अवन्ते हेड उदुत्तमम् । कया नश्चित्र आभुवदूती सदा वृधः सरवा । कया शचि-
 ष्टया वृता (२) । को अद्य युङ्क्ते धुरि गा ऋतस्य शिमीवतो भामिनो दुर्हणायून् । आसन्नि-
 षून् तद्वत्त्वसो मयोभून्य एषां भृत्यामृणधत्स जीवात् । अग्ने नया देवानां शन्नो
 भवन्तु वाजे वाजे । अत्त्वग्ने सधिष्ठव सौषधीरनुरुध्यसे । गर्भे सजायसे पुनः । वृषां
 सोम द्युमां अंसि वृषां देव वृषवतः । वृषा धर्माणि दधिषे । इमं मे (३) वरुण
 तत्त्वां यामि त्वन्नो अग्ने स त्वन्नो अग्ने—११) [हि वृता म एकादश च]
 ॥ ११ ॥ विष्णो (२६६) दिवो (२०४) ऽन्नपते (२१६) ऽप (१९८) सं
 (३२२) या (२६८) मा (१८९) ऽभि (१६१) ध्रुवा (३०४) ऽदित्य (२०९) मिद्राग्नी

का० ४. प्र० ३.

॥ २५९ ॥

अ० २

(१६१) एकादश (२४९८) ॥ ११ ॥ इति तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे द्वितीयः प्रपाठकः ॥
 ॐ अ॒पां त्वे॒मन्त्सा॒दयाम्य॒पां त्वो॒द्मन्त्सा॒दयाम्य॒पां त्वा॒ भस्म॑न्त्सा॒दयाम्य॒पां त्वा॒ ज्योति॑षि
 सा॒दयाम्य॒पां त्वा॒ऽयने॑ सा॒दयाम्य॒र्णवे॑ स॒दने॑ सी॒द समु॑द्रे स॒दने॑ सी॒द स॒दिले॑ स॒दने॑ सी॒दापां॑
 क्षये॑ सी॒दापा॑ स॒धिषि॑ सी॒दापां॑ त्वा॒ स॒दने॑ सा॒दयाम्य॒पां त्वा॑ स॒धस्थे॑ सा॒दयाम्य॒पां त्वा॑
 पुरी॑षे सा॒दयाम्य॒पां त्वा॑ योनौ॑ (१) सा॒दयाम्य॒पां त्वा॑ पा॒थसि॑ सा॒दयामि॑ गा॒यत्री॑छन्द॑-
 खि॒ष्टुप॑छन्दो॒ जग॑तीछन्दो॒ऽनुष्टु॑प॒छन्दः॑ प॒ंक्ति॑श्छन्दः—१५) [योनौ॑ प॒ञ्चद॑श च] ॥ १ ॥
 अ॒यं पुरो॑ सु॒वस्त॑स्य प्रा॒णो भौ॒वाय॑नो व॒सन्तः॑ प्रा॒णाय॑नो गा॒यत्री॑ वा॒सन्ती॑ गा॒यत्री॑यै
 गा॒यत्रं॑ गा॒यत्रा॑दु॒पां शु॒रुपा॑श्शोस्त्रि॒ष्टुत् त्रि॒ष्टुतो॑ रथन्त॒रं रथ॑न्तराद्वसि॒ष्टु ऋ॒षिः प्र॒जाप॑ति-
 गृ॒हीत॑या त्वया प्रा॒णं गृ॒ह्णामि॑ प्र॒जाभ्यो॑यं दक्षि॒णा वि॒श्वकर्मा॑ तस्य॒ मनो॑ वैश्व॒कर्म॑णं
 ग्री॒ष्मो मा॑न॒सस्त्रि॒ष्टुग्री॒ष्मी त्रि॒ष्टुभं॑ ऐ॒ढमै॒ढाद॑न्तर्या॒मोऽन्तर्या॑मात् प॒ञ्चद॑शः प॒ञ्चद॑शाद्दृ॒ह
 दृ॒हतो॑ भ॒रद्वा॑ज ऋ॒षिः प्र॒जाप॑तिगृ॒हीत॑या त्वया॒ मनः॑ (१) गृ॒ह्णामि॑ प्र॒जाभ्यो॑यं प॒श्वा-
 द्वि॒श्वव्य॑चास्तस्य॒ चक्षु॑र्वैश्व॒व्यच॑सं व॒र्षाणि॑ चाक्षु॒षाणि॑ जग॑ती वार्षी॑ जग॑त्या॒ ऋक्ष॑म॒मृक्ष॑माच्छु॒क्रः
 शु॒क्रात् संस॑द॒शः संस॑द॒शोद्वै॑रु॒पं वैरु॑पाद्वि॒श्वामित्र॑ ऋ॒षिः प्र॒जाप॑तिगृ॒हीत॑या त्वया॒ चक्षु॑र्गृ॒ह्णामि॑ प्र॒जा
 भ्यं इ॒दमु॑त्तरात् सु॒वस्त॑स्य श्रोत्रं॒ सौव॑ शर॒च्छौत्र्य॑नुष्टु॒पछा॑र॒द्यनु॑ष्टुभः॒ स्वार॑ स॒ स्वारान्म॑न्थी म॒-
 न्थिन॑ एकवि॒ंश एक॑वि॒ंशाद् वैरा॑जं वैरा॒जाज्ज॒मद॑ग्नि॒र्ऋषिः॑ प्र॒जाप॑तिगृ॒हीत॑या (२) त्वया॑

तैत्ति०

का० ४. प्र० ३.

॥ २६० ॥

अ० ४

संहिता

श्रोत्रं गृह्णामि प्रजाभ्य इयमुपरि मृतिस्तस्यै वाङ्माती हेमन्तो वाच्यायनः पंक्तिर्हेमन्ती पं-
 त्त्यैनिधनवन्निधनवत आग्रयण आग्रयणात्रिणवत्रयस्त्रिंशौ त्रिणवत्रयस्त्रिंशाभ्यां शाकर-
 रैवते शाकरैवताभ्यां विश्वकर्मर्षिः प्रजापतिगृहीतया त्वया वाचं गृह्णामि प्रजाभ्यः—३०)
 [मनः प्रजापतिगृहीतया त्रिंशच्च ॥ २ ॥ प्राची दिशां वसन्त ऋतूनामग्निर्देवता ब्रह्म
 द्रविणं त्रिवृत्स्तोमः स उ पञ्चदशवर्तनिस्त्रयविर्वयः कृतमयानां पुरोवातो वातः सानं ऋषि
 दक्षिणा दिशां ग्रीष्म ऋतूनामिन्द्रो देवता क्षत्रं द्रविणं पञ्चदशः स्तोमः स उ सप्तदशवर्तनिर्दि-
 त्यवाह्वयस्त्रेताऽयानां दक्षिणाद्वातो वातः सनातन ऋषिः प्रतीची दिशां वर्षा ऋतूनां विश्वे
 देवा देवता विद् (१) द्रविणं सप्तदशः स्तोमः स उ वेकविंशवर्तनिस्त्रिवृत्स्तो वयो द्वापरोऽयानां
 पश्चाद्वातो वातोऽहभून् ऋषिरुर्दीची दिशां शरदृतूनां मित्रावरुणौ देवता पुष्टं द्रविणमेक-
 विंशाः स्तोमः स उ त्रिणवर्तनिस्तुर्यवाह्वय आस्कन्दोऽयानामुत्तराद्वातो वातः प्रज्ञ ऋषि
 रूर्ध्वा दिशां हेमन्तशिशिरावृतूनां बृहस्पतिर्देवता वर्चो द्रविणं त्रिणवः स्तोमः स उ त्रयस्त्रि-
 ष्शवर्तनिः षष्टवाह्वयः (२) अभिभूरयानां विष्वग्वातो वातः सुपर्ण ऋषिः पितरः पिताम-
 हाः परेऽवरे तेनः पान्तु ते नोऽवन्त्वस्मिन् ब्रह्मन् अस्मिन् क्षत्रेऽस्यामाशिष्यस्यां पुरोधायाम् अस्मिन्
 कर्मन्स्यां देवहूत्याम् ॥—२८) [विद्वयोद्याविंशतिश्च] ॥ ३ ॥
 ध्रुवक्षितिर्ध्रुवयोनिर्ध्रुवासि ध्रुवां योनिर्मासीद साध्या । उख्यस्य केतुं प्रथमं पुरस्तादश्विना-

का० ४. प्र० ३.

॥ २६१ ॥

अ०५

ध्वर्यू सादयतामिह त्वा । त्वे दक्षे दक्षपितेह सीद देवत्रा पृथिवी बृहती रराणा । स्वा-
 सस्था तनुवा सं विशस्व पितैवैधि सूनव आ सुशेवाश्विनाध्वर्यू सादयतामिह त्वा । कुला-
 यिनी वसुमती वयोधा रयिन्नो वर्ध बहुलः सुवीरम् (१) । अपामर्ति दुर्मर्ति बाधमाना राय-
 स्पोषे यज्ञपतिमाभजन्ती सुवर्धेहि यजमानाय पोषमश्विनाध्वर्यू सादयतामिह त्वा । अग्नेः
 पुरीषमसि देव्यानी तां त्वा विश्वे अभिगृणन्तु देवाः । स्तोमपृष्ठा घृतवतीह सीद प्रजावदुस्मे
 द्रविणाऽऽयजस्वाश्विनाध्वर्यू सादयतामिह त्वा । दिवो मूर्धासि पृथिव्या नाभिविष्टम्भनी
 दिशामधिपत्नी भुवनानाम् (२) । ऊर्मिर्द्रप्सो अपामर्ति विश्वकर्मा त ऋषिरश्विनाध्वर्यू सादय-
 तामिह त्वा । सजूर्कतुभिः सजूर्विधाभिः सजूर्वसुभिः सजूरुद्रैः सजूरादित्यैः सजूर्विश्वेदेवैः सजूर्दे-
 वैः सजूर्देवैर्वयोनाधैरभये त्वा वैश्वानरायाश्विनाध्वर्यू सादयतामिह त्वा । प्राणं मे पात्यपानं मे
 पाहि व्यानं मे पाहि चक्षुर्म उर्या (३) वि आहि श्रोत्रं मे श्लोकयापस्पिन्वौषधीर्जिन्व
 द्विपात् पाहि चतुष्पादव दिवो दृष्टिमेरय—१७) [सुवीरं भुवनानामुर्व्या सप्तदश च]

॥ ४ ॥

ज्यविर्वयस्त्रिष्टुपूच्छन्दो दित्यवाद् वयो विराट्छन्दः पञ्चाविर्वयो गायत्री छन्दस्त्रि-
 वत्सो वय उष्णिहा छन्दस्तुर्यवाद् वयोऽनुष्टुपूच्छन्दः षष्ठवाद् वयो बृहती छन्द उक्षा वयः स-
 तोवृहती छन्द ऋषभो वयः क्रकुच्छन्दो धनुर्वयो जगती छन्दोऽनुद्धान् वयः पङ्क्तिश्छन्दो ब-
 स्तो वयो विवल् छन्दो वृष्णिर्वयो विशालं छन्दः पुरुषो वयः (१) तन्द्रं छन्दो व्याश्वो वयो-

नैति०

का० ४. प्र० ३.

॥ २६२ ॥

अ० ७

संहिता

ऽनाधृष्टं छन्दः सिं॒हो वयं॑ छदि॒च्छन्दो॑ विष्ट॒म्भो वयो॑ऽधिपति॒च्छन्दः॑ क्षत्रं वयो मय॑न्दं छन्दो॑
 विश्व॑कर्मा वयः परमे॒ष्ठी छन्दो॑ मूर्धा वयः प्रजाप॑ति॒च्छन्दः—२६) [वयः षड्विंशतिश्च] ॥५॥
 इन्द्रा॑ग्नी अव्य॑थमाना॒मिष्टकां॑ दृ॒श॒तं युवम् । पृ॒ष्ठेन॒ द्यावा॑पृथि॒वी अ॒न्तरि॑क्षश्च वि॒बाध॑ताम् । विश्व॑-
 कर्मा॒ त्वा साद॑यत्व॒न्तरि॑क्षस्य पृ॒ष्ठे व्य॑च॒स्वतीं प्रथ॑स्वतीं भा॒स्वती॑श्च सूरि॑मती॒मा या द्यां॑ भा॒स्या
 पृथि॑वीमोर्वि॒न्तरि॑क्षम॒न्तरि॑क्षं यच्छा॒न्तरि॑क्षं दृ॒श॒हान्तरि॑क्षं मा हि॒ंसी॒र्विश्व॑स्मै प्रा॒णाय॑पा॒नाय॑
 व्या॒नायो॑दानाय॑ प्रति॒ष्ठायै॑ च॒रित्रा॑य वा॒युस्त्वा॑ऽभिपा॒तु म॒ह्या स्व॑स्त्या छ॒र्दिषां॑ (१) शन्त॑मे॒न
 तथा॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्ध्रु॒वा सी॑द । रा॒ज्यसि॑ प्रा॒ची दिग् वि॑राड॒सि दक्षि॑णा दिक् स॒म्राड॑सि
 प्र॒तीची॑ दिक् स्व॒राड॑स्यु॒दीची॑ दिगधि॑पत्यसि बृ॒हती॑ दिगा॒युर्मे पा॑हि प्रा॒णं मे पा॑ह्य
 पा॒नं मे पा॑हि व्या॒नं मे पा॑हि चक्षु॒र्मे पा॑हि श्रोत्रं मे पा॑हि मनो॑ मे जि॒न्व वाचं॑ मे
 पि॒न्व (२) आ॒त्मानं॑ मे पा॑हि ज्योति॒र्मे यच्छ—६) [छ॒र्दिषां॑ पि॒न्व षट् च॑] ॥ ६ ॥

मा छन्दः प्र॒मा छन्दः॑ प्र॒तिमा॑ छन्दो॒ऽस्त्रीवि॑च्छन्दः पं॒क्तिश्छन्दः॑ उ॒ष्णिहा॑ छन्दो बृ॒हती॑
 छन्दो॒ऽनु॒ष्टुप्छन्दो॑ वि॒राड॑छन्दो॒ गाय॑त्री छन्द॒स्त्रि॒ष्टुप्छन्दो॑ जग॑ती छन्दः पृथि॒वी छन्दो॑ऽन्तरि॑क्षं
 छन्दो॒ द्यौश्छन्दः॑ समा॒श्छन्दो॑ नक्ष॑त्राणि छन्दो म॒नश्छन्दो॑ वाक् छन्दः कृ॒पिश्छन्दो॑ हि॒रण्यं॑
 छन्दो॒ गौच्छ॑न्दो॒ऽजा छन्दो॑ऽश्व॒श्छन्दः॑ । अ॒ग्निदे॑वतां (१) वातो॑ दे॒वता॑ सूर्यो॑ दे॒वता॑ च॒न्द्रमा॑
 दे॒वता॑ वस॑वो दे॒वता॑ रु॒द्रा दे॒वता॑ऽऽदि॒त्या दे॒वता॑ विश्वे॑ दे॒वा दे॒वता॑ म॒रुतो॑ दे॒वता॑ दृ॒हस्प॑ति-

का० ४. प्र० ३.

॥ २६३ ॥

अ० ९

देवतेन्द्रो देवता वरुणो देवता मूर्धासि राड् ध्रुवासि धरुणां यन्वसि यमित्रीषे त्वोर्जे
 त्वा कृष्यै त्वा क्षेमाय त्वा यन्त्री राड् ध्रुवासि धरणी धर्त्यसि धरित्र्याऽऽयुषे त्वा (२)
 वर्चसे त्वौजसे त्वा बलाय त्वा—६) [देवता त्वा षट् च] ॥ ७ ॥

आशुस्त्रिवृद्भान्तः पञ्चदशो व्योम सप्तदशः प्रतूर्तिरष्टादशस्तपोनवदशोऽभिवर्तः सविंशो धरुण
 एकविंशो वर्चो द्वाविंशः सम्भरणस्त्रयोविंशो योनिश्चतुर्विंशो गर्भाः पञ्चविंश ओजस्त्रि
 णवः क्रतुरेकत्रिंशः प्रतिष्ठा त्रयस्त्रिंशो ब्रह्मस्य विष्टपं चतुस्त्रिंशो नाकः षट्त्रिं
 शो विवर्तोऽष्टाचत्वारिंशो धर्त्रश्चतुष्टोमः—३७) [आशुःसप्तत्रिंशत्] ॥ ८ ॥

अग्नेर्भागोऽसि दीक्षाया आधिपत्यं ब्रह्म स्पृतं त्रिवृत्स्तोम इन्द्रस्य भागोऽसि विष्णोराधिपत्यं क्षत्र
 स्पृतं पञ्चदशः स्तोमो नृचक्षसां भागोऽसि धातुराधिपत्यं जनित्रं स्पृतं सप्तदशः स्तोमो मित्रस्य
 भागोऽसि वरुणस्याधिपत्यं दिवो वृष्टिर्वाता स्पृता एकविंशः स्तोमो दित्यै भागोऽसि पूष्ण आ
 धिपत्यमोजः स्पृतं त्रिणवः स्तोमो वसूनां भागोऽसि (१) रुद्राणामाधिपत्यं चतुष्पात्स्पृतं चतुर्वि
 ंशः स्तोमो आदित्यानां भागोऽसि मरुतामाधिपत्यं गर्भाः स्पृताः पञ्चविंशः स्तोमो
 देवस्य सवितुर्भागोऽसि बृहस्पतेराधिपत्यं समीचीर्दिशः स्पृताश्चतुष्टोमः स्तोमो यावानां भागोऽस्य
 यावानामाधिपत्यं प्रजाः स्पृताश्चतुश्चत्वारिंशः स्तोमं ऋभूणां भागोऽसि विश्वेषां देवानामाधिपत्यं
 भूतं निशान्तं स्पृतं त्रयस्त्रिंशः स्तोमः—४६) [वसूनामसि षट्चत्वारिंशच्च] ॥ ९ ॥

नैत्ति०

का० ४. प्र० ३.

॥ २६४ ॥

अ० ११

संहिता

एकेयाऽस्तुवत प्रजा अधीयन्त प्रजापतिरधिपतिरासीत्सृष्टिर्भिरस्तुवत् ब्रह्मासृज्यत् ब्रह्मण-
 स्पतिरधिपतिरासीत् पृथ्विर्भिरस्तुवत् भूतान्यसृज्यन्त भूतानां पतिरधिपतिरासीत् सप्तर्षयोऽसृज्यन्त
 धाताऽधिपतिरासीच्चर्वाभिरस्तुवत् पितरौऽसृज्यन्तादितिरधिपत्यासीदेकादश-
 भिरस्तुवन्तर्तवोऽसृज्यन्तार्तवोऽधिपतिरासीत् त्रयोदशभिरस्तुवत् मासा असृज्यन्त संवत्सरोऽधि-
 पतिः (१) आसीत् पञ्चदशभिरस्तुवत् क्षत्रमसृज्यतेन्द्रोऽधिपतिरासीत् सप्तदशभिरस्तुवत्
 पशवोऽसृज्यन्त बृहस्पतिरधिपतिरासीच्चवदशभिरस्तुवत् शूद्रार्यावसृज्येतामहोरात्रे अधिपत्नी
 आस्तामेकविंशत्यास्तुवतैकशफाः पशवोऽसृज्यन्त वरुणोऽधिपतिरासीच्चयोविंशत्यास्तुवत्
 क्षुद्राः पशवोऽसृज्यन्त पूषाधिपतिरासीत् पञ्चविंशत्यास्तुवतारण्याः पशवोऽसृज्यन्त वायुरधिप-
 तिरासीत् सप्तविंशत्यास्तुवत् द्यावापृथिवी वि (२) एतां वसवो रुद्रा आदित्या अनु-
 व्यायन् तेषामधिपत्यमासीच्चविंशत्यास्तुवत् वनस्पतयोऽसृज्यन्त सोमोऽधिपतिरासीदेक-
 त्रिंशतास्तुवत्प्रजाअसृज्यन्त यावानाश्चायावानाश्चाधिपत्यमासीच्चयस्त्रिंशतास्तुवत् भूतान्य-
 शाम्यन् प्रजापतिः परमेष्ठ्यधिपतिरासीत्—३५) [अधिपतिर्वि पञ्चत्रिंशच्च] ॥ १० ॥

इयमेव सा या प्रथमा व्यौच्छदन्तरस्यां चरति प्रविष्टा । बधूर्जैजान नवगज्जनित्री त्रयं
 एनां महिमानः सचन्ते । छन्दस्वती उषसा पेपिशाने समानं योनिमनु सञ्चरन्ती । सूर्यपत्नी
 विचरतः प्रजान्ती केतुं कृण्वाने अजरे भूरिरेतसा । ऋतस्य पन्थामनु तिस्र आगु स्रयो

का० ४. प्र० ३.

॥ २६५ ॥

अ० ११

धर्मासो अनु ज्योतिषागुः । प्रजामेका रक्षत्यूर्जमेका (१) व्रतमेका रक्षति देवयूनाम् ।
 चतुष्टोमो अभवद्या तुरीया यज्ञस्य पक्षाष्टपयो भवन्ती । गायत्रीं त्रिष्टुभं जगतीमनुष्टुभं
 बृहदृक् युञ्जानाः सुवराभरन्निदम् । पञ्चभिर्धाता विदधाविदं यत्तासां स्वसृजनयत् पञ्च प-
 ञ्च । तासामु यन्ति प्रयवेण पञ्च नानारूपाणि कर्तवो वसानाः । त्रिंशत्स्वसारं उपयन्ति
 निष्कृतं समानं केतुं प्रतिमुञ्चमानाः (२) । ऋतूस्तन्वते कवयः प्रजानतीर्मध्ये छन्दसः प-
 रियन्ति भास्वतीः । ज्योतिष्मती प्रतिमुञ्चते नभो रात्री देवी सूर्यस्य व्रतानि । वि पश्य-
 न्ति पशवो जायमाना नानारूपा मानुरस्या उपस्थे । एकाष्टका तपसा तप्यमाना जजान-
 गर्भं महिमानमिन्द्रम् । तेन दस्यून् व्यसहन्त देवा हन्ताऽसुराणामभवच्छचीभिः । अनानु-
 जामनुजां मामकर्त सत्यं वदन्त्यन्विच्छ एतत् । भूयासम् (३) अस्य सुमतौ यथा यू-
 यमन्या वो अन्यामति मा प्रयुक्त । अमून्मम सुमतौ विश्ववेदा आष्टं प्रतिष्ठामविदद्वि गा-
 धम् । भूयासमस्य सुमतौ यथा यूयमन्या वो अन्यामति मा प्रयुक्त । पञ्च व्युष्टीरनु पञ्च
 दोहा गां पञ्चनाग्नीमृतवोऽनु पञ्च । पञ्च दिशः पञ्चदशेन कृताः समानमूर्ध्वीरभिलोकमेकम्
 (४) । ऋतस्य गर्भः प्रथमा व्युष्यपामेका महिमानं विभर्ति । सूर्यस्यैका चरति निष्कृतेषु ध-
 र्मस्यैका सवितैकां निर्यच्छति । या प्रथमा व्यौच्छत् सा धेनुरभवद्यमे । सा नः पर्यस्वती धुक्ष्वो-
 त्तरामुत्तरां समाम् । शुक्रर्षभा नभसा ज्योतिषाऽऽगाद् विश्वरूपा शबलीरभिकेतुः । समानम-

नैति०

का०४. प्र०३.

॥ २६६ ॥

अ० १३

संहिता

र्थः स्वप्स्यमाना बिभ्रती जरामंजर उष आगाः । कृतूनां पत्नी (५) प्रथमेयमागादह्नां नेत्री
 जनित्रीप्रजानाम् । एका सती बहुधोषो व्युच्छस्यजीर्णा त्वं जरयसि सर्वमन्यत्—११) [एका
 प्रतिमुञ्चमानाभूयासमेकंपत्न्येकाञ्जविश्रान्तिश्च] ॥ ११ ॥ अग्रे जातान् प्रणुदा नः
 सपत्नान् प्रत्यजातां जातवेदो नुदस्व । अस्मे दीदिहि सुमना अहेहन्तव स्याः शर्म त्रिवरूथ
 उद्भित् । सहसा जातान् प्रणुदा नः सपत्नान् प्रत्यजातान् जातवेदो नुदस्व । अधि नो ब्रूहि सुमन-
 स्यमानो वयः स्याम् प्रणुदा नः सपत्नान् । चतुश्चत्वारिंशः स्तोमो वर्चो द्रविणः षोडशः
 स्तोमो ओजो द्रविणं पृथिव्याः पुरीषमसि (१) अप्सो नाम । एवञ्छन्दो वरिवञ्छन्दः
 शम्भूञ्छन्दः परिभूञ्छन्द आच्छच्छन्दो मनञ्छन्दो व्यचञ्छन्दः सिन्धुञ्छन्दः समुद्रं छन्दः
 सलिलं छन्दः संयच्छन्दो वियच्छन्दो बृहच्छन्दो रथन्तरं छन्दो निकायञ्छन्दो विवधञ्छन्दो
 गिरञ्छन्दो भ्रजञ्छन्दः सृष्टुपञ्छन्दोऽमुष्टुपञ्छन्दः ककुच्छन्दस्त्रिककुच्छन्दः काव्यं छन्दोऽंकुपं
 छन्दः (२) पदपंक्तिञ्छन्दोऽक्षरपंक्तिञ्छन्दो विष्टारपंक्तिञ्छन्दः क्षुरोभृज्वां छन्दः प्रच्छच्छन्दः पक्षञ्छन्द
 एवञ्छन्दो वरिवञ्छन्दो वयञ्छन्दो वयस्कच्छन्दो विशालं छन्दोविष्पंधाञ्छन्दश्छुदिञ्छन्दो
 दूरोहणं छन्दस्तन्द्रं छन्दोऽकांकछन्दः—३३) [असिछन्दस्त्रयस्त्रिंशच्च ॥ १२ ॥ अग्निर्वृ-
 त्राणि जड्वनद्रविणस्युर्विपन्यया । समिद्धः शुक्र आहुतः । त्वः सौमासि सत्पतिस्त्वः राजोत
 वृत्रहा । त्वं भद्रो असि क्रतुः । भद्रा ते अग्ने स्वनीक संदृग्योरस्य सतो विष्णुणस्य चारुः । न

का०४. प्र०३.

॥ २६७ ॥

अ० १३

यते शोचिस्तमसा वरन्त नध्वस्मानस्तनुवि रेप आधुः । मद्रं ते अग्ने सहसिन्ननीकमुपाक आ
 रोचते सूर्यस्य (१) । रुशद्दृशे ददृशे नक्तया चिदरुक्षितं दृश आ रूपे अन्नम् । सैनानीकेन
 सुविदत्रो अस्मे यथा देवाः आर्यजिष्ठः स्वस्ति । अदब्धो गोपा उत नः परस्पा अग्ने द्युमदुत
 रेवर्दिदीहि । स्वस्ति नो दिवोअग्ने पृथिव्या विश्वार्युर्धेहि यजथाय देव । यत्सीमहि दिविजात
 प्रशस्तं तदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रम् । यथा होतुर्मनुषः (२) देवताता यज्ञेभिः सूनो सहसो
 यजासि । एवा नो अद्य समना समानानुशन्नम उशतो यक्षि देवान् । अग्निमीडे पुरोहितं यज्ञस्य
 देवमृत्विजम् । होतारः रत्नधातमम् । वृषा सोम द्युमाः असि वृषा देव वृषवतः । वृषा धर्माणि द-
 धिषे । सान्तपना इदः हविर्मरुतस्तज्जुष्टन । युष्माकोती रिशादसः । यो नो मर्तो वसवो दुर्दृणा-
 युस्तिरः सत्यानि मरुतः (३) जिघाःसात् । द्रुहः पाशं प्रति स मुचीष्ट तपिष्ठेन तपसा हन्त-
 ना तम् । संवत्सरीणां मरुतः स्वर्का उरुक्षयाः सगणा मानुषेषु । तेऽस्मत् पाशान् प्रमुञ्चन्त्वहंसः
 सान्तपना मदिरा मादेयिष्णवः । पिप्रीहि देवाः उशतो यविष्ठ विद्वाः क्रतुः क्रतुपते यजेह ।
 ये दैव्याः क्रत्विजस्तोमिरग्ने त्वः होतृणामस्यार्यजिष्ठः । अग्ने यद्य विशो अध्वरस्य होतः
 पावक (४) शोचे वेष्टुः हि यज्वा । क्रता यजासि महिना वि यद्गृह्व्या वह यविष्ठ या ते
 अद्य । अग्निना रयिमश्रवत् पोषमेव दिवेदिवे यशसं वीरवत्तमम् । गयस्फानो अमीवहा वसुवित्
 पुष्टिवर्धनः । सुमित्रः सोम नो भव । गृहमेधासु आगत मरुतो मापभृतन । प्रमुञ्चन्तो नो अ-

नैति०

का०४. प्र०३.

॥ २६८ ॥

अ०१३

संहिता

हंसः । पूर्वीभिर्हि दंदाशिम शरद्धिर्मरुतोव्यम् । महोभिः (५) चर्षणीनाम् । प्र बुध्निया ईरते वो
महाशसि प्र णामानि प्र यज्यवस्तिरध्वम् । सहस्रियं दम्यं भागमेतं गृहमेधीयं मरुतो जुषध्वम् ।
उप यमेति युवतिः सुदक्षं दोषावस्तोर्हविष्मती घृताची । उप स्वैनमरमतिर्वसूयुः । इमो अग्ने
वीततमानि हव्याजसो वक्षिदेवतातिमच्छ । प्रति न ई५ सुरभीणि वियन्तु । क्रीडं वः शर्धो मारु-
तमनुर्वाण५ रथेशुभम् (६) । कर्णा अग्नि प्रगायत । अत्यासो न ये मरुतः स्वध्वो यक्षदृ
शो न शुभयन्त मर्याः । ते हर्म्येष्टाः शिशवो न शुभ्रा वत्सासो न प्रक्रीडिनः पयो
धाः । प्रैषा मज्जेषु विधुरेवं रेजते भूमिर्यामेषु यद्धयुजते शुभे । ते क्रीडयो धुनयो आज-
दृष्टयः स्वयं महित्वं पनयन्त धूतयः । उपहरेषु यदचिध्वं ययि वयं इव मरुतः
केन (७) चित् पृथा । श्रोतन्ति कोशा उप वो रथेष्वा घृतमुक्षता मधुवर्णमर्चते । अग्निमग्नि ५
हवीमग्निः सदा हवन्त विश्पतिम् । हव्यवाहं पुरुप्रियम् । त५हि शश्वन्त ईडते सुचा देवं घृतश्रुता ।
अग्नि५ हव्याय वोढवे । इन्द्राग्नी रोचना दिवः श्रथं दूत्रमिन्द्रं वो विश्वतस्परीन्द्रं नरो विश्वक-
र्मन् हविषा वारुधानो विश्वकर्मन् हविषा वर्धनेन—४६) [सूर्यस्यमनुषोमरुतः पार्वकमहोभी
रथेशुभंकेनषट्त्वारि५शच्च] ॥ १३ ॥ अपा (६५) मयं (१३०) प्राची (१२८)
ध्रुवक्षिति (१६७) त्ववि (७६) रिद्राग्नी (१०६) मा (११६) । ५५शु (३७) रग्ने (१६) रेकये

का०४. प्र०४.

॥ २६९ ॥

अ० २

(१३५) य (२६९) मग्ने (१३३) ऽसि (३९६) खयोदश (१८५४) ॥ १३ ॥ इति
तैत्तिरीय संहितायां चतुर्थकाण्डे तृतीयः प्रपाठकः ॥

ॐ रश्मिरसि क्षयाय त्वा क्षयं जिन्व प्रेतिरसि धर्माय त्वा धर्मं जिन्वान्वितिरसि दिवे
त्वा दिवं जिन्व सन्धिरस्यन्तरिक्षाय त्वान्तरिक्षं जिन्व प्रतिधिरसि पृथिव्यै त्वा पृथिवीं जिन्व
विष्टम्भोऽसि वृष्ट्यै त्वा वृष्टिं जिन्व प्रवास्यहे त्वाहर्जिन्वानुवासि रात्रियै त्वा रात्रिं
जिन्वोशिरसि (१) वसुभ्यस्त्वा वसू जिन्व प्रकृतोऽसि रुद्रेभ्यस्त्वा रुद्रां जिन्व सुदीतिरस्या-
दित्येभ्यस्त्वाऽऽदित्यां जिन्वौजोऽसि पितृभ्यस्त्वा पितॄं जिन्व तन्तुरसि प्रजाभ्यस्त्वा प्रजाजि-
न्व पृतनाषाढसि पशुभ्यस्त्वा पशूं जिन्व रेवदस्योषधीभ्यस्त्वौषधीं जिन्वाभिरसि युक्तग्रावे-
न्द्राय त्वेन्द्रं जिन्वाधिपतिरसि प्राणाय (२) त्वा प्राणं जिन्व यन्तास्यपानाय त्वापानं जि-
न्व सशर्षपोऽसि चक्षुषे त्वा चक्षुर्जिन्व वयोधा असि श्रोत्राय त्वा श्रोत्रं जिन्व त्रिददसि प्र-
वृद्धसि संवृद्धसि विवृद्धसि सश्रोहोऽसि नीरोहोऽसि प्ररोहोऽस्यनुरोहोऽसि वसुकोऽसि वर्षश्रिरसि
वस्यधिरसि—४३) [असि प्राणाय त्रिचत्वारिंशच्च] ॥ १ ॥ राइरसि प्राची
दिग्बसवस्ते देवा अधिपतयोऽग्निर्हेतीनां प्रतिधर्ता त्रिदत् त्वा स्तोमः पृथिव्यां
श्रयत्वाज्यमुक्थमव्यथयत् स्तभ्रातु रथन्तरं सामं प्रतिष्ठित्यै विराडसि दक्षिणा दिगु-
द्रास्ते देवा अधिपतय इन्द्रो हेतीनां प्रतिधर्ता पञ्चदशस्त्वा स्तोमः पृथिव्यां श्रयत् प्रउग-

तेति०

का० ४.प्र० ४.

॥ ३७० ॥

अ० ३

संहिता

मुक्थमव्यथयत् स्तभ्नातु बृहत् साम् प्रतिष्ठित्यै सद्भादसि प्रतीची दिक् (१) आदित्यास्ते दे-
 वा अधिपतयः सोमो हेतीनां प्रतिधर्ता संसदशस्त्वा स्तोमः पृथिव्या ५ श्रयतु मरुत्वतीय-
 मुक्थमव्यथयत् स्तभ्नातु वैरूप ५ साम् प्रतिष्ठित्यै स्वराडस्युदीची दिग् विश्वे ते देवा अ-
 धिपतयो वरुणो हेतीनां प्रतिधर्तैकविंशस्त्वा स्तोमः पृथिव्या ५ श्रयतु निष्कैवल्यमुक्थम-
 व्यथयत् स्तभ्नातु वैराज ५ साम् प्रतिष्ठित्या अधिपत्यासि बृहती दिङ् मरुतस्ते देवा अधि-
 पतयः (२) बृहस्पतिर्हेतीनां प्रतिधर्ता त्रिणवत्रयस्त्रिंशौ त्वा स्तोमो पृथिव्या ५ श्रयतां
 वैश्वदेवाग्निमारुते उक्थे अव्यथयन्ती स्तभ्नीता ५ शाकरैवृते सामनी प्रतिष्ठित्या अन्तरिक्षा-
 यर्षयस्त्वा प्रथमजा देवेषु दिवो मात्रया वरिणा प्रथन्तु विधर्ता चायमधिपतिश्च ते त्वा सर्वे
 संविदाना नाकस्य पृष्ठे सुवर्गे लोके यजमानश्च सादयन्तु—४०) [दिग्धिपतयश्चत्वारिंशच्च ॥२॥
 अयं पुरो हरीकेशः सूर्यैरश्मिस्तस्य रथगृत्सश्चरथौजाश्च सेनानिग्रामण्यौ पुञ्जिकस्थला च
 कृतस्थला चाप्सरसौ यानुधाना हेती रक्षांसि प्रहेति रयं दक्षिणा विश्वकर्मा तस्य रथस्व-
 नश्च रथेचित्रश्च सेनानिग्रामण्यौ मेनका च सहजुन्या चाप्सरसौ दक्षणवः पशवो हेतिः
 पौरुषेयो वधः प्रहेति रयं पश्चाद्विश्वव्याचास्तस्य रथप्रोतश्चासंमरथश्च सेनानिग्रामण्यौ प्रम्लो-
 चन्ती च (१) अनुम्लोचन्ती चाप्सरसौ सर्पा हेतिर्व्याघ्राः प्रहेतिरयमुत्तरात् संयदंसु-
 स्तस्य सेनजिह्वं सुपेणश्च सेनानिग्रामण्यौ विश्वाची च घृताची चाप्सरसावापो हेतिर्वानः

का० ४. प्र० ४.

॥ २७१ ॥

अ० ४

प्रहेति रयमुपर्यर्वाग्वसुस्तस्य ताक्ष्यश्चारिष्टनेमिश्च सेनानिग्रामण्यावुर्वशीं च पूर्वचित्तिश्चाप्स-
 रसौ विद्युद्धेतिरवस्फूर्जन् प्रहेतिस्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यम् (२) द्विष्मो यश्च
 नो हेष्टितं वो जंभे दधाम्यायोस्त्वा सदनं सादयाम्यवन्तश्छायायां नमः समुद्राय नमः
 समुद्रस्य चक्षसे परमेष्ठी त्वा सादयतु दिवः पृष्ठे व्यचस्वतीं प्रथस्वतीं विभूमतीं प्रभूमतीं परिभूमतीं
 दिवं यच्छ दिवं दृष्ट्वा दिवं मा हिंसीर्विश्वस्मै प्राणायानाय व्यानायोदानाय प्रतिष्ठायै चरित्राय
 य सूर्यस्त्वभिपातु मद्या स्वस्त्या (३) छर्दिषा शन्तमेन तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्भुवा सीद ।
 प्रोथदश्वो न यवसे अबिष्यन् यदा महः संवरणाद् व्यस्थात् । आदस्य वातो अनु वाति
 शोचिरधं स्म ते व्रजनं कृष्णमस्ति (—२८) [चय५ स्वस्त्या ऽष्टाविंशतिश्च] ॥ ३ ॥
 अग्निर्मूर्धा दिवः ककुत्पतिः पृथिव्या अयम् । अपा५ रेता५सि जिवति । त्वामग्ने पुष्करादध्यथ-
 र्वा निरमन्थत । मूर्ध्ना विश्वस्य वाघतः । अयमग्निः सहस्रिणो वाजस्य शतिनस्पतिः । मूर्ध्ना क-
 वीर्यीणाम् । भुवो यज्ञस्य रजसश्च नेता यत्रानियुद्धिः सचसे शिवाभिः । दिवि मूर्धानं दधिषे
 सुवर्षां जिह्वामग्ने चरुषे हव्यवाहम् । अबोध्यग्निः समिधा जनानाम् (१) प्रति धेनुमिवायतीमुषा-
 संम् । यद्वा इव प्रवयामुज्जिहानाः प्रभानवः सिस्रते नाकमच्छ । अवोचाम कवये मेध्याय वचो
 वन्दारुं वृषभाय वृष्णे । गविष्ठिरो नमसा स्तोममग्नौ दिवीव रुक्ममुर्व्यश्चमश्चेत् । जनस्य गो-
 पा अजनिष्ठ जागृविग्निः सुदक्षः सुविताय नव्यसे । घृतप्रतीको बृहता दिविस्पृशा द्युमहिभा-

नैति०

का० ४. प्र० ४.

॥ २७२ ॥

अ० ४

संहिता

ति मर तेभ्यः शुचिः । त्वामग्ने अद्विसः (२) गुहाहितमन्वविन्दत्रिष्ठश्रियाणं वनेवने । स
जायसे मथ्यमानः सहो महस्वामाहुः सहसस्पुत्रमाद्विरः । यज्ञस्य केतुं प्रथमं पुरोहितमग्निभरं
स्त्रिषधस्थे समिन्धते । इन्द्रेण देवैः सुरथस बर्हिषि सीदन्निहोता यजथाय सुक्रतुः । त्वां चि-
त्रश्रवस्तम हवन्ते विश्व जन्तवः । शोचिष्वैशं पुरुषियाग्ने हव्याय वोढवे । सत्वायः सं वःसंम्य-
श्रमिषम् (३) स्तोमश्चायये । वर्षिष्ठाय क्षितीनामूर्जो नग्ने सहस्वते । सस्मिद् युवसे वृषन्त्रमे
विश्वान्यूर्य आ । इदस्पदे समिध्यसे स नो वसून्याभर । एना वो अग्नि नमसोर्जो नपात्माहुवे ।
प्रियं चेतिष्ठमरतिस्त्वंध्वरं विश्वस्य दूतममृतम् । स योजते अरुषो विश्वभोजसा स दुद्रवत्
स्वाहुतः । सुब्रह्मा यज्ञः सुशमी (४) वसूनां देवराधो जनानाम् । उदस्य शोचिरस्थादाजुह्वानस्य
मदुषः । उद्धूमासो अरुषासो दिविस्पृशः समग्निमिन्धते नरः । अग्ने वाजस्य गोमत ईशानः सहसो
यहो । अस्मे धेहि जातवेदो महिश्रवः । स इधानो वसुष्कविरिरीढेन्यो गिरा रेवदस्मभ्यं पूर्वणीक
दीदिहि । क्षपो राजन्नुत त्मनाग्ने वस्तोरुतोषसः । स तिमजम्भ (५) रक्षसो दह प्रति । आ ते अग्र
इधीमहि द्युमन्तं देवाऽजरम् । यद् स्या ते पनीयसी समिदीदयन्ति द्यवीषस्त्तोतृभ्य आभर ! आ
ते अग्र ऋचा हविः शुक्रस्य ज्योतिषस्पते । सुश्रन्द्र दस्म विशपते हव्यवाद् तुभ्यं हूयत्
इषस्त्तोतृभ्य आभर । उभे सुश्रन्द्र सर्पिषो दवीं श्रीणीष आसनि । उतो न उत्पूर्याः
(६) उक्थेषु शवसस्पत् इषस्त्तोतृभ्य आभर । अग्ने तमद्याश्वं न स्तोमैः क्रतुन्न भद्रम्

का० ४. प्र० ४.

॥ २७३ ॥

अ० ६

हृदिस्पृशं । ऋध्यामांत ओहैः । अथा ह्यग्रे कर्तोर्मद्रस्य दक्षस्य साधोः । रथीर्कृतस्य बृ-
 हतो बभूव । आभिष्टे अद्य गीर्भिर्गुणन्तोऽग्रे दाशेम । प्र ते दिवो न स्तनयन्ति शुष्माः । ए-
 भिर्नो अर्कैर्मवा नो अर्वाङ् (७) सुवर्नं ज्योतिः । अग्रे विश्वेभिः सुमना अर्नकैः । अग्नि-
 होतारं मन्ये दास्वन्तं वसोः सूनुः सहसो जातवेदसम् । विप्रञ्ज जातवेदसम् । य ऊर्ध्वया स्वध्व-
 रो देवो देवाच्या कृपा । घृतस्य विश्राष्टिमनु शुक्रशोचिष आजुह्वानस्य सर्पिषः । अग्रे त्व-
 न्नो अन्तमः । उत त्राता शिवो भव वरूथ्यः । तं त्वा शोचिष्ठ दीदिवः । मुन्नाय नूनमीमहे
 सखिभ्यः । वसुर्ग्विर्वसुश्रवाः (८) । अच्छा नक्षि द्युमत्तमो रयि दाः (— ५) । [जनानाम-
 द्विरसु इषं सुशमी तिग्मजम्भ पुपूर्या अर्वाङ् वसुश्रवाः पञ्च च] ॥ ४ ॥ इन्द्रा-
 ग्निभ्यां त्वा सयुजा युजा युनज्म्याधाराभ्यां तेजसा वर्चसोक्थेभिः स्तोमैभिश्छन्दोमी रय्यै
 पोषाय सजातानां मध्यमस्थेयाय मया त्वा सयुजा युजा युनज्म्यम्बा दुला नितुनिरभ्रयन्ती
 मेघयन्ती वर्षयन्ती चुपुणीका नामासि प्रजापतिना त्वा विश्वाभिर्धीभिरुपदधामि पृथिव्युदपुर-
 मन्त्रेन विष्टा मनुष्यास्ते गोप्तारोऽग्निर्वियन्तोऽस्यां तामहं प्रपद्ये सा (१) मे शर्म च वर्म चास्त्वधि
 द्यौरन्तरिक्षं ब्रह्मणा विष्टा मरुतस्ते गोप्तारो वायुर्वियन्तोऽस्यां तामहं प्रपद्ये सा मे शर्म च वर्म
 चास्तु द्यौरपराजिताऽमृतेन विष्टादित्यास्ते गोप्तारः सूर्यो वियन्तोऽस्यां तामहं प्रपद्ये सा मे शर्म च
 वर्म चास्तु — ४८) [साष्टाचत्वारिंशच्च] ॥ ५ ॥ बृहस्पतिस्त्वा सादयतु पृथिव्याः पृष्ठे

तैत्ति०

का० ४: प्र० ४.

॥ २७४ ॥

अ० ७

संहिता

ज्योतिष्मतीं विश्वस्मै प्राणायानाय विश्वं ज्योतिर्यच्छाग्नस्तेऽधिपतिर्विश्वकर्मा त्वा सादयत्व-
 न्तरिक्षस्य पृष्ठे ज्योतिष्मतीं विश्वस्मै प्राणायानाय विश्वं ज्योतिर्यच्छ वायुस्तेऽधिपतिः प्रजाप-
 तिस्त्वा सादयतु दिवः पृष्ठे ज्योतिष्मतीं विश्वस्मै प्राणायानाय विश्वं ज्योतिर्यच्छ परमेष्ठी
 तेऽधिपतिः पुरोवातसन्निरस्य अस्ति विद्युत्सनिः (१) अस्ति स्तनयिन्नुसन्निरसि वृष्टिसनि-
 रस्य भेर्यान्यसि देवानामभेर्यान्यसि वायोऽयान्यसि देवानां वायोऽयान्यस्यन्तरिक्षस्य यान्यसि
 देवानामन्तरिक्षयान्यस्यन्तरिक्षमस्यन्तरिक्षाय त्वा सलिलाय त्वा सर्णीकाय त्वा सतीकाय त्वा
 केताय त्वा प्रचेतसे त्वा वि वस्वते त्वा दिवस्त्वा ज्योतिष आदित्येभ्यस्त्वर्चे त्वा रुचे त्वा
 शुते त्वा (२) भासे त्वा ज्योतिषे त्वा यशोदां त्वा यशसि तेजोदां त्वा तेजसि पयोदां
 त्वा पयसि वर्चोदां त्वा वर्चसि द्रवीणोदां त्वा द्रविणे सादयामि तेनर्षिणा तेन ब्रह्मणा
 तथा देवतयाङ्गिरस्वद्भुवा सीद — २९) [विद्युत्सनिस्त्वैकान्नत्रिंशच्च] ॥ ६ ॥ भूय-
 स्कृदसि वरिवृस्कृदसि प्राच्यस्यूर्ध्वास्यन्तरिक्षसदस्यन्तरिक्षे सीदाप्सुषदसि श्येनसदसि गृध्र-
 सदसि सुपर्णसदसि नाक्सदसि पृथिव्यास्त्वा द्रविणे सादयाम्यन्तरिक्षस्य त्वा द्रविणे साद-
 यामि दिवस्त्वा द्रविणे सादयामि दिशां त्वा द्रविणे सादयामि द्रविणोदां त्वा द्रविणे सा-
 दयामि प्राणं मे पाह्यपानं मे पाहि व्यानं मे (१) पाह्ययुर्मे पाहि विश्वायुर्मे पाहि सर्वा-
 युर्मे पाह्यमे यत्ते परं हन्ताम् तावेहि सश्रमावहै पाञ्चजन्येष्वप्येध्यमे यावा अयावा एवा-

का० ४. प्र० ४.

॥ २७५ ॥

अ० १०

ऊमाः सद्दः सगरः सुमेकः—३२) [मे द्वात्रिंशच्च] ॥ ७ ॥ अग्निना विश्वाषाद् सूर्येण
 स्वराद् क्त्वा शचीपतिं केषमेण त्वष्टा यज्ञेन मधवान् दक्षिणया सुवर्गो मन्युना वृत्रहा सौहा-
 र्येन तनूया अन्नेन गयः पृथिव्यासनोदृग्निरन्नादो वषट्कारेणर्धः साम्नां तनुपा विराजा ज्यो-
 तिष्मान् ब्रह्मणा सोमपा गोभिर्यज्ञं दाधार क्षत्रेण मनुष्यान् श्वेन च रथेन च वज्र्यं तुभिः
 प्रभुः संवत्सरेण परिभूस्तपसानाधृष्टः सूर्यः संतनूभिः—४९) [अग्निनैकान्नपञ्चाशत्] ॥ ८ ॥
 प्रजापतिर्मनुसान्धोऽच्छेतो धाता दीक्षायां सविता भृत्यां पूषा सोमक्रयण्यां वरुण
 उपनद्धोसुरः क्रीयमाणो मित्रः क्रीतः शिपिविष्ट आसादितो नरंधिषः प्रोह्यमाणोधिपति-
 रागतः प्रजापतिः प्रणीयमानोभिराग्नीध्रे बृहस्पतिराग्नीधात् प्रणीयमान इन्द्रोहविध्वानि
 ऽदितिरासादितोविष्णुरुपावह्नियमाणोऽथर्वोपोत्तोयमोभिषुतोऽपूतपा आधूयमानो वायुः पूय-
 मानोमित्रः क्षीरश्रीर्मन्थी संक्तुश्रीर्वैश्वदेव उन्नीतो रुद्रः (१) आहुतो वायुरावृत्तो
 नूचक्षाः प्रतिख्यातो भक्ष आगतः पितृणां नाराशंसोऽसुरात्तः सिन्धुरवभृथमवप्रयन् संमु-
 द्रोऽवगतः सलिलः प्रपुतः सुवर्णद्वयं गतः (—२१) [रुद्रएकविंशतिश्च ॥ ९ ॥
 कृत्तिका नक्षत्रमग्निर्देवताग्रेरुचः स्थ प्रजापतेर्धातुः सोमस्यर्चे त्वा रुचे त्वा द्युते त्वा भासे
 त्वा ज्योतिषे त्वा रोहिणी नक्षत्रं प्रजापतिर्देवता मृगशीर्षं नक्षत्रं सोमो देवताद्रा नक्षत्रं
 रुद्रोदेवता पुनर्वसू नक्षत्रमादितिर्देवता तिष्यो नक्षत्रं बृहस्पतिर्देवताश्रेषा नक्षत्रं सर्पा दे

तैत्ति०

का० ४. प्र० ४.

॥ २७६ ॥

अ० ११

संहिता

वता मघा नक्षत्रं पितरो देवता फल्गुनी नक्षत्रम् (१) अर्यमा देवता फल्गुनी नक्षत्रं भगो दे-
 वता हस्तो नक्षत्रं सविता देवता चित्रा नक्षत्रमिन्द्रो देवता स्वाती नक्षत्रं वायुर्देवता वि-
 शाखे नक्षत्रमिन्द्राग्नी देवतानूराधा नक्षत्रं मित्रो देवता रोहिणी नक्षत्रमिन्द्रो देवता विच-
 तो नक्षत्रं पितरो देवता ऽषाढा नक्षत्रमापो देवता ऽषाढा नक्षत्रं विश्वेदेवा देवता श्रोणा
 नक्षत्रं विष्णुर्देवता श्रविष्ठा नक्षत्रं वसवः (२) देवता शतभिषङ्गक्षत्रमिन्द्रो देवता प्रोष्ठपदा
 नक्षत्रमज एकपादेवता प्रोष्ठपदा नक्षत्रमहिर्बुध्नियो देवता रेवती नक्षत्रं पूषा देवताश्वयुजौ नक्ष-
 त्रमश्विनौ देवतापुष्यं नक्षत्रं यमो देवता पूर्वा पश्चाद्यत्ते देवा अदधुः—३३) [नक्षत्रं वसवः
 स्वयस्त्रिंशच्च] ॥ १० ॥ मधुश्च माधवश्च वासान्तिकावृतू शुक्रश्च शुचिश्च ग्रैष्मावृतू नभश्च
 नभस्यश्च वार्षिकावृतू इषश्चोर्जश्च शारदावृतू सहश्च सहस्यश्च हेमन्तिकावृतू तपश्च तपस्यश्च शैशि-
 रावृतू अग्रैरन्तश्लेषोऽसि कल्पेतां द्यावापृथिवी कल्पन्तामाप ओषधीः कल्पन्तामग्नयः पृथङ्गम-
 ज्यैष्ठ्याय सप्तताः (१) येऽग्नयः समनसोऽन्तरा द्यावापृथिवी शैशिरावृतू अभिकल्पमाना इन्द्रमिव
 देवा अभिसंविशन्तु संयच्च प्रचेताश्चाग्नेः सोमस्य सूर्यस्योग्रा च भीमा च पितॄणां यम-
 स्येन्द्रस्य ध्रुवा च पृथिवी च देवस्य सवितुर्मरुतां वरुणस्य धर्त्री च धरित्री च मित्रावरुणयोर्मि-
 त्रस्य धातुः प्राची च प्रतीची च वसूनां रुद्राणाम् (२) आदित्यानां ते तेऽधिपतयस्तेभ्यो
 नमस्ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्मे दधामि सहस्रस्य प्रमा असि

का० ४. प्र० ४.

॥ २७७ ॥

अ० १२

सहस्रस्य प्रतिमा अस्ति सहस्रस्य विमा अस्ति सहस्रस्योन्मा असिसाहस्रोऽसि सहस्राय त्वे
 मा मे अग्र इष्टका धेनवः सन्त्वेका च शतं च सहस्रं चायुतं च (३) नियुतं च प्रयुतं च
 बुद्धं च न्यबुद्धं च समुद्रं च मध्यं चान्तं च परार्धं च मे अग्र इष्टका धेनवः सन्तु षष्टिः सह-
 स्रमयुतमक्षीयमाणा ऋतुस्थाः स्थतीरुधो घृतश्रुतो मधुश्रुत ऊर्जस्वतीः स्वधाविनीस्ता मे अग्र इष्ट-
 का धेनवः सन्तु विराजो नाम कामदुघा अमुत्रामुष्मिँलोके—४५) [सब्रता रुद्राणां च पञ्चचत्वारि-
 ंशच्च ॥११॥ समिद्दिशामाशया नः सुवर्णिमधोरतो माधवः पात्वस्मान् । अग्निर्देवो दुष्टरीतुरदाभ्य
 इदं क्षत्रं रक्षतु पात्वस्मान् । रथन्तरं सामंभिः पात्वस्मान् गायत्री छन्दसां विश्वरूपा । त्रिष्टो
 विष्टया स्तोमो अह्नां समुद्रो वात इदमोजः पिपर्तु । उग्रा दिशामभिभूतिर्वयोधाः शुचिः
 शुके अहन्योजसीना । इन्द्राविपतिः पिपृतादतो नो महि (१) क्षत्रं विश्वतो धारयेदम् । बृहत्सा-
 मं क्षप्रभृद्दृष्टिष्णियं त्रिष्टुभौजः शुभितमुग्रवीरम् । इन्द्र स्तोभेनपञ्चदशेन मध्यमिदं वातेन
 सगरेण रक्ष । प्राचीदिशां सहयशा यशस्वती विश्वे देवाः प्रावृषाह्ना सुवर्वती । इदं क्षत्रं
 दुष्टरमस्त्वोजोऽनाधृष्टं सहस्रियं सहस्रत् । वैरूपे सामन्निह तच्छेकम् जगत्यैनं विक्ष्वावे-
 शायामः । विश्वे देवाः सप्तदशेन (२) वर्च इदं क्षत्रं संलिलवातमुग्रम् । धर्त्री दिशां क्षत्रमिदं
 दाधारोपस्थाशानां मित्रवदस्त्वोजः । मित्रावरुणा शरदाह्नां चिकिदू अस्मै राष्ट्राय महि शर्म
 यच्छतम् । वैराजे सामन्निधि मे मनीषानुष्टुभा सम्भृतं वीर्यं सहः । इदं क्षत्रं मित्रवदार्द्रदानु

सैत्ति०

का० ४. प्र० ५.

॥ २७८ ॥

अ० १

संहिता

मित्रावरुणा रक्षन्तु माधिपत्यैः । सग्राह दिशाः सहस्रांस्त्री सहस्रवृत्तुर्ह्यन्तो विष्टया नः पिपतु ।
 अवस्युवाताः (३) बृहतीर्नु शकरीरिमं यज्ञमवन्तु नो घृताचीः । सुर्वती सुदुधा नः पर्यस्वती
 दिशां देव्यवतु नो घृताची । त्वं गोपाः पुर एतोत पश्चाद् बृहस्पते याम्यां युद्धि वाचम् ।
 ऊर्ध्वा दिशाः रन्तिराशौपधीनाः संवत्सरेण सविता नो अह्वाम् । रेवत् सामार्ति च्छ-
 न्दा उ च्छन्दोऽजातशत्रुः स्योना नो अस्तु । स्तोमत्रयस्त्रिंशो भुवनस्य पत्नि विवस्व-
 हाते अग्नि नः (४) गृणाहि । घृतवती सवितराधिपत्यैः पर्यस्वतीरन्तिराशा नो अस्तु । ध्रुवा
 दिशां विष्णुपत्न्यघोरस्येशाना सहस्रो या मनोता । बृहस्पतिर्मान्तिरिष्वोत वायुः सन्धुवाना वाता
 अग्नि नो गृणन्तु । विष्टम्भो दिवो धरुणः पृथिव्या अस्येशाना जगन्तो विष्णुपत्नी । विश्व-
 व्यचा इषयन्ती सुभूतिः शिवा नो अस्त्वदितिरुपस्थे । वैश्वानरो न ऊत्या पृष्टो दिव्यनु
 नः (५) अद्यानुमतिरन्विदनुमते त्वं कया नश्चित्र आ भुवन् को अद्य युक्ते—१४) [महि
 सप्तदशेनावस्युवातानोनचतुर्दश च] ॥ १२ ॥ रश्मी (१४३) राइय (१४०) य (१७८)
 मग्नि (४०५) रिद्राग्निभ्यां (९८) बृहस्पति (१२९) भूयस्क (७२) दग्निना (४९) प्र-
 जापतिः (७१) कृत्तिका (१३३) मधुः (१९५) समि (३६४) द्वादश (१८७७) ॥ १२ ॥
 इतितैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे चतुर्थप्रपाठकः ॥ ४ ॥

ॐ नमस्ते रुद्र मन्यव उतो त इषवे नमः । नमस्ते अस्तु धन्वने बाहुभ्यामुत ते

का० ४. प्र० ५.

॥ २७९ ॥

अ० १

नमः । या त इषुः शिवतमा शिवं बभूव ते धनुः । शिवा शरव्या या तव तया नो रुद्र
मृडय । या ते रुद्र शिवा तनूरघोरापापकाशिनी । तया नस्तनुवा शंतमया गिरिशंताभि चा-
कशीहि । यामिषुं गिरिशंतु हस्ते (१) विभर्ष्यस्तवे । शिवां गिरित्र तां कुरु मा हिंसीः
पुरुषं जगत् । शिवेन वचसा त्वा गिरिशाच्छा वदामसि । यथा नः सर्वमिज्जगदयक्ष्म सुमना
असत् । अर्ध्यवोचदधिवक्ता प्रथमो देव्यो मिषक् । अहींश्च सर्वांन् जम्भयन्त्सर्वांश्च या-
तुधान्यः । असौ यस्ताग्नो अरुण उत बभ्रुः सुमङ्गलः । ये चेमा रुद्रा अभितो दिक्षु (२)
श्रिताः सहस्रशोऽवैषां हेढ ईमहे । असौ योऽवसर्पति नीलग्रीवो विलोहितः । उतैनं गोपा अ-
दृशन्नदृशन्नुदहार्यैः । उतैनं विश्वा भूतानि स दृष्टो मृडयाति नः । नमो अस्तु नीलग्रीवाय
सहस्राक्षाय मीढुषे । अथो ये अस्य सत्त्वानोऽहं तेभ्योऽकरन्ममः । प्र मुञ्च धन्वनस्त्व-
मुभयोरान्नियोज्याम् । याश्च ते हस्त इषवः (३) परा ता भगवो वप । अवतत्य धनु-
स्त्व सहस्राक्ष शतैषुधे । निशीर्य शल्यानां मुखा शिवो नः सुमना भव । विज्यं धनुः
कपर्दिनो विशाल्यो बाणवा उत । अनैशान्नस्येषव आभुरस्य निषङ्गथिः । या ते हेतिर्मी-
ढुष्टम हस्ते बभूव ते धनुः । तयास्मान् विश्वतस्त्वमयक्ष्मया परिबभुज । नमस्ते अस्त्वायुधायाना-
न्तताय धृष्णवे । उभाभ्याम् (४) उत ते नमो बाहुभ्यां तव धन्वने । परि ते धन्वनो हेतिरस्मान् वृणक्तु
विश्वतः । अथो य इषुधित्तवारे अस्मान्नि धेहि तम्—२२) [हस्ते दिक्षिषव उभाभ्यां द्वाविंशति

तैत्ति०

का० ४. प्र० ५.

॥ २८० ॥

अ० ३

संहिता

श्व] ॥ १ ॥ नमो हिरण्यवाहवे सेनान्ये दिशाश्च पतये नमो नमो वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यः पशूनां
 पतये नमो नमः सुस्विञ्जराय त्विषीमते पथीनां पतये नमो नमो बभ्रुशाय विव्याधिनेऽन्तानां पत-
 ये नमो नमो हरिकेशायोपज्ञातिने पुष्टानां पतये नमो नमो भुवस्य हेतये जगतां पतये न-
 मो नमो रुद्रायातताविने क्षेत्राणां पतये नमो नमः सूतायाहन्त्याय वनानां पतये नमो न-
 मः (१) रोहिताय स्थपतये वृक्षाणां पतये नमो नमो मन्त्रिणे वाणिजाय कक्षाणां पतये न-
 मो नमो भुवन्तये वारिवस्कृतायौषधीनां पतये नमो नम उच्चैर्घाषायाकृन्दयते पत्तीनां पतये
 नमो नमः कृत्स्नवीताय धावते सत्त्वनांपतये नमः—२९) [नम एकाञ्जत्रिंशच्च] ॥ २ ॥
 नमः सहमानाय निव्याधिने आव्याधिनीनां पतये नमो नमः ककुभाय निषङ्गिणे स्तेनानां
 पतये नमो नमो निषङ्गिण इषुधिमते तस्कराणां पतये नमो नमो वञ्चते परिवञ्चते स्तायूनां
 पतये नमो नमो निचेखे परिचरायारण्यानां पतये नमो नमः सूकाविभ्यो जिघांक्षद्भ्यो मुष्णतां
 पतये नमो नमोऽसिमद्भ्यो नक्तश्चरद्भ्यः प्रकृन्तानां पतये नमो नम उष्णीषिणे गिरिचराय कु-
 लुञ्चानां पतये नमो नमः (१) इषुमद्भ्यो धन्वाविभ्यश्च वो नमो नम आतन्वानेभ्यः प्रतिद-
 धानेभ्यश्च वो नमो नम आ यच्छद्भ्यो वि सृजद्भ्यश्च वो नमो नमोऽस्यद्भ्यो विध्यद्भ्यश्च वो
 नमो नम आसीनेभ्यः शयानेभ्यश्च वो नमो नम स्वपद्भ्यो जाग्रद्भ्यश्च वो नमो नमोऽस्तिष्ठद्भ्यो धाव-
 द्भ्यश्च वो नमो नमः सुप्ताभ्यः सुमापतिभ्यश्च वो नमो नमो अश्वेभ्योऽश्वपतिभ्यः (२) च

अ० ६

॥ २८१ ॥

का० ४. प्र० ५.

वो नमः—३) [नमोऽश्वपतिभ्यस्त्रीणि च] ॥ ३ ॥

नम आढ्याधिनीभ्यो विविध्यन्ती

भ्यश्च वो नमो नम उगणाभ्यस्तृ५ हतीभ्यश्च वो नमो नमो गृत्सेभ्यो गृत्सपतिभ्यश्च वो नमो
 नमो व्रातेभ्यो व्रातपतिभ्यश्च वो नमो नमो गुणेभ्यो गुणपतिभ्यश्च वो नमो नमो विरु
 पेभ्यो विश्वरूपेभ्यश्च वो नमो नमो महद्भ्यः क्षुल्लकेभ्यश्च वो नमो नमो रथिभ्योऽरथेभ्यश्च वो
 नमो नमो रथेभ्यः (१) रथपतिभ्यश्च वो नमो नमः सेनाभ्यः सेनानिभ्यश्च वो नमो
 नमः क्षतृभ्यः संग्रहीतृभ्यश्च वो नमो नमस्तक्षभ्यो रथकारेभ्यश्च वो नमो नमः कुलालेभ्यः
 कर्मरेभ्यश्च वो नमो नमः पुञ्जिष्टेभ्यो निषादेभ्यश्च वो नमो नम इषुकृद्भ्यो धन्वकृद्भ्यश्च वो
 नमो नमो मृगयुभ्यः श्वनिभ्यश्च वो नमो नमः श्वभ्यः श्वपतिभ्यश्च (२) वो नमः—२)
 [रथेभ्यः श्वपतिभ्यश्च द्वे च ॥ ४ ॥ नमो भवाय च रुद्राय च नमः शर्वाय च पशुपतये

च नमो नीलग्रीवाय च शितिकण्ठाय च नमः कपर्दिने च व्युसकेशाय च नमः सहस्राक्षाय च
 शतधन्वने च नमो गिरिशाय च शिपिविष्टाय च नमो मीढुष्टमाय चेषुमते च नमो ह्रस्वाय च
 वामनाय च नमो बृहते च वर्षीयसे च नमो वृद्धाय च संवृध्वने च (१) नमो अग्रियाय च
 प्रथमाय च नम आशवेचा जिंराय च नमः शीघ्रियाय च शीभ्याय च नम ऊर्म्याय चावस्वन्याय
 च नमः स्रोतस्याय च द्वीप्याय च —२५) [संवृध्वने च पञ्चविंशतिश्च] ॥ ५ ॥ नमो
 ज्येष्ठाय च कनिष्ठाय च नमः पूर्वजाय चापरजाय च नमो मध्यमाय चापगल्भाय च नमो जष-

तैत्ति०

का० ४. प्र० ५.

॥ २८२ ॥

अ० ८

संहिता

न्याय च बुध्नियाय च नमः सोभ्याय च प्रतिसूर्याय च नमो याम्याय च क्षेम्याय च नम उ-
 र्व्याय च खल्याय च नमः श्लोक्याय चावसान्याय च नमो वन्याय च कक्ष्याय च नमः
 श्रुवाय च प्रतिश्रुवाय च (१) नम आशुपेणाय चाशुरथाय च नमः शूराय चावभिन्दते च
 नमो बर्मिणे च वरूथिने च नमो बिल्मिने च कवचिने च नमः श्रुताय च श्रुतसेनाय च (२५)
 [प्रतिश्रुवाय च पञ्चविंशतिश्च] ॥ ६ ॥ नमो दुन्दुभ्याय चाहन्याय च नमो धृष्णवे च
 प्रमृशाय च नमो दूताय च प्रहिताय च नमो निषङ्गिणे चेषुधिमते च नमस्तीक्ष्णेषवे चायु-
 धिने च नमः स्वायुधाय च सुधन्वने च नमः सुत्याय च पथ्याय च नमः काट्याय च नी-
 प्याय च नमः सूद्याय च सरस्याय च नमो नाद्याय च वैशन्ताय च (१) नमः कूप्याय
 चावट्याय च नमो वर्ष्या चावर्ष्याय च नमो मेघ्याय च विद्युत्याय च नम ईध्रियाय चात-
 प्याय च नमो वात्याय च रेष्मियाय च नमो वास्तव्याय च वास्तुपाय च — ३०) [वैश-
 न्ताय च त्रिंशच्च] ॥ ७ ॥ नमः सोमाय च रुद्राय च नमस्ताम्राय च रुणाय च नमः श-
 ङ्गाय च पशुपतये च नम उग्राय च भ्रमाय च नमो अग्रेवधाय च दूरेवधाय च नमो हन्त्रे च हनी-
 यसे च नमो वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यो नमस्ताशाय नमः शम्भवे च मयोभवे च नमः शङ्कराय
 च मयस्कराय च नमः शिवाय च शिवतराय च (१) नमस्तीर्थ्याय च कूल्याय च नमः

का०४. प्र०५.

॥ २८३ ॥

अ० १०

पार्थीय चावार्थीय च नमः प्रतरणाय चोत्तरणाय च नमः आतार्थीय चालार्थीय च नमः श-
 ष्प्याय च फेन्याय च नमः सिकत्याय च प्रवाह्याय च—३०) [शिवतराय च त्रिश्शच्च] ॥ ८ ॥
 नमः हरिण्याय च प्रपथ्याय च नमः क्रिश्शिलाय च क्षयणाय च नमः कपर्दिने च पुल-
 स्तये च नमो गोष्ठ्याय च गृह्याय च नमस्तल्पपाय च गेह्याय च नमः काट्याय च गह-
 रेष्ठाय च नमो हृदयाय च निवेष्ट्याय च नमः पाशस्याय च रजस्याय च नमः शुष्क्या-
 य च हरित्याय च नमो लोप्याय चोलप्याय च (१) नमः ऊर्व्याय च सूर्म्याय च नमः
 पुण्याय च पर्णश्याय च नमोऽपगुरमाणाय चाभिघ्नते च नमः आखिवदते च प्रखिवदते च
 नमो वः किरिकेभ्यो देवानां हृदयेभ्यो नमो विक्षीणकेभ्यो नमो विचिन्वत्केभ्यो नमः आनि-
 हतेभ्यो नमः आमीवत्केभ्यः—३३) [उलप्याय च त्रयस्त्रिश्शच्च] ॥ ९ ॥

द्रापे अन्धसस्पते दरिद्रन्नीललोहित । एषां पुरुषाणामेषां पशूनां मा भेमरि मो एषां किञ्च-
 नाममत् । या ते रुद्र शिवा तनूः शिवा विश्वाहभेषजी । शिवारुद्रस्य भेषजी तया नो मृड जी-
 वसे । इमा रुद्राय तवसे कपर्दिने क्षयर्हीराय प्रभरामहे मृतिम् । यथा नः शमसद् द्विपदे चतु-
 ष्पदे विश्वं पुष्टं ग्रामे अस्मिन् (१) अनातुरम् । मृडा नो रुद्रो नो मयस्कृधि क्षयर्हीराय
 नमसा विधेम ते । यच्छश्च योश्च मनुरायजे पिता तदश्याम् तव रुद्र प्रणीतौ । मा नो महान्त-
 मुत मा नो अर्भकं मा न उहान्तमुत मा न उक्षितम् । मा नो वधीः पितरं मोत मातरं प्रिया मा

वैति०

का०४. प्र०५.

॥ २८४ ॥

अ० ११

संहिता

नस्तनुवः (२) रुद्र शीरिषः । मा नस्तोके तनये मा न आयुषि मा नो गोषु मा नो अश्वेषु शी-
रिषः । वीरान्मा नो रुद्र भामितो वधीर्हविष्मन्तो नमसा विधेम ते । आरात्ते गोघ्न उत पूरुषघ्ने
क्षयद्दीराय सुम्रमस्मे ते अस्तु । रक्षां च नो अधि च देव ब्रूयथा च नः शर्म यच्छ द्विवर्हाः ।
स्तुहि (३) श्रुतं गर्तसदं युवानं मृगं न भीममुपहन्तुमुग्रम् । मृडा जरित्रे रुद्रस्तवानो अन्यं ते
अस्मिन् नि वपन्तु सेनाः । परि णो रुद्रस्य हेतिर्द्विणक्तु परि त्वेषस्य दुर्मतिरवायोः । अव स्थिरा
मधवद्भयस्तनुष्व मीढ्वस्तोकाय तनयाय मृडय । मीढ्वष्टम् शिवतम शिवो नः सुमना भव । प-
रमे वृक्ष आयुधं निधाय कृत्तिं वसान् आ चर पिनाकम् (४) बिभ्रदागहि । विकिरिद् विलोहित
नमस्ते अस्तु भगवः । यास्ते सहस्रं हेतयोऽन्यमस्मन्निवपन्तु ताः । सहस्राणि सहस्रधा बाहुवो-
स्तव हेतयः । तासामीशानो भगवः पराचीना मुखा रुधि—२९) [अस्मिन् तनुवः स्तुहि पिनाकमे
काञ्चत्रिंशच्च] ॥१०॥ सहस्राणि सहस्रशो ये रुद्रा अधि भूम्याम् । तेषां सहस्रयोजनेऽव
धन्वानि तन्मसि । अस्मिन् महत्यर्णवेऽन्तरिक्षे भुवा अधि नीलग्रीवाः शितिकण्ठाः शर्वा अधः
क्षमाचराः । नीलग्रीवाः शितिकण्ठा दिवः रुद्रा उपश्रिताः । ये वृक्षेषु सप्सिञ्जरा नीलग्रीवा विलो-
हिताः । ये भूतानामधिपतयो विशिखासः कपर्दिनः । ये अन्त्रेषु विविध्यन्ति पात्रेषु पिबन्तो जनान् ।
ये पृथां पथिरक्षय ऐलबृदा यव्युधः । ये तीर्थानि (१) प्रचरन्ति सूकावन्तो निषङ्गिणः ।
य एतावन्तश्च भूयांसश्च दिशो रुद्रा वि तस्थिरे । तेषां सहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि ।

का० ४. प्र० ६.

॥ २८५ ॥

अ० १

नमो रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां येऽन्तरिक्षे ये दिवि येषामन्नं वातो वर्षमिषवस्तेभ्यो दश प्राची-
र्दश दक्षिणा दश प्रतीचीर्दशोदीचीर्दशोर्ध्वास्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च (२)
नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि—६) [तीर्थानि यश्च षट् च] ॥ ११ ॥

नमस्ते (२२२) नमो हिरण्यवाहवे (७९) नमः सहमानाय (१०३) नम आग्राधिनीभ्यो
(१०२) नमो भवाय (७५) नमो ज्येष्ठाय (७५) नमो दुन्दुभ्याय (८०) नमः सोमाय (८०)
नम इरिण्याय (८३) । द्रापे (२२९) सहस्राण्ये (१०६) कां दश (१२३४) ॥ ११ ॥ इति
तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे पंचमः प्रपाठकः ॥

ॐ अश्मन्भूर्जं पर्वते शिश्रियाणां वाते पर्जन्ये वरुणस्य शुष्मे । अद्भ्य ओषधीभ्यो
वनस्पतिभ्योऽधिसम्भृतां तां न इषमूर्जं धत्त मरुतः सशराणाः । अश्मन्स्ते क्षुद्रमुं ते शुर्ग-
च्छतु यं द्विष्मः । समुद्रस्य त्वाऽवाक्याग्ने परिर्वयामसि । पावको अस्मभ्यं शिवो भव ।
हिमस्य त्वा जरायुणाग्ने परिर्वयामसि । पावको अस्मभ्यं शिवो भव । उप (१) जम्भुपं
वतसेऽवन्तरन्नदीष्वा । अग्ने पित्तमपामसि । मण्डूकि ताभिरागहि सेमन्नो यज्ञम् । पावकवर्णं
शिवं कधि । पावक आ चितयन्त्या कृपा । क्षामन् रुच उषसो न भानुतां । तूर्वन्न
यामन्नेतशस्य नू रण आ यो घृणे । न तंतृषाणो अजरः । अग्ने पावक रोचिषा मन्द्रया
देव जिह्या । आदेवान् (२) वक्षि यक्षि च । स नः पावक दीदिवोऽग्ने देवा इहा वह ।

वैत्ति०

का० ४.प्र० ६.

॥ २८६ ॥

अ० २

संहिता

उप यज्ञश्च हविश्च नः । अपामिदं न्ययेन च समुद्रस्य निवेशनम् । अन्यं ते अस्मत्तपन्तु हेतयः ।
 पावको अस्मभ्यश्च शिवो भव । नमस्ते हरस्ते शोचिषे नमस्ते अस्त्वविषे । अन्यं ते
 अस्मत्तपन्तु हेतयः । पावको अस्मभ्यश्च शिवो भव । नृषदे वद् (३) अप्सुषदे
 वद् वनसदे वद् बर्हिषदे वद् सुवर्षदे वद् । ये देवा देवानां यज्ञियां यज्ञियांना च संवत्सरी
 णमुप भागमासते । अहुतादौ हविषो यज्ञे अस्मिन् स्वयं जुहुध्वं मधुनो घृतस्य । ये देवा
 देवेष्वधि देवत्वमायन् ये ब्रह्मणः पुर एतारो अस्य । येभ्यो नर्ते पवते धाम किञ्चन न ते
 दिवो न पृथिव्या अधि स्रुषु । प्राणदाः (४) अपानदा व्यानदाश्चक्षुर्दा वर्चोदा वरिवोदाः ।
 अन्यं ते अस्मत्तपन्तु हेतयः । पावको अस्मभ्यश्च शिवो भव । अग्निस्तिग्मेन शोचिषा
 यश्चक्षुश्च न्यत्रिणम् । अग्निर्नो वक्षते रयिम् । सैनानीकेन सुविदत्रो अस्मे यद्या देवा
 आयजिष्ठः स्वस्ति । अदेव्यो गोपा उत नः परस्या अग्ने द्युमदुत रेवर्दिदीहि—४४)
 [उप देवान् वद् प्राणदाश्चतुश्चत्वारिंशच्च] ॥ १ ॥ य इमा विश्वा भुवर्नानि

जुह्वद्विहोता निषसादा पिता नः । स आशिषा द्रविणमिच्छमानः परमच्छदो वर आ-
 विवेश । विश्वकर्मा मनसा यद्विहाया धाता विधाता परमोत सन्दृक् । तेषामिष्टानि समिषा
 मदन्ति यत्र सप्तर्षीन् पर एकमाहुः । यो नः पिता जनिता यो विधाता योनः सतो

का०४. प्र०६.

॥ २८७ ॥

अ० २

अभ्या सज्जानं (१) । यो देवानां नामधा एक एव तच्च संप्रश्नं भुवना यन्त्यन्या ।
त आ यजन्त द्रविणं समस्मा ऋषयः पूर्वं जरितारो न भूना । असूर्ता सूर्ता रजसो विमाने
ये भूतानि समकण्वन्निमानि । न तं विदाथ य इदं ज्ञानान्यद् युष्माकमन्तरं भवाति । नीहारे
ण प्रावृता जल्प्या चासुतृप उक्थशासश्चरन्ति । परो दिवा पर एना (२) पृथिव्या परो देवेभिर-
सुरैर्गुहा यत् । कश्चिद्गर्भं प्रथमं दध् आपो यत्र देवाः समगच्छन्त विश्वे । तमिद्गर्भं प्रथमं दध्
आपो यत्र देवाः समगच्छन्त विश्वे । अजस्य नामावध्येकमर्पितं यस्मिन्निदं विश्वं भुवनमधि
श्रितम् । विश्वकर्मा ह्यजनिष्ट देव आदिर्गन्धर्वो अभवद्द्वितीयः । तृतीयः पिता जनिताषधीनाम्
(३) अपां गर्भं व्यदधात् पुरुत्रा । चक्षुषः पिता मनसा हि धीरो घृतमेने । अजनन्नन्नमाने ।
यदेदन्ता अददहन्त पूर्व आदिद्यावापृथिवी अप्रथेताम् । विश्वतश्चक्षुरुत विश्वतोमुखो वि-
श्वतोहस्त उत विश्वतस्पात् । सं बाहुभ्यां नमति संपतत्रैर्द्यावापृथिवी जनयन् देव एकः ।
किश्चिदासीदधिष्ठानमारम्भणं कतमत्स्वित् किमासीत् । यदी भूमिं जनयन् (४) विश्वकर्मा
विद्यामौर्गोन्महिना विश्वचक्षाः । किश्चिद्वनं क उ स वृक्ष आसीद्यतो द्यावापृथिवी निष्ठ-
तक्षुः । मनीषिणो मनसा पृच्छतेदु तद् यदध्यतिष्ठद् भुवनानि धारयन् । या ते धामानि पर-
माणि यावमा या मध्यमा विश्वकर्मानुतेमा । शिक्षा सखिभ्यो हविषि स्वधावः स्वयं य-
जस्व तनुवं जुषाणः । वाचस्पतिं विश्वकर्माणमूतये (५) मनोयुजं वाजे अद्या हुवेम ।

तैत्ति०

का० ४. प्र६०.

॥ २८८ ॥

अ० ३

संहिता

स नो नेदिष्टा हवन्नानि जोषते विश्वशंसुरवसे साधुकर्मा । विश्वकर्मन् हविषा वावृधानः
 स्वयं यजस्व तनुवं जुषाणः । मुखं त्वन्ये अभितः सपत्ना इहास्माकं मववां सूरिरस्तु ।
 विश्वकर्मन् हविषा वर्धनेन त्रानारमिन्द्रमरुणोरवध्यम् । तस्मै विशः समनमन्त पूर्वीर्यमुग्रो
 विहव्यो यथासन् । समुद्राय व्युनाय सिन्धूनां पतये नमः (६) नदीनां सर्वासां पित्रे
 जुहुता विश्वकर्मणे विश्वाहामर्त्यं हविः—९) [जजानैनौषधीनां जनयन्नूतयेनमो-
 नव च] ॥ २ ॥ उदेनमुत्तरां न्याग्रे वृतेनाहुत । रायस्पोषेण सत्सृज प्रजया च
 धनेन च । इन्द्रेमं प्रतरां कधि सजानानामसहृशी । समेनं वर्चसा सृज देवेभ्यो भागधा अस-
 त् । यस्य कुर्मो हविर्गृहे समग्रे वर्धया त्वम् । तस्मै देवा अधिब्रवन्नयश्च ब्रह्मणस्पतिः । उदु-
 त्वा विश्वे देवाः (१) अग्रे भरन्तु चित्तिभिः । स नो भव शिवतमः सुप्रतीको विभावसुः । पञ्च-
 दिशो दैवीर्धृजमवन्तु देवीरपामन्ति दुर्मन्ति बाधमानाः । रायस्पोषे यज्ञपतिमा भज-
 न्तीः । रायस्पोषे अधियज्ञो अस्थात् समिद्धे अग्रावधि मामहानः । उक्थपत्र ईड्यो गृभी-
 तस्तु स घर्म परिगृह्या यजन्त । ऊर्जा यद्यज्ञमशमन्त देवा दैव्याय धर्त्रे जोषे । देवश्रीः
 श्रीमणाः शतपयाः (१) परिगृह्य देवा यज्ञमायन् । सूर्यरश्मिर्हरिकेशः पुरस्तात् सविता ज्योति-
 रुदया अजस्रम् । तस्य पूषा प्रसवं याति देवः सम्पश्यन् विश्वा भुवनानि गोपाः । देवा
 देवेभ्यो अध्वर्यन्तो अस्थु र्वीतं शमित्रे शमिता यजध्वै । तुरीयो यज्ञो यत्र हव्यमेति

का० ४. प्र० ६.

॥ २८९ ॥

अ० ४

ततः पावका आशिषो नो जुषन्ताम् । विमानं एष दिवो मध्यं आस्त आपप्रिवान् रोदसी अ-
 न्तरिक्षम् । स विश्वाचीरभि (३) चष्टे घृताचीरन्तरा पूर्वमपरं च केतुम् । उक्षा समुद्रो अरुणः सु-
 पूर्णः पूर्वस्य योनिं पितुराविवेश । मध्ये दिवो निहितः पृश्निरश्मा विचक्रमे रजसः पात्यन्तौ ।
 इन्द्रं विश्वा अवीवृधन् समुद्रव्यचसं गिरः । रथीतमं रथीनां वाजानां सत्पतिं पतिम् । सु-
 म्रहूर्यज्ञो देवा आ च वक्ष्यक्षदग्निर्देवो देवा आ च वक्षत् । वाजस्य (४) मा प्रसवेनोद्-
 ग्राभेणोदग्रभीत् । अथासपत्ना इन्द्रो मे निग्राभेणाधरा अकः । उद्ग्राभश्च निग्राभश्च ब्रह्म
 देवा अवीवृधन् । अथासपत्नानिन्द्राग्नी मे विषूचीनान् व्यस्यताम्—२६) [विश्वे
 देवाः शतपया अभिवाजस्य षड्विंशतिश्च] ॥ ३ ॥ आशुः शिशानो
 वृषभो न युध्मो घनाघनः क्षोभणः श्रवणीनां । संक्रन्दनोऽनिमिष एकवीरः शतं
 सेनां अजयत् साकमिन्द्रः । संक्रन्दनेनानिमिषेण जिष्णुना युक्कारेण दुश्च्यवनेन धृ-
 ष्णुना । तदिन्द्रेण जयत् तत् सहध्वं युधो नर इषुहस्तेन वृष्णा । स इषुहस्तैः स निषङ्गि-
 भिर्वशी स खष्टा स युध इन्द्रो गणेन । स स्मृष्टजित् सौमपा बाहुशर्ध्वध्वन्वा प्रतिहिता-
 भिरस्ता । बृहस्पते परिदीय (१) रथेन रक्षोहामित्रा अपवार्धमानः । प्रभञ्जन्तसेनाः प्रमृणो युधा
 जयन्तस्माकमेध्यविता रथानां । गोत्रभिदं गोविदं वज्रबाहुं जयन्तमज्मं प्रमृणन्तमोजसा । इमं
 संजाता अनु वीरयध्वमिन्द्रं सखायोऽनु स शर्मध्वम् । बलविज्ञायः स्थविरः प्रवीरः सहस्वान् वा-

तैत्ति०

का०४. प्र०६.

॥ २९० ॥

अ० ५

संहिता

जी सहमान उग्रः । अ॒भि वी॒रो अ॒भि स॒त्त्वा स॒हो॒जा जै॒त्रमिन्द्र॑रथ॒मा तिष्ठ॑ गो॒वि॒त् । अ॒भि
 गो॒त्राणि॑ सह॒सा गा॒ह॒मानोऽदा॒यः (२) वी॒रः श॒तम॑न्यु॒रिन्द्रः॑ । दु॒श्च॒य॒व॒नः प॑त॒नाषा॑ढ॒यु॒ध्योऽस्मा॒-
 क॒५ से॒ना अव॑तु प्र यु॒त्सु । इन्द्र॑ आ॒सां ने॒ता बृ॒हस्प॑तिर्दक्षि॒णा य॒ज्ञः पु॒र ए॒तु सोमः॑ । दे॒वसे॒ना-
 ना॒मभि॑भज॒तीनां॑ जय॒न्तीनां॑ म॒रुतो॑ य॒न्त्वग्रे॑ । इन्द्र॑स्य वृ॒ष्णो वरु॑णस्य॒ राज्ञ॑ आ॒दित्या॑नां म॒-
 रुता॒५ शर्ध॑ उ॒ग्रम् । म॒हाम॑न॒सां भुव॑नच॒य॒वानां॑ घोषो दे॒वानां॑ जय॒तामु॑द॒स्थात् । अ॒स्माक॑मिन्द्रः
 समृ॒तेषु॑ ध्व॒जेष्व॒स्माकं॑ या इष॒वस्ता॑ जय॒न्तु (३) अ॒स्माकं॑ वी॒रा उत्त॑रे भव॒न्त्व॒स्मानु॑ दे॒वा
 अव॑ता ह॒वेषु॑ । उ॒र्द्ध्व॒प॒थ म॑घव॒न्नायु॑धान्यु॒त्स॒त्वंनां॑ मा॒म॒कानां॑ म॒हा॒श॒सि । उ॒द्व॒त्र॒हन् वा॒जिनां॑
 वा॒जिना॑न्यु॒द्र॒थानां॑ जय॒तामे॒तु घोषः॑ । उप॒प्रेत॑ जय॒ता नरः॑ स्थि॒रा वः॑ स॒न्तु बा॒हवः॑ । इन्द्रो॑
 वः श॒र्म य॒च्छ॒त्व॒नाधृ॑ष्या यथाऽस॒थ । अव॑सृ॒ष्टा परा॑ प॒तु शर॑व्ये ब॒ह्म स॒श॒शिता॑ । ग॒च्छा॒मित्रा॑न्
 प्र (४) वि॒श॒मैषां॑ कञ्च॒नोच्छि॑षः । म॒र्माणि॑ ते वर्म॒भिश्छा॑दयामि सोम॒स्त्वा रा॒जा॒मृते॑ना॒भिव॑स्ता-
 म् । उ॒रोर्वी॒रयो॑ वरि॒वस्ते॑ अस्तु जय॒न्तं त्वा॑मनु॒मद॑न्तु दे॒वाः । यत्र॑ बा॒णाः स॒म्प॒त॒न्ति कु॑मा॒रा वि॑शि॒खा
 इ॒व । इन्द्रो॑ न॒स्तत्र॑ वृ॒त्र॒हा वि॒श्वा॒हा श॒र्म य॒च्छतु॑—४०) [दी॒या॒दा॒यो ज॑य॒न्तु प्र च॑त्वारि॒ंश॒च]
 ॥ ४ ॥ प्राची॑मनु॒ प्रदि॑शं प्रेहि वि॒द्वान॒ग्रे॒ग्रे पु॒रो अ॒ग्निर्भ॑वेद् । वि॒श्वा आ॒शा दी॒द्यानो॑ वि आ॒यूजं॑
 नो धे॒हि द्वि॒पदे॑ चतु॒ष्पदे॑ । क्र॒म॒ध्वम॑ग्नि॒ना ना॒कमु॒ख्य॒५ ह॒स्तेषु॑ बिभ्र॒तः । दि॒वः पृ॒ष्ठ॒५ सु॒वर्ग॑त्वा
 मि॒श्रा दे॒वेभि॑राध्वम् । पृथि॒व्या अ॒हमु॑द॒न्तरि॑क्ष॒मारु॑ह॒न्तरि॑क्षा॒दिव॑मारु॒हम् । दि॒वो ना॒कस्य॑ पृ॒ष्ठा-

का०४. प्र०६.

॥ २९९ ॥

अ० ५

त्सुवर्ज्योतिरगाम् (१) अहं सुवर्यन्तो नापेक्षन्त आ द्याः रोहन्ति रोदसी । यज्ञं ये विश्वतो ।
 धारः सुविद्वांसो वि तेनिरे । अग्ने प्रेहि प्रथमो देवयतां चक्षुर्देवानामुत मर्त्यानाम् । इय-
 क्षमाणा भृगुभिः सजोषाः सुवर्यन्तु यजमानाः स्वस्ति । नक्तोषासा समनसा विरूपे धाप-
 येते शिशुमेकं समीची । द्यावा क्षामा रुक्मो अन्तर्वि भाति देवा अग्निं धारयन् द्रविणोदाः ।
 अग्ने सहस्राक्ष (२) शतमूर्धच्छतं ते प्राणाः सहस्रमपानाः । त्वं साहस्रस्य राय ईशिषे
 तस्मै ते विधेम वाजाय स्वाहा । सुपर्णोऽसि गरुत्मान् पृथिव्याः सीद पृष्ठे पृथिव्याः सीद
 भासान्तरिक्षमा पृण ज्योतिषा दिवमुत्तमान तेजसा दिश उद्वह । आजुहानः सुप्रतीकः
 पुरस्तादग्ने स्वां योनिमासीद साध्या अस्मिन्तस्रस्थे अध्युत्तरस्मिन् विश्वे देवाः (३)
 यजमानश्च सीदत । प्रेद्धो अग्ने दीदिहि पुरो नोऽजंस्तया सूर्या यविष्ठ । त्वां शश्वन्त उप
 यन्ति वाजाः । विधेम ते परमे जन्मनग्ने विधेम स्तोमैरवरे स्रस्थे । यस्माद्योनेरुदारिथा यजे तं
 प्र त्वे हवींषि जुहुरे समिद्धे । तां सवितुर्वरेण्यस्य चित्रामाहं वृणे सुमर्ति विश्वजन्याम् । यामस्य
 कण्वो अदुहन् प्रपीना सहस्रधाराम् (४) पर्यसा मही गाम् । सप्त ते अग्ने समिधः सप्त जिह्वाः
 सप्तर्षयः सप्त धाम प्रियाणि । सप्त होत्राः सप्ता त्वां यजन्ति सप्त योनीरा पृणस्वा घृतेन । ईदृङ् चा-
 न्यादृङ् चैतादृङ् च प्रतिदृङ् च मितश्च सम्मितश्च सभराः । शुक्रज्योतिश्च चित्रज्योतिश्च सत्यज्यो-
 तिश्च ज्योतिष्माश्च सत्यश्चर्तुपाश्चात्यः स्वाः (५) । ऋतुजिच्च सत्यजिच्च सेनुजिच्च सुषेणश्चान्त्यमितश्च

नैति०

संहिता

का०४. प्र०६.

॥ २९२ ॥

अ०६

दरे अमित्रश्च गुणः । कृतश्च सत्यश्च ध्रुवश्च धरुणश्च धर्ता च विधर्ता च विधारयः । ईदृक्षांस
 एतादृक्षांस ऊ पु णः सदृक्षांसः प्रतिसदृक्षांस एतन । मितासश्च सम्मितासश्च न ऊतये सभरसो
 मरुतो यज्ञे अस्मिन्निन्द्रं दैवीर्विशो मरुतोऽनुवर्तमानः (६) यथेन्द्रं दैवीर्विशो मरुतोऽनुवर्तमान
 एवमिमं यजमानं दैवीश्च विशो मानुषीश्चानुवर्तमानो भवन्तु—१६) [अगा५ सहस्राक्ष देवाः स-
 हस्रधारा मत्यंश्वा अनुवर्तमानः षोडश च] ॥ ५ ॥ जीमूतस्येव भवति प्रतीकं य-
 द्दुर्मी यातिसमदामुपस्थे । अनाविद्धया तनुवा जय त्वं स त्वा वर्मणो महिमा पिपर्तु । धन्वना गा
 धन्वना जिजयेमधन्वना तीव्राः समदो जयेम । धनुः शत्रोरपकामं कृणोति धन्वना सर्वाः प्रदिशो
 जयेम । वक्ष्यन्तीवेदा गनीगन्ति कर्णं प्रियं सखायं परिषस्वजाना । योषेव शिङ्गे वितताधिधन्वन्
 (१) ज्या इयं समने पारयन्ती । ते आचरन्ती समनेव योषा मातेव पुत्रं विभृतामुपस्थे । अप-
 शत्रून् विध्यता संविदाने आर्त्ती इमे विष्फुरन्ती अमित्रान् । बह्नीनां पिता बहुरस्य पुत्रश्चिश्वा
 कृणोति समनावगत्य । इषुधिः सङ्काः पृतनाश्च सर्वाः पृष्ठे निनद्धो जयति प्रसूतः । रथे तिष्ठ-
 न्नयति वाजिनः पुरो यत्र यत्र कामयते सुषारथिः । अभीशूनां महिमानम् (२) पनायत
 मनः पश्चादनुयच्छन्ति रश्मयः । तीव्रान् घोषान् कृण्वते वृषपाणयोऽश्वा रथेभिः सह वाजय-
 न्तः । अवक्रामन्तः प्रपदैरमित्रान् क्षिणन्ति शत्रून् रनपव्ययन्तः । रथवाहनं हविरस्य नाम
 यत्रायुधं निहितमस्य वर्म । तत्रा रथमुप शग्मं सदेम विश्वाहा वयं सुमनस्यमानाः । स्वा-

का० ४. प्र० ६.

॥ २९३ ॥

अ० ६

दुषःसदः पितरो वयोधाः कच्छेश्रितः शक्तीवन्तो गभीराः । चित्रसेना इषुबला अमृधाः सुतो-
 वीरा उरवो वातसाहाः । ब्राह्मणासः (३) पितरः सोम्यासः शिवे नोद्यावापृथिवी अनेहसा ।
 पूषा नः पातु दुरितादृतादृथो रक्षा माकिर्नो अघशस्स ईशत । सुपर्ण वस्ते मृगो अस्या
 दन्तो गोभिः सन्नद्धा पतति प्रसूता । यत्रा नरः सञ्च वि च द्रवन्ति तत्रास्मभ्यमिषवः शर्म
 यश्सन् । ऋजीते परि वृद्धि नोऽश्मा भवतु नस्तनूः । सोमो अधि ब्रवीतु नोऽदितिः (४)
 शर्म यच्छतु । आ जङ्घन्ति सान्वेषां जघनाः उप जिघ्रते । अश्वाजनि प्रचेतसोऽश्वान्समत्सु
 चोदय । अहिरिव भोगैः पर्येति वाहुं ज्यायां हेति परि बाधमानः । हस्तघ्नो विश्वा वयुनानि
 विहान् पुमान् पुमांश्स परि पातु विश्वतः । वनस्पते वीद्वङ्गो हि भूया अस्मत्सखा प्रत-
 रणः सुवीरः । गोभिः सन्नद्धो असि वीडयस्वास्थाता ते जयतु जेतानि । दिवः पृथिव्याः
 परि (५) ओज उद्धृतं वनस्पतिभ्यः पर्याभूत सहः । अपा मोज्मानं परि गो-
 भिरावृतमिन्द्रस्य वज्रं हविषा रथं यज । इन्द्रस्य वज्रो मरुतामनीकं मित्रस्य ग-
 भो वरुणस्य नाभिः । सेमां नो हव्यदति जुषाणो देव रथं प्रति हव्या गृभाय । उप
 श्वासय पृथिवीमुत द्यां पुरुत्रा ते मनुतां विष्टितं जगत् स दुन्दुभे सजूरिन्द्रेण देवैर्दूरात् (६)
 दवीयो अप सेध शत्रून् । आ क्रन्दय बलमोजो न आ धा नि घनिहि दुरिता बाधमानः ।
 अप प्रोथ दुन्दुभे दुच्छुनाः इत इन्द्रस्य मुष्टिरसि वीडयस्व । आमूर्ज प्रत्यावर्तयेमाः केनुम-

का० ४. प्र० ६.

हुन्दुभिर्वावदीति । समश्वपणाश्चरन्ति नो नरोऽस्माकमिन्द्र रथिनो जयन्तु—४१) [धन्वन्
महिमानं ब्राह्मणासोर्दितिः परि दूरादेकचत्वारिंशच्च] ॥ ६ ॥ यदक्रन्दः प्रथमं जायमान
उद्यन्तसमुद्रादुत्वा पुरीषात् । श्येनस्य पक्षा हरिणस्य बाहू उपस्तृत्य महि जातं ते अर्वन् । यमेन
दत्तं त्रित एनमायुर्गिन्द्र एणं प्रथमो अध्यतिष्ठत् । गन्धर्वो अस्य रशनामगृभ्णात् सूर्यादश्वं वसवो
निरतष्ट । असि यमो अस्यादित्यो अर्वञ्चसि त्रितो गुह्येन वृतेन । असि सोमेन स मया
विपृक्तः (१) आहुस्ते त्रीणि दिवि बन्धनानि । त्रीणि त आहुर्दिवि बन्धनानि त्रीण्यप्सु त्रीण्यन्तः
समुद्रे । उतेव मे वरुणश्छन्तस्यर्वन् यत्रा त आहुः परमं जनित्रं । इमा ते वाजिन्वमार्ज-
नानीमा शफानां सनितुर्निधाना । अत्रा ते भद्रा रशना अपश्यमृतस्य या अभिरक्षन्ति
गोपाः । आत्मानं ते मनसारादजानामवो दिवा (२) पतयन्तं पतङ्गम् । शिरो अपश्यं पृथिभिः
सुगेभिररेणुभिर्जेहमानं पतत्रि । अत्रा ते रूपमुत्तममपश्यं जिगीषमाणमिष आ पदेगोः । यदा
ते मर्तो अनु भोगमान्ढादिद्वसिष्ठ ओषधीरजीगः । अनु त्वा रथो अनु मर्यो अर्वञ्चनु
गावोऽनु भगः कनीनाम् । अनु वातासस्तव सख्यमीयुरनु देवा ममिरे वीर्यम् (३) ते हिर-
ण्यशृङ्गोऽयो अस्य पादा मनोजवा अवर इन्द्र आसीत् । देवा इदं स्य हविरद्य मायन् यो
अर्वन्तं प्रथमो अध्यतिष्ठत् । ईमान्तासः सिलिकमध्यमासः सशूरणासो दिव्यासो अत्याः ।
हृत्सा इव श्रेणिशो यतन्ते यदाक्षिषुर्दिव्यमज्ममश्वाः । तव शरीरं पतयिष्णवर्वन्तव चित्तं

का० ४. प्र० ६.

॥ २९५ ॥

अ० ८

वार्त इव धर्जीमान् । तव शृङ्गाणि विष्टिता पुरुत्रारण्येषु जर्भुराणाचरन्ति । उप (४)
 प्रागाच्छसनं वाज्यवां देवद्रीचा मनसा दीध्यानः । अजः पुरो नीयते नाभिरस्थानुं पश्चात् कवयो
 यन्ति रेभाः । उप प्रागात् परमं यत् सधस्थमर्वा अच्छा पितरं मातरंश्च । अद्या देवान् जुष्टतमो
 हिगम्या अथा शास्ते दाशुषे वार्याणि—३९) [विपृक्तो दिवा वीर्यमुपैकान्नचत्वारिंशच्च]
 ॥ ७ ॥ मा नो मित्रो वरुणो अर्यमायुरिन्द्रं क्रभुक्षा मरुतः परिख्यन् । यद्वाजिनो देवजातस्य
 ससेः प्रवक्ष्यामो विदथे वीर्याणि । यन्निर्णिजा रेक्णासा प्रावृतस्य रातिं गृभीतां मुखतो नयन्ति ।
 सुप्राङ् अजो मेम्यद् विश्वरूप इन्द्रापूष्णोः प्रियमप्येति पार्थः । एष छागः पुरो अश्वेन
 वाजिनां पूष्णो भागो नीयते विश्वेदेव्यः । अभिप्रियं यत् पुरोडाशमर्वाता त्वष्टेत् (१) एनं
 सौश्रवसाय जिन्वति । यद्विष्यमृतुशो देवयानं त्रिर्मानुषाः पर्यश्वं नयन्ति । अत्रा पूष्णः
 प्रथमो भाग एति यज्ञं देवेभ्यः प्रतिवेदयन्नजः । होताध्वर्युरावया अभिमिन्धो ग्रावग्राभ
 उत शशस्ता सुविप्रः । तेन यज्ञेन स्वरक्तेन स्विष्टेन वक्षणा आ पृणध्वम् । यूपवस्का उत
 ये यूपवाहाश्चषालं ये अश्वयूपाय तक्षति । ये चार्वते पचनं सम्भरन्त्युतो (२) तेषामभि-
 गूर्तिर्न इन्वतु । उप प्रागात् सुमन्मेऽधायि मन्म देवानामाशा उपवीतपृष्ठः । अन्वेनं विप्रा
 ऋषयो मदन्ति देवानां पुष्टे चक्रमा सुबन्धुम् । यद्वाजिनो दामं सन्धानमर्वातो या शीर्षण्या
 रशना रज्जुरस्य । यद्वा घास्य प्रभृतमास्यै तृणं सर्वा ता ते अपि देवेष्वस्तु । यदश्व-

नैति०

का० ४. प्र६०.

॥ २९६ ॥

अ० ९

संहिता

स्य ऋविषः (३) मक्षिकाशु यद्वा स्वरौ स्वर्धितौ रिसमस्ति । यद्वस्तयोः शमितुर्यन्त्रखेषु
 सर्वा ता ते अपि देवेष्वस्तु । यदूर्वाध्यमुदरस्यापवाति य आमस्य ऋविषो गन्धो अस्ति ।
 सुकृता तच्छमितारः कृण्वन्तु मेधश्च शृतपाकं पचन्तु । यत्ते गात्रादग्निना पच्यमानादग्नि
 शूलं निहतस्यावधावति । मा तद्भूम्यामा श्रिषत् (४) मा तूणेषु देवेभ्यस्तदुशब्धो रातम-
 स्तु—७) [इदुतोऋविषः श्रिषत्सप्तच] ॥ ८ ॥ ये वाजिनै
 परिपश्यन्ति पक्वं य ईमाहुः सुरभिर्निर्हरेति । ये चार्वातो माश्मभिक्षामुपासन्त उतो ते-
 पामभिर्गूर्तिर्न इन्वतु । यन्नीक्षणं माश्मपचन्या उखाया या पात्राणि यूष्ण आसेवनानि ।
 ऊष्मण्यापिधाना चरूणामङ्गाः सूनाः परि भूषन्त्यश्वम् । निक्कमणं निषदनं विवर्तनं यच्च
 पट्टीशमवतः । यच्च पपौ ध्वच्च घासिम् (९) जघास सर्वा ता ते अपि देवेष्वस्तु । मा त्वा-
 ग्निध्वनयिद्भूमगन्धिर्मौखा आजन्त्यग्नि विक्तु जग्निः । इष्टं वीतमभिर्गूर्तं वर्षट्कृतं तं देवासः
 प्रति गृभ्णन्त्यश्वम् । यदश्वाय वास उपस्तृणन्त्यधीवासं या हिरण्यान्यस्मै । सन्दानमवन्तं
 पट्टीशं प्रिया देवेष्वामयन्ति । यत्ते सादे महसा शूकतस्य पाष्णीया वा कशाया (२)
 वा तुतोद । सुचेव ता हविषो अध्वरेषु सर्वा ता ते ब्रह्मणा मृदयामि । चतुस्त्रिंशद्वाजिनो
 देवबन्धोर्वकीरश्वस्य स्वर्धितिः समेति । अच्छिद्रा गात्रा वयुना कृणोत् परुष्परुनुद्युष्या वि
 शस्त । एकस्त्वष्टुरश्वस्या विशस्ता द्वा यन्तारा भवतुस्तथर्तुः । या ते गात्राणामृतुथा कृणोमि

का० ४. प्र० ७.

॥ २९७ ॥

अ० २

ता ता पिण्डानां प्रजुहोम्यग्नौ । मा त्वां तपत् (३) प्रिय आत्माऽपियन्तं मा स्वधितिस्त-
 नुव आ तिष्ठिपत्ते । मा ते गृधुरविशस्तातिहार्य छिद्रा गात्राण्यसिना मिथू कः । न वा
 उवेतन् श्रियसे न रिष्यसि देवाः इदेषि पृथिभिः सुगेभिः । हरीं ते युञ्जा पृषती अभूतामुपा-
 स्थाद्वाजी धुरि रासभस्य । सुगव्यं नोवाजीस्वश्वियं पुंस्सः पुत्राः उत विश्वापुषः रयिम् (४)
 अनागास्त्वन्नो अदितिः कृणोतु क्षत्रं नो अश्वो वनताः हविष्मान्—९) [घासिं कशंया तपद्र
 यि । नव च] ॥ ९ ॥ अश्मन् (२४४) य (३०९) उ (२२६) दाशुः (२४०) प्रार्ची
 (३९६) जीमूतस्य (३४९) य (२३९) न्मा (२०७) ये (२०९) नवच (२३३९) ॥ ९ ॥

इति तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डेषष्ठः प्रपाठकः ॥

ॐ अग्नाविष्णू सजोषसेमा वर्धन्तु वां गिरः । द्युस्रैर्वाजैभिरागतम् । वाजश्च मे प्रसवश्च मे
 प्रयतिश्च मे प्रसितिश्च मे धीतिश्च मे क्रतुश्च मे स्वरश्च मे श्लोकश्च मे श्रावश्च मे
 श्रुतिश्च मे ज्योतिश्च मे सुवश्च मे प्राणश्च मेऽपानः (१) च मे व्यानश्च मेऽसुश्च मे
 चित्तश्च मे आधीतश्च मे वाक् च मे मनश्च मे चक्षुश्च मे श्रोत्रश्च मे दक्षश्च मे वलश्च
 मे ओजश्च मे सहश्च मे आयुश्च मे जरा च मे आत्मा च मे तनूश्च मे (२) शर्म च
 मे वर्म च मेऽङ्गानि च मेऽस्थानि च मे परूषि च मे शरीराणि च मे—१८) [अपान
 स्तनूश्च मेऽष्टादश च] ॥ ९ ॥ ज्यैष्ठ्यश्च मे आधिपत्यश्च मे मन्युश्च मे भामश्च मेऽमश्च

नैत्ति०

का० ४. प्र० ७.

॥ २९८ ॥

अ० ४

संहिता

मेऽम्भश्च मे जेमा च मे महिमा च मे वरिमा च मे प्रथिमा च मे वर्ष्मा च मे द्राघुया
 च मे वृद्धश्च मे वृद्धिश्च मे सत्यश्च मे श्रद्धा च मे जगच्च (१) मे धनश्च मे वशश्च मे
 त्विषिश्च मे क्रीडा च मे मोदश्च मे जातश्च मे जनिष्यमाणश्च मे सूक्तश्च मे सुकृतश्च मे
 वित्तश्च मे वेद्यश्च मे भूतश्च मे भविष्यच्च मे सुगश्च मे सुपथश्च म ऋद्धश्च म ऋद्धिः (२)
 च मे क्लृप्तश्च मे क्लृप्तिश्च मे मृतिश्च मे सुमृतिश्च मे—१४) [जगच्चर्द्धिश्चतुर्दश च] ॥ २ ॥
 शश्च मे मयश्च मे प्रियश्च मेऽनुकामश्च मे कामश्च मे सौमनश्च मे भद्रश्च मे श्रेयश्च मे वस्यश्च मे
 यशश्च मे भगश्च मे द्रविणश्च मे यन्ता च मे धर्ता च मे क्षेमश्च मे धृतिश्च मे विश्वश्च (१)
 मे महश्च मे संविच्च मे ज्ञात्रश्च मे सूश्च मे प्रसूश्च मे सीरश्च मे लयश्च म ऋतश्च मेऽमृतश्च
 मेऽयक्ष्मश्च मेऽनामयश्च मे जीवातुश्च मे दीर्घायुत्वश्च मेऽनमित्रश्च मेऽभयश्च मे सुगश्च मे
 शयनं (२) च मे सूषा च मे सुदिनश्च मे—८) [विश्वैच शयनमष्टौ च] ॥ ३ ॥
 ऊर्क् च मे सूनृता च मे पर्यश्च मे रसश्च मे घृतश्च मे मधु च मे सग्धिश्च मे सपीतिश्च
 मे कृषिश्च मे वृष्टिश्च मे जैत्रश्च म औद्भिद्यश्च मे रयिश्च मे रायश्च मे पुष्टश्च मे पुष्टिश्च
 मे विभु च (१) मे प्रभु च मे बहु च मे भूयश्च मे पूर्णश्च मे पूर्णतरश्च मे क्षितिश्च
 मे कूयवाश्च मेऽन्नश्च मेऽक्षुच्च मे व्रीहयश्च मे यवाश्च मे माषाश्च मे तिलाश्च मे मुद्गाश्च
 मे खल्वाश्च मे गोधूमाश्च मे मसुराः (२) च मे प्रियङ्गवश्च मेऽणवश्च मे श्यामाकाश्च मे नीदा-

का० ४. प्र० ७.

॥ २९९ ॥

अ० ७

राश्व मे—१४) विभु च मसुराश्वतुर्दश च] ॥ ४ ॥ अश्मा च मे मृत्तिका च मे
 गिर्यश्च मे पर्वताश्च मे सिकताश्च मे वनस्पतयश्च मे हिरण्यश्च मे ऽयश्च मे सीसश्च मे
 त्रपुश्च मे श्यामश्च मे लोहश्च मे ऽग्निश्च म आपश्च मे वीरुधश्च म ओषधयश्च मे कृष्टप-
 च्यश्च (१) मे ऽकृष्टपच्यश्च मे ग्राम्याश्च मे पशव आरण्याश्च यज्ञेन कल्पन्तां वित्तश्च मे
 वित्तश्च मे भूतश्च मे भूतिश्च मे वसु च मे वसतिश्च मे कर्म च मे शक्तिश्च मेऽर्थश्च म
 एमश्च म इतिश्च मे गतिश्च मे—४८) [कृष्टपच्यश्चाष्टाचत्वारिंशाच्च] ॥ ५ ॥

अग्निश्च म इन्द्रश्च मे सोमश्च म इन्द्रश्च मे सविता च म इन्द्रश्च मे सरस्वती च म इन्द्रश्च
 मे पूषा च म इन्द्रश्च मे बृहस्पतिश्च म इन्द्रश्च मे मित्रश्च म इन्द्रश्च मे वरुणश्च म इन्द्र-
 श्च मे त्वष्टा च (१) म इन्द्रश्च मे धाता च म इन्द्रश्च मे विष्णुश्च म इन्द्रश्च मे ऽश्विनौ च म इन्द्रश्च
 मे मरुतश्च म इन्द्रश्च मे विश्वे च मे देवा इन्द्रश्च मे पृथिवी च म इन्द्रश्च मे ऽन्तरिक्ष-
 श्च म इन्द्रश्च मे द्यौश्च मे (२) इन्द्रश्च मे दिशश्च म इन्द्रश्च मे मूर्धा च म इन्द्रश्च मे प्रजापतिश्च
 म इन्द्रश्च मे—२१) [त्वष्टा च द्यौश्च म एकविंशतिश्च] ॥ ६ ॥ अश्वश्च मे र-

श्मिश्च मेऽदाभ्यश्च मेऽधिपतिश्च म उपाश्वश्च मेऽन्तर्यामश्च म ऐन्द्रवायवश्च मे मैत्रावरुणश्च
 म आश्विनश्च मे प्रतिप्रस्थानश्च मे शुक्रश्च मे मन्थी च म आग्रयणश्च मे वैश्वदेवश्च मे
 ध्रुवश्च मे वैश्वानरश्च म क्रतुग्रहाश्च (१) मे ऽतिग्राह्याश्च म ऐन्द्रामश्च मे वैश्वदेवश्च मे

तैत्ति०

का० ४. प्र० ७.

॥ ३०० ॥

अ० १०

संहिता

मरुत्वतीयांश्च मे माहेन्द्रश्च मे आदित्यश्च मे सावित्रश्च मे सारस्वतश्च मे पौष्णश्च मे पाली-
 वतश्च मे हारियोजनश्च मे—३४) [ऋतुग्रहाश्च चतुस्त्रिंशच्च] ॥ ७ ॥ इध्मश्च मे
 बर्हिश्च मे वेदिश्च मे धिष्ण्याश्च मे सुचश्च मे चमसाश्च मे ग्रावाणश्च मे स्वरवश्च मउपरवाश्च मे
 ऽधिषवणे च मे द्रोणकलशश्च मे वायव्यानि च मे पूतभृच्च मे आधवनीयश्च मे आशीघ्नश्च मे हवि-
 र्धानश्च मे गृहाश्च (१) मे सदश्च मे पुरोडाशाश्च मे पचताश्च मेऽवभृथश्च मे स्वगाकारश्च
 मे—१६) [गृहाश्च षोडश च] ॥ ८ ॥ अग्निश्च मे घर्मश्च मेऽर्कश्च मे सूर्यश्च मे प्राणश्च मे-
 ऽश्वमेधश्च मे पृथिवी च मे दितिश्च मेऽदितिश्च मे द्यौश्च मे शक्करीरङ्गुल्यो दिशश्च मे यज्ञेन
 कल्पन्तामृक् च मे साम च मे स्तोमश्च मे यजुश्च मे दीक्षा (१) च मे तपश्च मे ऋतुश्च
 मे वतश्च मेऽहोरात्रयोर्वृष्ट्या बृहद्रथन्तरे च मे यज्ञेन कल्पेताम्—१८) [दीक्षाष्टादश च] ॥ ९ ॥
 गर्भाश्च मे वत्साश्च मे त्र्यविश्च मे त्र्यवी च मे दित्यवाद् च मे दित्यौही च मे पञ्चा-
 विश्च मे पञ्चावी च मे त्रिवत्सश्च मे त्रिवत्सा च मे तुर्यवाद् च मे तुर्यौही च मे पष्ठवाच्च
 मे पष्ठौही च मे उक्षा च मे वशा च मे ऋषभश्च (१) मे वेहच्च मेऽनद्वांच मे धेनुश्च मे
 आयुर्यज्ञेन कल्पतां प्राणो यज्ञेन कल्पतामपानो यज्ञेन कल्पतां व्यानो यज्ञेन कल्पतां चक्षु-
 र्यज्ञेन कल्पतां श्रोत्रं यज्ञेन कल्पतां मनो यज्ञेन कल्पतां वाग्यज्ञेन कल्पतामात्मा यज्ञेन
 कल्पतां यज्ञो यज्ञेन कल्पताम्—४०) [ऋषभश्च चत्वारिंशच्च] ॥ १० ॥

को० ४. प्र० ७.

॥ ३०१ ॥

अ० १२

एका च मे तिस्रश्च मे पञ्च च मे सप्त च मे नव च म एकादश च मे त्रयोदश
च मे पञ्चदश च मे सप्तदश च मे नवदश च म एकविंशतिश्च मे त्रयोविंशतिश्च मे पञ्चविं-
शतिश्च मे सप्तविंशतिश्च मे नवविंशतिश्च म एकत्रिंशच्च मे त्रयस्त्रिंशच्च (१) मे चत-
स्रश्च मेऽष्टौ च मे द्वादश च मे षोडश च मे विंशतिश्च मे चतुर्विंशतिश्च मेऽष्टाविंशतिश्च मे
द्वात्रिंशच्च मे षट्त्रिंशच्च मे चत्वारिंशच्च मे चतुश्चत्वारिंशच्च मेऽष्टाचत्वारिंशच्च मे वाजश्च
प्रसवश्चापिजश्चक्रतुश्च सुवश्च मूर्धा च व्यश्रियश्च (२) आन्त्यायनश्चान्त्यश्च भौवनश्च भुवनश्चा-
धिपतिश्च (११) [त्रयस्त्रिंशच्च व्यश्रियश्चैकादश च] ॥ ११ ॥

वाजो नः सप्त प्रदिशश्चतस्रो वा परावतः । वाजो नो विश्वेर्देवैर्धनसाताविहावतु । विश्वे अद्य
मरुतो विश्वं ऊती विश्वे भवन्त्वग्नयः समिद्धाः । विश्वे नो देवा अवसा गमन्तु विश्वमस्तु द्रविणं
वाजो अस्मे । वाजस्य प्रसव देवा रथैर्याता हिरण्यैः । अग्निरिन्द्रो बृहस्पतिर्मरुतः सोमपीतये ।
वाजे वाजेऽवत वाजिनो नो धनेषु (१) विप्रा अमृता ऋतुज्ञाः । अस्य मध्वः पिबत मादय-
ध्वं तृप्ता यात पृथिभिर्देवयानैः । वाजः पुरस्तादुत मध्यतो नो वाजो देवाः ऋतुभिः कल्पया-
ति । वाजस्य हि प्रसवोऽनन्तमीति विश्वा आशा वाजं पतिर्भवेयम् । पयः पृथिव्यां पय ओष-
धीषु पयोदिव्यन्तरिक्षे पयो धां । पयस्वतीः प्रदिशः सन्तु मयाम् । सम्मा सृजामि पयसा घृतेन
सम्मा सृजाम्यपः (२) ओषधीभिः । सोऽहं वाजं सनेयमग्रे । नक्तोषासा समनता विरूपे

नैत्ति०

का० ४. प्र० ७.

॥ ३०२ ॥

अ० १३

संहिता

धापयेते शिशुमेकं समीची । द्यावा क्षामा रुक्मो अन्तर्विमांति देवा अग्निं धारयन् द्रविणो-
 दाः । समुद्रोऽसि नमस्त्वानाद्रदानुः शंभूर्मयोभूरभिमा वाहि स्वाहा मारुतोऽसि मरुतां गणः शंभू-
 र्मयोभूरभि मा वाहि स्वाहाऽवस्पुर्सिदुवस्वाञ्छंभूर्मयोभूरभि मा (३) वाहि स्वाहा—२)
 [धनेष्वपोमा द्वेच] ॥ १२ ॥ अग्निं युंनज्मि शवसा घृतेन दिव्यं सुपूर्णं वयसा बृहन्तम् । तेन वयं
 पतेम ब्रध्नस्य विष्टपं सुवो रुहाणा अधि नाकं उत्तमे । इमौ ते पक्षावजरो पतत्रिणो
 याभ्यां रक्षांस्यप हंस्यग्ने । ताभ्यां पतेम सुकृतांमु लोकं यत्रर्षयः प्रथमजा ये पुराणाः ।
 चिदसि समुद्रयोनिरिन्दुर्दक्षः श्येन क्रतावा । हिरण्यपक्षः शकुनो शुरण्युर्महान्तसधस्ये ध्रुवः
 (१) आ निपतः । नमस्ते अस्तु मा मा हिंसीर्विश्वस्य मूर्द्धन्धि तिष्ठसि श्रितः । समुद्रे
 ते हृदयमन्तरायुर्द्यावापृथिवी भुवनेष्वर्पिते । उद्भो दत्तोदधिं भिन्त दिवः पर्जन्यादन्तरिक्षात्
 पृथिव्यास्ततो नो वृष्ट्यावत । दिवो मूर्धासि पृथिव्या नाभिरुर्गपामोषधीनाम् । विश्वायुः
 शर्म सप्रथा नमस्पृथे । येनर्षयस्तपसा सत्रम् (२) आसतेन्धाना अग्निं सुवरा भरन्तः ।
 तस्मिन्नुहं नि दधे नाकं अग्निमेतं यमाहुर्मनवस्तीर्णवार्हिषम् । तं पत्नीभिरनु गच्छेम देवाः
 पुत्रैर्भ्रातृभिरुत वा हिरण्यैः । नाकं गृह्णानाः सुकृतस्य लोके तृतीये पृष्ठे अधि रोचने दिवः ।
 आ वाचो मर्घ्यमरुहद्भुरण्युरयमग्निः सत्यतिश्चेकितानः । पृष्ठे पृथिव्या निहितो दविद्युतद-
 धस्पदं कणुते (३) ये पृतन्यवः । अयमग्निर्वीरतमो वयोधाः सहस्रियो दीप्यतामप्रयुच्छन् ।

का० ४. प्र० ७.

॥ ३०३ ॥

अ० १४

विभ्राजमानः सरिरस्य मध्य उप प्र यात दिव्यानि धाम । सम्प्र च्यवध्वमनु सम्प्र याताग्ने
 पथो देवयानान् कृणुध्वम् । अस्मिन्सधस्थे अद्युत्तरस्मिन् विश्वे देवा यजमानश्च सीदत ।
 येना सहस्रं वहसि येनाग्ने सर्ववेदसम् । तेनेमं यज्ञं नो वह देवयानो यः (४) उत्तमः ।
 उद्ध्व्यस्वाग्ने प्रति जागृह्येनमिष्टापूर्ते सःसृजेथामयश्च । पुनः कृण्वस्त्वा पितरं युवानमन्वा-
 तांस्सीत्त्वयि तन्तुमेतम् । अयं ते योनिर्कृत्वियो यतो जातो अरोचथाः । तं जानन्नग्ने
 आ रोहाथा नो वर्धया रयिम्—३७) [भुवः सत्रं कृणुते यः ससत्रिंश्शच्च] ॥ १३ ॥

ममाग्ने वर्चो विहवेष्वस्तु वयं त्वेन्धानास्तनुवं पुषेम । मह्यं नमन्तां प्रदिशश्चतस्त्वयाध्यक्षेण
 पूतना जयेम । मम देवा विहवे सन्तु सर्व इन्द्रावन्नो मरुतो विष्णुरग्निः । ममान्तरिक्षमुरु
 गोपमस्तु मह्यं वातः पवतां कामे अस्मिन् । मयि देवा द्रविणमा यजन्तां मध्याशीरस्तु
 मयि देवहूतिः । दैव्या होतासा वनिषन्त (१) पूर्वैरिष्टाः स्याम तनुवा सुवीराः । मह्यं य-
 जन्तु मम यानि हव्याकूतिः सत्या मनसो मे अस्तु । एनो मा नि गां कतमच्चनाहं विश्वे
 देवासो अधि वोचता मे । देवीः पदुर्वोरुणः कृणोत विश्वे देवास इह वीर्यध्वम् । मा
 हास्महि प्रजया मा तनूभिर्मा रधाम द्विषते सोमराजन् । अग्निर्मन्युं प्रतिनुदन् पुरस्तात् (२)
 अदब्धो गोपाः परि पाहि नस्त्वम् । प्रत्यश्वो यन्तु निगुतः पुनस्तेऽमैषां चित्तं प्रबुधा वि-
 नेशत् । धाता धातृणां भुवनस्य यस्पतिर्देवः सवितारमभिमातिषाहम् । इमं यज्ञमश्विनोमा

वैति०

का० ४. प्र० ७.

॥ ३०४ ॥

अ० १५

संहिता

बृहस्पतिर्देवाः पान्तु यजमानं न्यथात् । उरुव्यचा नो महिषः शर्म यस्मदस्मिन् हवे पुरुहूतः
 पुरुशु । स नः प्रजायै हर्यश्व मृदयेन्द्र मा (३) नो रीरिषो मा परा दाः । ये नः सपत्ना
 अप ते भवन्तिन्द्राग्निभ्यामव बाधामहे तान् । वसवो रुद्रा आदित्या उपरिस्पृशं मोग्रं चे-
 तारमधिराजमकन् । अर्वाश्मिन्द्रममुतो हवामहे यो गोजिद्धनजिदश्वजिद् यः । इमन्नो यज्ञं
 विह्वे जुपस्वास्य कुर्मो हरिवो मेदिनं त्वा—४३ [वनिषन्त पुरस्ता न्मा त्रिचत्वारिंशच्च] ॥१४॥
 अग्नेर्मन्वे प्रथमस्य प्रचेतसो यंपाञ्चजन्यं बहवः समिन्धते । विश्वस्यां विशि प्र वि विशिवा
 समीमहे स नो मुञ्चत्वहंसः । यस्येदं प्राणन्निमिषद्यदेजति यस्य जातं जनमानश्च केव-
 लम् । स्तौम्यग्निं नाथितो जोहवीमि स नो मुञ्चत्वहंसः । इन्द्रस्य मन्ये प्रथमस्य प्रचेतसो वृत्र-
 घ्नस्तोमा उप मामुपागुः । यो दाशुषः सुकृतो हवमुप गन्ता (१) स नो मुञ्चत्वहंसः । यः
 संप्रामं नयति सं वशी युधे यः पुष्टानि सश्मृजति त्रयाणि । स्तौमीन्द्रं नाथितो जोहवीमि स
 नो मुञ्चत्वहंसः । मन्वे वा मित्रावरुणा तस्य वित् सत्यौजसा दृहणा यन्नुदेथे । या
 राजानं सरथं याय उग्रा ता नो मुञ्चतमार्गसः । यो वांश्रथं क्रजुरंश्मिः सत्यधर्मा मिथुश्चर-
 न्तमुपयाति दुषयन् । स्तौमि (२) मित्रावरुणा नाथितो जोहवीमि तौ नो मुञ्चतमार्गसः । वा-
 योः सवितुर्विदथानि मन्महे यावांस्तु न्वद्विभृतो यौ च रक्षतः । यौ विश्वस्य परिभूवभूवतुस्तौ नो
 मुञ्चतमार्गसः । उप श्रेष्ठा न आशिषो देवयोर्धर्मं अस्थिरन् । स्तौमि वायुसंवितारं नाथितो

का० ४. प्र० ७.

॥ ३०५ ॥

अ० १४

जोहवीमि तौ नौ मुञ्चतमागंसः । रथीतमौ रथीनामह ऊतये शुभं गमिष्ठौ सुयमेभिरश्वैः । य-
 योः (३) वां देवौ देवेष्वनिशितमोजस्तौ नौ मुञ्चतमागंसः । यदयातं वहनुः सूर्यायास्त्रिचक्रेण
 सः स्रदमिच्छमानौ । स्तौमि देवावश्विनौ नाथितो जोहवीमि तौ नौ मुञ्चतमागंसः । मरुतां
 मन्वे अधि नो ब्रुवन्तु प्रेमां वाचं विश्वामवन्तु विश्वे । आशून् हुवे सुयमानूतये ते नौ
 मुञ्चन्त्वेनसः । तिग्ममायुधं वीहितं सहस्रद्विव्यं शर्धः (४) पृतनासु जिष्णु । स्तौमि दे-
 वान्मरुतो नाथितो जोहवीमि ते नौ मुञ्चन्त्वेनसः । देवानां मन्वे अधि नो ब्रुवन्तु प्रेमांवाचं
 विश्वामवन्तु विश्वे । आशून् हुवे सुयमानूतये ते नौ मुञ्चन्त्वेनसः । यदिदं मां भिशोचति
 पौरुषेयेण देव्येन । स्तौमि विश्वान्देवान्नाथितो जोहवीमि ते नौ मुञ्चन्त्वेनसः । अनु नोऽ-
 द्यानुमति रनु (५) इदनुमते त्वं वैश्वानरो न ऊत्या पृष्ठो दिवि । ये अप्रथेताममिते-
 भिरोजोभिर्ये प्रतिष्ठे अभवतां वसूनाम् । स्तौमि द्यावापृथिवी नाथितो जोहवीमि ते नौ
 मुञ्चतमः सहसः । उर्वी रोदसी वरिवः रुणोतं क्षेत्रस्य पत्नी अधि नो ब्रूयातम् । स्तौमि द्या-
 वापृथिवी नाथितो जोहवीमि ते नौ मुञ्चतमः सहसः । यन्नै वयं पुरुषत्रा यविष्ठा विद्वांस-
 श्वकृमा कच्चन (६) आगः । कृधी स्वस्मा अदितेरनागा व्येनांसि शिश्रथो विष्वगग्ने ।
 यथा ह तद्वसवो गौर्यं चित् पदि पिता ममुञ्चता यजत्राः । एवा त्वमस्मत् प्रमुञ्चाव्यः सहः
 प्रातार्यग्ने प्रतरान् आयुः—३४) [गन्ता स्तौमिययोः शर्धोनु चन चतुस्त्रिंशच्च] ॥ १५ ॥

नैत्ति०

का०५.प्र०१.

॥ ३०६ ॥

अ० १

संहिता

अग्राविष्णु (११८) ज्यैष्ठ्य (११४) श (१०८) मू (११४) गर्गमा (९८) ऽग्नि (१२१) र२शु
 (८४) रिध्मो (६६) मि (६८) गर्मा (९०) एका (१११) वाजो (१५२) ऽग्नि (२३७) ममा (११३)
 ऽग्नेः (३३४) पंचदश (२०१८) ॥ १५ ॥ इति तैत्तिरीय संहितायां चतुर्थकाण्डे सप्तमः प्रपाठकः
 युंजानो (२२९३) विष्णो (२४९८) र५ (१८५४) र६ (१८७७) नमो (१२३४)
 ऽश्मन् (२३३१) अविष्णू (२०१८) सप्त (१४१०५) ॥ ७ ॥ ॥ चतुर्थः काण्डश्च समाप्तः ॥

ॐ सावित्राणि जुहोति प्रसूत्यै चतुर्गृहीतेन जुहोति चतुष्पादः पशवः पशून्वावरुन्धे चत
 स्रो दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति छन्दांसि देवेभ्यो ऽपाकामन् न वो भागानि हव्यं वक्ष्याम इति
 तेभ्य एतच्चतुर्गृहीतमधारयन् पुरोऽनुवाक्यायै याज्यायै देवतायै वषट्काराय यच्चतुर्गृहीतं जुहोति
 छन्दांस्येव तत् प्रीणाति तान्यस्य प्रीतानि देवेभ्यो हव्यं वहन्ति यं कामयेत (१) पापी
 यान्तस्यादित्येकैकं तस्य जुहुयादाहुतीभिरेवैनमप गृह्णाति पापीयान् भवति यं कामयेत वसीया-
 न्तस्यादिति सर्वाणि तस्यानुद्रुत्य जुहुयादाहुत्यैवैनमभि क्रमयति वसीयान् भवत्यथो यज्ञस्यै-
 वैषाभिक्रान्तिरेति वा एष यज्ञमुखादृध्या योऽग्नेर्देवताया एत्यष्टावेतानि सावित्राणि भवन्त्य-
 ष्टाक्षरा गायत्री गायत्रः (२) अग्निस्तेनैव यज्ञमुखादृध्या अग्नेर्देवतायै नैत्यष्टौ सावित्राणि
 भवन्त्याहुतिर्नवमी त्रिवृतमेव यज्ञमुखे वि यातयति यदि कामयेत छन्दांसि यज्ञयश-
 सेनार्पयेत्मित्युचमन्तमां कुर्याच्छन्दांस्येव यज्ञयशसेनार्पयति यदि कामयेत यजमानं यज्ञय-

का०५. प्र०१.

॥ ३०७ ॥

अ० २

शसेनार्पयेयमिति यजुरन्तमं कुर्याद्यजमानमेव यज्ञयशसेनार्पयत्युच्चा स्तोमं५ समर्द्धयेति (३)
 आह समृद्धौ चतुर्भिरश्रिमा दत्ते चत्वारि छन्दांसि छन्दोभिरेव देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह
 प्रसूत्या अग्निर्देवेभ्यो निलायत् स वेणुं प्राविशत् स एतामूतिमनु समचरद्यद्वेणोः सुषिरं५ सुषिराऽ
 श्रिर्भवति सयोनित्वाय स यत्रयत्रावसत् तत्कृष्णमभवत् कल्माषी भवति रूपसमृद्ध्या उभयतः
 क्षणूभवतीतश्च (४) अमुतश्चाकस्यावरुध्यै व्याममात्री भवत्येतावद्वै पुरुषे वीर्यं वीर्यसम्मिताऽप-
 रिमिता भवत्यपरिमितस्यावरुध्यै यो वनस्पतीनां फलग्रहिः स एषां वीर्यावान् फलग्रहिवैणुवैणुवी
 भवति वीर्यस्यावरुध्यै—२७) [कामयेत गायत्र इति च सप्तविंशतिश्च] ॥ १ ॥

व्यूढं वा एतद्यज्ञस्य यदयजुष्केण क्रियत इमामगृभ्यन् रशनामृतस्येत्यश्वाभिधानीमादत्ते य-
 जुष्कृत्यै यज्ञस्य समृद्धौ प्रतूर्तं वाजिन्ना द्रवेत्यश्वमभि दधाति रूपमेवास्यैतन्महिमानं
 व्याचष्टे युञ्जाथा५ रासभं युवमिति गर्दभमसत्येव गर्दभं प्रति स्थापयति तस्मादश्वादद्गर्दभो
 सत्तरो योगेयोगे त्वस्तरमित्याह (१) योगेयोग एवैनं युद्धे वाजेवाजे हवामह इत्याहान्
 वै वाजोऽन्मवाव रुन्धे सखाय इन्द्रमूतय इत्याहेन्द्रियमेवाव रुन्धेऽग्निर्देवेभ्यो निलायत् तं
 प्रजापतिरन्वविन्दत् प्राजापत्योऽश्वोऽश्वेन सम्भरत्यनुवित्यै पापवस्यसं वा एतत् क्रियते यच्छे-
 यसा च पापीयसा च समानं कर्म कुर्वन्ति पापीयान् (२) ह्यश्वादद्गर्दभोऽश्वं पूर्वं
 नयन्ति पापवस्यस्य व्यावृत्यै तस्माच्छेयांसं पापीयान् पश्चादन्वेति बहुवै भवतो

तैत्ति०

का०५. प्र०१.

॥ ३०८ ॥

अ०३

संहिता

आतृव्यो भवतीव खलु वा एष योऽग्निं चितुते वज्रश्वः प्रतृर्वन्नेह्यवक्रामन्त्रास्तीरित्याह
 वज्रैणैव पाप्मानं आतृव्यमव क्रामति रुद्रस्य गाणपत्यादित्याह रौद्रा वै पशवो रुद्रादेव
 (३) पशून्त्रिर्याच्यात्मने कर्म कुरुते पूजा सयुजा सहेत्याह पूषा वा अध्वनाऽऽसन्नेता
 समष्ट्यै पुरीषायतनो वा एष यदग्निरङ्गिरसो वा एतमग्रे देवतानां समभरन् पृथिव्याः सधस्था-
 दग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वदच्छेहीत्याह सायतनमेवैनं देवताभिः सम्भरत्यग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वदच्छेम
 इत्याह येन (४) सङ्गच्छते वाजमेवास्य वृद्धे प्रजापतये प्रतिप्रोच्याग्निः सम्भृत्य
 इत्याहुरीयं वै प्रजापतिस्तस्या एतच्छ्रोत्रं यद्वल्मीकोऽग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वद्वरिष्याम इति वल्मी-
 कवपामुप तिष्ठते साक्षादेव प्रजापतये प्रतिप्रोच्याग्निः सम्भरत्यग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वद्वराम इत्याह
 येन सङ्गच्छते वाजमेवास्य वृद्धेऽन्वग्निरुषसामग्रं (५) अख्यदित्याहानुस्व्यात्या आगत्य वाज्य-
 ध्वन आक्रम्य वाजिन् पृथिवीमित्याहिच्छत्येवैनं पूर्वया विन्दत्युत्तरया द्वाभ्यामा क्रमयति
 प्रतिष्ठित्या अनुरुपाभ्यां तस्मादनुरुपाः पशवः प्रजायन्ते द्यौस्ते पृष्ठं पृथिवी सधस्थमित्याहै
 भ्यो वा एतं लोकेभ्यः प्रजापतिः सभैरयत् रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे वज्री वै (६)
 एष यदश्वो दङ्गिरन्यतोदङ्गो भूयाल्लोमभिरुभयादङ्गो यं द्विष्यात्तमधस्पदं ध्यायेद्वज्रैणैवैनं
 स्तृणुते—१७) [आह पापीयानेव येनाग्रं वै सप्तदश च] ॥ २ ॥ उत्क्रामोदक्रमी-
 दिति द्वाभ्यामुत्क्रमयति प्रतिष्ठित्या अनुरुपाभ्यां तस्मादनुरुपाः पशवः प्रजायन्तेऽप उप

का० ५. प्र० १.

॥ ३०९ ॥

अ० ३

सृजति यत्र वा आप उपगच्छन्ति तदोषधयः प्रति तिष्ठन्त्योषधीः प्रति तिष्ठन्तीः पशवोऽनु
 प्रति तिष्ठन्ति पशून् यज्ञो यज्ञं यजमानो यजमानं प्रजास्तस्मादप उप सृजति प्रतिष्ठित्यै यदध्वर्यु
 रनग्रावाहुर्ति जुहुयादन्धोऽध्वर्युः (१) स्याद्रक्षाऽसि यज्ञऽहन्त्युर्हिरण्यमुपास्य जुहोत्यभिवत्येव
 जुहोति नान्धोऽध्वर्युर्भवति न यज्ञऽरक्षाऽसि घ्नन्ति जिघर्म्यग्निं मनसा घृतेनेत्याह मनसा हि
 पुरुषो यज्ञमभिगच्छति प्रतिक्ष्यन्तं भुवनानि विश्वेत्याह सर्वऽक्षेण प्रत्यङ्क्षेति पृथुं तिरश्चा वयसा
 बृहन्तमित्याहाल्पो क्षेप जातो महान् (२) भवति व्यचिष्टमन्नऽरभसं विदानमित्याहान्नमेवास्मै
 स्वदयाति सर्वमस्मै स्वदते य एवं वेदा त्वा जिघर्षि वचसा घृतेनेत्याह तस्माद्यत् पुरुषो मनसाभि
 गच्छति तद्वाचा वदत्यरक्षसेत्याह रक्षसामपहत्यै मर्येश्रीः स्पृहयद्गर्णो अग्निरित्याहापचितिमे
 वास्मिन् दधात्यपचितिमान् भवति य एवम् (३) वेद् मनसा त्वै तामासुमर्हति यामध्व
 र्युरनग्रावाहुर्ति जुहोति मनस्वतीभ्यां जुहोत्याहुत्योरास्यै द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै यज्ञमुखेयज्ञमुखे
 वै क्रियमाणे यज्ञऽरक्षाऽसि जिघांसन्नेयताहिं खलु वा एतद्यज्ञमुखं यक्षेन्नदाहुर्तिरश्रुते परि
 लिखति रक्षसामपहत्यै तिसृभिः परि लिखति त्रिदहा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्माद्रक्षाऽस्यप
 हन्ति (४) गायत्र्या परि लिखति तेजो वै गायत्री तेजसैवैनं परि गृह्णाति त्रिष्टुभा परि लिखती
 न्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियेणैवैनं परि गृह्णात्यनुष्टुभा परि लिखत्यनुष्टुप् सर्वाणि छन्दाऽसि परिभूः पर्यास्यै
 मध्यतोऽनुष्टुभा वाग्वा अनुष्टुब् तस्मान्मध्यतो वाचा वदामो गायत्र्या प्रथमया परि लि-

तैत्ति०

का०५. प्र०१.

॥ ३१० ॥

अ० ४

संहिता

खत्यथानुष्ठुभाथ त्रिष्टुभा तेजो वै गायत्री (५) यज्ञोऽनुष्ठुगिन्द्रियं त्रिष्टुप् तेजसा चैवेन्द्रियेण चोभयतो यज्ञं परि गृह्णाति—१३) [अध्वर्युर्महानेव हन्ति गायत्री त्रयोदश च] ॥ ३ ॥

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति खनति प्रसूत्या अथो धूममेवैतेन जनयति ज्योतिष्मन्तं त्वाग्ने सुप्रतीकमित्याह ज्योतिरेवैतेन जनयति सोऽग्निर्जातः प्रजाः शुचार्पयत् तं देवा अर्धर्चेनाशमय श्चिब्रुवं प्रजाभ्यो ऽहिं सन्तमित्याह प्रजाभ्य एवैनं शमयति द्वाभ्यां खनति प्रतिष्ठित्या अपां पृष्ठमसीति पुष्करपर्णमा (१) हरत्यपां वा एतत् पृष्ठं यत् पुष्करपर्णं रूपेणैवैतदा हरति पुष्करपर्णेन सम्भरति योनिर्वा अग्नेः पुष्करपर्णं सयोनिमेवाग्निं सम्भरति रुष्णाजिनेन सम्भरति यज्ञो वै रुष्णाजिनं यज्ञेनैव यज्ञं सम्भरति यद् ग्राम्याणां पशूनां चर्मणा सम्भरेद् ग्राम्यान् पशूञ्छुचार्पयेत् रुष्णाजिनेन सम्भरत्यारण्यानेव पशून् (२) शुचार्पयति तस्मात् समावत् पशूनां प्रजार्यमानानामारण्याः पशवः कनीयाः सः शुचा ह्यृता लोमतः सम्भरत्यतो ह्यस्य मेध्यं रुष्णाजिनञ्च पुष्करपर्णञ्च सस्तृणातीयं वै रुष्णाजिनमसौ पुष्करपर्णमाभ्यामेवैनमुभयतः परि गृह्णात्यग्निर्देवभ्यो निलायत् तमथर्वान्वपश्यदथर्वा त्वा प्रथमो निरमन्थदश्च इति (३) आह य एवैनमन्वपश्यत् तेनैवैव सम्भरति त्वामग्ने पुष्करादधीत्याह पुष्करपर्णे ह्येनमुपश्रितमविन्दत्तमु त्वा दध्यङ्गुषिरित्याह दध्यङ्ग वा आथर्वणस्तेजस्व्यासीत् तेज एवास्मिन् दधाति तमु त्वा पाथ्यो वृषेत्याह पूर्वमेवोदितमुत्तरेणाभि गृणाति (४) चतसृभिः सम्भरति चत्वारि

का० ५. प्र० १.

॥ ३११ ॥

अ० ५

छन्दांश्चि छन्दोभिरेव गायत्रीभिर्ब्राह्मणस्य गायत्री हि ब्राह्मणस्त्रिष्टुग्भीराजन्यस्य त्रैष्टुभो
हि राजन्यो यं कामयेत् वसीयान्त्स्यादित्युभयीभिस्तस्य सम्भरेत् तेजश्चैवास्मा इन्द्रियं च
समीचीं दधात्यष्टाभिः सम्भरत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रीऽग्निर्यावानेवाग्निस्त ५ सम्भरति सीद
होतरिति (५) आह देवता एवास्मै स ५ सादयति नि होतेति मनुष्यान्तस ५ सीदस्वेति वयांश्चि
जनिष्वा हि जेन्यो अग्रे अन्हामित्याह देवमनुष्यानेवास्मै स ५ सञ्जान् प्र जनयति—२७)

[आ पशूनिर्ति गृणातीति सप्तविंशतिश्च] ॥ ४ ॥ कूरमिव वा अस्या एतत् करोति

यत् खनन्त्यप उपसृजत्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्यै शुचं ५ शमयति सन्ते वायुर्मातरिश्वा
दधात्वित्याह प्राणो वै वायुः प्राणेनैवास्यै प्राण ५ सन्दधाति सन्ते वायुरित्याह तस्माद्वायु-
प्रच्युता दिवो वृष्टिरीर्ते तस्मै च देवि वर्षढस्तु (१) तुभ्यमित्याह षड्वा ऋतव ऋतुष्वेव वृष्टिं
दधाति तस्मात् सर्वानृतून् वर्षति यद्वषट्कुर्याद्यातया मा स्य वर्षट्कारः स्याद्यन्न वर्षट्कु-
र्याद् रक्षांश्चि यज्ञ ५ हन्युर्वडित्याह परोक्षमेव वर्षट्करोति नास्य यातया मा वर्षट्कारो भवति न
यज्ञ ५ रक्षांश्चि घ्नन्ति सुजातो ज्योतिषा सहेत्यनुष्टुभो प नह्यत्यनुष्टुप् (२) सर्वाणि छन्दांश्चि
छन्दांश्चि खलु वा अग्नेः प्रिया तनूः प्रियैर्वैनं तनुवा परि दधाति वेदुको वासो भवति य एवं वेद
वारुणो वा अग्निरुपनद्ध उदु तिष्ठ स्वध्वरोर्ध्व ऊ पु णं ऊतय इति सावित्रीभ्यामुत्तिष्ठति सवितृ-
प्रसूत एवास्योर्ध्वां वरुणमेनिमुत्सृजति द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै स जातो गर्भो असि (३) रोदस्यो-

नैत्ति०

का० ५. प्र० १.

॥ ३१२ ॥

अ० ५

संहिता

रित्याहे मे वै रोदसी तयेरिष गर्भो यदग्निरस्मादेवमाहाप्ते चारुर्विभूत ओषधीष्वि-
 त्याह यदा ह्येतं वि भरन्त्यथ चारुतरो भवन्ति प्र मातृभ्यो अधि कनिक्रदद्वा इत्याहौ
 षधयो वा अस्य मातरस्ताभ्य एवैनं प्र च्यावयति स्थिरो भव वीद्वङ्ग इति गर्दभ
 आ सादयति (४) सन्नह्यत्येवैनमेतया स्थेन्ने गर्दभेन सं भरति तस्मात् गर्दभः पशूनां भार-
 भारितमो गर्दभेन सं भरति तस्माद्गर्दभोऽप्यनालेशोऽत्यन्यान् पशून् मेघत्यन् ५ ह्येनेनार्कः
 सं भरन्ति गर्दभेन सं भरति तस्माद् गर्दभो द्विरेताः सन् कनिष्ठं पशूनां प्रजायतेऽग्निर्यस्य
 योनिं निर्दहति प्रजासु वा एष एतर्ह्यारूढः (५) स ईश्वरः प्रजाः शुचा प्रदहः शिवो भव
 प्रजाभ्य इत्याह प्रजाभ्य एवैनं ५ शमयति मानुषीभ्यस्त्वमङ्गिर इत्याह मानव्यो हि प्रजा
 मा द्यावापृथिवी अभि शंशुचो मा न्तरिक्षं मा वनस्पतीनित्याहै भ्य एवैनं लोकेभ्यः
 शमयति प्रेतुं वाजी कनिक्रददित्याह वाजी ह्येष नानन्दद्वासभः पत्वेति (६) आह रासभ इति
 ह्येतमृषयोऽवदन् भरन्नाग्निं पूरीष्यमित्याहाग्निः ५ ह्येष भरति मा पाद्यायुषः पुरेत्याहा
 युरेवास्मिन् दधाति तस्माद्गर्दभः सर्वमाधुरेति तस्माद्गर्दभे पुरा युषः प्रमीति बिभ्यति
 वृषाग्निं वृषणं भरन्तित्याह वृषा ह्येष वृषाग्निरपां गर्भम् (७) समुद्रियमित्याहा पाः
 ह्येष गर्भो यदग्निरग्न आ याहि वीतय इति वा इमौ लोकौ न्ये तामग्न आ याहि वि-
 तय इति यदाहानयोर्लोकयोर्वीत्यै प्रच्युतो वा एष आयतनादगतः प्रतिष्ठा ५ स एतर्ह्य

का०५. प्र०१.

॥ ३१३ ॥

अ० ६

ध्वर्युश्च यजमानश्चायत्यूनश्च सत्यमित्याहियंवाकृतमसौ (८) सत्यमनयोरेवैनं प्रतिष्ठा-
 पयति नार्तिमाच्छेत्यध्वर्युर्न यजमानोवरुणोवा एष यजमानमभ्येति यदग्निरुपनद्ध ओषधयः प्रति
 गृहीताग्निमेतमित्याह शान्त्यै व्यस्यन् विश्वा अमंतीररांतीरित्याह रक्षंसामपहत्यै निषीदन् नो
 अप दुर्मतिः हनदित्याह प्रतिष्ठित्या ओषधयः प्रति मोदध्वम् (९) एनमित्याहौषधयो
 वा अग्नेर्भांगधेयं तामिरेवैनं समर्धयति पुष्पावतीः सुपिप्पला इत्याह तस्मादोषधयः फलं
 गृह्णन्त्ययं वो गर्भं ऋत्विजः प्रत्नः सधस्थमासददित्याह याभ्यंएवैनं प्र च्यावयति तास्वैवैनं प्र-
 तिष्ठापयति द्वाभ्यामुपावहरति प्रतिष्ठित्यै—२१) [अस्त्वनुष्टुबसि सादयत्यारूढइतिगर्भं मसौ
 मोदध्वं द्विचत्वारिंशच्च] ॥ ५ ॥ वारुणोवा अग्निरुपनद्धोवि पाजसेति वि स्रंसयति
 सवितृप्रसून एवास्य विषूचीं वरुणमेनि विसृजत्यप उपसृजत्यापोवै शान्ताः शान्ताभिरेवास्य
 शुचं शमयति तिसृभिरुपसृजति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्य शुचं शमयति मित्रः सःसृज्य
 पृथिवीमित्याह मित्रो वै शिवो देवानां तेनैव (१) एनः सः सृजति शान्त्यै यद्वाभ्याणां पात्रा-
 णां कपालैः सःसृजेद्वाभ्याणि पात्राणि शुचार्पयेदर्मकपालैः सःसृजत्येतानि वा अनुपजीवनीया-
 नि तान्येव शुचार्पयति शर्कराभिः सःसृजति धृत्या अथो शन्वायाजलोमैः सःसृजत्येषा वा
 अग्नेः प्रिया तनूर्यदजा प्रियैरेवैनं तनुवा सःसृजत्यथो तेजसा रुष्णाजिनस्य लोमभिः सम्

नैति०

का० ५. प्र० १.

॥ ३१४ ॥

अ० ७

संहिता

(२) सृजति यज्ञो वै ऋणाजिनं यज्ञेनैव यज्ञः सः सृजति रुद्राः सम्भृत्य पृथिवीमित्याहेता वा एतं देवता अग्रे समंभरन् ताभिरेवैतः सम्भरति मुखस्य शिरोऽसीत्याह यज्ञो वै मुख-
स्तस्यैतच्छिरो यदुखा तस्मादेवमाह यज्ञस्य पदे स्य इत्याह यज्ञस्य ह्येते (३) पदे अथो प्रति-
ष्ठित्यै प्रान्याभिर्यच्छत्यन्वैर्मन्त्रयते मिथुनत्वाय त्र्युद्धिं करोति त्रयं इमे लोका एषां
लोकानामास्यै छन्दोभिः करोति वीर्यं वै छन्दांसि वीर्येणैवैनां करोति यजुषा बिलं करोति
व्यावृत्त्या इयतीं करोति प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मितां द्विस्तनां करोति द्यावापृथिव्योर्दो-
हाय चतुस्तनां करोति पशूनां दोहायाऽष्टास्तनां करोति छन्दसां दोहाय नवाश्रिमभि-
चरतः (४) कुर्याद्विष्टमेव वज्रं सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र हरति स्तृत्यै कृत्वाय सा महीमुखा-
मिति निदधाति देवतास्वैनां प्रतिष्ठापयति— २१) [एवममेते अभिचरन् एकं विशतिश्च
॥ ६ ॥ सप्तभिर्धूपयति सप्त वैशीर्षिण्याः प्राणाः शिर एतद्यज्ञस्य यदुखाशीर्षमेव यज्ञस्य प्रा-
णान् दधाति तस्मात् सप्तशीर्षन् प्राणा अश्वशकेन धूपयति प्राजापत्यो वा अश्वः स यो नित्वायादि-
तिस्त्वेत्याहियं वा अदिति रदित्यैवादित्यां खनत्यस्या अक्षूरङ्गाराय न हि स्वः स्वः हिनस्ति देवानां
त्वा पत्नीरित्याह देवानाम् (१) वा एतां पत्नयोऽग्रेऽकुर्वन्ताभिरेवैनां दधाति धिषणास्त्वेत्याह वि-
द्या वै धिषणां विद्याभिरेवैनामभीन्धे ग्रास्त्वेत्याह छन्दांसि वै ग्राश्छन्दोभिरेवैनां श्रपयति वरु-
त्रयस्त्वेत्याह होत्रा वै वरुत्रयो होत्राभिरेवैनां पचति जनयस्त्वेत्याह देवानां वै पत्नीः (२)

का० ५. प्र० १.

॥ ३१५ ॥

अ० ८

ज॒न॒य॒स्ताभि॒रै॒वैनां प॒च॒ति ष॒ड्विः प॒च॒ति ष॒ड्वा ऋ॒त॒व॒ऋ॒नुभि॒रै॒वैनां प॒च॒ति द्विः प॒च॒न्ति॒त्यह॑ तस्मा॒
 द्विःसं॒वत्स॒रस्य॑स॒स्यं प॒च॒यते वा॒रु॒ण्यु॒खाभी॒द्धा भै॒त्रियो॑पैति॒ शान्तै॑ दे॒वस्त्वांस॒वितो॑द्व॒प॒त्वि॒त्याह॑
 स॒वितृ॑प्र॒सूत॒ए॒वैनां ब्र॒ह्म॒णा दे॒वता॑भि॒रुद्व॑प॒त्यप॒द्य॑नाना पृथि॒व्याशा॒ दिश॒ आ पृ॒ण (३) इत्या॑ह॒
 तस्मा॑द॒ग्निः सर्वा॑दि॒शोऽनु॒ वि भा॒त्यु॒त्तिष्ठ॑ बृ॒हती भ॑वो॒र्ध्वा तिष्ठ॑ ध्रु॒वा त्वमि॒त्याह॑ प्रति॒ष्ठित्या॑
 अ॒म॒र्यै पा॒त्रम॑नाच्छृ॒णमाच्छृ॑ण॒ति दे॒वत्रा॑क॒रज॒भीरे॒णाच्छृ॑ग॒तिप॒मंवा॑त॒त्पयो॑य॒दज॒भीरं प॒रमे॒
 गै॒वैनां प॒य॒ता च्छृ॑ण॒ति यजु॑गा॒ व्यावृ॑त्यै॒ छन्दो॑भि॒रा च्छृ॑ण॒ति छन्दो॑भि॒र्वा ए॒षा (४)
 क्रि॒यते॒ छन्दो॑भि॒रेव॒ छन्दा॑स्या च्छृ॑ण॒ति—६) [दे॒वानां॑प॒त्नीः पृ॒णैषा॑षट्च] ॥ ७ ॥
 एक॑वि॒ंशत्या॒ माषैः पु॒रुष॑शी॒र्षिम॑च्छै॒त्यमे॒ध्या वैमा॑षा॒अमे॒ध्यं पु॒रुष॑शी॒र्षिम॑मे॒ध्यैरे॒वास्या॑ मे॒ध्यं नि॒रव॒
 दाय॑ मे॒ध्यं कृ॒त्वाह॑र॒त्येक॑वि॒ंशति॑र्भव॒न्त्येक॑वि॒ंशो वै पु॒रुषः पु॒रुष॑स्या॒स्यै व्यृ॑द्धं वा ए॒तत्
 प्रा॒णैर॑मे॒ध्यं यत् पु॒रुष॑शी॒र्षिः सं॒सृधा॑ वि॒तृण्णां॑ वल्मी॒कव॑पां॒ प्रति॑ नि॒दधा॑ति स॒प्त वै शी॒र्षि॒ण्याः
 प्रा॒णाः प्रा॒णैरे॒वैना॑त् स॒मर्ध॑यति मे॒ध्य॒त्वाय॑ याव॒न्तः (१) वै मृ॒त्युव॑न्ध॒वस्तेषां॑ य॒म आधि॑प॒त्यं
 परी॑याय॒ यम॑गा॒थाभिः॑ परि॒ गाय॑ति य॒मादे॒वैना॑दृ॒द्धे तिसृ॑भिः॒ परि॑ गायति त्रयं इ॒मे लो॒का
 ए॒भ्य ए॒वैना॑लो॒केभ्यो॑ वृ॒द्धे तस्मा॑द्वा॒यते॒ न दे॒यं गा॒या हि तदृ॒द्धेऽग्नि॑भ्यः॒ पशू॑नाल॒भते॒ कामा॑
 वा अ॒ग्रयः॑ का॒माने॒वाव॑ रु॒न्धे यत् प॒शूना॑ल॒भेतान॑व॒रुद्धा॑ अ॒स्य (२) प॒शवः॑ स्यु॒र्यत् पर्य॑
 शि॒कृता॑नु॒त्सृजे॑द्य॒ज्ञवेश॑सं॒ कुर्या॑द्यत् सं॒स्थाप॑ये॒द्यात॑यामा॒नि शी॒र्षाणि॑ स्यु॒र्यत् प॒शूना॑ल॒भते॒ ते नैव॑

नैत्ति०

का० ७. प्र० ७.

॥ ३१६ ॥

अ० ८

संहिता

पशून्व रुन्धे यत् पर्यभिक्तानुत्सृजति शीष्णमियातयामत्वाय प्राजापत्येन स५ स्थापयति
 यज्ञो वै प्रजापतिर्यज्ञ एव यज्ञं प्रतिष्ठापयति प्रजापतिः प्रजा असृजत् स रिरिचानोऽमन्यत्
 स एता अप्रीरपश्यत्ताभिर्वै स मुखतः (३) आत्मानमा प्रीणीत् यदेता आप्रियो भवन्ति यज्ञो
 वै प्रजापतिर्यज्ञमैवैताभिर्मुखतः अप्रीणात्यपरिमितच्छन्दसो भवन्त्यपरिमितः प्रजापतिः प्रजाप-
 तेरास्या ऊनातिरिक्ता मिथुनाः प्रजात्यै लोमशं वै नामैतच्छन्दः प्रजापतेः पशवो लोमशाः
 पशून्वेव रुन्धे सर्वाणि वा एता रूपाणि सर्वाणि रूपाण्यग्नौ चित्ये क्रियन्ते तस्मादिता
 अग्नेश्चित्यस्य (४) भवन्त्येकविंशतिः५ सामिधेनीरन्वाह रुग्वा एकविंशो रुचमेव गच्छ-
 त्यथो प्रतिष्ठामेव प्रतिष्ठाद्येकविंशश्चतुर्विंशतिमन्वाह चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः संवत्सरो-
 ऽग्निर्वैश्वानरः साक्षादेव वैश्वानरमव रुन्धे पराचीरन्वाह पराङ्गि व हि सुवर्गो लोकः समास्त्वाग्र
 ऋतवो वर्धयन्त्वित्याह समाभिरेवाग्निं वर्धयति (५) ऋतुभिः संवत्सरं विश्वा आ भाहि
 प्रदिशः पृथिव्या इत्याह तस्मादग्निः सर्वा दिशोऽनु वि भाति प्रत्यौहतामश्विना मृत्युमस्मादित्याह
 मृत्युमेवास्मादप नुदत्युद्वयं तमसस्परीत्याह पाप्मा वै तमः पाप्मानमेवास्मादप हन्त्यगन्म ज्योति-
 रुत्तममित्याहासौ वा आदित्यः (६) ज्योतिरुत्तममादित्यस्यैव सायुज्यं गच्छति न संवत्सर-
 स्तिष्ठति नास्य श्रीस्तिष्ठति यस्यैताः क्रियन्ते ज्योतिष्मतीमुत्तमामन्वाह ज्योतिरेवास्मा उप-
 रिष्ठादधाति सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै—२८) [यावन्नोस्यमुखतश्चित्यस्य वर्धयत्यादित्यो

का०५. प्र०१.

॥ ३१७ ॥

अ० ९

ष्टाविंशतिश्च] ॥ ८ ॥

षड्विंशतिक्षयति षड्वा ऋतव ऋतुभिरेवैनं दीक्षयति सप्त-
 मिं दीक्षयति सप्त छन्दांसि छन्दोभिरेवैनं दीक्षयति विश्वे देवस्य नेतुरित्यनुष्ठुभोत्तमया
 जुहोति वाग्वा अनुष्ठुप् तस्मात् प्राणानां वागुत्तमैकस्मादक्षरादनांसं प्रथमं पदं तस्माद्य
 द्वाचोऽनांसं तन्मनुष्या उप जीवन्ति पूर्णया जुहोति पूर्ण इव हि प्रजापतिः (१) प्रजा-
 पतेरास्यै न्यूनया जुहोति न्यूनाद्वि प्रजापतिः प्रजा अमृजत प्रजानां सृष्ट्यै यद्विषि
 प्रवृज्याद्भूतमव रुन्धीत् यदङ्गरेषु भविष्यदङ्गरेषु प्र वृणक्ति भविष्यदेवाव रुन्धे भविष्यद्वि
 भूयो भूताद्वाभ्यां प्र वृणक्ति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मणा वा एषा यजुषा सम्भृता
 यदुखा सा यद्विद्येता त्तिमाच्छेत् (२) यजमानो हन्येतास्य यज्ञो मित्रैतामुखान्तपेत्याह
 ब्रह्म वै मित्रो ब्रह्मन्नेवैनां प्रतिष्ठापयति नार्तिमाच्छेति यजमानो नास्य यज्ञो हन्यते
 यदि भिद्येत् तैरेव कपालैः सस्मृजेत् सैव ततः प्रायश्चित्तिर्यो गतश्रीः स्यान्मथित्वा तस्या
 व दध्याद्भूतो वा एष स स्वाम् (३) देवतामुपैति यो भूतिकामः स्याद्य उखायै स-
 म्भवेत् स एव तस्य स्यादतो ह्येष सम्भवत्येष वै स्वयम्भूनाम् भवत्येव यं कामयेत् आ-
 तृव्यमस्मै जनयेयमित्यन्यतस्तस्याद्वत्याव दध्यात् साक्षादेवास्मै आतृव्यं जनयत्यम्बरी-
 षादर्चकामस्यावदध्यादम्बरीषे वा अन्नं भ्रियते सयोन्येवाचमम् (४) अव रुन्धे
 मुञ्जानव दधात्यूर्ग्वै मुञ्जा ऊर्जमेवास्मा अपिदधात्यग्निदेवेभ्योनिलायत् स कुमुकं प्रावि-

वैति०

का०५. प्र०१.

॥ ३१८ ॥

अ० १०

संहिता

शत् कुमुकमव दधाति यदेवास्य तत्र न्यक्तं तदेवाव रुन्ध आज्येन सं यौत्येतद्वा
 अग्नेः प्रियं धाम यदाज्यं प्रियेणैवेन धाम्ना समर्धयत्यथो तेजसा (५) वैकङ्कतीमा दधाति
 भा एवाव रुन्धे शमीमयीमा दधाति शान्त्यै सीद त्वं मातुरस्या उपस्थ इति तिसृभिर्जातमुप
 तिष्ठते त्रय इमे लोका एष्वेव लोकेष्वविदं गच्छत्यथो प्राणानेवात्मन् धत्ते—३१)
 प्रजापतिर्कच्छेत्स्वामेवाचतेजसाचतुस्त्रिंशच्च] ॥ १ ॥ न ह स्म वै पुराग्रिरप
 रशुवृक्णं दहति तदस्मै प्रयोग एवर्षिरस्वदयद्यदग्ने यानि कानि चेति समिधमा दधात्य-
 परशुवृक्णमेवास्मै स्वदयति सर्वमस्मै स्वदते य एवं वेदौदुम्बरीमा दधात्यूर्वा उदु-
 म्बर ऊर्जमेवास्मा अपिदधाति प्रजापतिरग्निमसृजत् त५ सृष्ट५ रक्षांसि (१) अजि-
 वा५ सन्तस एतद्राक्षोग्नमपश्यत्तेन वै स रक्षास्यपाहत यद्राक्षोग्नं भवत्यग्नेरेव तेन जा-
 ताद्रक्षास्यपहन्त्याश्वत्थीमादधात्यश्वत्थो वै वनस्पतीनासपत्नसाहो विजित्यै वैकङ्कतीमा
 दधाति भा एवाव रुन्धे शमीमयीमा दधाति शान्त्यै स५शितं मे ब्रह्मादेषां बाहू
 अतिरमित्युत्तमे औदुम्बरी (२) वाचयति ब्रह्मणैव क्षत्र५ स५श्यति क्षत्रेण ब्रह्म तस्मा
 द्वाह्मणो राजन्यवानत्यन्यं ब्राह्मणं तस्माद्राजन्यो ब्राह्मणवानत्यन्य५ राजन्यं मृत्युर्वा एष यद-
 मिरमृत५ हिरण्य५ रुक्ममन्तरं प्रति मुञ्चतेऽमृतमेव मृत्योरन्तर्धत्त एकविंशतिनिर्वाधो भवत्ये
 कविंशतिर्वै देवलोका द्वादश मासाः पञ्चतवस्त्रय इमे लोका असावादित्यः (३) एकविंश

का०५. प्र०१.

॥ ३१९ ॥

अ० ११

एतावन्तो वै देवल्लोकास्तेभ्य एव भ्रातृव्यमन्तरेति निर्वाधैर्वै देवा असुरास्त्रिर्वाधेऽकुर्वन् तन्निर्वा-
धानां निर्वाधत्वं निर्वाधी भवति भ्रातृव्यानेव निर्वाधे कुरुते सावित्रिया प्रति मुञ्चते प्रसूत्यै
नक्तोषासेत्युत्तरयाहोरात्राभ्यामिवैनमुद्यच्छते देवा अग्निं धारयन् द्रविणोदा इत्याह प्राणा वै देवा
द्रविणोदा अहोरात्राभ्यामिवैनमुद्यत्य (४) प्राणैर्दीधारासीनः प्रति मुञ्चते तस्मादासीनाः प्रजाः
प्र जायन्ते कृष्णाजिनमुत्तरं तेजो वै हिरण्यं ब्रह्म कृष्णाजिनं तेजसा चैवैनं ब्रह्मणा चोभयतः
परि गृह्णाति षडुद्यामः शिष्यं भवति षड्वा क्रतवः क्रतुभिरिवैनमुद्यच्छते यद्वादशोद्यामः संवत्सरे-
णैव मौञ्जं भवत्यूगैर् मुञ्जा ऊर्जे वै नः सम् (५) अर्धयति सुपर्णोऽसि गरुत्मानित्यवेक्षते
रूपमेवास्यै तन्माहमानं व्याचष्टे दिवं गच्छ सुवः पतेत्याह सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति—२४)
[रक्षाः स्यौदुम्बरी आदित्य उद्यत्य संचतुर्विंशतिश्च] ॥ ३० ॥ समिद्धो अञ्जन्कदरं मतीनां घृ-
तमग्ने मधुमत् पितृमानः । वाजी वहन् वाजिनं जातवेदो देवानां वक्षि प्रियमा सधस्थम् ।
घृतेनाञ्जन्तं पथो देवयानान् प्रजानन्वाज्यप्येतु देवान् । अनु त्वा ससे प्रदिशः सचन्ताः
स्वधामस्मै यजमानाय धेहि । ईड्यश्वासि वन्द्यश्च वाजिन्नाशुश्वासि मेध्यश्च ससे । अग्निष्ठा (१)
देवैर्वसुभिः सजोषाः प्रीतं वह्निं वहन्तु जातवेदाः । स्तीर्णं बर्हिः सुष्टरीमा जुषाणो रुपथु प्रथ-
मानं पृथिव्याम् । देवेभिर्युक्तमदितिः सजोषाः स्योनं कृण्वाना सुविते दधातु । एता उ वः सुभगा
विश्वरूपा विपक्षोभिः श्रयमाणा उदातैः । कृष्वाः सतीः कृवपः शुभ्रमाना हारो देवीः

नैति०

का० ५.प्र० २.

॥ ३२० ॥

अ० १

संहिता

सुप्रायणा भवन्तु । अन्तरा मित्रावरुणा चरन्ती मुखं यज्ञानामभि संविदाने । उपासां वाम् (२)
 सुहिरण्ये सुशिल्पे कृतस्य योनाविह सादयामि । प्रथमा वां सरथिना सुवर्णां देवौ पश्यन्तौ
 भुवन्नानि विश्वा । अपिप्रयं चोदना वां मिमांसा होताराज्योतिः प्रदिशां दिशन्तां । आदि-
 त्यैर्नोभारतीवष्टयज्ञासरस्वतीसहस्रैर्नआवीन् । इडोपहूता वसुभिः सजोषां यज्ञं नो देवी-
 रमृतेषु घत्त । त्वष्टां वीरं देवकामं जजान त्वष्टुरवां जायत आशुरश्वः (३) । त्वष्टेदं
 विश्वं भुवनं जजान बहोः कर्तारमिह यक्षि होतः । अश्वो घृतेन त्मन्या समक्त उप
 देवां कंतुशः पाथ एतु । वनस्पतिर्देवलोकं प्रजानन्नग्निना हव्या स्वदितानिवक्षत् ।
 प्रजापतेस्तपसा वावृधानः सद्यो जातोदधिषे यज्ञमग्ने । स्वाहाकृतेन हविषा पुरोगा याहि
 साध्या हविरदन्तु देवाः—४२) [त्वा वामश्वो द्विचत्वारिंशच्च] ॥ ११ ॥

सावित्राणि (२२७) व्यूह (३१७) मु (२६३) देवस्य (२७७) क्रूरं (४९२)
 वारुणः (२२१) सप्तभि (२०६) रेकवैशत्या (३२८) षड्भि (२८४) न
 (२७४) समिह (१९२) एकादश (३०८१) ॥ ११ ॥ इति तैत्तिरीयसंहितायां पंचमं
 काण्डे प्रथमः प्रपाठकः ॥

ॐ विष्णुमुखा वै देवाश्छन्दोभिरिमाल्लोकाननपजप्यमभ्यजयन् यद्विष्णुक्रमान् क्रमते
 विष्णुरेव भूत्वा यजमानश्छन्दोभिरिमाल्लोकाननपजप्यमभि जयति विष्णोः क्रमोऽस्यभिमाति

का० ५.प्र० २.

॥ ३२१ ॥

अ० १

हेत्याह गायत्री वै पृथिवी त्रैलोक्यमन्तरिक्षं जागती द्यौरानुष्टुभीर्दिशश्छन्दोभिरेवमाँल्लोकान् य-
थापूर्वमभि जयति प्रजापतिरग्निमसृजत सौऽस्मात् सृष्टः (१) पराङ्मैतमेतयाऽन्वेदकन्ददिति
तया वै सौऽग्नेः प्रियं धामावारुन्ध यदेतामन्वाहान्नेरेवैतया प्रियं धामाव रुन्ध ईश्वरो वा एष
पराङ् प्रदधो यो विष्णुक्रमान्क्रमते चतसृभिरावर्तते चत्वारि छन्दाश्सि छन्दाश्सि खलु वा
अग्नेः प्रिया तनूः प्रियामेदास्यं तनुवमभि (२) पर्यावर्तते दक्षिणा पर्यावर्तते स्वमेव वी-
र्यमनु पर्यावर्तते तस्मादक्षिणोऽर्धं आत्मनो वीर्यावत्तरोऽर्धो आदित्यस्यैवावृतमनु पर्यावर्तते
शुनःशेषमार्जीगर्तति वरुणोऽगृह्णात् स एतां वारुणीमपश्यत्तया वै स आत्मानं वरुणपाशाद
मुञ्चद्वरुणो वा एतं गृह्णाति य उखां प्रतिमुञ्चत उदुत्तमं वरुणपाशमस्मदित्याहात्मानमेवैतया
(३) वरुणपाशान्मुञ्चत्या त्वाऽहार्षमित्याहा ह्येनं हरति ध्रुवस्तिष्ठाविचाचलिरित्याह प्रति-
ष्ठित्यै विशस्त्वा सर्वा वाञ्छन्वित्याह विशैवैनं समर्धयत्यस्मिन् राष्ट्रमधि श्रयेत्याह राष्ट्रमे-
वास्मिन् ध्रुवमंकुर्य कामयेत राष्ट्रं स्यादिति तं मनसा ध्यायेद्राष्ट्रमेव भवति (४) अग्रे बृहन्नु-
पसां मूर्ध्वो अस्थादित्याहाग्रमेवैनं समानानां करोति निर्जग्मिवान्तमस इत्याह तम एवास्मादप-
हन्ति ज्योतिषाऽऽ गादित्याह ज्योतिरेवास्मिन्दधाति चतसृभिः सादयति चत्वारि छन्दाश्सि
छन्दोभिरेवातिच्छन्दसोत्तमया वर्ष्म वा एषा छन्दसां यदतिच्छन्दा वर्ष्मैवैनं समानानां करोति
सद्वती (५) भवति सत्त्वमेवैनं गमयति वात्सप्रेणोप तिष्ठत एतेन वै वत्सप्रीर्भालन्दनोऽग्नेः प्रियं

तैत्ति०

का० ५. प्र० २.

॥ ३२२ ॥

अ० २

संहिता

धामावांरुन्धाग्नेरैतेन प्रियं धामाव रुन्ध एकादशं भवत्येकधैव यजमाने वीर्यं दधाति स्तो-
मेन वै देवा अस्मिँल्लोक आर्भुवन् छन्दोभिरमुष्मिन्स्तोमस्येव खलु वा एतद्रूपं यद्वात्सप्रं
यद्वात्सप्रेणोपतिष्ठते (६) इममेव तेन लोकमभि जयति यद्विष्णुक्रमान् क्रमतेऽमुमेव तैर्लो-
कमभि जयति पूर्वद्युः प्र कामत्युत्तरेद्युरूपं तिष्ठते तस्माद्योगेऽन्यासां प्रजानां मनः क्षेमेऽन्यासां
तस्माद्यायावरः क्षेम्यस्येशेत्तस्माद्यायायावरः क्षेम्यमध्यवस्यति मुष्टीकरोति वाचं यच्छति य-
ज्ञस्य धृत्यै—४२) [सृष्टोभ्येतयाभवति सहत्युपतिष्ठतेद्विचत्वारिंशाच्च] ॥ १ ॥

अन्नपतेऽन्नस्य नो देहीत्याहाग्निर्वा अन्नपतिः स एवास्मा अन्नं प्र यच्छत्यनमीवस्यं शु-
ष्मिण इत्याहायक्ष्मस्येति वाचैतदाह प्र प्र दातारं तारिष ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पद
इत्याहाशिषमेवैतामाशास्त उदु त्वा विश्वे देवा इत्याह प्राणा वै विश्वे देवाः (१) प्राणै-
रैवैनमुद्यच्छतेऽग्ने भरन्तु चित्तिभिरित्याह यस्मा एवैनं चित्तायो द्यच्छते तेनैवैनं समर्द्ध-
यति चतसृभिरा सादयति चत्वारि छन्दांसि छन्दोभिरेवातिच्छन्दसोत्तमया वर्ष्म वा एषा
च्छन्दसां यदतिच्छन्दा वर्ष्मै वैनं समानानां करोति सहती भवति सत्त्वमेवैनं गमयति प्रेदग्ने
ज्योतिष्मान् (२) याहीत्याह ज्योतिरेवास्मिन् दधाति तनुवा वा एष हिनस्ति यः हिनस्ति
मा हिंसीस्तनुवा प्रजा इत्याह प्रजाभ्य एवैनं शमयति रक्षांसि वा एतद्यज्ञं संचन्ते यदनं

का०५. प्र०२.

॥ ३२३ ॥

अ० ३

उत्सर्जत्यक्रन्ददित्यन्वाह रक्षसामपहत्या अनसा वहन्त्यपचितिमेवास्मिन्दधाति तस्मादनस्वी
 च रथी चातिथीनामपचिततमौ (३) अपचितिमान् भवति य एवं वेदं समिधाऽग्निं दुवस्य-
 तेति घृतानुषित्तामवासिते समिधमा दधाति यथाऽतिथय आगताय सर्पिष्वदातिथ्यं क्रियते
 तादृगेव तद्वायत्रिधा ब्राह्मणस्य गायत्रो हि ब्राह्मणस्त्रिष्टुभा राजन्यस्य त्रैष्टुभो हि राजन्यो-
 ऽप्सु भस्म प्र वैशयत्य प्सुर्योनिर्वा अग्निः स्वामेवैनं योनिं गमयति तिसृभिः प्र वैशयति
 त्रिष्टुहै (४) अग्निर्यावानेवाग्निस्तं प्रतिष्ठां गमयति परा वा एषोऽग्निं वपति योऽप्सु भस्म
 प्रवेशयति ज्योतिष्मतीभ्यामव दधाति ज्योतिरेवास्मिन् दधाति द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै परा वा
 एष प्रजां पशून् वपति योऽप्सु भस्म प्रवेशयति पुनरुर्जा सह गृयेति पुनरुदैति प्रजामेव
 पशूनात्मन् धत्ते पुनस्त्वादित्याः (५) रुद्रा वसवः समिधतामित्यहिता वा एतं देवता अग्रे
 समिधत् तानिरेवैनं ५ समिधे बोधा स बोधीत्युप तिष्ठते बोधयत्येवैनं तस्मात् सुखा प्रजाः
 प्रबुध्यन्ते यथास्थानमुप तिष्ठते तस्माद्यथास्थानं पशवः पुनरेत्योपतिष्ठन्ते—४२) [देवा ज्यो-
 तिष्मानपचिततमौ वा आदित्याद्विचत्वारिंशाच्च] ॥ २ ॥ यावती वै पृथिवी तस्यै यम आ-
 धिपत्यं परीयाय यो वै यमं देवयजनमस्या अनिर्याच्याग्निं चिनुते यमायनं ५ स चिनुत पेत्यध्यव-
 साययति यममेव देवयजनमस्यै निर्याच्यात्मनेऽग्निं चिनुत इष्वग्रेण वा अस्या अनामृतमिच्छन्तो
 नाविन्दन्ते देवा एतद्यजुरपश्यन्नपे ते ति यदेतेनाध्यवसाययति (१) अनामृत एवाग्निं

नैत्ति०

का०५. प्र०२.

॥ ३२४ ॥

अ० ३

संहिता

चिनुत उद्धन्ति यदेवास्या अमेध्यं तदप हन्त्यपोऽवोक्षति शान्त्यै सिकता नि वपत्येतद्वा अग्ने-
 वैश्वानरस्य रूपं रूपेणैव वैश्वानरमव रुन्ध ऊषान् नि वपति पुष्टिर्वा एषा प्रजननं यदूषाः पुष्ट्या-
 मेव प्रजननेऽग्निं चिनुते ऽथो संज्ञान एव संज्ञानं ह्येतत् (२) पशूनां यदूषा द्यावापृथिवी सहास्तां
 ते वि यती अब्रूतामस्त्वेव नौ सह यज्ञियमिति यदमुष्या यज्ञियमासीत्तदस्यामदधात् ऊषा
 अभवन्पदस्या यज्ञियमासीत्तदमुष्यामदधात्तददश्चन्द्रमसि कृष्णमूषान्निवपन्नदो ध्यायेद्यावा
 पृथिव्योरेव यज्ञियेऽग्निं चिनुते ऽयं सो अग्निरिति विश्वामित्रस्य (३) सूक्तं भवत्येतेन
 वै विश्वामित्रोऽग्नेः प्रियं धामावारुन्धाग्नेरैतेनप्रियं धामाव रुन्धे छन्दोभिर्वै देवाः सुवर्गं लो-
 कमायन् चतस्रः प्राचीरुप दधाति चत्वारि छन्दांसि छन्दोभिरेव तद्यजमानः सुवर्गं
 लोकमति तेषां सुवर्गं लोकं यतां दिशः समन्वियन्त ते द्वे पुरस्तात् समीची उपा-
 दधत द्वे (४) पश्चात् समीची ताभिर्वै ते दिशोऽदृष्ट्यद्वे पुरस्तात् समीची उपदधा-
 ति द्वे पश्चात् समीची दिशां विधृत्यार्थो पशवो वै छन्दांसि पशून्वास्मै समीची दधात्य
 द्वावुप दधात्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रोऽग्निर्यावानेवाग्निस्तं चिनुतेऽद्वावुप दधात्यष्टाक्षरा गाय-
 त्री गायत्री सुवर्गं लोकमजंसा वेद सुवर्गस्य लोकस्य (५) प्रज्ञात्यै त्रयोदश लोक-
 पृणा उप दधात्येकविंशतिः सम्पद्यन्ते प्रतिष्ठावा एकविंशः प्रतिष्ठा गार्हपत्य एकविंशस्यैव प्र-
 तिष्ठां गार्हपत्यमनु प्रति तिष्ठति प्रत्यग्निं चिक्यानस्तिष्ठति य एवं वेद पञ्च चितीकं चिन्वीत प्रथमं

का० ५. प्र० २.

॥ ३२५ ॥

अ० ४

चिन्वानः पांक्तो यज्ञः पांक्ताः पशवो यज्ञमेव पशून् व रुन्धे त्रिचितीकं चिन्वीत द्वितीयं
चिन्वानस्वयं इमे लोका एष्वेव लोकयुः (६) प्रति तिष्ठत्येकचितीकं चिन्वीत तृतीयं चि-
न्वान एकधा वै सुवर्गो लोक एकद्वैतैव सुवर्गं लोकमेति पुरीषेणाभ्यूहति तस्मान्मांसेनास्थि
छन्नं न दुश्मना भवति य एवं वेद पञ्च चित्तयो भवन्ति पञ्चभिः पुरीषैरभ्यूहति दश सम्पद्यन्ते
दशाक्षरा विराडन्नं विराद्वि राज्येवाच्चाद्ये प्रति तिष्ठति—४७) [अध्यवसाययत्येतद्विश्वामित्रस्य
हे लोकस्य लोकेषु सप्तचत्वारिंशाच्च] ॥ ३ ॥ वि वा एतौ द्विषाते यश्च पुरागिर्यश्चोखायां

समित्मिति चतसृभिः सन्नि वपति चत्वारि छन्दांसि छन्दांसि खलु वा अग्नेः प्रिया तनूः प्रिय-
यैवैनौ तनुवा सञ्शास्ति समित्मित्याह तस्मात् ब्रह्मणा क्षत्रं समेति यत्सन्पुष्यं विहरति तस्मा-
द्ब्रह्मणा क्षत्रं व्येत्यनुभिः (१) वा एतं दीक्षयन्ति स ऋतुभिरेव विमुच्यो मातेव पुत्रं पृथिवी पुरी-
ष्यमित्याहर्तुभिरेवैनं दीक्षयित्वर्तुभिर्वि मुञ्चति वैश्वानर्या शिष्यमा दत्ते स्वदयत्येवैनं नैर्ऋतीः
कृष्णास्तिस्वस्तुषपका भवन्ति निर्ऋत्यै वा एतद्भागधेयं यत्तुषा निर्ऋत्यै रूपं कृष्णं रूपेणैव
निर्ऋतिं निरवदयत इमां दिशं यन्त्येषा (२) वै निर्ऋत्यै दिक् स्वायामित्र दिशि निर्ऋतिं निरव-
दयते स्वर्कत इरिण उप दधाति प्रदरे वैतद्वै निर्ऋत्या आयतनं स्व एवायतने निर्ऋतिं निरवदयते
शिष्यमभ्युपदधाति नैर्ऋतो वै पाशः साक्षादेवैनं निर्ऋतिपाशान्मुञ्चति तिस्र उप दधाति त्रेधावि-
हितो वै पुरुषो यावानेव पुरुषस्तस्मान्निर्ऋतिमव यजते पराचीरुप (३) दधाति पराचीमेवास्मा-

नैति०

का० ५. प्र० २.

॥ ३२६ ॥

अ० ५

संहिता

निर्वर्ति प्रणुदते ऽप्रतीक्षमायन्ति निर्वर्त्या अन्तर्हित्यै मार्जयित्वोप तिष्ठन्ते मेध्यत्वाय गार्हप
 त्यमुप तिष्ठन्ते निर्वर्तिलोक एव चरित्वा पूता देवलोकमुपार्तन्त एकयोप तिष्ठन्त एकधैव
 यजमाने वीर्यं दधति निवेशनः सङ्गमनो वसूनामित्याह प्रजा वै पशवो वसुं प्रजयैवैनं पशुभिः
 समर्धयन्ति—४८) [ऋतुभिरेषोपांष्टाचत्वारिंशच्च] ॥ ४ ॥ पुरुषमात्रेण वि मिमीते
 यज्ञेन वै पुरुषः सम्मितो यज्ञपुरुषैवैनं वि मिमीते यावान् पुरुष ऊर्ध्वबाहुस्तावान् भवत्येतावद्द्वै
 पुरुषे वीर्यं वीर्यैणैवैनं वि मिमीते पक्षी भवति न ह्यपक्षः पतितुमर्हत्यरत्तिना पक्षौ द्राघीयाश्चसौ
 भवतस्तस्मात् पक्षप्रवयाश्चि वयाश्चि व्याममात्रौ पक्षौ च पुच्छश्च भवत्येतावद्द्वै पुरुषे वीर्यम्
 (१) वीर्य्यसम्मितो वेणुना वि मिमीत आग्नेयो वै वेणुः सयोनित्वाय यजुषा युनक्ति यजुषा
 रुषति व्यावृत्त्यै षड्गवेन रुषति षड्वा ऋतव ऋतुभिरेवैनं रुषति यद्वादशगवेन संवत्सरेणैवे यं वा
 अग्नेरतिदाहादविभेत्सैतद्विगुणमपश्यत् कृष्टश्चाकृष्टश्च ततो वा इमां नात्यदह्यत्कृष्टश्चाकृष्टश्च
 (२) भवत्यस्या अनतिदाहाय द्विगुणं त्वा अग्निमुद्यन्तुमर्हतीत्याहुयत् कृष्टश्चाकृष्टश्च भवत्यग्ने
 रुद्यत्या एतावन्तो वै पशवो द्विपादश्च चतुष्पादश्च तान् यत् प्राच उत्सृजेद्बुद्रायापिदध्याद्य
 दक्षिणा पितृभ्यो नि धुवेद्यत्पतीचो रक्षाश्चि हन्युरुदीच उत्सृजत्येषा वै देवमनुष्याणां
 शान्ता दिक् (३) तामेवैनाननूत्सृजत्यथो खल्विमां दिशमुत्सृजत्यसौ वा आदित्यः प्राणः
 प्राणमेवैनाननूत्सृजति दक्षिणा पर्यावर्तन्ते स्वमेव वीर्यमनु पर्यावर्तन्ते तस्मादक्षिणोऽर्ध आ-

का० ५. प्र० २.

॥ ३२७ ॥

अ० ६

त्मनो वीर्यावत्तरोऽथो आदित्यस्यैवावतुमनु पर्यावर्तन्ते तस्मात् पराश्वः पशवो वि तिष्ठन्ते
 प्रत्यश्च आ वर्तन्ते तिस्रस्तिष्ठः सीताः (४) कृषति त्रिहृतमेव यज्ञमुखे वि यातयत्योष-
 धीर्वपति ब्रह्मणान्नमव रुन्धेऽर्केऽर्कश्चीयते चतुर्दशभिर्वपति सप्त ग्राम्या ओषधयः सप्ता-
 रण्या उभरीषामवरुध्या अन्नस्यान्नस्य वपत्यन्नस्यान्नस्यावरुध्यै कृष्टे वपति कृष्टे ह्योषधयः
 प्रतितिष्ठन्त्यनुसीतं वपति प्रजात्यै द्वादशसु सीतासु वपति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरेणै-
 वास्मा अन्नं पचति यदग्निचित् (५) अनवरुद्धस्याग्नीयादवरुद्धेन व्युध्येत ये वनस्पतीनां
 फलग्रहयस्तानि ध्मेऽपि प्रोक्षेदनवरुद्धस्या वरुध्यै दिग्भ्यो लोष्ठान्त्समस्यति दिशामेव वीर्यम-
 वरुध्य दिशां वीर्येऽग्निं चिनुते यं द्विध्याद्यन्न स स्यात् तस्यै दिशो लोष्ठमाहरेदिषमूर्जमह-
 मित आ दद इतीषमेवोर्जं तस्यै दिशोऽव (६) रुन्धे क्षोधुको भवति यस्तस्यां दिशि
 भवत्युत्तरवेदिमुप वपत्युत्तरवेद्याः ह्यग्निश्चीयते थो पशवो वा उत्तरवेदिः पशून्नेवाव रुन्धे
 थो यज्ञपुरुषोऽनन्तरित्यै—३५) [वीर्यं च्चदिक् सीता अग्निचिदव पञ्चविंशतिश्च ॥ ५ ॥

अग्नेतव श्रवो वय इति सिकता नि वपत्येतद्वा अग्नेर्वैश्वानरस्य सूक्तः सूक्तेनैव वै-
 श्वानरमव रुन्धे षडभिर्नि वपति षड्वा ऋतवः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्वैश्वानरः साक्षादेव वै-
 श्वानरमव रुन्धे समुद्रं वै नामैतच्छन्दः समुद्रमनु प्रजाः प्रजायन्ते यदेतेन सिकता निवपति प्रजानां

नैसि०

का०५. प्र०२.

॥ ३२८ ॥

अ० ६

तंहिता

प्रजतनायेन्द्रः (१) वृत्राय वज्रं प्राहेरत् स त्रेधा व्यभवत् स्फ्यस्तृतीयं रथस्तृतीयं यूपस्तृतीयं
 येऽन्तः शरा अशीर्यन्त ताः शर्करा अभवन् तच्छर्कराणां शर्करत्वं वज्रो वै शर्कराः पशुरग्निर्वच्छ-
 र्कराभिरग्निं परिमिनोति वज्रणैवास्मै पशून् परि गृह्णाति तस्माद्वज्रेण पशवः परिगृहीतास्तस्मात्
 स्थेयानस्थेयसो नोप हरते त्रिसप्ताभिः पशुकामस्य (२) परि मिनुयात् सप्त वै शीर्षिण्याः प्राणाः
 प्राणाः पशवः प्राणैरेवास्मै पशून् व रुन्धे त्रिणवाभिर्भातव्यवतस्त्रिद्वर्तमेव वज्रं सम्भृत्य आतृव्याय
 प्र हरति स्तृत्या अपरिमिताभिः परि मिनुयादपरिमितस्यावरुध्यै यं कामयेतापशुः स्यादित्यप-
 रिमित्य तस्य शर्कराः सिकता व्यूहेदपरिगृहीत एवास्य विषूचीन् रेतः परां सिञ्चत्यपशुरेव भवति
 (३) यं कामयेत पशुमान्स्यादिति परिमित्य तस्य शर्कराः सिकता व्यूहेत्परिगृहीत एवास्मै समी-
 चीन् रेतः सिञ्चति पशुमानेव भवति सौम्या व्यूहति सोमो वै रेतोधा रेत एव तदधाति गायत्रिया
 ब्राह्मणस्य गायत्रो हि ब्राह्मणस्त्रिष्टुभा राजन्यस्य त्रैष्टुभो हि राजन्यः शंयुं बार्हस्पत्यं मेधो नो-
 पानमत् सौऽग्निं प्राविशत् (४) सौऽग्नेः रुष्णो रूपं कृत्वोदायत् सौऽश्वं प्राविशत्सौऽश्वस्यावान्तर-
 शर्फोऽभवद्यदश्वमाक्रमयति य एव मेधोऽश्वं प्राविशत्तमेवाव रुन्धे प्रजापतिनाग्निश्चेत्तव्यं इत्याहुः
 प्राजा पत्योऽश्वो यदश्वं माक्रमयति प्रजापतिनैवाग्निं चिनुते पुष्करपर्णमुप दधाति योनिर्वा अग्नेः पु-
 ष्करपर्णं सयोनिम् (५) एवाग्निं चिनुतेऽपां पृष्ठमसीत्युप दधात्यपां वा एतत् पृष्ठं यत् पुष्करपर्णं
 रूपेणैव नदुप दधाति—२०) [इन्द्रः पशुकामस्य भवत्यविशत् सयोनिं विशतिश्च ॥ ६ ॥

का०५. प्र०२.

॥ ३२९ ॥

अ० ७

ब्रह्म जज्ञानमिति रुक्ममुप दधाति ब्रह्ममुखा वै प्रजापतिः प्रजा असृजत् ब्रह्ममुखा एव तत् प्रजा यजमानः सृजते ब्रह्म जज्ञानमित्याहुः तस्माद्ब्राह्मणो मुख्यो मुख्यो भवति य एवं वेद ब्रह्मवादिनो वदन्ति न पृथिव्यां नान्तरिक्षे न दिव्यग्निश्चैतज्य इति यत्पृथिव्यां चिन्वीतपृथिवी ५ शुचाऽर्पयेन्नौषधयो न वनस्पतयः (१) प्र जायेरन् यदन्तरिक्षे चिन्वीतान्तरिक्ष ५ शुचार्येन्न वयाऽसि प्र जायेरन् यद्विचि चिन्वीत दिव ५ शुचार्येत्तन्न पर्जन्यो वर्षेद्रुक्ममुप दधात्यमृतं वै हिरण्यममृतं एवार्नि चिनुते प्रजात्यै हिरण्यं पुरुषमुप दधाति यजमानलोकस्य विधृत्यै यदिष्टकाया आतृण्णमनूपदध्यात् पशूनाश्च यजमानस्य च प्राणमपि दध्यादक्षिणतः (२) प्राश्चमुप दधाति दाधारं यजमानलोकं न पशूनाश्च यजमानस्य च प्राणमपि दधात्यथो खल्विष्टकाया आतृण्णमनूप दधाति प्राणानामुत्सृष्ट्यै द्रप्सश्चस्कन्देत्यग्नि मृशति होत्रास्वैवैनं प्रति द्यापयति सुचावुप दधात्याज्यस्य पूर्णां कार्भर्यमयीं दध्नः पूर्णामौदुम्बरीमियं वै कार्भर्यमय्यसावौदुम्बरी मे एवोप धत्ते (३) तूष्णीमुप दधाति न हीमे यजुषामुमर्हति दक्षिणां कार्भर्यमयीमुत्तरामौदुम्बरीं तस्मादस्या असावुत्तराज्यस्य पूर्णां कार्भर्यमयीं वज्रो वा आज्यं वज्रः कार्भर्यो वज्रेणैव यज्ञस्य दक्षिणतो रक्षाऽस्यप हन्ति दध्नः पूर्णामौदुम्बरीं पशवो वै दध्यूर्गुदुम्बरः पशुष्वेवोर्ज दधाति पूर्णे उपदधाति पूर्णे एवैनम् (४) अमुष्मिँल्लोक उप तिष्ठते विराज्यग्निश्चैतज्य इत्याहुः सुग्वै विराड्यत्सुचावुपदधाति विराज्येवार्नि चिनुते यज्ञमुखे यज्ञमुखे वै क्रियमाणे यज्ञ ५ रक्षाऽसि

जिघांक्षन्ति यज्ञमुखं रुक्मो यद्रुक्मं व्याधारयति यज्ञमुखादेव रक्षांश्च यं हन्ति पञ्च-
भिर्व्याधारयति पांक्तो यज्ञो यावानेव यज्ञस्तस्माद्रक्षांश्च यं हन्त्यक्षण्या व्याधारयति तस्मा-
दक्षण्या (५) पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति प्रतिष्ठित्यै—५) [वनस्पतयोदक्षिणतो धत्त एन
मक्षण्या पञ्चच] ॥ ७ ॥

स्वयमातृणामुप दधातीयं वै स्वय मातृणो-
मामेवोप धत्तेऽश्वमुप प्रापयति प्राणमेवास्यां दधात्यथो प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजाप-
तिनैवाग्निं चिनुते प्रथमेष्टकोपधीयमाना पशूनाञ्च यजमानस्य च प्राणमपि दधातिस्वयमातृणो
भवति प्राणानामुत्सृष्ट्या अथो सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या अग्रावग्निश्चेतव्य इत्यादुरेषवै
(१) अग्निर्वैश्वानरो यद्वाह्यणस्तस्मै प्रथमामिष्टकां यजुष्कृतां प्रयच्छेतां ब्राह्मणश्चोपदध्या
तामग्रावेव तदग्निं चिनुत ईश्वरो वा एष आर्तिमार्तोऽर्योऽविद्वानिष्टकामुप दधाति त्रीन्
वरान् दद्यात् त्रयो वै प्राणाः प्राणानां स्पृत्यै द्वावेव देयो द्वौ हि प्राणावेक एव देय एको हि
प्राणः पशुः (२) वा एष यदग्निर्न खलु वै पशव आयवसे रमन्ते दूर्वेष्टकामुप दधाति पशूनां
धृत्यै द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै काण्डात्काण्डात्प्र रोहन्तीत्याह काण्डेन काण्डेन ह्येषा प्रति-
ष्ठित्येवा नो दूर्वे प्र तनु सहस्रेण शतेन चेत्याह साहस्रः प्रजापतिः प्रजापतेरासौ देवलक्ष्मं वै
त्र्यालिखिता तामुत्तरलक्ष्माणं देवा उपा दधताधरलक्ष्माणमसुरा यम् (३) कामयेत

का० ५. प्र० २.

॥ ३३१ ॥

अ० ८

वसीयान्त्स्यादित्युत्तरलक्ष्माणं तस्योप दध्याद्वसीयानेव भवति यं कामयेत् पापीयान्त्स्यादि-
 त्यधरलक्ष्माणं तस्योप दध्यादसुरयोनिमेवैनमनु परा भावयति पापीयान् भवति त्र्यालिखिता
 भवतीमे वै लोकारूपालिखितैभ्य एव लोकेभ्यो भ्रातृव्यमन्तरेत्यङ्गिरसः सुवर्गं लोकं
 यतः पुरोडाशः कूर्मो भूत्वाऽनु प्रासर्पत् (४) यत्कूर्ममुप दधाति यथा क्षेत्रविदञ्जसा नय-
 त्येवमेवैनं कूर्मः सुवर्गं लोकमञ्जसा नयति मेधो वा एष पशूनां यत्कूर्मो यत्कूर्ममुप दधाति
 स्वमेव मेधं पश्यन्तः पशव उप तिष्ठन्ते श्मशानं वा एतत् क्रियते यन्मृतानां पशूनां ५ शी-
 र्षाण्युपधीयन्ते यज्जीवन्तं कूर्ममुप दधाति तेनाश्मशानचिद्वास्तव्यो वा एष यत् (५) कूर्मो
 मधु वाता ऋतायत इति दध्ना मधुमिश्रेणाभ्यनक्ति स्वदयत्येवैनं ग्राम्यं वा एतदन्नं यद्-
 ध्यारण्यं मधु यद्दध्ना मधुमिश्रेणाभ्यनक्त्युभयस्यावरुध्वै मही द्यौः पृथिवी च न इत्याहा-
 भ्यामेवैनमुभयतः परि गृह्णाति प्राश्नुमुप दधाति सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै पुरस्तात् प्रत्य-
 श्चमुप दधाति तस्मात् (६) पुरस्तात् प्रत्यश्चः पशवो मेधमुप तिष्ठन्ते यो वा अपन्नाभिमग्निं
 चिनुते यजमानस्य नाभिमनु प्र विशति स एनमीश्वरो हिंसितोरुलूखलमुप दधात्येषा वा
 अग्नेर्नाभिः सर्वाभिमेवार्धिं चिनुतेऽहिंसाया औदुम्बरं भवत्यूर्वा उदुम्बर ऊर्जमेवाव रुन्धे मध्यत
 उप दधाति मध्यत एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मात् (७) मध्यत ऊर्जा भुञ्जत इयं दधति
 प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मिमतमव हन्त्यन्नमेवाकर्षेण्यवर्चोप दधाति विष्णुर्वै यज्ञो वैष्णवा

नैत्ति०

संहिता

का० ५. प्र० २.

॥ ३३२ ॥

अ० ९

वनस्पतयो यज्ञ एव यज्ञं प्रति दद्यात्—२७) [वैपशुर्गमसर्पधत्तस्मात्तस्मात्सप्त
विंशतिश्च] ॥ ८ ॥ एषां वा एतल्लोकानां ज्योतिः सम्भूतं यदुखा यदुखामुपदधा-
त्येभ्य एव लोकेभ्यो ज्योतिरिव रुन्धे मध्यत उप दधाति मध्यत एवास्मै ज्योतिर्दधाति त-
स्मान्मध्यतो ज्योतिरुपास्महे सिकताभिः पूरयत्येतद्वा अग्रेवैश्वानरस्य रूपं रूपेणैव वै-
श्वानरमव रुन्धे यं कामयेत क्षोधुकः स्यादित्यूनां तस्योप (१) दध्यात् क्षोधुक एव भ-
वति यं कामयेतानुपदस्यदन्नमद्यादिति पूर्णो तस्योप दध्यादनुपदस्यदेवान्नमत्तिसहस्रं वै
प्रति पुरुषः पशूनां यच्छति सहस्रमन्ये पशवो मध्ये पुरुषशीर्षमुप दधाति सवीर्यत्वायो-
खायामपि दधाति प्रतिष्ठामेवैनद्रमयति व्यृद्धं वा एतत्प्राणैरमेध्यं यत्पुरुषशीर्षममृतं खलु वै
प्राणाः (२) अमृतं हिरण्यं प्राणेषु हिरण्यशल्कान् प्रत्यस्यति प्रतिष्ठामेवैनद्रमयित्वा
प्राणैः समर्धयति दध्ना मधुमिश्रेण पूरयति मध्व्योऽसानीति शृतातं क्येन मेध्यत्वाय ग्राम्यं वा
एतदन्नं यद्दधारण्यं मधु यद्दध्ना मधुमिश्रेण पूरयत्युभयस्यावरुध्यै पशुशीर्षाण्युप दधाति प-
शवो वै पशुशीर्षाणि पशून्वाव रुन्धे यं कामयेतापशुः स्यादिति (३) विषूची-
नानि तस्योप दध्याद्विषूच एवास्मात् पशून् दधात्यपशुरेव भवति यं कामयेत पशुमा-
न्स्यादिति समीचीनानि तस्योप दध्यात् समीच एवास्मै पशून् दधाति पशुमानेव भवति
पुरस्तात् प्रतीचीनमश्वस्योप दधाति पश्चात्प्राचीनमृषभस्यापशवो वा अन्ये गोअ-

का० ५.प्र० २.

॥ ३३३ ॥

अ० १०

श्वेभ्यः पशवो गोअश्वानेवासमै समीचो दधात्येतावन्तो वै पशवः (४) द्विपादश्च चतुष्पादश्च तान् वा एतदग्नौ प्र दधाति यत्पशुशीर्षाण्युपदधात्यमुमारण्यमनु ते दिशामीत्याह ग्राम्येभ्य एव पशुभ्य आरण्यान्पशूञ्छुचमनूत्सृजति तस्मात्समावत्पशूनां प्रजायमानानामारण्याः पशवः कर्नीयाः सः शुचा द्यूताः सर्पशीर्षमुपदधाति यैव सर्पे त्विषिस्तामेवाव रुन्धे (५) यत्समीचीनपशुशीर्षैरुपदध्याद्ग्राम्यान् पशून् दक्षुकाः स्युर्यद्विषूचीनमारण्यान् यजुरेव वदेदव तां त्विषि रुन्धे या सर्पे न ग्राम्यान् पशून् हिनस्ति नारण्यानथो खलूपधेयमेव यदुपदधाति तेन तां त्विषिमव रुन्धे या सर्पे यद्यजुर्वदति तेन शान्तम्—४४) [उप प्राणा इति पशवो रुन्धे चतुश्चत्वारिंशच्च] ॥ ९ ॥

पशुर्वा एव यदग्निर्योनिः खलु वा एषा पशोर्वि क्रियते यत्प्राचीनमैष्टकाद्यजुः क्रियते रेतोऽपस्या अपस्या उप दधाति योनाविव रेतो दधाति पञ्चोप दधाति पाङ्काः पशवः पशूनेवासमै प्र जनयति पञ्च दक्षिणतो वज्रो वा अपस्या वज्रेणैव यज्ञस्य दक्षिणतो रक्षाः स्यप हन्ति पञ्च पश्चात् (१) प्राचीरुप दधाति पश्चाद्वै प्राचीन रेतो धीयते पश्चादेवासमै प्राचीन रेतो दधाति पञ्च पुरस्तात् प्रतीचीरुप दधाति पञ्च पश्चात् प्राचीस्तस्मात् प्राचीन रेतो धीयते प्रतीचीः प्रजा जायन्ते पञ्चोत्तरतश्छन्दस्याः पशवो वै छन्दस्याः पशूनेव प्रजातान्त्वमायतनमग्नि पर्यूह्य इयं वा अग्नेरतिदाहादविभेत्सैताः (२) अपस्या अपश्यत् ता उपाधत् ततो वा इमान्नात्यदह्यदपस्या उपदधात्यस्या अनन्तिदा-

नैति०

का०५. प्र०२.

॥ ३३४ ॥

अ० ११

संहिता

हायोवाचं हेयमददित्स ब्रह्मणाऽन्नं यस्यैता उपधीयान्तै य उ चैना वेददिति प्राणभृत उप
 दधाति रेतस्येव प्राणान् दधाति तस्माद्वदन्प्राणन्यश्यञ्छृण्वन् पशुर्जीयतेऽयं पुरः (३) भुव
 इति पुरस्तादुप दधाति प्राणमेवैताभिर्दाधारायं दक्षिणा विश्वकर्मेति दक्षिणतो मन एवैताभिर्दा-
 धारायं पश्चाद्विश्वव्यचा इति पश्चाच्चक्षुरेवैताभिर्दाधारेदमुत्तरात्सुवरित्युत्तरतः श्रोत्रमेवैताभिर्दाधारे-
 यमुपरिमृतिरित्युपरिष्ठाद्वाचमेवैताभिर्दाधार दश दशोप दधाति स वीर्यत्वायाक्षण्या (४) उप दधाति
 तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति प्रतिष्ठित्यै याः प्राचीस्ताभिर्वसिष्ठ आर्धोद्या दक्षिणा
 ताभिर्भरद्वाजो याः प्रतीचीस्ताभिर्विश्वामित्रो या उदीचीस्ताभिर्जमदग्निर्या ऊर्ध्वास्ताभिर्विश्व-
 कर्मा य एवमेतासामृद्धि वेदधोत्येव य आसामेवं बन्धुतां वेद बन्धुमान् भवति य आसामेवं
 क्लृप्ति वेद कल्पते (५) अस्मै य आसामेवमायतनं वेदायतनवान् भवति य आसा-
 मेवं प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति प्राणभृत उपधाय संयत उप दधाति प्राणानेवास्मिन्धित्वा संयद्भिः
 सं यच्छति तत्संयतां संयत्त्वमयो प्राण एवापानं दधाति तस्मा त्प्राणापानौ सं चरतो विषू-
 चीरुप दधाति तस्माद्विष्वंचौ प्राणापानौ यद्वा अग्नेरसंयतम् (६) असुवर्ग्यमस्य तत्सुवर्ग्या-
 ऽग्निर्य त्संयत उप दधाति समेवैनं यच्छति सुवर्ग्यमेवाकलयविर्वयः कृतमयानामित्याह वयो-
 भिरवायानव रुन्धे यैर्वयां सि सर्वतो वायुमतीर्भवन्ति तस्मादयं सर्वतः पवते—३५) [पश्चा-
 देताः पुरोक्षण्याकल्पतेऽसंयतं पञ्चात्रिंशच्च] ॥ १० ॥

गायत्री त्रिष्टुप् जगत्यनुष्टुप्

का०५. प्र०२.

॥ ३३५ ॥

अ० १२

पन्त्यां सह । बृहत्पुष्पिहा ककुत्सूचीभिः शिष्यन्तु त्वा । द्विपदा या चतुष्पदा त्रिपदा या च षट्पदा ।
 सछन्दा या च विच्छन्दाः सूचीभिः शिष्यन्तु त्वा । महानां स्त्री रेवतयो विश्वा आशाः प्रसूवरीः ।
 मेघ्या विद्युतो वाचः सूचीभिः शिष्यन्तु त्वा । रज्जता हरिणीः सीसा युजो युज्यन्ते कर्मभिः । अ-
 श्वस्य वाजिनस्त्वचि सूचीभिः शिष्यन्तु त्वा । नारीः (१) ते पत्नयो लोम वि चिन्वन्तु मनीषया ।
 देवानां पत्नीर्दिशः सूचिभिः शिष्यन्तु त्वा । कुविदङ्ग यवमन्तो यवचिद्यथा दान्त्यनुपूर्वं वियूय । इहे-
 हैषां कणुत भोजनानि ये बर्हिषो नमो वृत्ति न जग्मुः—३०) [नारीस्त्रिंशच्च] ॥ ११ ॥

कस्त्वा छयति कस्त्वा वि शास्ति कस्ते गात्राणि शिष्यति । क उ ते शमिता कविः । ऋतवस्त
 चतुधा परुः शमितारो वि शासतु । संवत्सरस्य धायसा शिमीभिः शिष्यन्तु त्वा । दैव्या अघ्वर्यव-
 स्त्वा छयन्तु वि च शासतु । गात्राणि पर्वशस्ते शिमाः कृण्वन्तु शिष्यन्तः । अर्धमासाः परुषे त्वा
 मासाश्छयन्तु शिष्यन्तः । अहोरात्राणि मरुतो विलिष्टम् (१) सूदयन्तु ते । पृथिवी तेऽन्तरिक्षेण
 वायुश्छिद्रं भिषज्यतु । द्यौस्ते नक्षत्रैः सह रूपं कणोतु साधुया । शं ते परेभ्यो गात्रेभ्यः शमस्त्वव-
 रेभ्यः । शमस्थभ्यो मज्जभ्यः शमु ते तनुवै भुवत्—३० [विलिष्टं त्रिंशच्च] ॥ १२ ॥

विष्णुमुखा (३४२) अन्नपते (२९२) यावती (३४७) वि (१९८) पुरुषमात्रेणा (३२५)
 मे (२७०) ब्रह्मा (२५५) स्वय (३७७) मेषां (२९४) पशु (३३५) गायत्री (८०) को
 (८०) द्वादश (३१९५) ॥ १२ ॥ इति तैत्तिरीयसंहितायां पंचमकाण्डे द्वितीयः प्रपाठकः ॥

नैति०

का०५. प्र०३.

॥ ३३६ ॥

३०१

महिता

ॐम् उत्सृज्यज्ञो वा एष यदग्निः किं वा हेतस्यं क्रियते किं वा न यद्वै यज्ञस्य
 क्रियमाणस्थान्तर्यन्ति पूर्यति वा अस्य तदाश्विनोरुप दधात्यश्विनौ वै देवानां भिषजौ ताभ्या-
 मेवासमं भेषजं करोति पञ्चोप दधाति पाङ्क्तो यज्ञो यावानिव यज्ञस्तस्मै भेषजं करोत्यृतव्या
 उप दधात्यृतूनां कृष्यै (१) पञ्चोप दधाति पञ्च वा ऋतवो यावन्त एवर्तवस्तान्क-
 लयति समानप्रभृतयो भवन्ति समानोदकारस्तस्मात् समाना ऋतव एकेन पदेन व्यावर्तन्ते
 तस्माद्भृतवो व्यावर्तन्ते प्राणभृत उपदधात्यृतुष्वेव प्राणान् दधाति तस्मात् समानाः सन्त
 ऋतवो न जीर्यन्त्यथो प्र जनयत्येवैनानिष वै वायुर्यत् प्राणो यदृतव्या उपधाय प्राणभृतः (२)
 उपदधाति तस्मात्सर्वानृतूननु वायुरा वरीवर्ति वृष्टिसनीरुप दधाति वृष्टिमेवाव रुन्धे यदे-
 कधोपदध्यादेकमृतुं वर्षेदनुपरिहारं सादयति तस्मात्सर्वानृतून्वर्षति यत्प्राणभृत उपधाय
 वृष्टिसनीरुपदधाति तस्माद्वायुप्रच्युता दिवो वृष्टिरीर्ते पशवो वै वयस्या नानामनसः खलु वै
 पशवो नानाव्रतास्तेऽप एवाभि समनसः (३) यद्गमयेतापशुः स्यादिति वयस्यास्तस्योपधाया-
 पस्या उप दध्यादसंज्ञानमेवासमं पशुभिः करोत्यपशुरेव भवति यद्गमयेत पशुमान्स्यादित्यपस्या
 स्तस्योपधाय वयस्या उप दध्यात्संज्ञानमेवासमं पशुभिः करोति पशुमानेव भवति चतस्रः
 पुरस्तादुप दधाति तस्माच्चत्वारि चक्षुषो रूपाणि द्वे शुक्ले द्वे कृष्णे (४) मूर्धन्वर्तीभवन्ति तस्मात्

का०५.प्र०३.

॥ ३३७ ॥

अ० २

पुरस्तान्मूर्धा पञ्च दक्षिणायाश्श्रोण्यामुप दधाति पञ्चोत्तरस्यां तस्मात्पश्चाद्वर्षीयान् पुरस्तात्
 प्रवणः पशुर्वस्तो वय इति दक्षिणेऽस्य उप दधाति वृष्णिर्वय इत्युत्तरेऽसौविव प्रति दधाति व्या-
 मोवय इति दक्षिणे पक्ष उप दधाति सिंहोवय इत्युत्तरे पक्षयोरेव वीर्यं दधाति पुरुषोवय इति
 (५) मध्ये तस्मात् पुरुषः पशूनामधिपतिः—५) [ऋत्यै प्राणभृतः समनसः कृष्णे इति पञ्च] ॥१॥
 इन्द्राग्नी अव्यथमानामिति स्वयमातृणामुप दधातीन्द्राग्निभ्यां वा इमौ लोकौ विधृतावनयोर्लोकयो
 विधृत्या अधृतेव वा एषा यन्मध्यमा चितिरन्तरिक्षमिव वा एषेन्द्राग्नी इत्याहेन्द्राग्नी वै देवानां-
 मोजोभृतावोजसैवैनामन्तरिक्षे चिनुते धृत्यै स्वयमातृणामुप दधात्यन्तरिक्षं वै स्वयमातृणान्त-
 रिक्षमेवोप धत्तेऽश्वमुप (१) घ्रापयति प्राणमेवास्यो दधात्यथो प्राजापत्योवा अश्वः प्राजाप-
 तिनैवाग्निं चिनुते स्वयमातृणान् भवति प्राणानामुत्सृष्ट्या अथो सुवर्गस्य लोकस्थानुख्यात्यै देवा-
 नां वै सुवर्गं लोकं यतां दिशः समञ्जीयन्त तएता दिश्या अपश्यन्ता उपादधत् ताभिर्वैते दिशो-
 ऽदृष्ट्वन् यद्विद्यां उपदधाति दिशां विधृत्यै दशं प्राणभृतः पुरस्तादुप (२) दधाति नव वै पुरुषे
 प्राणा नाभिर्दशमी प्राणानेव पुरस्ताद्धत्ते तस्मात् पुरस्तात् प्राणा ज्योतिष्मतीमुत्तमामुप दधा-
 ति तस्मात् प्राणानां वाग्ज्योतिरुत्तमा दशोप दधाति दशाक्षरा विराड्विराट् छन्दसां ज्योति-
 ज्योतिरेव पुरस्ताद्धत्ते तस्मात् पुरस्ताज्योतिरुपास्महे छन्दांसि पशुष्वजिमयुस्तान् बृहत्यु-
 दजयत्तस्माद्वाहताः (३) पशव उच्यन्ते मा छन्द इति दक्षिणत उप दधाति तस्मादक्षिणावृ-

नैति०

का० ५. प्र० ३.

॥ ३३८ ॥

अ० ३

संहिता

तोमासाः पृथिवी छन्द इति पश्चात् प्रतिष्ठित्या अग्निर्देवतेत्युत्तरत ओजोवा अग्निरोज एवो-
त्तरतोर्धत्ते तस्मादुत्तरतोऽभिप्रयायी जयति षट्त्रिंशत् सम्पद्यन्ते षट्त्रिंशदक्षरा बृहतीवा-
हताः पशवो बृहत्यैवास्मै पशूनवरुन्धे बृहती छन्दसां स्वाराज्यं परीयाय यस्यैताः (४)
उपधीयन्ते गच्छति स्वाराज्यं सप्त वालखिल्याः पुरस्तादुप दधाति सप्त पश्चात् सप्त वै शीर्षण्याः
प्राणा द्वाववांचौ प्राणानां सवीर्यत्वाय मूर्धासि राडिति पुरस्तादुप दधाति यत्री राडिति पश्चात्
प्राणानेवास्मै समीचोदधाति—३४) [उपोपवाहता एताश्चतुस्त्रिंशच्च] ॥ २ ॥ देवा वै
यद्यज्ञेऽकुर्वन् तदसुरा अकुर्वन् ते देवा एता अक्षण्यास्तोमीया अपश्यन् ता अन्यथाऽनूच्या-
न्यथोपादधत् तदसुरा नान्ववायन् ततो देवा अभवन् पराऽसुरा यदक्षण्यास्तोमीया अन्यथाऽनू-
च्यान्यथोपदधाति आतृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना पराऽस्य आतृव्योभवत्याशुखिदिति पुर-
स्तादुप दधाति यज्ञमुखं वै त्रिरुत् (१) यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्विधातयति व्योमसप्तदश इति दक्षिणतोऽ-
न्नं वै व्योमान्नं सप्तदशोऽन्नमेव दक्षिणतोर्धत्ते तस्मादक्षिणेनान्नमद्यते धरुण एकविंश इति पश्चात्
प्रतिष्ठा वा एकविंशः प्रतिष्ठित्यै भान्तः पञ्चदश इत्युत्तरत ओजो वै भान्तओजः पञ्चदश ओजं
एवोत्तरतोर्धत्ते तस्मादुत्तरतोऽभिप्रयायी जयति प्रतूर्तिरष्टादश इति पुरस्तात् (२) उप दधाति द्वौ
त्रिरुतावभिपूर्वं यज्ञमुखे वि यातयत्यभिवर्तः सविंश इति दक्षिणतोऽन्नं वा अभिवर्तोऽन्नं स-
विंशोऽन्नमेव दक्षिणतोर्धत्ते तस्मादक्षिणेनान्नमद्यते वर्चो द्वाविंश इति पश्चाद्यद्विंशतिर्देवेन वि

का० ५. प्र० ३.

॥ ३३९ ॥

अ० ४

राजौ यद्वे प्रतिष्ठा तेन विराजोरेवाभिपूर्वमन्नाद्ये प्रति तिष्ठति तपोनवदश इत्युत्तरतस्तस्मात् सव्यः
 (३) हस्तयोस्तपस्वितरोयोनिश्चतुर्विंशति पुरस्तादुप दधाति चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री गायत्री
 यज्ञमुखं यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्दि यातयति गर्भाः पञ्चविंश इति दक्षिणतोऽन्नं वै गर्भा अन्नं पञ्च-
 विंशोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यत् ओजस्विणवइति पश्चादिमे वै लोकास्वि-
 णवल्ण्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति सम्भरणस्त्रयोविंशति (४) उत्तरतस्तस्मात् सव्योहस्तयोः सम्भा-
 र्यतरः क्रतुरेकत्रिंशति पुरस्तादुप दधाति वाग्वै क्रतुर्यज्ञमुखं वाग्यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्दि यातयति
 ब्रध्नस्य विष्टपं चतुस्त्रिंश इति दक्षिणतोऽसौ वा आदित्यो ब्रध्नस्य विष्टपं ब्रह्मवर्चसमेव दक्षिण-
 तोधत्ते तस्माद्दक्षिणोऽर्धो ब्रह्मवर्चसितरः प्रतिष्ठा त्रयस्त्रिंशति पश्चात् प्रतिष्ठित्यै नाकः षट्त्रिं-
 शदित्युत्तरतः सुवर्गो वै (५) लोकोनाकः सुवर्गस्य लोकस्य समष्टयै (५) [त्रिष्टपुरस्तात्सव्य-
 इतिवैपश्च] ॥ ३ ॥ अग्नेर्भागोऽसीति पुरस्तादुप दधाति यज्ञमुखं वा अग्निर्यज्ञमुखं दीक्षा
 यज्ञमुखं ब्रह्म यज्ञमुखं त्रिष्टयज्ञमुखमेव पुरस्ताद्दि यातयति नृचक्षसां भागोऽसीति दक्षिणतः
 शुश्रुवाः सो वै नृचक्षसोऽन्नं धाता जातायैवास्मा अन्नमपि दधाति तस्माज्जातोऽन्नमत्ति जनि-
 त्रं स्पृतं सप्तदशस्तोमइत्याहान्नं वै जनित्रम् (१) अन्नं सप्तदशोऽन्नमेव दक्षिणतोधत्ते त-
 स्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते मित्रस्य भागोऽसीति पश्चात् प्राणो वै मित्रोऽपानोवरुणः प्राणापानावेवा-
 स्मिन् दधाति दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृताः एकविंशस्तोमइत्याह प्रतिष्ठा वा एकविंशः प्रतिष्ठित्या-

इन्द्रस्य भागोऽसीत्युत्तरतो ओजो वा इन्द्रो ओजो विष्णुरोजः क्षत्रमोजः पञ्चदशः (२) ओज एवोत्तरतो धत्ते तस्मादुत्तरतोऽभिप्रयायी जयति वसूनां भागोऽसीति पुरस्तादुप दधाति यज्ञमुखं वै वसवो यज्ञमुखं रुद्रा यज्ञमुखं चतुर्विंशो यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयत्यादित्यानां भागोऽसीति दक्षिणतोऽन्नं वा आदित्या अन्नं मरुतोऽन्नं गर्भा अन्नं पञ्चविंशोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्मादक्षिणेनाऽन्नमद्यतेऽदित्यै भागः (३) असीति पश्चात् प्रतिष्ठा वा अदितिः प्रतिष्ठा पूषा प्रतिष्ठा त्रिणवः प्रतिष्ठित्यै देवस्य सवितुर्भागोऽसीत्युत्तरतो ब्रह्म वै देवः सविता ब्रह्म बृहस्पतिर्ब्रह्म चतुष्टोमो ब्रह्मवर्चसमेवोत्तरतो धत्ते तस्मादुत्तरोर्ध्वं ब्रह्मवर्चसितरः सावित्रवती भवति प्रसूत्यै तस्माद्ब्राह्मणानामुदीची सनिः प्रसूता धर्त्रश्चतुष्टोम इति पुरस्तादुप दधाति यज्ञमुखं वै धर्त्रः (४) यज्ञमुखं चतुष्टोमो यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयति यावानां भागोऽसीति दक्षिणतो मासा वै यावा अर्धमासा अयावास्तस्मादक्षिणाहंतो मासा अन्नं वै यावा अन्नं प्रजा अन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्मादक्षिणेनान्नमद्यत ऋभूणां भागोऽसीति पश्चात् प्रतिष्ठित्यै विवर्तीऽष्टाचत्वारिंश इत्युत्तरतोऽनयोर्लोकयोः सवीर्यत्वाय तस्मादिमौ लोकौ समावद्दीर्यौ (५) यस्य मुख्यवतीः पुरस्तादुपधीयन्ते मुख्य एव भवत्यास्य मुख्यो जायते यस्याऽन्नवतीर्दक्षिणतोऽत्यन्तमास्यान्नादो जायते यस्य प्रतिष्ठावतीः पश्चात् प्रत्येव तिष्ठति यस्यौजस्वतीरुत्तरतो ओजस्यैव भवत्यास्यौजस्वी जायतेऽर्को वा एष यदग्निस्तस्यैतदेव स्तोत्रमेतच्छ्रं यद्देवा विधा (६) विधीयतेऽ-

का०५. प्र०३.

॥ ३४१ ॥

अ० ५

कैव तद्वर्क्यमनु विधीयतेऽस्यन् मा स्यान्नादोजायते यस्यैषा विधा विधीयते यत् चैनामेवं वेद
 सृष्टीरुपं दधाति यथासृष्टमेवाव रुन्धे न वा इदं दिवा न नक्तमासीदव्यावृत्तं ते देवा एता व्युष्टीरुप-
 श्यन् ता उपादधत् ततो वा इदम् (७) व्यौच्छद्यस्यैता उपधीयन्ते व्येवास्मा उच्छत्यथो तमएवाप हते
 १४) [जनित्रपञ्चदशोभागो धर्त्रः समावद्दीर्यौ विधेदंचतुर्दशच] ॥४॥ अग्रे जातान् प्र णुदा
 नः सपत्नानिति पुरस्तादुपं दधाति जातानेव भ्रातृव्यान् प्र णुदते सहसा जातानिति पश्चाज्जनि-
 ष्यमाणानेव प्रति नुदते चतुश्चत्वारिंशस्तोम इति दक्षिणतो ब्रह्मवर्चसं वै चतुश्चत्वारिंशो ब्रह्मव-
 चसमेव दक्षिणतो धत्ते तस्माद्दक्षिणोऽर्धो ब्रह्मवर्चसितरः षोडशस्तोम इत्युत्तरत ओजोवैषोडश
 ओज एवोत्तरतो धत्ते तस्मात् (१) उत्तरतोऽभिप्रयायी जयति वज्रो वै चतुश्चत्वारिंशो
 वज्रः षोडशोयदेते इष्टके उपदधाति जाताश्चैव जनिष्यमाणाश्च भ्रातृव्यान् प्र णुद्य वज्रमनु
 प्र हरति स्तृत्यै पुरीषवर्ती मध्य उपं दधाति पुरीषं वै मध्यमात्मनः सात्मानमेवाग्निं चिनुते सा
 त्मा मुष्मिन् लोके भवति य एवं वेदेता वा असपत्नानामेष्टकायस्यैता उपधीयन्ते (२) ना-
 स्य सपत्नो भवति पशुर्वा एष यदग्निर्विराजं उत्तमायां चित्यामुपं दधाति विराजमेवोत्तमां प-
 शुषु दधाति तस्मात् पशुमानुत्तमां वाचं वदति दशदशोपं दधाति सवीर्यत्वायाक्ष्णयोपं दधाति
 तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति प्रतिष्ठित्यै यानि वै छन्दांसि सुवर्ग्याण्यासन् तैर्देवाः
 सुवर्गं लोकमायन् तेनर्षयः (३) अश्राम्यन् ते तपोऽतप्यन्त तानि तपसाऽपश्यन् तेभ्यं

नैत्ति०

का०५. प्र० ३.

॥ ३४२ ॥

अ० ६

संहिता

एता इष्टका निरमिमतेवश्छन्दो वरिवश्छन्द इति ता उपा दधत् ताभिर्वै ते सुवर्ग लोकमाय-
 न् यदेता इष्टका उपदधाति यान्येव छन्दांसि सुवर्ग्याणि तैरेव यजमानः सुवर्ग लोकमेति
 यज्ञेन वै प्रजापतिः प्रजाअसृजत् ताः स्तोमभागैरेवासृजत् यत् (४) स्तोमभागाउपदधाति प्रजा
 एव तद्यजमानः सृजते बृहस्पतिर्वा एतद्यज्ञस्य तेजः समभरद्यत् स्तोमभागा यत् स्तोमभागा
 उपदधाति सतेजसमेवार्थि चिनुते बृहस्पतिर्वा एतां यज्ञस्य प्रतिष्ठामपश्यद्यत् स्तोमभागायत्-
 स्तोमभागाउपदधाति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै सप्त सप्तोप दधाति सवीर्यत्वाय तिस्रोमध्ये प्रतिष्ठित्यै—
 ४३) [तस्मादुपधीयन्तृक्षयोयत्रिचत्वारिंशच्च] ॥ ५ ॥ रश्मिरित्येवादित्यमसृजत्
 प्रेतुरिति धर्ममन्वितिरिति दिवश्च सन्धिरित्यन्तरिक्षं प्रतिधिरिति पृथिवीं विष्टम्भइति दृष्टिं प्रवेत्यहं
 रनुवेति रात्रिमुशिति वसून् प्रकेत इति रुद्रान् सुदीतिरित्यादित्यानोजइति पितृस्तन्नुरिति
 प्रजाः पृतनाषाडिति पशून् रेवदित्योषधीरभिजिदसि युक्तग्रावा (१) इन्द्राय त्वेन्द्रं जिन्वे
 त्येव दक्षिणतोवज्रं पर्यौहदुभिजित्यैताः प्रजा अप्रप्राणा असृजत् तास्वधिपतिरसीत्येव प्रा-
 णमदधाद्यन्तेत्यपानश्चक्षुर्षपइति चक्षुर्वयोधा इति श्रोत्रं ताः प्रजाः प्राणतीरपानतीः पश्य-
 न्तीः शृण्वतीर्न मीथुनी अभवन् तासु त्रिवृदसीत्येव मिथुनमदधात्ताः प्रजा मिथुनी (२)
 भवन्तीर्न प्राजायन्त ताः संश्रोहौऽसि नीरोहौऽसीत्येव प्राजनयत्ताः प्रजाः प्रजाता नप्रत्यति-
 ष्टन् ता वसुकोऽसि वेषश्चिरसि वस्यच्चिरसीत्येवैषु लोकेषु प्रत्यस्थापयद्यदाह वसुकोऽसि वे-

का० ५. प्र० ३.

॥ ३४३ ॥

अ० ७

षश्रिरसि वस्यद्विरसीति प्रजाएव प्रजाता एषु लोकेषु प्रतिष्ठापयति सात्माऽन्तरिक्षम् (३)
 रोहति सप्राणोऽमुष्मिँल्लोके प्रति तिष्ठत्यव्यर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवति य एवं वेद—१२)
 [युक्तग्रावामिथुनीअन्तरिक्षंद्वादशच] ॥ ६ ॥ नाकसद्भिर्वै देवाः सुवर्गं लोकमा-
 यन् तन्नाकसदांनाकसत्त्वं यन्नाकसदं उपदधाति नाकसद्भिरेव तद्यजमानः सुवर्गं लोकमेति
 सुवर्गो वै लोको नाको यस्यैता उपधीयन्ते नास्मा अकं भवति यजमानायतनं वै नाक-
 सदोयन्नाकसदं उपदधात्यायतनमेव तद्यजमानः कुरुते पृष्ठानां वा एतत्तेजः संभूतं यन्ना-
 कसदोयन्नाकसदः (१) उपदधाति पृष्ठानामेव तेजोऽव रुन्धे पञ्चचोढा उपं दधात्यप्सरसं
 एवैनमेता भूता अमुष्मिँल्लोक उपं शरेऽथोतनूपानीरिवैता यजमानस्य यं द्विष्यात्तमुपदधद्वाये-
 देताभ्यं एवैनं देवताभ्यं आवृश्वति ताजगार्तिमाच्छत्युत्तरा नाकसद्भ्य उपं दधाति यथा जायामा-
 नीयं गृहेषु निषादयति तादृगेव तत् (२) पश्चात् प्राचीमुत्तमामुपं दधाति तस्मात् पश्चात्
 प्राची पत्न्यन्वास्ते स्वयमातृण्णाश्च विकर्णीश्चोत्तमे उपं दधाति प्राणो वै स्वयमातृण्णायुर्विक-
 र्णी प्राणश्चैवायुश्च प्राणानामुत्तमौ धत्ते तस्मात् प्राणश्चायुश्च प्राणानामुत्तमौ नान्यामुत्तरामि-
 ष्टकामुपं दध्याद्यदन्यामुत्तरामिष्टकामुपदध्यात् पशूनाम् (३) चयजमानस्य च प्राणं चायुश्चा-
 पि दध्यात्तस्मान्नान्योत्तरेष्टकोपधेया स्वयमातृण्णामुपं दधात्यसौ वै स्वयमातृण्णामूमेवोपं
 धत्तेऽश्वमुपंघ्रापयति प्राणमेवास्यां दधात्यथो प्राजापत्योवा अश्वः प्रजापतिनैवाग्निं चिनुते

नैति०

का०५. प्र०३.

॥ ३४४ ॥

अ० ८

संहिता

स्वयमातृणा भवति प्राणानामुत्सृष्ट्या अथो सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या एषा वै (४) देवानां
 विक्रान्तिर्यद्विकर्णी यद्विकर्णीमुपदधाति देवानामेव विक्रान्तिं मनु वि क्रमत उत्तरत उप दधाति
 तस्मादुत्तरत उपचारोऽग्निर्वीर्युमती भवति समिधै—२२) [नाकसदस्तत्पशूनावैद्वाविंशति-
 श्व] ॥ ७ ॥ छन्दाश्स्युप दधाति पशवो वै छन्दाश्सि पशूनेवाव रुन्धे छन्दाश्सि वै दे-
 वानां वामं पशवो वाममेव पशूनव रुन्ध एता ५ ह वै यज्ञसेनश्चैत्रियायुणश्चिति विदांचकार
 तया वै स पशूनवारुन्ध यदेतामुपदधाति पशूनेवाव रुन्धे गायत्रीः पुरस्तादुप दधाति तेजो
 वै गायत्री तेज एव (१) मुखतो धत्ते मूर्धन्वतीर्भवन्ति मूर्धानमेवैनं समानानां करोति त्रिष्टु-
 भउप दधातीन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियमेव मध्यतो धत्ते जगतीरुप दधाति जागता वै पशवः प-
 शूनेवाव रुन्धेऽनुष्टुभउप दधाति प्राणा वा अनुष्टुप् प्राणानामुत्सृष्ट्यै बृहतीरुष्णिहाः पङ्कीरक्षरपङ्की
 रिति विषुरुपाणि छन्दाश्स्युप दधाति विषुरुपा वै पशवः पशवः (२) छन्दाश्सि वि-
 षुरुपानेव पशूनव रुन्धे विषुरुपमस्य गृहे दृश्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैनामेवं वे-
 दाति छन्दसमुप दधात्यति छन्दा वै सर्वाणि छन्दाश्सि सर्वभिरेवैनं छन्दोभिश्चिनुते वर्ष्मवा
 एषा छन्दसां यदति छन्दा यदति छन्दसमुपदधाति वर्ष्मैवैनं समानानां करोति द्विपदा उप
 दधाति द्विपाद्यजमानः (३) प्रतिष्ठित्यै—१) [एवपशवो यजमान एकंच] ॥ ८ ॥ सर्वा-
 भ्यो वै देवताभ्योऽग्निश्चीयते यत् सयुजो नोपदध्याद्देवता अस्याग्निं वृज्जीरन् यत् सयुजं

का०५. प्र०३.

॥ ३४५ ॥

अ० १०

उप॒दधा॑त्या॒त्मनै॒वैन॑ꣳ स॒युजं॑ चि॒नुते॑ ना॒ग्निना॑ व्य॒ध्यते॑ऽथो यथा॑ पु॒रुषः॑ स्ना॒वभिः॑ सन्त॑त ए॒वमे॒वैता॑भि॒रग्निः॑ सन्त॑तोऽग्नि॒ना वै दे॒वाः सु॒वर्गं॑ लो॒कमा॑यन् ता अ॒मूः कृ॒त्तिका॑ अ॒भवन्॑ य॒स्यैता॑ उप॒धी॒यन्ते॑ सु॒वर्गमे॒व (१) लो॒कमे॒ति गच्छ॑ति प्र॒काशं॑ चि॒त्रमे॒व भ॑वति मण्ड॒लेष्ट॒का उप॑ दधाती॒मे वै लो॒का मण्ड॑लेष्ट॒का इ॒मे खलु॑ वै लो॒का दे॒वपुरा॑ दे॒वपुरा॑ ए॒व प्र वि॑शति॒ नार्ति॑माच्छे॒त्यग्निं॑ चि॒व्यानो॑वि॒श्वज्यो॑तिष॒ उप॑ दधाती॒माने॒वै ताभि॑र्लोकान् ज्योति॑ष्मतः कुरु॒तेऽथो प्रा॑णाने॒वैता यज॑मानस्य दा॒धत्ये॒ता वै दे॒वताः॑ सु॒वर्ग्या॑स्ता ए॒व (२) अ॒न्वार॑भ्य॒ सुवर्गं॑ लो॒कमे॒ति—४)

[ए॒वैव॑च॒त्वारि॑च] ॥ १ ॥ वृ॒ष्टि॒सनी॑रुप॒दधा॑ति॒वृष्टि॑मे॒वावरु॑न्धे यदे॒क॒धोप॑ द॒ध्यादे॑कमृ॒तुं वर्षे॑दनुप॒रि॒हारं॑ऽसादयति॒ तस्मा॑त् सर्वा॑नृ॒तून् वर्ष॑ति पु॒रोवा॑त् स॒नि॒रसी॑त्या॒हैत॒द्वै वृष्ट्यै॑ रू॒पꣳ रू॒पेण॑व वृ॒ष्टि॒मव॑ रुन्धे॒सं॒यानी॑भि॒र्वै दे॒वा इ॒माँल्लो॑कान् स॒मयु॑स्तत् सं॒यानी॑नाꣳसं॒यानि॑त्वं यत् सं॒यानी॑रुप॒दधा॑ति॒ यथा॑प्सु ना॒वा सं॒यात्ये॒वम् (१) ए॒वैता॑भि॒र्यज॑मान इ॒माँल्लो॑कान्सं॒ याति॑ प्ल॒वो वा ए॒षोऽग्ने॑र्यत् सं॒यानी॑र्यत् सं॒यानी॑रुप॒दधा॑ति॒ प्ल॒वमे॒वैत॑म॒ग्रय॑ उप॑ दधात्यु॒त य॒स्यैता॑सूप॒हिता॒स्वापो॑ऽग्निꣳ हर॑न्त्य॒द्वैत॑ ए॒वास्या॑ग्नि॒रादि॒त्येष्ट॒का उप॑ दधात्यादि॒त्या वा॑ ए॒तं भू॒त्यै प्र॑ति॒ नुद॑न्ते योऽल॒म्भू॒त्यै सन् भू॒तिं न प्रा॑प्नोत्यादि॒त्याः (२) ए॒वैनं॑ भू॒तिं ग॒मय॑न्त्य॒सौ वा ए॒तस्या॑दि॒त्यो रुच॑मा द॒त्ते योऽग्निं॑ चि॒त्वा न रो॑चते यदादि॒त्येष्ट॒का उप॑ दधात्य॒सावे॒वास्मि॑न्नादि॒त्यो रुच॑ दधाति॒ यथा॑सौ दे॒वाना॑ꣳरोच॑त ए॒वमे॒वैष म॑नु॒ष्या॒णाꣳरो॑चते घृ॒तेष्ट॒का उप॑ दधात्ये॒तद्वा अ॒ग्नेः प्रि॒यं धा॑म॒ यद्वृ॑तं प्रि॒येणै॒वैनं॑ धा॒म्रा स॑म॒र्धय॑ति (३)

नैति०

का०५. प्र०३.

॥ ३४६ ॥

अ० १२

संहिता

अथो तेजसानुपरिहारं सादयत्यपरिवर्गमेवास्मिन् तेजो दधाति प्रजापतिरग्निमचिनुत् स यशंसा
 व्याध्यत् स एता यशोदा अपश्यत्ता उपाधत्ता ताभिर्वै स यश आत्मन्धत्त यद्यशोदा उपदधाति
 यश एव ताभिर्यजमान आत्मन् धत्ते पञ्चोप दधाति पाङ्कः पुरुषो यावानेव पुरुषस्तस्मिन् यशोदधा-
 ति (४९) [एवमादित्याअर्धयत्येकान्नपञ्चाशच्च] ॥ १० ॥ देवासुराः संयत्ता आसन् क-
 नीयाः सो देवा आसन् भूयाः सोऽसुरास्ते देवा एता इष्टका अपश्यन् ता उपाधत्त भूय-
 स्कृदसीत्येव भूयाः सोऽभवन् वनस्पतिभिरोषधीभिर्वरिवस्कृदसीतीमामजयन् प्राच्यसीति प्रार्ची-
 दिशमजयन्नुर्ध्वासीत्यमूमजयन्तरिक्षसदस्यन्तरिक्षे सीदित्यन्तरिक्षमजयन्ततो देवा अभवन्
 (१) पराऽसुरा यस्यैता उपधीयन्ते भूयानिव भवत्यभीमालोकान् जयति भवत्यात्मना
 पराऽस्य भ्रातृव्यो भवत्यप्सुषदसि श्येनसदसोत्याहैनद्वा अग्रेरूपः रूपेणैवाग्निमव रुन्धे पृथि-
 व्यास्त्वा द्रविणे सादयामीत्याहेमानेवैताभिर्लोकान् द्रविणावतः कुरुत आयुष्या उप दधात्यायु-
 रेव (२) अस्मिन् दधात्यग्रे यत्ते परः हन्नामेत्याहैनद्वाअग्नेः प्रियं धाम प्रियमेवास्य धामोपा-
 मोति तावेहिसः रभावहा इत्याह व्येवैनैन परि धत्ते पाञ्चजन्येष्वप्येध्यम् इत्याहैष वा अग्निः पाञ्च-
 जन्योयः पञ्चचितीकस्तस्मादेवमाहर्तव्या उप (३) दधात्येतद्वा ऋतूनां प्रियं धाम यदृतव्या
 ऋतूनामेवप्रियं धामाव रुन्धे सुमेक इत्याह संवत्सरो वै सुमेकः संवत्सरस्यैव प्रियं धामोपा-
 मोति—२६) [अभवन्नेवोप षड्विंशतिश्च] ॥ ११ ॥ प्रजापतेरक्षयंश्चयत्तत्परापत्

का०५. प्र० ४.

॥ ३४७ ॥

अ० १

तदश्वोऽभवद्यदश्वयत्तदश्वस्याश्वत्वं तद्देवा अश्वमेधेनैव प्रत्यदधुरेव वै प्रजापतिश्च सर्वं करोति
 योऽश्वमेधेन यजते सर्वं एव भवति सर्वस्य वा एषा प्रार्थश्चिः सर्वस्य भेषजश्च सर्वं
 वा एतेन पाप्मानं देवा अंतरक्षपि वा एतेन ब्रह्महत्यामंतरन् सर्वं पाप्मानम् (१) तरति
 तरति ब्रह्महत्यां योऽश्वमेधेन यजतेय उ चैनमेव वेदोत्तरं वै तत् प्रजापतेरक्षयश्वयत्तस्मा-
 दश्वस्योत्तरतोऽव दक्षिणतोऽन्येषां पशूनां वैतसः कटोभवत्यप्सु योनिर्वा अश्वोऽप्सु जो-
 वेतसः स्व एवैनं योनौ प्रति घ्रापयति चतुष्टोमः स्तोमोभवति सरङ्ग वा अश्वस्य सक्थ्यावृ-
 हत् (२) तद्देवाश्चतुष्टोमेनैव प्रत्यदधुर्यच्चतुष्टोमः स्तोमोभवत्यश्वस्य सर्वत्वार्य—१२) [पा-
 प्मानमवृहद्वादशच] ॥ १२ ॥ उत्सन्नयज्ञ (२५५) इन्द्राग्नी (२३४) देवा (२५५)
 अग्ने (३६४) रग्ने (२४३) रुग्नि (१६२) नाकसद्भि (२२२) श्छन्दाश्मि (३५१)
 सर्वाभ्यो (१०४) वृष्टिसनी (१९९) देवासुराः (१७६) प्रजापते (११२) द्वादश (२४७७)
 ॥ १२ ॥ इति तैत्तिरीयसंहितायां पंचमकाण्डे तृतीयः प्रपाठकः ॥

ॐ देवासुराः संयन्ता आसन् ते न व्यजयन्त स एता इन्द्रस्तनूरुपश्यन्ता उपाधत्ता ता-
 भिवै स तनुवमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्धत्त ततो देवा अभवन् परासुरा यदिन्द्रस्तनूरुपदधाति तनु-
 वमेव ताभिरिन्द्रियं वीर्यं यजमान आत्मन्धत्तेऽथो सेन्द्रमेवाग्निश्च सतनुं चिनुते भवत्यात्मना
 परास्य भ्रातृव्यः (१) भवति यज्ञो देवेभ्योऽपाकामत्तमवरुधन्नाशकुवन् त एता यज्ञतनु-

तैत्ति०

का० ५. प्र० ४.

॥ ३४८ ॥

अ० २

संहिता

रपश्यन् ता उपादधत् ताभिर्वै ते यज्ञमवारुन्धत् यद्यज्ञतृनूरुपदधाति यज्ञमेव ताभिर्यजमानो
 ऽव रुन्धे त्रयस्त्रिंशत्मुप दधाति त्रयस्त्रिंशद्दे देवता देवता एवाव रुन्धेऽथो सात्मानमे-
 वाग्निश्शतनुं चिनुते सात्माऽमुष्मिहोके (२) भवति य एवं वेद ज्योतिष्मतीरुप दधाति ज्यो-
 तिर्वास्मिन् दधात्येताभिर्वा अग्निश्चितो ज्वलति ताभिर्वैनः सभिन्ध उभयोरस्मै लोकयोज्यो-
 तिर्भवति नक्षत्रेष्टका उप दधात्येतानि वै दिवो ज्योतींषि तान्येवाव रुन्धे सुकृतां वा एतानि
 ज्योतींषि यन्नक्षत्राणि तान्येवामोत्यथो अनूकाशमेवैतानि (३) ज्योतींषि कुरुते सुवर्गस्य
 लोकस्यानुग्यात्यै यत्सःस्पृष्टा उपदध्याद्वृष्ट्यै लोकमपि दध्यादवर्षुकः पर्जन्यः स्यादसःस्पृ-
 ष्टा उप दधाति वृष्ट्या एव लोकं करोति वर्षुकः पर्जन्यो भवति पुरस्तादन्याः प्रतीचीरुप दधाति
 पश्चादन्याः प्राचीस्तस्मात् प्राचीनानि च प्रतीचीनानि च नक्षत्राण्या वर्तन्ते—४१) [भातृव्यो-
 लोकएतान्येकचत्वारिंशच्च] ॥ १ ॥

कृतव्या उप दधात्यृतुनां क्लिप्त्यै द्वन्द्वमुप
 दधाति तस्माद्द्वन्द्वमृतवोऽधृतेव वा एषा यन्मध्यमा चितिरन्तरिक्षमिव एषा द्वन्द्वमन्यासु
 चितीषूप दधाति चतस्रो मध्ये धृत्या अन्तः श्लेषणं वा एताश्चितीनां यदृतव्या यदृतव्या
 उपदधाति चितीनां विधृत्या अवकामनूप दधात्येषा वाअग्नेर्योनिः सयोन्यम् (१) एवाग्निं चि-
 नुतउवाच ह विश्वामित्रोऽददित्स ब्रह्मणाऽन्नं यस्यैता उपधीयान्तै य उ चैना एवं वेददिति
 संवत्सरोवाएतं प्रतिष्ठायै नुदते योऽग्निं चित्वा न प्रतितिष्ठति पञ्च पूर्वाश्चितयोभवन्त्यथषष्ठी

का० ५. प्र० ४.

॥ ३४९ ॥

अ० ३

चिन्ति चिनुते षड्वा ऋतवः संवत्सरऋतुष्वेव संवत्सरे प्रतिनिष्ठत्येता वै (२) अधिपत्नीर्नामैष्टका यस्यै-
 ता उपधीयन्तेऽधिपतिरेव समानानां भवति यद्विष्यात्तमुपदधद् ध्यायेदेताभ्य एवैनं देवताभ्य आ
 वृश्चति ताजगार्तिमाच्छत्यद्विरसः सुवर्गं लोकं यन्तो या यज्ञस्य निष्कृतिरासीत्तामृषीभ्यः प्रत्यौहन्
 तद्विरण्यमभवद्यद्विरण्यशलकैः प्रोक्षति यज्ञस्य निष्कृत्याअथो भेषजमेवास्मै करोति (३) अथो
 रूपेणैवैनं समर्धयत्यथो हिरण्यज्योतिषैव सुवर्गं लोकमेति साहस्रवता प्रोक्षति साहस्रः प्रजापतिः
 प्रजापतिरास्या इमा मे अग्र इष्टका धेनवः सन्त्वित्याह धेनुरैनाः कुरुते ता एनं कामदुघा अमुत्रा-
 मुष्मिँल्लोक उप तिष्ठन्ते— ३९) [सयोनैवे करोत्येकाञ्चत्वारिंशच्च] ॥ २ ॥ रुद्रोवा
 एषयदग्निः स एतर्हि जातो यर्हि सर्वश्चितः स यथा वत्सो जातः स्तनं प्रेप्सत्येवं वाएष एतर्हि भाग-
 धेयं प्रेप्सति तस्मै यदाहुतिं न जुहुयादध्वर्युं च यजमानं च ध्यायेच्छतरुद्रीयं जुहोति भागधेयेनै-
 वैनं शमयति नार्तिमाच्छत्यध्वर्युर्न यजमानो यद्ग्राम्याणां पशूनाम् (१) पर्यसा जुहुयाद्ग्राम्यान्
 पशूञ्छुचार्पयेद्यदारण्यानामारण्यान् जर्तिलयवाग्वा वा जुहुयाद्गवीधुकयवाग्वा वा न ग्राम्यान्
 पशून् हिनस्ति नारण्यानथो खल्वाहुरनाहुतिर्वै जर्तिलाश्च गवीधुकाश्चेत्यजक्षरिणं जुहोत्याग्नेयी
 वा एषा यदजाहुत्यैव जुहोति न ग्राम्यान् पशून् हिनस्तिनारण्यानद्विरसः सुवर्गं लोकं यन्तः (२)
 अजायां घर्मं प्राप्तिश्चन्त्सा शोचन्ती पूर्णं पराजिहीत सोऽर्कोभवत्तदकस्यार्कत्वमर्कपूर्णं जुहोति
 सयोनित्वायोदुङ्तिष्ठन् जुहोत्येषा वै रुद्रस्य दिक् स्वायामेव दिशि रुद्रं निरवदयते चरमायामि-

नैति०

का० ५. प्र० ३.

॥ ३५० ॥

अ० ४

संहिता

ष्टकायां जुहोत्यन्त एव रुद्रं निरवन्दयते त्रेधाविभक्तं जुहोति त्रयं इमे लोका इमानेव लोका
 न्समावर्हीर्यान् करोतीत्यथै जुहोति (३) अथेत्यथेयति त्रयं इमे लोका एभ्य एवैनं लोकेभ्यः
 शमयति तिस्र उत्तरा आहुतीर्जुहोति षट् सम्पद्यन्ते षट्वा ऋतवः ऋतुभिरेवैनं शमयति यद-
 नुपरिक्रामं जुहुयादन्तरवचारिणं रुद्रं कुर्यादथो खल्वाहुः कस्यां वाहं दिशि रुद्रः कस्यां वेत्य-
 नुपरिक्राममेव होतव्यमपरिवर्गमेवैनं शमयति (४) एतावै देवताः सुवर्ग्या या उत्तमास्ता
 यजमानं वाचयति ताभिरेवैनं सुवर्गलोकं ममयति यं द्विष्यात्तस्य सञ्चरे पशूनां न्यस्येद्यः प्र-
 थमः पशुरभिषिष्टति सआर्तिमार्च्छति— ३०) [पशूनांयन्तो जुहोतिशमयतित्रिं शच्च]
 ॥ ३ ॥ अश्मन्चूर्जमिति परिषिञ्चति मार्जयत्येवैनमथो तर्पयत्येव स एनं तृप्तोऽक्षुध्यन्
 शौचन्नमुष्मिँल्लोक उपतिष्ठते तृप्यति प्रजया पशुभिर्य एवं वेद तां न इषमूर्जं घत्त मरुतः सं-
 रराणा इत्याहान्नं वा ऊर्गन्नं मरुतोऽन्नमेवाव रुन्धेऽश्मंस्ते क्षुदमुन्ते शुक् (१) ऋच्छतु घं
 द्विष्म इत्याहु यमेव द्वेष्टि तमस्य क्षुधा च शुचा चार्पयति त्रिः परिषिञ्चन् पर्यति त्रिवृद्वाअग्नि
 यावानेवाग्निस्तस्य शुचं शमयति त्रिः पुनः पर्यति षट् सम्पद्यन्ते षट्वाऋतवः ऋतुभिरेवास्य शुचं
 शमयत्यपां वा एतत्पुष्पं यद्वैतसोऽपाम् (२) शरोऽवका वेतसशाखया चावकाभिश्च विकर्ष-
 त्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्य शुचं शमयति योवाअग्निं चितं प्रथमः पशुरधिक्रामतीश्वरो
 वै तश्शुचा प्रदहो मण्डूकेन वि कर्षत्येव वै पशूनामनुपजीवनीयो न वा एव ग्राम्पेषु पशुं हितो

का०५. प्र०४.

॥ ३५१ ॥

अ०५

नारण्येषु तमेव शुचार्पयत्यष्टाभिर्वि कर्षति (३) अष्टाक्षरा गायत्री गायत्रोऽग्निर्यावानेवाग्निस्तस्य
 शुचं शमयति पावकवतीभिरन्नं वै पावकोऽन्नैनेवास्य शुचं शमयति मृत्युर्वा एष यदग्नि
 ब्रह्मण एतद्रूपं यत् कृष्णाजिनं कार्ष्णीं उपानहावुपं मुञ्चते ब्रह्मणैव मृत्योरन्तर्धत्तेऽन्तर्मृत्यो-
 र्धत्तेऽन्तरन्नाद्यादित्याहुर्न्यामुपमुञ्चतेऽन्यां नान्तः (४) एव मृत्योर्धत्तेऽवान्नाद्यं रुन्धे न-
 मस्ते हरसे शोचिष इत्याहनमस्कृत्य हिवसीयाऽसमुपचरन्त्यन्यं ते अस्मत्तपन्तु हेतय इत्याह
 यमेव देष्टि तमस्य शुचाऽर्पयति पावको अस्मभ्यं शिवोभवेत्याहन्नं वै पावकोऽन्नमेवाव
 रुन्धे द्वाभ्यामधि क्रामति प्रतिष्ठित्या अपस्यवतीभ्यां शान्त्यै—४९) [शुगपां कर्षति नान्तरे
 कान्नपञ्चाशच्च] ॥ ४ ॥ नृषदे वडिति व्याघारयति पङ्क्त्याहुत्या यज्ञमुखमा रमतेऽक्षण्या
 व्याघारयति तस्मादक्षण्या पशवोऽज्ञानि प्र हरन्ति प्रतिष्ठित्यै यद्वषट् कुर्याद्यातयामाऽस्य वषट्-
 कारः स्याद्यन्न वषट्कुर्याद्रक्षांसि यज्ञं हन्युर्वडित्याह परोक्षमेव वषट् करोति नास्य
 यातयामा वषट्कारो भवति न यज्ञं रक्षांसि घ्नन्ति हुतादोवा अन्ये देवाः (१) अहु-
 तादोऽन्ये तानग्निचिदेवोभयान्प्रीणाति ये देवा देवानामिति दध्ना मधुमिश्रेणावोक्षति हुतादश्चैव
 देवा नहुतादश्च यजमानः प्रीणाति ते यजमानं प्रीणन्ति दध्नेव हुतादः प्रीणाति मधुषाऽहु-
 तादो ग्राम्यं वा एतदन्नं यदध्वारण्यं मधु यदध्ना मधुमिश्रेणावोक्षः पुमयस्यावरुध्यै गुमुष्टि-
 नाऽवोक्षति प्राजापत्यः (२) वै गुमुष्टिः संयोनित्वाय द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्या अनुपरिचारमवो-

नैति०

का०५.प्र०४.

॥ ३५२ ॥

अ० ६

संहिता

सत्यपरिवर्गमेवैतान् प्रीणाति वि वा एष प्राणैः प्रजया पशुभिर्कथ्यते योऽग्निं चिन्वन्न
 धिक्कामति प्राणदा अपानदा इत्याह प्राणानेवात्मन्धत्ते वर्चोदा वरिवोदा इत्याह प्रजा वै वर्चः
 पशवो वरिवः प्रजामेव पशूनात्मन्धत्त इन्द्रो वृत्रमहन् तं वृत्रः (३) हतः षोडशभिर्भोगैरसि-
 नात् स एतामग्रयेऽनीकवत् आहुतिमपश्यत्तामजुहोत्तस्याग्निरनीकवान् स्वेन भागधेयेन प्रीतः
 षोडशधा वृत्रस्य भोगानप्यदहद्वैश्वकर्मणेन पाप्मनो निर्मुच्यत यदग्रयेऽनीकवत् आहुतिं
 जुहोत्यग्निरैवास्यानीकवान्स्वेन भागधेयेन प्रीतः पाप्मानमपिदहति वैश्वकर्मणेन पाप्मनो निर्मु-
 च्यते यं कामयेत चिरं पाप्मनः (४) निर्मुच्येतेत्येकैकंतस्य जुहुयाच्चिरमेव पाप्मनो निर्मुच्यते
 यं कामयेत ताजक्पाप्मनो निर्मुच्येतेति सर्वाणि तस्यानुदृत्य जुहुयात्ताजगेव पाप्मनो निर्मुच्य-
 तेथो खलुनानैव सूक्ताभ्यां जुहोति नानैव रूक्तयोर्वीर्यं दधात्यथो प्रतिष्ठित्यै—४०) [देवाः
 प्राजापत्यावृत्रः पाप्मनश्चत्वारिंशच्च] ॥ ५ ॥ उदेनमुत्तराञ्जयेति समिध आदधाति यथा-
 जनयतेवसंकरोति तादृगे व तत्तिष्ठ आदधाति त्रिरुद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्मै भागधेयं करोत्यौ-
 दुंबरीर्भवंत्यूर्वा उदुंबर उर्जमेवास्मा अपिदधात्युदुत्वा विश्वेदेवा इत्याह प्राणवै विश्वेदेवाः प्राणैः
 (१) एवैनमुद्यच्छतेऽग्रे भरन्तु चित्तिभिरित्याह यस्मा एवैनं चित्तायोद्यच्छते तेनैवैनं समर्ध-
 यति पंच दिशोदैवीर्यज्ञमवंतु देवीरित्याह दिशोऽद्येपोनुप्रच्यवृते पामतिं दुर्मतिं बाधमाना इत्या-
 हरक्षंसामपहत्यै रायस्पोषेयज्ञपतिमाभजन्तीरित्याह पशवोवै रायस्पोषः (२) पशून्वावरु-

का०५. प्र०४.

॥ ३५३ ॥

अ० ७

धे षड्विहंरतिषट्वा ऋतवऋतुभिरेवैनंहरति द्वे परिगृह्यवतीभवतोरक्षसामपहत्यै सूर्यैरश्मिर्हरिकेशः
 पुरस्तादित्याह प्रसूत्यै ततः पावकाआशिषोनो जुषन्तामित्याहान्नं वै पावकोन्नमेवावरुंधे देवा-
 सुराः संयत्ताआसन्ते देवाएतदप्रतिरथमपश्यन्तेन वै ते प्रति (३) असुरानजयन्तदप्रतिरथस्या-
 प्रतिरथत्वं यदप्रतिरथं द्वितीयोहोतान्वाहा प्रत्येव तेन यजमानोभ्रातृव्यान्जयत्यथो अनंभि-
 जितमेवाभिजयति दशर्चंभवति दशाक्षरा विराद्विराजेमौ लोकौ विधृतावनयोर्लोकयोर्विधृत्या-
 अथो दशाक्षराविराडन्नं विराद्विराज्येवाच्चाद्ये प्रतितिष्ठत्यसदिव वा अन्तरिक्षमन्तरिक्षमिवाग्नीध्रमा-
 ग्नीध्रे (४) अश्मानं निदधाति सत्वायद्वाभ्यां प्रतितिष्ठत्यै विमानं एषदिवोमध्यं आस्तइत्याह
 व्येवैतया मिमीतेमध्ये दिवोनिहितः पृश्निरश्मेत्याहान्नं वै पृश्न्यन्नमेवावरुंधेचतसृभिरापुच्छदिति
 चत्वारि छंदांसि छंदोभिरेवेद्रं विश्वाअवीवृधन्नित्याह वृद्धिमेवोपावर्तते वाजानां सत्पतिं पतिम्
 (५) इत्याहान्नं वै वाजोन्नमेवावरुंधे सुम्रहूर्यज्ञोदेवाश्चाचवक्षदित्याह प्रजा वै पशवः सुम्रं
 प्रजामेव पशूनात्मन् धत्ते यक्षदग्निर्देवोदेवाश्चाचवक्षदित्याह स्वगाकृत्यै वाजस्य माप्र-
 सवेनोद्ग्राभेणोदग्रभीदित्याहासौवा आदित्यउद्यन्तुद्ग्राभएषः (६) निग्राचन्नग्राभोब्रह्मणै-
 वात्मानमुद्गृह्णाति ब्रह्मणाभ्रातृव्यं निगृह्णाति १०—) [प्राणैःपोषोप्रत्याग्नीध्रेपतिमेषदशच]
 ॥ ६ ॥ प्राचीमनु प्रदिशं मेहि विद्वानित्याह देवलोकमेवैतयोपावर्ततेक्रमध्वमग्निना नाक-

नैति०

का०५. प्र० ४.

॥ ३५४ ॥

अ० ७

संहिता

मित्याहेमानेवैतया लोकान्कमते पृथिव्याअहमुदंतरिस्मारुहमित्याहेमानेवैतया लोकान्त्समारोहति
 सुवर्ग्यतोनापेक्षन्इत्याह सुवर्गमेवैतया लोकमेत्यग्नेप्रेहि (१) प्रथमोदेवयतामित्याहोभयेष्वेवैतया दे-
 वमनुष्येषुचक्षुर्दधाति पंचभिरधिकमतिपांक्तो यज्ञोयावानेव यज्ञस्तेन सह सुवर्गलोकमेति नक्तोपा-
 सेति पुरोनुवाक्यामन्वाह प्रत्याअग्ने सहस्राक्षेत्याह साहस्रः प्रजापतिः प्रजापतेरास्यै तस्मैति विधेम
 वाजाय स्वाहेत्याहाञ्च वै वाजोन्नमेवाव (२) रुन्धे दध्नः पूर्णामौदुंबरीं स्वयमातृण्णायां जुहोत्यूर्ग्वै-
 दध्यूर्गुदुंबरोसौ स्वयमातृण्णामुष्यामेवोर्जदधाति तस्मादमुतोर्वाचीमूर्जमुप जीवामस्ति सृभिः सादयति
 त्रिवृदा अग्निर्यावानेवाग्निस्तं प्रतिष्ठां गमयति प्रेद्धोअग्ने दीदिहि पुरोनुइत्यौदुंबरीमादधात्येषा
 वै सुमीकर्णकावत्येतया हस्म (३) वै देवाअसुराणां शततर्हांस्तुं हंति यदेतया समिधमादधाति
 वज्रमेवैतच्छतर्घ्वा यजमानोभ्रातृव्याय प्रहरति स्तृत्याअछंवट्कारं विधेम ते परमे जन्मन्मग्रइति
 वैकंकतीमादधाति भाएवावरुंधे ताश्सवितुर्वरेण्यस्य चित्रामिति शमीमयीं शांत्याअग्निर्वाहवाअ-
 ग्निचितं दुहेग्निचिद्वाग्निं दुहेताम् (४) सवितुर्वरेण्यस्य चित्रामित्याहैषवा अग्नेर्दोहस्तमस्य कण्वएव
 श्रायसोवेत्तेन हस्मै नृशंसदुहे यदेतया समिधमादधात्यग्निचिदेवतदग्निं दुहे सप्त ते अग्ने समिधः सप्त
 जिह्वाइत्याह सप्तैवास्य साप्तानि प्रीणाति पूर्णया जुहोति पूर्णइवहि प्रजापतिः प्रजापतेः (५)
 आस्यै न्यूनया जुहोति न्यूनान् द्वि प्रजापतिः प्रजाअसृजतप्रजानां सृष्ट्याअग्निर्देवेभ्योनिलायतसदि
 शेनुप्राविशज्जुहन्मनसा दिशोऽध्यायेद्दिग्भ्यएवैनमवरुंधे दध्नापुरस्ताज्जुहोत्याज्येनोपरिष्ठात्तेजश्चै

का० ५. प्र० ४.

॥ ३५५ ॥

अ० ८

वास्माहंद्रियंचसमीची दधाति द्वादशकपालोवैश्वानरोभवति द्वादशमासाः संवत्सरस्संवत्सरोभिर्वै-
 श्वानरः साक्षात् (६) एवैश्वानरमवरुंधे यत्प्रयाजानूयाजान्कुर्यादिकस्तिः सा यज्ञस्य दर्विहोमं
 करोति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै राष्ट्रं वै वैश्वानरोविण्मरुतोवैश्वानरश्चुत्वा मारुतान् जुहोति राष्ट्रएव वि-
 शमनु वध्नात्युच्चैर्वैश्वानरस्याश्रावयत्युपाश्रुमारुतान् जुहोति तस्माद्राष्ट्रं विशमतिवदति मारुताभवं-
 ति मरुतोवै देवानां विशोदेवविशेनैवास्मै मनुष्यविशम् (७) अवरुंधे सप्त भवन्ति सप्तगणावै म-
 रुतो गणशएव विशमवरुंधे गणेन गणमनुद्रुत्य जुहोति विशमेवास्मा अनुवर्त्मानं करोति—२१)

[इह्यवस्मतां प्रजापतेः साक्षान्मनुष्यविशमेकविंशतिश्च] ॥ ७ ॥ वसोर्धारां जुहोति
 वसोर्मेधारासदिति वा एषा हूयते घृतस्य वा एनमेषाधारा मुष्मिँल्लोके पिन्वमानोपतिष्ठत आज्येन
 जुहोति तेजोवा आज्यं तेजोवसोर्धारा तेजसैवास्मै तेजोवरुंधेथो कामवै वसोर्धारा कामानिवावरुंधे
 यं कामयेत प्राणानस्यान्नाद्यं वि (१) छिंद्यामिति विग्राहं तस्य जुहुयात्प्राणानेवास्यान्नाद्यं वि-
 च्छिनत्ति यं कामयेत प्राणानस्यान्नाद्यं संतनुयामिति संततां तस्य जुहुयात्प्राणानेवास्यान्नाद्यं
 संतनोति द्वादशद्वादशानि जुहोति द्वादशमासाः संवत्सरः संवत्सरेणैवास्मा अन्नमवरुंधेन्नचमेक्षुच्च-
 मइत्याहैतद्वै (२) अन्नस्य रूपं रूपेणैवान्नमवरुंधेभिश्चम आपश्चमइत्याहैषा वा अन्नस्य योनिः
 सयोन्येवान्नमवरुंधेर्धेद्राणि जुहोति देवताएवावरुंधे यत्सर्वेषामर्धमिद्रः प्रति तस्मादिद्रोदेवतानां
 भूयिष्ठभाक्तमिद्रमुत्तरमाहेंद्रियमेवास्मिन्नुपरिष्ठादधाति यज्ञायुधानि जुहोति यज्ञः (३) वै यज्ञा-

नैति०

का० ५. प्र० ४.

॥ ३५६ ॥

अ० ९

संहिता

युधानि यज्ञमेवावरुंधेथो एतद्वै यज्ञस्य रूपरूपेणैव यज्ञमवरुंधेवमृथश्चमे स्वगाकारश्चमइत्याह
 स्वगाकृत्याअग्निश्चमे घर्मश्चमइत्याहैतद्वै ब्रह्मवर्चसस्य रूपरूपेणैव ब्रह्मवर्चमवरुंधक्तक् च मे
 सामं च मइत्याह (४) एतद्वै छंदसांरूपरूपेणैव छंदांस्स्यवरुंधे गर्भाश्च मे वत्साश्चमइत्याहैतद्वै
 पशूनांरूपरूपेणैव पशून्वरुंधे कल्पान् जुहोत्यकंसस्य कृष्यै युग्मदयुजे जुहोति मिथुनत्वायो-
 त्तरावती भवतोभिक्रांत्याएका च मे तिस्रश्च मइत्याह देवछंदसं वा एकां चतिस्रश्च (५) मनुष्यछं-
 दसं चतस्रश्चाष्टौ च देवछंदसं चैव मनुष्यछंदसं चावरुंधआत्रयस्त्रिंशतो जुहोति त्रयस्त्रिंशद्वै दे-
 वतादेवताएवावरुंधआष्टाचत्वारिंशतो जुहोत्यष्टाचत्वारिंशदक्षरा जगती जागताः पशवो जगत्यै-
 वास्मै पशून्वरुंधे वाजंश्च प्रसवश्चेति द्वादशं जुहोति द्वादशमासाः संवत्सरः संवत्सर एव प्रतितिष्ठति
 (४९) [विवैयज्ञाहचैकान्नपंचाशच्च] ॥ ८ ॥ अग्निदेवेभ्योपाकामद्भागधेयमिच्छमानस्तं दे-
 वाअब्रुवन्नुपनृआवर्तस्व हव्यं नोवहेति सोब्रवीद्वरं वृणै मयमेव वाजप्रसवी यं जुहवन्निति तस्मादग्रये
 वाजप्रसवीयं जुहति यद्वाजप्रसवीयं जुहोत्यग्निमेव तद्भागधेयेन समर्धयत्यथोअभिषेकएवास्य
 सचतुर्दशभिर्जुहोतिसप्तग्राम्याओंषधयः सप्त (९) आरण्याउभर्याषामवरुंध्याअन्नस्यान्नस्य
 जुहोत्यन्नस्यान्नस्यावरुंध्याऔदुंबरेण खुवेण जुहोत्यूर्वा उदुंबरऊर्गन्नमूर्जैवास्माऊर्गमन्नमवरुंधे-
 ग्रिवै देवानामभिषिक्तोऽग्निचिन्मनुष्याणां तस्मादग्निचिद्वर्षति न धावेदवरुद्धं स्यान्नमन्नमिव खलु
 वै वर्षयद्भावेदन्नाद्याद्भावेदुपावर्तेतान्नाद्यमेवाभि (२) उपावर्तते नक्तोषासेति कृष्णार्थैश्वेतव-

का० ५. प्र० ४.

॥ ३५७ ॥

अ० १०

त्सायैपर्यसा जुहोत्यह्निवास्मै रात्रिं प्रदापयति रात्रियाहंरहोरात्रे एवास्मै प्रत्ते काममन्त्राद्यं दुहाते
 राष्ट्रभृतो जुहोति राष्ट्रमेवावरुंधे षड्विजुहोति षड्वाक्चतुर्वक्चतुष्वेव प्रतितिष्ठति भुवनस्य पतइति
 रथमुखे पंचाहुती जुहोति वज्रमेवै रथोवज्रेणैव दिशः (३) अभिजयत्यग्निचितं ह्वाअमुष्मि
 न्लोके वातोभिपवनेवातनामानि जुहोत्यभ्येवैनममुष्मि न्लोके वातः पवते त्रीणि जुहोति त्रयइमे
 लोका एभ्य एव लोकेभ्यो वातमवरुंधे समुद्रोसि नमस्वानित्याहैतद्वै वातस्य रूपं रूपेणैव वातमव-
 रुंधे जलिना जुहोति नद्यैतेषामन्यथा (४) आहुतिरवकल्पते—२) [सप्ताभिदिशोन्यथाद्वेच]
 ॥ १॥ सुवर्गाय वै लोकाय देव रथोयुज्यते यत्राकूताय मनुष्य रथ एष खलु वै देव रथोयदग्निरग्निं युन-
 जिमशवसा घृतेनेत्याह युनक्तयेवैनस्स एनं युक्तः सुवर्गं लोकमभिवहति यत्सर्वाभिः पंचभिर्युज्याद्यु-
 क्तोस्याग्निः प्रच्युतस्यादप्रतिष्ठिता आहुतयः स्युरप्रतिष्ठिताः स्तोमा अप्रतिष्ठितान्युक्थानि ति-
 मृभिः प्रातःसवनेभिर्मृशति त्रिवृत् (१) वा अग्निर्यावानेवाग्निस्तं युनक्ति यथानसियुक्त आधीय-
 त एवमेव तत्प्रत्याहुतयं स्तिष्ठति प्रतिस्तोमाः प्रत्युक्थानि यज्ञायज्ञियस्य स्तोत्रे द्वाभ्यामभिमृ-
 शत्येतावान्वै यज्ञोयावानग्निष्टोमोभूमात्वा अस्यात ऊर्ध्वः क्रियते यावानेव यज्ञस्तमंततो न्वारोह-
 ति द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्या एकया प्रस्तुतं भवत्यथ (२) अभिमृशत्यैप नमुत्तरो यज्ञोनमत्यथो संतत्यै
 प्रवा एषोस्माल्लोकाद्वपवते योर्गि चिनुते नवा एतस्यानिष्टक आहुतिरवकल्पते यां वा एषो निष्टक-
 आहुतिं जुहोति सवतिवैसाताः सवन्ती यज्ञो नृपराभवति यज्ञं यजमानो यत्पुनश्चित्ति चिनुत आहुती-

नैति०

का०५. प्र०४.

॥ ३५८ ॥

अ० ११

संहिता

नां प्रतिष्ठित्यै प्रत्याहुतयस्तिष्ठति (३) न यज्ञः पराभवति नयजमानोद्यावुपदधात्यद्याक्षरा गायत्री-
 गायत्रेणैवैनं छंदसा चिनुते यदेकादशत्रैष्टुभेन यद्वादशजागतेन छंदोभिरेवैनं चिनुते नपात्को-
 वैनामैषोऽग्निर्यत्पुनश्चित्तिर्यएवं विद्वान्पुनश्चित्तिचिनुत आतृतीयात्पुरुषादन्नमत्ति यथा वै पुनराधे-
 यएवं पुनश्चित्तिर्योग्याधेयेन (४) ऋधोति सपुनराधेयमाधत्ते योऽग्निं चित्त्वानर्धोतिसपुनश्चित्ति
 चिनुते यत्पुनश्चित्तिचिनुत कध्याअथो खल्वाहुर्नचैतव्येति रुद्रोवा एषयदग्निर्यथा व्याघ्रश्सुसं-
 बोधयति तादृगेव तदथो खल्वाहुश्चेतव्येति यथावसीयाश्संभागाधेयेन बोधयति तादृगेव तन्मनु-
 रग्निमचिनुत (५) तेन नाधोत्सृतां पुनश्चित्तिमपश्यन्तामचिनुत तयावैसर्वाधोत्सृतां पुनश्चित्ति
 चिनुत कध्या १७) [त्रिवृदथतिष्ठतिनाचिनुतसप्तदशच] १० ॥ छंदश्चित्तं चिन्वीत पशु-
 कामः पशवोवै छंदाश्चिसि पशुमानेवभवतिश्येनचित्तं चिन्वीत सुवर्गकामः श्येनोवै वयंसां पतिष्ठः
 श्येनएव भूत्वा सुवर्गं लोकं पतति कंचित्तं चिन्वीत यः कामयेत शीर्षण्वानमुष्मिन्लोके स्या-
 मितिशीर्षण्वानेवामुष्मिन्लोके भवत्यलजचित्तं चिन्वीत चतुःसीतं प्रतिष्ठाकामश्चतस्रोदिशोदि-
 क्ष्वेवप्रतिष्ठति प्रउगचित्तं चिन्वीत आतृव्यवान् (१) एव आतृव्यान्नुदतउभयतः प्रउगं चिन्वीत
 यः कामयेत प्रजातान्आतृव्यान्नुदेयप्रतिजनिष्यमाणानितिप्रैवजातान्आतृव्यान्नुदते प्रतिजनि-
 ष्यमाणान् रथचकचित्तं चिन्वीत आतृव्यवान्वज्रावै रथोवज्रमेव आतृव्येभ्यः प्रहरति द्रोण-
 चित्तं चिन्वीतान्नकामोद्रोणेवा अन्नं श्रियते सयोन्येवान्नमवरुन्धे समुह्यं चिन्वीत पशुकामः

का०५.प्र०४.

॥ ३५९ ॥

अ० १२

पशुमानेव भवति (२) परिचाय्यं चिन्वीत् ग्रामकामोग्राम्येव भवति श्मशानचितं चिन्वी-
 तयः कामयेत पितृलोककंध्रुयामिति पितृलोकएवर्षीति विश्वामित्रजमदग्नी वसिष्ठेनास्पधे-
 ताः स एताजमदग्निर्विह्व्या अपश्यत्ताउपाधत्ताभिर्वै सवसिष्ठस्येन्द्रियं वीर्यमवृत्तयद्विह्व्याउप-
 दधातीन्द्रियमेव ताभिर्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृद्धे होतुर्धिष्णिय उपदधाति यजमानायतनं वै
 (३) होतास्व एवास्मा आयतन इन्द्रियं वीर्यमवरुंधे द्वादशोपदधाति द्वादशाक्षरा जगती जागताः पश-
 वो जगत्यैवास्मै पशूनवरुंधेष्टावष्टावन्येषु धिष्णियेषूपदधात्यष्टाशफाः पशवः पशूनेवावरुंधे षणमा-
 जालीये षड्वा ऋतवः ऋतवः खलु वै देवाः पितरः ऋतूनेव देवान्पितृन्प्रीणाति—४८)
 [प्रभवति वा अष्टाचत्वारिंशच्च] ॥ ११ ॥ पवस्व वाजसातय इत्यनुष्टुक्प्रतिपद्वति तिस्रो-
 नुष्टुमश्वतसो गायत्रियोयत्तिस्रोनुष्टुमस्तस्मादश्वस्त्रिभिस्तिष्ठति यच्चतस्रो गायत्रियस्तस्मा-
 त्सर्वाश्चतुरः पदः प्रतिदधत्पलायते परमावा एषा छंदसां यदनुष्टुक्परमश्रुष्टोमस्तोमानां परमस्त्रि-
 रात्रोयज्ञानां परमोश्वः पशूनां परमेणैवैनं परमतां गमयत्येकविंशमहर्भवति (१) यस्मि-
 न्अश्वं आलभ्यते द्वादशमासाः पञ्चतवस्त्रय इमे लोका असावादित्य एकविंशा एष प्रजापतिः प्राजा-
 पत्योश्वः स्तमेव साक्षाद्वधोति शक्रयः पृष्ठं भवत्यन्यदन्यच्छंदोन्येन्येवा एते पशव आलभ्यन्त-
 उतेव ग्राम्या उतेवारण्यायच्छक्रयः पृष्ठं भवत्यश्वस्य सवत्वार्यपार्थुरश्मं ब्रह्मसामं भवति रश्मिना
 वा अश्वः (२) यत ईश्वरो वा अश्वो यतो प्रतिष्ठितः परां परावतं गंतोर्यत्पार्थुरश्मं ब्रह्मसामं भव-

तैत्ति०

का०५. प्र०५.

॥ ३६० ॥

अ० १

संहिता

त्यश्वस्य यत्थै धृत्यै संकृत्यच्छावाकसामं भवत्युत्सन्नयज्ञोवा एषयदश्वमेधः कस्तद्वेदेत्याहुर्वादि
 सर्वोवाक्रियते नवा सर्वद्विति यत्संकृत्यच्छावाकसामं भवत्यश्वस्य सर्वत्वायपर्यास्या अनंतरायाय-
 सर्वस्तोमोतिरात्रउत्तममहर्भवति (३) सर्वस्यास्यै सर्वस्य जित्यै सर्वमेव तेनाभोति सर्वं जयति
 — १०) [भवत्यश्वोभवतिदशच] ॥ १२ ॥

देवासुरा (१११) कृतव्या (१८९)
 रुद्रो (२३०) श्म (२४९) नृषद (२४०) उत् (३१०) प्राचीं (३७१) वसो (२९९)
 रग्निः (२०२) सुवर्गाय (२६७) छंदश्चितं (१९८) पवस्व (१६०) द्वादश (२९०६) ॥ १२ ॥
 इति तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे चतुर्थः प्रपाठकः ॥

ॐ यदेकेन सस्थापयति यज्ञस्य संतत्या अविच्छेदायैन्द्राः पशवो येमुष्करायदैन्द्राः
 संतो ग्निभ्य आलभ्यते देवताभ्यः समदं दधात्याग्नेयीष्टिष्टुभो याज्यानुवाक्याः कुर्याद्यदाग्नेयी-
 स्तेनाग्नेयाय त्रिष्टुभस्तेनैन्द्राः समृध्यै न देवताभ्यः समदं दधाति वायवे नियुत्वतेतूपरमालभते ते-
 जोग्नेर्वायुस्तेजस एष आलभ्यते तस्माद्यद्रियं द्वायुः (१) वार्ति तद्रियं द्वाग्निर्देहति स्वमेव तत्तेजो न्वे-
 ति यन्न नियुत्वते स्यादुन्माद्येद्यजमानो नियुत्वते भवति यजमानस्यानुन्मादाय वायुमती श्वेतवती
 याज्यानुवाक्ये भवतः सतेजस्त्वाय हिरण्यगर्भः समवर्तताग्र इत्याधारमाधारयति प्रजापतिर्वै-
 हिरण्यगर्भः प्रजापतेरनुरूपात्वाय सर्वाणि वा एषरूपाणि पशूनां प्रत्यालभ्यते यच्छ्रुणस्त-
 न् (२) पुरुषाणां रूपं यत्तूपरस्तदश्वानां यदन्यतो दन्तद्ववां यदव्या इव शफास्तदवीनां यदजस्तद-

का०५. प्र०५.

॥ ३६१ ॥

अ० २

जानां वायुर्वै पशूनां प्रियं धाम यद्वायव्यो भवत्येतमेवैनमभिसंजानानाः पशवउपतिष्ठन्ते वाय-
 व्यः कार्याः ३ प्राजापत्या ३ इत्याहुयद्वायव्यं कुर्यात्प्राजापतेरियाद्यत्प्राजापत्यं कुर्याद्वायोः (३)
 इयाद्यद्वायव्यः पशुर्भवति तेन वायोनैति यत्प्राजापत्यः पुरोडाशो भवति तेन प्राजापतेनैति
 यद्वादशकपालस्तेन वैश्वानरात्रैत्याग्नविष्णवमेकादशकपालं निर्वपति दीक्षिष्यमाणोऽग्निः सर्वा-
 देवता विष्णुर्यज्ञो देवताश्चैव यज्ञं चारभते अग्निर्वमो देवतानां विष्णुः परमो यदाग्नाविष्णवमेकादशक-
 पालं निर्वपति देवताः (४) एवोभयतः परिगृह्य यजमानो वरुधे पुरोडाशेनैव देवा अमुष्मिँ-
 लोक आर्ध्वश्चरुणास्मिन्यः कामयेतामुष्मिँलोकं कंभ्रुयामिति सपुरोडाशं कुर्वीतामुष्मिँलोकं
 कंभ्रोति यद्वादशकपालस्तेनाग्नेयो यत्रिकपालस्तेन विष्णवः समृध्यै यः कामयेतास्मिँलोकं कंभ्रु-
 यामिति स चरुं कुर्वीताग्नेर्वृतं विष्णोस्तंदुलास्तस्मात् (५) चरुः कार्योस्मिँलोकं कंभ्रो-
 त्यादित्यो भवतीयं वा अदिति रस्यामेव प्रतितिष्ठत्यथो अस्यामेवाधियज्ञं तनुते यो वै संवत्सर-
 मुख्यमभूत्वाग्निं चिनुते यथा सामि गर्भो वपद्यते तादृगेव तदार्तिमोर्छेद्द्वैश्वानरं द्वादशकपालं पु-
 रस्तान्निर्वपेत्संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरो यथा संवत्सरमास्वा (६) कालागते विजायत एवमेव
 संवत्सरमास्वा कालागते ऽग्निं चिनुते नार्तिमोर्छेत्येषा वा अग्नेः प्रिया तनूर्यद्द्वैश्वानरः प्रियामेवास्थं
 तनुवमवरुधे त्रीण्येतानि हवींषि भवन्ति त्रयं इमे लोका एषां लोकानां श्रोत्राय— ३८ [वायुर्य-
 द्वायोर्देवतास्तस्मादाप्त्वा द्वात्रिंशच्च] ॥ १ ॥ प्राजापतिः प्राजाः सृष्ट्वा प्रेणान् प्राविशत्ताभ्यः

का०५. प्र०५.

॥ ३६२ ॥

अ० २

संहिता

पुनः संभविषुं नाशक्रोत्सोब्रवीद्वदित्सयोमेतः पुनः संचिनवदिति तं देवाः समचिन्वन्ततौवै
 तआर्धुवन्यत्समचिन्वन्तचित्यस्य चित्यत्वं यएवं विद्वानग्निं चिनुतक्रुधोत्येव कस्मै कमग्निश्ची-
 यत इत्याहुरग्निवान् (१) असाानीति वा अग्निश्चीयतेग्निवानेव भवति कस्मै कमग्निश्ची-
 यत इत्याहुर्देवामविदन्निति वा अग्निश्चीयते विदुरेनं देवाः कस्मै कमग्निश्चीयत इत्याहुर्गृह्यंसा-
 नीति वा अग्निश्चीयते गृह्येव भवति कस्मै कमग्निश्चीयत इत्याहुः पशुमानंसाानीति वा अग्निः
 (२) चीयतेपशुमानेव भवति कस्मै कमग्निश्चीयत इत्याहुः सप्तमापुरुषाउपजीवानिति वा
 अग्निश्चीयते त्रयः प्राञ्चस्त्रयः प्रत्यंचआत्मा संसमएतावन् एवैनममुष्मिँल्लोकउपजीवन्ति प्रजाप-
 तिरग्निमचिकीषत तं पृथिव्यब्रवीन्नमय्याग्निं चैष्यसेति माधक्ष्यति सात्वातिदृष्ट्यमाना विधाविष्ये
 (३) सपापीयान्भविष्यसीति सौब्रवीत्तथा वा अहं करिष्यामि यथा त्वा नाति धक्ष्यतीति
 सइमामभ्यमृशत्प्रजापतिस्त्वासादयतु तया देवतयांगिरस्वद्धुवासीदेतीमामेवैष्टकां कृत्वोपाधत्तान-
 तिदाहाय यत्प्रत्यग्निं चिन्वीत तदभिमृशेत्प्रजापतिस्त्वासादयतु तया देवतयांगिरस्वद्धुवासीद
 (४) इतीमामेवैष्टकां कृत्वोपधत्तेनतिदाहाय प्रजापतिरकामयत प्रजायेयेति सएतमुख्यमपश्यत्त
 संवत्सरमविभस्ततौवै सप्राजायत तस्मात्संवत्सरं भार्यः प्रैवजायते तं वसंवोब्रुवन्प्रत्वमज-
 निष्ठावयं प्रजायामहाइति तं वसुभ्यः प्रायच्छत्तं त्रीण्यहान्यबिभरुस्तेन (५) त्रीणि च
 शतान्यसृजन्त्रयस्त्रिंशतं च तस्मान्यहं भार्यः प्रैवजायते तान् रुद्राअब्रुवन्प्रयूयमजनिद्वं

का० ५. प्र० ५.

॥ ३६३ ॥

अ० ३

वयं प्रजायामहा इति तच्छूद्रेभ्यः प्रायच्छन्त षडहान्यविभरुस्तेन त्रीणि च शतान्यसृजंत त्रय-
 स्त्रिंशतं च तस्मात्षडहं भार्यः प्रैव जायते तानादित्या अंबुवन्प्रयुयमजनिद्वं वयम् (६) प्रजा-
 यामहा इति तमादित्येभ्यः प्रायच्छन्त द्वादशाहान्यविभरुस्तेन त्रीणि च शतान्यसृजंत त्रयस्त्रिं-
 शतं च तस्माद्द्वादशाहं भार्यः प्रैव जायते तेन वैते सहस्रमसृजंतो खां सहस्रतर्भां यएव मुख्यं साह-
 स्रं वेद प्रसहस्रं पशूनामोति—४०) अग्निवानग्निर्धविष्येसीदतेन वयंचत्वारिंशच्च ॥२॥ यजुषा वा
 एषा क्रियते यजुषा पच्यते यजुषा विमुच्यते यदुखासावा एषैतर्हि यातयांस्त्रीसा न पुनः प्रयुज्ये-
 त्यादुरग्रेयुक्ष्वाहिये तवयुक्ष्वाहि देवहूतमा इत्युखायां जुहोति तेनैवैनां पुनः प्रयुक्ते तेनायात-
 याम्नीयोवा अग्नि योग आगते युनक्ति युंक्तेयुंजानेष्वग्ने (१) युक्ष्वाहि येतव युक्ष्वाहि देवहूत-
 मा इत्यहिषवा अग्नेर्योगस्तेनैवैनं युनक्ति युंक्ते युंजानेषु ब्रह्मवादिनो वदन्ति न्यङ्मुनिश्चेतव्या ३
 उत्ताना ३ इति वयसां वा एषप्रतिमयां चीयते यदग्निर्यन्यंच चिनुयात्पृष्ठित एनमाहुतयक्त्र-
 च्छेयुर्यदुत्तानं नपतितुं शक्नुयादसुवर्ग्योस्य स्यात्प्राचीनमुत्तानम् (२) पुरुषशीर्षमुपदधाति
 मुखत एवैनमाहुतयक्त्रच्छन्ति नोत्तानं चिनुते सुवर्ग्योस्य भवन्ति सौर्याजुहोति चक्षुरिवास्मिन्प्र-
 तिदधाति द्विर्जुहोति द्वेहि चक्षुषी समान्याजुहोति समानं हि चक्षुः समृद्धे देवासुराः संय-
 ता आसन्ते वामं वसु संन्यदधत तद्देवा वामभूता वंजत तद्दामभूतो वामभूत्वं यद्दामभूतम् (३)
 उपदधाति वाममेव तया वसु यजमानो भ्रातृव्यस्य वंक्ते हिरण्यमूर्ध्नीभवति ज्योतिर्वै हिरण्यं

नैति०

का० ५. प्र० ५

॥ ३६४ ॥

अ० ४

संहिता

ज्योतिर्वामं ज्योतिषैवास्य ज्योतिर्वामं वृक्ते द्वियजुर्भवति प्रतिष्ठित्यै—२४) [अग्रउत्तानं-
 वामभूतंचतुर्विंशतिश्च] ॥ ३ ॥ आपोवरुणस्य पत्न्यआसन्ताअग्निरभ्यध्यायत्ताः समभ-
 वत्तस्य रेतः परापतत्तदियमभवद्यद्वितीयं परापतत्तदसारंभवदियं वै विराडसौ स्वराद्यद्विराजा-
 वुपदधातीमे एवोपधत्ते यद्वा असौ रेतःसिंचति तदस्यां प्रतितिष्ठति तत्प्रजायते ताओषधयः
 (१) वीरुधोभवन्ति ताअग्निरस्ति यएवं वेदु प्रैव जायतेआदोभवति योरेतस्वीस्यात्प्रथमायां त-
 स्य चित्यामुभे उपदध्यादिमे एवास्मै समीचीरेतः सिंचतोयः सिक्तेरेताः स्यात्प्रथमायां तस्यचि-
 त्यामन्यामुपदध्यादुत्तमायामन्याः रेतएवास्य सिक्तेमाभ्यामुभयतः परिगृह्णाति संवत्सरं नकम्
 (२) च न प्रत्यवरोहेनहीमेकं च न प्रत्यवरोहतस्तदेनयोर्वृतं योवा अपशीर्षाणमुग्निं चिनुतेऽपशीर्षा
 मुष्मिँल्लोके भवति यः सशीर्षाणं चिनुते सशीर्षामुष्मिँल्लोके भवति चित्तिं जुहोमि मनसा घृतेन
 यथा देवाइहागमन्वीतिहोत्राकृतावृधः समुद्रस्य वयुनस्य पत्नंजुहोमि विश्वकर्मणे विश्वाहामर्त्यं
 हविरिति स्वयमातृण्णामुपधायजुहोति (३) एतद्वा अग्नेः शिरः सशीर्षाणमेवाग्निं चिनुते सशीर्षामु-
 ष्मिँल्लोके भवति यएवं वेदमुवर्गाय वा एषलोकार्यं चीयते यदग्निस्तस्य यदयथापूर्वं क्रियते सुव-
 र्ग्यमस्य तत्सुवर्ग्योऽग्निश्चितिमुपधायामिभूशेच्चित्तिमचित्तिं चिनवद्विविहानृष्टेववीतावृजिनाच-
 मतीन्त्राये चनः स्वपत्याय (४) देवदितिं च रास्वादितिमुरुष्येति यथापूर्वमेवैनामुपधत्ते प्रांचमेनं
 चिनुते सुवर्ग्योस्य भवति—१८) [ओषधयः कंजुहोतिस्वपत्यायाष्टादशच] ॥ ४ ॥

का० ५. प्र० ५.

॥ ३६५ ॥

अ० ६

विश्वकर्मा दिशां पतिः सनः पशून्पातु सौस्मान्पातु तस्मै नमः प्रजापती रुद्रो वरुणोऽग्निर्दिशां
 पतिः सनः पशून्पातु सौस्मान्पातु तस्मै नमः एतावै देवता एतेषां पशूनामधिपतयस्ताभ्योवा
 एष आवृश्यते यः पशुशोषाण्युपदधाति हिरण्येष्टका उपदधात्येताभ्य एव देवताभ्यो नमस्करोति
 ब्रह्मवादिनः (१) वदंत्यग्नौ ग्राम्यान्पशून्प्रदधाति शुचार्ण्यानर्पयति किंतत उच्छिष्यतीति य-
 द्विरण्येष्टका उपदधात्यमृतं वै हिरण्यममृतेनैव ग्राम्येभ्यः पशुभ्यो भेषजं करोति नैनां हि नस्ति
 प्राणो वै प्रथमा स्वयमातृणा व्यानो द्वितीया पानस्तृतीयानुप्राण्यात्प्रथमा स्वयमातृणामुपधाय
 प्राणेनैव प्राण स्वमर्धयति व्यन्यात् (२) द्वितीयां उपधाय व्यानेनैव व्यान स्वमर्धयत्यपान्या-
 तृतीयां उपधाय पानेनैवापान स्वमर्धयत्यथो प्राणैरेव न स्वमर्धये भूर्भुवः सुवरिति स्वयमातृणा
 उपदधातीमे वै लोकाः स्वयमातृणा एताभिः खलु वै व्यातृतीभिः प्रजापतिः प्राजायतयदेताभि
 व्यातृतीभिः स्वयमातृणा उपदधाती मानेव लोकानुपधायैषु (३) लोकेष्वधिप्रजायते प्राणाय-
 व्यानायापानाय वाचे त्वा चक्षुषे त्वा तथा देवतायां गिरस्वद्भुवासीदाग्निना वै देवाः सुवर्गं लोक-
 मजिगां स्तेनपतितुं नाशं कुर्वन्त एताश्चतस्रः स्वयमातृणा अपश्यं तादिक्षुपादधत्तेन सर्वतश्च-
 क्षुषा सुवर्मं लोकमायन्यच्चतस्रः स्वयमातृणादिक्षूपदधाति सर्वतश्चक्षुषैव तदग्निना यजमानः
 (४) सुवर्गं लोकमेति — ३) [ब्रह्मवादिनो न्यादेषु यजमानस्त्रीणि च] ॥ ५ ॥ अग्न आयाहि वीतय-
 इत्याहुहतेनैव नमग्निं दूतं वृणीमह इत्याहु हूत्वैवैनं वृणीते अग्निनाग्निः समिध्यत इत्याहु समिध एवैनम-

नैति०

का०५.प्र०५.

॥ ३६६ ॥

अ० ७

संहिता

श्रिवृत्राणि जंघनदित्याह समिद्धलुवास्मिन्निद्रियं दधात्यग्नेः स्तोमं मनामह इत्याह मनुत एवैनमेतानि
 वा अह्नां ५ रूपाणि (१) अन्वहमेवैनं चिनुते बाह्नां ५ रूपाणि रुंधे ब्रह्मवादिनोवदन्ति कस्मात्सत्या-
 द्यातयाग्नीरन्या इष्टका अयातयाग्नी लोकंपूणेत्यैद्वाग्नी हि बार्हस्पत्येति ब्रूयादिद्वाग्नी च हि देवानां
 बृहस्पतिश्चायातयामानोनुचरवती भवत्यजामित्वायानुष्टुभानुचरत्यात्मा वै लोकंपूणाप्राणोनुष्टुप्त-
 स्मात्प्राणः सर्वाप्यंगान्यनुचरतिता अस्य सूददोहसः (२) इत्याह तस्मात्परुषिपरुषि रसः सोमं ५ श्री
 णंति पृश्नय इत्याहान्नं वैपृश्नयन्मेवावरुंधेर्कोवा अग्निर्कोन्मन्मन्मेवावरुंधे जन्मन्देवानां विशस्त्रि-
 ष्वारोचने दिव इत्याहिमानेवास्मै लोकान् ज्योतिष्मतः करोति योवा इष्टकानां प्रतिष्ठां वेद प्रत्येवतिष्ठ
 तितयां (३) देवतयागिरस्वद्भुवासीदेत्याहिषा वा इष्टकानां प्रतिष्ठा य एवं वेद प्रत्येवतिष्ठति— १६)
 . रूपाणि सूददोहसस्तया षोडशच] ॥ ६ ॥ सुवर्गाय वा एष लोकाय चीयते यदग्निर्वज्रं एकादशिनी
 यदग्रावैकादशिनीं मिनुयाद्वज्रेण ५ सुवर्गाल्लोकादंतर्दधाति न स्वरुभिः पशून्व्यर्धयेदेकयुपं
 मिनोति नैनं वज्रेण सुवर्गाल्लोकादंतर्दधाति न स्वरुभिः पशून्व्यर्धयति विवा एष ईद्वियेण वीर्ये
 ण ध्व्यते योग्निं चिन्वन्नधिक्रामस्यैद्विया (१) ऋचाक्रमणं प्रतीष्टकामुपदध्यान्नैद्वियेण वीर्येण
 व्यूध्यते रुद्रोवा एष यदग्निस्तस्य तिस्रः शरव्याः प्रतीचीं तिरश्च्य नूचीं ताभ्योवा एष आवृश्च्यते योग्निं
 चिनुतेर्गि चित्वा तिसृधन्वमयाचितं ब्राह्मणाय दद्यात्ताभ्य एव नमस्करोत्यथो ताभ्य एवात्मानं नि-
 ष्क्रीणीते यत्ते रुद्रपुरः (२) धनुस्तद्वातो अनुवातुते तस्मै ते रुद्रसंवत्सरेण नमस्करोमि यत्ते

का०५. प्र०५.

॥ ३६७ ॥

अ० ८

रुद्र दक्षिणाधनुस्तद्वातोअनुवातुते तस्मै ते रुद्र परिवत्सरेण नमस्करोमि यत्ते रुद्र पश्चाद्धनुस्तद्वा-
तोअनुवातुते तस्मै ते रुद्रेदावत्सरेण नमस्करोमिरुद्रोत्तराद्धनुस्तत्. (३) वातोअनुवातुते
तस्मै ते रुद्रेदुवत्सरेण नमस्करोमि यत्ते रुद्रोपरिधनुस्तद्वातोअनुवातुते तस्मै ते रुद्र वत्सरेण
नमस्करोमि रुद्रोवा एषयदग्निः सयथा व्याघ्रः क्रुद्धस्तिष्ठत्येवं वा एषएतर्हि संचितमेतैरुपति-
ष्ठते नमस्करोरैवैनं शमयति येग्रयः (४) पुरीण्याः प्रविष्टाः पृथिवीमनुतेषां त्वमस्युत्तमः
प्रणोजीवातवे सुव । आपं त्वाग्ने मनसापं त्वाग्ने तपसापंत्वाग्ने दीक्षयापंत्वाग्ने उपसद्भिरापं त्वाग्ने
सुत्ययापंत्वाग्ने दक्षिणाभिरापं त्वाग्नेवभृथेनापं त्वाग्ने वशयापं त्वाग्ने स्वगाकारेणेत्याहि (५)
एषा वा अग्नेरासिस्तयैवैनमाप्नोति — ८) [ऐन्द्रियापुरस्तदग्नयआहाष्टौच] ॥ ७ ॥
गायत्रेण पुरस्तादुपतिष्ठते प्राणमेवास्मिन्दधाति बृहद्रथंतराभ्यां पक्षावोज्ज्वास्मिन्दधात्यृतु
स्थायज्ञायज्ञिर्येन पुच्छमृतुष्वेव प्रतितिष्ठति पृष्ठैरुपतिष्ठते तेजोवै पृष्ठानि तेज्ज्वास्मिन्दधा-
ति प्रजापतिरग्निमसृजत् सौस्मात्सृष्टः पराङ्मिच्छं वारवंतीयेनावारयत् तद्धारवंतीयस्य वारवंती-
यत्वं ५ श्यैतेन श्येतीअंकुरुत् तच्छ्येतस्य श्यैतत्त्वम् (१) यद्धारवंतीयेनोपतिष्ठते वार-
यतएवैनं ५ श्यैतेन श्येतीकुरुते प्रजापतेर्हृदयेनापिपक्षं प्रत्युपतिष्ठते प्रेमाणमेवास्य गच्छति
प्राच्यां त्वा दिशा सादयामि गायत्रेण छंदसाग्निना देवतयाग्नेः शिष्णाग्नेः शिरउपदधामि
दक्षिणया त्वा दिशा सादयामि त्रैष्टुभेन छंदसेन्द्रेण देवतयाग्नेः पक्षेणाग्नेः पक्षमुपदधाति प्र-

नैत्ति०

का० ५. प्र० ५.

॥ ३६८ ॥

अ० ९

संहिता

तीच्यां त्वा दिशा सादयामि (२) जागतेन छंदसा सवित्रा देवतयाग्नेः पुच्छेनाग्नेः पुच्छमुप-
 दधाम्युदीच्या त्वा दिशा सादयाम्यानुष्टुभेन छंदसा मित्रावरुणाभ्यां देवतयाग्नेः पक्षेणाग्नेः प-
 क्षमुपदधाम्यूर्ध्वयां त्वा दिशा सादयामि पांक्तेन छंदसा बृहस्पतिना देवतयाग्नेः पृष्ठेनाग्नेः
 पृष्ठमुपदधामि योवा अपात्मानमग्निं चिनुतेपात्मा मुष्मिल्लोके भवति यः सात्मानं चिनुते (३)
 सात्मा मुष्मिल्लोके भवत्यात्मेष्टका उपदधात्येषवा अग्नेरात्मा सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मा मुष्मि-
 ल्लोके भवति य एवं वेद—२२) [श्यैतत्त्व५ सादयामि चिनुते द्वाविंशतिश्च] ॥ ८ ॥ अग्र-
 उदधे यातृर्षुर्युवानाम् तथा नोमृड तस्यास्ते नमस्तस्यास्त उपजीवतोभूयास्माग्ने दुधगद्यकि५
 शिलवन्ययातृर्षुर्युवानाम् तथा नोमृड तस्यास्ते नमस्तस्यास्त उपजीवतोभूयास्म पंच वा एते
 ग्रयोयच्चितयउद्धिरेव नाम प्रथमोदुधः (१) द्वितीयोग्रस्तृतीयः कि५शिलश्चतुर्थोवन्यः पंचम-
 स्तेभ्योयदाहुतीर्न जुहुयादध्वर्युं च यजमानं च प्रदेह्युर्यदेताआहुतीर्जुहोति भागधेयेनैवाञ्छ-
 मयति नार्तिमाछेत्यध्वर्युर्न यजमानोवाङ्मंआसन्नसोः प्राणौक्ष्योश्चक्षुः कर्णयोः श्रोत्रं बाहुवो-
 र्बलमुखवोरोजोरिष्टाविश्वान्यंगानि तनूः (२) तनुवां मे सह नमस्ते अस्तु मा माहि५स्मीरप
 वा एतस्मात्प्राणाः कामंति योऽग्निं चिन्वन्नधिक्रामति वाङ्मंआसन्नसोः प्राणइत्याह प्राणाने-
 वात्मंधत्ते योरुद्रोअग्रौ योअप्सु यओर्षधीषु योरुद्रोविश्वा भुवना विवेश तस्मै रुद्राय नमोअस्त्वा-
 हुतिभागावा अन्ये रुद्राहविर्भागाः (३) अन्ये शतरुद्रीय५ हुत्वा गावीधुकं चरुमेतेन यजुं

का०५. प्र०५.

॥ ३६९ ॥

अ० १०

वा चरमायामिष्टकायां निदध्याद्भागधेयेनैवैनं शमयति तस्य त्वैशतरुद्रीयं हुतमित्याहुर्धस्यै-
 तदग्नौ क्रियत इति वसवस्त्वा रुद्रैः पुरस्तात्पातु पितरस्त्वायमराजानः पितृभिर्दक्षिणतः पांत्वा-
 दित्यास्त्वा विश्वेदेवैः पश्चात्पातु द्युतानस्त्वामारुतोमरुद्भिरुत्तरतः पातु (४) देवास्त्वेन्द्रज्येष्ठा-
 वरुणराजानोऽथस्ताच्चोपरिष्ठाच्च पातु नवा एतेन पूतोन मेध्योन प्रोक्षितोयदेनमतः प्राचीनं प्रो-
 क्षति यत्संचितमाज्येन प्रोक्षति तेन पूतस्तेन मेध्यस्तेन प्रोक्षितः—३२) [बुधस्तनूर्हविर्भागाः
 पातुद्वात्रिंशच्च] ॥ ९ ॥ समीचीनामासि प्राची दिक्तस्यास्तेगिरधिपतिरसितोरक्षिता यश्चाधि-
 पतिर्यश्चगोसा ताभ्यां नमस्तौ नोमृडयतां तेयं द्विष्मोयश्चनोद्देष्टि तं वां जंभे दधाम्योजस्विनी-
 नामासि दक्षिणादिक्तस्यास्तुइन्द्रोधिपतिः पृदाकुः प्राचीनामासि प्रतीचीदिक् तस्यास्ते (१)
 सोमोधिपतिः स्वजोवस्थावानामास्युदीचीदिक्तस्यास्ते वरुणोधिपतिस्तिरश्चराजिरधिपत्नीनामा-
 सि बृहतीदिक्तस्यास्ते बृहस्पतिरधिपतिः श्वित्रोवशिनीनामासियं दिक्तस्यास्ते यमोधिपतिः क-
 ल्माषग्रीवोरक्षिता यश्चाधिपतिर्यश्चगोसा ताभ्यां नमस्तौ नोमृडयतां तेयं द्विष्मोयश्च (२) नो
 द्देष्टि तं वां जंभे दधाम्येतावै देवताअग्निं चितक्षंति ताभ्योयदाहुतीर्न जुहुयादध्वर्युं च यज-
 मानं च ध्यायेयुर्यदेताआहुतीर्जुहोति भागधेयेनैवैनाञ्छमयति नार्तिमाछत्यध्वर्युर्न यजमानोहेत-
 योनामस्छ तेषां वः पुरोगृहाअग्निर्वइषवः सलिलोनिर्लिपानाम (३) स्थ तेषां वोदक्षिणागृहाः
 पितरोवइषवः सगरोवज्जिणोनामस्थ तेषां वः पश्चाद्गृहाः स्वमोवइषवोगर्हरोवस्थावानोनामस्थ

नैत्ति०

का०५.प्र०५.

॥ ३७० ॥

अ० ११

संहिता

तेषां वउत्तरादृहाआपोवृषवः समुद्रोधिपतयोनामस्थ तेषां वउपरिगृहावर्ष वृषवोवस्वान्क्रव्या-
 नामस्थ पार्थिवास्तेषां वइह गृहाः (४) अन्नं वृषवोनिमिषोवातनामं तेभ्योवोनमस्तेनो-
 मृडयैत तेयं द्विष्मोयश्चनोद्वेष्टि तं वोजंभे दधामिहुतादोवा अन्ये देवाअहुतादन्येतानग्निचिदेवो-
 भयान्प्रीणाति दुग्धा मधुमिश्रेणैताआहुतीर्जुहोति भागधेयेनैवैनान्प्रीणात्यथो खल्वाहुरिष्टकावैदेवा-
 अहुतादइति (५) अनुपरिक्रामं जुहोत्यपरिवर्गमेवैनान्प्रीणातीमः स्तनमूर्जस्वतंधयापां प्रप्यातमग्रे
 सरिरस्य मध्ये । उत्संजुषस्व मधुमंतमूर्वसमुद्रियः सदन्माविशस्व । योवा अग्निं प्रयुज्यन् विमुंचति
 यथाश्वोयुक्तोविमुच्यमानः शुष्यन्पराभवत्येवमस्याग्निः पराभवति तं पराभवतं यजमानोनुपरा-
 भवति सोऽग्निं चित्वालूक्षः (६) भवतीमः स्तनमूर्जस्वतं धयापामित्याज्यस्य पूर्णांश्शुचं जुहोत्येष
 वाअग्नेर्विमोकोविमुच्यैवास्माअन्नमपिदधाति तस्मादाहुर्यश्चैवं वेद यश्चन सुधायः हवै वाजी
 सुहितोदधातीत्यग्निर्वाव वाजी तमेव तत्प्रीणाति सएनं प्रीतः प्रीणाति वसीयान्भवति (७)
 (तेचनार्मगृहाइतिलूक्षोभवति) ॥ १० ॥ इंद्राय राज्ञे सूकरोवरुणाय राज्ञे रुष्णोयमाय राज्ञे ऋष-
 ऋषभाय राज्ञे गवयः शार्दूलाय राज्ञे गौरः पुरुषराजाय मर्कटः क्षिप्रश्येनस्यवर्तिका नीलंगोः क्रि-
 मिः सोमस्य राज्ञः कुलुंगः सिंधोः शिः शुमारोहिमवतोहस्ती—२८) (इंद्रायाष्टाविंशतिः)
 ॥ ११ ॥ मयुः प्राजापत्यऊलोहलीक्ष्णोवृषदःशस्ते धातुः सरस्वत्यै शारिः श्येतापुरुषवाक्स-
 रस्वतेशुकः श्येतः पुरुषवागारण्योजोनकुलः शका ते पौष्णावाचेक्रौचः—२३) (मयुस्त्रयोविंश-

का०५. प्र०५.

॥ ३७१ ॥

अ० २

शतिः) ॥ १२ ॥ अपानपत्रैजपोनाक्रोमकरः कुलीकयस्तेकूपारस्य वाचे पैंगराजोभगाय कुषी-
तकआतीवाहसोदर्विदातेवायव्यादिग्भ्यश्चक्रवाकः—१९) [अपामेकान्नविंशतिः] ॥ १३ ॥
बलायाजगरआखुः सृजयाशयंडकस्ते मैत्रा मृत्यवे सितोमन्यवे स्वजः कुंभीनसः पुष्करसादो-
लोहिताहिस्ते त्वाष्ट्राः प्रतिश्रुत्वायै बाहसः—१८ [बलायाष्टादश] ॥ १४ ॥ पुरुषमृगश्चंद्र-
मसे गोधा कालका दारवाघाटस्ते वनस्पतीनामेण्यहे कृष्णोरात्रियै पिकः क्ष्विका नीलशीर्ष्णी तेर्य-
म्णे धातुः कत्कटः—३८) [पुरुषमृगोष्टादश] ॥ १५ ॥ सौरी बलाकश्यौमयूरश्येनस्ते गंधर्वाणां वसू-
नां कपिंजलोरुद्राणां तित्तिरी रोहितकुण्डूणाची गोलत्तिकाताअप्सरसामरण्याय सूरः—१८)
[सौर्यष्टादश] ॥ १६ ॥ पृषतोवैश्वदेवः पित्वोन्यकुः कशस्तेनुमत्या अन्यवापोर्धमासानां मासां
कश्यपः कार्यः कुटरुर्दात्यौहस्तेसिनीवाल्यै बृहस्पतये शिप्पुटः—१८) [पृषतोष्टादश] ॥ १७ ॥
शका भौमी पात्रः कशोमांथीलवस्तेपितृणामृतूनां जहका संवत्सराय लोपा कपोतउलूकः
शशस्ते नैर्ऋताः रुक्कवाकुः सावित्रः—१८) [शकाष्टादश] ॥ १८ ॥ रुद्रौद्रः रुक्कलासः
शकुनिः पिप्यका ते शरव्यायै हरिणोमारुतोब्रह्मणे शार्गस्तरक्षुः कृष्णः श्वाचतुरक्षोगर्दभस्तइ-
तरजनानामग्रये धूंक्षणा—२०) [रुद्रविंशतिः] ॥ १९ ॥ अलजआंतरिक्षउद्रोमद्रुः
प्लवस्ते पामर्दित्यै हस्ससाचिर्निद्राण्यै कीर्शागृध्रः शितिकक्षी वार्ध्राणस्ते दिव्याद्यावापृथिव्याः
श्वावित्—१८) [अलजोष्टादश] ॥ २० ॥ सुपर्णः पार्जन्योहस्सोवृकोवृषदस्सस्तऐन्द्रा-

नैत्ति०

का० ५. प्र० ६.

॥ ३७२ ॥

अ० १

संहिता

अपामुद्रोर्यम्णे लोपाशः मिहोर्नकुलोव्याघस्ते महेंद्राय कामाय परस्वान्—१८) [सुप-
 गौष्टादश] ॥ २१ ॥ आग्नेयः कृष्णग्रीवः सारस्वतीमेषी बभ्रुः सौम्यः पौष्णः श्यामः शिति-
 पृष्ठो बार्हस्पत्यः शिल्पो वैश्वदेवो द्रौणो मारुतः कल्माषेन्द्राग्रः संहितो धोरामः सावित्रो वारुणः
 पेतवः—२२) [आग्नेयोद्वाविंशतिः] ॥ २२ ॥ अश्वस्तूपुरोगो मृगस्ते प्राजापत्या आग्नेयौ कृष्णग्रीवौ
 त्वाष्ट्रौ लोमशसक्थौ शितिपृष्ठौ बार्हस्पत्यौ धात्रे पृषोदरः सौर्यो बलक्षः पेतवः—१६) [अश्वः षोडश]
 ॥ २३ ॥ अग्नेयीकवते रोहितांजिरनृद्वानधोरामौ सावित्रौ पौष्णौ रजतनाभी वैश्वदेवौ पिशं-
 गौ तूपुरौ मारुतः कल्माष आग्नेयः कृष्णोजः सारस्वतीमेषी वारुणः कृष्ण एकं शितिपात्पेतवः
 —२२) [अग्नेयोद्वाविंशतिः] ॥ २४ ॥ यत् (३३८) प्रजापति (३४०) र्यजुषा (१७४)
 पौ (२५८) विश्वकर्मा (२०३) भे (१६६) सुवर्गाय (२५८) गायत्रेणा (१७२) भे
 (२३२) समीचीं (३५०) द्राय (२८) मयु (२३) र्पां (१९) वलाय (१८) पुरुषमृगः
 (१८) सौरी (१८) पृषतः (१८) शका (१८) रुह (२०) रलजः (१८) सुपर्ण (१८)
 आग्नेयो (२२) श्वो (१६) मये (२२) चतुर्विंशतिः (२७२७) इति नैत्तिरीयसं-
 हितायां पंचमकांडे पंचमः प्रपाठकः

ॐ हिरण्यवर्णाः शुचयः पावकायासु जातः कश्यपोयास्विद्रः । अग्निं यागर्भं दधिरे विरु-
 पास्तान् आपः शस्स्योनाभवंतु । यासां राजा वरुणो याति मध्ये सत्यानृते अं वपश्यन् जनान्-

का०५. प्र०६.

॥ ३७३ ॥

अ० २

नाम् ॥ मधुश्रुतः शुचयोयाः पावकास्तान् आपः शशस्योनाभवन्तु । यासां देवादिवि कृण्वन्ति भक्षं
 या अंतरिक्षे बहुधा भवन्ति । याः पृथिवीं पयसोन्दन्ति (१) शुकास्तान् आपः शशस्योनाभवन्तु ।
 शिवेन मा चक्षुषां पश्यतापः शिवया तनुवोपस्पृशत त्वचं मे । सर्वा अग्नी रंस्पृषदोद्भवे
 वोमयि वर्चोबलमोजोनिधत्त । यददः संप्रयतीरहावनदताहते । तस्मादानुद्योनाम स्थ तावोनामानि
 सिंधवः । यत्प्रेषितावरुणेन ताः शीम समवल्गत (२) । तदामोदिन्द्रोवोयतीस्तस्मादापोऽनुस्थन ।
 अपकाम स्यंदमाना अवीवरत वोहिकम् । इन्द्रोवः शक्तिभिर्देवीस्तस्माद्वाणामवोहितम् । एको-
 देवोऽप्यतिष्ठत्स्यंदमानायथा वशम् । उदानिषुर्महीरिति तस्मादुदकमुच्यते । आपो भद्राघृतमिदा-
 पआसु रग्नीषोमौ विश्रुत्यापइत्ताः । तीव्रो रसो मधुपृचाम् (३) अरंगमआमाप्राणेन सह वर्च-
 सागन् । आदित्यश्याम्युत वा शृणोम्यामाघोवो गच्छति वाङ्मन आसाम् । मन्ये भेजानोऽमृतस्य
 तर्हि हिरण्यवर्णा अतृपं यदावः । आपो हिष्ठामयो भुवस्तान ऊर्जे दधातन । महे रणाय चक्षसे ।
 योवः शिवतमोरसस्तस्य भाजयते हनः । उशतीरिव मातरः । तस्मा अरंगमाम वोयस्य
 क्षयाय जिन्वथा आपोजनयथाचनः । दिविश्रयस्वान्तरिक्षे यतस्व पृथिव्यासंभव ब्रह्मवर्चसमसि
 ब्रह्मवर्चसार्यत्वा—२२) [उदांति समवल्गतमधुपृचां मातरोद्वाविशतिश्च] ॥ १ ॥
 अपां ग्रहान् गृह्णात्येतद्वा व राजसूर्यं यदेते ग्रहाः सवोऽग्निर्वै रुणसवो राजसूर्यम अग्निसवश्चित्यस्ता-
 भ्यामेव सूर्यते थो उभावेव लोकावभिर्जयति यश्च राजसूर्येन जानस्य यश्चाग्निचित् आपो

मैत्रि०

का० ५. प्र० ६.

॥ ३७४ ॥

अ० २

संहिता

भवन्त्यापोवा अग्नेर्मातृव्यायदपोग्नेरुधस्तादुप दधाति आतृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना परास्य
 आतृव्योभवत्यमृतम् (१) वा आपस्नस्मादुद्धिरवतां तमभिषिचन्ति नार्तिमार्छन्ति सर्वमायुरेति
 यस्यैताउपधीयन्ते यउचैनाएवं वेदान्नं वा आपः पशवआपोन्नं पशवोन्नादः पशुमान् भवन्ति
 यस्यैताउपधीयन्ते यउचैनाएवं वेद द्वादशभवन्ति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरेणैवास्मै (२)
 अन्नमवरुन्धे पात्राणि भवन्ति पात्रे वा अन्नमद्यते सयोन्येवान्नमवरुन्धआद्वादशात्पुरु
 षादन्नमत्यथो पात्राञ्छिद्यते यस्यैताउपधीयन्तेयउचैनाएवं वेदं कुंभाश्च कुंभीश्च मिथु-
 नानि भवन्ति मिथुनस्य प्रजात्यै प्रप्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जीयते यस्यैताउपधीयन्ते यउ (३)
 चैनाएवं वेद शुक्वा अग्निः सोध्वर्यु यजमानं प्रजाः शुचापयति यदपउपदधाति शुचमेवा
 स्य शमयति नार्तिमार्छत्यध्वर्युर्न यजमानः शाम्यन्ति प्रजायत्रैताउपधीयन्तेपां वा एतानि हृदया-
 नि यदेताआपोयदेताअपउपदधाति दिव्याभिरिवैनाः सःसृजति वर्षुकः पर्जन्यः (४) भवन्ति
 योवा एतासामायतनं कृषिं वेदायतनवान् भवति कल्पते स्माअनुसीतमुपदधात्येतद्वा आसा-
 मायतनमेषा कृषिर्यएवं वेदायतनवान् भवति कल्पतेस्मैह्रन्हमन्याउपदधाति चतस्रोमध्ये धृ-
 त्याअन्नं वा इष्टकाएतत्खलु वै साक्षादन्नं यदेषचरुर्यदेतं चरुमुपदधाति साक्षात् (५) एवास्मा-
 अन्न मवरुन्धे मध्यतउपदधाति मध्यतएवास्माअन्नं दधाति तस्मान्मध्यतोन्नमद्यते बार्हस्प-
 त्योभवति ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्माअन्नमवरुन्धे ब्रह्मवर्चसमसि ब्रह्मवर्चसाय त्वे-

का० ५. प्र० ६.

॥ ३७५ ॥

अ० ४

त्याह तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी भवतियस्यैषउपधीयते यउचैनमेवं वेदं—४७) (अमृतमस्माउप-
 र्जन्यः साक्षात्सचत्वारिंशच्च) ॥ २ ॥ भूतेष्टकाउपदधात्यत्रात्रै मृत्युर्जायते यत्रयत्रैव
 मृत्युर्जायते ततएवैनमव यजते तस्मादग्निचित्सर्वमायुरेति सर्वेष्टस्य मृत्यवोवैष्टास्तस्मादग्निचिन्ना
 भिचरितवै प्रत्यगेनमभिचारः स्तृणुते सूयते वा एषयोर्ग्निं चिनुते देवसुवामेतानि हवींश्चिभवन्त्ये-
 तावन्तोवै देवानां सुवास्तएव (१) अस्मै सुवान् प्रयच्छन्ति तएन सुवन्ते सवोर्गिर्वरुणसवोरा
 जसूयं ब्रह्मसवश्चित्योदेवस्य त्वा सवितुः प्रसवइत्याह सवितृप्रसूतएवैनं ब्रह्मणादेवताभिरभिषिंचित्य-
 न्नस्यान्नस्याभिषिंचित्यन्नस्यान्नस्यावरुध्यै पुरस्तात्प्रत्यंचमभिषिंचति पुरस्ताद्विप्रतीचीन्नमद्यतै
 शीर्षतोभिषिंचति शीर्षतोह्यन्नमद्यतआमुखादन्वव स्नावयति (२) मुखतएवास्माअन्नाद्यं दधात्यग्ने
 स्त्वासाम्राज्येनाभिषिंचामीत्याहैषवा अग्नेः सवस्तेनैवैनमभिषिंचति बृहस्पतेस्पतेस्त्वासाम्राज्येना
 भिषिंचामीत्याह ब्रह्मवैदेवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवैनमभिषिंचतीन्द्रस्यत्वा साम्राज्येनाभिषिंचामीत्या
 हेन्द्रियमेवास्मिन्नुपरिष्टादधात्येतत् (३) वै राजसूर्यस्य रूपं यएवं विद्वानग्निं चिनुतउभावेव लोकाव-
 भिजयतियश्च राजसूर्येनेजानस्य यश्चाग्निचितइन्द्रस्य सुषुवाणस्य दशधेन्द्रियं वीर्यं परापतत्तदे-
 वाः सौत्रामण्यासमभरन्तसूयते वा एषयोर्ग्निं चिनुतेर्गिंचित्वासौत्रामण्यायजेतेन्द्रियमेववीर्यं सं-
 भृत्यात्मन्धत्ते—४८) [एवान्ववस्नावयत्येतदुष्टाचत्वारिंशच्च] ॥ ३ ॥ सजूरब्दो
 यावभिः सजूरुषाअरुणीभिः सजूः सूर्यएतशेन सजोषावश्विना दसौभिः सजूरग्निवै-

नैसि०

का०५. प्र०६.

॥ ३७६ ॥

अ० ५

संहिता

श्वानुरइडाभिर्धृतेन स्वाहा संवत्सरोवा अब्दोमासाअयावा उषाअरुणीसूर्यएतशइमे अश्विना
 संवत्सरोभिर्धृतेन श्वानुरः पशवइडापशवौधृतः संवत्सरं पशवोनुप्रजायन्ते संवत्सरेणैवासमै पशून्प्रजन-
 यतिदर्भस्तुबे जुहोति यत्(१)वा अस्याअमृतं यद्दीर्घं तद्भर्मास्तस्मिन्जुहोति प्रैव जायते चादो-
 भवन्ति यस्यैवं जुहंत्येतावैदेवता अग्नेः पुरस्ताद्भागस्ताएव प्रीणात्यथो चक्षुरेवाग्नेः पुरस्तात्प्रति-
 दधात्यनधोभवति य एवं वेदापोवाइदमग्नें सलिलमासीत्सप्रजापतिः पुष्करपर्णे वातोभूतलेलाय-
 त्सः (२) प्रतिष्ठान्नाविदत् सएतदपां कुलायमपश्यत्तस्मिन्अग्निमचिनुत् तदियमभवत्ततोवै सप्र-
 त्यतिष्ठद्यां पुरस्तादुपादधात्तच्छिरोभवत्साप्राची दिग्यादक्षिणत उपादधात्सदक्षिणः पक्षोभवत्सा-
 दक्षिणादिग्यां पश्चादुपादधात्तत्पुच्छमभवत्साप्रतीचीदिग्यामुत्तरत उपादधात् (३) सउत्तरःपक्षो-
 भवत् सोदीचीदिग्यामुपरिष्ठादुपादधात्तत्पृष्ठमभवत्सोर्ध्वादिगियंवा अग्निः पंचेष्टकस्तस्माद्यद-
 स्यांखनंत्युभीष्टकां तृदन्त्यभिशर्कराः सर्वा वा इयं वयोभ्योनक्तं दृशेदीप्यते तस्मादिमां व-
 यां ५ सि नक्तं नाध्यासते यएवं विद्वानग्निं चिनुते प्रत्येव (४) तिष्ठत्यग्नि दिशोजयत्याग्नेधेवै
 बाह्यणस्तस्माद्बाह्यणाय सर्वास्तु दिक्ष्वर्धुक ५ स्वामेव तदिशमन्वेत्युपांवा अग्निः कुलायंतस्मा-
 दापोऽग्निः ५ हारुकाः स्वामेवत द्योर्निप्रविशन्ति (३२) [यत्सउपादधादेवद्वात्रिंशच्च] ॥४॥ संवत्स-
 रमुख्यं भृत्वाद्द्वितीये संवत्सरआग्नेय मृष्टाकपालं निर्वपेदैन्द्रमेकादशकपालं वैश्वदेवं द्वादशकपालं
 बार्हस्पत्यं चूरुं वैष्णवं त्रिकपालं तृतीये संवत्सरेभिजिता यजेत् यदष्टाकपालोभवत्यष्टाक्षरा-

का० ५. प्र० ६.

॥ ३७७ ॥

अ० ६

गायत्र्याग्नेयं गायत्रं प्रातःसवनं प्रातःसवनमेव तेन दाधार गायत्रीछन्दोयदेकादशकपालोभवत्येका-
दशाक्षरात्रिष्टुगैत्रं त्रैष्टुभं माध्यं दिनं सवनं माध्यं दिनमेव सवनं तेन दाधार त्रिष्टुभं १ छन्दोय-
द्वादशकपालोभवतिद्वादशाक्षरा जगती वैश्वदेवं जागतं तृतीयसवनं तृतीयसवनमेव तेन दाधा-
रजगतीछन्दोयद्द्वार्हस्पत्यश्चरुर्भवतिब्रह्म वैदेवानांबृहस्पतिर्ब्रह्मैव तेन दाधार यद्वैष्णवस्त्रिकपालो-
भवति यज्ञोवै विष्णुर्यज्ञमेव तेन दाधार यत्तृतीयसंवत्सरैर्भिजितायजते भिजत्यै यत्संवत्सरमुख्यं वि-
भर्ती ममेव (२) तेन लोकं स्पृणोति यद्वितीयं संवत्सरैर्भिं चिनुतेन्तरिक्षमेव तेन स्पृणोति यत्तृती-
ये संवत्सरे यजतेमुमेव तेन लोकं स्पृणोत्येतं वै परं आद्धारः कक्षीवाँ औशिजोवीतहव्यःश्रा-
य सस्रसदस्युः पौरुकुत्स्यः प्रजाकामाअचिन्वतततोवै ते सहस्रं सहस्रं पुत्रानविन्दन्त प्रथमे
प्रजयां पशुभिस्तां मात्रामामोति यान्ते गच्छन्त्यएवं (३) विद्वानेतमग्निं चिनुते (४) त्रि-
ष्टुभमेवैवंचत्वारिच] ॥ ५ ॥ प्रजापतिरग्निमचिनुत सक्षुरपविर्भूत्वातिष्ठत्तं देवाविभ्यंतोनोपायन्ते
छन्दोभिरात्मानं छादयित्वापायन्तच्छंदसां छन्दस्त्वं ब्रह्मवैछन्दाँसि ब्रह्मणएतद्रूपं यत्कृष्णा-
जिनं काष्णींउपानहावुपमुंचते छन्दोभिरेवात्मानं छादयित्वाग्निमुपचरत्यात्मनोहिँसायै देवनि-
धिर्वा एषनिधीयते यदग्निः (१) अन्ये वा वै निधिमगुप्तं विन्दन्ति नवा प्रति प्रजानात्युखा-
माक्रामत्यात्मानमेवाधिपांकुरुते गुप्त्या अथो खल्वाहुर्नाक्रम्येति नैर्ऋत्युखायदाक्रामेन्नैर्ऋत्या
आत्मानमपिदध्यात्तस्मान्नाक्रम्या पुरुषशीर्षमुपदधाति गुप्त्या अथो यथा ब्रूयादेतन्मे गोपायेति

नैति०

का० ५. प्र० ६.

॥ ३७८ ॥

अ० ७

संहिता

तादृगेव तत् (२) प्रजापतिर्वा अथर्वाग्निरेव दध्यङ्गाथर्वणस्तस्येष्टका अस्थान्येत ५ हवाव तदृषिर्भ्य-
 नूवाचेन्द्रोदधीचो अस्थाभिरिति यदिष्टकाभिरग्निं चिनुति सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मानमुष्मिन्लो-
 के भवति य एवं वेद शरीरं वा एतदग्रेर्यच्चित्य आत्मा वैश्वानरो यच्चित्तं वैश्वानरं जुहोति शरीरमेव स-
 ऽस्कृत्य (३) अभ्यारोहति शरीरं वा एतद्यजमानः स ऽस्कुरुते यदग्निं चिनुते यच्चित्ते वैश्वानरं जुहो-
 ति शरीरमेव स ऽस्कृत्यात्मना अभ्यारोहति तस्मात्तस्य नावद्यन्ति जीवन्नेव देवानप्येति वैश्वानर्यर्चा-
 पुरीषमुपदधातीयं वा अग्निर्वैश्वानरः स्तस्येष्टा चितिर्यत्पुरीषमग्निमेव वैश्वानरं चिनुत एषावा अग्नेः
 (४) प्रिया तनूर्यद्वैश्वानरः प्रियामेवास्य तनुवमवरुन्धे— १ ० [अग्निस्तत्स ऽस्कृत्याग्नेर्दशच]
 ॥ ६ ॥ अग्नेर्वै दीक्षया देवा विराजमामुवन्ति स्रोरात्रीर्दीक्षितः स्यात्त्रिपदा विराद्विराजमामोति
 षड्रात्रीर्दीक्षितः स्यात्षट्पा ऋतवः संवत्सरः संवत्सुरो विराद्विराजमामोति दशरात्रीर्दीक्षितः स्याद्दशा-
 क्षरा विराद्विराजमामोति द्वादशरात्रीर्दीक्षितः स्याद्द्वादशमासाः संवत्सरः संवत्सुरो विराद्विराजमामोति
 त्रयोदशरात्रीर्दीक्षितः स्यात्त्रयोदश (१) मासाः संवत्सरः संवत्सुरो विराद्विराजमामोति पंचदशरात्री-
 र्दीक्षितः स्यात्पंचदश वा अर्धमासस्य रात्र्योर्धमासशः संवत्सर आप्यते संवत्सुरो विराद्विराजमामोति
 सप्तदश रात्रीर्दीक्षितः स्याद्द्वादशमासाः पंचर्तवः ससंवत्सरः संवत्सुरो विराद्विराजमामोति चतुर्वि-
 ऽंशति ५ रात्रीर्दीक्षितः स्याच्चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः संवत्सुरो विराद्विराजमामोति त्रिंशत् ५
 रात्रीर्दीक्षितः स्यात् (२) त्रिंशदक्षरा विराद्विराजमामोति मासं दीक्षितः स्याद्योमासः ससंवत्सरः सं-

का० ५. प्र० ६.

॥ ३७९ ॥

अ०८

वत्सुरोविराद्वि राजंमामोति चतुरोमासोदीक्षितः स्याच्चतुरोवा एतं मासोवसंवोविभरुस्ते पृथिवी-
 माजंयन्गायत्रीं छन्दोद्यौ रुद्रास्तेन्तरिक्षमाजंयन्त्रिष्टुभं छन्दोद्वादशादित्यास्ते दिवमाजंयन्ज-
 गतींछन्दस्ततोवै ते (३) व्यावृत्तमगच्छन्छैष्टयं देवानां तस्माद्वादश मासोभूत्वाग्निं चिन्वीत् द्वादश
 मासाः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निश्चित्य स्तस्याहोरात्राणीष्टकाआसेष्टकमेनंचिनुते थोव्यावृत्तमेव गच्छ-
 ति श्रैष्ठ्यं समानानां (२८) [त्रयोदशस्यात्तेष्टाविंशतिश्च] ॥ ७ ॥ सुवर्गाय वा
 एषलोकाय चीयते यदग्निस्तं यन्मान्वारोहेत्सुवर्गालोकाद्यजमानोहीयेत पृथिवीमा क्रमिषं प्राणो-
 मा माहासीदन्तरिक्षमाक्रमिषं प्रजामा माहासीदिवमाक्रमिषं सुवर्गन्मेत्याह्वैषवा अग्नेर-
 न्वारोहस्तेनैवैनमन्वारोहति सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै यत्पक्षसंमितां मिनुयात् (१) कनीया
 ऽसं यज्ञकृतमुपेयात्पापीयस्यस्यात्मनः प्रजास्याद्देदिसंमितामिनोति ज्यायाऽसमेव यज्ञकृतमुपैति
 नास्यात्मनः पापीयसी प्रजा भवति साहस्रं चिन्वीत् प्रथमं चिन्वानः सहस्रसंमितोवा अयंलोक-
 इममेव लोकमभिजयति द्विषाहस्रं चिन्वीत् द्वितीयं चिन्वानोद्विषाहस्रं वा अन्तरिक्षमन्तरिक्ष
 मेवाभिजयति त्रिषाहस्रंचिन्वीत् तृतीयंचिन्वानः (२) त्रिषाहस्रोवा असौलोकौ-
 मुमेव लोकमभिजयति जानुद्वयं चिन्वीत् प्रथमं चिन्वानोगायत्रियै वेमंलोकमभ्यारोहति
 नाभिद्वयं चिन्वीत् द्वितीयं चिन्वानस्त्रिष्टुभैवांतरिक्षमभ्यारोहति ग्रीवद्वयंचिन्वीत् तृतीयं
 चिन्वानाजगत्त्रैवामुं लोकमभ्यारोहति नाग्निचित्वाणामामुपेयादयोनौ रेतोधास्यामीति न द्वितीयं

तैत्ति०

का० ५. प्र० ६.

॥ ३८० ॥

अ० ९

संहिता

चित्त्वान्यस्यस्त्रियम् (३) उपेयाञ्च तृतीयं चित्त्वा कां च नो पेयाद्रेतोवा एतच्चिध-
 तेयदग्निं चिनुते यदुपेयाद्रेतसाव्यूध्येताथो त्वत्वाहुरप्रजस्यं तद्यन्त्रोपेयादिति यद्रेतः सि-
 चावुप दधाति ते एव यजमानस्य रेतोविभूतस्तस्मादुपेयाद्रेतसोस्कंदायत्रीणि वाव रेतार्थसि
 पिता पुत्रः पौत्रः (४) यद्वे रेतः सिचावुपदध्याद्रेतोस्य विच्छिद्यत्तिस्त्रउप दधाति रेतसः
 संतत्याह्यं वाव प्रथमारेतः सिग्वाग्वा इयं तस्मात्पश्यन्तीमां पश्यन्ति वाचं वदन्तीमन्तरि-
 क्षंद्वितीया प्राणोवा अन्तरिक्षं तस्मान्नान्तरिक्षं पश्यन्ति न प्राणमसौ तृतीया चक्षुर्वा असौ-
 तस्मात्पश्यन्त्यमूं पश्यन्ति चक्षुर्यजुषेमांच (५) अमूं चोपदधाति मनसा मध्यमामेषां लोकानां
 कलस्या अथो प्राणानामिष्टोयज्ञोभृगुभिराशीर्दावसुभिस्तस्य तद्वृष्टस्य वीतस्य द्रविणे हभक्षीये-
 त्याहस्तुतशस्त्रे एवैतेन दुहे पिता मातरिश्वाच्छिद्रापदाधाअच्छिद्रा उशिजः पदानुतक्षुः सोमोविश्व-
 विन्नेता नैषद्वहस्पतिरुक्त्यामुदानिशः सिषदित्याहैतद्वै (६) अग्रेरुक्तं तेनैवैनमनुशः सति — ७॥
 [मिनुयाच्चिन्वानः स्त्रियंपौत्रश्चैससच ॥ ८ ॥ सूयते वा एषोऽग्नीनां यउखायां भ्रियते यदधः सा-
 दयेद्गर्भाः प्रपादुंकास्युरथो यथाज्ञवात्प्रत्यवरोहन्ति तादृगेव तदासन्दीसादयति गर्भाणां धृत्या अप्र-
 पादायाथो सवमेवैनं करोति गर्भावा एषयदुख्योयोनिः शिक्यं यच्छिक्त्यादुखाच्चिरुहेद्योनेर्गर्भं निर्ह-
 ण्यात्पदुद्याम ५ शिक्यं भवति षोढा विहितोवै (९) पुरुषआत्मा च शिरश्च चत्वार्यङ्गान्या-
 त्मन्नेवैनंविभर्ति प्रजापतिर्वा एषयदग्निस्तस्योखा चोलूखलं चस्तनौतावस्य प्रजाउपजीवन्ति

का० ५. प्र० ६.

॥ ३८१ ॥

अ० १०

यदुखां चोलुखलं चोप दधाति ताभ्यामेवयजमानो मुष्मिँहोकेभिन्दुहे संवत्सरोवा एष्य-
 दग्निस्तस्य त्रेधा विहिता इष्टकाः प्राजापत्यावैष्णवीः (२) वैश्वकर्मणीरहोरात्राण्येवास्य
 प्राजापत्या यदुख्यं विभर्ति प्राजापत्याएव तदुपधत्ते यत्समिधं आदधातिवैष्णवावै वन-
 स्पतयोवैष्णवीरेव तदुपधत्ते यदिष्टकाभिरग्निं चिनोतीयं वै विश्वकर्मा वैश्वकर्मणीरेव त-
 दुपधत्ते तस्मादाहुस्त्रिवृदग्निरिति तं वा एतं यजमानएव चिन्वीत यदस्या न्यः (३)
 चिनुयाद्यत्तं दक्षिणाभिर्नराघयेदग्निस्य वृंजीत योस्याग्निं चिनुयात्तं दक्षिणाभीराधयेदग्नि-
 मेव तत्स्पृणोति—(२०) [वैवैष्णवीरन्योविः शतिश्च] ॥ १ ॥ प्रजापतिरग्निमचिनुतर्तुभिः सं-
 वत्सरं वसन्तेनैवास्य पूर्वार्धमचिनुत ग्रीष्मेण दक्षिणं पक्षं वर्षाभिः पुच्छं शरदोत्तरं पक्षं
 हेमन्तेन मध्यं ब्रह्मणावा अस्य तत्पूर्वार्धमचिनुत क्षत्रेण दक्षिणं पक्षं पशुभिः पुच्छं विशोत्तरं
 पक्षमाशया मध्यं यएवं विद्वानग्निं चिनुतऋतुभिरेवैनं चिनुतेथो एतदेव सर्वमव (१) रुन्धे शृण्वन्त्ये
 नमग्निं चिकथानमत्यन्तं रोचत इयं वाव प्रथमा चित्तिरोषधयोवनस्पतयः पुरीषमन्तरिक्षं
 द्वितीयावयाः सिपुरीषमसौ तृतीया नक्षत्राणि पुरीषं यज्ञश्चतुर्थी दक्षिणा पुरीषं यजमानः
 पंचमी प्रजापुरीषं यत्रिचितीकं चिन्वीत यज्ञं दक्षिणामात्मानं प्रजामन्तरिक्षात्तस्मात्पंचचिती-
 कश्चेतव्य एतदेव सर्वं स्पृणोति यत्तिष्ठश्चितयः (२) त्रिदृद्यग्निर्धृद्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै
 पंचचितयोभवन्ति पाङ्कः पुरुषआत्मानमेव स्पृणोति पंचचितयोभवन्ति पंचभिः पुरीषैरभ्यूहति

का० ५. प्र० ६.

॥ ३८२ ॥

अ० १५

दश संपद्यन्ते दशाक्षरोवै पुरुषोयावानेव पुरुषस्तः स्पृणोत्यथो दशाक्षरा विराडन्न विराद्विरा-
ज्येवाच्चाद्ये प्रतिष्ठति संवत्सरोवै षष्ठीचितिकृतवः पुरीषं (३) षड्चितयोभवन्ति षट् पुरीषाणि
द्वादशसंपद्यन्ते द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सर एव प्रतितिष्ठति—१५) [अवचितयः पुरीषपंचद-
शच] ॥ १० ॥ रोहितो धूम्रो रोहितः कर्कन्धुरो हितस्ते प्राजापत्या बभ्रुररुणबभ्रुः शुक्रबभ्रुस्ते रौ-
द्राः श्वेतः श्वेताक्षः श्वेतग्रीवस्ते पितृदेवत्यास्तिस्रः कृष्णा वशा वारुण्यस्तिस्रः श्वेतावशाः सौ-
र्यमैत्रावार्हस्पत्या धूम्रललामास्तूपराः—२६) [रोहितः षड्विंशतिः] ॥ ११ ॥ पृश्निस्तिरश्ची-
नपृश्निरुर्ध्वपृश्निस्ते मारुताः फल्गूलोहितोर्णीबलक्षीताः सारस्वत्यः पृषतीस्थूलपृषतीक्षुद्रपृषतीना
वैश्वदेव्यस्तिस्रः श्यामा वशाः पौष्ण्यास्तिस्रो रोहिणीर्वशा मैत्रियर्ऐन्द्रावार्हस्पत्या अरुणललामा-
स्तूपराः—२६) [पृश्निः षड्विंशतिः] ॥ १२ ॥ शितिबाहुर्न्यतः शितिबाहुः
समन्तशितिबाहुस्तर्ऐन्द्रवायवाः शितिरंध्रोन्यतः शितिरंध्रः समन्तशितिरंध्रस्ते मैत्रावरुणाः शुद्ध-
वालः सर्वशुद्धवालोमणिवालस्त आश्विनास्तिस्रः शिल्पा वशा वैश्वदेव्यस्तिस्रः श्वेनीः
परमेष्ठिने सोमापौष्णाः श्यामललामास्तूपराः—२५) [शितिबाहुः पंचविंशतिः] ॥ १३ ॥
उन्नतः ऋषभो वामनस्तर्ऐन्द्रावरुणाः शितिककुच्छतिपृष्ठः शितिभसत्तर्ऐन्द्रावार्हस्पत्याः शिति-
पाच्छित्योष्ठेः शितिभ्रुस्तर्ऐन्द्रावैष्णवा स्तिस्रः सिध्मावशा वैश्वकर्म्मण्य स्तिस्रो धात्रे पृषोदरा ऐन्द्रा-
पौष्णाः श्वेतललामास्तूपराः—२५) [उन्नतः पंचविंशतिः] ॥ १४ ॥ कर्णास्त्रयो यमाः सौ-

का०५. प्र० ६.

॥ ३८३ ॥

अ० २१

म्यास्त्रयंश्चिर्तिगाअग्रये यविष्ठायत्र योनकुलास्तिस्त्रोरोहिणीस्त्रयव्यस्तावसूनां तिस्रोऽरुणादित्यौ-
 ह्यंस्तारुद्राणां ५ सोमैन्द्रावभ्रुललामास्तूपराः — २३) [कृणास्त्रयोविंशतिः) ॥ १५ ॥ शुंठास्त्र-
 योवैष्णवाअधीलोधकणास्त्रयोविष्णवउरुक्रमाय लप्सुदिनस्त्रयोविष्णवउरुगायाय पंचावीस्ति-
 स्त्रआदित्यानां त्रिवत्सास्तिस्त्रोर्गिरसामैन्द्रावैष्णवा गौरललामास्तूपराः — २०) (शुंठाविंश-
 तिः) ॥ १६ ॥ इंद्राय राज्ञे त्रयः शितिपृष्ठाइंद्रायाधिराजाय त्रयः शितिककुद इंद्रायस्वराज्ञे
 त्रयः शितिभसदस्तिस्त्रस्तुयैह्यः साध्यानां तिस्रः पष्ठौद्यौविश्वेषां देवानामाग्नेन्द्राः कृष्णललामा-
 स्तूपराः — २२) [इंद्रायद्वाविंशतिः] ॥ १७ ॥ अदित्यै त्रयोरोहितैताइंद्राण्यै त्रयः कृष्णै-
 ताः कुहै त्रयोरुणैतास्तिस्त्रो धेनवोराकायै त्रयोनद्वाहः सिनीवाल्याआग्नावैष्णवारोहितललामास्तू-
 पराः — १८) [अदित्याअष्टादश] ॥ १८ ॥ सौम्यास्त्रयः पिशंगाः सोमाय राज्ञे त्रयः सारंगाः पा-
 र्जन्यानभोरूपास्तिस्त्रोजामल्हाइंद्राण्यै तिस्रोमेष्यआदित्याद्यावापृथिव्यामालंगास्तूपराः — १९]
 सौम्याएकान्नविंशतिः ॥ १९ ॥ वारुणास्त्रयः कृष्णललामावरुणायराज्ञे त्रयोरोहितललामावरुणाय
 रिशादसेत्रयोरुणललामाः शिल्पास्त्रयोवैश्वदेवास्त्रयः पृश्नयः सर्वदेवत्याऐंद्रासूराः श्येतललामास्तूपराः
 — २० [वारुणाविंशतिः] ॥ २० ॥ सोमाय स्वराज्ञे नोवाहावनद्वाहाविंद्राग्निभ्यामोजोदाभ्यामुष्ठा
 राविंद्राग्निभ्यांबलदाभ्या ५ सीरवाहावर्वाद्देधेनू भौमीदिग्भ्योवडंबेद्देधेनूभौमीवैराजीपुरुषीद्देधेनू-
 भौमी वायवआरो हणवा हावनद्वाहौ वारुणी कृष्णेशे अराड्यौदिव्यावृषभौ परिमरौ ३४ सोमायच

नैत्ति०

का०५. प्र० ७.

॥ ३८४ ॥

अ० १

संहिता

तुष्टिश्चात् ॥२१॥ एकादशं प्रातर्गव्याः पशवआलभ्यन्ते छगलः कल्माषः किकिदीविर्विदीगय-
स्ते त्वाष्ट्राः सौरीर्नवश्वेतावशा अनुबन्ध्याभवन्त्याग्नेयहोत्राग्र आश्विनस्ते विशालयूपआलभ्य-
न्ते २३) [एकादशपंचविंशतिः] २२ पिशंगास्त्रयोवासन्ताः सारङ्गास्त्रयोऽग्रेष्माः
पृषन्तस्त्रयोवार्धिकाः पृश्न्यस्त्रयः शारदाः पृश्निमक्थास्त्रयोहैमन्तिका अवलिमास्त्रयः शैशिराः
संवत्सरायनिवक्षसः २० [पिशङ्गाविंशतिः] (२३) हिरण्यवर्णा (२२२) अपां (२९७)
भूतेष्टका (१९८) संजुः (२३२) संवत्सरं (१५४) प्रजापतिं (२१०) रमेः (१७८)
सुवर्गाय (३०७) सूयते (१७०) प्रजापती (१) रोहितः (२६) पृश्निः (२६) शितिबाहु
(२५) रुन्नतः (२५) कर्णाः (२३) शृंठाः (२०) इंद्राया (२२) दित्यै (१८) सौम्या
(१९) वारुणाः (२०) सौमायै (३४) कादश (२५) पिशंगा (२०) स्त्रयोविंशतिः
(२४३६) इति नैत्तिरीयसंहितायां पंचमकाण्डेषष्ठः प्रपाठकः ॥

ॐ योवा अयथा देवतामग्निं चिनुत आ देवताभ्यो वृश्च्यते पापीयान् भवति योयथा देवतं न
देवताभ्य आ वृश्च्यते वसीयान् भवत्याग्नेय्या गायत्रिया प्रथमां चितिं भूमिं मृशे ब्रिष्टुमा द्वितीयां
जगत्या तृतीयामनुष्टुमा चतुर्थीं पंक्त्या पंचमीं यथा देवतामेवाग्निं चिनुते न देवताभ्य आ वृश्च्यते
वसीयान् भवतीढायै वा एषा विभक्तिः पशवइडा पशुभिरेनम् (१) चिनुते योवै प्रजापतये प्रति
प्रोच्यमाग्निं चिनोति नार्तिमार्छत्यश्वावभितस्तिष्ठेतां कृष्णउत्तरतः श्वेतोदक्षिणस्तावालभ्येष्टका उप

का०५. प्र०७.

॥ ३८५ ॥

अ० २

दध्यादेतेहै प्रजापतेरूपं प्राजापत्योश्वः साक्षादेव प्रजापतये प्रतिप्रोच्याग्निं चिनोति नार्तिमाछं
 त्येतद्वा अह्नोरूपं यच्छेतोश्वोरात्रियै कृष्णएतदह्नः (१) रूपं यदिष्टकारात्रियै पुरीषमिष्टकाउप-
 धास्यन्धेतमश्वमभिर्मृशेत्पुरीषमुपधास्यन्कृष्णमहोरात्राभ्यामेवैनं चिनुते हिरण्यपात्रं मधोःपूर्णं
 ददाति मधव्योसानीति सौर्याचित्रवत्यावैक्षते चित्रमेव भवति मध्यन्दिनेश्वमवघ्रापयत्यसौ वा आ-
 दित्यइंद्रएषप्रजापतिः प्राजापत्योश्वस्तमेव साक्षादह्नोति—४८) [एतमेतदह्नोष्टाचत्वारिंशच्च]
 ॥ १ ॥ त्वामग्रे दृष्टं चेकितानं पुनर्युवानं जनयन्नुपागाम् । अस्थुरिणोगार्हपत्यानिसन्तु त्रिमे-
 नं नोब्रह्मणा सशशिशधि । पशवोवा एते यदिष्टकाश्चित्यामृषभमुपदधाति मिथुनमेवास्य
 तद्यज्ञे करोति प्रजननाय तस्माद्यूथेयूथक्रषभः । संवत्सरस्य प्रतिमांयां त्वाराज्युपासते । प्रजा-
 सुवीरां कृत्वा विश्वमायुर्व्यश्रवत् । प्राजापत्याम् (१) एतामुपदधातीयं वा वैषेकाष्टका यदेवै-
 काष्टकायामर्न्नं क्रियते तदेवैतया वरुन्धएषा वै प्रजापतेः कामदुषा तयैव यजमानोमुष्मिन्लोके-
 णि दुहे येन देवाज्योतिषोर्ध्वाउदायन्येनादित्यावसवोयेन रुद्राः । येनागिरसोमहिमानमानशुस्तेनैतु
 यजमानः स्वस्ति । सुवर्गाय वा एषलोकार्यं (२) चीयते यदग्निर्येन देवाज्योतिषोर्ध्वाउदायन्नि-
 त्युख्यं समिन्धइष्टकाएवैताउपधत्ते वानस्पत्याः सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै शतायुधाय शत-
 वीर्याय शतोतयेभिमातिषाहे । शतं योनः शरदोअजीतानिद्रोनेषदति दुरितानिविश्वा । ये चत्वारः
 पथयेदिव्यानाअन्तराद्यावापृथिवी वियन्ति । तेषां सोअज्यानि मजीतिमावहात्तस्मै नोदेवाः (३)

नैत्ति०

का० ५. प्र० ७.

॥ ३८६ ॥

अ० ३

संहिता

परिदत्ते हसर्वे । ग्रीष्मोर्हेमन्तउतनौवसंतः शरद्वर्षाः सुवितं नोअस्तु । तेषामृतूनां ५ शतशारदानां
निवातएषामभये स्याम । इदुवत्सरायं परिवत्सरायं संवत्सरायं कणुताबृहन्नमः । तेषां वयं ५ सुम-
तौ यज्ञियाणां ज्योगर्जीताअहताः स्याम । भद्रान्नः श्रेयः समनैष्टदेवास्त्वया वसेन् समशीमहि-
त्वा । सनोमयोभूः पितो (४) आविशस्व शंतोकाय तनुवे स्योनः । अज्यानीरेता उपदधात्ये-
तायै देवताअपराजितास्ताएव प्रविशति नैव जीयते ब्रह्मवादिनोवदन्ति यदर्धमासामासाकृ-
तवः संवत्सरओषधीः पचंत्यथ कस्मादन्याभ्योदेवताभ्यआग्रयणं निरुप्यतइत्येताहि तद्देवता
उदजयन्यदुतुभ्योनिर्वपेदेवताभ्यः समदं दध्यादाग्रयणं (५) निरुप्येताआहुतीर्जुहोत्यर्ध-
मासानेव मासानृतूनसंवत्सरं प्रीणाति नदेवताभ्यः समदं दधाति भद्रान्नः श्रेयः समनैष्टदेवा-
इत्याह हुताद्याययजमानस्यापराभावाय — २५) [प्राजापत्यांलोकायदेवाः पितोआग्रयणंपं-
चावि५शतिश्च] ॥ २ ॥ इन्द्रस्य वज्रोसि वार्त्रिघ्नस्तनूपानः प्रतिस्पशः । योनः पुरस्ताद-
क्षिणतः पश्चार्दुत्तरतोवायुरभिदासत्येत ५ सोश्मानमृच्छतु । देवासुराः संयत्ताआसन्तेसुरा-
दिग्भ्यआबाधन्त तान्देवाइष्वा च वज्रेण चापानुदन्त यद्वज्रिणीरुप दधातीष्वा चैव तद्वज्रेण
च यजमानोभ्रातृव्यानपनुदते दिक्षुप (१) दधाति देवपुराणवैतास्तनूपानीः पर्यूहते प्राविष्णु-
सजोषसे मावर्धतु वां गिरः । द्युम्नैर्वाजैभिरागतम् । ब्रह्मवादिनोवदन्ति यन्न देवतायै जुह-
त्यथ किंदेवत्या वसोर्धारेत्यग्निर्वसुस्तस्यैषा धारा विष्णुर्वसुस्तस्यैषा धाराश्रावैष्णव्यर्चा वसो-

का०५. प्र०७.

॥ ३८७ ॥

अ० ४

धारां जुहोति भागधेयेनैवैनौ समर्धयत्यथो एताम् (२) एवाहुतिमाधतनवतीं करोति
 यत्कामेनां जुहोति तदेवावरुंधे रुद्रोवा एष्यदग्निस्तस्यैते तनुवौ घोराण्या शिवान्या यच्छ-
 तरुद्रीयं जुहोति यैवास्य घोरातनूस्तां तेन क्षमयति यदसोर्धारां जुहोति यैवास्य शिवा
 तनूस्तां तेन प्रीणाति योवै वसोर्धारयि (३) प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति यदाज्यमुच्छिष्येत
 तस्मिन्ब्रह्मौदनं पंचेतं ब्राह्मणाश्चत्वारः प्राश्नीयुरेष वा अग्निर्वैश्वानरोयद्वाह्यणेषा खलु वा
 अग्नेः प्रिया तनूर्यद्वैश्वानरः प्रियायमिवैनौ तनुवां प्रतिष्ठापयति चतस्रोधेनूर्दद्यात्ताभिरेव य-
 जमानोमुष्मिहोकेभिं दुहे—४६) [उपैतांधारायैषद्वत्वारिश्वाच्च] ॥३॥ चित्तिं जुहोमि मनसा
 धृतेनेत्याहादाभ्यावैनामैषाहुतिर्वैश्वकर्मुणी नैनं चिक्यानं भ्रातृव्योदधोत्यथो देवताएवावरुंधे
 तमद्येति पंक्त्या जुहोति पंक्त्याहुत्या यज्ञमुखमारभते सप्त ते अग्ने समिधः सप्त जिह्वाइत्याह
 होत्राएवावरुंधेभिर्देवेभ्योपाकामद्भागधेयम् (१) इच्छमानस्तस्मात्तद्भागधेयं प्रायच्छन्नेतद्वा अ-
 ग्नेरग्निहोत्रमेतर्हि खलु वा एषजातोयर्हि सर्वश्चित्तोजातायैवास्माअन्नमपि दधाति सएनं प्रीतः
 प्रीणाति वसीयान्भवति ब्रह्मवादिनोवदन्ति यदेषगार्हपत्यश्चीयतेथ कास्याहवनीयइत्यसावादित्य-
 इति ब्रूयादेतस्मिन्हि सर्वाभ्योदेवताभ्योजुह्वति (२) यएवं विद्वानग्निं चिनुते साक्षादेव देवता-
 ऋधोत्यग्नेयशस्विन्यशसि ममर्पयेद्रावतीमपचितीमिहावह । अयं सूर्या परमेष्ठी सुवर्चाः समानाना-
 मुत्तमः श्लोकोअस्तु । भृद्रं पश्यंतउपसेदुरग्ने तपोदीक्षामृषयः सुवर्षिदः । ततः क्षत्रं बलमोजश्च-

नैति०

का० ५. प्र० ७.

॥ ३८८ ॥

अ० ५

संहिता

जातं तदस्मै देवाभिसंनमन्तु। धाता विधाता परमा (३) उत्तसंहक् प्रजापतिः परमेष्ठी वि-
 राजा। स्तोमांश्छन्दांसि निविदोमआहुरेतस्मै राष्ट्रमभि संनमाम् । अभ्यावर्तध्वमुपमेतसाकमय
 शास्ताधिपतिर्वोअस्तु। अस्य विज्ञानमनुसंभ्रमध्वमिमं पश्चादनुजीवाथ सर्वे। राष्ट्रभृतएताउ-
 पदधात्येषा वा अग्नेश्चितीराष्ट्रभृत्तयैवास्मिन्नाष्ट्रं दधाति (४) राष्ट्रमेव भवति नास्माद्राष्ट्रं अ-
 श्शते— ७) [भागधेयं जुहति परमादधातिसप्तच] ॥ ४ ॥ यथा वै पुत्रोजातोऽभियतएवं वा
 एष अभियते यस्याग्निरुख्यउद्धारयति यं निर्मथ्यं कुर्याद्विछिंद्याद्भारतृव्यमस्मै जनयेत्सएव पुनः प-
 रीध्य स्वादेवैनं योनेर्जनयति नास्मै भारतृव्यं जनयति तमोवाएतं गृह्णाति यस्याग्निरुख्यउद्धारयति
 मृत्युस्तमः कृष्णं वासः कृष्णा धेनुर्दक्षिणा तमसा (१) एव तमोमृत्युमपहते हिरण्यं ददा-
 ति ज्योतिर्वै हिरण्यं ज्योतिषैव तमोपहतेथो तेजोवै हिरण्यं तेजएवात्मं धत्ते सुवर्नं धर्म-
 स्वाहा सुवर्नार्कस्वाहा सुवर्नं शुक्रः स्वाहा सुवर्नं ज्योतिः स्वाहा सुवर्नं सूर्यः स्वाहाकोवा
 एषयदग्निरसावादित्यः (२) अश्वमेधोयदेताआहुतीर्जुहोत्यर्काश्वमेधयोरेव ज्योतींश्चि संधा-
 त्येषह त्वा अर्काश्वमेधीयस्यैतदग्नौ क्रियत आपोवा इदमग्नैसज्जिलमासीत्सएतां प्रजापतिः
 प्रथमां चितिमपश्यत्तामुपाधत्त तदियमभवत्तं विश्वकर्माब्रवीदुपत्वायानीति नेहलोकोस्तीति
 (३) अब्रवीत्सएतां द्वितीयां चितिमपश्यत्तामुपाधत्त तदंतरिक्षमभवत्सयज्ञः प्रजापतिमब्रवी-
 दुपत्वायानीति नेह लोकोस्तीत्यब्रवीत्सविश्वकर्माणमब्रवीदुपत्वायानीति केन मौपैष्यसीति

का० ५. प्र० ७.

॥ ३८९ ॥

अ० ६

दिश्याभिरित्यब्रवीत्तं दिश्याभिरुपैत्ताउपाधत्त तादिशः (४) अभवन्त्सपरमेष्ठौ प्रजाप-
 तिमब्रवीदुपत्वायानीति नेह लोकोस्तीत्यब्रवीत्सविश्वकर्माणं च यज्ञं चाब्रवीदुप वामाया-
 नीति नेह लोकोस्तीत्यब्रूता ५ स एतांतृतीयां चितिमपश्यत्तामुपाधत्त तदसार्वभवात्सआ-
 दित्यः प्रजापतिमब्रवीदुपत्वा (५) आयानीति नेह लोकोस्तीत्यब्रवीत्सविश्वकर्माणं च यज्ञं
 चाब्रवीदुपवामायानीति नेह लोकोस्तीत्यब्रूता ५ सपरमेष्ठिनमब्रवीदुपत्वायानीति केन मोपैष्यसी-
 ति लोकं पृणयेत्यब्रवीत्तं लोकं पृणयेत्तस्मादयातयाम्नी लोकं पृणायातयामाद्यसौ (६) आदि-
 त्यस्तानृषयोब्रुवन्नुपवआयामेति केन नउपैष्यथेति भूम्नेत्यब्रुवन्तान्द्वाभ्यां चितीभ्यामुपायन्त्स-
 पंचचितीकः समपद्यत् य एवं विद्वानग्निं चिनुते भूयानेव भवत्यभीमान्लोकाञ्जयति विदुरेनं दे-
 वाअथो एतासमिव देवताना ५ सायुज्यं गच्छति — ४५) [तमसादित्येतिदिशस्त्वसौपंचचत्वा-
 रिश्शब्द] ॥ ५ ॥ वयोवा अग्निर्यदग्निचित्पक्षिणोश्रीयात्तमेवाग्निमद्यादार्तिमार्छेत्संवत्सरं व्रतं
 चरेत्संवत्सर ५ हि व्रतं नातिपशुर्वा एषयदग्निर्हिनस्ति खलु वै तं पशुर्यएनं पुरस्तात्प्रत्यंचमुप-
 चरति तस्मात्पश्चात्प्राडुपचर्यआत्मनोहिंसायै तेजोसि तेजोमे यच्छपृथिवीं यच्छ (१) पृथि-
 व्यैमापाहिज्योतिरसि ज्योतिर्मे यच्छांतरिक्षं यच्छांतरिक्षान्मापाहि सुवरसि सुवर्मे यच्छ दिवं
 यच्छ दिवोमां पाहीत्याहिताभिर्वा इमे लोकाविधृतायदेताउपदधात्येषां लोकानां विधृत्यै स्व-
 यमातृण्णाउपधाय हिरण्येष्टकाउपदधातीमे वै लोकाः स्वयमातृण्णाज्योतिर्हिरण्यं यत्स्वयमातृ-

नैति०

का०५. प्र० ७.

॥ ३९० ॥

अ० ७

संहिता

ण्णाउपधाय (२) हिरण्येष्टकाउपदधाती मानेवैतामिलोकाञ्ज्योतिष्मतः कुरुतेथो एताभिरे-
 वास्माद्भूमे लोकाः प्रभांति यास्ते अग्ने सूर्ये रुचउद्यतोदिवमातुन्वति रश्मिभिः । ताभिः सर्वाभी
 रुचे जनाय नस्कृधि । यावेदिवाः सूर्ये रुचोगोष्वश्वेषु यारुचः । इंद्राग्नीताभिः सर्वाभीरुचं
 नोधत्त बृहस्पते । रुचं नोधेहि (३) ब्राह्मणेषु रुचः राजसु नस्कृधि । रुचं विश्वेषु शूद्रेषु मयि
 धेहि रुचारुचं । द्वेधा वा अग्निं चिक्या नस्य यशइंद्रियं गच्छत्यग्निं वाचितमीजानं वा यदेता-
 आहुतीर्जुहोत्यात्मन्नेव यशइंद्रियं धत्तईश्वरोवा एषआर्तिमानोर्योगिं चिन्वन्नधिकामति तत्त्वायामि
 ब्रह्मणा वंदमानइति वारुण्यर्चा (४) जुहुयाच्छांतिरेवैषाग्नेर्गुप्तिरात्मनोहविष्कतोवा एषयोगिं
 चिनुते यथा वैहविः स्कंदत्येवं वा एषस्कंदति योगिं चित्वास्त्रियमुपैति मैत्रावरुण्यामिक्षया
 यजेत मैत्रावरुणतामेवोपेत्यात्मनोस्कंदाय योवाअग्निमृतुस्थां वेदतुर्कतुरस्मै कल्पमानएति प्रत्येव
 तिष्ठति संवत्सरोवा अग्निः (५) ऋतुस्थास्तस्य वसंतः शिरोग्नीष्मादेक्षिणः पक्षोवर्षाः पुच्छः
 शरदुत्तरः पक्षोहैमंतोमध्यपूर्वपक्षाश्चित्तयोपरपक्षाः पुरीषमहोरात्राणीष्टकाएषवा अग्निर्कतुस्था-
 यएवं वेदतुर्कतुरस्मै कल्पमानएति प्रत्येव तिष्ठति प्रजापतिर्वा एतं ज्यैष्ठ्यकामोन्यधत्त ततोवै स-
 ज्यैष्ठ्यमगच्छद्यएवं विद्वानग्निं चिनुते (६) ज्यैष्ठ्यमेवगच्छति (३) [यच्छोपधायधेष्टुचाग्निंश्चि-
 नुतेत्रीणिच] ॥ ६ ॥ यदाकूतात्समसुस्रोद्धूदोवा मनसोवा संभृतं चक्षुषोवा । तमनुप्रेहि सुकृतस्य
 लोकं यत्रर्षयः प्रथमजाये पुराणाः । एतः संधस्थपरिति ददामि यमावहाच्छेवधिं जातवेदाः ।

का०५.प्र०७.

॥ ३९१ ॥

अ० ८

अन्वागता यज्ञपतिर्वोअत्र तस्मजानीत परमेव्योमन् । जानीतादेनं परमेव्योमन्देवाः सधस्था-
विदरूपमस्य । यदागच्छात् (१) पृथिभिर्देवयनैरिष्टापूर्ते कणुतादाविरस्मै । संप्रच्यवध्वमनु सं-
प्रयाताग्नेपथोदेवयानान्कणुध्वं । अस्मिन्सधस्थे अव्युत्तरस्मिन्विश्वे देवायजमानश्च सीदत ।
प्रस्तरेण परिधिना सुचा वेद्यां च बर्हिषा । ऋचेमं यज्ञं नोवह सुवर्देवेषु गंतवे । यदिष्टं यत्परादा-
नं यदुत्तं या च दक्षिणा । तत् (२) अग्निर्वैश्वकर्मणः सुवर्देवेषु नोदधत् । येनां सहस्रं वहसि ये-
नाग्ने सर्ववेदसम् । तेनेमं यज्ञं नोवह सुवर्देवेषु गंतवे । येनाग्ने दक्षिणायुक्ता यज्ञं वहंत्यृत्विजः ।
तेनेमं यज्ञं नोवह सुवर्देवेषु गंतवे । येनाग्ने सुकृतः पथामधोर्धारा व्यानशुः । तेनेमं यज्ञं नोवह सुव-
र्देवेषु गंतवे (३) यत्र धारा अनपेता मधोर्धृतस्य च याः । तदग्निर्वैश्वकर्मणः सुवर्देवेषु नोदध-
त् — १४) [आगच्छात्तद्वंतवेचतुर्दशच] ॥ ७ ॥ यास्ते अग्ने समिधोयानि धाम याजिह्वा
जातवेदोयो अर्चिः । येते अग्ने मेढयोयइदंस्तेभिरात्मानं चिनुहि प्रजानन् । उत्संनयज्ञावा एष-
यदग्निः किंवाहैतस्य क्रियते किंवा नयद्वा अध्वर्युरग्नेश्चिन्वन्नंतरेत्यात्मनोवै तदंतरेति यास्ते अ-
ग्ने समिधोयानि (१) धामेत्याहैषा वा अग्नेः स्वयंचिति रग्निरेव तदग्निं चिनोति नाध्वर्युरात्म-
नोतरेति चंतस्त्रआशाः प्रचरन्त्वग्रयंइमं नोयज्ञं नयतु प्रजानन् । घृतं पिन्वन्नजरं सुवीरं ब्रह्म
समिद्धंवत्याहुतीनाम् । सुवर्गाय वा एषलोकायोपधीयते यत्कूर्मश्चतस्त्रआशाः प्रचरन्त्वग्रयंइ-
त्याह (२) दिशं एवैतेन प्रजानातीमं नोयज्ञं नयतु प्रजानन्नित्याह सुवर्गस्य लोकस्याभिनीत्यै

तैत्ति०

का०५. प्र०७.

॥ ३१२ ॥

अ० ९

संहिता

ब्रह्मसमिद्धवत्याहुतीनामित्याह ब्रह्मणा वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्यद्ब्रह्मण्वत्योप दधाति ब्रह्म-
णैव तद्यजमानः सुवर्गं लोकमेति प्रजापतिर्वा एष्यदग्निस्तस्य प्रजाः पशवश्छन्दांसि रूपं स
र्वान्वर्णानिष्टकानां कुर्याद्रूपेणैव प्रजां पशून् छन्दांस्यव रुधेथो प्रजाभ्यएवैनं पशुभ्यश्छन्दो-
भ्योवरुध्यचिनुते—१६) [यान्याहेष्टकानां ऋषोऽश्वः) ॥ ८ ॥ मयिगृह्णाम्यग्रे अग्निं राय-
स्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्याय । मयि प्रजां मयि वचोदधाम्यरिष्टाः स्याम तनुवा सुवीराः ।
योनोअग्निः पितरोहृत्स्वतरमत्योमित्यां आविवेश) तमात्मन्परिगृहीमहे वयं मासोअ-
स्मां अवहाय परागात् । यदध्वर्युरात्मन्अग्निमगृहीत्वाग्निं चिनुयाद्योस्य स्वोअग्निस्तमपि
(१) यजमानाय चिनुयादग्निं खलु वै पशवोनूपतिष्ठते पक्वामुक्ताअस्मात्पशवः स्युर्मयि गृह्णाम्यग्रे
अग्निमित्याहात्मन्नेव स्वमग्निं दाधार नास्मात्पशवोपक्रामन्ति ब्रह्मवादिनोवदन्ति यन्मृचा-
पश्चाग्नेरनाद्यमथ कस्मान्मृदा चान्निश्चाग्निश्चीयतेइति यदग्निः संयौति (२) आपोवै सर्वा
देवतादेवताभिरेवैन् सश्चजति यन्मृदा चिनोतीयं वा अग्निर्वैश्वानरोअग्निरेव तदग्निं चिनोति
ब्रह्मवादिनोवदन्ति यन्मृदा चान्निश्चाग्निश्चीयतेथ कस्मादग्निरुच्यतेइति यच्छन्दोभिश्चिनोत्यग्न-
योवै छन्दांसि तस्मादग्निरुच्यतेथो इयं वा अग्निर्वैश्वानरोयत् (३) मृदा चिनोति
तस्मादग्निरुच्यते हिरण्येष्टकाउपदधाति ज्योतिर्वै हिरण्यं ज्योतिरेवास्मिन्दधात्यथो तेजोवै
हिरण्यं तेजएवात्मन्धत्ते योवा अग्निश्चर्वतोमुखं चिनुते सर्वासुप्रजास्वन्नमत्ति सर्वादिशोभि-

का०५. प्र० ७.

॥ ३९३ ॥

अ० १२

जयति गायत्रीं पुरस्तादुपदधाति त्रिष्टुभं दक्षिणतो जगतीं पश्चादनुष्टुभमुत्तरतः पंक्तिं मध्यं ण्ववै
 (४) अग्निः सर्वतो मुखस्तं य एवं विद्वाश्चिनुते सर्वासु प्रजास्वर्चमृत्ति सर्वादिशोभिर्जयत्यथो
 दिश्यैव दिशं प्रवयति तस्माद्दिशि दिक् प्रोता — २५) [अपिसंयौतियद्वैपंचविंशतिश्च]
 ॥ ९ ॥ प्रजापतिरग्निमसृजत सोऽस्मात्सृष्टः प्राङ्प्राद्वत्तस्मादश्वं प्रत्यास्यत्सदक्षिणावर्तत
 तस्मै वृष्णिं प्रत्यास्यत्सप्रत्यङ्गावर्तत तस्माच्छ्वं प्रत्यास्यत्सउदङ्गावर्तत तस्मै बस्तं प्रत्यास्यत्स
 ऊर्ध्वोद्वत्तस्मै पुरुषं प्रत्यास्यद्यत्पशुश्रीर्षाण्युपदधाति सर्वतएवैनं (१) अवरुध्य चिनुत एतावै
 प्राणभृतश्चक्षुष्मतीरिष्टकायत्पशुश्रीर्षाणि यत्पशुश्रीर्षाण्युप दधाति ताभिरेव यजमानो मुष्मि-
 ल्लोके प्राणित्यथो ताभिरेवास्माद्भूमे लोकाः प्रभांति मृदाभिलिप्योपदधाति मेध्यत्वाय पशुर्वा
 ण्वयदग्निरन्नं पशवण्वखलु वा अग्निर्यत्पशुश्रीर्षाणि यं कामयेत कनीयोऽस्यान्नं (२) स्यादिति
 संतरां तस्य पशुश्रीर्षाण्युपदध्यात्कनीय एवास्यान्नं भवति यं कामयेत समावदस्यान्नं स्यादिति
 मध्यतस्तस्योपदध्यात्समावदेवास्यान्नं भवति यं कामयेत भूयोऽस्यान्नं स्यादित्यन्तेषु तस्य
 व्यूद्व्योपदध्यादन्त एवास्मादन्नमवरुधे भूयोऽस्यान्नं भवति (३) [एनमन्नं भवति] ॥ १० ॥
 स्तेगां दष्ट्राभ्यां मुंडूकान्जंभ्यैभिरादकांखादेनोर्जं ससूदेनारण्यं जांबीलेन मृदं वत्स्वैभिः शर्क-
 राभिरवकांमवकाभिः शर्करामुत्सादेन जिह्वामवक्रंदेन तालुं सरस्वतीं जिह्वाग्रेण — २२) [स्तेगां द्वा
 विंशतिः] ॥ ११ ॥ वाजं हनूभ्यामपआस्येनादित्यान्धमश्रुभिरुपयाममधरेणोष्ठेन सदुत्तरेणांत

नैति०

का० ५. प्र० ७.

॥ ३९४ ॥

अ० १८

संहिता

रेणानूकाशं प्रकाशेन बाह्यं स्तनयितुं निर्वाधेन सूर्याग्री चक्षुर्भ्यां विद्युतौ कनानकाभ्यामशानि
 मस्तिष्केण बलं मज्जतिः—२५) [वाजपंचविंशतिः] ॥ १२ ॥ कूर्मान्छुफैरच्छलाभिः कपिज-
 लान्सामकुष्ठिकाभिर्जवं जंघाभिरगदं जानुभ्यां वीर्यं कुहाभ्यां भयं प्रचालाभ्यां गृहोपपक्षाभ्याम-
 श्विनावस्थाभ्याम दितिं शीर्ष्णां निर्कृतिं निर्जाल्मकेन शीर्ष्णा—२३) [कूर्मात्रयोविंशतिः]
 ॥ १३ ॥ योक्तं गृध्राभिर्युगमानतेन चित्तं मन्याभिः संक्रोशान्प्राणैः प्रकाशेन त्वचं पराकाशेनांतरां
 मशकाङ्केशैरिन्द्रं स्वपसा वह्नेन बृहस्पतिं शकुनिसादेन रथमुष्णिहाभिः—२१) [योक्तमे-
 कविंशतिः] ॥ १४ ॥ मित्रावरुणौ श्रोणीभ्यामिन्द्राग्री शिखंडाभ्यामिन्द्राबृहस्पती ऊरुभ्यामि-
 द्राविष्णू अष्टीवज्रां सवितारं पुच्छेन गंधर्वान्छेपेनाप्सरसोमुष्काभ्यां पवमानं पायुनां पवित्रं
 पोत्राभ्यामक्रमणं स्थूराभ्यां प्रतिक्रमणं कुष्ठाभ्यां—२२) [मित्रावरुणौद्वाविंशतिः] ॥ १५ ॥
 इंद्रस्य क्रोडोदित्यै पाजस्वयं दिशां जत्रवोजीमूतान्ददयौ पशाभ्यामंतरिक्षं पुरितां नभउदर्येणेंद्राणीं
 प्लीहा वल्मीकान्क्रोम्रा गिरीन्प्लाशिभिः समुद्रमुदरेण वैश्वानरं भस्मना—२२) [इंद्रस्यद्वाविं-
 शतिः] ॥ १६ ॥ पूष्णोवनिष्ठुरंधाहेस्थूरगुदा सर्पान् गुदाभिकृतून्पृष्ठीभिर्दिवं पृष्ठेन वसूनां प्रथमा
 कीकसा रुद्राणां द्वितीयादित्यानां तृतीयां गिरसां चतुर्थीसाध्यानां पंचमी विश्वेषां देवानां षष्ठी
 [पूष्णाश्चतुर्विंशतिः] ॥ १७ ॥ ओजोग्रीवाभिर्निर्कृतिमस्थभिरिन्द्रं स्वपसा वह्नेन रुद्रस्य वि-
 च्छलस्कंधोहोरात्रयोर्द्वितीयोर्धमासानां तृतीयोर्मासां चतुर्थकृतूनां पंचमः सवत्सरस्य षष्ठः

का०५. प्र० ७.

॥ ३९५ ॥

अ० २४

—२०) [ओजोविंशतिः ॥ १८ ॥ आनन्दं नन्दयुना कामं प्रत्यासाभ्यां भुयः शितीमभ्यां प्रशिषं प्रशासाभ्यां सूर्याचंद्रमसौ वृक्ष्याभ्यां श्यामशबलौ मतस्नाभ्यां व्युष्टिं रूपेण निष्क्रुत्तिमरूपेण—१६) [आनन्दशोडश ॥ १९ ॥ अहर्मांसेन रात्रिं पीवसा पोयूषेण घृत-
 ५ रसेन श्यावसया दूषीकाभिर्हादुनिमश्रुभिः पृष्वाण्डिवं रूपेण नक्षत्राणि प्रतिरूपेण पृथिवीं चर्मणा छवीं छव्योपाकृताय स्वाहा लब्धाय स्वाहा हुताय स्वाहा —२८) [अहरष्टाविंश-
 तिः] ॥ २० ॥ अग्नेः पक्षतिः सरस्वत्यै निपक्षतिः सोमस्य तृतीयापां चतुर्थ्योषधीनां पंचमी सवत्सरस्य षष्ठी मरुतां सप्तमी बृहस्पतेरष्टमी मित्रस्य नवमी वरुणस्य दशमींद्रस्यैकादशी वि-
 श्वेषां देवानां द्वादशी द्यावापृथिव्योः पार्श्वं यमस्यपादूरः —२९) [अग्नेरेकात्रिंशत्]
 ॥ २१ ॥ वायोः पक्षतिः सरस्वतोनिपक्षति श्रुद्रमसस्तृतीया नक्षत्राणां चतुर्थी सवितुः पंच-
 मी रुद्रस्य षष्ठी सर्पाणां सप्तम्यर्यम्णोष्टमी त्वष्टुर्नवमी धातुर्दशमीद्राण्या एकादश्यदित्यै द्वा-
 दशी द्यावापृथिव्योः पार्श्वं यम्यै पादूरः —२८) [वायोरष्टाविंशतिः] ॥ २२ ॥
 पंथामनूद्यभ्यां संततिः स्नावन्याभ्यां शुक्रान्पितृभ्यो हरिमाणं युक्ता हलीक्षणापापवातेन
 कूष्मान्छर्कभिः शवर्तानूवध्येन शुनोविशसनेन सर्पान्लोहितगंधेन वयांसि पक्वगंधेन पिपी-
 लिंकाः प्रशादेन—२२) [पंथांद्वाविंशतिः] ॥ २३ ॥ क्रमैरत्यक्रमीद्वाजी विश्वैर्दे-
 वैर्यज्ञियैः संविदानः । सनोनय सुकृतस्य लोकं तस्य ते वयः स्वधया मदेम—१८)

नैत्ति०

का० ५. प्र० ७.

॥ ३९६ ॥

अ० २६

संहिता

[क्रमैरष्टादश] ॥ २४ ॥

चक्षुर्वानः प्राणश्चंद्रमाः श्रोत्रं मासाश्चार्धमासाश्च पर्वण्यृतवर्णानि संवत्सरोर्महिमा— २५)

[द्यौःपंचविंशतिः) ॥ २५ ॥ अग्निः पशुरासीत्तेनायजंत स एतं लोकमजयद्यस्मिन् अग्निः

स ते लोकस्तं जेभ्यस्य थावजिघ्र वायुः पशुरासीत्तेनायजंत स एतं लोकमजयद्यस्मिन् वायुः स ते

लोकस्तस्मात्त्वांतरेभ्यामि यदि नावजिघ्रस्यादित्यः पशुरासीत्तेनायजंत स एतं लोकमजयद्यस्मिन्

(१) आदित्यः स ते लोकस्तं जेभ्यसि यद्यवजिघ्रसि— ८) [यस्मिन् द्यौच] ॥ २६ ॥ य

(१४८) स्त्वा (२७५) मिंद्रस्य (१९६) चित्तिं (२०७) यथा (३४५) वयो (३०३)

य (१६४) द्या (१६६) मयि (२२५) प्रजापति (१५०) स्तेगान् (२२) वाजं (२५)

कूर्मान् (२३) योक्त्रं (२१) मित्रावरुणा (२२) विंद्रस्य (२२) पूष्ण (२४) ओजं

(२०) आनंद (१६) महं (२८) रग्ने (२९) वायोः (२८) पंथां (२२) क्रमै (१८)

द्यौ (२५) रग्निः (५८) षड्विंशतिः (२५८२) इति तैत्तिरीयसंहितायां पंचमकाण्डे सप्तमः

प्रपाठकः ॥ सावित्राणि (३०८१) विष्णुमुखा (३१९५) उत्सन्नयज्ञो (२४७७) देवासुरा

(२९०६) यदेकेन (२७२७) हिरण्यवर्णा (२४३६) योवा (२५८२) सप्त ॥ ७ ॥

(१९४०४) इति तैत्तिरीयसंहितायां पंचमकाण्डः समाप्तः ॥

का० ६. प्र० १.

॥ ३९७ ॥

अ० १

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ओं ॥ प्राचीनवशं करोति देवमनुष्यादिशौव्यभजंतं प्राचीन्देवाद-
क्षिणा पितरः प्रतीचीम्मनुष्याउदीचीं रुद्रायत्प्राचीनवशं करोति देवलोकमेव तद्यजमानउ-
पावर्तते परिश्रयत्यंतर्हितोहि देवलोकमनुष्यलोकास्माल्लोकात्स्वैतव्यमिवेत्याहुः कोहितद्दे-
यद्यमुष्मिन्लोकैस्तिवानवेति दिक्ष्वतीकाशान्करोति (१) उभयोर्लोकयोरभिजित्यै केशश्मश्रुवपते
नखानि निकंतते मृतावा एषा त्वगमेध्या यत्केशश्मश्रुमृतामेव त्वचममेध्यामपहृत्य यज्ञियो-
भूत्वा मेधमुपैत्यंगिरसः सुवर्गं लोकं यन्तोप्सुदीक्षातपसीप्रावेशयन्तप्सु स्नाति साक्षादेव दीक्षा-
तपसी अवरुन्धे तीर्थे स्नाति तीर्थे हि तेतां प्रावेशयन्तीर्थे स्नाति (२) तीर्थमेव संमानानां
भवत्यपोश्रात्यंतरतएव मेध्योभवति वाससा दीक्षयति सौम्यं वै क्षौमं देवतया सोममेषदेवतामु-
पैति योदीक्षते सोमस्य तनूरसि तनुवं मे पाहीत्याह स्वामेव देवतामुपैत्यथो आशिषमेवैता-
माशास्तेग्रेस्तूषाधानं वायोर्वीतपानं पितॄणां नीविरोषधीनां प्रघातः (३) आदित्यानां प्राची-
नतानोविश्वेषान्देवानामोतुर्नक्षत्राणामतीकाशास्तद्वा एतत्सर्वदेवत्यं यद्वासोयद्वाससा दीक्षयति
सर्वाभिरेवैनन्देवताभिर्दीक्षयति बृहिः प्राणोवै मनुष्यस्तस्याशनं प्राणोश्चाति सप्राणएव दीक्षत-
आशितोभवति यावानेवास्य प्राणस्तेन सह मेधमुपैति घृतन्देवानामस्तु पितॄणां निष्पक्वम्-
नुष्याणां तद्वै (४) एतत्सर्वदेवत्यं यन्नवनीतं यन्नवनीतेनाभ्यङ्गे सर्वाएव देवताः प्रीणाति
प्रच्युनोवा एषोस्माल्लोकादगतोदेवलोकं योदीक्षितोन्तरेव नवनीतं तस्मान्नवनीतेनाभ्यङ्गेनुलोकं

नैति०

का० ६ प्र० १.

॥ ३९८ ॥

अ० २

संहिता

यजुषा व्याहृत्या इन्द्रो वृत्रमहन्तस्य कनीनिका परापतत्तदान्जनमभवद्यदाङ्गे चक्षुरेव भ्रातृव्यस्य
 वृङ्गे दक्षिणम्पूर्वमाङ्गे (५) सव्यः हि पूर्वं मनुष्या आजते ननिधावतेनीवहि मनुष्याधावन्ते
 पञ्चरुत्व आङ्गे पञ्चाक्षरापङ्क्तिः पाङ्क्तोयज्ञोयज्ञमेवावरुन्धे परिमितमाङ्गे परिमितः हि मनुष्या आजते
 सतूलयाङ्गेपतूलया हि मनुष्या आजते व्याहृत्यै यदपतूलयांजीत वज्रवस्यात्सतूलयाङ्गे मि-
 त्रत्वाय (६) इन्द्रो वृत्रमहन्तसो १ पौ १ भ्यं म्रियत तासां यन्मेध्यं यज्ञियः सदेवमासीत्तदपोद-
 कामत्ते दुर्मा अभवन्त्यदर्मपुंजीलैः पवयति या एव मेध्यायज्ञियाः सदेवा आपस्ताभिरैवैनं पवयति
 द्वाभ्यां पवयत्यहोरात्राभ्यामेवैनं पवयति त्रिभिः पवयति त्रयङ्मे लोका एभिरैवैनं लोकैः
 पवयति पञ्चभिः (७) पवयति पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तोयज्ञोयज्ञायैवैनं पवयति षड्भिः
 पवयति षड्वा ऋतवऋतुभिरैवैनं पवयति सप्तभिः पवयति सप्त छन्दांसि छन्दोभिरैवैनं
 पवयति नवभिः पवयति नव वै पुरुषे प्राणाः सप्राणमेवैनं पवयत्येकविंशत्या पवयति दश
 हस्त्या अंगुलयो दश पद्या आत्मैकविंशशोयावनिव पुरुषस्तमपरिवर्गम् (८) पवयति चित्पतिस्त्वा-
 पुनात्वित्याह मनोवै चित्पतिर्मनसैवैनं पवयति वाक्पतिस्त्वापुनात्वित्याह वाचैवैनं पवयति
 देवस्त्वासविता पुनात्वित्याह सवितृप्रसूतएवैनं पवयति तस्य ते पवित्रपते पवित्रेण यस्मै कं
 पुनेतच्छक्रेयमित्याह शिषमेवैतामाशास्ते—४८) [करोतिस्त्रातिप्रघातोवा आङ्गे मित्रत्वाय पंच-
 भिरपरिवर्गमष्टाचत्वारिंशच्च] ॥ १ ॥ यावन्तो वै देवा यज्ञाया पुनत त एवाभवन् य एव विद्वान् यज्ञाय

का० ६. प्र०. १

॥ ३९९ ॥

अ० २

पुनरिति भवत्येव बहिः पवयित्वांतः प्रपादयति मनुष्यलोकएवैनं पवयित्वा पुनं देवलोकं प्रण-
 यत्यदीक्षितएक्याहुत्येत्याहुः सुवेण चतस्रो जुहोति दीक्षितत्वाय सुचापश्चर्मा पंचाक्षरापंक्तिः
 पांक्तो यज्ञो यज्ञमेवावरुन्ध आकूत्यै प्रयुजेग्रये (१) स्वाहेत्याहाकूत्या हि पुरुषो यज्ञमभिप्रयुंक्ते
 यजेयेति मेधायै मनसिग्रये स्वाहेत्याह मेधयाहि मनसा पुरुषो यज्ञमभिगच्छति सरस्वत्यै
 पूष्णेग्रये स्वाहेत्याह वाग्वै सरस्वती पृथिवी पूषा वाचैव पृथिव्या यज्ञं प्रयुंक्त आपो देवीर्बहती
 विश्वशम्भुवइत्याह यावैवर्ण्यास्ताः (२) आपो देवीर्बहती विश्वशम्भुवो यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्दि-
 व्या आपो शान्ता इमं लोकमागच्छेयु रापो देवीर्बहती विश्वशम्भुवइत्याहस्मा एवैनां लोकाय शमय
 ति तस्माच्छान्ता इमं लोकमागच्छन्ति द्यावापृथिवी इत्याह द्यावापृथिव्योर्हि यज्ञोर्वन्तरिक्षमि-
 त्याहान्तरिक्षे हि यज्ञोर्बहस्पतिर्नो हविषा वृधातु (३) इत्याह ब्रह्मवै देवानां बहस्पतिर्ब्रह्मणैवा-
 स्मै यज्ञमवरुन्धे यद्ब्रूयाद्दिधेरिति यज्ञस्थाणुमृच्छेद्वधात्वित्याह यज्ञस्थाणुमेव परिवृणक्ति प्रजाप-
 तिर्यज्ञमसृजत सोऽस्मात्सृष्टः पराङ्गैस्प्रयजुरल्लीनात्प्रसामतमृगुदयच्छद्यदृगुदयच्छत्तदौद्ब्रह्मण
 स्यौद्ब्रह्मणत्वमृचा (४) जुहोति यज्ञस्योद्यत्या अनुष्टुप्छंदसा मुदयच्छदित्याहुस्तस्मादनुष्टुभा
 जुहोति यज्ञस्योद्यत्यै द्वादश वात्सवन्धान्युदयच्छन्नित्याहुस्तस्माद्द्वादशभिर्वात्सवंधविदो दीक्षय
 न्ति सा वा एषर्गानुष्टुग्वागनुष्टुग्यदेतयर्चा दीक्षयति वाचैवैनं सर्वया दीक्षयति विश्वे देवस्य
 नेतुरित्याह सा विन्येतेन मर्तो वृणीत सख्यं (५) इत्याह पितृदेवत्यैतेन विश्वे रायइषुध्यसीत्याह

नैति०

का० ६. प्र० १.

॥ ४०० ॥

अ० ३

संहिता

वैश्वदेव्यैतेन द्युमंष्टणीत पुण्यस इत्याह पौष्ण्यैतेन सावा एषकर्मवदेवत्या यदेतयर्चा
 दीक्षयति सर्वाभिरैवैनं देवताभिर्दीक्षयति सप्ताक्षरं प्रथमं पदमष्टाक्षराणि त्रीणि यानि त्रीणि
 तान्यष्टावुपयन्ति यानि चत्वारि तान्यष्टौ यदष्टाक्षरा तेन (६) गायत्री यदेकादशाक्षरा
 तेन त्रिष्टुग्यद्वादशाक्षरा तेन जगती सा वा एषकर्मवीणि छन्दांसि यदेतयर्चा दीक्षयति
 सर्वाभिरैवैनं छन्दोभिर्दीक्षयति सप्ताक्षरं प्रथमं पदं सप्तपदा शक्करी पशवः शक्करी पशून्ते-
 वावरुन्ध एकस्मादक्षरादनासं प्रथमं पदं तस्माद्यद्वाचोनासं तन्मनुष्याउपजीवन्ति पूर्णया
 जुहोति (७) पूर्णैव हि प्रजापतिः प्रजापते रास्यै न्यूनया जुहोति न्यूनाद्वि प्रजापतिः
 प्रजाअसृजत प्रजानां सृष्ट्यै— १५) [अग्नयेतावृथात्तृचासरव्यंतेन जुहोति पंचदशच] ॥ २ ॥
 ऋक्सामे वै देवेभ्यो यज्ञायातिष्ठमाने कृष्णोरूपं कृत्वा पृक्म्यातिष्ठतां तेमन्यंत यवा इमे उपा-
 वत्स्यतः सइदं भरिष्यतीति ते उपामंत्रयन्त ते अहोरात्रयोर्महिमानमपनिधाय देवानुपावर्त्ते-
 तामेषवा ऋचोवर्णो यच्छुक्लं कृष्णाजिनस्यैष साम्नोयत्कृष्णमृक्सामयोः शिल्प्यैस्थइत्याहक्सामे
 एवावरुन्धएषः (१) वा अन्होवर्णो यच्छुक्लं कृष्णाजिनस्यैषरात्रिया यत्कृष्णं यदेवैनयोस्तत्र न्यक्तं
 तदेवावरुन्धे कृष्णाजिनेन दीक्षयति ब्रह्मणोवा एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनं ब्रह्मणैवैनं दीक्षयतीमां धियं
 शिक्षमाणस्य देवेत्याह यथा यजुरैवैतद्गर्भावा एषयदीक्षितउल्लंवासः प्रोर्णुते तस्मात् (२)
 गर्भाः प्रावृताजायन्ते न पुरा सोमस्य कृयादपोर्णीत यत्पुरा सोमस्य कृयादपोर्णीत गर्भाः

का० ६. प्र० १.

॥ ४०१ ॥

अ० ३

प्रजानां परापातुकाः स्युः क्रीते सोमेषोर्णुते जायतएव तदथो यथा वसीयाः प्रत्यपोर्णुते
तादृगेव तदंगिरसः सुवर्गं लोकं यन्तुर्जं व्यभजन्त ततोयदत्तशिष्यत ते शराअभवन्मूर्खै
शरायच्छरमयी (३) मेखलाभवत्यूर्जं मेवावरुन्धे मध्यतः सन्नहति मध्यतएवास्माऊर्जं दधाति
तस्मान्मध्यतऊर्जा भुजतऊर्ध्वं वै पुरुषस्य नाभ्यै मेध्यमवाचीनममेध्यं यन्मध्यतः सन्नहति मेध्यं
चैवास्यामेध्यं च व्यावर्तयतीन्द्रोवृत्राय वज्रं प्राहरत्सन्नेधा व्यभवत्स्फ्यस्तृतीयं ५ रथस्तृतीयं
यूपस्तृतीयं (४) येन्तःशराअशीर्यन्तते शराअभवन्तच्छराणां ५ शरत्वं वज्रोवै शराः सुत्त्वलु
वैमनुष्यस्य भ्रातृव्योयच्छरमयी मेखला भवति वज्रेणैव साक्षात्क्षुधं भ्रातृव्यं मध्यतोपहते
त्रिवृद्धवति त्रिवृद्धैप्राणस्त्रिष्टुतमेव प्राणं मध्यतोयजमाने दधाति पृथ्वीभवति रज्जूनां व्यावृत्यै मेख
लयायजमानं दीक्षयति योक्त्रेण पत्नीं मिथुनत्वाय (५) यज्ञोदक्षिणामभ्यध्यायत्ता ५ समभवत्त-
दिन्द्रोचायत्सोमन्यत योवा इतोर्जनिष्यते सइदं भविष्यतीति तां प्राविशत्तस्या इन्द्रएवाजायत
सोमन्यत योवै मदितोपरोर्जनिष्यते सइदं भविष्यतीति तस्या अनुमृश्य योनिमाच्छिन्त्सासूत
वशाभवत्तसूतवशायै जन्म (६) ता ५ हस्ते न्यवेष्टयत तां मृगेषु न्यदधात्सा कृष्णविषाणा
भवदिन्द्रस्य योनिरसि मा मा हिंसीरिति कृष्णविषाणांप्रयच्छति सयोनिमेव यज्ञह-
रोति सयोनिन्दक्षिणा ५ सयोनिमिन्द्र ५ सयोनित्वाय कृष्यै त्वा सुसस्यायाइत्याह तस्मा
दकृष्टपुच्याओषधयः पच्यन्ते सुपिप्पलाभ्यस्त्वोषधीभ्यइत्याह तस्मादोषधयः फलं गृह्णन्ति

नैति०

का० ६ प्र० १.

॥ ४०२ ॥

अ० ४

संहिता

यद्धस्तेन (७) कंदूयेतपामनुभातुकाः प्रजास्युर्यत्स्मयेत नम्रम्भातुकाः कृष्णविषाणया क-
 ण्डूयतेपिगूह्यं स्मयते प्रजानाङ्गोपीथाय न पुरादक्षिणाभ्योनेतोः कृष्णविषाणामवचृतेद्यत्पुरा द-
 क्षिणाभ्योनेतोः कृष्णविषाणामवचृतेद्योनिः प्रजानाम्परापातुका स्यान्नीतासु दक्षिणासु चात्वाले
 कृष्णविषाणाम्प्रास्यति योनिर्वै यज्ञस्य चात्वालं योनिः कृष्णविषाणा योनाविव योनिं दधाति
 यज्ञस्य सयोनित्वाय — ४८) [एषतस्माच्छर्मयितृतीयमिथुनत्वायजन्महस्तेनाष्टाचत्वारिंश-
 शच्च] ॥ ३ ॥ वाग्वै देवेभ्योपाक्रामद्यज्ञायातिष्ठमाना सा वनस्पतीन्प्राविशत्सैषा वाग्वनस्पतिं
 पु वदति या दुन्दुभौ यातूणवे या वीणायां यदीक्षितदण्डं प्रयच्छति वाचमेवावरुन्धौदुम्बरो-
 भवत्युर्वा उदुम्बर ऊर्जमेवावरुन्धे मुखेन सम्मितोभवति मुखतएवास्मा ऊर्जेन्दधाति तस्मान्मुख-
 त ऊर्जाभुञ्जते (१) कीते सोमे मैत्रावरुणाय दण्डं प्रयच्छति मैत्रावरुणो हि पुरस्ताद-
 त्विग्भ्योवाचं विभजति तामृत्विजोयजमाने प्रतिष्ठापयन्ति स्वाहा यज्ञं मनसेत्याह
 मनसा हि पुरुषोयज्ञमभिगच्छति स्वाहा द्यावापृथिवीभ्यामित्याह द्यावापृथिव्योर्हि यज्ञः
 स्वाहोरोरन्तरिक्षादित्याहान्तरिक्षे हि यज्ञः स्वाहा यज्ञं वातादारभ इत्याहायं (२) वा व-
 यः पर्वते सयज्ञस्तमेव साक्षादारभते मुष्टीकरोति वाचं यच्छति यज्ञस्य धृत्या अदीक्षिष्टायं
 ब्राह्मण इति त्रिरुपांश्वाह देवेभ्यएवैनं प्राह त्रिरुच्चैरुभयेभ्यएवैनं देवमनुष्येभ्यः प्राहन पुरानक्ष-
 त्रेभ्योवाचं विसृजेद्यत्पुरा नक्षत्रेभ्योवाचं विसृजेद्यज्ञं विच्छिद्यात् (३) उदितेषु नक्षत्रेषु वृत्तं-

का० ६. प्र० १.

॥ ४०३ ॥

अ० ४

कृणुते तिवाचं विमृजति यज्ञव्रतोवै दीक्षितोयज्ञमेवाभिवाचं विमृजति यदिविसृजेद्विष्णुवी
 मृचमनुब्रूयाद्यज्ञोवै विष्णुर्यज्ञेनैव यज्ञः सन्तनोति देवीन्धियं मनामह इत्याह यज्ञमेव तन्म्रदयति
 सुपारानोअसद्वशइत्याह व्युष्टिमेवावरुन्धे (४) ब्रह्मवादिनोवदन्ति होतव्यन्दीक्षितस्य गृहा ३
 इनहोतव्या ३ मिति हविषं दीक्षितोयज्ञुहुयाद्यजमानस्यावदाय जुहुयाद्यन्नजुहुयाद्यं जपसुरन्त-
 रियाद्ये देवामनोजातामनोयुजइत्याह प्राणावै देवामनोजाता मनोयुजस्तेष्वेव परोक्षं जुहेति
 तन्नेव हुतं नेवाहुतः स्वपन्तं वै दीक्षितः रक्षांसि जिघांसन्त्यग्निः (५) खलु वै रक्षोहाग्ने
 त्वः सुजागृहि वयः सुमन्दिषीमहीत्याहाग्निमेवाधिपाङ्कृत्वा स्वपिति रक्षसामपहत्या अमृत्य-
 मिव वा एषकरोति योदीक्षितः स्वपिति त्वमग्ने व्रतपाअसीत्याहाग्निर्वै देवानां व्रतपतिः स एवैनं
 व्रतमालभयति देवआमर्त्येष्वेत्याह देवः (६) ह्येषसन्मर्त्येषु त्वं यज्ञेष्विड्यइत्यौहतः हि यज्ञे-
 ष्विडते पवै दीक्षितात्सुषुपुषइन्द्रियं देवताः कामन्ति विश्वेदेवाअभिमामाव वृत्रन्धित्याहेन्द्रियेणै-
 वैनन्देवताभिः सन्नयति यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्यावत् एव पशून्भिदीक्षेत तावन्तोस्य पशवः स्युरा-
 स्वेयत् (७) सोमाभूयोभरेत्याहापरिमितानेव पशून्वरुन्धे चन्द्रमसि मम भोगाय भवेत्याह
 यथा देवतमेवैनाः प्रतिगृह्णाति वायवै त्वा वरुणाय त्वेति यदेवमेतानानुदिशेदयथादेवतन्दक्षि-
 णागमयेदादेवताभ्योदृश्येत यदेवमेताअनुदिशति यथादेवतमेव दक्षिणागमयति न देवताभ्य-
 आ (८) वृश्च्यते देवीरापोअपान्नपादित्याह यद्गोमेध्यं यज्ञियः सदेवन्तद्वोमावक्रमिषमिति वा-

नैत्ति०

का० ६. प्र० १.

॥ ४०४ ॥

अ० ५

संहिता

वैतदाहाच्छन्नन्तु मृथिव्या अनुगेषमित्याह सेतुमेव कृत्वात्येति (३३) [भुंजतेयांछिद्या-
 द्रुंधेऽग्निर्देवइयदात्रयस्त्रिंशच्च] ॥ ४ ॥ देवावै देवयजनमध्यवसाय दिशोन प्राजानन्तेऽन्यो-
 न्यमुपाधावन्त्वया प्राजानाम् त्वयेति ते दित्याऽसमधियन्त त्वया प्राजानामेति साब्रवीद्वरं वृणै
 मत्प्रायणाएव वौयज्ञामदुदयना असन्निति तस्मादादित्यः प्रायणीयौयज्ञानामादित्यउदयनीयः
 पञ्च देवतायजति पञ्च दिशोदिशाम्प्राज्ञात्यै (१) अथो पञ्चाक्षरापङ्क्तिः पाङ्क्तौयज्ञोयज्ञमेवाव रुन्धे
 पथ्याऽस्वस्तिमयजन्प्राचीमेव तया दिशम्प्राजानन्नग्निना दक्षिणा सोमेन प्रतीचीऽसवित्रोदी
 चीमदित्योर्ध्वाम्पथ्याऽस्वस्तिं यजति प्राचीमेव तया दिशम्प्राजानाति पथ्याऽस्वस्ति-
 मिष्वाग्नीषोमौ यजति चक्षुषी वा एते यज्ञस्य यदग्नीषोमौ ताभ्यामेवानुपश्यति (२) अग्नीषोमा-
 विष्वा सवितारं यजति सवितृप्रसूतएवानुपश्यति सवितारमिष्वादिति यजतीयं वा अदिति रुस्या-
 मेव प्रतिष्ठायानुपश्यत्यदितिमिष्वामारुतीमृचमन्वाह मरुतोवै देवानां विशोदेवविशं खलु वै कल्प-
 मानं मनुष्यविशमनुकल्पते यन्मारुतीमृचमन्वाह विशां कृत्यै ब्रह्मवादिनोवदन्ति प्रयाजवदननूया-
 जं प्रायणीयङ्कार्यमनूयाजवत् (३) अप्रयाजमुदयनीयमितिमेवै प्रयाजाअमी अनूयाजाः सैव-
 सायज्ञस्य सन्ततिस्तत्तथा न कार्यमात्मावै प्रयाजाः प्रजानूयाजा यत्प्रयाजानन्तरियादात्मानं
 मन्तरियाद्यदनूयाजानन्तरियात्प्रजामन्तरियाद्यतः खलु वै यज्ञस्य विततस्य न क्रियते तदनु
 यज्ञः पराभवति यज्ञम्पराभवन्तं यजमानोनु (४) पराभवति प्रयाजवदेवानूयाजवत्प्रायणीयं कार्यं

का० ६. प्र० १.

॥ ४०५ ॥

अ० ६

प्रयाजव दनूयाजवदुदयनीयन्नात्मानमन्तरेति न प्रजां न यज्ञः पराभवति न यजमानः प्रायणीय-
 स्य निष्कासउदयनीयमभिनिर्वपति सैवसा यज्ञस्य सन्ततिर्याः प्रायणीयस्य याज्यायत्ताउदयनी-
 यस्य याज्याः कुर्यात्पराङ्मुं लोकमारोहेत्प्रमायुकः स्याद्याः प्रायणीयस्य पुरोनुवाक्यास्ताः (५)
 उदयनीयस्य याज्याः करोत्यस्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठति— (८) [प्रज्ञात्यैपश्यत्यनूयाजव
 दनुताअष्टौच] ॥ ५ ॥ कद्रूश्चै सुपणीचात्मरूपयोरस्पर्धेतां सा कद्रूः सुपणीमजयत्सा
 ब्रवीत्तृतीयस्यामितोदिवि सोमस्तमाहरतेनात्मानं निष्क्रीणीष्वेतीयं वै कद्रूसौ सुपणीं छन्दां
 सि सौपर्ण्याः साब्रवीदस्मै वै पितरौ पुत्रान्विभृतस्तृतीयस्यामितोदिवि सोमस्तमाहरते नात्मानं
 निष्क्रीणीष्व (१) इति माकद्रूवोचदिति जगत्पुदपतच्चतुर्दशाक्षरासती सा प्राप्य न्यवर्तत
 तस्यै द्वे अक्षरे अमी ये तां सापशुभिश्चदीक्षया चागच्छत्तस्माज्जगती छन्दसां पशव्यतमा
 तस्मात्पशुमन्तं दीक्षोपनमति त्रिष्टुगुदपतत्त्रयोदशाक्षरा सती सा प्राप्य न्यवर्तत तस्यै द्वे अक्षरे
 अमी ये तां सा दक्षिणाभिश्च (२) तपसा चागच्छत्तस्माद्विष्टुभौलोके माध्यन्दिने सर्वने
 दक्षिणानीयंतएतत्खलु वाव तपइत्याहुयः खन्ददातीति गायत्र्युदपतच्चतुरक्षरा सत्यजयाज्यो-
 तिषा तमस्याअजाभ्यरुन्धतदजायाअजत्वं सा सोमं चाहरच्चत्वारि चाक्षराणि साष्टाक्षरा
 समपद्यत ब्रह्मवादिनोवदन्ति (३) कस्मात्सत्याद्वायत्री कनिष्ठा छन्दसां सती यज्ञमुखं
 परीयायेति यदेवादः सोममाहरत्तस्माद्यज्ञमुखं पर्येतस्मात्तेजस्विनीतमापद्भ्यां द्वे सर्वने समगृहा-

तैत्ति०

का० ६. प्र० १.

॥ ४०६ ॥

अ० ७

संहिता

न्मुखेनैकं यन्मुखेन समगृह्णात्तदधयत्तस्माद्दे सर्वेने शुक्रवती प्रातःसवनं च माध्यंदिनं च
 तस्मात्तृतीयसवनं कज्जिषमभिषुण्वन्ति धीतमिव हि मन्यन्ते (४) आशिरमवनयतिसशुक्रत्वा-
 याथो सम्भरत्येवैनुत्त५ सोममाह्वयमाणं गन्धर्वोविश्वावंसुः पर्यमुष्णात्सति-
 स्रोरात्रीः परिमुषितोवसत्तस्मात्तिस्रोरात्रीः कीतः सोमोवसति ते देवाअब्रुव न्स्त्रीकामावै
 गन्धर्वाःस्त्रियानिष्क्रीणामेति ते वाच५ स्त्रियमेकहायर्नाकृत्वा तया निरक्रीणन्त्सारोहिद्रूपकृत्वा
 गन्धर्वेभ्यः (५) अपुक्रम्यातिष्ठत्तद्रोहितोजन्म ते देवाअब्रुवन्पयुष्मदक्रमीन्ना-
 स्मानुपावर्तते विव्हयामहाइति ब्रह्मगन्धर्वाअवदन्गगायन्देवास्सादेवान्गायत उपावर्तत तस्मा-
 द्गायन्त५ स्त्रियः कामयन्ते कामुका एन५ स्त्रियोभवन्तियएवं वेदाथो यएवं विद्वानपि जन्येषु
 भवन्ति तेभ्यएव ददत्युत यद्बहु तयाः (६) भवन्त्येकहायन्याक्रीणाति वाचैवैन५ सर्वया
 क्रीणाति तस्मादेकहायनामनुष्यावाचं वदन्त्यकूट्या कर्ण्या काण्या श्लोण्या सप्तशफया
 क्रीणाति सर्वयैवैनं क्रीणाति यच्छेतया क्रीणीयादुश्चर्मा यजमानस्स्याद्यत्कृष्णयानुस्तरणीस्या-
 त्प्रमायुकोयजमानः स्याद्यद्विरूपया वार्त्रघ्नी स्यात्सवान्य जिनीयात्तं वान्योजिनीयादरुण्या
 पिङ्गाक्ष्या क्रीणात्येतद्वै सोमस्य रूप५ स्वयैवैनन्देवतया क्रीणाति (१०) [क्रीणीष्वचवदं-
 तिमन्यतेगन्धर्वेभ्योबहुतयाःपिङ्गाक्ष्यादशच] ॥ ६ ॥ तद्विरण्यमभवत्तस्माद्ब्रह्मोहिरण्यं पुनन्ति
 ब्रह्मवादिनोवदन्ति कस्मात्सत्यादन्स्थिकेन प्रजाः प्रवीर्यन्ते ऽस्थन्वतीर्जायन्तइति यद्विरण्यं

का० ६. प्र० १.

॥ ४०७ ॥

अ० ७

धृतेव धार्य जुहोति तस्मादनस्थिकेन प्रजाः प्रवीयन्ते ऽस्थन्वतीर्जायन्त एतद्वा अग्नेः प्रियं धाम
यद्वतं तेजो हिरण्यमियन्ते शुक्रतनूरिदं वर्च इत्याह सतेजसमेवैनं ५ सतनुं (१) करोत्यथोसंभ-
रत्यैवेनं यदबद्धमव दध्याद्गर्भाः प्रजानाम्पराप्तातुं कास्युर्बद्धमव दधाति गर्भाणान्धृत्यै निष्टुर्व्यं
बध्नाति प्रजानीं प्रजननाय वाग्वा एषा यत्सोमं कर्यणीं जूरसीत्याह यद्विमनसा जवते त-
द्वाचा वदति धृतामनसेत्याह मनसा हि वाग्धृता जुष्टा विष्णव इत्याह (२) यज्ञो वै विष्णुर्य-
ज्ञायैवेनां जुष्टां करोति तस्यास्ते सत्यसंवसः प्रसव इत्याह सवितृप्रसूतामेव वाचमवरुन्धे का-
ण्डेकाण्डे वै क्रियमाणे यज्ञं रक्षांसि जिघांसन्त्येषखलुवा अरक्षोहतः पन्थायोऽग्रेष्वसूर्यस्य
च सूर्यस्य चक्षुरारुहमग्रेक्षणः कनीनिकमित्याह यएवारक्षोहतः पन्थास्तं समा रोहति (३)
वाग्वा एषा यत्सोमं कर्यणीं चिदसि मनासीत्याह शास्त्यैवेनामेतत्तस्माच्छिष्टाः प्रजा जायन्ते
चिदसीत्याह यद्विमनसा चेतयते तद्वाचा वदति मनासीत्याह यद्विमनसाभिगच्छति तत्करोति
धीरसीत्याह यद्विमनसा ध्यायति तद्वाचा (४) वदति दक्षिणासीत्याह दक्षिणाद्येषा यज्ञिया
सीत्याह यज्ञियामेवेनां करोति क्षत्रियासीत्याह क्षत्रियाद्येषा दितिरस्युभयतः शीर्ष्णीत्याह
यदेवादित्यः प्रायणीयो यज्ञानामादित्य उदयनीयस्तस्मादेवमाह यदबद्धा स्यादयतास्याद्यत्पदि-
बद्धानुस्तरणी स्यात्प्रमायुको यजमानः स्यात् (५) यत्कर्णगृहीतावाग्नीश्यात्सवान्यं जिनीया-
त्तं वान्योजिनीयान्मित्रस्त्वा पदि बध्नात्वित्याह मित्रो वै शिवो देवानां तेनैवेनां पदि बध्नाति

तैत्ति०

का० ६. प्र० १.

॥ ४०८ ॥

अ० ८

संहिता

पूषाध्वनः पात्वित्याहेयं वै पूषेमामेवास्या अधिपामकः समष्ट्या इन्द्राया ध्यक्षायेत्याहेन्द्रमेवास्या-
 अध्वक्षङ्करोति (६) अनु त्वा माता मन्यतामनु पितेत्याहानुमतयैवेनया क्रीणाति सादेवि दे-
 वमच्छेहीत्याह देवीक्षेष्वा देवः सोमइन्द्राय सोममित्याहेन्द्राय हि सोमआह्वियते यदेतद्यजुर्न
 ब्रूयासराच्येव सोमक्रयणीयाद्रुद्रस्त्वावर्तयत्वित्याह रुद्रोवै क्रूरः (७) देवानां तमेवास्यै परस्ता-
 दधात्यावृत्त्यै क्रूरमिव वा एतत्करोति यद्रुद्रस्य कीर्तयति मित्रस्य पथेत्याह शांत्यै वाचा वा
 एषविक्रीणीते यः सोमक्रयण्यास्वस्ति सोमसखापुनरेहि सहरय्येत्याह वाचैव विक्रीय पुनरात्म-
 न्वाचं धत्तेनुपदासुकास्य वाग्भवति यएवं वेद (८) [सतनुमाहसमारोहतिवाचास्यात्करोति क्रूरो
 वेद] ॥ ७ ॥ षट्पदान्यनुनिक्रामति षडहं वाङ्मातिवदत्युत संवत्सरस्यायने यावत्पेव वाक्तामवरुन्धे
 सप्तमे पदे जुहोति सप्तपदा शकरी पशवः शकरी पशूनेवावरुन्धे सप्तग्राम्याः पशवः सप्तारण्याः
 सप्तछन्दाश्स्युभयस्यावरुध्यै वस्वसि रुद्रासीत्याह रूपमेवास्याएतन्महिमानं (९) व्याचष्टे बृह-
 स्पतिस्त्वासुमेरेण्वत्वित्याह ब्रह्मवै देवानां बृहस्पति ब्रह्मणैवास्यै पशूनवरुन्धे रुद्रोवमुभिराचिके-
 त्वित्याहावृत्त्यै पृथिव्यास्त्वा सूर्ध्वन्नाजिर्वर्मि देवयजनइत्याह पृथिव्याक्षेष्मूर्धा यदेवयजनमिडा
 याः पदइत्याहेढायै ह्येतत्पदं यत्सोमक्रयण्यै घृतवति स्वाहा (२) इत्याह यदेवास्यै पदाद्वृत-
 मपीडयत् तस्मादेवमाह यदध्वर्युरनग्नावाहुतिं जुहुयादधोध्वर्युः स्याद्रक्षाश्सि यज्ञश्हन्तुर्हिरण्य-
 मुपास्य जुहोत्यश्वित्येव जुहोति नाधोध्वर्युर्मवति न यज्ञश्क्ष्माश्सि घ्नन्तिकाण्डेकाण्डे वै क्रि

का०६.प्र०१.

॥ ४०९ ॥

अ० ९

यमाणे यज्ञः रक्षांसि जिघांसन्ति परिलिखितः रक्षः परिलिखिता अरातय इत्याह रक्षसा-
मपहत्यै (३) इदमहः रक्षसोग्रीवा अपि कृन्तामि योस्मान्देष्टि यं च वयं द्विष्म इत्याह द्वौ वा-
व पुरुषौ यं चैव देष्टि यश्चैनं देष्टि तयोरेवानन्तरायं ग्रीवाः कृन्तति पशवो वै सोमक्रयण्यै पदं
यावत्स्मृतः संवपति पशून्नेवावरुन्धे स्मेराय इति संवपत्यात्मानमेवाध्वर्युः (४) पशुभ्यो
नान्तरेति त्वेराय इति यजमानाय प्रयच्छति यजमान एव रधिं दधाति ततोराय इति पत्न्या-
अर्धोवा एष आत्मनो यत्पत्नी यथा गृहेषु निधत्ते तादृगेव तत्त्वष्टीमतीते सपेयेत्याह त्व-
ष्टावै पशूनां मिथुनानां रूपकद्रूपमेव पशुषु दधात्यस्मै वै लोकाय गार्हपत्य आधीयते मुष्मा-
आहवनीयो यद्गार्हपत्य उपवपेदस्मिन्लोके पशुमान्तस्याद्यदाहवनीये मुष्मिन्लोके पशुमान्तस्यादु-
भयोरुप वपत्युभयोरैवैतं लोकयोः पशुमन्तङ्करोति २४) महिमान् स्वाहापहत्या अध्वर्युर्धीयते
चतुर्विंशतिश्च] ॥ ८ ॥ ब्रह्मवादिनो वदन्ति विचित्यः सोमा ३ न विचित्या ३ इति
सोमोवा ओषधीनां राजा तस्मिन्यदापन्नं ग्रसितमेवास्य तद्यद्विचिनुयाद्यथा स्याद्वसितं
निष्विदति तादृगेव तद्यन्न विचिनुयाद्यथा क्षन्नापन्नं विधावति तादृगेव तत्क्षोधुकोध्वर्युः
स्यात्क्षोधुको यजमानः सोमविक्रयिन्सोमं शोधयेत्येव ब्रूयाद्यदीतरम् (१) यदीतरमुभयेनैव
सोमविक्रयिणं मर्पयति तस्मात्सोमविक्रयी क्षोधुकोरुणोह स्माहौपवेशिः सोमक्रयण एवाहं तृती
यसवनमवरुन्ध इति पशूनां चर्मन्मिमीते पशून्नेवावरुन्धे पशवोहि तृतीयः सर्वं यं कामये

नैत्ति०

का० ६. प्र० १

॥ ४१० ॥

अ० ९

सहिता

तापशुःस्यादित्युत्तस्तस्य मिमीतुर्क्ष वा अपशव्यमपशुरेव भवति यं कामयेत पशुमान्त्स्यात्
 (२) इति लोमस्तस्य मिमीतेतद्वै पशूनां रूपं रूपेणैवास्मै पशूनवरुन्धे पशुमानेव
 भवत्युपामन्ते क्रीणाति सरसमेवैनं क्रीणात्युमात्योसीत्याहमेवैनं कुरुते शुक्रस्ते ग्रहइत्याह
 शुक्रोद्यस्य ग्रहोऽन् साच्छयाति महिमानमेवास्याच्छयात्यनंसा (३) अच्छयाति तस्मादनो-
 वाद्यं स्ममेजीवनं यत्र खलु वा एतं शीष्णां हरन्ति तस्माच्छीर्षहार्यगिरौ जीवनमभित्यं देवः
 संवितारमित्यतिच्छन्दसर्चा मिमीतेतिच्छन्दावै सर्वाणि छन्दांसि सर्वेभिरेवैनं छन्दोभिर्मिमीते
 वर्ष्म वा एषाच्छन्दसां यदतिच्छन्दा यदतिच्छन्दसर्चा मिमीते वर्ष्मेवैनं समानानां करोत्येकैक-
 योत्सर्गम् (४) मिमीते यातयाश्चियायातयाश्चियैवैनं मिमीते तस्मान्नानावीर्याअङ्गुलयः सर्वास्व-
 गुष्ठमुप निगृह्णाति तस्मात्समावर्द्दीर्योन्याभिरंगुलिभिस्तस्मात्सर्वाअनु सञ्चरति यत्सह सर्वाभि-
 मिमीतसंश्लिष्टाअङ्गुलयोजायेरन्नेकैकयोत्सर्गं मिमीते तस्माद्विभक्ताजायन्ते पञ्चकत्वोयजु-
 षामिमीते पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तोयज्ञोयज्ञमेवावरुन्धे पञ्चकत्वस्तूष्णीम् (५) दश सम्पद्यन्ते दशा-
 क्षरा विराडभविराद्विराजैवाच्चाद्यमवरुन्धे यद्यजुषा मिमीते भूतमेवावरुन्धे यत्तूष्णीभविष्यद्यद्वै-
 तावानेव सोमः स्याद्यावन्तं मिमीते यजमानस्यैव स्यान्नापि सदस्यानां प्रजाभ्यस्त्वेत्युप समूह-
 ति सदस्यानेवान्वाभजति वाससोपनयति सर्वदेवत्यैवै (६) वासः सर्वाभिरेवैनन्देवताभिः समर्धय-
 ति पशवोवै सोमः प्राणायत्वेत्युपनयति प्राणमेव पशुषु दधाति व्यानायत्वेत्यनुशंथति व्या-

का० ६. प्र० १.

॥ ४११ ॥

अ० १०

नमेव पशुषु दधाति तस्मात्स्वपन्तम्प्राणान जहति—३३) [इतरस्यादैर्नसोत्सर्गैतुर्णा-
 त्रयस्त्रिंशच्च] ॥ १ ॥ यत्कलयाति शफेनैते क्रीणानीति पणेतार्गोअर्घ्यं सोमं कुर्यादगो-
 अर्घ्यं यजमानमगोअर्घ्यमध्वर्युं गोस्तुमहिमानं नावतिरेद्ववाते क्रीणानीत्येव ब्रूयाद्गोअर्घ्यमेव सो-
 मंङ्करोति गोअर्घ्यं यजमानं गोअर्घ्यमध्वर्युं न गोमहिमानमवतिरत्यजया क्रीणाति सतपसमेवैनं
 क्रीणाति हिरण्येन क्रीणाति सशुक्रमेव (१) एनं क्रीणाति धेन्वा क्रीणाति साशिरमेवैनं
 क्रीणात्यृषभेण क्रीणाति सेन्द्रमेवैनं क्रीणात्यनुहुं क्रीणाति वह्निर्वा अंनद्वान् वह्निर्नैव वह्नि
 यज्ञस्य क्रीणाति मिथुनाभ्यां क्रीणाति मिथुनस्यावरुध्यै वासंसा क्रीणाति सर्वदेवत्यं वै
 वासः सर्वाभ्यलैवैनं देवताभ्यः क्रीणाति दशसम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडञ्च विराड्विराजैवान्नाद्य-
 मवरुन्धे (२) तपसस्तनूरसि प्रजापतिर्वर्णइत्याह पशुभ्यमेव तदध्वर्युर्निहृतआत्मनोनावस्काय
 गच्छति श्रियम्प्रपशूनामोति य एवं वेद शुक्रन्ते शुकेण क्रीणामीत्याह यथा यजुरैवैतद्देवावै
 येन हिरण्येन सोममक्रीणन्तदभीषहा पुनराददत् कोहि तेजसा विक्रेष्यतइति येन हिरण्येन
 (३) सोमं क्रीणीयात्तदभीषहा पुनराददीत् तेज एवात्मन्धत्ते स्मेज्योतिः सोमविक्रयिणितम-
 इत्याह ज्योतिरिव यजमाने दधाति तमसा सोमविक्रयिणमर्पयति यदनुपग्रथ्यहन्त्यादंशूका-
 स्तां समासर्पाः स्युरिदमहं सर्पाणां दन्दशूकानां ग्रीवाउपग्रथामीत्याह दन्दशूकास्तां
 समासर्पाभवंति तमसा सोमविक्रयिणं विध्यति खानं (४) आजेत्याहिते वा अमुष्मि-

नैत्ति०

का० ६. प्र० १.

॥ ४१२ ॥

अ० ११

संहिता

नलोके सोममरक्षन्तेभ्योधिसोममाहर्त्तु यदेतेभ्यः सोमक्रयणाञ्चानुदिशेदकीतोस्य सोमः स्या-
 चास्यैते मुष्मिन्लोके सोमं रक्षेयुर्यदेतेभ्यः सोमक्रयणाननुदिशति कीतोस्य सोमोभवत्ये-
 तेस्यामुष्मिन्लोके सोमं रक्षन्ति — ४४) [एवरुन्धेहिरण्येनस्वानचतुश्चत्वारिंशच्च]
 ॥ १० ॥ वारुणोवै कीतः सोमउपनद्धोमित्रोऽनुहि सुमित्रधा इत्याह शान्त्या इन्द्रस्योरुमाविशद-
 क्षिणमित्याह देवावै यः सोममक्रीणन्तमिन्द्रस्योरौ दक्षिणआसादयन्नेषखलु वा एतर्हीद्रो-
 योयजते तस्मादेव माहोदायुषा स्वायुषेत्याह देवताएवान्वारभ्योत् (१) तिष्ठत्युर्वन्तरिक्षम-
 न्विहीत्याहान्तरिक्षदेवत्योऽद्येतर्हि सोमोदित्याः सदोस्यदित्याः सदआसीदित्याह यथा यजुरैवै-
 तद्विवा एनमेतदर्धयति यद्वाऽरुणः सन्तम्मैत्रं करोति वारुण्यर्चासादयति स्वयैवैनन्देवतया
 समर्धयति वाससा पर्यानस्यति सर्वदेवत्यं वै वासस्सर्वाभिरेव (२) एनन्देवताभिस्समर्धयत्यथो
 रक्षसामपहत्यै वनेषु व्यन्तरिक्षन्ततानेत्याह वनेषु हि व्यन्तरिक्षं ततान् वाजमर्वत्स्वित्याह वा-
 जः स्यर्वत्सु पयोअघ्नियास्वित्याह पयोऽघ्नियासु हत्सु क्रतुमित्याह हत्सु हि क्रतुं वरुणो-
 विक्ष्वग्निमित्याह वरुणोहि विक्ष्वग्निं दिविसुर्यम् (३) इत्याह दिविहि सूर्यः सोममद्रावित्याह
 प्रावाणोवा अद्रयस्तेषु वा एषसोमन्दधाति योयजते तस्मादेवमाहोदुत्यं जातवेदसमिति सौर्यर्चा
 रुष्णाजिनं प्रत्यानस्यति रक्षसामपहत्याउस्त्रावेतं धूर्षाहवित्याह यथा यजुरैवैतत्प्रच्यवस्व भुव-
 स्पतइत्याह भूतानां हि (४) एषपतिर्विश्वान्यभिधामानीत्याह विश्वानि ह्येषोभिधामानि

का० ६. प्र० २.

प्रच्यवते मात्वा परिपरीविददित्याह यदेवादः सोममाह्वियमाणं गंधर्वोविंश्वावसुः पुर्यमुष्णात्त-
स्मादेवमाहापरिमोषाययजमानस्यस्वस्त्ययन्यसीत्याहयजमानस्यैवैषयज्ञस्यान्वारम्भोनवच्छित्यैव
रुणोवा एषयजमानमभ्यैति यत् (५) क्रीतस्सोमउपनद्धोनमोमित्रस्य वरुणस्य चक्षसइत्याह
शान्त्याआसोमं वहन्त्यग्निना प्रतितिष्ठते तौ सम्भवन्तौ यजमानमभिसम्भवतः पुरा खलु
वा वैषमेधायात्मानमारभ्य चरति योदीक्षितोयदग्नीषोमीयम्पशुमालभतआत्मनिष्कयणएवास्य
सतस्मात्तस्य नाशयं पुरुषनिष्कयणइवद्यथो खल्वाहुरग्नीषोमाभ्यां वा इन्द्रोवृत्रमहन्निति य-
दग्नीषोमीयं पशुमालभते वार्त्रघ्नएवास्य सतस्माद्वाशयं वारुण्यर्चा परिवरति स्वयैवैनं देव-
तया परिवरति—२७) [उदेवसूर्यश्चहियदाहुःसप्तविंशतिश्च] ॥ ११ ॥ प्राचीनवक्षं (४४८)
यावैत (३६५) ऋक्सामे (३९८) वा (४३३) गदेवाः (२५८) कद्रू (३६०) स्तत्
(४००) षड् (२७४) ब्रह्मवादिनो (३३३) य (२४४) द्वांरुण (३२७) एका-
दश (३८४०) ॥ इतितैत्तिरीयसंहितायांपष्ठकाण्डेप्रथमःप्रपाठकः ॥ १ ॥

हरिःओम् ॥

॥ यदुभौ विमुच्यातिथ्यं गृहीयाद्यज्ञं विच्छिन्द्याद्यदुभावविमुच्य
यथानागतायातिथ्यं क्रियते तादृगेव तद्विमुक्तोन्योनृद्वान् भवत्यविमुक्तोन्योथातिथ्यं गृह्णाति
यज्ञस्य सन्तत्यै पत्यन्वारभते पत्नी हिपारीणस्यस्येशे पत्नियै वानुमतं निर्वपति यद्वै पत्नी
यज्ञस्य करोति मिथुनं तदथो पत्नियाएव (१) एषयज्ञस्यान्वारम्भोनवच्छित्यै यावद्विर्वै

नैति०

का० ६. प्र० २.

॥ ४१४ ॥

अ० १

संहिता

राजानुचरैरागच्छति सर्वेभ्योवै तेभ्य आतिथ्यं क्रियते छन्दांसि खलुवै सोमस्य राजानुचरा-
 ण्यग्रेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह गायत्रियाएवैतेन करोति सोमस्यातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह
 त्रिष्टुभंएवैतेन करोत्यतिथेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह जगत्यै (२) एवैतेन करोत्यग्रये त्वा
 रायस्पोषदात्रे विष्णवे त्वेत्याहानुष्टुभंएवैतेन करोति श्येनाय त्वा सोमभूते विष्णवे त्वेत्याह
 गायत्रियाएवैतेन करोति पञ्चरुत्वंगृह्णाति पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौयज्ञोयज्ञमेवावरुन्धे ब्रह्मवा-
 दिनोवदन्ति कस्मात्सत्याद्वायत्रियाउभयत आतिथ्यस्य क्रियते इति यदेवादः सोममा (३)
 अहरत्तस्माद्वायत्रियाउभयत आतिथ्यस्य क्रियते पुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्च शिरोवा एतद्यज्ञस्य
 यदातिथ्यं नवकपालः पुरोडाशोभवति तस्मान्नवधा शिरोविष्णूतं नवकपालः पुरोडाशोभवति
 ते त्रयस्त्रिकपालास्त्रिवृता स्तोमेन सम्मितास्तेजस्त्रिवृत्तेज एव यज्ञस्य शीर्षन्दधाति नवकपालः
 पुरोडाशोभवति ते त्रयस्त्रिकपालास्त्रिवृताप्राणेन सम्मितास्त्रिवृद्वै (४) प्राणस्त्रिवृतमिव प्राणम-
 भिपूर्वं यज्ञस्य शीर्षन्दधाति प्रजापतेर्वा एतानि पक्ष्माणि यदश्ववालाऐक्षवी तिरश्ची यदाश्व-
 वालः प्रस्तरोभवत्यैक्षवी तिरश्ची प्रजापतेरेव तच्चक्षुः सम्भरति देवावैया आहुतीरजुहवुस्ताअसु-
 रानिष्कावमादन्ते देवाः कार्ष्मर्यमपश्यन्कर्मण्येवैकैर्मेनेन कुर्वीतेति ते कार्ष्मर्यमयान्परिधीन्
 (५) अकुर्वन्त तैर्वै ते रक्षांस्यपाघ्नन्त यत्कार्ष्मर्यमयाः परिधयोभवन्ति रक्षसामपहत्यै सशस्त्र-
 शयति रक्षसामनन्ववचाराय न पुरस्तात्परिदधात्यादित्योह्येवोद्यन्पुरस्ताद्रक्षांस्यपहन्त्यूर्ध्वे

का०६. प्र०२.

॥ ४१५ ॥

अ० २

समिधावादधात्युपरिष्ठादेव रक्षाऽस्यपहन्ति यजुषान्यां तूष्णीमन्यां मिथुनत्वाय द्वे आदधाति
 द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मवादिनोवदन्ति (६) अग्निश्च वा एतौ सोमश्च कथा सोमाया-
 तिथ्यं क्रियते नाग्नयइति यदग्नावग्निं मथित्वा प्रहरति तेनैवाग्नयआतिथ्यं क्रियतेथो खल्वा-
 दुरग्निः सर्वदेवताइति यद्विरासाद्याग्निम्मन्यति हव्यायैवासन्नाय सर्वदेवताजनयति—४१)
 [एवजगत्यावैपरिधीन्वदंत्येकचत्वारिंशच्च] ॥ १ ॥ देवासुराः संयत्ताआसन्ते देवामिथो-
 विप्रियाआसन्तेन्योन्यस्मै ज्यैष्ठ्यायातिष्ठमानाः पंचधा व्यकामन्नग्निर्वसुभिः सोमोरुद्वैरिन्द्रोम
 रुद्धिर्वरुणआदित्यैर्वृहस्पतिर्विश्वैर्देवैस्तेमन्यन्तासुरेभ्योवा इदं भ्रातृव्येभ्योरध्यामोयन्मिथोविप्रि-
 याः स्मोयानइमाः प्रियास्तनुवस्ताः समवद्यामहे ताभ्यः सनिर्कच्छाद्यः (१) नः प्रथमो-
 न्योन्यस्मै द्रुह्यादिति तस्माद्यः सतानूनपूत्रिणां प्रथमोद्रुह्यति सआर्तिमाच्छेति यत्तानूनपूत्र-
 मवद्याति भ्रातृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्योभवति पञ्चकृत्वोवद्याति पंचधा हि ते
 तत्समवाद्यन्ताथो पञ्चाक्षरापङ्क्तिः पाङ्क्तोयज्ञोयज्ञमेवावरुन्धुआपतये त्वा गृह्णामीत्याह प्राणोवै-
 (२) आपतिः प्राणमेव प्रीणाति परिपतयइत्याह मनोवै परिपतिर्मनएव प्रीणाति तनूनपूत्रइत्या-
 ह तनुवोहि ते ताः समवाद्यन्तशाकुरायेत्याह शक्त्यै हिते ताः समवाद्यन्त शक्मन्नोजिष्ठायेत्या-
 हौजिष्ठ- हि ते तदात्मनः समवाद्यन्तानाष्टष्टमस्यनाधृष्यमित्याहानाष्टष्ट- ह्येतदनाधृष्यं देवा-
 नामोजः (३) इत्याह देवाना- ह्येतदोजोभिः शस्तिपाअनभिः शस्तेन्यमित्याहाभिः शस्तिपाह्येतद-

नभिःशस्तेन्यमनुमे दीक्षां दीक्षापतिर्मन्यतामित्याह यथा यजुरेवैतद्धृतं वै देवावज्रं कृत्वा सोमम-
 घ्नन्तितिकमिव खलु वाअस्यैतच्चरन्ति यत्तानूनपुत्रेण प्रचरन्त्यश्शुरश्शुस्ते देवसोमाप्यायतामि-
 त्याह यत् (४) एवास्यापुवायते यन्मीयते तदेवास्यैतेनाप्याययत्यातुभ्यमिन्द्रः प्यायतामा-
 त्वमिन्द्रायप्यायस्वेत्याहोभवेवेन्द्रश्चसोमं चाप्याययत्याप्यायय सखीन्तसुन्यामेधयेत्याहर्त्विजो-
 वा अस्य सखायस्तानेवाप्याययति स्रस्ति ते देवसोम सुत्यामशीय (५) इत्याहाशिषमे-
 वैतामाशास्ते प्रवा एतैस्माल्लोकाच्चवन्ते ये सोममाप्याययत्यन्तरिक्षदेवत्योहि सोमआप्यायि-
 त् एष्टारायः प्रेषेभगायेत्याह द्यावापृथिवीभ्यामेव नमस्कृत्यास्मिन्लोके प्रतितिष्ठन्ति देवासुराः
 संयन्ताआसन्ते देवाभिभ्यतोऽग्निं प्राविशन्तस्मादाहुरग्निः सर्वादेवताइति ते (६) अग्निमेव-
 वरुथं कृत्वासुरानुभ्यभवन्अग्निमिव खलु वाएषप्रविशति योवान्तरदीक्षामुपैति आतृव्याभिभू-
 त्यै भवत्यात्मना परास्य आतृव्योभवत्यात्मानमेव दीक्षयापाति प्रजामवान्तरदीक्षया सन्तरा-
 म्मेखलाः समायच्छते प्रजाह्यात्मनोन्तरतरातुस्रवतोभवति मदन्तीभिर्मार्जयते निर्व्यग्निः शी-
 तेन वायति समिध्यै याते अग्ने (७) रुद्रिद्यातनूरित्याह स्वयैवैतदेवतया व्रतयति सयोनित्वाय
 शान्त्यै—११) [योवाओजोयदशीयतेऽग्न्येकादशच] ॥ २ ॥ तेषामसुराणां
 तिस्रः पुरासन्नयस्मय्यवमार्थरजुताथहरिणी तादेवाजेतुन्नाशक्नुवन्ताउपसदैवाजिगीषन्तस्मा-
 दाहुर्यश्चैवं वेद यश्च नोपसदावै महापुरञ्जयन्तीति तद्वपुः समस्कुर्वताग्निमनीकः सोमः

का० ६. प्र० २.

श॒ल्यं विष्णुं तेज॑नं ते॒ब्रुव॑न्क॒इमाम॑सिष्य॒तीति॑ (१) रु॒द्रइत्य॑ब्रुवन्क॒द्रोवै॑ क्रूरः सौ॒स्य॒त्विति॑
 सो॒ब्रवी॑द्वरं वृणाअ॒हमे॒व प॑शूनामधिपतिरसा॒नीति॑ तस्माद्बु॒द्रः प॑शूनामधिपतिस्ता॒ रुद्रो॒वा-
 सृज॑त्सति॒स्त्रः पु॒रोभित्वै॑भ्यो॒लोके॑भ्योसु॒गन्प्रा॑णुदत् यदु॒पस॑दउ॒पस॑द्यन्ते आ॒तृव्य॑पराणुत्यै नान्या-
 माहु॑तिं पु॒रस्ता॑ज्जुहुयाद्यद॒न्यामाहु॑तिं पु॒रस्ता॑ज्जुहुयात् (२) अ॒न्यन्मुखं॑ कुर्यात्सु॒वेणा॑धारमाधा-
 रयति य॒ज्ञस्य॑ प्र॒ज्ञात्यै॑ परा॒डति॑क्रम्यजुहोति परा॒चए॒वैभ्यो॒लोके॑भ्योयज॒मानो॑आ॒तृव्या॑न्प्राणुदते
 पुन॑रत्या॒क्रम्यो॒पस॑दं जुहोति प्र॒णुद्यै॑वैभ्यो॒लोके॑भ्योआ॒तृव्या॑न्जित्वा आ॒तृव्य॑लो॒कम॑भ्यारोहति
 दे॒वावै॑ याः प्रा॒तरु॑पस॑दउ॒पासी॑दन्नहस्ताभिरसु॒गन्प्रा॑णुदन्त याः सा॒य॒ रात्रि॑यैताभिर्यत्सा॒यम्प्रा॑-
 तरु॑पस॑दः (३) उ॒पस॑द्यन्ते हो॒ग्राभ्या॑मे॒व तद्य॑ज॒मानो॑आ॒तृव्या॑न्प्राणुदते याः प्रा॒तर्या॑ज्याः स्युस्ताः
 सा॒यं पु॒रोनु॒वाक्याः॑ कुर्याद॒यात॑यामत्वाय ति॒स्त्रउ॒पस॑दउ॒पैति॑ त्रय॑इ॒मे लो॒काइ॒माने॒व लो॒कान्प्री॑णाति
 षड्॒सम्प॑द्यन्ते षड्वा ऋ॒तव॑क्॒तूने॒व प्री॑णाति द्वाद॑श॒हीने॒सोम॑उ॒पैति॑ द्वाद॑श॒मासाः॑ सं॒वत्सरः॑ सं॒वत्सर॑मे॒व
 प्री॑णाति चतु॑र्विं॒शतिः॑ सम् (४) प॒द्यन्ते॑ चतु॑र्विं॒शतिर॑र्धमा॒साअ॑र्धमा॒साने॒व प्री॑णात्या॒राग्रा॑मवा
 न्तर॑दीक्षामुपेयाद्यः का॒मये॑ता॒स्मिन्मे॒लोके॑र्धु॒क॒ स्या॒दित्ये॒कम॑ग्रेथ द्वा॒वथ॒ त्रीन॑थ चतु॑र॒एषा॒वाआ॑रा
 ग्रा॒वान्तर॑दीक्षास्मिन्ने॒वास्यै॑ लो॒केर्धु॒कं भ॒वति॑ प॒रोव॑रीयसीमवान्तरदीक्षा मुपेयाद्यः का॒मये॑ता॒मुष्मि॑-
 न्मे॒लोके॑र्धु॒क॒ स्या॒दिति॑ चतु॑रो॒ग्रे (५) अथ॑ त्रीन॑थ द्वा॒वथै॒कमे॒षावै॑ प॒रोव॑रीयस्यवान्तरदीक्षामुष्मिन्ने
 वा॒स्यै लो॒केर्धु॒कं भ॒वति॑—(१६) [इति॑जुहुयादु॒पस॑दः सम॒ग्रेषो॑डशच] ॥ ३ ॥ सु॒वर्गं॑ वा ए॒ते लो॒कं

नैत्ति०

का० ६. प्र० २.

॥ ४१८ ॥

अ० ४

संहिता

यन्ति यउपसदउपयन्ति तेषां यउच्यते हीयतएवसनोदनेपीति सूचीयमिव योवै स्वार्थेतां यता५
 श्रान्तौहीयतेउतसनिष्ठयसह वसति तस्मात्सकदुचीय नापरमुच्येतदुधोच्येतैतद्वै पशूना५रूप५
 रूपेणैवपशूनव रुन्धे (१) यज्ञोदेवेभ्योनिर्लायत विष्णूरूपं कृत्वा सपृथिवीं प्राविशत्तं देवाहस्ता-
 न्तस् ५ रभ्यैच्छन्तमिन्द्रउपर्युपर्यत्यक्रामत्सोब्रवीत्कोमायमुपर्युपर्यत्यक्रमीदित्यहं दुर्गेहन्तेत्यथ कस्त्व
 मित्यहं दुर्गादाहतेति सोब्रवीदुर्गेवै हन्तावोचथावराहोयं वा ममोषः (२) सप्तानां गिरीणां
 पुरस्ताद्वित्तं वेद्यमसुराणां विभर्ति तं जहि यदि दुर्गेहन्तासीति सदभपुंजीलमुदृष्ट्वा सप्तगिरी-
 न्भित्वा तमहन्त्सोब्रवीदुर्गाद्वा आहतां वोचथाएतमाहरेति तमेभ्योयज्ञएव यज्ञमाहरद्यत्तद्वित्तंवेद्य
 मसुराणामविन्दन्त तदेकं वेद्यै वेदित्वमसुराणाम् (३) वा इयमग्रंआसीद्यावदासीनः परापश्यति
 तावद्देवानां ते देवाअब्रुवन्नस्त्वेव नोस्यामपीति कियद्दोदास्यामइति यावद्विय ५ सल्लाहकी त्रिः
 परिक्रामति तावन्नोदत्तेति सइन्द्रः सल्लाहकीरूपं कृत्वेमां त्रिः सर्वतः पर्यक्रामत्तदिमामविन्दन्त
 यदिमामविन्दन्त तद्देवै वेदित्वम् (४) सावा इय ५ सर्वैववेदिरियति शक्ष्यामीति त्वाअवमायं
 यजन्ते त्रि५शत्पदानि पश्चात्तिरश्वी भवति षट्त्रि५शत्पाची चतुर्वि५शतिः पुरस्तात्तिरश्वी दश
 दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धउद्धन्ति यदेवास्याअमेध्यं
 तदपहंत्युद्धन्ति तस्मादोषधयः पराभवन्ति (५) बर्हिः स्तृणाति तस्मादोषधयः पुनराभव-
 न्त्युत्तरं बर्हिषउत्तरबर्हिः स्तृणाति प्रजावै बर्हिर्यजमानउत्तरबर्हिर्यजमानमेवार्यजमानादुत्तरं

का०६. प्र०२.

॥ ४१९ ॥

अ० ५

करोति तस्माद्यजमानोयजमानादुत्तरः — २५) [रुन्धेवाममोषोऽसुराणांवेदित्वंभवन्तिपंचविंश-
 तिश्च) ॥ ४ ॥ यद्वा अनीशानोभारमादुत्ते विवै सलिशते यद्वादशसाहस्योपसदः स्यु-
 स्तिस्त्रोहीनस्य यज्ञस्य विलोमक्रियेत तिस्रएव साहस्योपसदोद्वादशाहीनस्य यज्ञस्य सर्वा-
 र्यत्वायाथो सलोम क्रियते वत्सस्यैकः स्तनोभागीहि सौथैकः स्तनं व्रतमुपैत्यथ द्वावथ
 त्रीनथ चतुरएतद्वै (१) क्षुरपविनामव्रतं येन प्रजातान्भ्रातृव्यानुदते प्रतिजनिष्यमाणानथो
 कनीयसैव भूयउपैति चतुरोऽस्तनान्व्रतमुपैत्यथ त्रीनथ द्वावथैकमेतद्वै सुजघनं नामव्रतं
 तपस्यस्सुवर्ग्यमथो प्रैव जायते प्रजया पशुभिर्यवागूराजन्यस्य व्रतं क्रूरेवै यवागूः क्रूरइव
 (२) राजन्योवज्रस्य रूपसमृद्ध्याआमिक्षा वैश्यस्य पाकयज्ञस्य रूपं पुष्ट्यै पयोब्रा-
 ह्मणस्य तेजोवै ब्राह्मणस्तेजः पयस्तेजसैव तेजः पर्यआत्मन्धत्तेथो पर्यसा वै गर्भोवर्धन्ते गर्भ-
 इव खलु वा एषयद्दीक्षितोयदस्य पयोव्रतम्भवत्यात्मानमेव तद्वर्धयति त्रिव्रतोवै मनुरासीद्विव्र-
 ताअसुराएकव्रताः (३) देवाः प्रातर्मध्यन्दिने सायत्तन्मनोव्रतमासीत्पाकयज्ञस्य रूपं पुष्ट्यै
 प्रातश्च सायं चासुराणां निर्मध्यं क्षुधोरूपं ततस्ते पराभवन्मध्यन्दिनेमध्यरात्रे देवानां ततस्ते
 भवन्त्सुवर्गं लोकमायन् यदस्य मध्यन्दिनेमध्यरात्रे व्रतं भवति मध्यतोवा अन्नैः भुंजते
 मध्यतएव तदूर्जं धत्ते भ्रातृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मनां (४) परास्य भ्रातृव्योभवति गर्भोवा
 एषयद्दीक्षितोयोनिर्दीक्षितविमितं यद्दीक्षितोदीक्षितविमितात्प्रसवेद्यथा योनेर्गर्भः स्कंदति

नैति०

का० ६. प्र० २.

॥ ४२० ॥

अ० ६

संहिता

तादृगेव तन्न प्रवस्तव्यमात्मनोगोपीथायैषवै व्याघ्रः कुलगोपोयदग्निस्तस्माद्यद्दीक्षितः प्रवसे-
 त्सएनमीश्वरौनूत्थाय हन्तोर्न प्रवस्तव्यमात्मनोगुप्त्यै दक्षिणतः शय्येतद्वै यजमानस्य (५)
 आयतनं स्वएवायतने शयेग्निसंभ्यावृत्य शयेदेवताएव यज्ञसंभ्यावृत्य शये— १३) [वा-
 इवैकवताआत्मनायजमानस्यत्रयोदशच] ॥ ५ ॥ पुरोहविषि देवयजने याजयेद्यं कामयेतो-
 पेनमुत्तरोयज्ञोनमेदभिसुवर्गं लोकञ्जयेदित्येतद्वै पुरोहविदेवयजनं यस्य होताप्रातरनुवाकमनुब्रु-
 वन्नग्निमपआदित्यमग्नि विपश्यत्युपेनमुत्तरोयज्ञोनमत्यग्नि सुवर्गं लोकञ्जयत्याप्तेदेवयजने याज-
 येद्भ्रातृव्यवन्तं पन्थां वाधिस्पर्शयेत्कर्तुं वा यावन्नानसेयातवै (१) न रथायैतद्वा आप्तं देवयज-
 नमाप्नोत्येव भ्रातृव्यन्तं भ्रातृव्यआप्नोत्येकोऽन्यतदेवयजने याजयेत्पशुकाममेकोऽन्यतद्वैदेवय-
 जनादंगिरसः पशून्सृजन्तांतरासदोहविधाने उच्यते स्यादेतद्वा एकोऽन्यतन्देवयजनम्पशुमानेव
 भवति व्युन्नते देवयजने याजयेत्सुवर्गकामं व्युन्नताद्वै देवयजनादंगिरसः सुवर्गं लोकमायन्न-
 त्राहवनीयं च हविधानं च (२) उच्यते स्यादन्तरा हविधानं च सदश्चान्तरासदश्च गार्ह-
 पत्यं चैतद्वै व्युन्नतं देवयजन् सुवर्गमेव लोकमेति प्रतिष्ठिते देवयजने याजयेत्प्रतिष्ठाका-
 ममेतद्वै प्रतिष्ठितं देवयजनं यत्सर्वतः समं प्रत्येवतिष्ठति यत्रान्याअन्याओषधयोव्यतिषक्ताः
 स्युस्तद्याजयेत्पशुकाममेतद्वै पशूनां रूपं रूपेणैवास्मै पशून् (३) अवरुन्धे पशुमानेव
 भवति निर्वर्तिगृहीते देवयजने याजयेद्यं कामयेत् निर्वर्त्यास्य यज्ञं प्राहयेयमित्येतद्वै निर्वर्-

का० ६. प्र० २.

॥ ४२१ ॥

अ० ७

तिगृहीतं देवयजनं धत्सदृश्यैस्त्याक्कं निक्त्यैवास्य यज्ञं ग्राहयति व्याहृते देवयजने या-
जयेद्वाहृत्कामं यं पात्रे वा तल्पेवामीमांसेरन् प्राचीनमाहवनीयात्प्रवणं स्यात्प्रतीचीनं
गार्हपत्यादेतद्वै व्यावृत्तं देवयजनं विपाप्मना (४) आतृव्येणावर्तते नैनं पात्रे न तल्पे
मीमांसन्ते कार्यं देवयजने याजयेद्भूतिकामं कार्येवै पुरुषोभवत्येव (१८) यातृवैचपशून्पा-
प्मनाष्टादशच] ॥ ६ ॥ तेभ्य उत्तरवेदिः सिंहीरूपं कृत्वोभयानन्तरापक्रम्यातिष्ठते देवाअ-
मन्यंत यतुरान्वा इयमुपावत्स्यति तद्वदं भविष्यन्तीति तामुपामन्त्रयन्त साब्रवीद्वरं वृणै स-
र्वान्मया कामान् व्यश्रवथ पूर्वान्तुमाग्रेराहुतिरश्रवताइति तस्मादुत्तरवेदिम्पूर्वामग्रेव्याधारयन्ति
वारेवतु स्यै शम्यथापरिमिमीते (१) मात्रैवास्यै साथोयुक्तेनैव युक्तमव रुन्धे वित्ताय-
नीमेसीत्याह वित्ताद्येनानावत्तित्तायनी मेसीत्याह तित्कान् ह्येनानावदवतान्मानाथितमि-
त्याह नाथितान् ह्येनानावदवतान्माव्यथितमित्याह व्यथितान् ह्येनानावद्विदेरग्निर्नभोनाम-
(२) अग्नेअंगिरइति त्रिहरति यएवेषु लोकेष्वग्रयस्तानेवाव रुन्धे तूष्णीं चतुर्थं हरत्य-
निरुक्तमेवाव रुन्धे सिंहीरसि महिषीसीत्याह सिंहीर्येषा रूपं कृत्वोभयानन्तरापक्रम्या-
तिष्ठदुरुप्रथस्वरुते यज्ञपतिः प्रथतामित्याह यजमानमेव प्रजया पशुभिः प्रथयति ध्रुवा (३)
असीति संहन्ति धृत्यै देवेभ्यः शुन्धस्व देवेभ्यः शुभस्वेत्यवचोक्षति प्रचकिरति शुध्या-
इन्द्रघोषस्त्वा वसुभिः पुरस्तात्पात्वित्याह दिग्भ्यएवैनां प्रोक्षति देवाश्चेदुत्तरवेदिरुपाववतीहैव वि

तेति०

का० ६. प्र० २.

॥ ४२२ ॥

अ० ८

संहिता

जयामहाइत्यसुरावज्रमुद्यत्य देवानभ्यायन्त तानिन्द्रघोषोवसुभिः पुरस्तादप (४) अनुदत्तम-
 नोजवाः पितृभिर्दक्षिणतः प्रचेता रुद्रैः पश्चाद्विश्वकर्मादित्यैरुत्तरतोयदेवमुत्तरवोर्दिं प्रोक्षति दि-
 ग्भ्यएव तद्यजमानो भ्रातृव्यान्प्रणुदत्तइन्द्रोयतीन्सालावृकेभ्यः प्रायच्छत्तान्दक्षिणतउत्तरवेद्याआ-
 दन् यमोक्षणीनामुच्छिष्येत् तदक्षिणतउत्तरवेद्यै निनयेद्यदेवतत्र कूरं तत्तेन शमयति यं हि-
 ष्यात्तं ध्यायेच्छुचा (५) एवैनमर्पयति—३) [मिमीतेनामध्रुवाऽपशुचात्रीणिच] ॥ ७ ॥
 सोत्तरवेदिरब्रवीत्सर्वान्मयाकामान् व्यश्रवथेति तेदेवाअकामयन्तासुरान्भ्रातृव्यान्भि भवेमेति ते
 जुहवुः सिंहीरसि सपत्नसाहीस्वाहेति तेसुरान्भ्रातृव्यान्भ्यभवन्तेसुरान्भ्रातृव्यान्भिभूयाकाम-
 यन्त प्रजांविन्देमहीति तेजुहवुः सिंहीरसि सुप्रजावनिः स्वाहेति ते प्रजामविन्दन्त ते प्रजां
 वित्वा (१) अकामयन्त पशून् विन्देमहीति तेजुहवुः सिंहीरसि रायस्पोषवनिः स्वाहेति ते
 पशून्विन्दन्त ते पशून् वित्वा कामयन्त प्रतिष्ठां विन्देमहीति तेजुहवुः सिंहीरस्यादित्यवनिः
 स्वाहेति तइमां प्रतिष्ठामविन्दन्त तइमांप्रतिष्ठां वित्वा कामयन्त देवताआशिषउपेयामेति तेजु-
 हवुः सिंहीरस्यावह देवान्देवयते (२) यजमानाय स्वाहेति ते देवताआशिषउपायन्पञ्च-
 त्वोव्याधारयति पश्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तोयज्ञोयज्ञमेवावरुन्धेक्षणया व्याधारयति तस्मादक्षणा
 पशवोज्ञानि प्रहरन्ति प्रतिष्ठित्यै भूतेभ्यस्त्वेति सुचमुद्वह्णाति यएव देवाभूतास्तेषां तद्धा-
 गधेयं तानेव तेन प्रीणाति पौतुद्रवान्परिधीन्परिदधात्येषांम् (३) लोकानां विधृत्याअग्ने-

का० ६. प्र० २.

॥ ४२३ ॥

अ० ९

खयोज्यायाऽसोऽभ्रातरासन्ते देवेभ्यो हव्यं वहन्तः प्रामीयन्तसोऽग्निरभिसेदित्थं वावस्य आ-
 र्तिमारिष्यतीति सनिलायत सयावनस्पति ष्ववसत्तां पूतुद्रौयामोषधीषु ताऽसुगन्धितेजने यां
 पशुषु तां पेतवस्यान्तरा शृंगे तं देवताः प्रैषमैच्छन्तमन्वविन्दन्तमब्रुवन् (४) उपनआव-
 र्त्तस्व हव्यं नोवहेति सोऽब्रवीद्वरं वृणै यदेव गृहीतस्याहुतस्य बहिः परिधिस्कन्दात्तन्मे
 भ्रातृणाम्भागधेयमसदिति तस्माद्यद्रुहीतस्याहुतस्य बहिः परिधिस्कन्दति तेषां तद्भागधेयं
 तानेव तेन प्रीणाति सौमन्यतास्थुन्वन्तोमे पूर्वे भ्रातरः प्रामेषतास्थानिशातयाइति सयानि
 (५) अस्थान्यशातयत तत्पूतुद्रभवद्यन्माऽसमुपमृतं तद्गुल्गुलु यदेतान्त्संभारान्त्सम्भरत्यग्निमेव
 तत्संभरत्यग्नेः पुरीषमसीत्याहाग्नेर्ह्येतत्पुरीषं यत्संभाराअथो खल्वाहुरेते वावैनं ते भ्रातरः परि-
 शरे यत्पौतुद्रवाः परिधयइति— ४४) [वित्वादेवयतएषामब्रुवन्यानिचतुश्चत्वारिऽशाच्च] ॥ ८ ॥
 बद्धमवस्यति वरुणपाशादेवैनेमुञ्चति प्रणेनेक्तिमेध्ये एवैनेकरोति सावित्रियर्चा हुत्वा हविर्धाने
 प्रवर्तयति सवितृप्रसूतएवैने प्रवर्तयति वरुणोवा एषदुर्वागुभयतोबद्धोयदक्षः सयदुत्सर्जेद्यजमा-
 नस्य गृहानभ्युत्सर्जेत्सुवाग्देवदुर्याऽ आवदेत्याह गृहावैदुर्याः शान्त्यै पत्नी (९) उपानक्ति
 पत्नी हि सर्वस्य मित्रं मित्रत्वाय यद्वै पत्नी यज्ञस्य करोति मिथुनं तदथो पत्नियाएवैष-
 यज्ञस्यान्वारम्भोनवच्छित्यै वर्त्मना वा अन्वित्ययज्ञश्रक्षाऽसि जिघाऽसन्ति वैष्णवीभ्यामृ-
 ग्भ्यां वर्त्मनोर्जुहोति यज्ञोवै विष्णुर्यज्ञादेव रक्षाऽस्यपहन्ति यदध्वर्युरनग्रावाहुतिं जुहुयादन्धो-

तैत्ति०

का० ६. प्र० २

॥ ४२४ ॥

अ० १०

संहिता

ध्वर्युः स्याद्रक्षांश्चसि यज्ञं हन्युः (२) हिरण्यमुपास्य जुहोत्यग्नित्येव जुहोति नान्धोध्वर्यु-
 र्भवति न यज्ञं रक्षांश्चसि घ्नन्ति प्राचिप्रेतमध्वरं कल्पयन्ती इत्याह सुवर्गमेवैने लोकंगमय-
 त्यत्र रमेथां वर्ष्मन्पृथिव्याइत्याह वर्ष्म ह्येतत्पृथिव्यायदेवयजनं शिरोवा एतद्यज्ञस्य यद्वि-
 धानं दिवोवा विष्णवुत वा पृथिव्याः (३) इत्याशीर्षदयर्चा दक्षिणस्य हविर्धानस्य मेथीजि-
 हन्ति शीर्षतएव यज्ञस्य यजमानआशिषोर्वरुन्धे दुण्डोवा औपरस्तृतीयस्य हविर्धानस्य वप-
 द्कारेणाक्षमच्छिन्नद्यतृतीयं छदिहविर्धानयोरुदाह्रियते तृतीयस्य हविर्धानस्यावरुध्यै शिरोवा ए-
 तद्यज्ञस्य यद्विधानं विष्णोरराटमसि विष्णोः पृष्ठमसीत्याह तस्मादितावद्वाशिरोविष्युतं वि-
 ष्णोः (४) स्यूरसि विष्णोर्ध्रुवमसीत्याह वैष्णवं हि देवतया हविर्धानं यं प्रथमं ग्रन्थि
 ग्रंथीयाद्यतं न विस्त्र्यस्येदमेहेनाध्वर्युः प्रमीयेत तस्मात्सविस्त्रस्यः— २६) [पत्नीहन्युः पृथि-
 व्याविष्णोःषड्विंशतिश्च] ॥ ९ ॥ देवस्य त्वासविनुः प्रसवइत्यग्निमादत्ते प्रसूत्याअश्विनौर्बा-
 हुभ्यामित्याहाश्विनौ हि देवानामध्वर्यु आस्तां पूष्णोहस्ताभ्यामित्याह यत्यैवज्रइव वा एषा यदग्नि
 रअिरसि नारिरसीत्याह शान्त्यै काण्डेकाण्डे वै क्रियमाणे यज्ञं रक्षांश्चसि जिघांसन्ति परिलिखि-
 तश्चरन्तः परिलिखिताअरातयइत्याह रक्षसामपहत्यै (१) इदमहं रक्षसोग्रीवाअपि कन्तामि यो-
 स्मान्देष्टि यश्च वयं द्विष्मइत्याह द्वौ वाव पुरुषौ यं चैव द्वेष्टि यश्चैनं द्वेष्टि तयोरेवानन्तरायं
 ग्रीवाः कृन्तति दिवे त्वान्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वेत्यहिभ्यएवैनां लोकेभ्यः प्रोक्षति पुरस्ताद्वार्चां

का० ६. प्र० २.

॥ ४२५ ॥

अ० १०

प्रोक्षति तस्मात् (२) परस्तादुर्वाचीं मनुष्या ऊर्जमुप जीवन्ति कूरमिव वा एतत्करोति यत्वन-
 त्यपोवनयति शान्त्यै यवमतीरव नयत्यूर्वे यवऊर्गुदुम्बरऊर्जवोर्जः समर्धयति यजमानेन
 सम्मितीदुम्बरी भवति यावानेव यजमानस्तावतीमेवास्मिन्नूर्जन्दधाति पितृणां सदनमसीति
 बर्हिरवस्तृणाति पितृदेवत्यम् (३) ह्येतच्चन्निखातं यद्बर्हिरनवस्तीर्य मिनुयात्पितृदेवत्यानि
 खातास्याद्बर्हिरवस्तीर्य मिनोत्यस्यामेवैनां मिनोत्यथो स्वारुहमेवैनां करोत्युदिवः स्तभा
 नान्तरिक्षं पूणेत्याहैषां लोकानां विधृत्यै द्युतानस्त्वा मारुतोमिनोत्वियाह द्युतानोह
 स्मवै मारुतोदेवानामौदुबरीं मिनोति तेनैव (४) एनां मिनोति ब्रह्मवर्णिं त्वा क्षत्रव
 निमित्याह यथायजुरैवतद्भूतेन द्यावापृथिवी आपृणेत्यामित्यौदुबरीं जुहोति द्यावापृथिवी
 एव रसेनानक्तयान्तमन्ववस्त्रावयत्यान्तमेव यजमानं तेजसानक्तयैन्द्रमसीति छदिरधिनिदधात्यै-
 द्रं हि देवतया सदाविश्वजनस्य छायेत्याह विश्वजनस्य ह्येषा छाया यत्सदो नवच्छदि (५)
 तेजस्कामस्य मिनुयात्त्रिदतास्तोमेन संमितं तेजस्त्रिदत्तेजस्व्येव भवत्येकादशछदीन्द्रियकाम-
 स्यैकादशाक्षरात्रिष्टुर्गिन्द्रियं त्रिष्टुर्गिन्द्रियाव्येव भवति पंचदशछदिभ्रातृव्यवतः पंचदशोवज्रोभ्रा-
 तृव्यभिभूत्यै सप्तदश छदिप्रजाकामस्य सप्तदशः प्रजापतिः प्रजापतिरास्याएकविंशतिछदिप्र-
 तिष्ठाकामस्यैकविंशः स्तोमानां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्याउदरं वै सदऊर्गुदुम्बरौमध्यतऔदुम्बरीं मि-
 नोति मध्यतएव प्रजानामूर्जन्दधाति तस्मात् (६) मध्यतऊर्जाभुञ्जते यजमानलोकेवै दक्षिणा

नैत्ति०

का० ६. प्र० २

॥ ४२६ ॥

अ० ११

संहिता

नि छदी५पि भ्रातृव्यलोकउत्तराणि दक्षिणान्युत्तराणि करोति यजमानमेवायजमानादुत्तरं क-
 रोति तस्माद्यजमानोयजमानादुत्तरोन्तर्वर्तान्करोति व्यावृष्यैतस्मादरण्यं प्रजाउपजीवन्ति परित्वा
 गिर्वणो॥गिर॥इत्याह यथायजुरैतदिन्द्रस्य स्थूरसीन्द्रस्य ध्रुवमसीत्यहिन्द्र५ हि देवतया सदः (७) यं-
 प्रथमं ग्रन्थिं ग्रंथीयाद्यत्तं न विस्त्र५सयेदमेहेनाध्वर्युः प्रमीयेत् तस्मात्सविस्त्रस्यः— १५) [अपहृत्यै
 तस्मात्पितृदेवत्यमेवनवच्छादितस्मात्सदुःपंचदशच] ॥ १० ॥ शिरोवा एतद्यज्ञस्य यद्विधिर्धानं प्राणा-
 उपरवाहविधिर्धानं स्वायंते तस्माच्छीर्षप्राणाअधस्तात्वायन्ते तस्मादधस्ताच्छीर्ष्णः प्राणारंक्षो
 हणोवल्लगहनोवैष्णवान्बन्नामीत्याह वैष्णवाहि देवतयोपरवाअसुरावै निर्यन्तोदिवानां प्राणेषु
 वल्लगान्यखन्तान्वाहुमात्रेन्वविन्दन्तस्माद्वाहुमात्राः स्वायन्तइदमहन्तं वल्लगमुद्वपामि (१) यन्नः
 समानोयमसमानोनिचखानेत्याह द्वौ वावपुरुषौ यश्चैव समानोयश्चासमानोयमेवास्मै तौ वल्लगं
 निखनन्तस्तमेवोद्वपति सन्तृणत्ति तस्मात्सन्तृणाअन्तरतः प्राणानसम्भिनत्ति तस्मादसम्भिनत्ताः
 प्राणाअपोवनयति तस्मादाद्राअन्तरतः प्राणायवमतीरवनयति (२) ऊर्ग्वैयवं प्राणाउपरवाः
 प्राणेष्वेवोर्जं दधाति बर्हिरवस्तृणाति तस्माहोमशाअन्तरतः प्राणाआज्येनव्याधारयति तेजोवा
 आज्यं प्राणाउपरवाः प्राणेष्वेव तेजोदधाति हनू वा एते यज्ञस्य यद्विधिषधणे नसन्तृणत्यसं
 न्तृण्णे हिहनू अथो खलु दीर्घसोमेसंतृद्येधृत्यै शिरोवा एतद्यज्ञस्य यद्विधिर्धानम् (३) प्राणाउ-
 परवा हनू अधिषवणे जिह्वा चर्म प्रावाणोदन्तामुखमाहवनीयोनासिकोत्तरवेदिरुदर५ सदोयदा

का० ६. प्र० ३.

॥ ४२७ ॥

अ० १

खलु वै जिह्वा दत्स्वधि खादत्यथ मुखं गच्छति यदा मुखं गच्छत्यथोदरं गच्छति तस्मा-
 द्द्विविधाने चर्मन्त्रधिग्रावभिरभिषुत्याहवनीये हुत्वा प्रत्यञ्चः परेत्य सदसि भक्षयन्ति योवै वि-
 राजौयज्ञमुखे दोहं वेदं दुहण्व (४) एनामियं वै विरादत्स्यैत्वक् चर्मोधोधिषवणे स्तनाउपरवा-
 ग्रावाणोवत्साकृत्वजोदुहन्ति सोमः पयोयण्वं वेदं दुह एवैनाम्—२३) [वपामिनयलिहवि-
 धानमेवत्रयोविंशतिश्च] ॥ ११ ॥ य (३४१) देवासुरा (३६१) स्तेषां (२६६)
 सुवर्ग (२७५) य (२६३) त्पुरोहविषि (२१८) तेभ्यः (२५३) सा (२९४) ब्रह्मं
 (२२६) देवस्य (३६५) शिर (२२३) एकादश (३०८५) ॥ इति तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठ-
 काण्डे द्वितीयः प्रपाठकः ॥ २ ॥

हरिः ओम् ॥ ॥ चात्वालाद्विष्ण्यानुपवपति योनिर्वै यज्ञस्य चात्वालं यज्ञस्य सयो-
 नित्वाय देवावै यज्ञं पराजयन्त तमाग्नीध्रात्पुनरप्राजयन्तेतद्वै यज्ञस्यापराजितं यदाग्नीध्रं यदाग्नी-
 ध्राद्विष्ण्यान् विहरति यदेव यज्ञस्यापराजितं ततएवैनं पुनस्तनुते पराजित्यैव खलु वा एते
 यन्ति ये बहिष्पवमानः सर्पन्ति बहिष्पवमाने स्तुते (१) आग्नीदग्नीन् विहर बर्हिः स्तृणा-
 हि पुरोडाशां अलंकुर्विति यज्ञमेवापजित्य पुनस्तन्वानायत्यंगरिर्द्वे सर्वने विहरति शलाकाभि
 स्तृतीयः सशुकत्वायाथो संभरत्यैवैन्द्रिष्ण्या वा अमुष्मिन्लोके सोममरक्षन्तेभ्योधिसोममा-
 हरन्तमन्वायन्तं पर्यविशन् यण्वं वेदं विन्दते (२) परिविष्टारं ते सोमपीथेन व्याध्यन्त ते देवे-

नैति०

का० ६. प्र० ३.

॥ ४२८ ॥

अ० २

संहिता

पुं सोमपीथमैच्छन्त तान् देवा अंबुवन्देहे नामनी कुरुध्वमथ प्रवाप्स्यथ नवेत्यग्रयोवा अथ धि-
 ष्णिंयास्तस्माद्विनामा ब्राह्मणोर्धुकृत्स्वेपां येनेदिष्टं पर्यविशन्ते सोमपीथं प्राप्नुवन्नाहवनीयआग्नी-
 धीयो होत्रीयो मार्जालीयस्तस्मात्तेषु जुह्वत्यतिहाय वर्षदकरोति विहि (३) एते सोमपीथेना-
 ध्व्यन्त देवा वै याः प्राचीराहुनीरजुह्वर्ये पुरस्तादसुरा आसन्तास्ताभिः प्राणुदन्त याः प्रतीचीर्य प-
 श्वादसुरा आसन्तास्ताभिरपानुदन्त प्राचीरन्या आहुतयो हूयन्ते प्रत्यङ्मासीनो धिष्णिंयान् व्या-
 धारयति पश्चाच्चैव पुरस्ताच्च यजमानो भ्रातृव्यान् प्राणुदते तस्मात्परांचीः प्रजाः प्रवीयन्ते प्रतीचीः
 (४) जायन्ते प्राणावा एते यद्विष्णिंया यदध्वर्युः प्रत्यङ् धिष्णिंयानतिर्सेपत्प्राणान्तसंकर्षति प्र-
 मायुकः स्यान्नाभिर्वा एषा यज्ञस्य यद्धोतोर्ध्वः खलु वै नाभ्यै प्राणोवा ढपानो यदध्वर्युः प्रत्यङ्
 होतारमतिर्सेपदपाने प्राणं दद्यात् प्रमायुकः स्यान्नाध्वर्युरुपगायेद्वाग्वीर्योवा अध्वर्युर्यदध्वर्युरुप-
 गायेदुद्गात्रे (५) वाचश्च संप्रयच्छेदुपदासुकास्य वाक्स्याद्ब्रह्मवादिनो वदन्ति नाम स्थिते सोमे-
 ध्वर्युः प्रत्यङ्सदोतीयादथ कथा दाक्षिणानि होतुमेति यामोहि सतेषां कस्मा अह देवायामं वा
 यामं वानुज्ञास्यंतीत्युत्तरेणाग्नीध्रं परीत्य जुहोति दाक्षिणानि न प्राणान्तसंकर्षति न्यन्ये धि-
 ष्णिंया उप्यन्ते (६) नान्ये यान्निवपति तेन तान् ग्रीणाति यान्ने निवपति यदनुदिशति तेन
 तान् — १४) [स्तुते विंदते हि प्रतीचीरुद्गात्र उप्यन्ते चतुर्दशच] ॥ १ ॥ सुवर्गाय
 वा एतानि लोकाय हूयन्ते यदैसर्जनानि द्वाभ्यां गार्हपत्ये जुहोति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्या

का०६. प्र०३.

॥ ४२९ ॥

अ० २

आग्नीध्रे जुहोत्यन्तरिक्षं वा क्रमन्त आहवनीये जुहोति सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति देवान् वै
 सुवर्गं लोकं यतो रक्षाः स्यजिवाः सन्ते सोमैः राज्ञा रक्षाः स्ययुहत्यासुमात्मानं कृत्वा सुवर्गं
 लोकमीयन्नक्षसामनुपलाभायासः सोमो भवत्यथ (१) वैसर्जनानि जुहोति रक्षसामपहत्यै त्वः सोम
 तनूरुज्ज्वलत्याह तनूरुध्येषदेवोभ्योन्यकनेभ्य इत्याहान्यकृतानि हि रक्षाः स्यपुरुषयन्तासि वरूथमित्या-
 होरुणस्कृधीति वा वैतदाह जुषाणोऽमुराज्यस्य वेत्वित्याहसुमेव यजमानं कृत्वा सुवर्गं लोकं
 गमयति रक्षसामनुपलाभायासोमं ददते (२) आघ्राण्य आवायुं व्यान्याद्रौणकलशमुत्पत्नीमान-
 यंत्यन्वनांसि प्रवर्तयन्ति यावद्देवास्यास्ति तेन सह सुवर्गं लोकमेति नयवत्यर्चाग्नीध्रे जुहोति
 सुवर्गस्य लोकस्याभिनीत्यै ग्राण्योवायुं व्यानि द्रोणकलशमाग्रीध्र्युपवासयति विद्येनं तैर्गृह्णते
 यत्सहोपवासयेदपुवायेत सौम्यर्चा प्रपादयति स्वयां (३) एवैनं देवतया प्रपादयत्यदित्याः
 सदोस्यदित्याः सदआसीदित्याह यथायजुरेवैतद्यजमानोवा एतस्य पुरागोसा भवत्येष वो देवसवितुः
 सोम इत्याह सवितृप्रसूत एवैनं देवताभ्यः संप्रयच्छत्येतत्त्वः सोम देवो देवानुपागा इत्याह देवो ह्ये-
 ष सन् (४) देवानुपैतीदमहं मनुष्यो मनुष्या नित्याह मनुष्यो ह्येष सन्मनुष्यानुपैति यदेतद्यजुर्न
 ब्रूयात्प्रजां अपशुर्वजमानः स्यात्सह प्रजया सह रायस्पोषेणेत्याह प्रजयैव पशुभिः सहमं
 लोकमुपावर्तते नमो देवेभ्य इत्याह नमस्कारोहि देवानां स्वधा पितृभ्य इत्याह स्वधाकारोहि
 (५) पितृणामिदमहं निर्वरुणस्य पाशादित्याह वरुणपाशादेव निर्मुच्यते भवतपत आत्मनः पू-

नैत्ति०

का० ६. प्र० ३.

॥ ४३० ॥

अ० ३

संहिता

वीतनूगदेधेत्याहुः कोहि तद्वेद यद्वसीयान्त्स्वेवरो भूते पुनर्वावदाति नवेति ग्रावाणोवै सोमस्य
राज्ञोमलिम्लुसेनायएवं विद्वान्ग्राव्णआग्नीध्रउपवासयति नैनं मलिम्लुसेनाविंदति (६) [अ-
थददतेस्वयासनहिर्विंदति] ॥ २ ॥ वैष्णव्यर्चा हुत्वा यूपमच्छैति वैष्णवोवै देवतया यूपः स्वयैवैनं
देवतयाच्छैत्यत्यन्यानगानान्यानुपागमित्याहातिस्वन्यानेति नान्यानुपैत्यर्वाक्ता परैरविदंपरोवरै-
रित्याहावर्गिष्येनं परैर्विंदति परोवरैस्त्वं त्वाजुषे (१) वैष्णवं देवयज्यायाइत्याह देवयज्यायै ह्येनं
जुषते देवस्त्वासवितामध्वानुक्त्वित्याह तेजसैवैनमनक्त्योषधे त्रायस्वैनं स्वधिते मैनं हिंसीरि-
त्याह वज्रोवै स्वधितिः शान्त्यै स्वधितेर्वृक्षस्य बिभ्यंतः प्रथमेन शकलिन सह तेजः परापतति यः प्र-
थमः शकलः परापतेत्तमप्याहरत्सतेजसम् (२) एवैनमाहरतीमे वै लोकायूपात्प्रयतोर्बिभ्यतिदि-
वमग्रेण मालैखीरन्तरिक्षं मध्येन माहिंसीरित्याहैभ्यएवैनं लोकेभ्यः शमयति वनस्पते शत-
वल्शोविरोहेत्यावश्वने जुहोति तस्मादावश्वनादृक्षाणां भूयांसउत्तिष्ठन्ति सहस्रवल्शाविवय-
रुहेमेत्याहाशिषमेवैतामाशास्ते नक्षसंगम् (३) वृश्चेद्यदक्षसंगं वृश्चेदधर्षं यजमानस्य प्रमायु-
कं स्याद्यं कामयेताप्रतिष्ठितः स्यादित्यारोहं तस्मै वृश्चेदेषवै वनस्पतीनामप्रतिष्ठितोप्रति-
ष्ठितएव भवति यं कामयेतापशुःस्यादित्यपूर्णं तस्मै शुष्काग्रं वृश्चेदेषवै वनस्पतीनामपशवयो-
पशुरेव भवति यं कामयेत पशुमान्स्यादिति बहुपूर्णं तस्मैबहुशाखं वृश्चेदेषवै (४) वन-
स्पतीनां पशव्यः पशुमानेव भवति प्रतिष्ठितं वृश्चेत्प्रतिष्ठाकामस्यैषवै वनस्पतीनां प्रतिष्ठि-

का० ६. प्र० ३.

॥ ४३१ ॥

अ० ४

तोयः समे भूम्यै स्वाद्योनेरूढः प्रत्येवतिष्ठति यः प्रत्यङ्मुपनतस्तं वृश्चेत्साहि मेधमभ्युपनतः
 पंचारत्निं तस्मै वृश्चेद्यं कामयेतोपैनुमुत्तरोयज्ञो न मेदिति पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तोयज्ञोपैनुमुत्त-
 रोयज्ञः (५) नमति षडरत्निं प्रतिष्ठाकामस्य षड्वा ऋतवऋतुष्वेव प्रतितिष्ठति सप्तारत्निं
 पशुकामस्य सप्तपदा शकरी पशवः शकरी पशून्वावरुन्धे नवारत्निं तेजस्कामस्य त्रिवृतास्तो-
 मेन संमितं तेजस्त्रिवृत्तेजस्व्येव भवत्येकादशारत्निमिन्द्रियकामस्यैकादशाक्षरा त्रिष्टुर्गिन्द्रियं त्रि-
 ष्टुर्गिन्द्रियाव्येव भवति पंचदशारत्निं आतृव्यवतः पंचदशोवज्रो आतृव्याभिभूत्यै सप्तदशारत्निं
 प्रजाकामस्य सप्तदशः प्रजापतिः प्रजापतेरासि (६) एकविंशत्यरत्निं प्रतिष्ठाकामस्यैकविंशः
 स्तोमानां प्रतिष्ठाप्रतिष्ठित्या अष्टाश्रिर्भवत्यष्टाक्षरा गायत्री तेजोगायत्री गायत्री यज्ञमुखं तेजसैव
 गायत्रियायज्ञमुखेन संमितः— १९) [जुषेत तेजसमनक्षसंगवैयज्ञा आस्या एकाञ्चविंशतिश्च]
 ॥ ३ ॥ पृथिव्यै त्वान्तरिक्षाय त्वा दिवे त्वेत्याहैभ्य एवैनं लोकेभ्यः प्रोक्षति पराञ्चं प्रोक्षति प-
 राङ्दिव हि सुवर्गोलोकः कूरमिव वा एतत्करोति यत्खनन्त्यपोवनयति शान्त्यै यवमतीरवनय-
 त्यूर्वै यवोयजमानेन यूपः संमितो यावानेव यजमानस्तावतीमेवास्मिन्भूर्जं दधाति (१) पि-
 तृणां सदनमसीति बर्हिरवस्तृणाति पितृदेवत्यं १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००
 तृदेवत्यो निखातः स्याद्बर्हिरवस्तीर्यमिनोत्यस्यामेवैनं मिनोति यूपशकलमवास्यति सतेजसमेवैनं
 मिनोति देवस्त्वासवितामध्वानुत्कित्याह तेजसैवैनमनक्ति सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषधीभ्य इति चषाळं

नैत्ति०

का० ६, प्र० ३.

॥ ४३२ ॥

अ० ४

संहिता

प्रति (२) मुञ्चति तस्माच्छीर्षवओषधयःफलं गृह्णत्यनक्ति तेजोवा आज्ञं यजमानेनाग्निष्ठा
 श्रिः संमितायदग्निष्ठा मश्रिमनाक्ति यजमानमेव तेजसावत्तयावमनतयांतमेव यजमानं तेज-
 सानक्ति सर्वतः परिमृशत्यपरिवर्गमेवास्मिन् तेजोदधात्युद्विषः स्तभावांतरिक्षं पृणेत्पाहैवां लो-
 कानां विधृत्यै वैष्णव्यर्चा (३) कल्पयति वैष्णवोवै देवतया यूपः स्वयेभैर्न देवतया कल्पयति
 द्वाभ्यां कल्पयति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै यं कामयेत् तेजसैर्न देवताभिरिन्द्रियेण व्यर्थ
 येयमित्याग्निष्ठां तस्याश्रिमाहवनीयादित्यं वेत्थं वातिनावयेत्तेजसैर्वैर्न देवताभिरिन्द्रियेण व्यर्थयति
 यं कामयेत् तेजसैर्न देवताभिरिन्द्रियेण समर्थयेयमिति (४) अग्निष्ठान्तस्याश्रियमाहवनीयेन
 संमिनुयात्तेजसैर्वैर्न देवताभिरिन्द्रियेण समर्थयति ब्रह्मवर्ति त्वा क्षत्रवनिमित्याह यथा यजुरे-
 वैतत्परिव्ययुत्यूर्गै रशना यजमानेन यूपः संमितोयजमानमेवोजासमर्थयति नाभिवग्ने परिव्य-
 यति नाभिद्वग्नस्वास्माऊर्जं दधाति तस्मान्नाभिद्वग्नऊर्जा भुञ्जते यं कामयेतोर्जनम् (५) व्यर्थ-
 येयमित्यूर्ध्वा वातस्यावाचीं वावोहेदूर्जेवैर्न व्यर्थयति यदि कामयेत् वर्षुकः पर्जन्यस्यादित्य-
 वाचीमवोहेदृष्टिमेव नियच्छति यदि कामयेतावर्षुकः स्यादित्यूर्ध्वा मुदूहेदृष्टिमेवोद्यच्छति पितृणां
 निखातं मनुष्याणामूर्ध्वं निखातादरशनायाओषधीनां रशना विश्वेषाम् (६) देवानामूर्ध्वं
 रशनायाआचषालादिद्रस्य चषालं स्राध्यानामतिरिक्तं सवा एषसर्वदेवत्योयद्यूपोयद्यूपं मि-
 नोति सर्वाएवदेवताः प्रीणाति यज्ञेन वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्तेमन्यंत मनुष्यानोन्वाभविष्यु

का० ६. प्र० ३.

॥ ४३३ ॥

अ० ५

तीति ते यूपेनयोपयित्वा सुवर्गं लोकमायन्तमृषयोयूपेनैवानुप्राजानन्तद्यूपस्य यूपत्वम् (७)
यद्यूपं मिनोति सुवर्गस्य लोकस्य प्रज्ञात्यै पुरस्तान्मिनोति पुरस्ताद्धि यज्ञस्य प्रज्ञायते प्र-
ज्ञातुः हि तद्यदतिपन्नआहुरिदं कार्यमासीदिति साध्यावै देवायज्ञमत्यमन्यन्त तान् यज्ञोना-
स्पृशत्तान् यद्यज्ञस्यातिरिक्तमासीत्तदस्पृशदतिरिक्तं वा एतद्यज्ञस्य यदग्नावग्निं मथित्वा प्रहर-
त्यतिरिक्तमेतत् (८) यूपस्य यदूर्ध्वं चपालात्तेषां तद्भागधेयं तानेव तेन प्रीणाति देवावै
सःस्थिते सोमे प्रसुचोहरन्प्रयूपन्तमन्यन्त यज्ञवेशसं वा इदं कुर्मइति ते प्रस्तुरः सुचां नि-
ष्कयणमपश्यन्त्स्वरुं यूपस्य सःस्थिते सोमे प्रप्रस्तुरः हरन्ति जुहोति स्वरुमयज्ञवेशसाय—
(४२) [दधातिप्रत्युचेत्येनंविश्वेषांयूपत्वमेतद्विचत्वारिंशच्च] ॥ ४ ॥ साध्यावै देवाअ-
स्मिन्लोकआसन्नान्यात्किंचन मिषतैर्गमेवाग्रये मेधायालभन्त नह्यन्यदालंभ्यमविन्दन्ततोवा
इमाः प्रजाः प्राजायन्त यदग्नावग्निं मथित्वा प्रहरन्ति प्रजानां प्रजननाय रुद्रोवा एष-
यदग्निर्यजमानः पशुर्यत्पशुमालभ्याग्निं मथेद्गुदाय यजमानम् (३) अपिदध्यात्प्रमायुकः स्या-
दथो खल्वाहुरग्निः सर्वादेवताहविरेतद्यत्पशुरिति यत्पशुमालभ्याग्निं मथति हव्यायैवासन्नाय
सर्वादेवताजनयत्युपाकृत्यैव मथ्यस्तन्नेवालब्धं नेवानालब्धमग्नेर्जनित्रंमसीत्याहृग्नेर्ह्येतज्जनित्रं ह-
वणौ स्थइत्याहृ हवणौ (२) ह्येतावुर्वश्यस्यायुरसीत्याहृ मिथुनत्वाय घृतेनाक्ते हवणं दधा-
यामित्याहृ हवणः ह्येते दधाते ये अग्निं गायत्रं छंदोनुप्राजयिस्वेत्याहृ छंदोभिर्वैतं प्रजनय-

नैति०

का० ६. प्र० ३

॥ ४३४ ॥

अ० ६

संहिता

त्यग्रये मध्यमानायानु ब्रूहीत्याह सावित्रीमृचमन्वाह सवितृप्रसूतं एवैनं मथति जातायानु ब्रूहि
 (३) प्रह्वियमाणायानु ब्रूहीत्याह काठिकाण्ड एवैनं क्रियमाणे समर्धयति गायत्रीः सर्वा अन्वाह
 गायत्र छन्दसा अग्निः स्वेनैवैनं छन्दसा समर्धयत्यग्निः पुराभवत्यग्निं मथित्वा प्रहरति तौ सं-
 भवन्तौ यजमानमभिसंभवतो भवतं नः समनसा वित्याह शान्त्यै प्रहृत्य जुहोति जातायैवा-
 स्मा अन्नमपि (४) दधात्याज्येन जुहोत्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यदाज्यं प्रियेणैवैनंधाम्ना
 समर्धयत्यथो तेजसा १८) [यजमानं वृषणौ ब्रूह्यप्यष्टादशच] ॥ ५ ॥ इषे त्वेति बर्हि-
 रादत्त इच्छत इव श्लेषयो यजन्त उपवीरसीत्याहोपश्लेनानाकरोत्युपो देवान् देवीर्विशः प्रागुरित्याह देवी-
 र्द्यैता विशः सतीर्दिवानुपयन्ति बर्हीरुशिज इत्याह त्विजो वै बर्हय उशिजस्तस्मादेव माह बर्हस्पते-
 धारयावसूनीति (१) आह ब्रह्मै देवानां बर्हस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै पशूनव रून्वे हव्याते स्व-
 दन्तामित्याह स्वदयत्येवैनान् देवं त्वष्टर्वसुरण्वेत्याह त्वष्टा वै पशूनां मिथुनानां रूपकद्रूपमेव
 पशुषु दधाति रेवतीरमध्वमित्याह पशवो वै रेवतीः पशूनेवास्मै रमयति देवस्य त्वा सवितुः
 प्रसव इति (२) रशनामादत्ते प्रसूत्या अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्तां
 पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्याकृतस्य त्वा देवहविः पाशेनारभ इत्याह सत्यं वा कृतं सत्येनैवै-
 नमृतेनारभते क्षण्या परिहरति वध्यं हि प्रत्यंचं प्रतिमुंचन्ति व्यावृत्त्यै धर्षामानुषानिति नियुनक्ति
 धृत्या अज्यः (३) त्वौषधीभ्यः प्रोक्षामीत्याहाज्यो ह्येष ओषधीभ्यः संभवति यत्पशुरपां पेरुरसी-

का० ६. प्र० ३.

॥ ४३५ ॥

अ० ७

त्याहैषद्यपां पातायोमेधायारभ्यते स्वात्तंचित्सदेव ५ हव्यमापोदेवीः स्वदतैनमित्याह स्वदयत्येवैन-
 मुपरिष्ठात्प्रोक्षत्युपरिष्ठादेवैनं मेध्यं करोति पाययत्यंतरतएवैनम् (४) मेध्यं करोत्यधस्तादुपोक्ष-
 ति सर्वतएवैनं मेध्यं करोति — १०) [इतीत्यभ्यर्णनं दशच] ॥ ६ ॥ अग्निना वै होत्रा दे-
 वा असुरानभ्यभवन्नग्रये समिध्यमानायानुब्रूहीत्याह आतृव्याभिभूत्यै सप्तदशसामिधेनीरन्वाह
 सप्तदशः प्रजापतिः प्रजापतेराप्त्यै सप्तदशान्वाह द्वादशमासाः पंचतर्वः ससंवत्सरः संवत्सरं प्रजा
 अनुप्रजायन्ते प्रजानां प्रजननाय देवा वै सामिधेनीरनूच्य यज्ञं नान्वपश्यन्तस्प्रजापतिस्तूष्णीमा-
 चारम् (१) आधारयत्ततो वै देवा यज्ञमन्वपश्यन् यत्तूष्णीमाचारमाचारयति यज्ञस्यानुख्यात्या अ-
 सुरेषु वै यज्ञासीत्तं देवास्तूष्णीं ५ होमेनावृजत यत्तूष्णीमाचारमाचारयति आतृव्यस्यैव तद्य-
 ज्ञं वृद्धेपरिधीन्तसंमार्ष्टि पुनात्येवैतान्त्रिस्त्रिः संमार्ष्टि त्र्यावृद्धियज्ञोथो रक्षसामपहत्यै द्वादश संप-
 द्यन्ते द्वादश (२) मासाः संवत्सरः संवत्सरमेव प्रीणात्यथो संवत्सरमेवास्मा उपदधाति सुवर्गस्य
 लोकस्य समष्ट्यै शिरोवा एतद्यज्ञस्य यदाचारोग्निः सर्वादेवतायदाचारमाचारयति शीर्षतएव य-
 ज्ञस्य यजमानः सर्वादेवता अवर्हन्थे शिरोवा एतद्यज्ञस्य यदाचारआत्मा पशुराचारमाचार्यपशु-
 ५ समनक्त्यात्मन्नेव यज्ञस्य (३) शिरः प्रतिदधाति सन्तै प्राणोवायुना गच्छतामित्याह वायुदे-
 वत्यो वै प्राणोवायावेवास्यं प्राणं जुहोति संयजत्रैरंगानि संयज्ञपति राशिपेत्याह यज्ञपतिमेवास्या
 शिषं गमयति विश्वरूपो वै त्वाष्ट्रुपरिष्ठात्प्रशुभ्यवमीत्तस्मादुपरिष्ठात्प्रशोनावद्यन्ति यदुपरिष्ठा-

नैत्ति०

का० ६. प्र० ३.

॥ ४३६ ॥

अ० ८

संहिता

त्पशुः समनक्ति मेध्यमेव (४) एनं करोत्यृत्विजो वृणीते छंदाः स्येव वृणीते समवृणीते सप्त-
ग्राम्याः पशवः सप्तारण्याः सप्त छंदाः स्युभयस्यावरुह्या एकादश प्रयाजान् यजति दश वै प-
शोः प्राणा आत्मैकादशो यावानेव पशुस्तं प्रयजति वपामेकः परिशय आत्मैवात्मानं परिशये व-
ज्रो वै स्वधितिर्वज्रो यूपशकृलो घृतं खलु वै (५) देवावज्रं कृत्वा सोममघ्नन्वृतेनाक्तौ पशुं त्रायेथा-
मित्याह वज्रैर्गैवैनं वशं कृत्वा लभते — १८) [आचारं द्वादशयज्ञस्यैव वा अष्टादशच]

॥ ७ ॥ पर्यग्निकरोति सर्वहुतेभ्यै न करोत्यस्कंदायास्कं न हि तद्यद्भुतस्य स्कंदं तं त्रिः पर्य-
ग्निकरोति त्र्यावृद्धियज्ञोथो रक्षसामपहत्यै ब्रह्मवादिनो वदंत्यन्वारभ्यः पशू ३ नान्वारभ्या ३ इति
मृत्यवे वा एष नीयते यत्पशुस्तं यदन्वारभेत प्रमार्गको यजमानः स्यादथो खल्वाहुः सुवर्गाय वा एष-
लोकाय नीयते यत् (१) पशुरिति यच्चा न्वारभेत सुवर्गालोकाद्यजमानो होयेत वपाश्रपणी
भ्यामन्वारभते तच्चेवान्वारब्धं नेवानन्वारब्धमुप प्रेष्य होतर्हव्यादेवेभ्य इत्याहेषितं हि कर्म क्रि-
यते रेवतीर्यज्ञपतिं प्रियथाविशतेत्याह यथा यजुरैवैतदग्निना पुरस्तादिति रक्षसामपहत्यै पृथिव्याः
संपृचः पाहीति बर्हिः (२) उपास्यत्यस्कंदायास्कं न हि तद्यद्बर्हिषि स्कंदत्यथो बर्हिषदमेवैनं
करोति पराडावर्तते ध्वर्युः पशोः सज्ञप्यमानात्पशुभ्य एव तन्निन्दुत आत्मनो नावस्काय गच्छति
श्रियं प्रपशूनामिति य एवं वेद पश्चालोका वा एषा प्राच्युदानीयते यत्पत्नी नमस्त आतानेत्या-
हादित्यस्य वै रश्मयः (३) आतानास्तेभ्य एव नमस्करोत्यनर्वाप्रेहीत्याह आतृव्यो वा अर्वा

का० ६. प्र० ३.

॥ ४३७ ॥

अ० ९

भ्रातृव्यापनुत्यै घृतस्य कुल्यामनुसंह प्रजया सह रायस्पोषेणेत्याह शिषमैवतामाशास्तु आपो देवीः
 शुद्धायुवइत्याह यथा यजुरैवैतत् — ३७) [यद्बर्हीरश्मयःसप्तत्रिंशच्च] ॥ ८ ॥ पशोर्वा आ-
 लब्धस्य प्राणान्छुगृच्छति वाक्तुं आप्यायतां प्राणस्तु आप्यायतामित्याह प्राणेभ्य एवास्थ शुचं
 शमयति सा प्राणेभ्यो धिपृथिवी ५ शुक्प्रविशति शमहोभ्यामिति निनयत्यहोरात्राभ्यामेव पृथिव्यै
 शुचं ५ शमयत्योषधे त्रायस्वैतु ५ स्वधिते मैतु ५ हिंसीरित्याह वज्रो वै स्वधितिः (१) शांत्यै पार्श्व-
 त आच्छयति मधुपतोहि मनुष्या आच्छयन्ति तिरश्चीनुमाच्छयत्यनूचीनु ५ हिमनुष्या आच्छयन्ति
 व्यावृत्त्यै रक्षसां भागोसीति स्थविमतो बर्हिर्कृत्वा पांस्यत्यस्नैवरक्षा ५ सि निरवदयत इदमह ५ रक्षो-
 धमं तमोनयामि योस्मान्द्वेष्टि यंचवयंद्विष्मइत्याह द्वौ वाव पुरुषौ यं चैव (२) द्वेष्टि यश्चैनं द्वेष्टि
 तावुभावधमन्तमोनयतीषेत्वेति वपासुत्विदतीच्छत इव श्लेषयोयजते यदुपतृद्याद्रुद्रोस्य पशून्घा-
 तुंकः स्याद्यनोपतृद्यादयतास्यादन्ययोपतृणत्यन्ययानधृत्यै घृतेन द्यावापृथिवी प्रोण्वीथामित्याह
 द्यावापृथिवी एव रक्षेनानुक्तयच्छिन्नः (३) रायः सुवीरइत्याह यथा यजुरैवैतत्कूरमिव वा एत-
 त्करोति यज्जपासुत्विदत्युर्वतरिभूमन्विहीत्याह शान्त्यै प्रवा एषोस्माल्लोकाच्यवते यः पशुं मृत्यवै-
 नीयमानमन्वारमते वपाश्रपणीपुनरन्वारमते स्मन्नेव लोके प्रतितिष्ठत्यग्निनापुरस्तदिति रक्ष-
 सामपहत्या अथो देवता एव हव्येन (४) अन्वेति नांतममंगारमतिहरेद्यदंतममंगारमतिहरेद्देवना-
 अतिमन्येन वायोवीहि स्तोकानामित्याह तस्माद्भिक्ताः स्तोका अवपद्यन्ते ग्रं वा एतत्पशूनां

नैति०

का० ६. प्र० ३.

॥ ४३८ ॥

अ० १०

संहिता

यद्वपाग्रमोषधीनां बर्हिर्ग्रैणैवाग्रं समर्धयत्यथो ओषधीष्वेव पशून्प्रतिष्ठापयति स्वाहाकृतीभ्यः
 प्रेष्येत्याह (५) यज्ञस्य समिष्ट्यै प्राणापानौ वा एतौ पशूनां यत्पृषदाज्यमात्मावपापृषदाज्यमभि-
 धार्यवपामभिधा रयत्यात्मन्नेव पशूनां प्राणापानौ दधाति स्वाहोर्ध्वनमसं मारुतं गच्छतमित्या
 होर्ध्वनमाह स्मैव मारुतोदेवानां वपाश्रपणी प्रहरति तेनैवैने प्रहरति विषूची प्रहरति तस्माद्विष्वचौ
 प्राणापानौ (६) [स्वधितिश्चैवाच्छिन्नोहव्येनाहवत्त्वारिश्शत्रु] ॥ ९ ॥ पशुमालभ्य पुरोडाशं
 निर्वपति समेधमेवैनमालभते वपया प्रचर्यपुरोडाशेन प्रचरत्यूर्गै पुरोडाशऊर्जमेव पशूनां मध्यतो-
 दधात्यथो पशोरेव छिद्रमपि दधाति पृषदाज्यस्योपहत्य त्रिः पृच्छति शृतं हवी ३ः शमितरिति
 त्रिषत्याहि देवायोशृतं शृतमाह स एनसाप्राणापानौ वा एतौ पशूनाम् (१) यत्पृषदाज्यं पशोः
 खलु वा आलब्धस्य हृदयमात्माभिसमेति यत्पृषदाज्येन हृदयमभिधारयत्यात्मन्नेव पशूनां
 प्राणापानौ दधाति पशुना वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्ते मन्यन्त मनुष्यान्ोन्वामविष्यन्तीति तस्य
 शिरश्छित्त्वा मेधं प्राक्षारयन्त्सप्रक्षोभवत्तत्प्रक्षस्य प्रक्षत्वंयत्क्षशाखोत्तरबर्हिर्भवति समेधस्यैव
 (२) पशोरवद्यति पशुं वै द्वियमाणं रक्षांस्स्यनुसचन्तेतरायूपं चाहवनीयं च हरति रक्षसा-
 मपहत्यै पशोर्वा आलब्धस्य मनोर्पक्रामति मनोतयै हविषोवदीयमानस्यानुब्रूहीत्याह मनएवा-
 स्यावरुन्धएकादशावदानान्यवद्यति दश वै पशोः प्राणाआत्मैकादशोयावानेव पशुस्तस्याव (३)
 द्याति हृदयस्याग्रेवद्यत्यथ जिह्वायाअथ वक्षसोयद्वै हृदयेनाभिगच्छति तज्जिह्वा वदति य-

का० ६. प्र० ३.

॥ ४३९ ॥

अ० ११

जिह्वा वदति तदुरसोधिनिर्वदत्येतद्वै पशोर्यथा पूर्वं यस्यै वमवदाय यथा काममुत्तरेषामवद्यति
यथापूर्वं मेवास्य पशोरवत्तं भवति मध्यतोऽगुदस्यावद्यति मध्यतोहि प्राणउत्तमस्यावद्यति (४)
उत्तमोहि प्राणोयदीतरं यदीतरमुभयमेवाजाभिजायमानोवै ब्राह्मणस्त्रिभिर्ऋणवा जायते ब्रह्मच-
र्येणर्षिभ्योयज्ञेन देवेभ्यः प्रजया पितृभ्यः एषवा अनुणायः पुत्री यज्वा ब्रह्मचारिवासी तदव-
दानैरेवावदयते तदवदानानामवदानत्वं देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा अग्निमब्रुवन्त्वया वीरेणा-
सुरानभिभवा मेति (५) सोऽब्रवीद्दरं दृणै पशोरुद्धारमुद्धराइति स एतमुद्धारमुदहरतदोऽपूर्वार्धस्य
गुदं मध्यतः श्रोणिं जघनार्धस्य ततो देवा अभवन्परासुरा यत्र्यगाणां ५ समवद्यति आतृव्याभिभूत्यै
भवत्यात्मना परास्य आतृव्योभवत्यक्षयावद्यति तस्मादक्षया पशवोंगानि प्रहरन्ति प्रतिष्ठित्यै
— ४५) [पशूनामेवावद्यतीतिपंचचत्वारिंशच्च] ॥ १० ॥ मेदसा स्रुचौ प्रोर्णीति मेदोरूपावै पश-
वोरूपमेव पशुषु दधाति यूषन्वधाय प्रोर्णीति रसोवा एषपशूनां यद्यूरसमेव पशुषु दधाति पार्श्वेन
वसाहोमं प्रयौति मध्यं वा एतत्पशूनां यत्पार्श्वं ५ रस एषपशूनां यद्वसा यत्पार्श्वेन वसाहोमं प्रयौति
मध्यत एव पशूनां ५ रसं दधाति घृति (१) वा एतत्पशुं यत्संज्ञपयंत्यैंद्रः खलु वै देवतया प्राण-
लेंद्रोपानलेंद्रः प्राणो अंगै अंगे निदेध्यदित्याह प्राणापानावेव पशुषु दधाति देवत्वष्टर्भूरि ते सः स
मेत्वित्याह त्वाष्ट्राहि देवतया पशवो विषु रूपा यत्सलक्ष्माणो भवथेत्याह विषु रूपा ये ते संतः सलक्ष्मा-
ण एतर्हि भवन्ति देवत्रायतं (२) अवसेसखा यो नुत्वा मातापितरो मदं त्वित्याहानुमतमेवैनं मात्रा-

नैत्ति०

का० ६. प्र० ३.

॥ ४४० ॥

अ ० ११

संहिता

पित्रा सुवर्गं लोकं गमयत्यर्धर्चैवसाहोमं जुहोत्यसौ वा अर्धर्चइयमर्धर्चइमे एव रसेनानाक्तिं दिशो
 जुहोति दिश एव रसेनानुक्त्यथो दिग्भ्य एवोर्जः रसमवरुन्धे प्राणापानौ वा एतौ पशूनां यत्पृ-
 षदाज्यं वानस्पत्याः खलु (३) वै देवतया पशवो यत्पृषदाज्यस्योपहृत्याहवनस्पतयेतु ब्रूहि-
 वनस्पतये प्रेष्येति प्राणापानावेव पशुषु दधात्यन्यस्यान्यस्य समवत्तः समवद्यति तस्मान्नाना-
 रूपाः पशवोऽनूयाजान् पतिञ्चति रसो वा एष पशूनां यद्यूरसमेव पशुषु दधातीडा मुपहृत्यते पशवो वा
 इडा पशूनेवोपहृत्यते चतुरुपहृत्यते (४) चतुष्पादो हि पशवोऽयं कामयेता पशुः स्यादित्यमेदस्कं
 तस्मादादध्यान्मेदोरूपावै पशवोरूपेणैवैनं पशुभ्यो निर्भजत्यपशुरेव भवति यं कामयेत पशुमा-
 न्त्स्यादिति मेदस्वत्तस्मादादध्यान्मेदोरूपावै पशवोरूपेणैवास्मै पशून्वरुन्धे पशुमानेव भवति प्रजा
 पतिर्यज्ञमसृजत स आज्यम् (५) पुरस्तादसृजत पशुं मध्यतः पृषदाज्यं पश्चात्तस्मादाज्येन
 प्रयाजा इज्यन्ते पशूनामव्यतः पृषदाज्येनानूयाजास्तस्मादेतन्मि श्रमिव पश्चात्सृष्टः ह्येकादशा-
 नूयाजान् यजति दश वै पशोः प्राणा आत्मैकादशोऽयावानेव पशुस्तमनुयजति घ्नति वा एतत्पशुं
 यत्संज्ञपर्यन्ति प्राणापानौ खलु वा एतौ पशूनां यत्पृषदाज्यं यत्पृषदाज्येन (६) अनूयाजान्
 यजति प्राणापानावेव पशुषु दधाति — ६) [घ्नति यन्तं खलु ह्वयत आज्यं यत्पृषदाज्येन षट्च
 [॥ ११ ॥ चात्वाला (३१४) त्सुवर्गाय (३००) वैष्णव्या (३१९) पृथिव्यै (४४२)
 साध्या (२१८) इषे (२१०) इग्निना (२६८) पर्यग्नि (१८७) पशोः (२९६) पशुं

का० ६. प्र४.

॥ ४४१ ॥

अ० १

(२९५) मेदसै (३०६) कादश (३१५५) ॥ इति तैत्ति० षष्ठकाण्डे तृतीयप्रपाठकः ॥ ३ ॥
हरिः ओम् ॥ यज्ञेन वै प्रजापतिः प्रजाअसृजत् ताउपयद्भिर्वासृजत् यदुपयजउप यजति
प्रजाएव तद्यजमानः सृजते जघनार्धादवद्यति जघनार्धाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते स्थविमतोवद्यति
स्थविमतोहि प्रजाः प्रजायन्ते सँभिदन्नवद्यति प्राणानामसँभेदाय न पर्यावर्तयति यत्पर्यावर्तये-
दुदावर्तः प्रजाग्राहुकः स्यात्समुद्रं गच्छ स्वाहेत्याह रेतः (१) एव तद्देधात्यन्तरिक्षं गच्छ स्वाहेत्याहं-
तरिक्षेणैवास्मै प्रजाः प्रजनयत्यन्तरिक्षं ह्यनु प्रजाः प्रजायन्ते देव सवितारं गच्छ स्वाहेत्याह सवितृप्र-
सूतएवास्मै प्रजाः प्रजनयत्यहोरात्रे गच्छ स्वाहेत्याहोरात्राभ्यमिवास्मै प्रजाः प्रजनयत्यहोरात्रे
ह्यनु प्रजाः प्रजायन्ते मित्रा वरुणौ गच्छ स्वाहा (२) इत्याह प्रजास्वेव प्रजातासु प्राणापानौ दधाति
सोमं गच्छ स्वाहेत्याह सौम्याहि देवतया प्रजायज्ञं गच्छ स्वाहेत्याह प्रजाएव यज्ञियाः करोति छं-
दांसि गच्छ स्वाहेत्याह पशवो वै छन्दांसि पशून्नेवावरुंधे द्यावापृथिवी गच्छ स्वाहेत्याह प्रजाएव
प्रजाता द्यावापृथिवीभ्यामुभयतः परिगृह्णाति नमः (३) दिव्यं गच्छ स्वाहेत्याह प्रजाभ्यएव प्रजा
ताभ्यो वृष्टिं निर्यच्छत्यग्निं वैश्वानरं गच्छ स्वाहेत्याह प्रजाएव प्रजाताअस्यां प्रतिष्ठापयति
प्राणानां वा एषोवद्यति योवद्यति गुदस्य मनोमेहार्दियच्छेत्याह प्राणानेव यथास्थानमुपहयते
पशोर्वा आलब्धस्य हृदयं शुगच्छति साहृदयशूलम् (४) अभिसमोति यत्पृथिव्या हृदय-
शूलमुद्वासयेत्पृथिवी शुचार्पयेद्यदप्स्वपः शुचार्पयेच्छुक्कस्य चार्द्रस्य च संधावुद्वासयत्युभय-

नैति०

का० ६. प्र० ४.

॥ ४४२ ॥

अ० २

संहिता

स्य शांत्यै यं द्विष्यात्तं ध्ययिच्छुर्ध्वैवैनमर्पयति— ३२) [रेतुःस्वाहानभोददयशूलं द्वात्रिंशच्च] ॥ १ ॥ देवैः यज्ञमाग्नीध्रे व्यभजंत ततोयदत्यशिष्यत तदब्रुवन्वसंतुनुनइदमिति तद्वसतीवरीणां वसतीवरित्वं तस्मिन्प्रातर्नसमशक्नुवन्तदप्सु प्रावेशयन्तावसतीवरीरभवन्वसतीवरी-
 गृह्णाति यज्ञोवै वसतीवरीर्यज्ञमेवारभ्य गृहीत्वोपवसति यस्यागृहीता अभिनिघ्रोचेदनारब्धोस्य यज्ञः स्यात् (१) यज्ञं विच्छिद्योज्योतिष्यावा गृहीयाद्विस्ण्यं वावधायसशुक्राणामेव गृह्णाति योवा ब्राह्मणो बहुयाजी तस्य कुंभ्यानां गृहीयात्सहि गृहीतवसतीवरीकोवसतीवरीगृह्णाति प-
 शवोवै वसतीवरीः पशून्वारभ्य गृहीत्वोपवसति यदन्वीपंतिष्ठन्गृहीयात्त्रिर्मागुका अस्मात्पशवस्युः प्रतीपं तिष्ठन्गृह्णाति प्रतिरुष्यैवास्मै पशून्गृह्णातींद्रः (२) वृत्रमहन्त्सोऽपौऽभ्यग्नियत तासां य-
 न्मेध्यं यज्ञियं सदेवमासीत्तदत्यमुच्यत तावहंतीरभवन्वहंतीनां गृह्णाति याएव मेध्यायज्ञियाः सदेवा आपस्तासमिव गृह्णाति नांतमावहन्तीरतीयाद्यदंतमावहंतीरतीयाद्यज्ञमर्तिमन्येत नस्था-
 वराणां गृहीयाद्वरुणगृहीतवै स्थावरायत्स्थावराणां गृहीयात् (३) वरुणेनास्य यज्ञं प्रा-
 हयेद्यद्वै दिवा भवत्यपोरात्रिः प्रविशति तस्मात्प्राग्ना आपो दिवा ददृश्रे यन्नक्तं भवत्यपोहः प्र-
 विशति तस्माच्चन्द्रा आपो नक्तं ददृश्रे छायायै चातपंतश्च संधौ गृह्णात्यहोरात्रयोरेवास्मै वर्णं गृह्णा-
 ति हविष्मतीरिमा आप इत्याह हविष्कृतानामेव गृह्णाति हविष्मा अस्तु (४) सूर्य इत्याह सशुक्रा-
 णामेव गृह्णात्यनुष्टुभा गृह्णाति वाग्वा अनुष्टुवा चैवैनाः सर्वया गृह्णाति चतुष्पदयुर्चा गृह्णाति त्रिः

का० ६. प्र० ४.

॥ ४४३ ॥

अ० ३

सादयति सप्तसंपद्यन्ते सप्तपदा शक्करी पशवः शक्करी पशूनेवावर्ण्येस्मै वै लोकाय गार्हपत्यआ-
 धीयतेमुष्माआहवनीयोयद्गार्हपत्यउपसादयेदस्मिन्लोके पशुमान्तस्याद्यदाहवनीयेमुष्मिन् (५)
 लोके पशुमान्तस्यादुभयोरुपसादयत्युभयोरिवैनं लोकयोः पशुमन्तं करोति सर्वतः परिहरति रक्षसा
 मपहत्याइन्द्राभियोर्भागिधेयीः स्येत्याह यथायजुरेवैतदाग्नीध्रउपवासयत्येतद्दे यज्ञस्यापराजितं य-
 दाग्नीध्रं यदेव यज्ञस्यापराजितं तदेवैनाउपवासयति यतः खलु वै यज्ञस्य विततस्य न क्रियते
 (६) तदनुयज्ञश्च रक्षाश्चस्यवचरन्ति यद्वहतीनां गृह्णाति क्रियमाणमेव तद्यज्ञस्य शये रक्षसामन-
 न्ववचाराय नह्येताइल्लंत्प्रातृतीयसवनात्परिशेरे यज्ञस्य संतत्यै — २६) [स्यादिन्द्रो गृह्णीयाद-
 स्त्वमुष्मिन्क्रियतेषद्विंशतिश्च] ॥ २ ॥ ब्रह्मवादिनोवदन्ति सत्वाअध्वर्युः स्याद्यः सोममुपाव-
 हरन्तसर्वाभ्योदेवताभ्यउपावहरेदिति हृदे त्वेत्याह मनुष्येभ्यएवैतेन करोति मनसे त्वेत्याह पितृ-
 भ्यएवैतेन करोति दिवत्वासूर्यायत्वेत्याह देवेभ्यएवैतेन करोत्येतावन्तीवै देवतास्ताभ्यएवैनश्च सर्वा-
 भ्यउपावहरति पुरावाचः (१) प्रवदितोः प्रातरनुवाकमुपाकरोति यावत्येव वाक्तामवर्ण्ये पो-
 ग्रेभिर्व्याहरति यज्ञोवा आपोयज्ञमेवाभिवाचं विमृजति सर्वाणि छन्दाश्चस्यन्वाह पशवोवै छ-
 न्दाश्चसि पशूनेवावर्ण्ये गायत्रिया तेजस्कामस्य परिदध्यात्रिष्टुभेन्द्रियकामस्य जगत्या पशुका-
 मस्यानुष्टुभा प्रतिष्ठाकामस्य पङ्क्त्या यज्ञकामस्य विराजान्नकामस्य शृणोत्वग्निः समिधाहवम् (२)
 मइत्याह सवितृप्रसूतएव देवताभ्योनिवेद्यापोच्चैत्यपइष्यहोतुरित्याहेषितश्च हि कर्म क्रियते मै-

वैति०

का० ६. प्र० ४.

॥ ४४४ ॥

अ० ४

संहिता

त्रावरुणस्य चमसाध्वर्यवाद्रवेत्याह मित्रावरुणौवा अपां नेतारौ ताभ्यामेवैनाअच्छेति देवीरापो-
 अपानेपादित्याहाहुत्यैवैनानिष्क्रीय गृह्णात्यथो हविष्कृतानामेवाभिधृतानां गृह्णाति (३) कार्ष्णिंसी
 त्याह शमलमेवासापमपृष्ठावयति समुद्रस्यवोक्षित्या उन्नयइत्याह तस्मादद्यमानाःपीयमानाआपोन
 क्षीयन्ते योनिर्वै यज्ञस्य चात्वालं यज्ञोवसनीवरीर्हीतृचमसं च मैत्रावरुणचमसंच स॒स्पर्शवसतीवरी
 व्यनयति यज्ञस्य सयोनित्वायाथो स्वादेवैनायोनेः प्रजनयत्यध्वर्योवैरपा ३ इत्याहोत (४) ईमन-
 न्मुरुतेमाःपश्येति वा वै तदाह यद्यग्निष्टोमोजुहोति यद्युक्थ्यः परिधौ निमार्ष्टि यद्यतिरात्रोयजुर्व
 दन्प्रपद्यते यज्ञकृतूनां व्याहृत्यै—२५) [वाचोहवीं गृह्णात्युतपञ्चविंशतिश्च] ॥ ३ ॥ देवस्य त्वा
 सवितुः प्रसृषइति ग्रावाणमादत्ते प्रसूत्याअश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्तां
 पूष्णोहस्ताभ्यामित्याह यत्तैपशवोवै सोमोव्यानउपाशुसर्वनोयदुपाशुसर्वनमभिमिमीते व्यानमेव
 पशुषु दधातीन्द्रायत्वेन्द्रायत्वेति मिमीतइन्द्राय हि सोमआहित्यते पञ्चकृत्वोयजुषाभिमिती (१) पञ्चा
 क्षरापङ्क्तिः पाङ्क्तोयज्ञोयज्ञमेवावरुन्धे पञ्चकृत्वस्तूष्णीं दश संपद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्नं विराद्विराजैवा
 चाद्य मवरुन्धेश्वात्रास्य वृत्रतुरइत्याहैषवा अपा॒ सोमपीथोयएवं वेदु नाप्स्वार्तिमार्छेति यत्ते सोम
 दिविज्योतिरित्याहैभ्यएवैनम् (२) लोकेभ्यः संभरति सोमोवै राजा दिशोभ्यध्यायत्सदिशोनुप्रावि-
 शत्प्रागपागुदगधरागित्याह दिग्भ्यएवैन॒ संभरत्यथो दिशाएवास्माअवरुन्धेबनिष्वरेत्याह कामु-
 काएन॒ स्त्रियोभवंति यएवं वेदु यत्ते सोमादाभ्यं नाम जागृवीति (३) आहैषवै सोमस्य सो-

का० ६. प्र० ४.

॥ ४४५ ॥

अ० ५

मपीथोयएवं वेदं न सौम्यामार्तिमाच्छेति घृति वा एतत्सोमं यदभिषुण्वंत्यश्शूनपंगूह्णाति त्रा-
यतएवैनं प्राणावा अश्शवः पशवः सोमोश्शून्पुनरपि सृजति प्राणानेव पशुषु दधाति द्वौ द्वा-
वपि सृजति तस्माद्द्वौद्वौ प्राणाः—४४) [मिमीतएनमितिचतुश्चत्वारेश्शश्च] ॥ ४ ॥ प्राणोवा
एषयदुपाश्शुर्यदुपाश्श्वग्राग्रहागूह्यंते प्राणमेवानुप्रयन्त्यरुणोहस्माहौपवेशिः प्रातःसवनएवाहं य-
ज्ञश्चस्थापयामि तेन ततः सश्स्थितेन चरामीत्यष्टौ कृत्वोग्रेभिषुणोत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रं
प्रातःसवनं प्रातःसवनमेव तेनामोत्येकादशकृत्वोद्वितीयमेकादशाक्षरा त्रिष्टुभ्रैष्टुभं माध्यंदिनं (१)
सवनं माध्यंदिनमेव सवनं तेनामोति द्वादशकृत्वस्तृतीयं द्वादशाक्षरा जगतीजागतं तृतीयसवनं
तृतीयसवनमेव तेनामोत्येताश्च हवाव सयज्ञस्य सश्स्थितिमुवाचास्कंदायास्कन्श्च हितयद्यज्ञस्य
सश्स्थितस्य स्कंदत्यथो खल्वाहुर्गायत्री वाव प्रातःसवनेनाति वादइत्यनतिवादुकएनं आतृव्यो
भवति यएवं वेदं तस्मादष्टावष्टौ (२) कृत्वोभिषुत्यं ब्रह्मवादिनोवदन्ति पवित्रवंतोऽन्ये ग्रहा-
गूह्यन्ते किंपवित्रउपाश्शुरिति वाक्पवित्रइति ब्रूयाद्वाचस्पतये पवस्ववाजिन्त्रित्याह वाचैवैनं
पवयति घृणोअश्शुभ्यामित्याह घृणोद्येतावश्शू यौ सोमस्य गर्भस्तिपूतइत्याह गर्भस्तिनाद्येनं
पवयति देवोदेवानां पवित्रमसीत्याह देवोद्येषः (३) सन्देवानां पवित्रं येषां भागोसि तेभ्य-
स्त्वेत्याह येषाश्च येषभागस्तेभ्यएनं गूह्णाति स्वां कृतोसीत्याह प्राणमेव स्वमकृतमधुमतीर्न-
इषस्कृधीत्याह सर्वमेवास्माद्इदं स्वदयति विश्वेभ्यस्त्वेन्द्रियेभ्योद्विष्येभ्यः पार्थिवेभ्यइत्याहोभये

नैत्ति०

का०६. प्र०४.

॥ ४४६ ॥

अ० ६

संहिता

ष्वेव देवमनुष्येषु प्राणान्दधाति मनस्त्वा (४) अद्वित्याह मनस्त्वांश्चतुर्वर्तिन्मन्त्रिहीत्याहांत-
 रिक्षदेवत्योहि प्राणः स्वाहा त्वासुभवः सूर्यायेत्याह प्राणावै स्वभावसो देवास्ते वै परोक्षं जुहोति
 देवेभ्यस्त्वामरीचिपेभ्य इत्याहादित्यस्य वै रश्मयो देवामरीचिपास्तेषां तद्भागधेयं तानेव तेन प्राणा
 ति यदिकामयेत् वर्षुकः पर्जन्यः (५) स्यादिति नीचाहस्तेन निर्मज्यादृष्टिमेव नियच्छति यदि
 काममेतावर्षुकः स्यादित्युत्तानेन निर्मज्यादृष्टिमेवोद्यच्छति यद्यभिचरेदमुं जह्यथ त्वाहोष्यामी-
 ति ब्रूयादाहुतिमेवैनं प्रेप्सन्हेति यदिदूरेस्यादातमितोस्तिष्ठेत्प्राणमेवास्यानुगत्य हंति यद्यभिचरे-
 दमुष्यं (६) त्वा प्राणेसादयामीति सादयेदसन्नोवै प्राणः प्राणमेवास्यं सादयति षड्विंशशुभिः
 पवयति षड्वाक्चतुर्वक्चतुभिरेवैनं पवयति त्रिः पवयति त्रयं इमे लोका एभिरेवैनं लोकैः पवयति ब्रह्म
 वादिनो वदंति कस्मात्सत्यात्रयः पशूनां हस्तादाना इति यत्रिरुपांशु हस्तेन विगृह्णाति तस्माच्च-
 यः पशूनां हस्तादानाः पुरुषः (७) हस्तीमर्कटः — २) [माघ्यं दिनमष्टावष्टावेपत्वा पर्ज-
 न्योऽमुष्यपुरुषोद्वेच] ॥ ५ ॥ देवावै यद्यज्ञे कुर्वन् तदसुरा अकुर्वन् ते देवा उपांशौ यज्ञं स-
 स्थाप्य मपश्यन्तमुपांशौ समं स्थापयन्ते सुरावज्जमुद्यत्य देवान्भ्यायन्त ते देवा बिभ्यन्त इन्द्रमुपा-
 धावन्तानिन्द्रोन्तर्यामिणांतरंधत्त तदंतर्यामस्यांतर्यामत्वं यदंतर्यामो गृह्यते आतृव्यानेव तद्यजमा-
 नोन्तर्धत्ते तस्ते (९) दध्राभि द्यावापृथिवी अंतरुर्वर्तिक्षमित्याहैभिरेव लोकैर्यजमानो आतृव्या-
 नंतर्धत्ते ते देवा अमन्यतेन्द्रोवा इदमभूद्यह्यं स्म इति ते ब्रुवन्मघं वन्ननुन आभजेति सजोषादिवै-

का० ६. प्र० ४.

॥ ४४७ ॥

अ० ७

रवरैः परैश्चेत्यब्रवीद्ये चैव देवाः परे येचावरे तानुभयान् (२) अन्वाभजत्सजोषादैवरैः
 परैश्चेत्याह ये चैव देवाः परे येचावरे तानुभयान्वाभजत्यंतर्यामिमं च तन्मादयस्वेत्याह यज्ञादेव य-
 जमानं नान्तरेत्युपयामगृहीतोसीत्याहापानस्य धृत्यै यदुभापवित्रौ गृह्येयातां प्राणमपानोनुन्यच्छे-
 त्प्रमायुकः स्यात्प्रवित्रवानंतर्यामोगृह्यते (३) प्राणापानयोर्विधृत्यै प्राणापानौ वा एतौ यदु-
 पाश्वंतर्यामौ व्यानउपाश्वत्सवनोयं कामयेतप्रमायुकः स्यादित्यसंस्पृष्टौ तस्यसादयेद्वानेनै-
 वास्यं प्राणापानौ विच्छिनत्ति ताजक्प्रमीयते यं कामयेत् सर्वमायुरियादिति संस्पृष्टौ तस्य
 सादयेद्वानेनैवास्यं प्राणापानौ संतनोति सर्वमायुरेति — ४४) [तउभयान्गृह्यतेचतुश्चत्वारिंश-
 शच्च] ॥ ६ ॥ वाग्वा एषा यदैन्द्रवायवोयदैन्द्रवायवाग्राग्रहागृह्यन्ते वाचमेवानु प्रयांति
 वायुं देवाअब्रुवन्त्सोमं राजानं हनामेति सोब्रवीदरं वृणौ मदग्राएव वोयहागृह्याताइतितस्मा
 दैन्द्रवायवाग्राग्रहागृह्यन्ते तममन्त्सोपूयत्तं देवानोपाधृणुवन्ते वायुमब्रुवन्त्रिमं नः स्वदय (१) इति
 सोब्रवीदरं वृणौ मदेवत्यान्येव वः पात्राण्युच्यन्ताइति तस्मान्नानादेवत्यानि संति वायव्यान्यु-
 च्यन्ते तमेभ्योवायुरेवास्वदयन्तस्माद्यत्पूयति तत्प्रवाते विषजंति वायुर्हितस्थं पवयिता स्वद-
 यिता तस्य विग्रहणं नाविन्दन्त्सादितिरब्रवीदरं वृणाअथमयाविगृहीध्वं मदेवत्याएव वः सो-
 माः (२) सन्नाअमन्त्रित्युपयामगृहीतोसीत्याहादितिदेवत्यास्तेन यानिहि दारुमयाणि पात्रा-
 ण्यस्यैतानि योनेः संभूतानि यानि मून्मयाति साक्षात्तान्यस्यै तस्मादिवमाह वाग्वै पराच्य-

तैत्ति०

का० ६. प्र० ४

॥ ४४८ ॥

अ० ८

संहिता

व्याकृतावदत्ते देवाइन्द्रमब्रुवन्निमां नोवाचं व्याकुर्विति सौब्रवीद्वरं वृणौ मह्यं चैवैषवायवे च
सह (३) गृह्याताइति तस्मादैन्द्रवायवः सहगृह्यते तामिन्द्रो मध्यतो वक्रम्य व्याकरोत्तस्मादियं
व्याकृतावागृह्यते तस्मात्सकृदिन्द्राय मध्यतो गृह्यते द्विवायवे द्वौ हि सवरावृणीत — २८) [स्वद-
यसोमाः सहाष्टाविंशतिश्च] ॥ ७ ॥ मित्रं देवाअब्रुवन्त्सोमं राजानं हनामेति सौब्रवी-
त्ताहं सर्वस्य वा अहं मित्रमस्मीति तमब्रुवन् हनामैवेति सौब्रवीद्वरं वृणौ पर्यसैव मेसोमं
श्रीणन्ति तस्मान्मैत्रावरुणं पर्यसा श्रीणन्ति तस्मात्पशवोपाक्रामन्मित्रः सन्कुरमकरिति कुर-
मिव खलु वा एषः (१) करोति यः सोमेन यजते तस्मात्पशवोपाक्रामन्ति यन्मैत्रावरुणं पर्यसा
श्रीणाति पशुभिरिव तन्मित्रं समर्धयति पशुभिर्यजमानं पुरा खलु वा वैवं मित्रो वेदपमत्कुरं
चक्रुषः पशवः क्रमिष्यन्तीति तस्मादेवमवृणीत वरुणं देवाअब्रुवन्त्वयांश्शुभुवा सोमं राजा-
नं हनामेति सौब्रवीद्वरं वृणौ मह्यं च (२) एवैषमित्राव च सह गृह्याताइति तस्मान्मैत्रावरु-
णः सह गृह्यते तस्माद्राज्ञा राजानमंश्शुभुवा घ्नति वैश्येन वैश्यं शूद्रेण शूद्रं नवा इदं दिवा न
नक्तमासीदव्यावृत्तं ते देवामित्रावरुणावब्रुवन्निदं नोविवासयतमिति तावंब्रूतां वरं वृणावहा एक-
एवावत्पूर्वो ग्रहो गृह्याताइति तस्मादैन्द्रवायवः (३) पूर्वमैत्रावरुणाद्वृह्यते प्राणापानौ ह्येतौ यदु-
पां श्वंतर्यामौ मित्रो हरजनयद्वरुणो रात्रिं ततो वा इदं व्यौच्छद्यन्मैत्रावरुणो गृह्यते व्युष्टयै—
२२) [एषचैन्द्रवायवो द्वाविंशतिश्च] ॥ ८ ॥ यज्ञस्य शिरोच्छिद्यंतु ते देवाअश्विनावब्रु-

का० ६. प्र० ४.

॥ ४४९ ॥

अ० ९

वन्निषजौ वै स्थंडिलं यज्ञस्य शिरः प्रतिधत्तमिति तार्वब्रूतां वरं वृणावहै ग्रहं एव नावत्रापि गृह्य-
 तामिति ताभ्यामितमाश्विनमंगृह्णन्तौ वै तौ यज्ञस्य शिरः प्रत्यधत्तां यदाश्विनो गृह्यते यज्ञस्य
 निष्कृत्यै तौ देवा अंब्रुवन्नपूतौ वा इमौ मनुष्यचरौ (१) निषजाविति तस्माद्ब्राह्मणेन भेषजं
 न कार्यमपूतो ह्येषो मेध्यो यो निषक्तौ बहिष्पवमानेन पवयित्वा ताभ्यामितमाश्विनमंगृह्णन्तस्मा-
 द्बहिष्पवमाने स्तुत आश्विनो गृह्यते तस्मादिवं विदुषा बहिष्पवमान उपसद्यः पवित्रं वै बहिष्पवमा-
 न आत्मा जमेव पवयते तयोस्त्रेधा भेषज्यं विन्यदधुरग्नौ तृतीयमप्सु तृतीयं ब्राह्मणे तृतीयं तस्मादुदपा-
 त्रम् (२) उपनिधाय ब्राह्मणं दक्षिणतो निषाद्य भेषजं कुर्याद्यावदेव भेषजं तेन करोति समर्थुकमस्य
 कृतं भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्यादेकपात्राद्द्विदेवत्यां गृह्यते द्विपात्राद्द्वयंत इति यदेक-
 पात्राद्गृह्यते तस्मादेकौतरतः प्राणो द्विपात्राद्द्वयंत तस्माद्द्वौ द्वौ बहिष्ठात्प्राणाः प्राणावा एते यद्विदेवत्याः
 पशव इहा यदिदां पूर्वी द्विदेवत्येभ्य उपह्वयेत (३) पशुभिः प्राणानंतर्दधीत प्रमायुकः स्याद्विदेवत्या-
 न्भक्षयित्वेदां मुपह्वयते प्राणानेवात्मन् धित्वा पशूनुपह्वयते वागवा एतं द्रव्यवश्चक्षुर्मैत्रावरुणः श्रोत्रमाश्विनः
 पुरस्तादैंद्रवायवं भक्षयति तस्मात्पुरस्ताद्वाचा वदति पुरस्तान्मैत्रावरुणं तस्मात्पुरस्ताच्चक्षुषापश्यति
 सर्वतः परिहारमाश्विनं तस्मात्सर्वतः श्रोत्रेण शृणोति प्राणावा एते यद्विदेवत्याः (४) अरिक्तानि
 पात्राणि सादयति तस्मादरिक्ता अंतरतः प्राणायतः खलु वै यज्ञस्य विततस्य न क्रियते तदनुय-
 ज्ञश्च रक्षाश्चैव चरन्ति यदरिक्तानि पात्राणि सादयति क्रियमाणमेव तद्यज्ञस्य शयोरक्षसां मनन्वव

वेत्ति०

का० ६. प्र० ४.

॥ ४५० ॥

अ० १०

चाराय दक्षिणस्य हविर्धानस्योत्तरस्यां वर्तन्या सादयति वाच्येव वाचं दधात्यातृतीयसवनात्परि-
 शेरे यज्ञस्य संतत्यै — ४६) [मनुष्यचरावुदपात्रमुपह्वयेतद्देवत्याः षट्चत्वारिंशच्च] ॥ ९ ॥
 बृहस्पतिर्देवानां पुरोहित आसीच्छंडामर्कावसुराणां ब्रह्मण्वतो देवा आसन्ब्रह्मण्वतो सुरास्तेऽन्योन्यं
 नाशं कुर्वन्भिर्भवितां ते देवाः शंडामर्कावुपामंत्रयन्त तावब्रूतां वरं वृणावहै ग्रहविव नावत्रापि गृ-
 ह्येतामिति ताभ्यामेतौ शुक्रामंथिनावगृह्णन्ततो देवा अभवन्परासुरायस्यैवं विदुषः शुक्रामंथिनौ गृ-
 ह्येते भवन्त्यात्मना परा (१) अस्य भ्रातृव्योभवति तौ देवा अपनुद्यात्मन इन्द्राया जुहवुरपनुतौ शं-
 डामर्कौ सहा मुनेति ब्रूयाद्यं द्विष्याद्यमेव द्वेष्टि तेनैतौ सहापनुदते सप्रथमः संकृतिर्विश्वकर्मात्येवैनावा-
 त्मन इन्द्राया जुहवुरिन्द्रो ह्येतानि रूपाणि करि कृदचरदसौ वा आदित्यः शुक्रश्चंद्रमामंथ्यपि गृह्य प्रां-
 चौ निः (२) कामतस्तस्मात्प्रांचौ यंतौ न पश्यन्ति प्रत्यंचावावृत्त्य जुहुतस्तस्मात्प्रत्यंचौ यंतौ प-
 श्यन्ति चक्षुषी वा एते यज्ञस्य यच्छुक्रामंथिनौ नासिकोत्तरवेदिरभितः परिक्रम्य जुहुतस्तस्मा-
 दभितो नासिकां चक्षुषी तस्मान्नासिकया चक्षुषी विधृते सर्वतः परिक्रामतो रक्षसामपहृत्यै दे-
 वावै याः प्राचीराहुतीरजुहवुर्ये पुरस्तादसुरा आसन्तास्ताभिः प्र (३) अनुदंत याः प्रतीचीर्ये-
 पश्चादसुरा आसन्तास्ताभिरपानुदंत प्राचीरन्या आहुतयोहूयन्ते प्रत्यंचौ शुक्रामंथिनौ पश्चाच्चैव
 पुरस्ताच्च यजमानो भ्रातृव्यान्प्रणुदते तस्मात्पराचीः प्रजाः प्रवीयन्ते प्रतीचीर्जायन्ते शुक्रामंथिनौ
 वा अनुप्रजाः प्रजायन्ते त्रीश्चाद्याश्च सुवीराः प्रजाः प्रजनयन्परीहि शुक्रः शुक्रशोचिषा (४)

का०६. प्र०४.

॥ १५१ ॥

अ० ३१

सुप्रजाः प्रजाः प्रजुनयन्परीहि मंथी मंथिशोचिषेत्याहैतवै सुवीरायाअत्रीरेताः सुप्रजायाआ-
 द्याय एवं वेदाज्यस्य प्रजा जायते नाद्या प्रजापतेरक्ष्यश्वयत्तत्परापत्तद्विककतं प्राविशत्तद्वि-
 ककतेनारमत तद्यवं प्राविशत्तद्यवेरमत तद्यवस्य (५) यवत्वं यद्वैककतं मंथिपात्रं भवति स-
 कुप्तिः श्रीणाति प्रजापतेरेव तच्चक्षुः संभरति ब्रह्मवादिनोवदति कस्मात्सत्यान्मंथिपात्रं स-
 दोनाश्रुतइत्यर्तिपात्रं हीति ब्रूयाद्यदश्रुवीतांधोर्ध्वयुः स्यादार्तिमार्छेत्तस्मान्नाश्रुते — ३७) [परा-
 निष्प्रशुक्लशोचिषायवस्यसप्तत्रिंशच्च] ॥ १० ॥ देवावै यद्यज्ञेकुर्वत तदसुराअकुर्वत ते
 देवाआग्रयणाग्रान्ग्रहानपश्यन्तानगृह्णत ततोवै तेग्रं पर्यायन् यस्यैवं विदुषआग्रयणाग्रग्रहागृ-
 ह्यन्तेग्रमेव संमानानां पर्येति रुग्णवत्यर्चा भ्रातृव्यवतो गृहीयाद्भ्रातृव्यस्यैव रुक्त्वाग्रं समा नानां
 पर्येति यदेवादिव्येकादशस्थेत्याह (१) एतावतीर्वै देवतास्ताभ्यएवैनं सर्वाभ्योगृह्णात्येषते यो-
 निर्विश्वेभ्यस्त्वादेवेभ्यइत्याह वैश्वदेवोद्येषदेवतया वाग्वै देवेभ्योपाकामद्यज्ञायातिष्ठमाना ते देवा
 वाच्यपकांतायां तूष्णीं ग्रहानगृह्णत सामन्यतवागन्तर्येति वैमेति साग्रयणं प्रत्यागच्छत्तदाग्रयण-
 स्याग्रयणत्वम् (२) तस्मादाग्रयणे वाग्विसृज्यते यत्तूष्णीं पूर्वं ग्रहागृह्यन्ते यथात्सारियति म-
 आखइयति नापरात्स्यामीत्युपावसृजत्येवमेव तदध्वर्युराग्रयणं गृहीत्वा यज्ञमारभ्य वाचं वि-
 सृजते त्रिहिकरोत्युद्गातृनेव तद्वृणीतेप्रजापतिर्वा एष्यदाग्रयणोऽयदाग्रयणं गृहीत्वा हिं करोति
 प्रजापतिरेव (३) तत्प्रजाअभिजिघ्रति तस्माद्वत्सं जातं गौरभिजिघ्रत्यात्मावा एष्यज्ञस्य य-

नैत्ति०

का०६. प्र०५.

॥ ४५२ ॥

अ० १

संहिता

दाग्रयणः सर्वनेसवनेभिर्गृह्णात्यात्मन्नेव यज्ञः संतनोत्युपरिष्ठादानयतिरेतएवतर्हधात्यधस्तादुपगृह्णा-
ति प्रजंनयत्येव तद्ब्रह्मवादिनोवदन्ति कस्मात्सत्याद्वायत्रीकनिष्ठाछंदसाः सती सर्वाणि सर्वनानि
वहतीति (४) एष्वै गांयत्रियै वत्सोयदाग्रयणस्तमेव तदभिनिवर्तः सर्वाणि सर्वनानि वहति
तस्माद्ब्रह्मसम्पाकृतं गौरभिनिवर्तते— २०) [आहाग्रयणत्वमेवेतिविश्रुतिश्च] ॥ ११ ॥ य-
ज्ञेन (२३२) देवा (३२६) ब्रह्मवादिनो (२२५) देवस्य (१९४) प्राणो (३५२) दे-
वा (१९४) वा (१७८) ग्मित्रं (१८२) यज्ञस्य (२४६) बृहस्पतिं (२८७) देवा-
(२२०) एकादश (२६३) ॥ ११ ॥ इति तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठकाण्डे चतुर्थः प्रपाठकः ॥

हरिः ओम् इंद्रो वृत्राय वज्रमुदयच्छत्स वृत्रो वज्रादुद्यतादबिभेत्सो ब्रवीन्मामे प्रहारस्ति वा
इदं मयि वीर्यं तत्ते प्रदास्यामीति तस्माउक्थ्यं प्रायच्छत्तस्मै द्वितीयमुदयच्छत्सो ब्रवीन्मामे
प्रहारस्ति वा इदं मयि वीर्यं तत्ते प्रदास्यामीति (१) तस्माउक्थ्यमेव प्रायच्छत्तस्मै तृतीय-
मुदयच्छत्तं विष्णुरन्वतिष्ठत जहृति सौ ब्रवीन्मामे प्रहारस्ति वा इदं मयि वीर्यं तत्ते प्रदास्यामी-
ति तस्माउक्थ्यमेव प्रायच्छत्तं निर्मायं भूतमहन् यज्ञो हि तस्य मायासीद्यदुक्थ्योगृह्यत इन्द्रि-
यमेव (२) तद्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृक्तइंद्राय त्वा बृहदते वयस्वतइत्याहेंद्राय हि सतं
प्रायच्छत्तस्मै त्वा विष्णवे त्वेत्याह यदेव विष्णुरन्वतिष्ठत जहृति तस्माद्विष्णुमन्वाभजति त्रि-
निर्गृह्णाति त्रिर्हि सतं तस्मै प्रायच्छदेषते योनिः पुनर्हविरसीत्याह पुनः पुनः (३) सस्मा-

को० ६. प्र० ५.

॥ ४५३ ॥

अ० २

त्रिगुणाति चक्षुर्वा एतद्यज्ञस्य यदुक्थ्यस्तस्मादुक्थ्यं हुतं सोमा अन्वार्यति तस्मादात्मा चक्षु-
 रन्वेति तस्मादेकं यं तं ब्रह्मोनुयंति तस्मादेकौबहूनां भद्रोभवति तस्मादेकौबह्वीर्जाया विदते
 यदि कामयेताध्वर्युरात्मानं यज्ञयशसेनार्पयेयमित्येतराहवनीयं च हविर्धानं च तिष्ठन्नवनयेत् (४)
 आत्मानमेव यज्ञयशसेनार्पयति यदि कामयेत् यजमानं यज्ञयशसेनार्पयेयमित्येतरा सदोहविर्धाने
 तिष्ठन्नवनयेद्यजमानमेव यज्ञयशसेनार्पयति यदि कामयेत् सदस्यान्यज्ञयशसे नार्पयेयमिति सद-
 आलभ्यावनयेत्सदस्यानिव यज्ञयशसेनार्पयति—३३) [इत्येवपुनः पुनर्नयेत्त्रयस्त्रिंशच्च] ॥ १ ॥
 आयुर्वा एतद्यज्ञस्य यद्ध्रुवउत्तमोग्रहाणां गृह्यते तस्मादायुः प्राणानामुत्तमं मूर्धानं दिवोअरतिं
 पृथिव्याइत्याह मूर्धानमेवैनं समानानां करोति वैश्वानरमृताय जातमग्निमित्याह वैश्वानरं हि
 देवतयायुरुभयतोवैश्वानरोगृह्यते तस्मादुभयतः प्राणाअधस्ताच्चोपरिष्ठाच्चार्धिनोन्येग्रहांगृह्यतेर्धी-
 ध्रुवस्तस्मात् (१) अर्ध्ववाङ्प्राणोन्येषांप्राणानामुपान्येग्रहाः साद्यतेनुपोसे ध्रुवस्तस्मादस्थान्याः
 प्रजाः प्रतितिष्ठंति मांसेनान्याअसुरावा उत्तरतः पृथिवी पर्याचिकीर्षन्तां देवाध्रुवेणाहं ह-
 न्तद्ध्रुवस्य ध्रुवत्वं यद्ध्रुवउत्तरतः साद्यते धृत्याआयुर्वा एतद्यज्ञस्य यद्ध्रुवआत्मा होता
 यद्धोतृचमसे ध्रुवमवनयत्यात्मन्नेव यज्ञस्य (२) आयुर्दधाति पुरस्तादुक्थस्यावनीय इत्याहुः
 पुरस्ताध्यायुषोमुक्ते मध्यतोवनीय इत्याहुर्मध्यमेन ह्यायुषोमुद्गुत्तरार्धवनीय इत्याहुः रुतमेन-
 ह्यायुषोमुक्ते वैश्वदेव्यामुचिशस्यमानायामवनयतिवैश्वदेव्योवै प्रजाः प्रजास्वेरायुर्दधाति—३९)

नैति०

का० ६. प्र० ५.

॥ ४५४ ॥

अ० ४

संहिता

[तस्माद्यज्ञस्यैकाग्रचत्वारिंशच्च] ॥ २ ॥ यज्ञेनैव देवाः सुवर्गलोकमायन्तेमन्यन्त मनुष्यानोन्वाभविष्यन्तीति तेसंवत्सरेण योपयित्वासुवर्गलोकमायन्तमृषयः क्रतुप्रहैरेवानुप्राजानन् यदृतुप्रहागृह्यन्ते सुवर्गस्यलोकस्यप्रज्ञात्यै द्वादशगृह्यन्ते द्वादशमासाः संवत्सरः संवत्सरस्यप्रज्ञात्यै सहप्रथमौगृह्यन्ते सहोत्तमौ तस्माद्द्वौदावृतून्मयतो मुखमृतुपात्रंभवतिकः (१) हितद्देवयतक्रतूनां मुखमृतुनाप्रेष्येति षट्कृत्वआहवद्वाक्रतवक्रतूनेव प्रीणात्यृतुभिरितिचतुश्चतुष्पदएव पशून्प्रीणाति द्विःपुनर्ऋतुनाह द्विपदएवप्रीणात्यृतुनाप्रेष्येति षट्कृत्वआहर्तुभिरितिचतुस्तस्माच्चतुष्पादः पशवः क्रतूनुपजीवन्तिद्विः (२) पुनर्ऋतुनाह तस्माद्विपादश्चतुष्पदः पशूनुपजीवंत्यृतुनाप्रेष्येति षट्कृत्व आहर्तुभिरिति चतुर्द्विःपुनर्ऋतुनाह क्रमणमेव तस्सेतुंयजमानः कुरुतेसुवर्गस्यलोकस्य समष्ट्यैनान्योन्यमनुप्रपद्येत यदन्योन्यमनुप्रपद्येतर्ऋतुमनुप्रपद्येतर्तवोमोहुकास्युः (३) प्रसिद्धमेवाध्वर्युर्दक्षिणेन प्रपद्यतेप्रसिद्धं प्रतिप्रस्थातोत्तरेण तस्मादादित्यः षण्मासोदक्षिणेनैति षडुत्तरेणोपयामगृहीतोसि सःसर्पोस्यःहस्पत्यायत्वेत्याहास्ति त्रयोदशमासइत्याहुस्तमेव तत्प्रीणाति — ३४) [कोद्विः स्युश्चतुस्त्रिंशच्च) ॥ ३ ॥ • सुवर्गायवाएतेलोकायगृह्यन्ते यदृतुप्रहाज्योतिरिन्द्राग्नीयदैद्राप्रमृतुपात्रेण गृह्णातिज्योतिरेवास्माउपरिष्ठादधाति सुवर्गस्यलोकस्यानुख्यात्या ओजोभृतौवाएतौ देवानां यदिन्द्राग्नी यदैन्द्राग्नोगृह्यतओजएवावहंवे वैश्वदेवःशुक्रपात्रेणगृह्णाति वैश्वदेव्येविप्रजाभूसावादित्यः शुक्रोयदैश्वदेवःशुक्रपात्रेण गृह्णाति तस्मादसावादित्यः (१) सर्वाः

का० ६. प्र० ५.

॥ ४५५ ॥

अ० ६

प्रजाः प्रत्यङ्मुदति तस्मात्सर्वेष्वमन्यते मांप्रत्युदगादिति वैश्वदेवश्शुक्रपात्रेण गृह्णाति वैश्वदे-
व्योवैप्रजास्तेजःशुक्रोयद्वैश्वदेवश्शुक्रपात्रेण गृह्णाति प्रजास्वेवतेजोदधाति—३०) [आ-
दित्यस्त्रिंशच्च] ॥ ४० ॥ इंद्रोमरुद्भिः सांविद्येन माध्यंदिने सवने वृत्रमहन् यन्माध्यंदिने-
सवने मरुत्वतीया गृह्यन्ते वार्चिष्णा एव ते यजमानस्य गृह्यन्ते तस्य वृत्रं जघ्रुष कृतवो मुह्यन्त-
स्तु पात्रेण मरुत्वतीयां गृह्णात्ततो वै सक्तून् प्राजानां यदंतु पात्रेण मरुत्वतीया गृह्यन्तं कतूनां प्रज्ञात्यै
वज्रं वा एतं यजमानो भ्रातृव्याय प्रहरति यन्मरुत्वतीया उदेव प्रथमेन (१) यच्छति प्रहरति द्विती-
येन स्तृणुते तृतीयेनायुधं वा एतद्यजमानः स ऋकुरुते यन्मरुत्वतीया धनुरेव प्रथमोज्या द्वितीया इषु
स्तृतीयः प्रत्येव प्रथमेन धत्ते विसृजति द्वितीयेन विध्यति तृतीयेन इंद्रो वृत्रं हत्वा परांपरावर्तम गच्छ-
दपाराधमिति मन्यमानः सहरितो भवत्स एतान्मरुत्वतीयानात्मस्पर्णानपश्यत्तान गृह्णीत (२)
प्राणमेव प्रथमेनास्पृणुतापानं द्वितीयेनात्मानं तृतीयेनात्मस्पर्णा वा एते यजमानस्य गृह्यन्ते य-
न्मरुत्वतीयाः प्राणमेव प्रथमेन स्पृणुतेपानं द्वितीयेनात्मानं तृतीयेनेंद्रो वृत्रमहन्तं देवा अंब्रुवन्महान्
वा अयमंभूद्यो वृत्रमवधीदिति तन्महेन्द्रस्य महेन्द्रत्वं स एतं महेन्द्रमुद्धारमुदहरत वृत्रं हत्वा न्यासुं
देवतासु (३) अधि यन्महेन्द्रो गृह्यत उद्धारमेव तं यजमान उद्धरते न्यासुं प्रजास्वधिं शुक्रपात्रेण
गृह्णाति यजमानदेवत्यो वै महेन्द्रस्तेजः शुक्रो यन्महेन्द्रं शुक्रपात्रेण गृह्णाति यजमान एव तेजोद-
धाति — २८) [प्रथमेना गृह्णीत देवतां स्वष्टाविंशतिश्च] ॥ ५ ॥ अदितिः पुत्रकांसा साधये-

भ्योदिवेभ्यो ब्रह्मौदनमपचत्तस्या उच्छेषणमददुस्तत्प्राश्नात्सां रेतो धत्ते तस्यै चत्वार आदित्या अजा-
 धन्त सा द्वितीयमपचत्सामन्यतोच्छेषणान्मइमेज्ञतयदये प्राशिष्यामीतोमेवसीयाऽसोजनिष्यन्त
 इति साग्रे प्राश्नात्सा रेतो धत्ते तस्यै षृद्धमांडमजायत सादित्येभ्य एव (१) तृतीयमपचद्भोगाय
 मइदऽश्रान्तमस्त्विति ते ब्रुवन्वरं वृणामहे यो तो जायाता अस्माकं स एकोऽस्योऽस्य प्रजायामृध्या
 ता अस्माकं भोगाय भवादिति ततो विवस्वानादित्यो जायत तस्य वा इयं प्रजायन्मनुष्यास्तास्ते-
 क एवर्धो यो यजन्ते स देवानां भोगाय भवति देवा वै यज्ञात् (२) रुद्रमुन्तरायुन्त आदित्यान्वा-
 क्रमन्ते ते द्विदेवत्यान्प्रापयन्त तान्न प्रति प्रायच्छन्तस्मादपि वध्यं प्रपञ्चं न प्रति प्रयच्छन्ति तस्मा-
 द्विदेवत्येभ्य आदित्यो निर्गृह्यन्ते यदुच्छेषणादजायन्त तस्मादुच्छेषणाद्गृह्यन्ते तिसृभिर्ऋग्भिर्गृह्णाति
 माता पिता पुत्रस्तदेव तन्मिथुनमुल्बं गर्भौजरायुतदेवतत् (३) मिथुनं पशवो वा एते यदादित्य-
 ऊर्गर्धधिदध्मामध्यतः श्रीणात्यूर्जमेव पशूनां मध्यतोर्दधाति शूतातं क्येन मेध्यत्वाय तस्मादा माप-
 कं दुहे पशवो वा एते यदादित्यः परिश्रित्य गृह्णाति प्रति रुध्यै वास्मै पशून्गृह्णाति पशवो वा एते यदादि-
 त्य एष रुद्रो यदग्निः परिश्रित्य गृह्णाति रुद्रा देव पशून्तर्दधाति (४) एषैव विवस्वानादित्यो यदुपा-
 शुसर्वन्तः स एतमेव सौमपीथं परिशय आतृतीयसर्वनादिवस्व आदित्यै धत्ते सोमपीथ इत्याहुं विवस्वन्तमे-
 वादित्यऽसौमपीथेन समर्धयति यादिव्यावृष्टिस्तया त्वां श्रीणामीति वृष्टिकामस्य श्रीणीयावृष्टि-
 मेवावर्हणे यदितान्जक्प्रस्कंदेर्दधुः पुर्जन्यं स्याद्यदि चिरमवर्षकोऽन (५) सादयत्यसन्नाद्विप्रजाः

का० ६. प्र० ५.

॥ ४५७ ॥

अ० ८

प्रजायन्ते नानुवर्षट्करोति यदनुवर्षट्कुर्याद्बुधं प्रजाअन्ववसृजेन्नहुत्वान्वीक्षेत यदन्वीक्षेत चक्षुरस्य
 प्रमायुक ५ स्यात्तस्मान्नान्वीक्ष्यः—२७) [एवयज्ञात्तदधातिनसस्त्विविश्रतिश्च] ॥ ६ ॥ अंतर्या
 मपात्रेण सावित्रमाग्रयणाद्गृह्णाति प्रजापतिर्वा एष्यदाग्रयणः प्रजानां प्रजननाय न सादयत्यसन्ना-
 द्विप्रजाः प्रजायन्ते नानुवर्षट्करोति यदनुवर्षट्कुर्याद्बुधं प्रजाअन्ववसृजेदेषवै गायत्रोदेवानां यत्स-
 वितैषगायत्रियै लोके गृह्यते यदाग्रयणोयदंतर्यामपात्रेण सावित्रमाग्रयणाद्गृह्णाति स्वादेवैनं योनेर्नि
 गृह्णाति विश्वे (१) देवास्तृतीय ५ सर्वनं नोदयच्छन्ते सवितारं प्रातःसवनभाग ५ संतं तृतीयसव-
 नमभिपर्यणयन्ततोवै ते तृतीय ५ सर्वनमुदयच्छन् यत्तृतीयसवने सावित्रोगृह्यते तृतीयस्य सर्वन-
 स्योद्यत्यै सवितृपात्रेण वैश्वदेवं कलशाद्गृह्णाति वैश्वदेव्योवै प्रजावैश्वदेवः कलशः सविताप्रसवाना
 मीशे यत्सवितृपात्रेण वैश्वदेवं कलशाद्गृह्णाति सवितृप्रसूतएवास्मै प्रजाः प्र (२) जनयति सोमे
 सोममभिगृह्णाति रेतएव तदधाति सुशर्मासिसुप्रतिष्ठानइत्याह सोमे हि सोममभिगृह्णाति प्रतिष्ठित्या
 एतस्मिन्वा अपि ग्रहे मनुष्येभ्योदेवभ्यः पितृभ्यः क्रियते सुशर्मासि सुप्रतिष्ठानइत्याह मनुष्येभ्य
 एवैतेन करोति बृहदित्याहदेवेभ्यएवैतेन करोति नमइत्याह पितृभ्यएवैतेन करोति (३) एतावतीवै
 देवतास्ताभ्यएवैन ५ सर्वाभ्योगृह्णात्येषते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वादेवेभ्यइत्याह वैश्वदेवोद्येषः — ३९)
 [विश्वेप्रकरोत्येकान्नविश्रतिश्च] ॥ ७ ॥ प्राणोवा एष्यदुपाश्शुर्यदुपाश्शुपात्रेण प्रथमश्चो-
 त्तमश्च ग्रहौ गृह्यते प्राणमेवानुप्रयन्ति प्राणमनूद्यन्ति प्रजापतिर्वा एष्यदाग्रयणः प्राणउपाश्शुः प-

नैति०

का० ६. प्र० ५.

॥ ४५८ ॥

अ० ८

संहिता

त्नीः प्रजाः प्रजनयन्ति यदुपाश्रुपात्रेण पालीवृतमाग्रयणाद्ब्रह्मति प्रजानां प्रजननाय तस्मात्प्राणं
 प्रजाअनुप्रजायन्ते देवावा इतइतः पत्नीः सुवर्गम् (१) लोकमजिगाश्रन्ते सुवर्गं लोकं प्राजान्
 न्तएतं पालीवृतमपश्यन्तमगृह्णन्त ततोवै ते सुवर्गं लोकं प्राजानन् यत्पालीवृतो गृह्यते सुवर्गस्य लो-
 कस्य प्रज्ञात्यै ससोमोनातिष्ठतस्त्रीभ्योगृह्यमाणस्तं घृतं वज्रं कृत्वा घृतं निरिन्द्रियं भूतमगृह्णन्तस्मा-
 त्त्रियोनिरिन्द्रिया अदायादीरपिपापात्पुश्रमउपस्तितरम् (२) वदन्ति यद्वृतेन पालीवृतं श्रीणाति वज्रं
 णैवैनं वशं कृत्वा गृह्णात्युपयामगृहीतोसीत्याहेयं वा उपयामस्तस्मादिमां प्रजाअनुप्रजायन्ते बहस्पति
 सुतस्य तइत्याह ब्रह्म वै देवानां बहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै प्रजाः प्रजनयतीदो इत्याह रेतोवा इंदूरेतएव
 तदधातीन्द्रियावइति (३) आह प्रजावा इन्द्रियं प्रजाएवास्मै प्रजनयत्यग्रा ३ इत्याहाभिर्वै रेतोधाः प-
 लीवइत्याह मिथुनत्वायं सजूर्देवेन त्वष्टासोमं पिबेत्याह त्वष्टा वै पशूनां मिथुनानां रूपरुद्रूपमेव
 पशुपुंदधानिदेवावै त्वष्टारमजिगाश्रन्तस्सपत्नीः प्रार्पद्यतुतन्न प्रतिप्रायच्छन्तस्मादपि (४) वध्यं प्रपन्नं
 नप्रतिप्रयच्छन्ति तस्मात्पालीवृते त्वष्ट्रेपिगृह्यते न सादयत्यसन्नाद्विप्रजाः प्रजायन्ते नानुवषट्क-
 रोति यदनुवषट्कुर्याद्भुद्रं प्रजाअन्ववसृजेयन्नानुवषट्कुर्यादशांतमग्नीत्सोमं भक्षयेदुपाश्र्वनुवः
 षट्करोति न रुद्रं प्रजाअन्ववसृजति शांतमग्नीत्सोमं भक्षयत्यग्निञ्चेष्टुरुपस्थमासीद (५) नेष्टः
 पत्नीमुदानयेत्याहाग्नीदेव नेष्टरि रेतोदधाति नेष्टापत्नियामुह्यन्ना संख्यापयति प्रजापतिर्वा एष-
 यदुद्गाता प्रजानां प्रजननायापउपप्रवर्तयति रेतएव तत्सिंचत्यरुणोपप्रवर्तयत्यरुणा हि रेत-

का० ६. प्र० ५.

॥ ४५९ ॥

अ० ९

सिच्यतेनग्रं कृत्योरुमुपप्रवर्तयति यदा हि नग्रउरुर्भवत्यथ मिथुनी (६) भवतोथ रेतः सिच्यतेथ प्र-
जाः प्रजायन्ते—८) [सुवर्गमुपस्तितरमित्यपिसीमिथुन्यष्टौच] ॥ ८ ॥ इंद्रोवृत्रमहन्तस्य शीर्ष-
कपालमुदौघत्सद्रौणकलशोभवत्तस्मात्सोमः समखवत्सहारियोजनोभवत् व्यचिकित्सज्जुहवानी ३
माहौषा३मिति सोमन्यत यद्दोष्याम्यामहोष्यामि यन्न होष्यामि यज्ञवेशसं करिष्यामीति
तर्माधियतुहोतुः सोमिर्ब्रवीन्मय्यामहोष्यसीति तं धानाभिरश्रीणात् (१) तश्शृतं भूतम-
जुहोद्यद्धानाभिहारियोजनं श्रीणार्ति शृतत्वाय शृतमेवैनं भूतं जुहोति बह्वीभिः श्रीणात्येता-
वन्तीरेवास्यामुष्मिन्लोके कामदुघाभवत्यथो खल्वाहुरेतावा इंद्रस्य पृश्नयः कामदुघा यद्धारि-
योजनीरिति तस्माद्बह्वीभिः श्रीणीयादृक्सामे वा इंद्रस्य हरीसोमपानौ तयोः परिधयआधानं य-
दप्रहृत्यपरिधीजुहुयादन्तराधानाभ्याम् (२) घासं प्रयच्छेत्प्रहृत्य परिधीजुहोति निराधानाभ्या-
मेव घासं प्रयच्छत्युन्नेताजुहोति यातयामेवह्येतस्यैध्वर्युः स्वर्गाकृतोयदध्वर्युर्जुहुयाद्यथा विमुक्तं
पुनर्युनक्ति तादृगेवतच्छीर्षन्नधिनिधाय जुहोति शीर्षतोहि ससमभवद्विक्रम्य जुहोति विक्रम्यर्हा
द्रौवृत्रमहन्तसमृद्ध्यै पशवोवै हारियोजनीर्यत्संभिद्यादल्पाः (३) एनं पशवोभुजंतउपतिष्ठेरन्य-
न्नसंभिद्याद्बह्वणं पशवोभुजंतउपतिष्ठेरन्मनसा संबाधतउभयं करोति बह्वण्वैनं पशवोभुजंत
उपतिष्ठंतउन्नेतयुपहवमिच्छन्ते यएव तत्र सोमपीथस्तमेवावर्धतउत्तरवेद्यां निवपति पशवोवा उ-
त्तरवेदिः पशवोहारियोजनीः पशुष्वेव पशून्प्रतिष्ठापयन्ति —४) [श्रीणादन्तराधानाभ्यामल्पाः

नैति०

का० ६. प्र० ५.

॥ ४६० ॥

अ० ११

संहिता

स्थापयन्ति] ॥ ९ ॥ ग्रहान्वा अनुप्रजाः पशवः प्रजायंतउपाश्वंतयामावजावयः शुक्रामंथि-
नौ पुरुषास्तुग्रहानेकशफाआदित्यग्रहं गावआदित्यग्रहोभूर्यिष्टाभिर्कुम्भिर्गृह्यते तस्माद्गावः पशु-
नां भूर्यिष्टायत्तिरुपाश्वु हस्तैन विगृह्णाति तस्माद्द्वौत्रीनजाजनयत्यथावयोभूर्यसीः पिता वा ए-
षयदाग्रयणः पुत्रः कलशोयदाग्रयणउपदस्येत्कलशोद्गृहीयाद्यथा पिता (१) पुत्रं क्षितउपधा-
वति तादृगेव तद्यत्कलशउपदस्येदाग्रयणाद्गृहीयाद्यथा पुत्रः पितरं क्षितउपधावति तादृगेव तदा
त्मा वा एषयज्ञस्य यदाग्रयणोयद्गृहोवा कलशोवोपदस्येदाग्रयणाद्गृहीयादात्मनएवाधिष्यज्ञं निष्क-
रोत्यविज्ञातोवा एषगृह्यते यदाग्रयणस्थाल्या गृह्णाति वायव्येन जुहोति तस्मात् (२) गर्भेणा-
विज्ञातेन ब्रह्महावभूयमवयंति परास्थालीरस्यंत्युद्वायव्यानि हरंति तस्मात्स्त्रियं जातां परास्यंत्यु-
त्पुमांश्च हरंति यत्पुरोरुचमाह यथावस्यसआहरति तादृगेव तद्यद्गृहं गृह्णाति यथावस्यसआह-
त्य प्राह तादृगेव तद्यत्सादयति यथावस्यसउपनिधायापक्रामति तादृगेव तद्यत् (३) वैयज्ञस्य साम्रा-
यजुषा क्रियते शिथिलं तद्यद्वा तद्गृहं पुरस्तादुपयामायजुषा गृह्यंतउपरिष्ठादुपयामाकृचा यज्ञ-
स्य धृत्यै — १८) [पितातस्माद्यदष्टदशच] ॥ १० ॥ प्रान्यानि पात्राणि युज्यंते नान्यानि
यानि पराचीनानि प्रयुज्यंतेमुमेव तैर्लोकमभिजयति पराङ्घ्रिब्रह्मसौ लोकोयानि पुनः प्रयुज्यंत-
इममेव तैर्लोकमभिजयति पुनः पुनरिव ब्रह्मं लोकः प्रान्यानि पात्राणि युज्यंतेनान्यानि यानि प-
राचीनानि प्रयुज्यंते तान्यन्वोषधयः पराभवन्ति यानि पुनः (१) प्रयुज्यंते तान्यन्वोषधयः पुन-

का०६. प्र०६.

॥ ४६५ ॥

अ० ५

र्गकामस्याथहसीयाश्चसमाक्रमणमेवतत्सेतुं यजमानः कुरुते सुवर्गस्य लोकस्य समष्टौ (२)
 यदेकस्मिन्यूपे द्वे रशने परिव्ययति तस्मादेकोद्वेजायेविंदते यन्नैकाश्शनां द्वयोर्यूपयोः परि-
 व्ययति तस्मान्नैकाद्वौपती विंदते यं कामयेतुल्यस्यजायेतेत्युपाति तस्य व्यतिषजेत्तुल्येवास्य
 जायते यं कामयेत पुमानस्य जायेतेत्यांतं तस्य प्रवेष्टयेत्पुमानेवास्य (३) जायते सुरावै
 देवान् दक्षिणतउपानयन्तां देवाउपशयेनैवापानुदंत तदुपशयस्योपशयत्वं यदक्षिणतउपशयउपशये
 भ्रातृव्यापनुत्यै सर्वे वाअन्येयूपाः पशुमंतोथोपशयएवापशुस्तस्य यजमानः पशुर्यन्ननिर्दिशो-
 दार्तिमाछेद्यजमानोसौ ते पशुरितिनिर्दिशेद्यं द्विष्याद्यमेव (४) द्वेष्टि तमस्मै पशुनिर्दिशति
 यदिद्विष्यादाखुस्तेपशुरित्ब्रूयाच्च ग्राम्यान्पशुन्हिनस्ति नारण्यान्प्रजापतिः प्रजाअसृजत सौ-
 चार्धेन व्याध्वंत सप्तमैकादशिनीमपश्यत्तया वै सौचाद्यमवारुंधयदशयूपाभवति दशाक्षरा-
 विराडर्चविराद्विराजैवाच्चाद्यमवरुंधे (५) यएकादशःस्तनएवास्यैसदुहएवैनान्तेनवज्रोवाएषासमी-
 यते यदेकादशिनीसेश्वरापुरस्तात्प्रत्यंचं यज्ञश्चमर्दितोर्यत्पात्नीवतं मिनोति यज्ञस्य प्रत्युत्तब्धै-
 सयत्वाय—३०) [वैसमष्ट्याअस्यैवरुंधेत्रिंशच्च] ॥ ४ ॥ प्रजापतिः प्रजाअसृजत सरिरि-
 चानौमन्यत सप्तमैकादशिनीमपश्यत्तया वै सआयुरिंद्रियं वीर्यमात्मन्धत्त प्रजाइव खलु वा ए-
 षत्सृजते योजजते सप्तर्हिरिरिचानइव यदैषैकादशिनी भवत्यार्युरेवंतयैंद्रियं वीर्यं यजमानआ-
 त्मन्धत्ते प्रैवाग्रेयेन वापयतिमिथुनश्सारस्वत्याकरोति रेतः (१) सौम्येन दधाति प्रजंयति पौष्णेन

नैति का०६. प्र०६.

॥ ४६६ ॥

अ० ७

सहिवा

बार्हस्पत्योभवाति ब्रह्म वै देवानां ब्रह्मस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै प्रजाः प्रजनयति वैश्वदेवोभवाति वैश्वदेव्योवै
 प्रजाः प्रजाएवास्मै प्रजनयतीन्द्रियमेवैन्द्रेणावरुधे विशं मारुतेनौजोबलमैन्द्राग्नेन प्रसवायसावित्रोनि
 वरुणत्वाय वारुणोमध्यतएन्द्रमालभते मध्यतएवैन्द्रियं यजमाने दधाति (२) पुरस्तादैन्द्रस्य वैश्वदेवमा
 लभतेवैश्वदेवं वाअन्नमन्त्रमेवपुरस्ताद्धत्ते तस्मात्पुरस्तादन्नमद्यतएन्द्रमालभ्य मारुतमालभते विद्वे-
 मरुतोविशमेवास्माअनुबध्नाति यदि कामयेत् योवंगतः सोपरुध्यतां योपरुद्धः सोवगच्छत्वित्यैन्द्रस्य
 लोके वारुणमालभेत वारुणस्य लोकएन्द्रम् (३) यएवावंगतः सोपरुध्यते योपरुद्धः सोव-
 गच्छति यदि कामयेत् प्रजामुद्येयुरिति पशून्व्यतिषजेत्प्रजाएवमोहयति यदभिवाहतौपां वा-
 रुणमालभेत प्रजावरुणोगृहीयादक्षिणतउदंचमालभतेपवाहतौपां प्रजानामवरुणग्राहाय— ३७)
 [रेतोदधात्यैन्द्रसमृत्तिश्शच] ॥ ५ ॥ इन्द्रः पत्नियामनुमयाजयत्तां पर्यग्निकृतामुदंसृजत्तया-
 मनुराधोद्यत्पर्यग्निकृतं पात्नीवत्सुत्सृजति यामेव मनुर्कृद्धिमाधोत्तामेव यजमानकधोति यज्ञस्य
 वाअप्रतिष्ठिताद्यज्ञः पराभवति यज्ञं पराभवतं यजमानोनुपराभवति यदाज्येन पात्नीवत्सं
 स्थापयति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै. यज्ञं प्रतितिष्ठतं यजमानोनुप्रतितिष्ठतीष्टवपया (१) भवत्य-
 निष्टं वशयार्थपात्नीवतेन प्रचरति तीर्थएवप्रचरत्यथो एतर्ह्येवास्ययामस्त्वाष्ट्रोभवाति त्वष्टावैरेतसः
 सिक्तस्य रूपाणि विकरोति तमेव दृषाणं पत्नीष्वपिसृजति सोस्मै रूपाणि विकरोति— ३६)
 [वपयापदृत्तिश्शच] ॥ ६ ॥ घ्नन्ति वाएतत्सोमंयदभिषुण्वन्ति यत्सौम्योभवन्ति यथामृताया-

का० ६. प्र० ६.

॥ ४६७ ॥

अ० ८

नुस्तरणींघ्रंति तादृगेव तद्यदुत्तरार्धेवामध्ये वाजुहुयाद्देवताभ्यः समदध्यादक्षिणार्धेजुहोत्येषा-
 वैपितृणां दिक्स्वायामेव दिशि पितृन्निखदयतउद्गातृभ्योहरंति सामदेवत्योवैसौभ्योयदेवसाम-
 श्छंवट्कुर्वन्ति तस्यैवसशांतिखं (१) ईक्षन्ते पवित्रं वै सौम्यआत्मानमेव पवयन्ते यआत्मानं
 नपरिपश्येद्वितासुः स्यादभिददिकृत्वावेक्षेततस्मिन्त्यात्मानं परिपश्यत्यथो आत्मानमेव पवयतेयोगत-
 मनाः स्यात्सोवेक्षेत यन्मेमनः परागतं यद्दामि अपरागतम् । राज्ञासोमेनतद्वयमस्मासुधारयामसीति
 मनएवात्मन्दाधार (२) नगुतमनाभवत्यपवैतृतीयसवनेयज्ञः कामतीजानादनीजानमभ्याग्रावैष्ण-
 व्यर्चाघृतस्ययजत्यग्निः सर्वादेवताविष्णुर्यज्ञोदेवताश्चैवयज्ञं चदाधारोपाशुयजति मिथुनत्वाय
 ब्रह्मवादिनोवदन्ति मित्रोयज्ञस्यस्विष्टं युवते वरुणोदुरिष्टं कर्तहि यज्ञः कं यजमानोभवतीति य-
 न्मैत्रावरुणीं वशामालभते मित्रेणैव (३) यज्ञस्य स्विष्टश्शमयति वरुणेनदुरिष्टं नार्तिमाच्छति
 यजमानोयथा वैलांगलेनोर्वरां प्रभिदत्येवमृक्सामेयज्ञं प्रभितोयन्मैत्रावरुणीं वशामालभते य-
 ज्ञायैव प्रभिन्नाय मृत्यमन्ववास्याति शांत्यैयातयामानि वाएतस्य छंदांसि यईजानश्छंदसा-
 मेपरसोयद्वशायन्मैत्रावरुणीं वशामालभते छंदांस्येवपुनराप्रीणाति (४) अयांतयामत्वाया-
 थोछंदःस्वेव रसंदधाति— ६) [एवंदाधौरेवप्रीणातिषट्च] ॥ ७ ॥ देवावाइंद्रियंवीर्यं वृ-
 भजंत ततोयदत्यशिष्यत तदतिग्राह्याअभवन्तदतिग्राह्याणामतिग्राह्यत्वं यदतिग्राह्यागृह्यंतइंद्रिय-
 मेव तद्दीर्यं यजमानआत्मन्धत्ते तेजआग्नेयेनंद्रियमैद्रेण ब्रह्मवर्चसं सौर्येणोपस्कृभन्तं वाएत-

नैति

का० ६. प्र० ६.

॥ ४६८ ॥

अ० ९

संहिता

यज्ञस्य यदतिग्राह्यांश्चक्रे पृष्ठानियत्पृष्ठेन गृहीयात्प्रां चं यज्ञं पृष्ठानि सःशृणीयुर्यदुक्थ्ये (१)
 गृहीयात्प्रत्यं चं यज्ञमति ग्राह्याः सःशृणीयुर्विश्वजिति सर्वपृष्ठे ग्रहीतव्यायज्ञस्य सवीर्यत्वाय
 प्रजापतिर्देवेभ्योयज्ञान्वयादिशत्सप्रियास्तनूरपन्यधत्त तदतिग्राह्याअभवन्वितनुस्तस्य यज्ञइत्याहु-
 र्यस्यातिग्राह्यानगृह्यंतइत्यप्यग्निष्टोमे ग्रहीतव्यायज्ञस्य सतनुत्वाय देवता वै सर्वाः सदृशीरास-
 न्तानव्यावृत्तमगच्छन्ते देवाः (२) एतएतान् ग्रहानपश्यन् तानगृह्णताग्नेयमग्निरेद्रमिंद्रः सौर्यं
 सूर्यस्ततोवै तेन्याभिर्देवताभिर्व्यावृत्तमगच्छन्त्यस्यैवं विदुषं एतेग्रहागृह्यंतैव्यावृत्तमेव पाप्मना भ्रातृ-
 व्येण गच्छतीमे लोकाज्योतिष्मंतः समावद्दीर्याः कार्याइत्याहुराग्नेयेनास्मिन्लोके ज्योतिर्धत्तैरेद्रे-
 णांतरिक्षइंद्रवायू हिमयुजौ सौर्येणामुष्मिन्लोके (३) ज्योतिर्धत्ते ज्योतिष्मंतोस्माइमेलोका-
 भवंति समावद्दीर्यान्नेनान्कुरुत एतान्वैग्रहान्बंवाविश्ववयसाववित्तां ताभ्यामिमेलोकाः परांचश्चावा-
 चश्च प्राभुर्यस्यैवं विदुषं एतेग्रहागृह्यंतै प्रास्माइमेलोकाः परांचश्चावांचश्चभांति— ३९) [उक्थ्ये-
 देवालोकएकान्नचत्वारिंशच्च] ॥ ८ ॥ देवावै यद्यज्ञेकुर्वत तदसुराअकुर्वत ते देवाअदा-
 भ्येछंदांसि सवनानि समस्थापयन्ततोदिवाअभवन्परासुरायस्यैवं विदुषोदाभ्योगृह्यते भवत्या-
 त्मना परास्य भ्रातृव्योभवति यद्वै देवाअसुरानदाभ्येनादभ्रुवन्तददाभ्यस्यादाभ्यत्वं यएवंवेदं द-
 भ्रात्येव भ्रातृव्यं नैनं भ्रातृव्योदभ्राति (१) एषावैप्रजापतेरतिमोक्षिणीनामंतनूर्यददाभ्यउप-
 नद्धस्य गृह्णात्यतिमुक्त्याअतिपाप्मानं भ्रातृव्यं मुच्यते यएवंवेदं प्रति वाएतत्सोमंयदभिषुण्वंति

का० ६. प्र० ६.

॥ ४६९ ॥

अ० ११

सोमेहन्यमाने यज्ञोहन्यते यज्ञेयजमानो ब्रह्मवादिनो वंदति किं तद्यज्ञेयजमानः कुरुते येन जीव-
न्सुवर्गं लोकमेतीति जीवग्रहोवाण्यददाभ्योनमिषुतस्य गृह्णाति (२) जीवतमेवैनं सुवर्गं
लोकं गमयति विवाएतद्यज्ञं छिंदति यददाभ्ये सस्थापयत्यशूनपि सृजति यज्ञस्य संतत्यै—
१९) [दध्नोति गृह्णात्येकां च विंशतिश्च] ॥ ९ ॥ देवा वै प्रबाहुग्रहान गृह्णात स एतं प्रजापति-
रशुमपश्यत्तम गृह्णीत तेन वै स आध्नोद्यस्यैवं विदुषोऽशुगृह्यत कृध्नोत्येव सकृदमिषुतस्य गृह्णाति
सकृद्विस्मतेनाध्नोन्मनसा गृह्णाति मन इव हि प्रजापतिः प्रजापतेरास्या औदुंबरेण गृह्णात्यूर्वा उदुंबर-
उर्जमेवावरुंधे चतुःसक्ति भवति दिक्षु (१) एव प्रति तिष्ठति योवा अशोरायतनं वेदायतनवान्भवति
वामदेव्यमिति साम तद्वा अस्यायतनं मनसा गायमानो गृह्णात्यायतनवानेव भवति यदध्वर्युरशुगृ-
ह्णार्थयेदुभाभ्यां न ध्वेता ध्वर्यवे च यजमानाय च यदध्वयेदुभाभ्यामध्वेतानवानं गृह्णाति सैवास्य द्वि-
हिरण्यमभिव्यनिति (२) अमृतं वै हिरण्यमायुः प्राण आयुषैवामृतमभिधिनोति शतमानं भवति
शतायुः पुरुषः शतेंद्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति— २०) [दिक्ष्वनिति विंशतिश्च] ॥ १० ॥ प्र-
जापतिर्देवभ्यो यज्ञान्वयादिशत्सरिरिचानो मन्यत स यज्ञानां षोडशधेंद्रियं वीर्यमात्मानमभिसमं विव-
दत्त षोडश्यं भवन्नवैषोडशीनाम यज्ञोस्ति यद्वा षोडशस्तोत्रं षोडशश्शस्त्रं तेन षोडशीतत्षोड-
शिनः षोडशित्वं यत्षोडशी गृह्यत इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमान आत्मन्धत्ते देवेभ्यो वै सुवर्गो लोकः
(१) न प्राप्तवत्त एतं षोडशिनमपश्यन्तम गृह्णात ततो वै तेभ्यः सुवर्गो लोकः प्राप्तवद्यत्षोडशी गृह्य

का० ६. प्र० ६.

॥ ४७० ॥

अ० ११

ते सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्याइंद्रोवैदेवानामातृजावरआसीत्सप्रजापतिमुपाधावत्तस्मात्तुष्टोड-
 शिनं प्रायच्छत्तमगृह्णीत ततोवैसोमं देवतानां पर्यैयस्यैवं विदुषः षोडशी गृह्यते (२) अग्रमेव सं-
 मानानां पर्यैति प्रातःसवने गृह्णाति वज्रोवै षोडशी वज्रः प्रातःसवनश्चादेवैनं योतेर्निगृह्णाति स-
 वनेसवने भिगृह्णाति सर्वनात्सवनादेवैनं प्रजनयति तृतीयसवने पशुकामस्य गृह्णीयाद्वज्रोवै षोड-
 शी पशवस्तृतीयसवनं वज्रेणैवास्मैतृतीयसवनात्पशूनवरुंधे नोक्थ्येगृह्णीयात्प्रजावै पशवउक्त्यानि
 यदुक्थ्ये (३) गृह्णीयात्प्रजापशूनस्यनिर्देहदतिरात्रे पशुकामस्य गृह्णीयाद्वज्रोवै षोडशी वज्रेणै-
 वास्मै पशूनवरुध्य रात्रियोपरिष्ठाच्छमयत्यप्यग्निष्टोमे राजन्यस्य गृह्णीयाद्वावृत्कामोहि राजन्यो-
 यजति साह्रएवास्मै वज्रं गृह्णाति सएनं वज्रोभूत्याइंधेनिर्वादहत्येकविंशस्तोत्रं भवति प्रति-
 ष्ठित्यै हरिर्वच्छस्यतुइंद्रस्य प्रियं धाम (४) उपाप्नोति कनीयाश्विवै देवेषु छंदास्यासन्ज्या-
 याश्वस्यसुरेषुतेदेवाः कनीयसा छंदसाज्यायच्छंदोभिर्व्यशस्मन्ततोवै ते सुराणांलोकमवृजत यत्क-
 नीयसा छंदसा ज्यायश्छंदोभि विशस्मतिभ्रातृव्यस्यैव तल्लोकंवृद्धे षडक्षराण्यतिरेचयंति षड्वा-
 ऋतवं ऋतूनेवप्रीणाति चत्वारिपूर्वाण्यवकुल्पयंति (५) चतुष्पदएव पशूनवरुंधे द्वेउत्तरे द्विपदए-
 वावरुंधे नुष्टुममभिसंपादयंति वाग्वाअनुष्टुमस्मात्प्राणानां वागुत्तमासमयाविषिते सूर्ये षोडशिनः
 स्तोत्रमुपाकरोत्येतस्मिन्वैलोकइंद्रोवृत्रमहन्त्साक्षादेव वज्रंभ्रातृव्याय प्रहरत्यरुणपिशंगोश्वोदक्षि-
 णैतद्वैवज्रस्य रूपश्चमृष्यै — ४७) [लोकोगृह्यतउक्थ्येधामकल्पयंतिसप्तचत्वारिंशच्च] ॥११॥

का० ७. प्र० १.

॥ ४७१ ॥

अ० १

सुवर्गाय (२३८) स (१४१) मवमृथयजूषि (२६२) स्फुट्येन (२८०) प्रजापति (१८७)
 रिन्द्रो (८६) घ्नति (२०७) देवा (१८९) देवा (११९) देवाः (१२०) प्रजापति (२९७)
 रेकादश (२१२६) ॥ ११ ॥ इति तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठकाण्डेषष्ठः प्रपाठकः ॥

प्राचीनवशं (३८४०) य (३०८५) चात्वाला (३१५५) द्यूज्ञेने (२६३६) न्द्रः (२१५०)
 सुवर्गाय (२१२६) षट् (१६९९२ ॥ ६ ॥ इति तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठः काण्डः समाप्तः ॥

॥ हरिः ओम् ॥ प्रजननं ज्योतिरग्निर्देवतानां ज्योतिर्विराट्छंदसां ज्योतिर्विराट्चाग्नौ संति
 षते विराजमभिसंपद्यते तस्मात्तज्ज्योतिरुच्यते द्वौस्तौमौ प्रातःसवनं वहतो यथा प्राणश्चापानश्च द्वौ
 माध्यंदिनश्च सवनं यथा चक्षुश्च श्रोत्रं च द्वौ तृतीयसवनं यथा वाक् प्रतिष्ठा च पुरुषसंमितो वा एष्य
 जोस्थूरिः (१) यं कामं कामयते तमेतेनाभ्यश्रुते सर्वस्य स्थूरिणाभ्यश्रुतेऽग्निष्टोमेन वै प्रजापतिः
 प्रजा असृजत ता अग्निष्टोमेनैव पर्यगृह्णात्तासां परिगृहीतानामश्वत्रोत्यप्रवत् तस्यानुहायरेत आ-
 दत्त तद्गर्भे न्यमार्दतस्माद्गर्भो द्विरेता अथो आहुर्वडवायां न्यमार्दिति तस्माद्द्वडवा द्विरेता अथो
 आहुरोषधीषु (२) न्यमार्दिति तस्मादोषधीषु न्यमार्दिते अथो आहुः प्रजासु न्यमार्दिति त-
 स्माद्यमौ जायेते तस्मादश्वत्तरोन प्रजायत आत्तरेता हितस्माद्द्विष्यनवकुसः सर्ववेदसेवासहस्रे
 वावकुसोतिह्यप्रवत् य एवं विद्वानग्निष्टोमेन यजते प्राजाताः प्रजाजूनयति परिप्रजाता गृह्णाति त-
 स्मादाहुर्ज्येष्ठयज्ञ इति (३) प्रजापतिर्वावज्येष्ठः सद्येते नाग्रे यजत प्रजापतिरकामयत प्रजा-

नैति०

का०७. प्र०१.

॥ ४७२ ॥

अ० ३

संहिता

येयेति समुखतस्त्रितुं निरमिमीत् तमग्निर्देवतान्वसृजत गायत्रीछंदोरथंतरक्षामं ब्राह्मणोमनुष्या-
 णामजः पशूनां तस्मात्तेमुख्यामुखतोह्यसृज्यंतोरसोबाहुभ्यां पंचदशं निरमिमीत् तमिंद्रोदेवता-
 न्वसृज्यत त्रिष्टुप्छंदोबृहत् (४) सामं राजन्योमनुष्याणामविः पशूनां तस्मात्ते वीर्याधंतोवीर्या-
 ध्यसृज्यंत मध्यतः सप्तदशंनिरमिमीत् तं विश्वेदेवादेवाताअन्वसृज्यंत जगतीछंदोवैरूपक्षसामवै-
 श्योमनुष्याणां गावः पशूनां तस्मात्तआद्याअन्नधानाध्यसृज्यंत तस्माद्भूयाः सोन्येभ्योभूयिष्ठाहि-
 देवताअन्वसृज्यंत पुत्तएकविंशंनिरमिमीत्तमनुष्टुप्छंदः (५) अन्वसृज्यत वै राजक्षामं शूद्रोम-
 नुष्याणामश्वः पशूनां तस्मात्तौभूतसंक्रामिणावश्वश्च शूद्रश्च तस्माच्छूद्रोयज्ञेनवक्वसोनहिदेवताअन्व-
 सृज्यत तस्मात्पादावुपजीवतः पुत्तोह्यसृज्येतां प्राणावै त्रिदधर्मासाः पंचदशः प्रजापतिः सप्तदश-
 चर्यइमेलोकाअसात्रादित्यएकविंशाएतस्मिन्वाएते श्रिताएतस्मिन्प्रतिष्ठिता यएवंवेदैतस्मिन्नेव-
 श्रयतएतस्मिन्प्रतितिष्ठति—९) [अस्थूरिरोषधीष्वितिबृहच्छंदःप्रतिष्ठितानवच] ॥१॥ प्रातःसवने
 वै गायत्रेणछंदसा त्रितृतेस्तोमायज्योतिर्दधदेतित्रितृता ब्रह्मवर्चसेन पंचदशाय ज्योतिर्दधदेति पंचद-
 शेनौजसावीर्येण सप्तदशाय ज्योतिर्दधदेति सप्तदशेन प्राजापत्येनप्रजननेनैकविंशाय ज्योतिर्दधदे-
 तिस्तोमएवतस्तोमाय ज्योतिर्दधदेत्यथोस्तोमएवस्तोममभिप्रणयति यावंतो वै स्तोमास्तावंतःकामा-
 स्तावंतोलोकाः (१) तावन्ति ज्योतींष्येतावतएवस्तोमनितावतः कामानेतावतो लोकानेतावन्ति
 ज्योतींष्यवरुधे—१३) [लोकास्त्रयोदशच] ॥२॥ ब्रह्मवादिनोवदन्ति सत्वैर्यजेत् योभिष्टोमेन यज

का० ७. प्र० १.

॥ ४७३ ॥

अ० ४

मा॒नो॒य॒सर्व॑स्तोमे॒न॒ य॒जे॒ते॒ति॒यस्य॑ त्रि॒ष्टु॒त॒मं॒त॒र्य॑ति॒ प्रा॒णा॒श्च॒स्त॒स्यां॒त॒र्य॑ति॒ प्रा॒णेषु॑ मे॒प्य॒स॒दि॒ति॒खलु॑ वै य॒ज्ञे॒न॒ य॒ज॒मा॒नो॒ य॒ज॒ते॒ यस्य॑ पंच॒द॒श॒मं॒त॒र्य॑ति॒ वी॒र्यं॑ त॒स्यां॒त॒र्य॑ति॒ वी॒र्य॑मे॒प्य॒स॒दि॒ति॒ खलु॑ वै य॒ज्ञे॒न॒ य॒ज॒मा॒नो॒ य॒ज॒ते॒ यस्य॑ सप्त॒द॒श॒मं॒त॒र्य॑ति॒ (१) प्र॒जां॑ त॒स्यां॒त॒र्य॑ति॒ प्र॒जा॒यां॑ मे॒प्य॒स॒दि॒ति॒खलु॑ वै य॒ज्ञे॒न॒ य॒ज॒मा॒नो॒ य॒ज॒ते॒ यस्यै॒क॒विं॒श॒मं॒त॒र्य॑ति॒ प्रति॒ष्ठां॒त॒स्यां॒त॒र्य॑ति॒ प्रति॒ष्ठा॒यां॑ मे॒प्य॒स॒दि॒ति॒ खलु॑ वै य॒ज्ञे॒न॒ य॒ज॒मा॒नो॒ य॒ज॒ते॒ यस्य॑ त्रि॒ण॒व॒मं॒त॒र्य॑त्य॒तू॒श्च॒ तस्य॑ नक्ष॒त्रि॒यां॑ च वि॒रा॒ज॒मं॒त॒र्य॑त्य॒तू॒षु॑ मे॒प्य॒सं॒नक्ष॑त्रि॒यां॑ च वि॒रा॒जी॒ति॒ (२) खलु॑ वै य॒ज्ञे॒न॒ य॒ज॒मा॒नो॒ य॒ज॒ते॒ यस्य॑ त्रय॒स्त्रिं॒श॒मं॒त॒र्य॑ति॒ दे॒वता॑स्त॒स्यां॒त॒र्य॑ति॒ दे॒वता॑सु मे॒प्य॒स॒दि॒ति॒ खलु॑ वै य॒ज्ञे॒न॒ य॒ज॒मा॒नो॒ य॒ज॒ते॒ यो॒वै॒ स्तो॒मा॒ना॒म॒व॒मं॑ प॒र॒म॒तां॑ गच्छ॑त॒वेद॑ प॒र॒म॒ता॑मे॒व गच्छ॑ति॒ त्रि॒वृ॒ह॒स्तो॒मा॒ना॒म॒व॒म॒स्त्रि॒वृ॒त्प॒र॒मो॒य॒ए॒वं॒ वेद॑ प॒र॒म॒ता॑मे॒व गच्छ॑ति—४४) [अ॒न्त॒र्य॑तीति॒चतु॑श्च॒त्वारिं॒श॒च॒] ॥ ३ ॥ अ॒ंगि॒र॒सो॒वै॒ स॒त्र॒मा॑स॒त॒ ते॒ सु॒व॒र्गं॑ लो॒क॒मा॒य॒न् तेषां॑ ह॒विष्मा॑-
 ॒श्च॒ह॒विष्क॑चा॒ही॒येतां॑ ता॒व॒ काम॑येता॒ सु॒व॒र्गं॑ लो॒क॒मि॒या॒वे॒ति॒ता॒वे॒तं॒ द्वि॒रा॒त्र॒म॒प॒श्य॒तां॑ त॒मा॒ह॒र॒तां॑ तेना॒-
 य॒जे॒तां॑ ततो॒वै॒तौ॒ सु॒व॒र्ग॒लो॒क॒मै॒तां॑ य॒ए॒वं॒ वि॒द्वा॒न् द्वि॒रा॒त्रे॒ण॒ य॒ज॒ते॒ सु॒व॒र्ग॒मे॒व॒ लो॒क॒मै॒ति॒ ता॒वै॒तां॑ पूर्वे॒णा॒ह्वा॒-
 गच्छ॑ता॒मु॒त्त॒रे॒ण॒ (१) अ॒भि॒ष्टु॒वः॒ पूर्व॑म॒हर्भ॑वति॒ गति॑रु॒त्तरं॑ ज्योति॒ष्टो॒मो॒भि॒ष्टो॒मः॒ पूर्व॑म॒हर्भ॑वति॒ ते॒ज॒स्ते॒ना॒व॒रु॑धे॒ सर्व॑स्तो॒मो॒ति॒रा॒त्र॒उ॒त्तरं॑ सर्व॒स्या॒स्यै॒ सर्व॑स्या॒व॒रु॑ध्यै॒गा॒य॒त्रं॒ पूर्व॑ह॒न्त्साम॑ भ॒वा॒ति॒ ते॒जो॒-
 वै॒ गा॒य॒त्री॒ गा॒य॒त्री॒ ब्र॒ह्म॒व॒र्च॑सं॒ते॒ज॒ए॒व॒ ब्र॒ह्म॒व॒र्च॑स॒मा॒त्म॒न्ध॑त्ते॒ त्रै॒ष्टु॒भ॒मु॒त्तरं॑ ओ॒जो॒वै॒ वी॒र्यं॑ त्रि॒ष्टु॒गो॒ज॒ए॒व॒ वी॒र्य॑मा॒त्म॒न्ध॑त्ते॒ रथं॑तरं॒ पूर्वं॑ (२) अ॒ह॒न्त्साम॑भ॒वती॒युं॒ वैर॑थं॒तर॑म॒स्या॒मे॒व॒ प्र॒ति॒ति॒ष्ठ॑ति॒ बृ॒ह॒दु॒त्तरि॑सौ

नैति०

का०७. प्र०१.

॥ ४७४ ॥

अ० ५

संहिता

वै बृहदमुष्यामिव प्रतितिष्ठति तदाहुः कजगतीचानुष्टुप्चेति वैखानसं पूर्वहन्त्सामभवति तेन जग-
 त्यै नैतिषोडश्युत्तरेतेनानुष्टुभोथाहुर्धत्समानैर्धमासे स्यातामन्यतरस्याहोवीर्यमनु (३) पद्येते त्य-
 मावास्यायांपूर्वमहर्भवत्युत्तरस्मिन्नुत्तरं नैवार्धमासयोर्भवतो नानावीर्येभवतो हविष्मन्निधनपूर्वमह-
 र्भवति हविष्मन्निधनमुत्तरं प्रतितिष्ठत्यै — २१) [उत्तरेण पूर्वैर्नैकविंशतिश्च] ॥ ४ ॥ आपोवा
 इदमग्रे सलिलमासीत्तस्मिन्प्रजापतिर्वायुर्भूत्वा चरत्सहमामपश्यत्तां वराहोभूत्वा हरत्तां विश्वकर्मा
 भूत्वा व्यमर्दसा प्रथत् सापृथिव्यभवत्तत्पृथिव्यै पृथिवित्वंतस्यामश्राम्यत्प्रजापतिः स देवान्सृजत्
 वसुं नूद्रानादित्यान्ते देवाः प्रजापतिमब्रुवन्प्रजायामहा इति सौत्रवीत् (१) यथाहं युष्मास्तप
 सा सृक्ष्येवंतपसि प्रजननमिच्छध्वमिति तेभ्योऽग्निमायतनं प्रायच्छदेतेनायतनेन श्राम्यतेति तेऽग्निना
 यतनेनाश्राम्यन्ते संवत्सर एकां गामंसृजत् तां वसुंभ्योरुद्रेभ्य आदित्येभ्यः प्रायच्छन्नेतां रक्षध्व
 मिति तां वसवोरुद्रा आदित्या अरक्षन्त सावसुंभ्योरुद्रेभ्य आदितेभ्यः प्राजायत् त्रीणि च (२) श-
 तानि त्रयस्त्रिंशत् चाथ सैव सहस्रतम्यभवत्ते देवाः प्रजापतिमब्रुवन्सहस्रेण नोयाजयेति सौ-
 त्रिष्टोमेन वसुं नयाजयत्तद्भूमं लोकमजयन्त चाददुः स उक्थेन रुद्रानयाजयन्तैर्तस्मिन्मजयन्त चाददुः
 सौतिरात्रेणादित्यानयाजयत्तैमुं लोकमजयन्त चाददुस्तदंतरिक्षम् (३) व्यैर्वयं तस्माद्बुद्राघातु-
 का अनायतनाहि तस्मादाहुः शिथिलं वैमध्यममहस्त्रिरात्रस्य विहितद्वैर्यतेति त्रैष्टुभं मध्यमस्याह-
 आज्यं भवति संयानानि सूक्तानि शस्तिषोडशिनं शस्यत्यहो धृत्या अशिथिलं भावाय तस्मात्त्रि-

का०७. प्र०१.

॥ ४७५ ॥

अ० ६

रात्रस्याग्निष्टोमएव प्रथममहःस्यादथोक्थ्योथातिरात्रेषां लोकाज्ञां विधृत्यैत्रीणि त्रीणि शतान्य-
नूचीनाहमव्यवच्छिन्नानिददाति (४) एषां लोकानामनुसंतत्यै दशतं नविच्छिन्ध्याद्विराजं नेहि-
च्छिनदानीत्यथयासहस्रतम्यासीत्तस्यामिंद्रश्च विष्णुश्च व्यायच्छेताऽसइंद्रोमन्यतानयावाइदं विष्णुः
सहस्रं वक्ष्यतइति तस्यामकल्पेतां द्विभागइंद्रस्तृतीये विष्णुस्तद्वाएषामनूच्यतउभाजिग्यथुरिति तां
वा एतामच्छावाकः (५) एवशास्त्यथ या सहस्रतमी साहोत्रेदेयेति होतारं वा अभ्यति रिच्यते
यदतिरिच्यते होतां नासस्यापयिताथाहुरुत्रेदेयेत्यतिरिक्तावाएषा सहस्रस्यातिरिक्तउत्तेतर्त्वि-
जामथाहुः सर्वेभ्यः सदस्येभ्योदेयेत्यथाहुरुदाकृत्यासावशं चरेदित्यथाहुर्ब्रह्मणे चाग्नीधेचदेयेति (६)
द्विभागं ब्रह्मणे तृतीयमग्नीधेइंद्रोवै ब्रह्मावैष्णवोग्नीधयैवतावकल्पेतामित्यथाहुर्याकल्याणीबहुरू-
पा सादेयेत्यथाहुर्यादिरूपोभयतएनीसादेयेति सहस्रस्य परिगृहीत्यैतद्वाएतत्सहस्रस्यायनसहस्रस्य
स्तोत्रीयाःसहस्रंदक्षिणाःसहस्रंसमितः सुवर्गलोकः सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै— ४७) [अब्र-
वीच्चांतरिक्षंददात्यच्छावाकइतिसप्तचत्वारिंशच्च] ॥ ५ ॥ सोमोवै सहस्रमविदत्तमिंद्रोन्वावि-
दत्तौयमोन्यागच्छतावंब्रवीदस्तु मेत्रापीत्यस्तुहीइत्यंब्रूताऽस्यमएकस्यां वीर्यं पर्यपश्यदियं वा-
अस्य सहस्रस्य वीर्यं विभर्तीति तावंब्रवीदियं ममास्त्वेतद्युवयोरिति तावंब्रूताऽसर्वेवाएतदेतस्यां
वीर्यम् (९) परिपश्यामोऽशमाहरामहाइतितस्यामऽशमाहरंततामप्सुप्रावेशयन्तसोमायोदेहीति सा
रोहिणी पिंगलैकहायनी रूपंकृत्वात्रयस्त्रिंशता च त्रिभिश्चशतैः सहोदैतस्माद्रोहिण्यापिगल्यैक-

नैत्ति०

का०७. प्र०१.

॥ ४७६ ॥

अ० ६

संहिता

हायन्यासोमं क्रीणीयाद्यएवं विद्वान्नोहिण्यापिङ्गल्यैकहायन्या सोमं क्रीणाति त्रयस्त्रिंशताचै-
 वास्यत्रिभिश्च (२) शतैः सोमः क्रीतोभवति सुक्रीतेन यजते तामप्सु प्रावेशयन्निद्रायोदेहीति
 सारोहिणी लक्ष्मणा पष्ठौहीवार्त्रिघ्नीरूपं कृत्वा त्रयस्त्रिंशताच त्रिभिश्च शतैः सहोदैतस्माद्रोहि-
 णीं लक्ष्मणां पष्ठौहीं वार्त्रिघ्नीं दद्याद्यएवं विद्वान्नोहिणीं लक्ष्मणां पष्ठौहीं वार्त्रिघ्नीं ददाति त्रयस्त्रिं-
 शच्चैवास्य त्रीणि च शतानि सादत्ता (३) भवति तामप्सु प्रावेशयन् यमायोदेहीति साजरंती मूर्खा
 तज्जघन्यारूपं कृत्वा त्रयस्त्रिंशता च त्रिभिश्च शतैः सहोदैतस्माज्जरंतीं मूर्खां तज्जघन्या
 मनुस्तरंणीं कुर्वीत यएवं विद्वान्जरंतीं मूर्खां तज्जघन्यामनुस्तरंणीं कुरुते त्रयस्त्रिंशच्चैवास्य
 त्रीणि च शतानि सामुष्मिन्लोके भवति वागेव सहस्रतमी तस्मात् (४) वरोदेयः साहिवरः
 सहस्रमस्य सादत्ता भवति तस्माद्दरोन प्रतिगृह्यः साहिवरः सहस्रमस्य प्रतिगृहीतं भवतीयं वरइति
 ब्रूयादथान्यां ब्रूयादियं ममेति तथास्य तत्सहस्रमप्रतिगृहीतं भवत्युभयतएनी स्यात्तदाद्दुरन्यतएनी
 स्यात्सहस्रं परस्तादेतमिति यैव वरः (५) कल्याणी रूपसंमृद्धासा स्यात्साहि वरः समृद्ध्यै-
 तामुत्तरेणाग्नीध्रं पर्याणीयाहवनीयस्यां ते द्रोणकलशमवघ्रापयेदाजिघ्रकलशं मद्युरुधारापयस्वत्या-
 त्वाविशं त्विदं वः समुद्रमिव सिधं वः सामांसहस्रआभंज प्रजयां पशुभिः सहपुनर्माविशताद्रधिरिति
 प्रजयैवैनं पशुभीरय्यासम् (६) अर्धयति प्रजावान्पशुमात्रयिमान्भवति यएवं वेद तथा सहाग्नी-
 ध्रं परेत्यं पुरस्तात्प्रतीच्यां तिष्ठत्यां जुहुयाद्भुजाजिग्यथुर्न पराजयेथे न पराजिग्येकतरश्चनैनाः ।

का० ७. प्र० १.

॥ ४७७ ॥

अ० ७

इंद्रश्च विष्णोयदपस्पृधेयां त्रेधा सहस्रं वितैदरयेथामिति त्रेधा विभक्तं वै त्रिरात्रे सहस्रं ५ साहस्री-
मेवैनां करोति सहस्रस्यैवैनां मात्राम् (७) करोति रूपाणि जुहोति रूपैरेवैनां ५ समर्धयति त-
स्याउपोत्थायकर्णमाजपेदिहरेतेदिते सरस्वति प्रिये प्रेयसि महिविश्रुत्येतानि ते अघ्नये नामानि
सुकृतं मादेवेषु ब्रूतादिति देवेभ्य एवैनमावेदयत्यन्वेनं देवाबुध्यन्ते — ३९) [वीर्यं च दत्तातस्माद्दरः-
समात्रामेकात्रचत्वारिंशच्च] ॥ ६ ॥ सहस्रतम्यां वै यजमानः सुवर्गं लोकमेति सैनं ५ सुवर्गं
लोकं गमयति सामां सुवर्गं लोकं गमयेत्याह सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति सामा ज्योतिष्मन्तं लोकं
गमयेत्याह ज्योतिष्मन्तमेवैनं लोकं गमयति सामा सर्वान्पुण्यान्लोकान्गमयेत्याह सर्वानेवैनं पु-
ण्यान्लोकान्गमयति सा (१) मा प्रतिष्ठां गमय प्रजयां पशुभिः सह पुनर्मा विशताद्रयिरिति
प्रजयैवैनं पशुभीर्य्यां प्रतिष्ठापयति प्रजावान्पशुमात्रयिमान्भवति य एवं वेदतामग्नीधे वा ब्र-
ह्मणे वा होत्रे वोद्गात्रे वाध्वर्यवेवाद्यात्सहस्रमस्य सादत्ता भवति सहस्रमस्य प्रतिगृहीतं भवति
यस्तामविद्वान् (३) प्रतिगृह्णाति तां प्रतिगृह्णीयादेकांसिनसहस्रमेकां त्वाभूतां प्रतिगृह्णामि न
सहस्रमेकामाभूताविशमा सहस्रमित्येकामेवैनां भूतां प्रतिगृह्णाति न सहस्रं य एवं वेद स्योनासि-
सुषदां सुशेवां स्योनामाविशसुषदामाविश सुशेवामाविश (३) इत्याह स्योनेवैनं ५ सुषदां सुशेवां
भूताविशतिनैनं ५ हिनस्ति ब्रह्मवादिनोवदन्ति सहस्रं ५ सहस्रतम्यन्वेती ३ सहस्रतमी ५ सहस्रा ३ मिति
यत्प्राचीमुत्सृजेत्सहस्रं ५ सहस्रतम्यन्विषात्तत्सहस्रमप्रज्ञात्रं ५ सुवर्गं लोकं न प्रजानीयात्प्राचीमु-

नैति०

का० ७. प्र० १.

॥ ४७८ ॥

अ० १०

संहिता

त्सृजतिता ५ सहस्रमनुपर्यावर्तते साप्रजानती सुवर्गलोकमेति यजमानम् (४) अभ्युत्सृजति क्षिप्रे-
 सहस्रं प्रजायतउत्तमानीयते प्रथमा देवान्गच्छति — १२) [साऽविद्वान्विशयजमानं द्वादशच] ॥ ७ ॥
 अत्रिरददादौर्वाय प्रजां पुत्रकामाय सरिरिचानोमन्यतुनिर्वीर्यः शिथिलोयातयामास एतं चतुरात्र
 मपश्यत्तमाहरत्तेनायजत ततोवै तस्य चत्वारोवीराआजायन्त सुहोता सूद्वाना स्वध्वर्युः सुसमेयो
 य एवं विद्वाश्चतुरात्रेण यजत आस्य चत्वारोवीराजायन्ते सुहोता सूद्वाना स्वध्वर्युः सुसमेयोयेच-
 तुर्विंशाः पवमाना ब्रह्मवर्चसं तत् (१) य उद्यन्तस्तोमाश्रीः सात्रिश्चद्वादेवं यजमानं चत्वारि
 वीर्याणि गोपानमन्तेजइन्द्रियं ब्रह्मवर्चसमन्नाद्य ५ स एताश्चतुरश्चतुष्टोमान्तोमानपश्यत्तानाहरत्तै
 रयजत तेज एव प्रथमेनावारुधेन्द्रियं द्वितीयेन ब्रह्मवर्चसं तृतीयेनान्नाद्यं चतुर्थेन य एवं विद्वाश्च-
 तुरश्चतुष्टोमांत्सोमानाहरति तैर्यजते तेज एव (२) प्रथमेनावारुधेन्द्रियं द्वितीयेन ब्रह्मवर्चसं तृतीये-
 नान्नाद्यं चतुर्थेन यामेवात्रिर्कद्विमाधोत्तामेव यजमानकधोति — १८) [तदेवाष्टादशच] ॥ ८ ॥
 जमदग्निः पुष्टिकामश्चतुरात्रेणायजत स एतान्पोषा ५ अपुष्यत्तस्मात्पलितौ जामदग्नियौ न संजा-
 नते एतानेव पोषान्पुष्यति य एवं विद्वाश्चतुरात्रेण यजते पुरोडाशिन्यउपसदोभवन्ति पशवोवै पु-
 रोडाशः पशूनेवावरुधेन् वै पुरोडाशोन्मवावरुधेन्नादः पशुमान्भवति य एवं विद्वाश्चतुरात्रेण य-
 जते — ४८) [जमदग्निरष्टाचत्वारिंशत्] ॥ ९ ॥ संवत्सरोवा इदमेकआसीत्सोकामयतनू-
 न्सृजेयेति स एतं पंचरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत ततोवै स ऋतूनसृजत य एवं विद्वान्पंचरात्रेण

का०७. प्र०१.

॥ ४७९ ॥

अ० ११

यजते प्रैव जायते तक्तवः सृष्टानव्यावर्तत तप्तं पंचरात्रमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्त ततोवै ते-
 व्यावर्तत (१) यत्तुं विद्वान्पंचरात्रेण यजते विपाप्मना आतृव्येणावर्तते सार्वसेनिः शौचेयो-
 कामयत पशुमान्तस्यामिति सप्तं पंचरात्रमाहरन्तेनायजन्त ततोवै सप्तहस्तं पशून्प्राप्नोद्यत्तुं वि-
 द्वान् पंचरात्रेण यजते सप्तहस्तं पशूनाप्नोति बभ्रुः प्रावाहणिरकामायत वाचः प्रवदितास्यामिति
 सप्तं पंचरात्रमा (२) अहरन्तेनायजन्त ततोवै सवाचः प्रवदिताभवद्यत्तुं विद्वान्पंचरात्रेण य-
 जते प्रवदितैव वाचोभवत्यथो एनं वाचस्पतिरित्याहुरनासश्चतुरात्रोतिरिक्तः षड्रात्रोथवा एषसंप्रति-
 यज्ञोयत्पञ्चरात्रोयत्तुं विद्वान्पंचरात्रेण यजते संप्रत्येव यज्ञेन यजते पंचरात्रोभवति पंचवा कृत-
 वः संवत्सरः (३) ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रतितिष्ठत्यथो पंचाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तोयज्ञोयज्ञमेवावरुंधे
 त्रिष्टदग्निष्टोमोभवति तेजएवावरुंधे पंचदशोभवतीन्द्रियमेवावरुंधे सप्तदशोभवत्यन्नाद्यस्यावरु-
 ध्याअथो प्रैव तेन जायते पंचविंशोऽग्निष्टोमोभवति प्रजापतेराप्त्यै महाव्रतवानन्नाद्यस्यावरु-
 ण्यै विश्वजित्सर्वपृष्टोतिरात्रोभवति सर्वस्याभिजित्यै — ४) [न्यावर्तनासंवत्सरोऽभि-
 जित्यै] . ॥ १० ॥ देवस्य त्वा सवितुः प्रसवैश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णोहस्ताभ्यामादद-
 इमामगृभ्णन्नशनामृतस्य पूर्वआयुषिविदयेषुकव्यातया देवाः सुतमावभूवुर्कृतस्य सामन्तसर-
 मारपती । अभिधाअसि भुवनमसि यन्तासि धर्तासि सोऽग्निं वैश्वानरं सप्रथसंगच्छ स्वाहा-
 कृतः पृथिव्यां यन्ताराड्यन्तासियमनोधर्तासि धरुणः (१) कृष्यै त्वा क्षेमाय त्वा रय्यै त्वा पोषाय

का०७. प्र०१.

॥ ४८० ॥

अ० १५

संहिता

त्वा पृथिव्यै त्वांतरिक्षाय त्वा दिवेत्वा सुते त्वा संते त्वाद्भ्यस्त्वौषधीभ्यस्त्वा विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्यः
 — २५) [धरुणः पंचविंशतिश्च] ॥ ११ ॥ विमूर्माया प्रभूः पित्राश्वोसि हयोस्यत्योसि-
 नरोस्यर्वांसि सप्तिरसि वाज्यंसि वृषांसि नृमणांसि यथुर्नाभास्यादित्यानां पत्वान्विद्यग्रये स्वाहा
 स्वाहेन्द्राग्निभ्यां ५ स्वाहा प्रजापतये स्वाहा विश्वेभ्योदेवेभ्यः स्वाहा सर्वाभ्योदेवताभ्यश्च धृतिः
 स्वाहेहविधृतिः स्वाहेहरंतिः स्वाहा (१) इहरमंतिः स्वाहा भूरसि भुवे त्वा भव्याय त्वा भविष्यते
 त्वा विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्योदेवाआशापालाणं देवेभ्योश्च मेधायप्रोक्षितं गोपायत — २२) [रं-
 तिः स्वाहाद्वाविंशतिश्च] ॥ १२) आर्यनाय स्वाहा प्रार्यणाय स्वाहोद्रावाय स्वाहोद्रुताय स्वा-
 हाशूकाराय स्वाहाशूकताय स्वाहापलायिताय स्वाहापलायिताय स्वाहाऽऽवल्गते स्वाहापरावल्गते
 स्वाहा यमे स्वाहा प्रयते स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा — २६) [आर्यनायषड्विंशतिः] ॥ १३ ॥ अग्रये
 स्वाहा सोमाय स्वाहा वायवे स्वाहापांमोदाय स्वाहा सवित्रे स्वाहा सरस्वत्यै स्वाहेन्द्राय स्वाहा
 बृहस्पतये स्वाहा मित्राय स्वाहा वरुणाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा — २३) [अग्रये त्रयोविंशतिः]
 ॥ १४ ॥ पृथिव्यै स्वाहांतरिक्षाय स्वाहा दिवे स्वाहा सूर्याय स्वाहा चंद्रमसे स्वाहा नक्षत्रेभ्यः स्वाहा
 प्राच्यै दिशे स्वाहा दक्षिणायै दिशे स्वाहा प्रतीच्यै दिशे स्वाहोदीच्यै दिशे स्वाहोर्ध्वायै दिशे
 स्वाहा दिग्भ्यः स्वाहावांतरिक्षाभ्यः स्वाहा समाभ्यः स्वाहा शरद्भ्यः स्वाहाहोरात्रेभ्यः स्वाहा-
 र्धमासेभ्यः स्वाहा मासेभ्यः स्वाहर्तुभ्यः स्वाहासंवत्सराय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा — ४७) [पृथि-

का० ७. प्र० १.

॥ ४८१ ॥

अ० १९

व्यैसृचत्वारिंशत्] ॥ १५ ॥ अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा सवित्रे स्वाहा सरस्वत्यै स्वाहा
 पूष्णे स्वाहा बृहस्पतये स्वाहा पांमोदाय स्वाहा वायवे स्वाहा मित्राय स्वाहा वरुणाय स्वाहा
 सर्वस्मै स्वाहा—२३) [अग्नये त्रयोविंशतिः] ॥ १६ ॥ पृथिव्यै स्वाहांतरिक्षाय स्वाहा
 दिवे स्वाहा अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा सूर्याय स्वाहा चंद्रमसे स्वाहा हे स्वाहा रात्रियै स्वाहा रजवे
 स्वाहा माधवे स्वाहा सुक्षित्यै स्वाहा क्षुधे स्वाहा शितिम्ने स्वाहा रोगाय स्वाहा हिमाय स्वाहा
 शिताय स्वाहा तपाय स्वाहा रण्याय स्वाहा सुवर्गाय स्वाहा लोकाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा—४४)
 [पृथिव्यै चतुश्चत्वारिंशत्] ॥ १७ ॥ भुवो देवानां कर्मणा पसर्तस्य पृथ्यामि वसुभिर्देवेभिर्देवत-
 या गायत्रेण त्वा छंदसा युनज्मि वसते न त्वर्तुना हविषा दीक्षयामि रुद्रेभिर्देवेभिर्देवतया त्रैष्टुभेन
 त्वा छंदसा युनज्मि ग्रीष्मेण त्वर्तुना हविषा दीक्षयाम्यादित्येभिर्देवेभिर्देवतया जागतेन त्वा छंदसा
 युनज्मि वर्षाभिस्त्वर्तुना हविषा दीक्षयामि विश्वेभिर्देवेभिर्देवतयानुष्टुभेन त्वा छंदसा युनज्मि (१)
 शरदा त्वर्तुना हविषा दीक्षयाम्यंगिरोभिर्देवेभिर्देवतया पाङ्केन त्वा छंदसा युनज्मि हेमन्तशिरीरा-
 भ्यां त्वर्तुना हविषा दीक्षयाम्याहं क्षीरामरुहमृतस्य पत्नी गायत्रेण छंदसा ब्रह्मणा चर्त्तस्यत्ये-
 धा ५ सत्यमृते धाम् । महीमूषु सुत्रामाणमिह धृतिः स्वाहे हविर्धृतिः स्वाहे हरन्तिः स्वाहे हरमन्तिः स्वा-
 हा—४९) [युनज्म्येकात्रपंचाशच्च] ॥ १८ ॥ ईकाराय स्वाहे कृताय स्वाहा क्रंदते स्वा-
 हा वक्रंदते स्वाहा प्रोथते स्वाहा प्रप्रोथते स्वाहा गंधाय स्वाहा घ्राताय स्वाहा प्राणाय स्वाहा

व्यानाय स्वाहापानाय स्वाहा संदीयमानाय स्वाहा संदिताय स्वाहा विचृत्यमानाय स्वाहा विचृ-
 त्ताय स्वाहा पलायिष्यमाणाय स्वाहा पलायिताय स्वाहोपरशस्यते स्वाहोपरताय स्वाहा निवे-
 क्ष्यते स्वाहानिविशमानाय स्वाहानिविष्टाय स्वाहानिषत्स्यते स्वाहा निषीदते स्वाहा निषण्णाय
 स्वाहा (१०) आसिष्यते स्वाहासीनाय स्वाहा सिताय स्वाहा निपत्स्यते स्वाहा निपद्य-
 मानाय स्वाहानिर्पन्नाय स्वाहा शयिष्यते स्वाहा शयानाय स्वाहा शयिताय स्वाहा संमीलिष्य-
 ते स्वाहा संमीलते स्वाहा संमीलिताय स्वाहा स्वप्स्यते स्वाहा स्वपते स्वाहा सुप्ताय स्वाहा प्र-
 भोत्स्यते स्वाहा प्रबुध्यमानाय स्वाहा प्रबुद्धाय स्वाहा जागरिष्यते स्वाहा जाग्रते स्वाहा जाग-
 रिताय स्वाहा शुश्रूषमाणाय स्वाहा शृण्वते स्वाहा श्रुताय स्वाहा वीक्षिष्यते स्वाहा (२) वी-
 क्षमाणाय स्वाहा वीक्षिताय स्वाहा सहास्यते स्वाहा संजिहानाय स्वाहोजिहानाय स्वाहा वि-
 वत्स्यते स्वाहाविवर्तमानाय स्वाहा विवृत्ताय स्वाहोत्थास्यते स्वाहोत्तिष्ठते स्वाहोत्थिताय स्वाहा
 विधविष्यते स्वाहा विधून्वानाय स्वाहा विधूताय स्वाहोत्कशस्यते स्वाहोत्कर्मते स्वाहोत्क्रान्ताय
 स्वाहाचक्रमिष्यते स्वाहा चक्रम्यमाणाय स्वाहाचक्रमिताय स्वाहा कंडूयिष्यते स्वाहा कंडूयमाना-
 य स्वाहा कंडूयिताय स्वाहानिक्रषिष्यते स्वाहा निक्रषमाणाय स्वाहा निकषिताय स्वाहा यदत्ति
 तस्मै स्वाहा यत्पिबति तस्मै स्वाहा यन्मेहति तस्मै स्वाहा यच्छकृत्करोति तस्मै स्वाहा रेतसे-
 स्वाहा प्रजाभ्युः स्वाहा प्रजननाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा — २७) [निषण्णाय स्वाहा वीक्षिष्यते

का० ७. प्र० २.

॥ ४८३ ॥

अ० १

स्वाहानिकर्षमाणायस्वाहासप्तविंशतिश्च] ॥ १९ ॥ अग्नये स्वाहा वायवे स्वाहा सूर्याय स्वाहर्त-
मस्यृतस्यर्तमसिसत्यमसिसत्यस्य सत्यमस्यृतस्य पंथाअसि देवानां छायामृतस्य नाम तत्सत्यं
यत्त्वं प्रजापतिरस्यधियदस्मिन्वाजिनीव शुभस्पर्धते दिवः सूर्येण विशोपोवृणानः पवते कव्यन्प-
शुं गोपाइर्यः परिज्मा — ४८) [अग्नयेष्टाचत्वारिंशत्] ॥ २० ॥ प्रजननं (३०९) प्रा-
त. सवने (६३) ब्रह्मवादिनो (१३४) गिरसु (१७१) आपः (३४७) सोमः (३८९) स-
हस्रतम्यां (२१२) त्रि (११८) जमदग्निः (४८) संवत्सरो (२००) देवस्य (७५) वि-
भू (७२) रायनाया (२६) अये (२३) पृथिव्या (४७) अग्नये (२३) पृथिव्यै (४४)
भुव (९९) ईक्ष्णाराया (१७७) अये (४८) विश्वतिः (२६२५) ॥ २० ॥ इतितैत्तिरीय
संहितायां सप्तमकाण्डेप्रथमःप्रपाठकः ॥ १ ॥

॥ हरिःओम् ॥ साध्यै देवाः सुवर्गक्रामाएतः षड्रात्रमपश्यन्तमाहर्न्तेनायजन्त ततोवेते
सुवर्गं लोकमायन् यएवं विद्वांसः षड्रात्रमासन्ते सुवर्गमेव लोकं यंति देवसत्रं वै षड्रात्रः प्र-
त्यक्षस्त्वैतानि पृष्ठानि यएवं विद्वांसः षड्रात्रमासन्ते साक्षादेवदेवताअभ्यारोहन्ति षड्रात्रो भवति
षड्रा कृतवः षट्पृष्ठानि (१) पृष्ठैरेवर्तूनन्वारोहन्त्युतुभिः संवत्सरं ते संवत्सरएव प्रतितिष्ठन्ति बह-
द्रथंतराभ्यां यन्तीयं वावरथंतरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रतितिष्ठन्त्येते वै यज्ञ-
स्यांजसायनीसुतीताभ्यामेव सुवर्गं लोकं यंति त्रिरष्टमिष्टोमोभवति तेजएवावरुंधते पंचदशोभं

नैत्ति०

का०७. प्र०२.

॥ ४८४ ॥

अ० २

संहिता

वर्तीन्द्रियमेवावरुंधते सप्तदशः (२) भवत्यन्नाद्यस्यावरुंध्या अथो प्रैव तेन जायंत एकविंशो-
भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्दधने त्रिणवोभवति विजित्यै त्रयस्त्रिंशोभवति प्रतिष्ठित्यै
सर्दोहविधानिन एतेन षडात्रेण यजेरन्नाश्वत्थीहविधानं चाग्नीध्रं च भवतस्तद्धि सुवर्ग्यं चक्री-
वन्ती भवतः सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्याउलूखलबुधोयूपोभवति प्रतिष्ठित्यै प्रांचोयांति प्राडि-
वहि सुवर्गः (३) लोकः सरस्वत्यायांत्येष्वै देवयानः पंथास्तमेवान्वारोहंत्याक्रोशंतोयांत्यवर्ति-
मेवान्यस्मिन्प्रतिषज्य प्रतिष्ठां गच्छन्ति यदादशशतं कुर्वत्यथैकमुत्थानं शतायुः पुरुषः शतेंद्रिय
आयुष्यैवेन्द्रिये प्रतिष्ठित्यांति यदा शतं सहस्रं कुर्वत्यथैकमुत्थानं सहस्रसंमितोवा असौ लो-
कोमुमेवलोकमभिजयंतियदा (४) एषां प्रमीयेत यदा वा जीयैरन्नथैकमुत्थानं तद्धितीर्थम्—
११) (पृष्ठानिसप्तदशःसुवर्गोयदैकादशच) ॥ १ ॥ कुसुरुविदौदांलकिरकामयत पशुमा-
न्त्स्यामिति सप्तं सप्तरात्रमाहर्त्तेनायजत तेन वै सयावंतोग्राम्याः पशवस्तानवारुंध य एवं
विद्वान्तसप्तरात्रेण यजते यावंत एव ग्राम्याः पशवस्तानेवारुंधे सप्तरात्रोभवति सप्तग्राम्याः प-
शवः सप्तराण्याः सप्त छंदास्स्युभयस्यावरुंध्यै त्रिष्टदग्निष्टोमोभवति तेजः (१) एवावरुंधे पं-
चदशोभवतीन्द्रियमेवावरुंधे सप्तदशोभवत्यन्नाद्यस्यावरुंध्या अथो प्रैव तेन जायत एकविंशोभवति
प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्धते त्रिणवोभवति विजित्यै पंचस्त्रिंशोभिष्टोमोभवति प्रजापतेरास्यै
महाव्रतवान्नाद्यस्यावरुंध्यै विश्वजित्सर्वपृष्ठोतिरात्रोभवति सर्वस्याभिजित्यै यत्प्रत्यक्षं पूर्वेष्वहः

का०७. प्र०२.

॥ ४८५ ॥

अ० ४

सु पृष्ठान्युपेयुः प्रत्यक्षम् (२) विश्वजिति यथा दुग्धामुपसीदत्येवमुत्तममहः स्यान्नैकरात्रश्च
 न स्याद्बृहद्रथन्तरे पूर्वेष्वहः सूर्ययन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव नयन्त्यथो अनयोरेव प्रति-
 तिष्ठन्ति यत्प्रत्यक्षं विश्वजिति पृष्ठान्युपयन्ति यथा प्रतां दुहेतादृगेवतत्—४२) [तेजःप्रत्य-
 क्षं द्विचत्वारिंशच्च] ॥ २ ॥ बृहस्पतिरकामयत ब्रह्मवर्चसी स्यामिति स एतमष्टरात्रम-
 पश्यत्तमाहरत्तेनायजत ततोवै सब्रह्मवर्चस्यभवद्य एवं विद्वानष्टरात्रेण यजते ब्रह्मवर्चस्येव भ-
 वत्यष्टरात्रोभवत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसं गायत्रियैव ब्रह्मवर्चसमवर्णधेष्टरात्रोभवति
 चतस्रोवै दिशश्चतस्रोवांतरदिशादिग्भ्य एव ब्रह्मवर्चसमवर्णधे (१) त्रिदशभिष्टोमोभवति
 तेज एवावर्णधे पंचदशोभवतीन्द्रियमेवावर्णधे सप्तदशोभवत्यन्नाद्यस्यावर्णध्या अथो प्रैव तेन
 जायत एकविंशोभवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्धत्ते त्रिणवोभवति विजित्यै त्रय
 ख्रिंशोभवति प्रतिष्ठित्यै पंचविंशोभिष्टोमोभवति प्रजापतेरास्यै महाव्रतवानन्नाद्यस्याव-
 र्णध्या विश्वजित्सर्वपृष्ठोतिरात्रोभवति सर्वस्याभिजित्यै — २) [रुधेऽभिजित्यै] ॥ ३ ॥ प्रजा-
 पतिः प्रजाअसृजत ताः सृष्टाः क्षुधन्यायन्त्स एतं नवरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत ततोवै प्रजा-
 भ्योकल्पत यर्हि प्रजाः क्षुधं निगच्छेयुस्तर्हि नवरात्रेण यजेतेमेद्विवा एतासां लोका अकृसा
 अथैताः क्षुधं निगच्छन्तीमानेवाभ्योलोकान्कल्पयति तान्कल्पमानान्प्रजाभ्योनुकल्पते कल्पते
 (१) अस्माइमे लोक ऊर्जं प्रजामु दधाति त्रिरात्रेणैवमं लोकं कल्पयति त्रिरात्रेणांतरिक्षं त्रि-

वैत्ति०

का०७. प्र०१.

॥ ४८६ ॥

अ० ५

संहिता

रात्रेणामुं लोकं यथा गुणगुणमन्वस्यत्येवमेव तल्लोके लोकमन्वस्यति धृत्या अशिथिलं भावाय
 ज्योतिर्गौरायुरिति ज्ञाताः स्तोमाभवंतीयं वाव ज्योतिरंतरिक्षं गौरसावायुरेव लोकेषु प्रतितिष्ठन्ति
 ज्ञात्रं प्रजानाम् (२) गच्छति नवरात्रोभंवत्यभिपूर्वमेवास्मिन्तेजोदधाति योज्योगामयावी स्यात्स-
 नवरात्रेण यजेत प्राणाहि वाएतस्याधृताअथैतस्य ज्योगामयति प्राणानेवास्मिन्दाधारोतयदी-
 तासुर्भवन्ति जीवत्येव— ३३) [कल्पतेप्रजानांत्रयस्त्रिंशच्च] ॥ ४ ॥ प्रजापतिरकामयत
 प्रजायेयेति सप्तं दशहोतारमपश्यत्तमं जुहोतेन दशरात्रमसृजत तेन दशरात्रेण प्राजायत दशरा-
 त्राय दीक्षिष्यमाणोदशहोतारं जुहुयाद्दशहोत्रैव दशरात्रं सृजते तेन दशरात्रेण प्रजायते वैरा-
 जोवा एषयज्ञोयदशरात्रोय एवं विद्वान्दशरात्रेण यजते विराजमेव गच्छति प्राजापत्योवा एषय-
 ज्ञोयदशरात्रः (१) य एवं विद्वान्दशरात्रेण यजते प्रैवजायतइंद्रोवै सदृङ् देवताभिरासीत्सन-
 व्यावृत्तमगच्छत्सप्रजापतिमुपाधावत्तस्मात्तं दशरात्रं प्रायच्छत्तमाहरत्तेनायजतततोवै सौन्याभि-
 देवताभिरव्यावृत्तमगच्छत्त एव विद्वान्दशरात्रेण यजते व्यावृत्तमेव पाप्मना भ्रातृव्येण गच्छति त्रि-
 ककुद्दै (२) एषयज्ञोयदशरात्रः ककुत्पंचदशः ककुदैकविंशः ककुत्त्रयस्त्रिंशोय एवं विद्वान्दश-
 रात्रेण यजते त्रिककुदेव संमानानां भवति यजमानः पंचदशोयजमान एकविंशोयजमान स्रय-
 स्त्रिंशः पुरइतरा अभिचर्यमाणोदशरात्रेण यजेत देवपुराणं पर्यूहते तस्य नकुतश्चनो पाव्या-
 धोभवन्ति नैनमभिचरन्स्तृणुते देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा एताः (३) देवपुराअपश्यन्त्यह-

का०७. प्र०२.

॥ ४८७ ॥

अ० ६

शरात्रस्ताः पर्यैहंत तेषां न कुतश्चनोपाव्याधोभवत्ततोदेवोअभवन्परामुरायोआतृव्यवान्त्स्या-
 त्सदशरात्रेण यजेत देवपुरीएव पर्यैहते तस्य न कुतश्चनोपाव्याधोभवति भवत्यात्मना
 परास्य आतृव्योभवति स्तोमस्तोमस्योपस्तिर्भवति आतृव्यमेवोपस्तिं कुरुते जामिवै
 (४) एतत्कुर्वति यज्यायाश्सु५ स्तोममुपेत्यकनीयाश्समुपयंति यदग्निष्टोमसामान्यव-
 स्ताव पुरस्ताच्च भवन्त्यजामित्वाय त्रिरुदग्निष्टोमोअग्निष्टुदग्नियीषु भवति तेजएवावरुंधे पं-
 चदशउक्थ्यैद्रीष्विन्द्रियमेवावरुंधे त्रिरुदग्निष्टोमोवैश्वदेवीषु पुष्टिमेवावरुंधे सप्तदशोअग्निष्टो-
 मः प्राजापत्यासु तीवसोमोआद्यस्यावरुंध्याअथो प्रैव तेन जायते (५) एकविंशउ-
 क्थ्यः सौरीषु प्रतिष्ठित्याअथो रुचमेवात्मन्धत्ते सप्तदशोअग्निष्टोमः प्राजापत्यासूपहव्यउपहवमेव ग
 च्छति त्रिणवावअग्निष्टोमावभितैद्रीषु विजित्यै त्रयस्त्रिंशउक्थ्योवैश्वदेवीषु प्रतिष्ठित्यै विश्वजि-
 त्सर्वपृष्ठोतिरात्रोभवति सर्वस्याभिजित्यै — ३१) [दशरात्रोवाएतावैजायतएकत्रिंशाच्च]
 ॥ ५ ॥ ऋतवोवै प्रजाकामाः प्रजां नाविंदंत तैकामयंत प्रजा५ सृजेमहि प्रजामवरुंधीमहि प्रजां
 विंदेमहि प्रजावंतः स्यामेति तएतमेकादशरात्रमपश्यन्तमाहरं तेनायजंत ततोवै ते प्रजामसृजंत
 प्रजामवरुंधत प्रजामविंदंत प्रजावंतोभवन्त ऋतवोभवन्तदार्तिवानामार्तवत्वमृतूनां वा एते पुत्रा-
 स्तस्मात् (१) आर्तवाउच्यंते यएवं विद्वाश्सएकादशरात्रमासते प्रजामेव सृजंते प्रजामवरुंधते
 प्रजां विंदंते प्रजावंतोभवन्ति ज्योतिरतिरात्रोभवति ज्योतिरेव पुरस्तादधते सुवर्गस्य लोकस्यानु-

तैत्ति०

का० ७. प्र० २.

॥ ४८८ ॥

अ० ७

ख्यात्यै पृष्ठयः षडहोर्भवति षड्वा ऋतवः षट्पृष्ठानि पृष्ठैरेवतूनन्वारोहंत्युनुभिः संवत्सरंते संवत्सरएव
 प्रतितिष्ठन्ति चतुर्विंशोर्भवति चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री (२) गायत्रं ब्रह्मवर्चसं गायत्रियामेव
 ब्रह्मवर्चसे प्रतितिष्ठन्ति चतुश्चत्वारिंशोर्भवति चतुश्चत्वारिंशदक्षरा त्रिष्टुर्गिन्द्रियं त्रिष्टुत्रिष्टुभ्येवे-
 द्रिये प्रतितिष्ठन्त्यष्टाचत्वारिंशोर्भवत्यष्टाचत्वारिंशदक्षरा जगती जागताः पशवोजगत्यामेव प-
 शुषुप्रतितिष्ठन्त्येकादशरात्रोर्भवति पंच वा ऋतवर्आर्तवाः पंचर्तुष्वेवार्तवेषु संवत्सरे प्रतिष्ठाय प्रजा-
 मवरुंधतेतिरात्रावर्भितोर्भवतः प्रजायै परिगृहीत्यै— ४९) [तस्माद्वायुत्र्येकान्नपंचाशच्च]
 ॥ ६ ॥ ऐन्द्रवायवाग्राङ्गृहीयाद्यः कामयेत यथापूर्वं प्रजाः कल्पेरन्निति यज्ञस्य वैकुप्तिमनुप्रजाः
 कल्पन्ते यज्ञस्याकुप्तिमनु न कल्पन्ते यथापूर्वमेव प्रजाः कल्पयति न ज्यायांश्च कनीयानतिक्राम-
 त्यैन्द्रवायवाग्राङ्गृहीयादामयाविनः प्राणेन वा एषव्यूध्यते यस्यामयति प्राणैन्द्रवायवः प्राणेनैवैन-
 समर्धयति भैत्रावरुणाग्राङ्गृहीरन् येषां दीक्षितानां प्रमीयेत (१) प्राणापानाभ्यां वा एते व्यू-
 ध्यन्ते येषां दीक्षितानां प्रमीयन्ते प्राणापानौ मित्रावरुणौ प्राणापानावेव मुखतः परिहरन्तआश्विना-
 ग्राङ्गृहीतानुजावरोश्विनौ वै देवानामानुजावरो पश्वेवाग्रं पर्येतामश्विनवितस्यदेवतायआनुजावर
 स्तावैवैनमग्रपरिणयतः शुक्राग्राङ्गृहीतः गतश्रीः प्रतिष्ठाकामोसौ वा आदित्यः शुक्रएषोर्तोतं
 मनुष्यः (२) श्रियै गत्वा निवर्ततेतादेवांतमारभते न व्रतः पापीयान्भवति मन्थ्यग्राङ्गृही-
 ताभिचरन्तार्तपात्रं वा एतद्यन्मथिपात्रं मृत्युनैवेनं ग्राहयति ताजगार्तिमाच्छत्याग्रयुणा-

का० ७. प्र० २.

॥ ४८९ ॥

अ० ८

प्राङ्गृहीत॒ यस्य॑ पि॒ता पि॒ताम॑हः पुण्यः स्यादथ॒ तन्न॑ प्रा॒मुयाद्वा॒च्वा वा ए॒ष ई॒न्द्रियेण॑ व्य॒ध्यते॒
 यस्य॑ पि॒ता पि॒ताम॑हः पुण्यः (३) भ॒वत्यथ॒ । तन्न॑ प्रा॒मोत्युर॑इ॒वैतद्य॑ज्ञस्य॒ वाग्वि॒व यदा॑ग्र॒
 य॒णोवा॒चैवैन॑मि॒न्द्रियेण॑ सम॒र्धयति॑ न ततः॒ पापी॑यान्भवत्यु॒क्थ्याग्रा॑ङ्गृही॒ताभि॑चर्यमाणः॒ सर्वेषां॑
 वा ए॒तत्प्रा॒त्राणा॑मि॒न्द्रियं॑ यदु॒क्थ्यपा॒त्र ५ सर्वे॑णै॒वैन॑मि॒न्द्रियेणा॑ति प्रयु॒ङ्क्ते सर॑स्वत्य॒भि नो॑ने॒षिव॑स्य॒ इति॑ पु॒
 रो॒रुचं॑ कुर्याद्वा॒ग्वै (४) सर॑स्वती वा॒चैवैन॑मति॒ प्रयु॒ङ्क्ते मा॒त्वत्क्षेत्रा॑ण्यर॒णानि॑ ग॒न्मेत्या॑ह मृत्यो॒र्वै
 क्षे॒त्राण्यर॑णानि॒ तेनै॒व मृत्योः॑ क्षेत्राणि॒ न ग॑च्छति॒ पूर्णान्ग्रहा॑ङ्गृही॒यादाम॑या॒विनः॑ प्रा॒णान्वा ए॒त॒
 स्य॑ शु॒गृच्छति॑ यस्या॒मयति॑ प्रा॒णाग्र॑हाः प्रा॒णाने॒वास्व॑शु॒चोमु॑चत्यु॒तय॑दी॒तासु॑र्भवति॒ जीव॑त्ये॒व पू॒
 र्णान्ग्रहा॑न् (५) गृ॒हीया॒द्यहि॑ प॒र्जन्यो॒न वर्ष॑त्प्रा॒णान्वा ए॒तहि॑ प्र॒जाना॑ ५ शु॒गृच्छति॑ यहि॑ प॒र्ज॒
 न्यो॒न वर्ष॑ति प्रा॒णाग्र॑हाः प्रा॒णाने॒व प्र॒जाना॑ ५ शु॒चोमु॑चति॒ ताज॑कप्रवर्षति — २५) [प्र॒मीये॑तम॒
 नुष्यः॑ पु॒ण्योवै॑ग्रहान्प॒चावि॑ ५ शतिश्च] ॥ ७ ॥ गा॒य॒त्रोवा ऐ॑न्द्रवा॒यवो॑गा॒य॒त्रं प्रा॑य॒णीय॑मह॒स्तस्मा॑
 त्प्रा॒य॒णीये॑ह॒ नै॒न्द्रवा॒यवो॑गृ॒ह्यते॒ स्वए॒वैन॑मा॒यत॑ने गृ॒ह्णाति॒ त्रैष्टु॑भो॒वै शु॒क्रस्त्रैष्टु॑भं द्वितीयमह॒स्तस्मा॑
 द्विती॒येह॑च्छु॒क्रोय॑ह्यते॒ स्वए॒वैन॑मा॒यत॑ने गृ॒ह्णाति॒ जाग॑तो॒वा आ॑ग्रय॒णो जाग॑तं तृतीयमह॒स्तस्मा॑त्तृ॒
 ती॒येह॑न्नाग्रय॒णो गृ॑ह्यते॒ स्वए॒वैन॑मा॒यत॑ने गृ॒ह्णात्ये॒तद्वै (१) य॒ज्ञमा॑प॒द्यच्छं॑दा॒ ५ स्या॑मोति॒ यदा॑ग्र॒
 य॒णश्चो॑गृ॒ह्यते॒ यत्रै॒व य॒ज्ञम॑दृ॒शंत॑तए॒वैनं॑ पुनः प्रयु॒ङ्क्ते ज॑गन्मु॒खोवै॒ द्वितीय॑स्त्रि॒रात्रो॑ जाग॑तं आग्रय॒
 णो॒यच्च॑तुर्थेह॑न्नाग्रय॒णो गृ॑ह्यते॒ स्वए॒वैन॑मा॒यत॑ने गृ॒ह्णात्यथो॑ ५ स्वमे॒व छं॑दोनु॒पर्या॑वर्तते॒ राथ॑ंतरो॒वा ऐ॑न्द्रवा॒

नैति०

का०७. प्र०२.

॥ ४९० ॥

अ० ८

संहिता

यवोरार्थतरं पंचममहस्तस्मात्पंचमेहन् (२) ऐंद्रवायवोगृह्यते स्वएवैनमायतने गृह्णाति बर्हितीवै
 शुक्रोबर्हितः षष्ठमहस्तस्मात्षष्ठेहन्छुक्रोगृह्यते स्वएवैनमायतने गृह्णात्येतद्वै द्वितीयं यज्ञमापद्यच्छं-
 दांस्याप्नोति यच्छुक्रः श्वोगृह्यते यत्रैव यज्ञमदृशन्ततएवैनं पुनः प्रयुङ्क्ते त्रिष्टुड्मुखोवै तृतीयस्त्रि-
 रात्रस्त्रिष्टुभः (३) शुक्रोयत्सप्तमेहन्छुक्रोगृह्यते स्वएवैनमायतने गृह्णात्यथो स्वमेव छंदोनुपर्याव-
 र्त्तते वाग्वा आग्रयणोवागष्टममहस्तस्मादष्टमेहन्नाग्रयणोगृह्यते स्वएवैनमायतने गृह्णाति प्राणोवा-
 ऐंद्रवायवः प्राणोनवममहस्तस्मान्नवमेहन्त्रैन्द्रवायवोगृह्यते स्वएवैनमायतने गृह्णात्येतत् (४) वै
 तृतीयं यज्ञमापद्यच्छंदांस्याप्नोति यदैंद्रवायवः श्वोगृह्यते यत्रैव यज्ञमदृशन्ततएवैनं पुनः प्रयु-
 ङ्क्तेथो स्वमेव छंदोनुपर्यावर्त्तते पथोवा एतेष्वपथे नयन्ति येन्येनैन्द्रवायवात्प्रतिपद्यन्तेतः खलु वाएष-
 यज्ञस्य यदृशममहर्दशमेहन्त्रैन्द्रवायवोगृह्यते यज्ञस्य (५) एवातं गत्वा पथात्पथामपियंत्यथो
 यथावर्हीयसाप्रतिसारं वहति तादृगेव तच्छंदांस्यान्योन्यस्य लोकमभ्यध्यायन्तान्येतनैव देवाव्य-
 वाहयन्तैन्द्रवायवस्य वाएतदायतनं यच्चतुर्थमहस्तस्मिन्नाग्रयणोगृह्यते तस्मादाग्रयणस्यायतनेनव-
 मेहन्त्रैन्द्रवायवोगृह्यते शुक्रस्य वा एतदायतनं यत्पंचमम् (६) अहस्तस्मिन्त्रैन्द्रवायवोगृह्यते
 तस्मादैंद्रवायवस्यायतने सप्तमेहन्छुक्रोगृह्यतआग्रयणस्य वा एतदायतनं यत्षष्ठमहस्तस्मिन्छुक्रो-
 गृह्यते तस्माच्छुक्रस्यायतनेष्टमेहन्नाग्रयणोगृह्यते छंदांस्यावै तद्विवाहयति प्रवस्यसोविवाहमाप्नो-
 ति य एवं वेदाथो देवताभ्यएव यज्ञे संविदं दधाति तस्मादिदमन्योन्यस्मै (७) ददाति — १)

का० ७. प्र० २.

॥ ४९१ ॥

अ० १०

[वाअहस्त्रैष्टुभएतद्यज्ञस्यपंचममन्यस्माएकंच] ॥ ८ ॥ प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति स-
एतं द्वादशरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत् ततोवै सप्रजायतयः कामयेत् प्रजायेयेति सद्वादशरात्रे-
ण यजेत् प्रैवजायते ब्रह्मवादिनोवदंत्यग्निष्टोमप्रायणायज्ञाअथ कस्मादतिरात्रः पूर्वःप्रयुज्यतइ-
ति चक्षुषी वा एते यज्ञस्य यदतिरात्रौ कनीनिके अग्निष्टोमौ यत् (१) अग्निष्टोमं पूर्वं प्रयुंजी-
रन्बहिर्धा कनीनिके दध्युस्तस्मादतिरात्रः पूर्वः प्रयुज्यते चक्षुषी एव यज्ञेधित्वामध्यतः कनीनिके
प्रतिदधति योवै गायत्रीं ज्योतिः पक्षां वेद ज्योतिषाभासासुवर्गं लोकमेति यावग्निष्टोमौ तौ पक्षौ
येतरेष्टावुकथ्याः सआत्मैषा वै गायत्री ज्योतिः पक्षाय एवं वेदज्योतिषा भासा सुवर्गं लोकम् (२)
एति प्रजापतिर्वा एषद्वादशधा विहितोयद्वादशरात्रोयावतिरात्रौ तौ पक्षौ येतरेष्टावुकथ्याः सआ-
त्मा प्रजापतिर्वा वैष सन्तसद्वैसत्रेण स्पृणोति प्राणवैसत्प्राणानेव स्पृणोति सर्वासां वाएते प्रजा-
नां प्राणैरासते ये सत्रमासते तस्मात्पृच्छन्ति किमेते सत्रिण इति प्रियः प्रजानाम् (३) उत्थितो
भवति यएवं वेद — ५) [यल्लोकं प्रजानां पंचव] ॥ ९ ॥ नवाएषोन्यतो वैश्वानरः सुवर्गा-
य लोकाय प्राभवदूर्ध्वो हवाएष आतत आसीत्ते देवाएतं वैश्वानरं पर्यौहन्त सुवर्गस्य लोकस्य प्रभू-
त्याकृतवोवा एतेन प्रजापतिमयाजयन्तेष्वार्धोदधितदुधोति हवाकृत्विशुयएवं विद्वान्द्वादशाहेन
यजते तैस्मिनैच्छन्त सरसमहवसन्ताय प्रायच्छत् (१) यवं ग्रीष्मायौषधीर्वर्षाभ्यां व्रीहीन्छरेदमा-
पतिलौ हेमन्तशिशिराभ्यां तेनेद्रं प्रजापतिरयाजयत्ततोदाइंद्रइंद्रोभवत्तस्मादादुरानुजावरस्य यज्ञइ-

नैति०

का०७. प्र०२.

॥ ४९२ ॥

अ० ११

संहिता

ति सद्येतेनाग्रेयं जतैष हवैकुण्ठममति यः सूत्रे प्रतिगृह्णाति पुरुषकुण्ठममश्वकुण्ठं गौर्वाअन्नं येन
पात्रेणान्नं बिभ्रति यत्तं न निर्णेनिजति ततोधि (२) मलं जायत एकएव यजेतैकोहि प्रजाप-
तिराधोद्वादशरात्रीर्दीक्षितः स्याद्वादशमासाः संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिर्वा वै
षण्णहवैजायते यस्तपसोधिजायते चतुर्धा वाएतास्तिस्त्रस्त्रोरात्रयोयद्वादशोपसदोयाः प्र-
थमायज्ञं ताभिः संभरति या द्वितीया यज्ञं ताभिरारभते (३) यास्तृतीयाः पात्राणि
ताभिर्निर्णेनित्ते याश्चतुर्थीरपि ताभिरात्मानमंतरतः शुंधते योवाअस्य पशुमति मा॥स॥ सौन्ति
यः पुरोडाशं मस्तिष्क॥ सयः परिवापं पुरीष॥ सयआज्यं मज्जान॥ सयः सोम॥ स्वेद॥
सोपि हवाअस्य शीर्षण्यानिष्पदः प्रतिगृह्णाति योद्वादशाहेप्रतिगृह्णाति तस्माद्वादशाहेन (४)
न याज्यं पाप्मनोव्यावृत्यै— ४) [अयच्छुद्धिरभतेद्वादशाहेनचत्वारिच] ॥ १० ॥
एकस्मै स्वाहा द्वाभ्या॥ स्वाहा त्रिभ्यः स्वाहा चतुर्भ्यः स्वाहा पंचभ्यः स्वाहा षड्भ्यः
स्वाहा सप्तभ्यः स्वाहाष्टाभ्यः स्वाहा नवभ्यः स्वाहा दशभ्यः स्वाहैकादशभ्यः स्वाहा द्वादशभ्यः
स्वाहा त्रयोदशभ्यः स्वाहा चतुर्दशभ्यः स्वाहा पंचदशभ्यः स्वाहा षोडशभ्यः स्वाहा सप्तदशभ्यः
स्वाहाष्टादशभ्यः स्वाहैकान्नविंशत्यै० स्वाहा नवविंशत्यै स्वाहैकान्नचत्वारिंशते स्वाहा
नवचत्वारिंशते स्वाहैकान्न (१) षष्ट्यै स्वाहा नवषष्ट्यै स्वाहैकान्नाशीत्यै स्वाहा नवाशीत्यै
स्वाहैकान्नशताय स्वाहा शताय स्वाहा द्वाभ्या॥ शताभ्या॥ स्वाहा सर्वस्मैस्वाहा— २१)

का०७. प्र०२.

॥ ४९३ ॥

अ० १७

[नैकविंशतिश्च] ॥ ११ ॥ एकस्मै स्वाहा त्रिभ्यः स्वाहा पंचभ्यः स्वाहा सप्तभ्यः स्वाहा नवभ्यः स्वाहा दशभ्यः स्वाहा त्रयोदशभ्यः स्वाहा पंचदशभ्यः स्वाहा सप्तदशभ्यः स्वाहाैकान्विंशत्यै स्वाहा नवविंशत्यै स्वाहाैकान्वचत्वारिंशते स्वाहा नवचत्वारिंशते स्वाहाैकान्वषष्ठ्यै स्वाहा नवषष्ठ्यै स्वाहाैकान्वशीत्यै स्वाहा नवाशीत्यै स्वाहाैकान्वशताय स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा— ११) [एकस्मैपंचाशत्] ॥ १२ ॥ द्वाभ्यां स्वाहा चतुर्भ्यः स्वाहा षड्भ्यः स्वाहाष्टाभ्यः स्वाहा दशभ्यः स्वाहा द्वादशभ्यः स्वाहा चतुर्दशभ्यः स्वाहा षोडशभ्यः स्वाहाष्टादशभ्यः स्वाहा विंशत्यै स्वाहाष्टानवत्यै स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा— १२) [द्वाभ्यां षड्विंशतिः] ॥ १३ ॥ त्रिभ्यः स्वाहा पंचभ्यः स्वाहा सप्तभ्यः स्वाहा नवभ्यः स्वाहाैकदशभ्यः स्वाहा त्रयोदशभ्यः स्वाहा पंचदशभ्यः स्वाहा सप्तदशभ्यः स्वाहाैकान्विंशत्यै स्वाहा नवविंशत्यै स्वाहाैकान्वचत्वारिंशते स्वाहा नवचत्वारिंशते स्वाहाैकान्वषष्ठ्यै स्वाहा नवषष्ठ्यै स्वाहाैकान्वशीत्यै स्वाहानवाशीत्यै स्वाहाैकान्वशताय स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा— १३) [त्रिभ्योऽष्टाचत्वारिंशत्] ॥ १४ ॥ चतुर्भ्यः स्वाहाष्टाभ्यः स्वाहा द्वादशभ्यः स्वाहा षोडशभ्यः स्वाहा विंशत्यै स्वाहा षण्णवत्यै स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा— १४ [चतुर्भ्यः षोडश] ॥ १५ ॥ पंचभ्यः स्वाहा दशभ्यः स्वाहा पंचदशभ्यः स्वाहा विंशत्यै स्वाहा पंचनवत्यै स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा— १५) [पंचभ्यश्चतुर्दश] ॥ १६ ॥ दशभ्यः स्वाहा

वैति०

का०७. प्र०२.

॥ ४९३ ॥

अ० २०

संहिता

विंशत्यै स्वाहा त्रिंशते स्वाहा चत्वारिंशते स्वाहा पंचाशते स्वाहा षष्ठ्यै स्वाहा सप्तत्यै स्वाहा
 शतित्यै स्वाहा नवत्यै स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा—२२) (दशभ्योद्वाविंशतिः)
 ॥ १७ ॥ विंशत्यै स्वाहा चत्वारिंशते स्वाहा षष्ठ्यै स्वाहाशीत्यै स्वाहा शताय स्वाहा
 सर्वस्मै स्वाहा—१२) (विंशत्यैद्वादश) ॥ १८ ॥ पंचाशते स्वाहा शताय स्वाहा द्वाभ्यां
 शताभ्यां स्वाहा त्रिभ्यः शतेभ्यः स्वाहा चतुर्भ्यः शतेभ्यः स्वाहा पंचभ्यः शतेभ्यः स्वाहा षड्भ्यः
 शतेभ्यः स्वाहा सप्तभ्यः शतेभ्यः स्वाहाष्टाभ्यः शतेभ्यः स्वाहा नवभ्यः शतेभ्यः स्वाहा सहस्राय
 स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा—३२) [पंचाशतेद्वात्रिंशत्] ॥ १९ ॥ शताय स्वाहा सहस्राय स्वाहा-
 युताय स्वाहा नियुताय स्वाहा प्रयुताय स्वाहाबुंदाय स्वाहा न्यबुंदाय स्वाहा समुद्राय स्वाहा मध्याय
 स्वाहांताय स्वाहा परार्धाय स्वाहोषसे स्वाहा व्युष्ट्यै स्वाहोदिष्यते स्वाहोद्यते स्वाहोदिताय स्वा-
 हा सुवर्गाय स्वाहा लोकाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा—३८) (शतायाष्टात्रिंशत्) ॥ २० ॥
 साध्याः (२११) कुसुरुविन्दो (१४२) बृहस्पतिः (१००) प्रजापतिः (१३३) प्रजापति
 (२८१) कृतव (१४९) ऐन्द्रवायवाग्रान् (२७५) गायत्रः (३५१) प्रजापति (१५५)
 नै (२०४) कस्मा (७१) एकस्मै (५०) द्वाभ्यां (२६) त्रिभ्य (४८) चतुर्भ्यः (१६)
 पञ्चभ्यो (१४) दशभ्यो (२२) विंशत्यै (१२) प्रश्नाशते (३२) शताय (३८)
 विंशतिः (२३३०) ॥ २० ॥ इतिवैतिरीयसंहितायांसप्तमकाण्डेद्वितीयः प्रपाठकः ॥

अ० २

का० ७. प्र० ३.

॥ ४९५ ॥

॥ हरिः ओम् ॥ प्रजवं वा एतेन यन्ति यदशममहः पापावृहीयं वा एतेन भवन्ति यदशम-
महुर्यौवै प्रजवं यतामर्पथेन प्रतिपद्यते यः स्थाणुः संहन्ति योभ्रेषन्त्येति सहीयते सयोवै दशमेहञ-
विवाक्यउपहन्यते सहीयते तस्मै यउपहताय व्याहृतमेवान्वारभ्य समंश्रुतेथ योव्याहृतः (१)
हीयते तस्मादशमेहञविवाक्यउपहतायनव्युच्यमथो खल्वाद्दुर्यज्ञस्य वै समृद्धेन देवाः सुवर्गं लो-
कमायम्यज्ञस्य अर्द्धेनासुरान्पराभावयन्निति यत्त्वलु वै यज्ञस्य समृद्धं तद्यजमानस्य यद्वाद्धं त-
द्वातृव्यस्य सयोवै दशमेहञविवाक्यउपहन्यते स एवातिरेचयति ते ये बाह्यादशीकवः (२) स्यु-
स्तेविब्रूयुर्यदि तन्न विदेयुरंतः सदसाद्बुच्यंयदि तन्न न विदेयुर्गृहपतिना व्युच्यंतव्युच्यमिवाथवा
एतत्सर्पराज्ञियां ऋग्भिः स्तुवंतीयं वै सर्पतोराज्ञीयद्वा अस्यार्किंचार्चति यदानुचुस्तेनेयः सर्परा-
ज्ञी तेयदेव किंच वाचानुचुर्यदितोर्ध्वर्चितारः (३) तदुभयमाप्त्वावरुध्योत्तिष्ठामेति ताभिर्मनसा-
स्तुवते नवाइमामंश्वरथोनाश्वतरीरथः सद्यः पर्यामुमर्हति मनोवाइमाः सद्यः पर्यामुमर्हति मनः
परिभवितुमथ ब्रह्मावदन्ति परिमितावाक्चः परिमितानि सामानि परिमितानि यजूंष्यथैतस्यैवां
तोनास्ति यद्ब्रह्म तत्प्रतिगूणतआचक्षीत सः (४) प्रतिगुरः — १) [सदशीकवोऽर्चितारः स ए-
कंच] ॥ १ ॥ ब्रह्मवादिनोवदन्ति किं द्वादशाहस्य प्रथमेनाहर्त्विजां यजमानोवृद्ध इति तेजइन्द्रि-
यमिति किं द्वितीयेनेति प्राणानन्नाद्यमिति किंतृतीयेनेति त्रीणिमान्लोकांनिति किंचतुर्थेनेति चतु-
ष्पदः पशुनिति किंपंचगेनेति पंचाक्षरांपङ्क्तिमिति किं षष्ठेनेति षड्भूतनिति किं सप्तमेनेति सप्तप-

का० ७. प्र० ३.

दा० शक्करीमिति (१) किमष्टमेनेत्यष्टाक्षरां गायत्रीमिति किञ्चमेनेति त्रिष्टुप् स्तोममिति-
 किं दशमेनेति दशाक्षरां विराजमिति किमेकादशेनेत्येकादशाक्षरां त्रिष्टुभमिति किंद्वादशेनेति द्वाद-
 शाक्षरां जगतीमित्येतावद्वा अस्ति यावदेतद्यावदेवास्ति तदैषां वृद्धे — ४१) [शक्करीमित्येक-
 चत्वारिंशच्च] ॥ २ ॥ एषवा आसोद्वादशाहोयत्रयोदशरात्रः समानश्च ह्येतदहर्यथायणीयश्चो-
 दयनीयश्च ज्यतिरात्रो भवति त्रयं द्रुमे लोका एषां लोकानामास्यै प्राणो वै प्रथमोतिरात्रोऽपानो द्विती-
 योऽपानस्तृतीयः प्राणापानोदानेष्वेवान्नाद्ये प्रतितिष्ठति सर्वमायुर्यति य एवं विद्वांसश्च योदशरात्र-
 मासनेतद्वाहुर्वाग्वा एषावितता (१) यद्वादशाहस्तां विच्छिद्युर्नमध्यैतिरात्रं कुर्युरुपदामुकागृहप-
 तेर्वाकस्यादुपरिष्ठाच्छंदोमानां महाव्रतं कुर्वति संततामेव वाचमवरुधते नुपदामुकागृहपतेर्वाग्भवति-
 पशवो वै छंदोमा अन्नं महाव्रतं यदुपरिष्ठाच्छंदोमानां महाव्रतं कुर्वति पशुषु चैवान्नाद्ये च प्र-
 तितिष्ठति — ४३) [वितता त्रिचत्वारिंशच्च] ॥ ३ ॥ आदित्या अकामयंतो भयोर्लोकयोर्ऋ-
 ध्रुयामेति त एतं चतुर्दशरात्रमपश्यन्त माहुरंते नायजन्त ततो वै त उभयोर्लोकयो रार्ध्वन्नास्मिश्चा-
 मुष्मिंश्च य एवं विद्वांसश्चतुर्दशरात्रमासन्त उभयोरेव लोकयोर्ऋध्रुवंत्यस्मिश्चामुष्मिंश्च चतुर्द-
 शरात्रो भवति सप्तग्राम्या ओषधयः सुसारण्या उभयीषामवरुध्वे यत्पराचीनानि पृष्ठानि (१)
 भवंत्यमुमेव तैर्लोकमभिजयन्ति यत्प्रतीचीनानि पृष्ठानि भवंतीममेव तैर्लोकमभिजयन्ति त्रयस्त्रिं-
 शै मध्यतः स्तोमो भवतुः साम्राज्यमेव गच्छंत्यधिराजौ भवंतो धिराजा एव समानानां भवंत्य-

का० ७. प्र० ३.

४९७ ॥

अ० ६

तिरात्रावभितोभवतः परिगृहीत्यै— ३४) [पृष्ठानिचतुस्त्रिंशच्च] ॥ ४ ॥ प्रजापतिः सुवर्गं
लोकमैतत् देवाअन्वायन्तानादित्याश्च पशवश्चान्वायन्ते देवाअब्रुवन्यान्पशूनुपाजीविष्मत्तद्भमे न्वाग्म
न्निति तेभ्यएतं चतुर्दशरात्रं प्रत्यौहन्तआदित्याः पृष्ठैः सुवर्गं लोकमारोहन्त्यहाभ्यामस्मिन्लोके
पशून्प्रत्यौहन्पृष्ठैरादित्याअमुष्मिन्लोकआर्ध्वन्त्यहाभ्यामस्मिन् (१) लोके पशवोयएवं विद्वांसः
श्चतुर्दशरात्रमासंतउभयोरेव लोकयोर्ऋध्वन्त्यस्मिन्श्चामुष्मिन्श्च पृष्ठैरवामुष्मिन्लोकऋध्वन्ति त्र्य
हाभ्यामस्मिन्लोके ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहोभवतीयं वावज्योतिरंतरिक्षं गौरसावायुरिमानेव लोका-
नभ्यारोहन्ति यदन्यतः पृष्ठानिस्थीर्विविधः स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवंति सविवधत्वाय (२) ओजोवै
वीर्यं पृष्ठान्योजएव वीर्यं मध्यतोदधतेदृढद्रथंतराभ्यां यंतीयं वाव रथंतरमसौ बृहदाभ्यामेव यंत्यथो
अनयोरेवप्रतितिष्ठंत्येते वै यज्ञस्यांजसायनीक्षुतीताभ्यमिव सुवर्गं लोकं यंति परांचोवा एते सुवर्गं
लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचीनानि पृष्ठान्युपयंति प्रत्यङ्त्र्यहोभवति प्रत्यवरूढ्याअथो प्रतिष्ठित्यै
(३) उभयोर्लोकयोर्ऋध्वोत्तिष्ठन्ति चतुर्दशैतास्तासां यादश दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवा-
न्नाद्यमवरूढते आश्चतस्रश्चतस्रोदिशोदिक्ष्वेव प्रतितिष्ठंत्यतिरात्रावभितोभवतः परिगृहीत्यै— ३५)
[अस्मिन्सविदधत्वायप्रतिष्ठित्याएकंत्रिंशच्च] ॥ ५ ॥ इंद्रोवै सृष्टदेवताभिराभीत्सन-
व्यावृतमगच्छत्सप्रजापतिमुपाधावत्तस्माएतंपंचदशरात्रं प्रायच्छत्तमाहरत्तेनायजत् ततोवै सो-
न्याभिर्दिवताभिर्व्यावृतमगच्छद्यएवं विद्वांसः पंचदशरात्रमासंते व्यावृतमेव पाप्मना आतृज्ये-

का०७. प्र०३.

॥ ४९८ ॥

अ०७

संहिता

ण गच्छन्ति ज्योतिर्गौरायुरिति ज्यहोभवतीयं वाव ज्योतिरंतरिक्षम् (१) गौरसावायुरेष्वेव
 लोकेषु प्रतितिष्ठत्यसत्रं वाएतद्यदंशं यच्छंदोमाभवति तेनसत्रं देवताएव पृष्ठैरवरुंधते प-
 शूच्छंदोमैरोजोवै वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छंदोमाओजस्येव वीर्यं पशुषु प्रतितिष्ठति पंचदशरात्रोभवति
 पंचदशोवज्रोवज्रमेव आतृव्येभ्यः प्रहरंत्यतिरात्रावभितोभवतइंद्रियस्य (१) परिगृहीत्यै — १)
 (अंतरिक्षमिंद्रियस्यैकं च) ॥६॥ इन्द्रोवे शिथुलइवाप्रतिष्ठितआभीत्सोसुरेभ्योविभेत्सप्रजापतिमुपा-
 धावत्तस्माएतं पंचदशरात्रं वज्रं प्रायच्छत्तेनासुरान्पराभाव्य विजित्य श्रियंमगच्छदग्निघृतापाप्मानं
 निरंदहत पंचदशरात्रेणौजोबलमिंद्रियं वीर्यमात्मन्धत्त यएवं विद्वांसः पंचदशरात्रमासते आतृव्या
 नेव पराभोव्यविजित्य श्रियं गच्छत्यग्निघृता पाप्मानंनिः (१) दहते पंचदशरात्रेणौजोबलमिंद्रियं
 वीर्यमात्मन्धत्तएताएव पशव्याः पंचदशवा अर्धमासस्य रात्र्योर्धमासशः संवत्सरआप्यते संवत्सरं
 पशवोनुप्रजायते तस्मात्पशव्याएताएव सुवर्ग्याः पंचदशवा अर्धमासस्य रात्र्योर्धमासशः संवत्सरआ-
 प्यते संवत्सरः सुवर्गलोकस्तस्मात्सुवर्ग्याज्योतिर्गौरायुरिति ज्यहोभवतीयं वावज्योतिरंतरिक्षम् (२)
 गौरसावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्ति यदन्यतः पृष्ठानि स्युर्विविधधस्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति
 सविवधत्वायौजोवै वीर्यं पृष्ठान्योजएव वीर्यं मध्यतोदधते बृहद्रथंतराभ्यां यंतीयं वाव रथंतर-
 मसौ बृहदाभ्यामेव यंत्यथो अनयोरेव प्रतितिष्ठत्येते वै यज्ञस्यांजंसायनी स्तुती ताभ्यमिवसुव-
 र्गं लोकम् (२) यन्तिपरांचोवाएते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति येषराचीनानि पृष्ठान्युपयन्ति प्रत्य-

का० ७. प्र० ३.

॥ ४९९ ॥

अ० ९

इन्द्रोऽभवति प्रत्यवरूढया अथो प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयोर्ऋध्वोऽतिष्ठति पंचदशैतास्तासां या-
 दश दशाक्षरा विराडन्तं विराड्विराजैवान्नाद्यमवरूढते याः पंच पंचदिशोऽदिक्ष्वेव प्रतितिष्ठन्त्यति-
 रात्रावभितोभवत इन्द्रियस्य वीर्यस्य प्रजायै (४) पशूनां परिगृहीत्यै— २) [निरंतरिक्षं लोकं-
 प्रजायैहेच] ॥ ७ ॥ प्रजापतिरकामयता आदः स्यामिति स एतः सप्तदशरात्रमपश्यत्तमाहरत्ते-
 नायजत् ततो वै सौत्रादौ भवद्य एव विद्वांसः सप्तदशरात्रमासते आदा एव भवन्ति पंचाहो भवति
 पंच वा कृतवः संवत्सरकृतुष्वेव संवत्सरे प्रतितिष्ठन्त्यथो पंचाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवावरूढते
 संत्रवा एतुं (१) यदच्छंदोमं यच्छंदोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव पृष्ठैरवरूढते पशून्छंदोमैरो-
 जो वै वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छंदोमा ओजस्येव वीर्यं पशुषु प्रतितिष्ठन्ति सप्तदशरात्रो भवति सप्तदशः
 प्रजापतिः प्रजापतिरास्या अतिरात्रावभितोभवतो आद्यस्य परिगृहीत्यै— ३७) [एतत्सप्तत्रिं-
 शच्च] ॥ ८ ॥ सा विराड्विक्रम्यातिष्ठद्ब्रह्मणा देवेष्वन्तेनासुरेषु ते देवा अकामयन्तो भयः संवृजिमाहि
 ब्रह्मचान्नं चेति त एता विश्रुतिः रात्रीरपश्यन्ततो वै त उभयः समवृजत् ब्रह्मचान्नं च ब्रह्मव-
 र्चसिनो आदा अभवन्त्य एव विद्वांस एता आसत उभयमेव संवृजते ब्रह्म चान्नं च (१) ब्रह्मवर्च-
 सिनो आदा भवन्ति देवा एते विराजौ तयोरिव नाना प्रतितिष्ठन्ति विश्वो वै पुरुषो दशहस्त्या अंगुल-
 यो दशपद्या यावन्निव पुरुषस्नमा स्वोत्तिष्ठति ज्योतिर्गौरायुरिति यहा भवन्तीयं वाव ज्योतिरंतरिक्षं गौ-
 रसावायुरिमानेव लोकान्भ्यारोहन्त्यभिपूर्वं यहा भवन्त्यभिपूर्वमेव सुवर्गं (२) लोकम्भ्यारोहन्ति

का०७. प्र०३.

॥ ५०० ॥

अ० १०

यदन्यतः पृष्ठानि स्युर्विविधः स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति सविवधत्वायोजोवै वीर्यं पृष्ठान्योज-
 एव वीर्यं मध्यतोदधते बृहद्रथंतराभ्यां यन्तीयं वाव रथंतरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव
 प्रतितिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याजसायनीसुनीताभ्यामेव सुवर्गं लोकं यन्ति परांचोवा एते सुवर्गं लोकम्
 (३) अभ्यारोहन्ति येषराचीनानि पृष्ठान्युपयन्ति प्रत्यङ् व्यहोभवति प्रत्यवरूढ्याअथो
 प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयोर्ऋध्योत्तिष्ठन्त्यतिरात्रावभितो भवतोब्रह्मवर्चसस्यान्नाद्यस्य परिगृहीत्यै
 — २३) [चसुवर्गलोकत्रयोविंशतिश्च] ॥ ९ ॥ असावादित्योस्मिन्लोकआसीत्तं
 देवाः पृष्ठैः परिगृह्य सुवर्गं लोकमगमयन्पैरैवस्तात्पर्यगृह्णन्दिवाकीर्त्येन सुवर्गं लोके प्रत्य
 स्थापयन्पैरैः परस्तात्पर्यगृह्णन्पृष्ठैरुपावारोहन्त्सवाअसावादित्योमुष्मिन्लोके पैरैरुभयतः परिगृहीतो
 यत्पृष्ठानि भवन्ति सुवर्गमेव तैर्लोकं यजमानायन्ति पैरैवस्तात्परिगृह्णन्तिदिवाकीर्त्येन (१)
 सुवर्गं लोके प्रतितिष्ठन्ति पैरैः परस्तात्परिगृह्णन्ति पृष्ठैरुपावारोहन्ति यत्पैरपरस्तान्न स्युः
 परांचः सुवर्गाल्लोकान्निष्पद्येरन्यद्वस्तान्नस्युः प्रजानिर्देहेयुरभितोदिवाकीर्त्यं परः सामानोभव
 ति सुवर्गएवैनान्लोकउभयतः परिगृह्णन्ति यजमानौ दिवाकीर्त्यं संवत्सरः परः सामानोभि
 तौदिवाकीर्त्यं परः सामानोभवन्ति संवत्सरएवोभयतः (२) प्रतितिष्ठन्ति पृष्ठं वै दिवाकीर्त्यं पार्श्व-
 परः सामानोभितौदिवाकीर्त्यं परः सामानोभवन्ति तस्मादभितः पृष्ठं पार्श्वं भूयिष्ठाग्रहागृह्यन्ते भूयि
 ष्ट २ शस्यते यज्ञस्यैव तन्मध्यतोग्रंथिं ग्रन्थ्यविस्त्रसाय सप्त गृह्यन्ते सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः प्रा

का० ७. प्र० ३:

॥ ५०१ ॥

अ० ११

णानेव यजमानेषु दधति यत्पराचीनानि पृष्ठानि भवन्त्यमुमेव तैर्लोकमभ्यारोहन्ति यदिमं लोकं न
 (३) प्रत्यवरोहयुरुद्धामाद्यैर्यजमानाः प्रवामीयेरन्यत्प्रतीचीनानि पृष्ठानि भवन्तीममेव तैर्लोकं
 प्रत्यवरोहन्त्यथो अस्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठन्त्यनुन्मादायेन्द्रोवा अप्रतिष्ठितआसीत्सप्रजापतिमुपा-
 धावत्तस्मात्तमेकविंशतिरात्रं प्रायच्छत्तमाहर्त्तेनायजत् ततोवै सप्रत्यतिष्ठये बह्व्याजिनोप्रति-
 ष्ठिताः (४) स्युस्तएकविंशतिरात्रमासीरन्द्वादश मासाः पञ्चर्तवस्त्रयइमे लोकाअसावादित्यए-
 कविंशतावन्तोवै देवल्लोकास्तेष्वेवयथापूर्वं प्रतितिष्ठन्त्यसावादित्योऽन्यरोचत् सप्रजापतिमुपाधा-
 वत्तस्मात्तमेकविंशतिरात्रं प्रायच्छत्तमाह रत्तेनायजत् ततोवै सरोचत् य एवं विद्वांस एकवि-
 ष्शतिरात्रमासते (५) रोचन्तएवैकविंशतिरात्रोभवति रुग्वाएकविंशोरुचमेव गच्छन्त्यथो प्रतिष्ठा-
 मेव प्रतिष्ठाह्यैकविंशतिरात्रावभितोभवतोब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै — २१) [दीवाकीर्त्यै-
 वोभ्यतोनाप्रतिष्ठिताआसन्तएकविंशतिश्च] ॥ १०॥ अर्वाङ्घ्रिज्ञः संक्रामत्वमुष्मादधिमामभि ।
 ऋषीणां यः पुरोहितः । निर्देवं निर्वीरं कृत्वा विष्कंधं तस्मिन्हीयतां योस्मान्देष्टि । शरीरं यज्ञशमलं
 कुसीदन्तस्मिन्सीदतु योस्मान्देष्टि । यज्ञयज्ञस्य यत्तेजस्तेन संक्राम मामभि । ब्राह्मणानृत्विजोदे-
 वान्यज्ञस्य तपसा ते सवाहमाहुवे । इष्टेन पृकमुप (१) ते हुवे सवाहम् । संते हजे सुकृतं संप्र-
 जां पशून् । प्रैषान्त्सामिधेनीराघारावाज्यभागावाश्रुतं प्रत्याश्रुतमाशृणामि ते । प्रयाजानूयाजा-
 न्त्सिष्टकृतमिडामाशिषआहजे सुवः । अग्निनेद्रेण सोमेन सरस्वत्या विष्णुना देवताभिः । या-

तैत्ति०

का० ७. प्र० ३.

॥ ५०२ ॥

अ० ३५

संहिता

ज्यानुवाक्याभ्यामुपते हुवे सवाहं यज्ञमाददेतेवषट्कृतम् । स्तुतश्शस्त्रं प्रतिगरं ग्रहमिदामाशिषः
 (२) आवृजे सुवः । पत्नीसंयाजानुपते हुवे सवाहं समिष्टयजुरादेतेव । पशून्स्तुतं पुरो-
 ढाशान्तस्त्वनान्योतयज्ञम् । देवान्तसेंदानुपते हुवेसवाहमग्निमुत्थान्तसोमवतोयेचविश्वे — ३२)
 [उपाशिषोद्वात्रिंशच्च] ॥ ११ ॥ भूतं भव्यं भविष्यद्वषट्स्वाहा नमःकवसाम यजुर्व
 षट्स्वाहा नमोगायत्री त्रिष्टुब्जगती वषट्स्वाहा नमः पृथिव्यंतरिक्षं द्यौर्वषट्स्वाहा नमोऽग्निर्वायुः
 सूर्योर्वषट्स्वाहा नमः प्राणोव्यानोपानोवषट्स्वाहा नमोऽन्नं कृषिर्दृष्टिर्वषट्स्वाहा नमः पिता
 पुत्रः पौत्रोवषट्स्वाहा नमोभूर्भुवः (१) सुवर्वषट्स्वाहा नमः — ४) [भुवश्चत्वारिच]
 ॥ १२ ॥ आमैगृहभवंत्वाप्रजामआमायज्ञोविशतु वीर्यावान् । आपोदेवीर्यज्ञियामाविशंतु
 सहस्रस्य माभूमामा प्रहासीत् । आमे ग्रहोभवत्वापुरोरुक्स्तुतशस्त्रे माविशताः समीची ।
 आदित्यारुद्रावसवामे सदस्याः सहस्रस्य माभूमामा प्रहासीत् । आमाग्निटोमोविशतु (१)
 उक्थ्यश्वातिरात्रोमाविशत्वापि शर्वरः । तिरोअह्निया मासुहुताआविशंतु सहस्रस्य माभूमामा प्रहा-
 सीत्—१८) [विशत्वष्टादशच) ॥ १३ ॥ अग्निना तपोन्वभवद्वाचा ब्रह्म मणिना रूपाणीं-
 द्रेण देवान्वातेन प्राणान्तमूर्येण द्यां चंद्रमंसा नक्षत्राणि यमेन पितृन्नाज्ञां मनुष्यान्फलेन देयानजग-
 रेण सर्पान्व्याघ्रेणारण्यान् पशून्छेनेनपतत्रिणोवृष्णाश्वानृभुमेण गावस्तेनाजावृष्णिनावीवी
 हिणान्त्रानि यवनौषधीर्यग्रोधेन वनस्पतीनुद्वरेणोजै गायत्रियां छंदाश्सि त्रिहता स्तोमान्ब्राह्मणे

क०७. प्र०३.

॥ ५०३ ॥

अ०१६

न (१) वाचम्—१) [ब्राह्मणे नैकैच) ॥ १४ ॥ स्वाहाधिमाधीताय स्वाहा स्वाहाधीतं मनसे स्वाहा
 स्वाहा मनः प्रजापतये स्वाहा काय स्वाहा कस्मै स्वाहा कतमस्मै स्वाहादित्यै स्वाहादित्यै मयै स्वाहा
 दित्यै सुमृडीकायै स्वाहा सरस्वत्यै स्वाहा सरस्वत्यै बृहत्यै स्वाहा सरस्वत्यै पावकायै स्वाहा पूष्णे
 स्वाहापूष्णे प्रपथ्याय स्वाहा पूष्णे नरधिषाय स्वाहा त्वष्ट्रे स्वाहा त्वष्ट्रे तुरीपाय स्वाहा त्वष्ट्रे पुरुषपाय
 स्वाहा (१) विष्णवे स्वाहा विष्णवे निखुर्यपाय स्वाहा विष्णवे निभूयपाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा—
 १०) (स्वाहादशच) ॥ १५ ॥ दृज्यः स्वाहा हनूभ्याः स्वाहोष्ठाभ्याः स्वाहा मुखाय स्वाहा ना-
 सिकाभ्याः स्वाहाक्षीभ्याः स्वाहा कर्णीभ्याः स्वाहा पारङ्क्षवोवायैभ्यः स्वपक्ष्मभ्यः स्वाहा वा-
 रङ्क्षवः पायैभ्यः पक्ष्मभ्यः स्वाहा शीर्ष्णे स्वाहा भ्रूभ्याः स्वाहा ललाटाय स्वाहा मूर्ध्ने स्वाहा
 मस्तिष्काय स्वाहा केशैभ्यः स्वाहा वहाय स्वाहा ग्रीवाभ्यः स्वाहा स्कंधेभ्यः स्वाहा कीकसा-
 भ्यः स्वाहा पृष्ठीभ्यः स्वाहा पाजस्याय स्वाहा पार्श्वाभ्याः स्वाहा (१) अस्साभ्याः स्वाहा
 दोषभ्याः स्वाहा बाहुभ्याः स्वाहा जंघाभ्याः स्वाहा श्रोणीभ्याः स्वाहोठभ्याः स्वाहा घ्नी-
 वज्याः स्वाहा जंघाभ्याः स्वाहा भसदे स्वाहा शिखंडेभ्यः स्वाहा बालधानाय स्वाहाठा-
 भ्याः स्वाहा शेपाय स्वाहा रेतसे स्वाहा प्रजाभ्यः स्वाहा प्रजननाय स्वाहा पृज्यः
 स्वाहा शफेभ्यः स्वाहा लोमभ्यः स्वाहा त्वचे स्वाहा लोहिताय स्वाहा मांसाय स्वाहा
 स्नावस्यः स्वाहास्थभ्यः स्वाहा मज्जभ्यः स्वाहा (२) अंगैभ्यः स्वाहात्मने स्वाहा सर्वस्मै स्वा-

नैत्ति०

का० ७. प्र० ३.

॥ ५०४ ॥

अ० २०

संहिता

हा — ६) [स्वाहा स्वाहा षट्च] ॥ १६ ॥ अंज्येताय स्वाहा जिसक्थाय स्वाहा शितिपदे स्वाहा
 शितिककुदे स्वाहा शितिरंघ्राय स्वाहा शितिपृष्ठाय स्वाहा शित्यक्षाय स्वाहा पुष्पकर्णाय स्वा-
 हा शित्योष्ठाय स्वाहा शितिभ्रवे स्वाहा शितिभसदे स्वाहा श्वेतानूकाशाय स्वाहांजये स्वाहा ल-
 लामाय स्वाहा सितज्ञवे स्वाहा कण्ठेताय स्वाहा रोहितैताय स्वाहारुणैताय स्वाहेदशाय स्वाहा
 कीदृशाय स्वाहा तादृशाय स्वाहा सदृशाय स्वाहा विसदृशाय स्वाहा सुसदृशाय स्वाहा रूपाय-
 स्वाहा (१) सर्वस्मै स्वाहा — २) [स्वाहा द्वेच] ॥ १७ ॥ कृष्णाय स्वाहा श्वेताय स्वाहा पि-
 शंगाय स्वाहा सारंगाय स्वाहारुणाय स्वाहा गौराय स्वाहा बभ्रवे स्वाहा नकुलाय स्वाहा रोहिता-
 य स्वाहा शोणाय स्वाहा श्यावाय स्वाहा श्यामाय स्वाहा पाकलाय स्वाहा मुरुपाय
 स्वाहानुरुपाय स्वाहा विरुपाय स्वाहा सरुपाय स्वाहा प्रतिरुपाय स्वाहा शबलाय स्वा-
 हा कमलाय स्वाहा पृश्नये स्वाहा पृश्निस्क्थाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा — ४६) [कृष्णाय-
 षट्चत्वारिंशत्] ॥ १८ ॥ ओषधीभ्यः स्वाहा मूलेभ्यः स्वाहा तूलेभ्यः स्वाहा कर्द्विभ्यः स्वाहा
 वल्शेभ्यः स्वाहा पुष्पेभ्यः स्वाहा फलेभ्यः स्वाहा गृहीतेभ्यः स्वाहा गृहीतेभ्यः स्वाहा वपन्नेभ्यः स्वा-
 हा शयानेभ्यः स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा — २४) [ओषधीभ्यश्चतुर्विंशतिः] ॥ १९ ॥
 वनस्पतिभ्यः स्वाहा मूलेभ्यः स्वाहा तूलेभ्यः स्वाहा स्कन्धेभ्यः स्वाहा शाखाभ्यः स्वाहा पूर्णे-
 भ्यः स्वाहा पुष्पेभ्यः स्वाहा फलेभ्यः स्वाहा गृहीतेभ्यः स्वाहा गृहीतेभ्यः स्वाहा वपन्नेभ्यः स्वाहा

का०७. प्र०४.

॥ ५०५ ॥

अ० १

शयानेभ्यः स्वाहा शिष्टाय स्वाहातिशिष्टाय स्वाहा परिशिष्टाय स्वाहा सशशिष्टाय स्वाहोच्छि-
ष्टाय स्वाहा रिक्ताय स्वाहारिक्ताय स्वाहा प्ररिक्ताय स्वाहा सशरिक्ताय स्वाहोद्रिक्ताय स्वाहा
सर्वस्मै स्वाहा— ४६) [वनस्पतिभ्यः षट्चत्वारिंशत्] ॥ २० ॥ प्रजवै (२०१) ब्रह्मवादि-
न (११) एष (८३) आदित्याः (८४) प्रजापति (१८१) रिन्द्र (१०१) इन्द्रः (२०२)
प्रजापतिः (८७) सा (१७३) सा (२७१) वर्वाद् (१३२) भूत (५४) मा (६८) मिना
(५१) स्वाहा (६५) दध्यो (१०६) ज्येताय (५२) कृष्णायौ (४६) षधीभ्यो (२४) वनस्प-
तिभ्यो (४६) विश्वातिः (२११८) ॥ २० ॥ इति तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे तृतीयप्रपाठकः ॥

॥ हरिः ओम् ॥ बृहस्पतिरकामयत् श्रन्मै देवादधीरन्गच्छेयं पुरोधामिति स एतं चतुर्विंश
तिरात्रमपश्यत्तमाह रत्तेनायजत् ततो वै तस्मै श्रद्देवा अदधता गच्छत्पुरोधां य एवं विद्वांसश्चतुर्विं-
शतिरात्रमासते श्रदेभ्यो मनुष्या दधते गच्छन्ति पुरोधां ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहाभवंतीयं वाव ज्यो-
तिरंतरिक्षं गौरसावायुः (१) इमानेव लोकानभ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहाभवंत्यभिपूर्वमेव सुवर्गं लोक
मभ्यारोहन्त्यसत्रं वा एतद्यदच्छंदो मयच्छंदो मा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव पृष्ठैरवरुधते पशून्छंदोमै
रोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छंदोमा ओजस्येव वीर्यं पशुषु प्रतितिष्ठन्ति बृहद्रथं त्राभ्यायंतीयं वाव
रथं त्रमसौ बृहदाभ्यामेव (२) यंत्यथो अनयोरेव प्रतितिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यांजसायनी सुती ता-
भ्यामेव सुवर्गं लोकं यति चतुर्विंशतिरात्रो भवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः सवत्सरः सवत्सरः सुव-

गोलोकः संवत्सर एव सुवर्गे लोके प्रतितिष्ठत्यथो चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसं गा
यत्रियैव ब्रह्मवर्चसमवरुंधतेतिरात्राकृमिर्नाभवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै — ४५) [आयुरे-
वपंचचत्वारिंशच्च] ॥ १ ॥ यथावै मनुष्या एव देवा अग्र आसन्ते कामयन्तावर्तिपाप्मानं मृत्युम
पहत्य देवीं सः सदैव गच्छेमेति त एतं चतुर्विंशतिरात्रमपश्यन्त माहुरन्ते नायजन्त ततो वै ते वर्तिपा-
प्मानं मृत्युमपहत्य देवीं सः सदैव गच्छन्त्य एव विद्वांसश्चतुर्विंशतिरात्रमासते वर्तिमेव पाप्मानं म
पहत्य श्रियं गच्छन्ति श्रीर्हि मनुष्यस्य (१) देवीं सः सज्ज्योतिरतिरात्रो भवति सुवर्गस्य लोकस्या
नुरव्यात्यै पृष्ठयः षडहो भवति षड्वाक्कृतवः संवत्सरस्तं मासा अर्धमासां कृतवः प्रविश्य देवीं सः सदैव
मगच्छन्त्य एव विद्वांसश्चतुर्विंशतिरात्रमासते संवत्सरमेव प्रविश्य वस्यंसीं सः सदैव गच्छन्ति त्रयं
स्रयस्त्रिंशा अवस्ताद्भवन्ति त्रयं स्रयस्त्रिंशाः परस्तात्त्रयस्त्रिंशैरेवोभयतो वर्ति पाप्मानं मपहत्य देवीं
सः सदैव मध्यतः (२) गच्छन्ति पृष्ठानि हि देवीं सः सज्जामिवा एतत्कुर्वन्ति यत्रयं स्रयस्त्रिंशा अन्वचो म
ध्ये निरुक्तो भवति तेनाजाम्युर्ध्वानि पृष्ठानि भवन्त्युर्ध्वांश्छंदोमा उभाभ्यां रूपाभ्यां सुवर्ग लो-
कं यंत्यसत्रं वा एतद्यदंछंदोमं यच्छंदोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव पृष्ठैरवरुंधते पशुं छंदोमैरोजो
वै वीर्यं पृष्ठानि पशवः (३) छंदोमा ओजस्येव वीर्यं पशुषु प्रतितिष्ठन्ति त्रयं स्रयस्त्रिंशा अवस्ता
द्भवन्ति त्रयं स्रयास्त्रिंशाः परस्तान्मध्ये पृष्ठान्युरोवै त्रयस्त्रिंशा आत्मा पृष्ठान्यात्मन एव तद्यजमा
नाः शर्मन्त्यन्तेनार्त्यै बृहद्रथं तुराभ्यां यन्तीयं वाव रथं तुरमसौ बृहदाभ्यामेव यंत्यथो अनयेरिव

का०७. प्र०४.

॥ ५०७ ॥

प्रतिष्ठित्येते वै यज्ञस्यांजसायनीस्तुती ताभ्यमिव (४) सुवर्गं लोकं यंति परांचोवाएते-
 सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति येषराचीनानि पृष्ठान्युपयन्ति प्रत्यङ्पट्टहोभवति प्रत्यवरुढ्याअथो-
 प्रतिष्ठित्याउभयोर्लोकयोर्ऋध्वोत्तिष्ठन्ति त्रिवृतोर्धिऋध्वमुप यन्ति स्तोमानाः संपत्यै प्रभवाय
 ज्योतिरग्निष्टोमोभवत्ययं वाव सक्षयोस्मादेव तेन क्षयाचर्यन्ति चतुर्विंशतिरात्रोभवति
 चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः (५) संवत्सरः सुवर्गोलोकः संवत्सरएव सुवर्गे लोके
 प्रतिष्ठित्यथो चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसं गायत्रियैव ब्रह्मवर्चसमवरुंधते
 तिरात्रावाभितोभवतोब्रह्मवर्चसस्यपरिगृहीत्यै — २४) [मनुष्यस्यमध्यतःपशवएवसंवत्स-
 रश्चतुर्विंशतिश्च] ॥ २ ॥ ऋक्षावाइयमलोमकासीत्साकामयतौषधीभिर्वनस्पतिभिः प्रजा-
 येयेति सैतास्त्रिंशत् रात्रीरपश्यत्ततोवाइयमोषधीभिर्वनस्पतिभिः प्राजायत ये प्रजाकामाः प-
 शुकांमास्युस्तएताआसीरन्प्रैवजायन्ते प्रजया पशुभिरियं वा अक्षुध्यत्सैतां विराजंमपश्यत्तामात्म-
 न्धित्वाच्चाद्यभवारुंधौषधीः (१) वनस्पतीन्प्रजां पशून्तेनावर्धत साजेमानं महिमानमगच्छद्य-
 एवं विद्वांससंएताआसन्ते विराजमेवात्मन्धित्वाच्चाद्यमवरुंधे ते वर्धन्ते प्रजया पशुभिर्जेमानं महि-
 मानं गच्छन्ति ज्योतिरतिरात्रोभवति सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै पृष्ठयः षट्पट्टहोभवति षट्पाकृतवः
 षट्पृष्ठानि पृष्ठैरेवतूनन्वारोहन्त्यृतुभिः संवत्सरं ते संवत्सरएव (२) प्रतिष्ठित्यन्ति त्रयस्त्रिंशात्रय-
 स्त्रिंशमुपयन्ति यज्ञस्य संतत्याअथो प्रजापतिर्वै त्रयस्त्रिंशः प्रजापतिमेवारभन्ते प्रतिष्ठित्यै

तैत्ति०

का०७. प्र०४.

॥ ५०८ ॥

अ० ४

संहिता

त्रिणवोभवति विजित्याएकविंशोभवति प्रतिष्ठित्याअथो रुचमेवात्मन्दधते त्रिरुदयिषुद्भवति
 पाप्मानमेव तेन निर्दहन्तेथो तेजोवैजित्येजएवात्मन्दधते पंचदशईंद्रस्तोमोभवतीन्द्रियमेवाव (३)
 रुंधते सप्तदशोभवत्यन्नाद्यस्यावरुध्याअथो प्रैव तेन जायंत एकविंशोभवति प्रतिष्ठित्याअथो रु-
 चमेवात्मन्दधते चतुर्विंशोभवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः संवत्सरः सुवर्गो लोकः संवत्सर-
 एव सुवर्गे लोके प्रतितिष्ठन्त्यथो एषवै विषूवान् विषूवन्तोभवन्ति यएवं विद्वांससंज्ञाता आसते चतु-
 र्विंशात्पृष्ठान्युपयन्ति संवत्सरएव प्रतिष्ठाय (४) देवता अभ्यारोहन्ति त्रयस्त्रिंशाव्यस्त्रिंशमुप-
 यन्ति त्रयस्त्रिंशद्वै देवतादेवतास्वेव प्रतितिष्ठन्ति त्रिणवोभवतीमे वै लोकास्त्रिणवएष्वेव लोकेषु
 प्रतितिष्ठन्ति द्वैकविंशोभवतः प्रतिष्ठित्याअथो रुचमेवात्मन्दधते बृहवः षोडशिनोभवन्ति तस्मा-
 द्बृहवः प्रजासु वृषाणोयदेते स्तोमाव्यतिषक्ताभवन्ति तस्मादियमोषधीभिर्वनस्पतिभिर्व्यतिषक्ता
 (५) व्यतिषज्यन्ते प्रजया पशुभिर्यएवं विद्वांससंज्ञाता आसते कृसावाएते सुवर्गं लोकं यंत्युच्चा-
 वचान् हि स्तोमानुपयन्ति यदेत ऊर्ध्वाः कृसाः स्तोमाभवन्ति कृसाएव सुवर्गं लोकं यंत्युभयोरि-
 भ्योलोकयोः कल्पते त्रिंशादेतास्त्रिंशदक्षरा विराडन्त्रं विराद्विराजैवाच्चाद्यमवरुंधतेतिरात्राव-
 भितोभवतोच्चाद्यस्य परिगृहीत्त्रै—४९.) [ओषधीरेवावप्रतिष्ठायव्यतिषक्तैकान्नपंचाशच्च] ॥ ३॥
 प्रजापतिः सुवर्गं लोकमैतं देवायेनयेन छंदसानुप्रायुंजत तेन नामुवन्तएताद्वात्रिंशतं रा-
 त्रीरपश्यन्द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापतिः स्वेनैव छंदसा प्रजापतिमाप्त्वाभ्यारुह्य सुवर्गं

क० ७. प्र० ४.

॥ ५०९ ॥

अ० ५

लोकमायन् य एवं विद्वांसं एता आसन्ते, द्वात्रिंशद्वेताद्वात्रिंशदक्षरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापतिः स्वे-
 नैव छंदसा प्रजापतिमाप्त्वा श्रियं गच्छन्ति (१) श्रीर्हि मनुष्यस्य सुवर्गलोकोद्वात्रिंशद्वेताद्वात्रिं-
 शदक्षरानुष्टुगानुष्टुप्सर्वामिव वाचमाभुवन्ति सर्वे वाचोर्वदितारो भवन्ति सर्वे हि श्रियं गच्छन्ति ज्योति-
 र्गौरायुरिति त्र्यहामवन्तीयं वाव ज्योतिरंतरिक्षं गौरसावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्त्यभि पूर्वत्र्यहा
 भवन्त्यभि पूर्वमेव सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति बृहद्रथंतराभ्यां यन्ति (२) इयं वाव रथंतरमसौ
 बृहदाभ्या मेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रतितिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यांजसायनी स्मृती ताभ्यामेव सुवर्गं
 लोकं यन्ति परांचोवा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये परांचस्त्रहानुपयन्ति प्रत्यङ्त्र्यहो भवति प्रत्यव
 रूढ्या अयो प्रतितिष्ठित्या उभयोर्लोकयोर्ऋध्वोत्तिष्ठन्ति द्वात्रिंशद्वेतास्तासां यास्त्रिंशस्त्रिंशदक्षरा
 (३) विराडन्नं विराद्विराजैवान्नाद्यमवरुधते ये द्वे अहोरात्रे एव ते उभाभ्यां रूपाभ्यां सुवर्गं लोकं
 यन्त्यतिरात्रावभितो भवतः परिगृहीत्यै—२२) [गच्छन्ति यन्ति त्रिंशदक्षराद्वाविंशतिश्च] ॥ ४ ॥
 देवाव देवसुत्रे द्वादशाहश्चैव त्रयस्त्रिंशदहश्च य एवं विद्वांसं स्रयस्त्रिंशदहमासते साक्षादेव देवता-
 अभ्यारोहन्ति अथा खलु वै श्रेयान् अभ्यारूढः कामयते तथा करोति यद्यवविध्यति पापीयान् भवति
 यदि नावविध्यति सदृङ् य एवं विद्वांसं स्रयस्त्रिंशदहमासते विपाप्मना आतृव्येणावर्तते हर्भाजो-
 वा एता देवा अग्र आहरन् (१) अहरेको भजता हरे कस्ताभिर्वते प्रबाहुगार्ध्वन्य एवं विद्वांसं स्रय
 स्त्रिंशदहमासते सर्व एव प्रबाहुगार्ध्वन्ति सर्वे ग्रामणीयं ग्रामुवन्ति पंचाहामवन्ति पंच वा कृतवः

तैत्ति०

का० ७. प्र० ४.

॥ ५१० ॥

अ० ६

संहिता

संवत्सरक्रान्तुष्वेव संवत्सरे प्रतितिष्ठंत्यथो पंचाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तोऽष्टोऽष्टमेवावरुंधते त्रीण्यांश्वि-
 नानि भवन्ति त्रयंश्वमे लोकाण्यु (२) एव लोकेषु प्रतितिष्ठंत्यथो त्रीणि वै यज्ञस्येन्द्रियाणि
 तान्येवावरुंधते विश्वजिह्ववत्यन्नाद्यस्यावरुध्यै सर्वपृष्ठोभवति सर्वस्याभिजित्यै वाग्वै द्वादशाहो
 यत्पुरस्ताद्वादशाह मुपेयुरनासां वाचमुपेयुरुपदासुकैषां वाकस्यादुपरिष्ठाद्वादशाहमुपयंत्यासामेव वा-
 चमुपयन्ति तस्मादुपरिष्ठाद्वाचा वंदामोवांतरं (३) वै दशरात्रेण प्रजापतिः प्रजाअसृजत यद्द-
 शरात्रोभवति प्रजाएव तद्यजमानाः सृजंत एताः हवाउदंकः शौल्बायनः सत्रस्यर्धमुवाच यद्द-
 शरात्रोयद्दशरात्रोभवति सत्रस्यर्ध्याअथो यदेव पूर्वेष्वहःसु विलोमक्रियते तस्यै वैषाशांतिः
 द्व्यनीकावाएतारात्रयोयजमानाविश्वजित्सहातिरात्रेण पूर्वाः षोडशसह (४) अतिरात्रेणोत्तराः
 षोडश य एवं विद्वांसस्तत्रयस्त्रिंशदहमासतृतेषां द्व्यनीका प्रजा जायते तिरात्रावभितो
 भवतः परिगृहीत्यै.—१७) [अहरन्नेष्ववांतरं सहस्रमदशच] ५॥ आदित्याअकामा
 यंत सुवर्गं लोकमियामेति ते सुवर्गं लोकं न प्राजानन्त सुवर्गं लोकमायन्त एतः षड्त्रिंशद्रात्र-
 मप्यन्तमाह्रन्तेनायजन्त ततोवै ते सुवर्गं लोकं प्राजानन्तसुवर्गं लोकमायन्त्य एवं विद्वांसः षड्त्रिंश-
 द्रात्रमासते सुवर्गमेव लोकं प्राजानन्ति सुवर्गं लोकं यन्ति ज्योतिरतिरात्रः (१) भवति ज्योति-
 रेव पुरस्तादधते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै षड्हाभवन्ति षड्हाक्रतवैक्रतुष्वेव प्रतितिष्ठन्ति चत्वारो
 भवन्ति चतस्रोदिशोदिक्ष्वेव प्रतितिष्ठंत्यसत्रं वा एतद्यदच्छंदोमं यच्छंदोमाभवन्ति तेन सत्रं देवताएव

का०७. प्र०४.

॥ ५११ ॥

अ० ७

पृष्ठैर्वरुंधते पशून्छंदोमैरोजोवै वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छंदोमाओजस्येव (२) वीर्यं पशुषु प्रतिति
 ष्टंति षड्त्रिंशद्रात्रोभवति षड्त्रिंशदक्षरा बहती बार्हताः पशवोबहत्येव पशून्वरुंधते बहतीछंद-
 साश्चाराज्यमाश्रुताश्रुवते स्वाराज्यं य एवं विद्वाश्मः षड्त्रिंशद्रात्रमासति सुवर्गमेव लोकं यंत्य-
 तिरात्रावभितोभवतः सुवर्गस्य लोकस्य परिगृहीत्यै — ३६) [अतिरात्रएवषड्त्रिंशाच्च]
 ॥ ६ ॥ वसिष्ठोहृतपुत्रो कामयत विदेयं प्रजामभिसौदासान्भवेयमिति स एतमेकस्मान्नपं-
 चाशमपश्यत्तमाहर्त्तेनायजत् ततोवै सोविंदत प्रजामभिसौदासान्भवद्य एवं विद्वाश्स एक-
 स्मान्न पंचाशमासते विंदते प्रजामभिभ्रातृव्यान्भवन्ति त्रयस्त्रिंशतोभिष्टोमाभवन्ति वज्रस्यै-
 व मुखश्चैवैति दश पंचदशाभवन्ति पंचदशोवज्रः (१) वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्रहरन्ति
 षोडशिमहशममहर्भवति वज्र एव वीर्यं दधति द्वादश सप्तदशाभवन्त्यन्नाद्यस्यावरुध्या अथो प्रैव
 तैर्जायन्ते पृष्ठयः षडहोभवति षड्वाक्कृतवः षट्पृष्ठानि पृष्ठैरेवतून्वारोहंत्यृतुभिः संवत्सरं ते
 संवत्सर एव प्रतितिष्ठन्ति द्वादशैकविंशाभवन्ति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन् (२) दधते
 बृहद्रः षोडशिनोभवन्ति विजित्यै षड्वाश्विनानि भवन्ति षड्वाक्कृतवक्तुष्वेव प्रतितिष्ठन्त्यूनानि रि-
 क्तावा एतारात्रयर्तनास्तद्यदेकस्यै न पंचाशदतिरिक्तास्तद्यद्भूयसीरष्टाचत्वारिंशतर्तनाच्च खलु वा-
 अतिरिक्ताच्च प्रजापतिः प्राजायत ये प्रजाकामाः पशुकामाः स्युस्त एता आसीरन्प्रैव जायन्ते प्र-
 जयां (३) पशुभिर्वैराजोवा एष्यज्ञोयदेकस्मान्नपंचाशोय एवं विद्वाश्स एकस्मान्नपंचाशमासते वि-

नैति०

का० ७. प्र० ४.

॥ ५१२ ॥

अ० १०

संहिता

राजमेव गच्छन्त्यन्नादासंवत्यतिरात्रावभितोभवतोन्नाद्यस्य परिगृहीत्यै— २२) [वज्रं आत्मन्प्र-
जयाद्वाविंशतिश्च] ॥ ७ ॥ संवत्सरस्य दीक्षिष्यमाणा एकाष्टकायां दीक्षेरन्नेषा वै संवत्सरस्य पत्नी
यदेकाष्टकैतस्यां वा एष एतां रात्रिं वसति साक्षादेव संवत्सरमारभ्य दीक्षंत आर्तं वा एते संवत्सरस्या
भिदीक्षन्ते य एकाष्टकायां दीक्षन्ते तं नामानाहुतू भवतो व्यस्तं वा एते संवत्सरस्याभिदीक्षन्ते य एकाष्टकायां
दीक्षन्ते तं नामानाहुतू भवतः फल्गुनी पूर्णमासे दीक्षेरन्मुखं वा एतत् (१) संवत्सरस्य यत् फल्गुनी
पूर्णमासो मुखत एव संवत्सरमारभ्य दीक्षन्ते तस्यैकैव निर्यायत्साम्मेध्ये विषुवान्तं संपद्यते चित्रा पूर्ण
मासे दीक्षेरन्मुखं वा एतत् संवत्सरस्य यच्चित्रा पूर्णमासो मुखत एव संवत्सरमारभ्य दीक्षन्ते तस्य न
काचन निर्याभवति चतुरहे पुरस्तात्पौर्णमास्यै दीक्षेरन्तेषां मिकाष्टकायां ऋयः संपद्यते तेनैकाष्टकां
न छंबट्कुर्वन्ति तेषां (२) पूर्वपक्षे सुत्या संपद्यते पूर्वपक्षं मासा अभिसंपद्यन्ते ते पूर्वपक्ष उत्तिष्ठन्ति
तानुत्तिष्ठन्त आषेध षोडशतयो नुत्तिष्ठन्ति तान्कल्याणी कीर्तिरनुत्तिष्ठत्यरात्सुरिमियजमाना इति
तदनुसर्वे राधुवन्ति— ३४) [एतत्तेषां चतुस्त्रिंशच्च] ॥ ८ ॥ सुवर्गं वा एते लोकं यन्ति ये सत्रमुप
यन्त्यर्भाधत एव दीक्षाभिरात्मानं श्रपयन्त उपसद्भिर्द्वाभ्यां लोमावद्यन्ति द्वाभ्यां त्वचं द्वाभ्यामसृद्वा-
भ्यां मांसं द्वाभ्यामस्थिं द्वाभ्यां मज्जानमात्मदक्षिणं वै सत्रमात्मानमेव दक्षिणां नीत्वा सु-
वर्गं लोकं यन्ति शिखामनुप्रवपन्त कध्या अथो रधीयांसः सुवर्गं लोकमयामेति (१) [सुवर्गं
पंचाशत्] ॥ ९ ॥ ब्रह्मवादिनो वदन्त्यतिरात्रः परमोयज्ञकतूनां कस्मात्तं प्रथममुपयन्ती

का० ७. प्र० ४;

॥ ५१३ ॥

अ० ११

त्येतद्वाअग्निष्टोमं प्रथममुपयंत्यथोक्थ्यमथषोडशिनमथातिरात्रमनुपूर्वमेवैतद्यज्ञकृतनुपेत्य तानाल
 भ्यपरिगृह्य सोममेवैतत्पिबंतआसन्ते ज्योतिष्टोमं प्रथममुपयन्ति ज्योतिष्टोमोवै स्तोमानां मुखं मु-
 खतएव स्तोमान्प्रयुजते ते (१) सश्वस्तुताविराजमभिसंपद्यन्ते द्वेचर्चावतिरिच्येते एकयागौ-
 रतिरिक्तएकया युक्नुनः सुवर्गोवै लोकोज्योतिरुर्ग्विराड्सुवर्गमेव तेन लोकं यन्ति रथन्तरं दिवा
 भवति रथन्तरं नक्तमित्याहुर्ब्रह्मवादिनः केनतदजामीति सौभरं तृतीयसवने ब्रह्मसामं बृहत्तन्म
 ध्यतोदधति विधृत्यै तेनाजामि—४९) [तएकान्नपंचाशच्च] ॥ १० ॥ ज्योतिष्टोमं प्र
 थममुपयंत्यस्मिन्नेव तेन लोके प्रतितिष्ठन्ति गोष्टोमं द्वितीयमुपयंत्यन्तरिक्षएव तेन प्रति तिष्ठत्या
 युष्टोमं तृतीयमुपयंत्यमुष्मिन्नेव तेन लोके प्रतितिष्ठन्तीयं वाधज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुर्यदे-
 तान्तस्तोमानुपयंत्येष्वेव तल्लोकेषु सन्निः प्रतितिष्ठन्तीयन्ति ते सश्वस्तुताविराजं (१) अभि-
 संपद्यन्ते द्वे चर्चावतिरिच्येते एकया गौरतिरिक्तएकयायुक्नुनः सुवर्गोवै लोकोज्योतिरुर्ग्विराड्-
 र्जमेवावरुणते तेन क्षुधार्तिमार्छत्यक्षोधुकाभवन्ति क्षुत्संबाधाइव हि सन्निःप्रोमिष्टोमावभितः प्रधी
 तावुक्थ्यामध्येनभ्यन्तत्तदेतत्परियद्वैवचक्रं यदेतेन (२) षडहेन यन्ति देवचक्रमेव समारोहन्त्यरि
 ष्ट्यै ते स्वास्तिसमंश्रुवते षडहेन यन्ति षड्वाकृतवक्त्रतुष्वेव प्रतितिष्ठन्त्युभयतोज्योतिषा यन्त्युभयत
 एव सुवर्गे लोके प्रतितिष्ठन्तीयन्ति द्वौ षडहौ भवतस्तानि द्वादशाहानि संपद्यन्ते द्वादशोवै पुरु-
 षोद्वे सक्थ्यौ द्वौ बाहू आत्माच शिरश्च चत्वार्यर्गानि स्तनौ द्वादशौ (३) तत्पुरुषं

का०७. प्र०४.

॥ ५१५ ॥

अ०१८

मभ्यमीति वरुणः । परोमर्तः परश्वा । अहं च त्वं च वृत्रहन्तसंबभूवे सनिभ्य आ । अरातीवाचिंदद्रिवो-
 नूनौ शूरमश्रुतैभद्रांद्रस्य रातयः । अभिक्तवैद्र भूरधृज्मन्त्रतैविन्यद्महिमानश्रजाश्रसि । स्वेना-
 हिष्टत्रशर्वसा जपंथन शत्रुरंतं विविदत् (१) युधाते — २) [विविद्वेच] ॥१५॥ नमोराज्ञे नमोव
 रुणाय नमोश्वाय नमः प्रजापतये नमोधिपतयेधिपतिरस्यधिपतिं माकुर्वधिपतिरहं प्रजानां भूयासं
 मां धेहि मयि धेद्युपाकृताय स्वाहा लब्धाय स्वाहा हुताय स्वाहा — २९) [नमएकान्त्रिश्शत]
 ॥ १६॥ मयौभूर्वातोअभिवातुस्वार्जस्वतीरोषधीरारिशंतां । पीवस्वतीर्जीवधन्याः पिबंत्ववसा य
 पदेतेरुद्रमृड । याः सरूपाविरूपाएकरूपायासांमग्निरिष्ट्यानामानि वेद । याअंगिरसस्तपसि हव-
 कुस्ताभ्यः पर्जन्यमहिशर्म यच्छ । यादेवेषु तनुवमैरयंत यासां सोमोविश्वारूपाणि वेद । ताअ-
 स्मभ्यं पर्यसा पिन्वमानाः प्रजावतीरिंद्र (१) गोष्ठे रीरीहि । प्रजापतिर्मह्यमेतारराणोवि
 श्वदेवैः पितृभिः संविदानः । शिवाः सतीरुपनोगोष्ठमाकस्तासां वयं प्रजया सश्रदेम । इह धृतिः
 स्वाहेह विधृतिः स्वाहेहरतिः स्वाहेहरमतिः स्वाहा मही भूषु सुत्रामाणं — ३८) [इंद्रा-
 ष्टान्त्रिश्शत], ॥ १७॥ किंस्विदासीत्पूर्वचित्तिः किंस्विदासीद्बृहद्वयः । किंस्विदासी-
 त्पिशंगिला किंस्विदासीत्पिलिप्पिला । द्यौरासीत्पूर्वचित्तिरश्वआसीद्बृहद्वयः । रात्रिरासीत्पिशं
 गिलाविरासीत्पिलिप्पिला । कः स्विदेकाकी चरति कउ स्विजायते पुनः । किंस्विद्विमस्य भेषजं
 किंस्विदावपनं महत् । सूर्येकाकी चरति (१) चंद्रमा जायते पुनः । अग्निर्हिमस्य

वैत्ति०

का० ७. प्र० ४.

॥ ५१६ ॥

अ० १९

संहिता

भेषजं भूमिरावपनं महत् । पृच्छामि त्वा परमतं पृथिव्याः पृच्छामि त्वा भुवनस्य नाभिम् ।
 पृच्छामि त्वा वृष्णो अश्वस्य रेतः पृच्छामि वाचः परमं व्योम । वेदि माहुः परमतं पृथि-
 व्यायज्ञमाहुर्भुवनस्य नाभिं । सोममाहुर्वृष्णो अश्वस्य रेतो ब्रह्मैव वाचः परमं व्योम— ४६)
 [चरतिषट्चत्वारिंशाच्च] ॥ १८ ॥ अंबे अंबाल्यंबिके नमानयति कश्चन । ससस्त्यश्वकः ।
 सुभगे कांपीलवासिनि सुवर्गे लोके संप्रोण्वीथां । आहमजानि गर्भधमात्मजानि गर्भधं ।
 तौ सहचतुरः पदः संप्रसारयावहै । वषावा ५ रेतो धारेतो दधातूत्सवथ्योर्गृदधेद्यं जिमुदं जिम-
 न्वज । यः स्त्रीणां जीवभोजनो य आसां (१) बिलधावनः । प्रियः स्त्रीणामपीच्यः । य आ-
 सांकृष्णे लक्ष्मणि सर्दिगृदिपरावधीत् । अंबे अंबाल्यंबिके न मायभति कश्चन । सस-
 स्त्यश्वकः । उर्ध्वामेनामुच्छ्रयताद्वेणुभारं गिराविव । अथास्यामध्यमेधता ५ शीते वाते पुनन्नि-
 व । अंबे अंबाल्यंबिके नमायभति कश्चन । ससस्त्यश्वकः । यद्दरिणीयवमत्तिन (२)
 पुष्टं पशुमन्यते । शूद्रायदर्यजारा न पोषायधनायति । अंबे अंबाल्यंबिके नमायभतिकश्चन । स-
 सस्त्यश्वकः । इयं यकाशंकुंतिका हलमिति सर्पति । आहतंगभेपसो निजलुलीति धाणिका । अंबे
 अंबाल्यंबिके न मायभति कश्चन । ससस्त्यश्वकः । माता च ते पिता च ते ग्रैवृक्षस्य रोहतः (३) ।
 प्रसुलामीति ते पितागभेमुष्टिमत ५ सयत् ५ दधिक्राव्णो अकारिषं जिष्णोरश्वस्य वाजिनः । सुर-
 भिनो मुखाकर्त्तृण आयूषि तारिषत् । आपो हिष्ठामग्रो भुवस्तानर्जैर्जदधातन । महेरणाय चक्ष-

का०७. प्र०४.

॥ ५१७ ॥

अ० २२

से । योवः शिवतमोरसस्तस्य भाजयते हनः । उ॒श॒ती॒रि॒व मा॒तरः । तस्मा॒अर॑ंगमामवोयस्य क्षयाय
जिन्वथ (४) । आपो॑ज॒नय॑थाचनः— ४) [आ॒सा॒नरो॒हतो॒जिन्व॑थच॒त्वारि॑च] ॥ १९ ॥ भूर्भु॒-
वः सु॒व॒र्वस॑वस्त्वांजंतु गाय॒त्रेण॑ छंदसा रुद्रास्त्वांजंतु त्रैष्टु॒भेन॑ छंदसादित्यास्त्वांजंतु जागतेन॒ छं॒-
दसा॒ यद्वा॒तो॒अ॒पो॒अ॒ग॒म॒दि॒द्रस्य॑ त॒नुव॑ प्रियाम् । ए॒त॒श्स्तो॒तरे॒तेन॑ प॒था पु॒न॒रश्व॑मावर्तयामिनः ।
लाजी ३ न्छाची ३ न्यशोममाम् ३ । य॒व्यायै॑ ग॒व्याया॑ए॒तद्दे॒वाअ॒न्नम॑त्तै॒तद॒न्नम॑द्विप्रजापते । युजंति
ब्र॒ध्नं (१) अ॒रु॒षं च॑रंतं॒परि॑त॒स्थुषः॑ । रोच॑न्ते रोच॒नादि॒वि । युंज॑न्त्यस्य काम्या हरी विपक्षसा॒-
रथे॑ । शो॒णाधृ॑ष्णू नृवाहसा । के॒तुं कृ॑ण्वन्न के॒तवे॑ पेशोमर्याअपेशसै । समुषद्भि॒रजा॑यथाः— २५)
[ब्र॒ध्नंप॑चै॒वि॒श्रा॒तिश्च॑] ॥ २० ॥ प्रा॒णाय॑ स्वाहा॒ व्या॒नाय॑ स्वाहा॒ पा॒नाय॑ स्वाहा॒ स्ना॒व॒भ्यः॑ स्वाहा॒
सं॒ता॒ने॒भ्यः॑ स्वाहा॒ परि॑संतानेभ्यः स्वाहा॒ पर्व॑भ्यः स्वाहा॒ सं॒धा॒ने॒भ्यः॑ स्वाहा॒ शरी॑रेभ्यः स्वाहा॒
य॒ज्ञाय॑ स्वाहा॒ दक्षि॑णाभ्यः स्वाहा॒ सु॒व॒र्गाय॑ स्वाहा॒ लो॒काय॑ स्वाहा॒ सर्व॑स्मै स्वाहा— २८)
[प्रा॒णाय॑ष्टावि॒श्रा॒तिः] ॥ २१ ॥ सि॒ताय॑ स्वाहा॒ सि॒ताय॑ स्वाहा॒ भि॒हि॒ताय॑ स्वाहा॒ न॒भि॒हि॒-
ताय॑ स्वाहा॒ यु॒क्ताय॑ स्वाहा॒ यु॒क्ताय॑ स्वाहा॒ मु॒यु॒क्ताय॑ स्वाहा॒ द्यु॒क्ताय॑ स्वाहा॒ वि॒मु॒क्ताय॑ स्वाहा॒ प्र॒मु॒क्ताय॑
स्वाहा॒ व॑न्चते स्वाहा॒ परि॑वंचते स्वाहा॒ सं॒व॑चते स्वाहा॒ नु॒व॑चते स्वाहा॒ द्वा॒च॑ते स्वाहा॒ य॒ते स्वाहा॒
धा॒व॑ते स्वाहा॒ तिष्ठ॑ते स्वाहा॒ सर्व॑स्मै स्वाहा— ३)] सि॒ताय॑ष्टात्रि॒शत्] ॥ २२ ॥ बृ॒ह॒स्प॒ति
(१४५) र्यथ (२७४) क्षाः (२९९) प्र॒जा॒प॒ति (१७२) द्वे (२१७) आ॒दि॒त्या (१३६)

नैति०

का०७. प्र०५.

॥ ५१८ ॥

अ०१

संहिता

वसिष्ठः (१७२) संवत्सराय (१३४) सुवर्ग (५०) ब्रह्मणादिनो (११) ज्योतिष्टोमं (२०८)
 मेषः (३६) कूप्याभ्यो (४०) ज्यो (२१) यो (५२) नमो (२१) मयोभूः (८८)
 किम (१६) वे (२०४) भूः (७५) प्राणाय (२८) सिताय (३८) द्वाविंशतिः
 (२६२१) ॥ २२ ॥ इति तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे चतुर्थप्रपाठकः ॥ ४ ॥

हरिः ओम् ॥ गावो वा एतत्सत्रमासताशृंगाः सतीः शृंगाणि नोजायन्ता इति कामेन तासां दश
 मासानिर्षण्णा आसन्नथ शृंगाण्यजायन्ता उदतिष्ठन्तरात्स्मेत्यथ यासां नाजायन्ता ताः संवत्सरमास्वो
 दतिष्ठन्तरात्स्मेति यासां चाजायन्ता यासां च न ता उभयोरुदतिष्ठन्तरात्स्मेति गोसत्रं वै (१) संवत्स
 रोय एवं विद्वांसः संवत्सरमुपयन्त्यध्रुवंत्येव तस्मात्तूपरावार्धिकौ मासौ पत्नी चरति सत्राभिजि-
 तं स्वस्यै तस्मात्संवत्सरसदो यत्किंच गृहे क्रियते तदाप्तमवर्द्धमभिजितं क्रियते समुद्रं वा एते
 प्रवृत्ते ये संवत्सरमुपयन्ति यौवै समुद्रस्य पारं न पश्यन्ति नवै सतत उदेति संवत्सरः (२)
 वै समुद्रस्तस्यै तत्पारं यदतिरात्रौ य एवं विद्वांसः संवत्सरमुपयन्त्यनार्ता एवोद्वहं गच्छन्तीयं
 वै पूर्वोतिरात्रोसावुत्तरोमनः पूर्वोवागुत्तरः प्राणः पूर्वोपानउत्तरः प्ररोधनं पूर्वोदयनमुत्तरोज्यो-
 तिष्टोमो वैश्वानरोतिरात्रोभवति ज्योतिरेव पुरस्ताद्वधते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै चतुर्विंशः
 प्रायणीयोभवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः (३) संवत्सरः प्रयन्त एव संवत्सरे प्रतितिष्ठन्ति तस्य
 त्रीणि च शतानि षष्टिश्च स्तोत्रीयास्तावन्तीः संवत्सरस्य रात्र्युभे एव संवत्सरस्य रूपे आ-

का०७. प्र०५.

॥ ५११ ॥

अ०२

मुवन्ति ते सश्स्थित्या अरिष्ट्या उत्तरैरहोभिश्चरन्ति षड्हाभवंति षड्हाभुतवः संवत्सरऋतुष्वेव सं-
 वत्सरे प्रतितिष्ठन्ति गौश्रायुश्च मध्यतः स्तोमौ भवतः संवत्सरस्यैव तन्मिथुनं मध्यतः (४)
 दधति प्रजननाय ज्योतिरभितोभवति विमोचनमेव तच्छंदाश्चैव तद्विमोक्तं यन्त्यथो उभय-
 तोज्योतिषैव षडहेन सुवर्गं लोकं यन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्त्यासति केन यन्तीति देवयानेन
 पथेति ब्रूयाच्छंदांश्च वै देवयानः पन्थागायत्री त्रिष्टुब्जगती ज्योतिर्वैगायत्री गौस्त्रिष्टुगायुर्जग-
 ती यदेते स्तोमाभवंति देवयानेनैव (५) तत्पथा यन्ति समानः सामं भवति देवलोकौ वै सा-
 मदेवलोकौ देव नयन्त्यन्या अन्याऋचो भवंति मनुष्यलोकौ वाऋचो मनुष्यलोकौ देवान्यमन्यं देव-
 लोकमभ्यारोहन्तो यन्त्यभिवर्तो ब्रह्मसामं भवति सुवर्गस्य लोकस्याभिष्टित्या अभिजिद्धवति सुवर्ग
 स्य लोकस्याभिजित्यै विश्वजिद्धवति विश्वस्य जित्यै मासिमासि पृष्ठान्युपयन्ति मासि
 मास्यतिग्राह्या गृह्यन्ते मासिमास्येव वीर्यं (६) दधति मासां प्रतितिष्ठित्या उपरिष्ठान्मासां पृष्ठान्युपयन्ति
 तस्मादुपरिष्ठादोपधयः फलं गृह्णन्ति—१३) [वैसंवत्सरोऽर्धमासामध्यतएव वीर्यं त्रयोदशच] ॥१॥
 गावो वा एतत्सत्रमासताशृंगाः सतीः शृंगाणि सिषासन्तीस्तासां दशमासानिषण्णा आसन्नथ शृंगा
 ण्यजायन्ता अंबुवन्नरास्मोत्तिष्ठाभावतं काममरुत्सहि येन कामेन न्यषदा मेति तासां मुत्वा अंबु
 वन्नर्धावा यवन्तीर्वासां महाएवमौ द्वादशौ मासौ संवत्सरः संपाद्योत्तिष्ठामेति तासां (१) द्वादशे
 मासि शृंगाणि प्रावर्तन्त श्रद्धया वाश्रद्धया वा ता इमा यस्तूपरा उभय्यो वाव ता आर्ध्ववत्याश्च शृं-

तैत्ति०

का०७. प्र०५.

॥ ५२० ॥

अ०४

संहिता

गाण्यसन्वन्याश्चोर्जमवारुंधतुर्धोति दशसुमासूतिष्ठन्नुधोति द्वादशसु य एवं वेद पदेन खलु वा एते
यंति विदति खलु वै पदेन यन्तद्वा एतद्वद्वमयन्तस्मात् (२) एतद्रोसनि — २) [तामांतस्माद्देव]
॥ २ ॥ प्रथमे मासि पृष्ठान्युपयंति मध्यम उपयंत्युत्तम उपयंति तदाहुर्यौ वै त्रिरेकस्याह्व उपसीदंति द
ह्वै सापराभ्यां दोहाभ्यां दुहेथ कुतः साधोक्षयते यां द्वादशकृत्व उपसीदंतीति संवत्सरः संपाद्यो
त्तमे मासि सुकृत्पृष्ठान्युपेयुस्तद्यजमानायज्ञं पशूनवरुंधते समुद्रं वै (१) एतेनवारमपारं प्रप्लवंते ये
संवत्सरमुपयंति यद्बृहद्रथंतरे अन्वर्जैर्युथं मध्ये समुद्रस्य प्लवमन्वर्जैर्युक्ता दृक्तदनुत्सर्गं बृहद्रथंतरा
भ्यामित्वा प्रतिष्ठां गच्छंति सर्वेभ्यो वै कामेभ्यः संधिर्दुहेतद्यजमानाः सर्वाङ्कामानवरुंधते — ४)
(वैचतुस्त्रिंशच्च) ॥ ३ ॥ समान्य ऋचो भवंति मनुष्यलोकोवाक्चो मनुष्यलोकादेव नयंत्यन्य
दन्यत्सामं भवति देवलोको वै सामं देवलोकादेवान्यमन्यं मनुष्यलोकं प्रत्यवरोहंतोयंति जगतीमग्र-
उपयंति जगतीं वै छंदांसि प्रत्यवरोहंत्याग्रयणं ग्रहा बृहत्पृष्ठानि त्रयस्त्रिंशः स्तोमास्तस्मा-
ज्ज्यायांश्च कनीयान्प्रत्यवरोहति वैश्वकर्माणो गृह्यते विश्वान्येव तेन कर्माणि यजमाना अव-
धत आदित्यः (१) गृह्यत इयं वा अदिति रस्यामेव प्रतितिष्ठंत्यन्योन्यो गृह्यते मिथुनत्वाय
प्रजात्या अवांतरं वै दशरात्रेण प्रजापतिः प्रजा असृजत यद्दशरात्रो भवति प्रजा एव तद्यजमानाः
सृजंत एताः हवा उदंकः शौल्वायनः सत्स्यर्धिमुवाच यद्दशरात्रो यद्दशरात्रो भवति सत्स्यर्ध्या
अथो यदेव पूर्वेष्वहःसु विलोमक्रियते तस्यैव (२) एवाशांतिः — २) [आदित्य एव हेच]

क० ७. प्र० ५.

॥ ५२१ ॥

अ० ६

॥ ४ ॥ यदि सोमौ स२सुतौ स्यातां महति रात्रियै प्रातरनुवाकमुपाकुंयात्पूर्वो वाचंपूर्वो
 देवताः पूर्व२छंदा२सि वृद्धे वषण्वतीं प्रतिपदं कुर्यात्प्रातःसवनादेवैषामिदं वृद्धेथो खल्वाहुः सवनमु-
 खे सवनमुखे कार्येति सवनमुखात्सवनमुखादेवैषामिदं वृद्धे संवेशायोपवेशायगायत्रियास्त्रिष्टुभोजग-
 त्याअनुष्टुभः पुङ्क्तया अभिमृत्यै स्वाहा छंदा२सि वै संवेशउपवेश२छंदोभिरेवैषां (१) छंदा२सिवृद्धे
 सजनीय२शास्यंविह्व्य२शस्यमगस्त्यस्य कयाशुभीय२शस्यमेतावद्वाअस्ति यावदेतद्यावदेवास्ति
 तदैषां वृद्धे यदि प्रातःसवने कलशोदीर्येत वैष्णवीषु शिपिविष्टवतीषु स्तुवीरन्यद्वै यज्ञस्यातिरिच्यते
 विष्णुतर्हिछपिविष्टमभ्यतिरिच्यते तद्विष्णुः शिपिविष्टोतिरिक्तएवातिरिक्तं दधात्यथोअतिरिक्तेनै-
 वाति रिक्तमास्वाव (२) रुधते यदिमध्यंदिने दीर्येत वषट्कारनिधन२सामकुर्युर्वषट्कारोवै यज्ञस्यप्र-
 तिष्ठा प्रतिष्ठामैव नद्रमयंति यदि तृतीयसवनएतदेव—११) [एषामैकान्नवि२शातिश्च) ॥ ५ ॥
 षडहैर्मासान्संपाद्याहरुत्सृजंति षडहैर्हि मासान्संपश्यंत्यर्धमासैर्मासान्संपाद्याहरुत्सृजंत्यर्धमासैर्हि-
 मासान्संपश्यंत्यर्धमावा२स्यया मासान्संपाद्याहरुत्सृजंत्यर्धमावा२स्यया हि मासान्संपश्यंति पौर्णमास्या
 मासान्संपाद्याहरुत्सृजंति पौर्णमास्या हि मासान्संपश्यंति योवै पूर्णआसिंचति पराससिंचति यः
 पूर्णादुदचति (१) प्राणमस्मिन्सदधाति यत्पौर्णमास्यामासान्संपाद्याहरुत्सृजंति संवत्सरायैव त-
 त्प्राणं दधति तदनु सन्निधः प्राणंति यदहर्नोत्सृजेयुर्यथावृत्तिरुपनद्धोविपतत्येव२संवत्सरोविपतेदा-
 त्तिमार्छेयुर्यत्पौर्णमास्या मासान्संपाद्याहरुत्सृजंति संवत्सरायैव तदुदानं दधति तदनु सन्निधउत्

नैत्ति०

का०७. प्र०५

॥ ५२२ ॥

अ० ७

संहिता

(२) अ॒न॒न्ति॒ ना॒र्ति॒मा॒र्ह॒न्ति॒ पू॒र्ण॒मा॒सि॒वै दे॒वानां॑ ५ सु॒तो॒य॒त्पौ॒र्ण॒मा॒स्या॒मा॒सा॒न्त्सं॒पा॒द्या॒ह॒रु॒त्सृ॒ज॒न्ति॒ दे॒वानां॑
मे॒व तद्य॒ज्ञेन॑ य॒ज्ञं प्र॒त्यव॑रोह॒न्ति वि॒वाए॒तद्य॒ज्ञं छि॑द॒न्ति यत्प॑ण्ड॒हस॑न्त॒ ५ सं॒त॒मथा॑ह॒रु॒त्सृ॒ज॒न्ति प्रा॒जाप॑-
त्यं प॒शुमा॑ल॒भन्ते प्र॒जाप॑न्तिः स॒र्वदे॒वता॑दि॒वता॑भिरे॒व य॒ज्ञं ५ सं॒त॒न्व॑न्ति य॒न्ति वाए॑ते स॒र्वना॒द्येहः॑ (३)
उ॒त्सृ॒ज॒न्ति तू॒रीयं॑ खलु॒ वाए॒तत्स॒र्वन् यत्सा॑न्ना॒य्यं यत्सा॑न्ना॒य्यं भ॒वन्ति तेनै॒व स॒र्वना॒च॒र्य॑न्ति स॒मुप॑हू॒य
भक्ष॑य॒न्त्येत॒त्सोम॑पी॒था॒द्येत॑र्हि यथा॒यत॑नं वाए॒तेषां॑ स॒वन॒भाजो॑दि॒वता॑गच्छ॒न्ति येह॑रु॒त्सृ॒ज॒न्त्यनु॑स॒र्वन्
पु॒रोडा॑शा॒न्निर्व॑प॒न्ति यथा॒यत॑नादे॒व स॒वन॒भाजो॑दि॒वता॑ अ॒वरु॑ध॒तेष्ठा॑क॒पाला॒न्प्रा॒तःस॒वन॑एका॒दश॑क॒पा-
ला॒न्मा॒व्य॑दि॒ने स॒र्वने॒ द्वाद॑श॒कपा॒ला ५ स्तृ॒तीय॑स॒वने छं॑दा॒ ५ स्ये॒वा॒स्वा (४) अ॒वरु॑ध॒ते वै॒श्वदे॒वं च॒रुं
तृ॒तीय॑स॒वने निर्व॑प॒न्ति वै॒श्वदे॒वं वै तृ॒तीय॑स॒र्वन् तेनै॒व तृ॒तीय॑स॒र्वना॒च॒र्य॑न्ति— १५) [उ॒द॒च॒त्यु॒द॒ह॒रा॒-
स्वा॒पंच॑दश॒च] ॥ ६ ॥ उ॒त्सृ॒ज्यां ३ नो॒त्सृ॒ज्या ३ मि॒तिमी॒मा ५ सं॒ते ब्र॒ह्म॒वा॒दि॒न॒स्तद्वा॑हु॒रु॒त्सृ॒ज्या-
मे॒वेत्य॑मा॒वा॒स्यायां॑ च पौ॒र्ण॒मा॒स्यां चो॒त्सृ॒ज्यामि॒त्याहु॑रे॒ते हि य॒ज्ञं व॑ह॒तइ॒ति ते त्वा॒व॒नो॒त्सृ॒ज्येइ॒त्या-
हु॒र्ये अ॒वा॒न्तरं॑ य॒ज्ञं भे॒जाते॒ इति॒ याप्र॑थ॒मा व्य॑ष्ट॒का तस्या॑मु॒त्सृ॒ज्यामि॒त्याहु॑रे॒षवै मा॒सोवि॑श॒रइ॒ति ना॒-
दि॒ष्टं (१) उ॒त्सृ॒जेयु॑र्य॒दादि॑ष्टमु॒त्सृ॒जेयु॑र्या॒दृशे पु॒नः पर्या॑प्ता॒वे म॒ध्येष॑ण्ड॒हस्यं॑ संप॒द्येत् षड॑है॒र्मा॒सा॒न्त्सं॒-
पा॒द्य यत्सं॑स्र॒मम॑ह॒स्तस्मि॑न्नु॒त्सृ॒जेयु॑स्तद॒ग्रये॒ वसु॑म॒ते पु॒रोडा॑शम॒ष्टाक॑पालं निर्व॑पेयु॒रैद्रं॑ द॒र्धा॒द्राय॑म॒रु-
त्वंते पु॒रोडा॑शमे॒काद॑श॒कपालं॑ वै॒श्वदे॒वं द्वाद॑श॒कपाल॑म॒ग्रेवै॑वसु॒मतुः प्रा॒तःस॒र्वन् यद॒ग्रये॒ वसु॑म॒ते पु॒रो-
डा॑शम॒ष्टाक॑पालं निर्व॑प॒न्ति दे॒वता॑मि॒व तद्वा॒गिनी॑ कु॒र्वन्ति (२) स॒र्वन॑म॒ष्टाभि॑रु॒पय॑न्ति यदै॒द्रं दधि॑

का० ७. प्र० ५.

॥ ५२३ ॥

अ० ८

भवतींद्रमेव तद्भागधेयाञ्जच्यावयन्तींद्रस्य वै मरुत्वतो माध्यंदिनं सवनं यदिद्राय मरुत्वते पुरोडा-
 शमेकादशकपालं निर्वपन्ति देवतामिव तद्भागिनीं कुर्वन्ति सवनमेकादशभिरुपयन्ति विश्वेषां वै दे-
 वानां मृभुमतां तृतीयसवनं यद्वैश्वदेवं द्वादशकपालं निर्वपन्ति देवता एव तद्भागिनीः कुर्वन्ति सवनं-
 द्वादशभिः (२) उपयन्ति प्राजापत्यं पशुमालभन्ते यज्ञावै प्रजापतिर्यज्ञस्याननुसर्गायाभिवर्तइतः
 षण्मासो ब्रह्मसामं भवति ब्रह्म वा अभिवर्तो ब्रह्मणैव तत्सुवर्गं लोकमभिवर्तयन्तो यन्ति प्रतिकूल-
 मिव हीतः सुवर्गो लोक इन्द्रक्रतुं न आभर पिता पुत्रेभ्यो यथा । शिक्षानो अस्मिन् पुरुहूत यामनि जी-
 वा ज्योतिरिशीमहीति (४) अमुत आयता षण्मासो ब्रह्मसामं भवत्ययं वै लोको ज्योतिः प्रजा-
 ज्योतिरिषमेव तल्लोकं पश्यन्तो भिवदन्त आयन्ति — २०) [आदिष्टं कुर्वन्ति द्वादशभिरिति विश-
 तिश्रं] ॥ ७ ॥ देवानां वा अंतं जग्मुषां मिन्द्रियं धीर्यमपां कामत्तत्क्रोशेनावारुंधत तत्क्रोश-
 स्य क्रोशत्वं यत्क्रोशेन चात्वालस्यान्ते स्तुवंति यज्ञस्यैवांतं गत्वेन्द्रियं धीर्यमवारुंधते सत्रस्यर्घ्या हव-
 नीयस्यान्ते स्तुवंत्यग्निमेवोपद्रष्टारं कृत्वर्द्धिमुपयन्ति प्रजापतिर्हृदयेन हविर्धानेन स्तुवंति प्रेमाणमि-
 वास्यगच्छन्ति श्लोकेन पुरस्तात्सदसः (१) स्तुवंत्यनुश्लोकेन पश्चाद्यज्ञस्यैवांतं गत्वा श्लोकभा-
 जो भवन्ति नवभिरध्वर्युरुद्रायति नव वै पुरुषे प्राणाः प्राणानेव यजमानेषु दधाति सर्वा एन्द्रियो भवन्ति-
 प्राणेष्वेन्द्रियं दधत्यप्रतिहताभिरुद्रायति तस्मात्पुरुषः सर्वाण्यन्यानि शीष्णो गानि प्रत्यचति शिर एव
 न पंचदश रथन्तरं भवतीन्द्रियमेवावरुंधते सप्तदश (२) बृहदन्नाद्यस्यावरुंध्या अथो प्रैव तेन जा

नैति०

का० ७. प्र० ५.

॥ ५२४ ॥

अ० ९

संहिता

यन्तएकविंशं भद्रं द्विपदासु प्रतिष्ठित्यै पत्न्युपगायन्ति मिथुनत्वाय प्रजात्यै प्रजापतिः प्रजाअसृ-
जत् सौकामयतासामह ५ राज्यं परियामितासा ५ राजनेनैव राज्यं पर्यैत्तद्राजनस्य राजनत्वं य-
द्राजनं भवति प्रजानामिवतद्यजमानाराज्यं परियन्ति पंचविंशं भवतिप्रजापतेः (३) आस्यै पंच
भिस्तिष्ठन्तः स्तुवंति देवलोकमेवाभिजयन्ति पंचभिरासीनामनुष्यलोकमेवाभिजयन्ति दश संपद्यन्ते-
दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवाच्चाद्यमवरुंधते पंचधाविनिषद्य स्तुवंति पंचदिशोदिक्ष्वैव प्रतितिष्ठं-
त्यैकैक्या स्तुतया समायन्ति दिग्भ्यएवाच्चाद्य ५ संमरन्ति ताभिरुद्रातोद्गायति दिग्भ्यएवाच्चाद्यं (४)
संभृत्यतेजआत्मन्दधते तस्मादेकः प्राणः सर्वाण्यंगान्यवत्यथो यथा सुपर्णउत्पतिष्यच्छिरउत्तमं-
कुरुतएवमेव तद्यजमानाः प्रजानामुत्तमाभवत्यासंदीमुद्रातारोहति साम्राज्यमेव गच्छन्ति छैव ५ हो-
तानाकस्यैव पृष्ठ ५ रोहन्ति कूर्चावध्वर्युर्ब्रध्नस्यैव विष्टपं गच्छन्त्येतावन्तोवै देवलोकस्तेष्वेव यथापूर्वं
प्रति (५) तिष्ठन्त्यथो आक्रमणमेवतत्सेनुं यजमानाः कुर्वन्ते सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै — ११)
[सदसःसंसदशंप्रजापतेरच्चाद्यप्रत्येकादशच] ॥ ८ ॥ अर्क्येण वैसहस्रशः प्रजापतिः प्रजाअसृजत्
ताभ्यइलां देवेरांलूतामवारुंधयदक्यभवतिप्रजाएव तद्यजमानाः सृजन्तइलांद भवति प्रजाभ्य एव सृ-
ष्टाभ्यइरां लूतामवरुंधते तस्माद्या ५ समा ५ सत्र ५ समृद्धं क्षोधुकास्ता ५ समां प्रजाइष ५ ह्यां सामूर्जं
माददतेया ५ समां व्यूहमक्षोधुकास्ता ५ समां प्रजाः (१) नद्यांसाभिषमूर्जमाददतउत्क्रोदंकुर्वन्तेयथावं
धान्मुमुचानाउत्क्रोदंकुर्वन्त एवमेव तद्यजमानादेवबंधान्मुमुचानाउत्क्रोदं कुर्वन्तइषमूर्जमात्मन्दधाना

का० ७. प्र० ५.

॥ ५२५ ॥

अ० ११

वाणः शततन्तुर्भवति शतायुः पुरुषः शतैन्द्रिय आयुष्ये वैन्द्रिये प्रतितिष्ठत्याजिधावत्यनभिजितस्या-
 भिजित्यै दुन्दुभीन्समाघ्नन्ति परमावाण्णा वाग्यादुन्दुभौ परमामेव (२) वाचमवरुंधते भूमिदुन्दुभि
 माघ्नन्ति यैवेमां वाक्प्रविष्टानामेवावरुंधतेथौ इमामेव जयन्तिसर्वावाचोवदन्ति सर्वासां वाचामवरुंध्या
 आर्द्रैर्चर्मन्वयाग्रच्छेते इन्द्रियस्यावरुंध्या आन्यः क्रोशन्ति प्रान्यः शस्सति यआक्रोशन्ति पुनात्येवैना-
 न्तस्यः प्रशस्सति पूतेष्वेवाग्नाद्यं दधात्यृषिकृतं च (३) वाएते देवकृतं च पूर्वैर्मासैरवरुंधते यद्धूतेच्छदा-
 सामानि भवत्युभयस्यावरुंध्ये यन्ति वाएते मिथुनाद्ये संवत्सरमुपयत्यैतर्वैदिमिथुनौ संभवतस्तेनव-
 मिथुनान्नयन्ति—३०) [प्रजाएवचत्रिंशच्च] ॥ ९ ॥ चर्मावभिदन्ति पाप्मानमेवैषामवभिदन्ति मापं
 रात्सीर्मातिव्यात्मीरित्याह संग्रत्यै वैषां पाप्मानमवभिदन्त्युदकुंभानाविनेधाय दास्योमार्जालीयं
 पारैरुत्यन्ति पदोनिघ्नतीरिदं मधुं गायंत्योमधुवै देवानां परममन्नाद्यं परममेवाग्नाद्यमव
 रुंधते पदोनिघ्नन्ति महीयामेवैषुदधति—४९) [चर्मैकान्नपंचाशत्] ॥ १० ॥ पृथिव्यै
 स्वाहांतरिक्षाय स्वाहा दिवे स्वाहा संश्लोष्यते स्वाहा संश्लवमानाय स्वाहा संश्लुताय स्वाहा
 मेघायिष्यते स्वाहा मेघायतेस्वाहा मेघिताय स्वाहा मेघाय स्वाहा नीहाराय स्वाहा
 निहाकायै स्वाहा प्रासचाय स्वाहा प्रचलाकायै स्वाहा विद्योतिष्यते स्वाहा विद्योतमानाय
 स्वाहा संविद्योतमानाय स्वाहा स्तनयिष्यते स्वाहा स्तनयते स्वाहोग्रस्तनयते स्वाहा वर्षिष्यते
 स्वाहा वर्षते स्वाहाभिवर्षते स्वाहा परिवर्षते स्वाहा संवर्षते (१) स्वाहानुवर्षते स्वाहा

नैति०

का० ७. प्र० ५.

॥ ५२६ ॥

अ० १३

संहिता

शीकायिष्यते स्वाहा शीकायते स्वाहा शीकिताय स्वाहा प्रोषिष्यते स्वाहा पुष्णते स्वाहा
 परिपुष्णते स्वाहोद्ग्रीष्यते स्वाहोद्ग्रीहते स्वाहोद्ग्रीहाय स्वाहा विष्णोष्यते स्वाहा विष्णुवमानाय
 स्वाहा विष्णुताय स्वाहा तप्स्यते स्वाहा तपते स्वाहोयमतपते स्वाहर्भ्यः स्वाहा यजुर्भ्यः स्वा-
 हा सामर्भ्यः स्वाहांगिरोभ्यः स्वाहा वेदैर्भ्यः स्वाहा गार्थाभ्यः स्वाहा नाराशंसीभ्यः स्वाहा
 रैमीर्भ्यः स्वाहा (२) सर्वस्मै स्वाहा—२) [संवर्षते स्वाहादेव] ॥ ११ ॥ दत्वते स्वाहा
 दंतकाय स्वाहा प्राणिने स्वाहा प्राणाय स्वाहा मुखवते स्वाहा मुखाय स्वाहा नासिकवते स्वाहा
 नासिकाय स्वाहाक्षण्वते स्वाहानक्षिकाय स्वाहा कर्णिने स्वाहा कर्णकाय स्वाहा शीर्षण्वते स्वाहा
 शीर्षकाय स्वाहा पद्वते स्वाहापादकाय स्वाहा प्राणते स्वाहाप्राणते स्वाहा वदते स्वाहावदते
 स्वाहा पश्यते स्वाहापश्यते स्वाहा शृण्वते स्वाहाशृण्वते स्वाहा मनस्विने स्वाहा (१) अमनसे
 स्वाहा रेतस्विने स्वाहारितस्काय स्वाहा प्रजाभ्यः स्वाहाप्रजननाय स्वाहा लोमवते स्वाहालोम-
 काय स्वाहा त्वचे स्वाहात्वक्काय स्वाहा चर्मण्वते स्वाहाचर्मकाय स्वाहा लोहितवते स्वाहालोहिताय
 स्वाहा मांसन्वते स्वाहामांसकाय स्वाहा स्नावभ्यः स्वाहास्नावकाय स्वाहास्थन्वते स्वाहान-
 स्थिकाय स्वाहामज्जन्वते स्वाहामज्जकाय स्वाहांगिने स्वाहानंगाय स्वाहात्मने स्वाहानात्मने स्वाहा
 (२) सर्वस्मै स्वाहा—२) [स्वाहास्वाहादेव] ॥ ५२ ॥ कस्त्वायुनक्ति सत्वायुनक्तु विष्णुस्त्वायुनक्तु
 स्य यज्ञस्यर्ध्वैर्मह्य संनत्याअमुष्मै कामायायुषे त्वा प्राणाय त्वापानाय त्वा व्यानाय त्वा व्युष्ट्यै

का०७. प्र०५.

॥ ५२७ ॥

अ० १५

त्वा रय्यै त्वा राधसे त्वा घोषाय त्वा प्रोषाय त्वा रादोषाय त्वा प्रच्युत्यै त्वा — ३८) [कौष्ठा-
त्रिंशत्] ॥ १३ ॥ अग्रये गायत्राय त्रिंशत्तैराथंतराय वासंतायाष्टाकपालं द्राय त्रैष्टुभाय
पंचदशाय बाह्वताय त्रैष्टुभायैकादशकपालो विश्वेभ्यो देवेभ्यो जागतेभ्यः सप्तदशेभ्यो वैरूपेभ्यो वार्षि-
केभ्यो द्वादशकपालो मित्रावरुणाभ्यामानुष्टुभाभ्यामेकविंशाभ्यां वैराजाभ्यां शारदाभ्यां पयस्या
बृहस्पतये पञ्चाय त्रिणवाय शाकुराय हैमंतिकाय चरुः सवित्रातिच्छंदसाय त्रयस्त्रिंशाय रै-
वताय शैशिराय द्वादशकपालोदित्यै विष्णुपत्न्यै चरुः अग्रये वैश्वानराय द्वादशकपालो नुमत्यै चरुः
कायलकपालः — ४७) [अग्रये सप्तचत्वारिंशत्] ॥ १४ ॥ योवा अग्रावग्निः प्रहियते
यश्च सोमो राजा तयोरेषातिथ्यं यद्ग्रीषोमीयोथैष रुद्रो यश्चियते यत्संचिते प्रावेतानि हवीं
षि न निर्वपेदेष एव रुद्रो शांत उपोत्थाय प्रजां पशून्यजमानस्य भिमन्येत यत्संचिते प्रावेतानि
हवींषि निर्वपति भागधेये नैवेनं शमयति नास्य रुद्रो शांतः (१) उपोत्थाय प्रजां पशून-
भिमन्यते दशहवींषि भवन्ति नव वै पुरुषे प्राणानाभिर्दशमी प्राणानेव यजमाने दधात्य-
थोद्गशाक्षरा विराडन्नं विराद्विराज्येवाच्चाद्ये प्रतितिष्ठत्यनुमिर्वा एष छंदोभिः स्तोमैः पृष्ठैश्चै-
तव्य इत्याहु र्यदेतानि हवींषि निर्वपत्यनुमिरेवेनं छंदोभिः स्तोमैः पृष्ठैश्चिनुते दिशः सुषुवाणे-
न (२) अभिजित्या इत्याहु र्यदेतानि हवींषि निर्वपति दिशामभिजित्या एतया वाइं-
द्रदेवा अयाजयन्तस्मादिंद्रमव एतया मनुमनुष्यास्तस्मान्मनुसवो यथेन्द्रदेवानां यथा मनुर्मनुष्या-

नैत्ति०

का०७. प्र०५.

॥ ५२८ ॥

अ० १९

संहिता

णामेवं भवति य एवं विद्वानेतयेष्टया यजते दिग्वतीः पुरोनुवाक्याभवन्ति सर्वासां दिशा-
 मभिमज्जित्यै— ४१) [सुषुवाणेनैकचत्वारिंशच्च] ॥ १५ ॥ यः प्राणतोनिभिषतोमहित्वैक-
 द्राजाजगतोबभूव । य ईशे अस्य द्विपदश्चतुष्पदः कस्मै देवाय हविषां विधेम । उपयामगृहीतोसि
 प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णामि तस्य ते द्यौर्महिमा नक्षत्राणि रूपमादित्यस्ते तेजस्तस्मै त्वा महिम्ने
 प्रजापतये स्वाहा— ३८) [योऽष्टात्रिंशत्] ॥ १६ ॥ य आत्मदाबलदायस्य विश्वं उपासते
 प्रशिषं यस्य देवाः । यस्य छाया मृतं यस्य मृत्युः कस्मै देवाय हविषां विधेम । उपयामगृहीतो-
 सि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णामि तस्य ते पृथिवी महिमौषधयो वनस्पतयोरूपमग्निस्ते तेजस्तस्मै
 त्वा महिम्ने प्रजापतये स्वाहा— ३९) [एकचत्वारिंशत्] ॥ १७ ॥ आ-
 ब्रह्मन् ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायता मास्मिन् राष्ट्रे राजन्य इषुव्यः शूरो महारथो जायतां दोग्धी धे-
 नुर्वोढानुद्वानाशुः सप्तिः पुरंधिर्योषाजिष्णूरथेष्ठाः सभेयो युवास्य यजमानस्य वीरो जायतां निकामे
 निकामे नः पुजन्यो वर्षतु फलिन्यो न ओषधयः पच्यन्तां योगक्षेमोनः कल्पतां — ४१) [एकच
 त्वारिंशत्] ॥ १८ ॥ आक्रान्वाजी पृथिवीमग्निं युजमकृत वाज्यर्वाक्रान्वाज्यं तरिक्षं वायुं यु-
 जमकृत वाज्यर्वाद्यां वाज्याकं सुसूर्यं युजमकृत वाज्यर्वाग्निं तैवाजिन् युङ्नुत्वारमे स्वस्ति मासं-
 पारय वायुस्ते वाजिन् युङ्नुत्वारमे स्वस्ति मासं (१) पारयादित्यस्ते वाजिन् युङ्नुत्वारमे स्व-
 स्ति मासं पारय प्राणधृगांसि प्राणं मेदश्हव्यान्धृगंसि व्यानं मेदश्हपानधृगस्यपानं मेदश्ह चक्षु-

का०७. प्र०५.

॥ ५२९ ॥

अ० २३

रसि चक्षुर्मयि धेहि श्रोत्रमसि श्रोत्रं मयि धेह्यायुरस्यायुर्मयि धेहि — ४३) (संत्रिचत्वारिंश-
 च) ॥ १९ ॥ जज्ञिबोजं वर्ध्नीर्जन्यः पक्तासस्य सुपिप्पलाओषधयः स्वधिचरणेय सुपसद-
 नोग्रिः स्वध्यक्षमंतरिक्ष सुपावः पवमानः सुपस्थानाद्यौः शिवमसौ तपन् यथा पूर्वमहोरात्रे पंचद-
 शिनोर्धमासास्त्रिंशिनोमासाः कृताकृतवः शांतः संवत्सरः — ३९) [जज्ञेयैकत्रिंशत्] ॥ २० ॥
 आग्नेयोद्यकपालः सौम्यश्चरुः सावित्रोद्यकपालः पौष्णश्चरुः रौद्रश्चरुः अग्नये वैश्वानराय द्वादशकपा-
 लोमृगास्त्रे यदि नागच्छेदग्नये होमुचेद्यकपालः सौर्यं पयोवायव्यं आज्यभागः — २४) [आग्नेय
 श्वतुर्विंशतिः] ॥ २१ ॥ अग्नये होमुचेद्यकपाल इन्द्राया होमुच एकादशकपालो मित्रावरुणाभ्या
 मागोमुग्भ्यां पयस्यावायोसावित्रागोमुग्भ्यां चरुशिवभ्यामागोमुग्भ्यां धानामरुद्रा एनोमुग्भ्यः स
 सकपालो विश्वेभ्यो देवेभ्य एनोमुग्भ्यो द्वादशकपालो नुमत्यै चरुग्नये वैश्वानराय द्वादशकपालो द्यावा-
 पृथिवीभ्याम होमुग्भ्यां द्विकपालः — ३०) [अग्नये त्रिंशत्] ॥ २२ ॥ अग्नये समनमत्सृ-
 थित्वै समनमद्यथाग्निः पृथिव्या समनमदेवं मह्यं भद्राः संनतयः संनमंतु वायवे समनमदंतरिक्षाय
 समनमद्यथा वायुरंतरिक्षेण सूर्याय समनमद्विवे समनमद्यथा सूर्यो दिवा चंद्रमसे समनमक्षत्रेभ्यः
 समनमद्यथा चंद्रमानक्षत्रैर्वरुणाय समनमदद्भ्यः समनमद्यथा (१) वरुणोद्भिः साम्ने समनमदृचे-
 समनमद्यथा सामर्चा ब्रह्मणे समनमत्क्षत्राय समनमद्यथा ब्रह्म क्षत्रेण राज्ञे समनमद्विशो समनमद्य-
 था राजा विशारथाय समनमदश्वेभ्यः समनमद्यथा रथोश्वैः प्रजापतये समनमद्भूतेभ्यः समनमद्य-

था प्रजापतिभूतैः समनमदेवं मह्यं (२) मद्राः संनतयः संनमंतु — ४) [यथामह्यं चत्वारिच] ॥ २३ ॥ ये ते पंथानः सवितः पूर्वासोरेणवो वितता अंतरिक्षे । तेभेर्नो अद्यपश्चिभिः सुगे भीरुर्भाचनो अधि च देव ब्रूहि । नमोऽग्रे पृथिविक्षिते लोकस्पृते लोकमस्मै यजमानाय देहि नमो वायवे तारिक्षिते लोकस्पृते लोकमस्मै यजमानाय देहि नमः सूर्याय दिविक्षिते लोकस्पृते लोकमस्मै यजमानाय देहि — ४४) [येचतुश्चत्वारिंशत्] ॥ २४ ॥ योवा-
अश्वस्य मेध्यस्य शिरोवेदशीर्षण्वान्मेध्योभवत्युषा वा अश्वस्य मेध्यस्य शिरः सूर्यश्चक्षुर्वान्तः
पाणश्चंद्रमाः श्रोत्रं दिशः पादां अवांतरदिशाः पर्शवो होरात्रेऽस्मिन्नेषोर्धनासाः पर्वाणि मासाः संधा-
नान्पूतवोग्गनि संवत्सर आत्मा रश्मयः केशानक्षत्राणि रूपं तारका अस्थानि नमो मांश्चान्यो-
षधयो लोमानि वनस्पतयो वाला अग्निमुखं वैश्वानरो व्यातं (१) समुद्र उदरं मंतरिक्षं पायुर्धावा-
पृथिवी आढौ ग्रावा शेषः सोमोरेतो यज्जंभ्यते तद्विद्योतते यद्विधूनुते तत्स्तनयति यन्मेहति त-
द्वर्षति वागेवास्य वागहर्वा अश्वस्य जायमानस्य महिमा पुरस्ताज्जायते रात्रिरेनं महिमा पश्चाद-
नुजायत एतौ वै महिमान् अश्वमभितः संबभूवतुर्हयो देवानं वदत् (२) अर्वा सु रान्वा र्जा गंधर्वा नश्वो-
मनुष्यान्त समुद्रो वा अश्वस्य योनिः समुद्रः — १२०) [व्यातं मवहद्वादशच] ॥ २५ ॥ गावो-
(३१३) गावः (१०२) प्रथमे (८४) समान्यो (१०२) यदि (११९) षडहै (२१५)
रुत्सृज्यं ३ (२२०) देवानां (२६१) मयैश (१८०) चभै (४९) पृथिव्यै (१०२) दत्तते

एतत्पुस्तकस्य स्वामित्वं
मुनिरसगजेंडुमिने (१८१७) सन् संज्ञकवत्सरे कतराजकीय
पंचविंशतितम (२५) नियमानुसारतोऽसाधारणीकृतम्

ॐ
कृष्णयजुर्वेदस्य

तैत्तिरीयसंहिता

बोडसोपनामक महामहोपाध्याय राजारामशास्त्रि गोरेइत्युपाह्वशिवरामशर्मभ्यांसंशोधिता.

अयंग्रन्थः

तत्त्वविवेचकग्रन्थप्रसारकसमित्या

प्रेरितेन

तुकारामतात्याभिरव्येन

अंकयित्वाप्रसिद्धिप्रापितः

सच

मुंबय्यां

गणपतकृष्णाजीमुद्रायंत्रालयाधिपतिना भात्मारामकान्होबाभिरव्येन

अंकितः

शकाब्दाः १८१०.

ख्रिस्ताब्दाः १८८८.